

UNIVERSITY OF N.C. AT CHAPEL HILL

00017102911

ספר יהודה סרנה

Bar code on back
endpaper

446

Wilson
Annex
BS1420
T75
1927

מִקְרָא מִפָּרָשׁ

הוצאה חדשה של כתבי הקודש, נועדה למורים ולתלמידים.

עם באור קצר, מספיק ומדק

מאת י. א. טריווש, ד. נוטיק ונ. לוין.
99-11-15
cp

סֵפֶר תְּהִלִּים

הוצאה שניה.

44770

וִוִּילִנָא

בדפוס והוצאת "ראזנקראנץ ושריפטזעצער".

שנת תרפ"ז לפ"ק

THILIM PSALTER

Przedrukowane ze starych własnych wydań.

Drukarnia „Rozenkranc i Szryftzecer“

Wilno 1927.

הקדמה.

אחרי הפסקה ארְפָה, מפני המלחמה והמהומות, אנחנו שָׁבִים ונִגָּשִׁים אל הוצאת באורנו, שזכה להתפשט ולהתחבב על המשתמשים בו. אנחנו מתחילים בספרי "תהלים משלי ואיוב", שהדרישה על באורנו עליהם—כאשר שמענו מפי מורים ומו"ס במקומות שונים—רבה ביחוד, ודוחים לפי שעה מפניהם בשביל זה את השלמת באורנו על התורה, שהוצאנו ממנו עד כה אך את "בראשית" ו"שמות" בלבד.

על אודות מטרתנו ודרכנו אין אנו צריכים לדבר עוד: מה שנחוץ אמרנו בהקדמותינו ל"יהושע", ל"ישעיה" ול"תורה" ופה די לנו להעיר, שלא נחדל ללכת בדרך אשר התוינו לנו מבתחלה, והוא לפרש את המקראות כפי האפשר על פי הנוסחאות המסורות בידינו מאבותינו ולהשתמש אך לפעמים, במקום שאי אפשר בלעדי זאת, בתקוני החוקרים החפשים. ואין זאת אומרת, שאנו מולזלים בפרי חקירותיהם, להפך, אין אנו מעלימים עינינו גם מדבר אחד מדבריהם, אלא שאיננו נגררים הרבה אחרי תקוניהם ומחיקותיהם, לפי שבכל הכבוד הראוי לבעליהם, אין רב המחיקות והתקונים האלה והפרושים המיסדים עליהם יוצאים מכלל השערות ואינם ראויים להתקבל כהלכות פסוקות ולדחות בשבילם את נוסחאות המִסָּרָת בקלות ראש יתרה.

אך בדבר זה נטינו קצת—גם בבאורנו על התורה גם בבאורנו על ספר זה והבאים אתריו—מדרכנו בספרי הנביאים ובפרט בספרי נביאים ראשונים: בראשונה היינו נמנעים לגמרי מכל הערה דקדוקית, ועכשיו, כלומר בספרי התורה והכתובים (ובמקצת גם "בנביאים אחרונים") אנו מעירים על שרשי הפעלים (בלי הכנס לחקירות יתרות), לפי שמן הדין הוא, שהתלמיד המגיע ללמוד הספרים האלה* ידע מכבר את דיני הפעלים ויתרגל להבחין בין תמונה לתמונה. על פי רב אין תלמיד

(*) עין הקדמתנו לבראשית.

מבוא לספר תהלים

«תהלים» הוא אחד משנים עשר הספרים (1) שהתלמוד קורא להם (בבביתות וגם במשנה בסוף מסכת «ידים») «כתובים». הכנוי הזה, שפנינו בו קדמונינו להוציא את הספרים האלה מכלל ספרי נבואה ושלכאורה הוא מלה שאינה מסמנת מאומה—שהרי כל הספרים שבעולם כתובים הם—מדגיש, לפי מה שראוי לשער, שהם לא דברים שנאמרו ואחר כך נכתבו, כספרי הנביאים האחרונים (שעל שמם נקראו גם ה«ראשונים» נביאים), כי אם דברים שכלם אך כתובים על ספר כלומר, שלא דברי נבואה הם. הנבואה היא גם על פי פשוטה האטימולוגי של מלה זו, גם על פי הוראתה המקובלת, ניב שפתיים, הטפת דברים ולא עריכת ספרים. הנביא הוא ציר שלוח אל העם מאת ה' לדבר אליהם, להזהיר, להוכיח, לאיים, לנחם, «לחזק ידים רפות», וכל זה בפיו ובשפתיו, ורק לפעמים, במקרים מיוחדים, הוא מצטוה גם לכתוב דבר (ישעיה ח' א'; ירמיה ל' א'; ל"ו א'; יחזקאל כ"ד ב'; חבקוק ב' ב'). יצירתם, פעולתם וחשיבותם של ספרי הנביאים קודמות לכתיבתם (2), מה שאין כן בשנים עשר הספרים האלה—אשר לא «כה אמר ה'» או «נאם ה'» נאמר עליהם—שכלם אך דברים שכתב, מעשי סופרים, ולא דברים שהטיפו נביאי ה' בתוך קהל ועדה. על פי זה יש בכנוי «כתובים» סמן משותף לכל הספרים האלה, רמז ברור לצד השווה שבהם, המבדיל ביניהם ובין ספרי הנביאים. ויש בהם בספרים האלה עוד צד שווה אחד, שאינו בנביאים האחרונים, והוא מקצועיות. כל אחד מהם כמין מקצוע מיוחד מעובד

(1) תהלים, משלי, איוב, דניאל, עזרא, נחמיה ודברי הימים.

(2) אף אמנם לא כל «משא» ו«חזון» ראוי להחשב לדברים שנמסרו מלה במלה כפי שנאמרו באוזני שומעיהם (עין במבואנו לישעיה); גם יש בלי כל ספק פרקי נבואה שלא נועדו מבתחלה להאמר בזמנם או להאמר בקהל עם בכלל (כפרקים נ' ונ"א בירמיה' ע"ש נ"א ס'); אך איזו בזה סתירה לדברינו המוסבים על רוב הנבואות והמתאימים להשקפות הקדמונים.

כזה עור בבחינת "שאינו יורע לשאול", והמבאר חייב להשיב לו כהלכה, ועל כל פנים אין המבאר והמורה יוצאים ידי חובתם, אם לא יבארו לו כהלכה כל מלה על פי תמונתה ויסודה. בספר שלפנינו העירונו על כל מלה נגזרת, שאין יסודה נראה מאליו על נקלה, ובפרט על הפעלים, שאפשר לתלמיד לטעות או לפקפק במקורם.

עוד בדבר אחד נטינו קצת בספר הזה מדרכנו: אין אנו נמנעים בו כל כך מהביא שני פרושים על מלה אחת. ושני טעמים לדבר: האחד, מה שאמרנו, שהתלמיד שהגיע לכתובים איננו מן המתחילים. תלמיד כזה חזקה עליו שלא תהי לו עוד "לישנא אחרינא" למכשול, ועל כן לא טוב עוד לכחד ממנו, שלא כל מה שבמקרא ידוע לנו בלי שום פקפוק וגמגום. והשני, מה שההכרעה בעצמה, אותה הבחירה במה שמסתבר, קשה יותר הרבה בספרים הפיוטיים שבכתבי קדשנו, וכבר החלונו לצאת מגדרנו בזה גם בנביאים אחרונים.

לדאבון נפשנו אין חברנו ר' דוד נוטיק ז"ל עמנו עוד: חברנו היקר הזה, שעסק כל ימיו בהוראת שפת עבר ומקרא והיה מן המצוינים גם בתור מורה גם בתור לאומי נאמן, נפטר בשנת תר"פ, בט"ו בכסלו, אך על הספר הזה—על באור חלקו הראשון של התהלים—יקרא גם שמו, כי עוד השתתף בעריכתו, שהתחלנו בה עוד, בראשית ימי המלחמה. שלום לעפרו, ויהי חברנו זה שהשתתף בו, בשקידה רבה, למוכרת עולם לו בין חובבי כתבי קדשנו ולשונונו הלאומית.

"המצילים את נפשותיהם" בקריאת ספרי קדש (כמו שאומרים החרדים שבין הנוצרים) הוא פונה בדבריו אלה, ובו, בקורא פשוט כזה, הוא מובטח, שימצא, כמו שהוא אומר במקום אחר בהקדמתו במזמורים הקטנים שבחר למענו "נעם והוד מיוחד, כשיתבונן בהם כראוי".

בתהלים מאה וחמשים פרקים או מזמורים. חלוקה זו אינה מדויקת כל צרכה, יש פרקים שאינם אלא חלקי מזמורים אחרים. אך אין זו שאלה חשובה ביותר⁽⁴⁾. חשובה ונאמנה מחלוקה זאת חלוקת הספר לחמשה ספרים. היא עדות נאמנה, שחמש קבוצות שונות היו בידי מסדריו האחרונים, כי על כן אנחנו מוצאים לה סימנים מובהקים בסיומי המזמורים האחרונים שבכל קבוצה או ספר: סיום ספר ראשון—"ברוך ה' אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן" (סוף מ"א); סיום ספר שני—"ברוך ה'... אמן ואמן. כלו תפלות דוד בן ישי" (סוף ע"ב); סיום ספר שלישי—"ברוך ה' לעולם אמן ואמן" (סוף פ"ט), וסיום ספר רביעי—"ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמר הללויה". השגות הפסוק הזה, הנמצא בדברי הימים א' (טז) בסיומו של מזמור לקוח מתהלים, בסוף כל אחד מארבעת ספרי התהלים הראשונים, אות נאמן הוא על עתיקותה של חלוקה זו או על מציאות חמש קבוצות מזמורים בידי מסדרי התהלים. אבל תועלת יתרה אין אנו מוצאים גם בה, מאשר אין אנו יודעים, את יסודיה. לכאורה יש לשער, שהספר הראשון נחשב לראשון בזמן, בשביל שאך שם "דוד" על כל מזמוריו, והספר האחרון, שרובו הגדול—פרקי ההלל, אשרי תמימי דרך, שירי המעלות וששת פרקי האחרונים—נתחבר בודאי בימים שהיה בית המקדש (השני) על מכונו, נחשב בשביל זה לאחרון בזמן; גם אפשר להוסיף, שהמזמורים שבסוף התהלים נראים באמת עפ"י לשונם כמאוחרים הרבה; אבל סוף-סוף אין בה בחלוקה זו סיוע כרונולוגי לענין יצירתו ועריכתו של ספר התהלים: את שם "דוד" אנחנו מוצאים בספר ב' י"ח פעם, בג'—פעם אחת, ברי—ב' פעמים ובה—ט"ו פעם, והוא לפי הערך, היינו, לפי מספר המזמורים שבו, לא פחות מבשלשת הספרים הקודמים יחד, והרי

⁽⁴⁾ חלוקת כתבי הקדש לפרקים—קאפיטל—לקוחה מהתרגום הלטיני הנודע בשם "וואלגאטא", שאין לו חשיבות מדעית בשום שאלה אקסגטית, ויש מקומות—ביחוד בתורה—שאינן לה לחלוקה זו כל טעם. על כל פנים ראוי לזכור, שה"קאפיטל" אינם מסורת בדינו מאבותינו כלל וכלל.

⁽⁵⁾ בפרט על פי רבוי ההשתמשות ב"ש": "ששם עלו שבטים", "שעומדים בבית ה'", "שבשפלנו זכר לנו", "אשרי העם שככה לו", "אשרי שאל יעקב בעזרו".

ומשוכלל כפי מה שמצאה יד מחברו או מאספו, לשם מטרה דתית, מוסרית או פיוטית (שיר השירים), ועל פי השקפה ראשונה אינו תלוי כלל בספר אחר: משלי — כלו אך משלים, איוב — אך פרטיו הנחוצים של המעשה באיוב ותלונותיו והתשובות עליהן, וכן חמש המגלות ובמדה ידועה גם דניאל עזרא ונחמיה ודברי הימים, — כל ספר מוקדש לענינו, וכמעט שאין הקורא צריך למקורים אחרים, כדי להבין מה שכתוב בספר שלפניו; מה שאין כן ב„נביאים האחרונים“, שכל אחד מהם תלוי במעשי מלכים או עמים ידועים, שהוא כמין הוספה לדברי ימיהם.

ספר התהלים, שאנו רגילים לחשבו לראשון לכתובים³⁾ הוא קבוצת תהלות תפלות ושירים לאומיים = דתיים. על רבים מהם רשום בראשם, שנתחברו על מקרים ידועים (ג, ל' ל"ד, נ"א, נ"ב, נ"ד, נ"ה, נ"ז, נ"ט, ס', ס"ג, קמ"ב) אבל אין זה מוכרע מתכנס; כי גם בהם, כבשאר המזמורים, אין מקרים מדברי ימי מחבריהם מפורשים לפרטיהם, ובגלל זה קשה עד מאד לעמוד על זמני חבורם של כל אחד מהמזמורים; כאשר יבואר להלן. אבל הדבר הזה הוא הנותן לכלם את הנצחיות המיוחדת להם. בגלל זה כלם נאזים ומתאימים היטב לכל דור, לכל מקום ולכל נפש. „לא תרגמתי את השירים האלה כפי סדרם זה אחר זה“, כותב בן מנחם (עפ"י תרגומו של יואל ברי"ל) בהקדמתו האשכנזית לתרגום תהלים שלו, „כי אם כפי העולה על רוחי. בחרתי לי מזמור, אשר אותה נפשי לו באותה שעה בשביל הצטרפותו עם מעמדי הפרטי ותכונת נפשי אז... גם אתה, הקורא, קרא כאשר תרגמתי אני... בחר לך את המזמור המתאים לתכונת נפשך לפי שעה. ומצאת נעים לנפשך“ וכן אומר גם גונקל — אחד מן האַקסגֶטִים המצוינים שבדורנו — בהקדמתו לתרגום „מזמורי תהלים בנבחרים“ שלו (1911):

„Möge der Leser im Büchlein nach Stimmung und Laune blättern, wie man in einer Gedichtsammlung hin-und her-schlägt.“

באותו הספר הקטן, ב„מזמורי תהלים הנבחרים“ שלו, נתכון המתרגם לעשות נחת רוח לקורא המצוי והפשוט, שדרכו בספרי חול, ואליו, אל קורא כזה ולא אל אחד מחבריו האַקסגֶטִים או אל אחד

³⁾ באמת אין מוקדם ומאוחר לא ב„נביאים אחרונים“ ולא בכתובים. הסדר שונה בהוצאות שונות ובתרגומים ישנים שונים. התלמוד מקדים ירמיה ויחזקאל לישעיה, רות לתהלים ואיוב למשלי, וגם זה על פי סברות אגדיות ולא בשם קבלת אבות.

לפני גלות בבל, כי אם עוד מזמורים שונים ובתוכם גם אחדים מאותם ששם דוד נקרא עליהם (למשל, קכ"ב, שנאמר בו, "כי שמה יִשְׁבו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד", והמבין ימצא גם במזמורים אחרים על שמו דברים, שלא יכלו להאמר בימיו) על כן הכל מודים בעת הזאת—ובעיקר נרמז דבר זה גם בתלמוד—שהתהלים כמו שהוא בידינו לא רק נסדר, כי אם ברובו גם נתחבר, לא קודם לגלות בבל. ועל מלת "לדוד" כבר כתבו המבארים העברים מבני דורו של בן-מנחם, שיש לפרשה "על דוד", כלומר, דברים מתאימים למצבו וראויים לו בשביל זה. יש להוסיף עוד, שבלשון הנביאים ביעודיהם לעתיד לבוא יאמר "דוד" גם למלך מ בית דוד (יחזקאל ל"ז כ"ד, הושע ג' ה') אבל השערה הקרובה מכל הפרושים ממין זה היא, שרשימות כאלה יצאו לא מידי מחברי המזמורים בעצמם, כי אם מידי מעתיקים או מאספים מאוחרים (כשם שהפסוק "כלו תפלות דוד בן ישי" יצא לא מידי מחברו של מזמור ע"ב). כשנקלטה אגדה, שמזמור זה או זה חברו דוד המלך על אחד המקרים מדברי ימיו, באו מעתיקים והוסיפו בראשו מה שחשבו למסורת גאמנה: בזה יבואר החזיון הנפלא, שגם אחד מן המזמורים, שרשומים בראשם מקרים ידועים, אינם מתאימים כל צרכם לענינם. למשל, המזמור "ה' מה רבו צרי" נאה יותר לשעת מהומה קטנה מאשר לשעת קשר נורא ואיום שבן המלך בראשו⁶). וכן כל אחד מאותם המזמורים, כשנעיין בדבריו נראה, כי אין בו ממה שיבוקש על פי הרשימה שעליו במדה הראויה. גם מזמור נ"א בכלל זה. ובמזמור שיר חנכת הבית לדוד אין כל זכר וכל רמז קל לחנוכת בית.

כללו של דבר, רובו הגדול של התהלים שבידינו מזמורים שנתחברו לא רק בדורות מאוחרים מימי דוד ושלמה, כי אם גם אחרי גלות בבל, אלא שיש בו בודאי גם שירים וקטעי שירים קדומים קצת או הרבה. בין הקדומים יש לחשוב בקצת ודאות את י"ח הכתוב בשמואל ושנוי בתהלים בהרבה שנויים קטנים, שכמעט כלם נראים כתקוני סופרים, כלומר, שנויים שנעשו בכונה לתקן את החרוז ואת הסגנון⁷).

⁶ וכבר העיר כותב הדברים האלה על זה במאמר: "טמש תקופות בנבואה" ("התקופה" ספר ראשון). עיי"ש בהערה עמוד 485 (שם נדפס בטעות "רק מזמורי תהלים" תחת "ר ב מזמורי תהלים") ובפנים עמוד 487.

⁷ לאחד מן הקדומים ביותר חושב גרץ את מזמור מ"ה, שתכנו — שיר ידידות למלך על ישראל—מעיד על ימי אושר לאומי, שלא היה כמוהו לצ בימי הבית השני ולאן בדורות האחרונים שלפני הגלות. גם סגנונו של "שיר ידידות" זה נראה כקרוב לסגנון השירי שבמקומות הנחשבים לקדומים ביותר בתנ"ך.

וה אות, שלא שם דוד היה עיקר בסדורו, וכן הוא לענין הפיוטיות והסגנון. אמנם מורגש חלוק גדול בין רוב מזמורי הספר החמישי ובין רוב מזמורי הספרים הקודמים לו; אבל שבעת המזמורים קל"ח—קמ"ה דומים הרבה למזמורי הספר הראשון, ול"ג ול"ד שבספר הראשון דומים לפרקי הללויה שבסוף הספר האחרון. ורק בדקדקות נפרזה, שקשה לסמוך עליה, אפשר למצוא חלוקים סגנוניים גם באלה. על פי תכנם אנחנו מוצאים במזמורי התהלים:

(א) שירי תחנונים של קשה רוח או תחנוני צדיק מִט לפני רשע, איש עני וכואב, שעריצים קמים עליו ומתנקשים בנפשו בתחבולות רשע: קורא אל ה'. ממין זה רוב מזמורי הספר הראשון, אך לא מעטים הם גם בשאר ספרי התהלים, ובכלל הם מן המרובים.

(ב) שירי הודיה ותהלה, שרבים מהם נתחברו, כפי הנראה בברור, לעבודת בית המקדש (ח', י"ט, כ"ד, כ"ט, ל"ג, ל"ד בספר ראשון, כמעט כל ספר רביעי ורובו של ספר חמישי).

(ג) שירי תוכחות מוסר. על פי השערת המבארים יכולה שיר ממין זה בשם "משכיל", אך לא כלם נקראים כן בפירושו. מהם: א', ל"ז מ"ט והמצוינים בנעם הרצאתם ב' וע"ח.

(ד) שירי צבור זמניים: שירי התעוררות למלחמה, שירי נצחון על מפלת אויב וקינות על מגפות לפני אויב (י"ח, מ"ו, מ"ח, ע"ד, ע"ט, פ').

אולם בדיוק גמור אי אפשר לחלקם גם על פי תכנם, כי יש מזמורים שאין מינם ברור למדי, ויש בהם גם צרוב מינים. המשורר שבתהלים מסיים כמעט כל תפלה ותחנון בדברי תודה ותהלה, ולפעמים בלשון שמחה גדולה כל כך, שאין להכריע, אם סיום הוא, ומובע בו עז בטחונו, כי נשמעה תפלתו, או שיר תהלה בפני עצמו הוא, שנשפח אל שיר התחנונים על ידי המאסף.

שירי התחנונים כתובים כולם בלשון יחיד, אך רבים מהם נראים כמכוונים לעם כלו, או לצבור מיוחד, וגם על אותם שאין כונה כזאת נשקפת מדבריהם אין לדעת, אם נתכון המשורר בהם אך ליחיד.

על אודות זמני חבורם של המזמורים אפשר לאמור בברור כדבר שאין חלוק עליו, שרובם הגדול אינם מימי הבית הראשון. לא רק "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון" (וכל שירי המעלות עמו) ו"על נהרות בבל" ו"אלהים באו גוים בנחלתך" (ע"ט), והרבה קטעים ופסוקים בדמות "הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים" לא יכלו להכתב

שבחרו להם כנוי זה, שאינו נמצא אלא שלש או ארבע פעמים בכל ספרי הנביאים ורק בהוראת "עושה חסד" (בירמיה על ה' בעצמו) ולא בהוראתו החדשה של חרד על דבר ה', אם לא השפיעו מהתהלים, שבעל ספר החשמונאים בעצמו מביא דברים מתוכו כמו מתוך ספר ידוע ומפורסם שאין צורך גם לקרוא בשמו מרב פרסומו?⁹

ומעיקרא דדינא פירכא גם מלבד זאת: רק בקושי אפשר להכניס הוראה כתיית בשם "חסיד" בתהלים, ועל פי רוב אי אפשר כלל: נעברה נא על הספר כסדרו:

"ודעו כי הפלה ה' חסיד לו (ד' די'), "הושיעה ה' כי גמר חסיד" (י"ב ב'), "לא תתן חסידך לראות שחת" (ט"ז י'), "עם חסיד תתחסד" (י"ח כ'), "על זאת יתפלל כל חסיד אליך" (ל"ב ו'), "שפטני אלהים זריבה ריבי מגוי לא—חסיד" (מ"ג א'), "שמרה נפשי כי חסיד אני" (פ"ו ב'), וב"תהלה לדוד" נאמר: "צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו". הלא ברור כשמש מכל הפסוקים האלה, וביחוד מהאחרון שבהם, שאין "חסיד" אלא שם נרדף לצדיק (וכן הוא אומר "הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים"), ואין חסידים אלא תמונת רבים משם זה? או שמא יש טעם לאמור, חסיד לחוד וחסידים לחוד? הרי כתוב אחד אומר: "פודה ה' נפש עבדיו" וכתוב אחד אומר: "שובר נפשות חסידיו", ומאיוה טעם נאמר, שמלת "חסידים" ברבים, שאין אנו מוצאים אותה אפילו פעם אחת בצרוף ה' הידיעה, יש בה הוראה מיוחדת? למה נאמר כי "בקהל חסידים" הכונה על כתה ידועה, אם אנחנו מוצאים גם "בקהל קדושים" (פ"ט ו') גם "בעדת צדיקים" (א' ה') גם "בסוד ישרים" גם "דור ישרים" גם "תמימי דרך" גם "אמונים" גם "ענוים"¹⁰) בחזר כנויים נרדפים ל"יראי ה' ולחושבי שמו" (מלאכי

⁹ בתרגום פרנקל: "ככתוב. בשר חסידך לחיתו ארץ, שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר" (ז' ט"ז). הפרופ. חיות בבאורו על פסוק זה בתהלים (ע"ט) חושב, שבעל ספר החשמונאים המביאו בספרו אומר בזה, שהמזמור (ע"ט) נכתב על אותו המעשה, והוא מביא דברים מזמור, שנכתב כמעט על ידי בן דורו, מה שקשה לקבל. מסתבר יותר, שכונתו: הדברים שנאמרו על דור קדום באו עלינו שנית.

¹⁰ המחזיקים בהוראה זו של מלת ה"חסידים" אומרים, שגם הכנויים האלה מכונים ל"חסידיהם". מר חיות נכון לפעמים לכתוב מלה זו מעצמו ולהביא ראיה ממנה על זמן חברו של מזמור: על פסוק "סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם" (כ"ה י"ד) הוא כותב בין שאר דבריו: "וסבור אני לנסח, ובריתו לחסידים—עם" (או לחסידים)... ויצא לנו מזה גם כי נתחבר בזמן חיות כת החסידים בעם לפני ובזמן החשמונאים. אף על פי כן הוא אומר על פסוק "אספו לי חסיד" (נ' ה'): "חסידים נקראו בני ישראל בכללם בנגוד אל

אך גם זמן גמר חבור התהלים קשה להגביל לא פחות מזמן התחלת יצירתו. כי כשם שיש מקדימים משתדלים כפי האפשר ליחס את רובו לדוד המלך — ואחד מהם פרנץ דליטש, המצוין שבחכמי דורו במקצוע זה (מת בשנת 1890), הרואה בכל התהלים נבואות על משיחם — כך יש מאחרים מפרושים — והם רובם הגדול של האקסגטים שבדורותינו — שכמו כל מגמתם אך לאחר, ומהם גם הפרופיסור חיות, בעל הביאור המדעי על התהלים שבהוצאת כהנא⁸). על פי דעתו נתחברו כמעט כל המזמורים בימי הנכבים, וגם לא יחשוב להשערה רחוקה שנתחברו מקצתם בימי ינאי המלך (שמת בשנת 70 לפני המנין הנהוג!) ויוצא מזה, שהתהלים נגמר וכמעט גם נתחבר בימי התנאים הראשונים או על ידי התנאים ההם בעצמם.

להביא ראיות ברורות נגד הדעה הזאת, הוא דבר שאי אפשר, אבל נקל מאד לסתור את היסודות שהיא בנויה עליהן. היסודות האלה שנים הם: האחד מלת "חסידים" המצויה בתהלים: בספר חשמונאים א', שנכתב לא קודם לימי הורקנוס הראשון הוא יוחנן כהן גדול שבמשנה (136—106 לפני המנין הנהוג), נאמר על ראשי המתנגדים למעללי המתיונים (ההיליניסטים) שבימי יהודה המכבי וכִהֵנָם הבוגד הנתעב אליקים (אלקימוס) "החסידים", וכנוי זה מובא בנוסחת, היונית של הספר הזה (שלפי השערת החוקרים נכתב במקורו עברית) בצורתו העברית ולא בתרגום יוני על פי הוראתו. מכאן ראייה שהוא שם כחה, ובגלל זה יִקָּשֶׁב לדבר שאינו צריך ראייה עוד, שגם מלת חסידים המצויה בתהלים מכוונת לכתה זו, וממילא ברור הדבר שכל מזמור ש"חסידים" נזכרים בו לא יכול להכתב לפני ימי המכבים. דעה זו מקובלת כל כך, שאנו מוצאים אותה גם באנציקלופדיותינו, כמעשה היסטורי מפורסם ונעלה מכל ספק.

אבל אם כך היה מעשה באמת, אם נקראו בני כתה ידועה בימי המכבים "חסידים", הלא נמצא בזה מעשה לסתור ממש, ראייה, שאין אחריה תשובה, שהמזמורים האלה נתפרסמו ונכנסו בספר מקובל ומקודש קודם שנתיסדה כתה זו, כי מה ראו בני הכתה הזאת או מיסדיה

⁸ להוציא מלבם של עניי הדעת, שכל דברי דוקטור בענין זה הלכה פסוקה שאסור לפקפק בה בעיניהם, אנו מעירים, שאחד מן המשתתפים בהוצאה זו, מר ויינקאפ, מתריס גם הוא כנגד המאחרים, ומדגישם אנו אגב אורחא, שגם הוא דוקטור גמור ופרו-פיסור וראוי להחשב לבר סמכא לא פחות מחבריו, אלא שאין לסמוך יותר מדי גם על שמחה שבממחים בשאלות כאלה.

כזאת של חסיד נרדף לא יכלה להכתב באותם הימים?11)

והשנית, גם בזה נוכל לאמור, מה שהעירונו על דבר המזמורים, שמקרים ידועים רשומים עליהם, כי אך רמזים אנחנו יכולים למצוא בהם למחלוקות שבין החסידים שבימי המכבים ובין שנואיהם וצורריהם, ולא מה שראוי לבקש בהם עפ"י דעה זאת. שלשת הפסוקים ל"ב; ל"ג, ל"ד, בדניאל י"א שקולים כנגד כל דברי הרגז והחממה שבתהלים לענין ברור ענין המחלוקת. דניאל מדבר בסודות כמוסים ובלשון משונה קצת ומחוסרת דיוק דברים ברורים שאין להטיל ספק בענינם העיקרי; והמזמורים האלה כתובים בלשון יפה ונמלצה, ברגשנות לוקחת נפשות ובדברים חדים יורדים חדרי לבב, אבל "העיקר חסר מן הספר" על פי זה: ההתמרמרות על חלול הקדש, על הכהנים העוובים את בית המקדש והולכים להתפשט את בגדיהם ולצחק בלי התבושש ועל תועבות אחרות של "מרשיעי ברית" ועל העמדת "השקוץ המושמש" על מזבח ה' וקריעת ספרי התורה (חשמונאים א' א) אינה מובעת אפילו במאמר ברור אחד, אין בהם גם קריאה אחת או מלה אחת טפוסית, שנאמר עליה, זה הדבור המפוצץ של מעורר שראה כזאת וכזאת בעיניו.

וכן אין דבור כזה בכל מזמורי ההודיה שמיחסים לימי נצחונותיו של יהודה: כלם או דברים כללים או זכרונות קדומים (על אודות מצרים סיחון ועוג) ולא רמזים ברורים לאנטיוכוס אפיפנוס ולנציביו ולשרי צבאותיו.

רק שלשת המזמורים מ"ד, ע"ד וע"ט יוצאים מכלל זה. דבריהם מתאימים כל כך לצרות ולחרבן שהיו בימי אנטיוכוס, שמצד זה אין לנו יסוד לחלוק על המיחסים אותם לימים ההם. אבל רק מצד זה, ראיה ברורה אין בידינו גם עליהם: הן צרות וחרבן היו גם לפני תקופת יון וסוריה, ובמה נדע, כי לא צדקו המפרשים הקדמונים, שחשבו אותם לתפלות על שיבת ציון ובנין בית המקדש? באשר נאמר באחד מהם (ע"ד ה') "שרפו כל מועדי אל בארץ", ו"מועדי אל" הוא על פי דעת המפרשים בתי כנסיות, ובתי כנסיות לא היו בימי הבית הראשון? אבל—גם אם לא נלך בדרך המפרשים הנמהרים לתקן כל מלה קשה קצת לטעמם—כלום אפשר לסמוך על זה (ועל מלה אחת בכלל) כעל

11) על פי דברי נחמיה ה' וסוף ט (לו, לו) אפשר להסביר, כי היו בלי כל ספק מקרים מתאימים לשירה כזאת, אך אין להאריך יותר, ועיינו במאמרנו הנ"ל בהתקופה א'

ג' ט"ז) שבודאי לא כון הנביא בהם לכתת החסידים שבימי החשמונאים, אף על פי שהמאחרים דוחים גם פרקים בנביאים לדורות מאוחרים הרבה. היסוד השני הוא בתוכן המזמורים: אין המאחרים האלה מוצאים תקופה מתאמת לשירי התחנונים, שאיש חסיד עני ונכה רוח מתאונן בהם על הרדיפות שעריצים רודפים אותו, יותר מתקופת המלחמות הפנימיות שבין החרדים על תורת אבותם ובין המתנגדים, וכיוצא בזה הם אומרים על שירי הנצחון. יסוד זה הוא דבר, שעל כל פנים ראוי לשית לב לו. אולם יש לזכור, כי אף על פי שכתבי קדשנו מקורי היסטוריה יקרים, שאין כמוהם בין המקורים העתיקים לעם זולתנו, ואף על פי שנגלו במאת השנים האחרונות דברים הרבה לברור המעשים האמורים והרמוזים בהם, עם כל זה אין דברי ימינו הקדמונים פרקי היסטוריה ברורים ומפורטים כל כך, שנוכל לאמור בבטחה, מקרא זה לא היה יכול להכתב אלא בדור זה או זה בלבד. אפשר מאד, שמה שנראה מתאים לתקופה אחת נכתב ימים רבים קודם לה, והיה מתאים, כמובן, עוד יותר לעת ההיא. הנה התחלקות העם ליועצי עצת שלום ולקושרים קנאים היא מעשה שהיה בימי ירמיה ונשנה בימי ר' יוחנן בן זכאי. אלו היה אפשר לחשוד, שספר ירמיהו נכתב על שם הנביא הקדמון הנזכר בדברי הימים ב', בימי חורבן הבית השני, היו בודאי חוקרים רבים אומרים, שכל הפרטים האמורים שם בדבר הריב שבין ירמיה ובין מתנגדיו, שאמרו עליו "כי הוא מרפה את ידי העם" וכו' וכו' לקוחים מדברי הקשר על הרומים מהם ראייה על כל הספר, כי על כן מתאימים הם עד מאד. אולם להטיל ספק על דבר ירמיה, שמא נכתב בימי ר' יוחנן בן זכאי אי אפשר ועל מזמורי התהלים אפשר להטיל ספק כזה לענין דברי ימי המכבים, אך אין האפשרות הזאת לא ראייה ולא קצת ראייה. כלום אנו יודעים באמת את חייהם הפנימיים של אבותינו בימי מלכיהם או אפילו בימים שבין נבוכדנצר לכורש? או כלום אנו יודעים את חייהם הפנימיים בבבל ובארץ ישראל בין ימי כורש לימי עזרא וביחוד בין ימי עזרא ונחמיה לימי אלכסנדר מוקדון במדה מספקת לאמור: שירה

שאר העמים". ואין כל ספק שכון בזה לאמת: בזמן שהמשורר עוסק בדברים שבין בני ישראל לעמים הצוררים אותם, הוא כולל את כל אחיו בשם חסידים (וכן הוא אומר: "וירם קרן לעמו, תהלה לכל חסידיו, לישראל עם קרובו") ובזמן שהוא מדבר אל אחיו כעניניהם הפנימיים הוא מבדיל בין "תמימי הדרך ההולכים בתורת ה'" ובין ההוללים והעריצים אשר "אין אליהם כל מזמיותיהם". אך אין זאת אומרת, שבאופן זה לא היה יכול לדבר בכל תקופה ותקופה, ולא בימי החשמונאים בלבד על כתבי החסידים שבימיהם בלבד.

הארץ ומנהיגה עין בעין: איונתם ברחמי ובחסדיו אמונה שלמה כל כך, הוא קרוב כל כך "בכליותיהם ובפיהם", שבכל שעת צרה הם פונים אליו, כילדים רכים ותמימים אל אבותיהם, ובהכרתם שהם מכירים את גדלו ואת ידו החזקה, — את הכח הגדול והנשגב המתאים למושג יוצר עולם ומלואו — הם בוטחים בו בכל עת ובכל מצב לא בטחון ילדים בלי דעת וחשבון, כי אם בחשבון הגיוני מיוסד על הערכת הכח הזה, אשר אין כל מעצור לפניו. על כן יביעו גבורותיו בכל תפלה¹³, כי הכרת "עוזו וגבורותיו" היא הנותנת טעם לתפלה בכלל, היא המַחַזֶקֶת ידי אדם בכל דור ודור עד היום הזה, "שלא ימנע עצמו מן הרחמים גם בשעה שחרב חדה מונחת על צוארו", והיא יסוד הבטחון הנפלא המובע בכל אחד ממזמורי התהלים נגד המעשים שבכל יום של "צדיק ורע לו, רשע וטוב לו".

הבטחון בה' הוא הרעיון המשותף לכל חלקי הספר הזה, הוא כל תמציתו, כל נשמתו, אם אפשר לאמור כן. "מהלל אקרא ה' ומן אויבי אושע", קורא המשורר ומוסיף שאין סכנה בעולם, אין מצב נורא ואיום, שאין ה' מושיע אותו ממנו בשמעו את קול תחנוניו. העיקר הוא שיש מע ה' כל' שיקבל תפלתו, שיתפס לו, והלא מן הדין הוא שיתפס, הלא רחום וחנון הוא? וכלום אפשר שלא יהיה רחום וחנון? כלום אפשר שימצא אל עוזו וגבור נחת רוח בצרותיהם ובמכאוביהם של יצוריו הקטנים והחלשים? הדעה הזאת אמת ברורה כל כך לכל משורר מחבורה זאת, שכל המעשים שבעולם הסותרים אותה לא יזווה ממקומה בלבו. למראה כל הרעה הרבה שעל הארץ, שהוא מרגיש בודאי יותר הרבה מבני האדם המצויים, הוא יכול אך "לשפוך כמים לבו נכח פני אלהיו", לפעמים גם להביע תמיהתו בדברים שיש בהם מעין חוצפא כלפי שמיא ("למה ה' תעמוד ברחוק?" "עורה, למה תישן ה'?" "או גם מעין איום של כפירה בעיקר ("למה יאמרו הגוים, איה אלהיהם?"), אך לא להטיל ספק באחד מיסודי בטחונו וגם לא להתנחם בשכר טוב לעולם הבא, אף על פי שבודאי לא היה רעיון השארת הנפש זר לגמרי לעם, "אשר יצא ממצרים", וכל ימיו היו לו דברים עם מצרים ועם יושבי ארצות פרת וחדקל, וגם יש לו לרעיון הזה זכר ארמז במזמור מ"ט ט"ז). לבו אומר לו, כי אין "צדיק נעזב", כי "לא לנצח ישכח אביון" כי "דורשי ה' לא יחסרו כל טוב" וכי בכלל, "אשרי-

¹³ "תהלה" ו"תפלה" כמעט שמות נרדפים הם במקרא: כל תפלת חנה דברי מידה.

ותהלה בלבד בלי כל בקשה.

דבר שאין להרהר אחריו עוד? אפשר שאחרי החרבן או גם לפניו כבר היו לשארית יהודה מוסדות דומים מעט או הרבה לבתי כנסיות, ואויבים החריבו אותם בימים שבין החרבן ובין מפלת בבל לפני כורש. על פי מה שנאמר בירמיה (מ"א ה') היה "בית ה'" באחד המקומות גם אחרי החרבן, וקרוב מאד לשער שנסדו לצרך השעה בתי-במות אחדים וגם בהסכמת טובי העם ונביאיו. והמשורר מקונן עליהם כעל שארית בית המקדש.⁽¹²⁾

ראיה גמורה אין לנו אפוא גם על מזמור אחד שנכתב בימי החשמונאים. אפשר לקבל השערה זאת בתור פחות או יותר קרובה על מקראות אחדים או על מזמורים אחדים, אך על הספר בכללו אין זה יסוד מספיק לאהר כל כך לא רק את חבורו, כי אם גם את גמר סדורו—הן תקוני סופרים והוספת מזמורים אחדים יכלו להעשות בו גם אחר כך בזמן מן הזמנים—ומבלי יסוד כזה מסתבר יותר הרבה, שהתהלים הוא מן המוקדמים שבכתובים ונסדר בזמן אחד עם חתימת ה"נביאים" או בזמן קרוב לזה, כלומר בתקופת פרס ולא בתקופת יון. כן נראה גם מלשונו גם מהרוח השורר בו:

לשונו קדומה לא רק מלשון פסוקי בן-סירא המובאים בתלמוד, כי אם גם מלשון כתב-היד הנמצא בגניזה המצרית הידועה. אם נקבל דעת האומרים, כי זאת נוסחתו הראשונה המקורית, של בן-סירא—וזה דעת רוב החוקרים בענין זה—אין לנו ראיה גדולה מזו, שכל שלשת הספרים—תהלים משלי ואיוב—קודמים לו הרבה בזמן, כי גדול מאד החלוק שבין לשונו ובין לשון הספרים האלה, ומורגש הוא כמעט בכל פסוק, ובן-סירא נכתב לפני ימי החשמונאים, לא פחות משלשים שנה לפני התעוררות ה"חסידיים" שבימי מתתיהו בן יוחנן.

והרוח השורר בתהלים בודאי אינו מאוחר כלל וכלל: אין בו כל שמץ רעיון זר לתורה ולנביאים. המשוררים השונים, שחברו את מזמוריו, כלם כאחד "משוים" לנגדם תמיד: הם רואים את בורא

⁽¹²⁾ בטלנו בזה את הראיה היותר חשובה, שגם פראנץ דליטש, שאינו כלל וכלל מן המאחרים, מעיר על חשיבותה. אבל שאר הראיות, המכריחות (לפי דברי מר חיות) בטלות בעיקרן, שואלים, הם, למשל: כיצד יאמר המשורר לפני הסתלקות הנבואה, "אין עוד נביא"? אבל גם ב"איכה" נאמר: "גם נביאיה לא מצאו חזון מה". ויש עוד ראיות קלושות מזו. ונגד כל זה נאמר שם (ע"ט ג') "שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר", שהוא לשון גזומא, על פי המפרשים את המזמור על ימי אנטיוכוס ודברים פפשוטם, וכמשמעם אם נפרשה על החרבן שבימי נבוכדנצר.

באמת בדורות שונים ובמקומות שונים, אמנם על פי הלגלוג מוטב לב המובע בהם, אפשר להגביל זמנם במקצת: לגלוג קל זה בלי התמרמרות מעיד, שכבר „נשחט יצר הרע של עבודה זרה“, אך אין בו מאומה מדברי הימים ומתנאי המקום שנאמרו בהם. „השטן“ שבזכריה ובאיוב לא יזכר ולא יפקד בתהלים, „ומלאכי ה'“ שבזכריה הקרובים בתכונתם למלאכים שבדניאל, לאותם „ששמותיהם עלו עם אבותינו מבבל“ גם הם אינם ממין המלאכים הנזכרים בתהלים, אפילו אם נתרגם דברים כפשוטם¹⁴).

נסכם נא דברינו בקצרה: למעשים שהיו בימי החשמונאים אפשר למצוא רמזים במזמורים אחדים, אבל רק רמזים ולא ראיות מספיקות; לשון הספר גם במקומות שהיא מאוחרת בלי שום ספק אינה מאוחרת כ"כ, שנצטרך ליחסה לתקופת חשמונאים; להשקפות ברוח תקופת יון אין בכל הספר אפילו רמז כל שהוא. על כן אין אנו יכולים לאמור בקצת ודאות אלא דבר זה לבד: רובו הגדול נתחבר בימי הגלות ובתקופת פרס, רב שירי התחנונים וכל שירי ההודיה שנכר בהם שנוסדו לעבודת ביה"מ—אבל יש בו גם מזמורים קדומים לגלות ואחדים מהם גם קדומים הרבה—גם הפרופ. חיות נכון ליחס אחדים מהם לימי עזיהו—ובתור השערה קרובה אפשר לקבל, שיש בו גם מזמורים מימי החשמונאים, שמחבריהם או מסדריו האחרונים של הספר לא רצו להדגיש למדי את זמן חבורם.

וכיון שבאנו לשער, אפשר להוסיף, שמסתבר, שרוב חבורו היה בראשית תקופת פרס, בימים שלא הלכו טובי העם בגדולות ובנפלאות ולא נכספו אלא למצב „ממלכה שפלה“, כלומר משעבדת לממלכה גדולה ממנה אבל נוחה לה, כי על כן הוא ממעט כל כך בדברים שיש בהם שאיפות מדיניות.

בכלל יש לחשוב את תקופת פרס לתקופת הסופרים העיקרית, שבה נסתדרה עבודת בית המקדש ונתבססה התורה שבעל פה ונשתכללה צורתו הלאומית-הדתית של העם, שהובלטה אחרי כן במעשי החסידים שבימי מתתיהו ובניו.

¹⁴ אמנם נאמר (ק"ט ו') „ושטן יעמד על ימינו“ אבל „שטן“ לחוד ו„השטן“ לחוד. וראיה לדבר, —אם יש צרך בראיה— „ויקם ה' שטן לשלמה את הדד האדומי“ (מ"א י"א י"ד). ו„מלאך ה'“ בתהלים אינה אלא תמונה מליצית (ל"ד ה' ול"ה ו') וגם „הללוהו וכל מלאכיו“ תמונה מליצית כ„הללוהו שמש וירח“, וכן הוא אומר „עושה מלאכיו רוחות“ „כי מלאכיו יצוה לך“ וכו' וכיוצא בזה.

הגבר אשר שם בה' מבטחו" גם בעולם הזה, ובכח ההכרה הזאת הממלאה את נכל קרביו, שיסודה האמתי ברגש היושר, הוא מבטל בטול גמור את המעשים בכל יום הסותרים אותה—שלפי הנראה הוא תולה אותם בחסרון בטחון והוא קורא אל כל מי שצריך לאותו דבר, אל כל מי שיודע בעצמו, שהוא "צדיק ורע לו" והרבה "רשעים וטוב להם" סביב לו: "דום לה והתחולל לו, כי אחרית רשעים נכרתה, ותשועת צדיקים מה..." יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו (ל"ז) ברי לו, כי "יש אלהים שופטים בארץ" כלומר, כי גם בארץ, בעולם הזה, תראה פעולתו לבוטחים בו, "כי לא לנצח ישכח אביון" וכיוצא בזה כמעט בכל מזמור.

אין צורך לבאר, כי הרעיון הזה לא "זמורת זר" הוא, כי לא מיון וגם לא מפרס הוצרך המשורר העברי לקחתו, כי לא חדש היה לחרדים על דבר ה' לא בראשית ימי הגלות ולא גם קודם לזה הרבה, כי על כן אנו מוצאים אותו לא רק בכתובים—ביחוד במשלי—כי אם גם בישעיה (למשל כ"ו ג' ד'), גם בירמיה (י"ז ז') גם בנחום ("טוב ה', למעוז ביום צרה, ויודע חוסי בו" א' ז') גם בכל כתבי קדשנו, כי הדעה המונותאיסטית הזאת, ש"אין מעצור לה' להושיע", יותר ממה שהיא נאמרת בהם בפרוש, היא מובעת בהם מאליה כיסוד מוסד מפורסם בין "למודי ה'", וימיה בעמנו כימי המונותאיזם שלנו בעצמו: אברהם, "האמין בה" (כלומר בטח בו, כפרושו הנכון של "האמן ב..."), בני ישראל בשעת קריעת ים סוף "האמינו בה'", גדעון שאמר: "ויש ה' עמנו ואיה כל נפלאותיו" וכו' האמין בה' גם בלי מופת, אבל הוצרך למופת, כדי להאמין "שה' עמו", ועזרא, שבימיו לא דבר ה' עוד עם איש ולא עשה מעשי נסים לעיני כל הארץ, אומר ברוח האמונה והבטחון הזה: "יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה, ועזו ואפו על כל עזביו", ובודאי למד זאת לא מכהני שתי הרשויות הנלחמות זו בזו כל הימים, כי אם מתלמידי ירמיה ויחזקאל וחבריהם.

אבל גם כל רעיון אחר חדש קצת, שנצטרך לבקש לו מקור מחוץ לתורת הנביאים, לא ימצא בספר תהלים. מחבריו השונים מתרגשים, מתלהבים, משתמשים במלים נמלצות, בציורים פיוטיים, בהפרזות פיוטיות, אבל כל אותן התמונות היפות וההפלגות הפיוטיות רחוקות כל כך מדעות זרות ומרוחות חיצוניות, שמצד זה אפשר להקדימו למקצת ספרי הנביאים: בחלקו השני של ישעיה מודגשת אחדות הבורא ברמזות ברורות כנגד חזרת שתי רשויות, ובתהלים אין כל רמז לתורה דתית ידועה, כי הפסוקים "עצבי הגוים כסף וזהב וכו'" הם דברים שיכלו להאמר וגם נאמרו

תהלים א

א

א אֲשֶׁר־יֵהְיֶה אִישׁ, אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים, *
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד,
וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב.

ב כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ, *
וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה.

ג וְהָיָה כַּעֵץ שְׁתוּל עַל־פְּלִיג־מַיִם, *
אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ, וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל,
וְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

ד לֹא־כֵן הָרָשָׁעִים, *

ה כִּי אִם־כַּמֶּזֶץ אֲשֶׁר־תִּדְכָּנוּ רוּחַ,
עַל־כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט.

מִקְרָא מְסוּרָשׁ

(א) אֲשֶׁר־יֵהְיֶה אִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ—הַמְנוּחַ בַּיּוֹם הַזֶּה הַקָּדוֹם לְכָד קְבִיצַת הַמְנוּחִים שֶׁבַּמִּסְפָּר. הוּא מְבִיעַ אֶת הַעֲקָר הַדָּתִי, שֶׁעֲתִיד ה' לְהִיטִיב לְצַדִּיק וּלְתַת לְרָשָׁע כְּרִשְׁתּוֹ. אֲשֶׁר־יֵהְיֶה אִישׁ—אֲשֶׁר הוּא לְאִישׁ, מֵאֲשֶׁר הוּא; מִלֵּת אֲשֶׁר תְּמוּנַת שֵׁם וְסִמּוֹל כְּהַנִּים, וּבִנְיָן כְּלִי מִיכּוֹת לֹא יִמָּצֵא. וּבְמוֹשָׁב לְצִים—בְּחִבּוּרֵת קְלִי דַעַת, שֶׁבִּדְרָכָם לְלַלֵּג עַל שׁוֹמְרֵי תוֹרַת יְהוָה וְרֵאיוֹ ה', ב'. יִהְיֶה—יִקְרָא וְיִשְׁנֶה. ג. וְהָיָה—אִישׁ אֲשֶׁר בָּרוּךְ יִהְיֶה. שְׁתוּל—נִטְוֶה. עַל פְּלִיגִי מַיִם—אֵצֶל נְחָלֵי מַיִם. בְּעֵתוֹ—בְּזִמְנוֹ הַקָּדוֹם, כִּי שְׂרָשׁוֹ יִזְקֶק כָּל צָרָתָם וְגַם בְּשֵׁנַת בְּצֻרָתָם. וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל—וְעֵלְיוֹ לֹא יִבּוֹל; עֵלְהוּ הוּא גַם שֵׁם קְבוּץ (כְּמוֹ וְהַעֲלֵה נֶבֶל יִרְמְיָהוּ ז' יג). וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ—מוֹסָב עַל הָאֵל, וְהַפְּגָנָה. וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ אוֹ, כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלַח בְּיָדוֹ. ד. מֶזֶץ—חֶלְקִי מִכֵּן הַקְּלִים הַמִּתְפָּנִים לְרוּחַ בְּשָׁעָה שְׁוֹרִים אֶת הַתְּבוּאָה. תִּדְכָּנוּ—תִּתְּנוּ, תִּפְגְּרוּ. תִּפְגְּרוּ—תִּתְּנוּ, תִּתְּנוּ—קֵל, מִשְׁרֵשׁ נֶרְף. ה. לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט—לֹא תִהְיֶה לָהֶם

אֶסְפָּרָה אֶל־חֵק: יְהוָה אָמַר אֵלַי: בְּנִי אַתָּה.
אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ.

ח שָׁאֵל מִמֶּנִּי וְאַתָּנָה גּוֹיִם בַּחֲלָתְךָ,
וְאַחֲזַתְךָ אֶפְסֵי־אָרֶץ.

ט תָּרַעַם בְּשִׁבְט בְּרוֹזַל, כְּכֹלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים.
י וַעֲתָה מְלָכִים הִשְׁכִּילוּ, הוֹסְרוּ שְׁפִטֵי אָרֶץ.
יא עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה בִּירְאָה, וּגִילּוּ בִרְעָדָה.

יב נִשְׁקוּ־בַר, פֶּן־יֵאָנֶף | וְתֹאבְדוּ דָרֶךְ,
כִּי־יִבְעַר כָּמֶעַט אַפּוֹ, אֲשֶׁר־י כָּל־חוֹסֵי בּוֹ!

מִקְרָא מְפֹרָשׁ

את מלכי. נִסְכַּתִּי—משחתי, מלשון נסך וסיכה (*). ז אֶסְפָּרָה אֶל חֵק—דבתי במלך. אני מספר את בחק, את דבר ה' אלי, ואפשר לפרש: אֶסְפָּרָה אֶל חֵק—אספר את הדבר ברבים, כדי שיתפרסם ויהיה לחק קבוע, לזכרון עולם. בְּנִי אַתָּה—נעשית חביב לי כבן לאביו. אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְתִיךָ—ביום הזה, שהמלכתך בו, הוא בעיני כאלו ילדתיך בו. וְאַחֲזַתְךָ בַּחֲלָתְךָ, קננה. אֶפְסֵי אָרֶץ—קצות ארץ, וְאַחֲזַתְךָ אֶפְסֵי אָרֶץ—וקל הארץ תהא נתונה לך לנחלה. ט תָּרַעַם—תשכרם, תרוצצם (משרש רע, רעש). בְּשִׁבְט בְּרוֹזַל—במקל ברזל. כְּכֹלִי יוֹצֵר—ככלי הרם. תִּנְפָצִים—תשברם לרסיסים. י הִשְׁכִּילוּ—ביטו, השיבו אל לבכם, הוֹסְרוּ—קחו מוקד, הקנוע לפני ה'. יג וּגִילּוּ בִרְעָדָה—שמדו בו ותרתי וראתו על פניכם. יב נִשְׁקוּ־בַר—נשקו את בחור ה' (**), את מלך ישראל. פֶּן יֵאָנֶף—מוקב על ה'. יֵאָנֶף—וקצות, וְתֹאבְדוּ דָרֶךְ—ותאבדו בדרךכם. כִּי יִבְעַר כָּמֶעַט אַפּוֹ—כי עוד מעט ויבוער אפּוֹ. כָּמֶעַט—עוד מעט. אֲשֶׁר־י כָּל חוֹסֵי בּוֹ—וביום ההוא, באשר יקום ה' לשפוט בין עם לעם, ויגזלו כל החוסים בו.

(*) ויש מפרשים „נסכתי“ המלכתי מלשון נסך, כמו „השירו“ ולא ממני (הושע ח' ד') ומוצאים סמך לזה בלשון האשורית.
(**) על פי זה יהי „בר“ תמונת תאר ובינוני משרש ברברר (ועי' דברי הימים א' ט', כ"ב). ויש מפרשים „בן“ עפ"י הכתוב „ה' אמר אלי בני אתה“.

וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים.
כִּי־יִדַּעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צְדִיקִים,
וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד.

ב

א לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם, וּלְאֻמִּים יִהְיוּ־רִיק?
ב יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי־אָרֶץ, וְרוֹזְנִים נוֹסְדוֹ־יִיחַד
עַל־יְהוָה וְעַל־מִשְׁיחוֹ.
ג בְּנִתְקָה אֶת־מוֹסְרוֹתֵימוֹ, וּבִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ.
ד יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחָק, אֲדֹנֵי יִלְעַג לָמוֹ.
ה אֲזִי יְדַבֵּר אֲלֵימוֹ בְּאָפוֹ, וּבִחְרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ:
ו וְאֲנִי נֹסַכְתִּי מִלְּפִי, עַל־צִיּוֹן הֶרֶק־דָּשִׁי.

מקרא מפורש

תקומה ביום המשפט, לא יוכלו עמד בקום ה' לשפוט הארץ. וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים—וְחַטָּאִים (אֲנָשִׁים שֶׁהִרְקִים לַחֲטָאִים, לַעֲשׂוֹת הָרָע) לֹא יָקוּמוּ בַּעֲדַת צְדִיקִים, כִּי ביום המשפט יבדיל ה' בין הצדיקים ובין הרשעים, וְהַכֵּל יִרְאֶה, כִּי אַחֲרֵית רָשָׁעִים לָרַע. (ו) כִּי יִדַּעַ ה' דֶּרֶךְ צְדִיקִים—רָאָה הוּא וּמִשְׁנֵית עַל דֶּרֶכִּי הַצְדִּיקִים וְעֵתִיד לַתֵּת לָהֶם כְּצִדְקָתָם. וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד—וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תוֹלִיכֶם לְאֵבֶדּוֹן.

ב (א) לָמָּה רָגַשׁוּ—מִמּוֹר זֶה נִתְחַבֵּר, בְּנִרְאָה, בְּיוֹמֵי מִלְחָמָה, כְּשֶׁנֶּעְדְּרוּ עַמִּים אֶחָדִים לַעֲלוֹת עַל יְרוּשָׁלַּיִם. רָגַשׁוּ—וְרָעִשׁוּ, וְהִמְיּוּ. יִהְיוּ רִיק—יִהְיוּ מְחֻשְׁבוֹת הַכֵּל, מְחֻשְׁבוֹת אֲשֶׁר לֹא יִצְלִיחוּ בָהֶן. (ב) יִתְיַצְּבוּ—יָקוּמוּ, וְכֹנֵן לַמִּלְחָמָה, רוֹזְנִים—נְסִיכִים, מוֹשְׁלֵי עַמִּים. נוֹסְדוֹ—נִעֲצָן, הִתְחַבֵּר. וְעַל מִשְׁיחוֹ—וְעַל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מָשַׁח, עַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִמְשַׁח עַל פִּי ה'. בְּנִתְקָה—אֲמָרִים הֵם: בְּנִתְקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְכוּ'. נִתְקָה—קָרַע. אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ—אֶת מוֹסְרוֹתֵיהֶם (שֶׁל ה') וּמִשְׁחָו: תְּמוּנָה עֲתִיקָה שֶׁאֵינָה מְצִיָּה אֲלָא בְּשִׁיר וּמִלֻּצָּה. מוֹסְרוֹת—רְצוּעוֹת שֶׁקוֹשְׁרִים בָּהֶן אֶת הָעַל עַל צִנְאָר הַבְּהֵמָה. עֲבֹתֵימוֹ—עֲבֹתֵיהֶם, עֲבֹתִים—חֲבִלִּים חֲזָקִים. (ה) אֲזִי—כִּי־הוּא, בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט. יִבְהַלְמוֹ—יִחְרְדוּ, נִפִּיל אִמָּה עֲלֵיהֶם. (ו) וְאֲנִי נֹסַכְתִּי...—הֲלֹא אֲנִי מִשְׁחָתִי

ד

א לִמְנַצֵּחַ בְּנִינֹת, מְזֻמֹּר לְדָוִד.
 ב בְּקִרְאֵי עֲנִי, אֱלֹהֵי צִדְקִי! בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי,
 חֲנֻנִי וּשְׁמֵעַ תַּפְלָתִי.
 ג בְּנִי־אִישׁ, עַד־מָה כְּבוֹדִי לְכַלְמָה?
 ד תִּאְהָבוּן רִיק, תִּבְקְשׁוּ כֶזֶב? סֵלָה.
 ו יָדְעוּ, כִּי־הַפֶּלֶא יְהוָה חָסִיד לּוֹ,
 יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֵיו.
 ה רָגִזוּ וְאַל־תִּחַטְּאוּ,
 וְאָמְרוּ בִלְבָבָם עַל מִשְׁכַּבָּם וְדָמוֹ, סֵלָה.
 ו זִבְחוֹ זִבְחֵי־צִדְקָה, וּבִטְחוֹ אֶל־יְהוָה.
 ז רַבִּים אֹמְרִים: מִי יִרְאֵנוּ טוֹב?
 ח נִסָּה־עֲלֵינוּ אֹר פְּנִיָּה, יְהוָה.

מקרא מסורש

ד. א) לִמְנַצֵּחַ—מְנַצֵּחַ הוּא רֹאשׁ וּמְצִיָּה לַחֲבוּרַת עוֹסְקִים בַּעֲבוּדָה אַחַת יַחְדָּו, וּבְיָחִיד וְאָמַר מְנַצֵּחַ לְמַנְחָה מִקְהֵלָה שֶׁל מְשׁוֹרְרִים אוֹ מְנַגִּיִּם. לִמְנַצֵּחַ בְּנִינֹת—שִׁיר נִשְׁעַד לְמְנַצֵּחַ בַּמִּקְהֵלֹת נְזִינִים, כְּלוּמַר וְתַחֲבֵר עַל מְנַת שְׁשׁוֹרְרוֹתֵי בְלִיּוֹת נְזִינֹת בְּכָלִי שִׁיר. ב) אֱלֹהֵי צִדְקִי—אֱלֹהֵי הַצֶּדֶק שְׁלִי, הַשּׁוֹפֵט אוֹתִי בַצֶּדֶק («מַצְדִּיקִי»—יִשְׁעִיה נ' ח'). וְחִבּוּנָה—מוֹשִׁיעִי וּמִנִּי. בַּצָּר—בַּעֲת צָרָה. בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי—אַתָּה הַמִּרְחִיב לִי תָמִיד כְּבוֹד עָלֵי צָרָה. ג) בְּנִי אִישׁ—בְּנִי אִישׁ וְאָמַר לְנִכְפְּדֵי עָם, וּפֶה הוּא, בְּנִרְאָה, הִרְךָ הַתִּיל. עַד מָה כְּבוֹדִי לְכַלְמָה—עַד מָתִי תִשְׁמָנו כְּבוֹדִי לְכַלְמָה. תִּאְהָבוּן רִיק...—עַד מָתִי תִאְהָבוּ דְבָרֵי הַכֶּל וְכֶזֶב. ד) הַפֶּלֶא—הַבְּדִיל לְטוֹבָה. ה) רָגִזוּ וְאַל תִּחַטְּאוּ—וְהִי פַחַד ה' עֲלֵיכֶם וְהִשְׁמָרוּ מִחַטָּאִים. וְאָמְרוּ בִלְבָבָם—עַל מִשְׁכַּבָּם בְּלִילֹת, בַּשָּׁעָה שְׁאֵדָם וְכֹל לְחֹשֶׁב אֶת דְּרָכָיו בְּאֵין מַשְׁרִיעַ, שִׁמּוֹ לְבָבָם עַל דְּרָכֵיכֶם. וְדָמוֹ—בְּסוֹף הַדָּלִי מִהַבֵּר דְּבָרֵי אֵין. רַבִּים אֹמְרִים...—רַבִּים מִתְאֻנְנִים עַל הַיָּמִים הָרָעִים—בְּנִרְאָה, מוֹפְסִים הַדְּרָכִים עַל יָמֵי בַצָּרָת—וְאֹמְרִים: מִי יִרְאֵנוּ טוֹב, מָתִי נִרְאָה בְּטוֹב, עַד אָנָּה יִמְשְׁכֵנִי וְיִי הָרַעָה. נִסָּה עֲלֵינוּ—כְּמֹ

ג

- א מְזִמּוֹר לְדָוִד, בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבָשָׁלוֹם בְּנוֹ.
- ב יְהוָה, מִה־רָבוּ צָרִי! רַבִּים קָמִים עָלַי.
- ג רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי:
- ד אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֱלֹהִים, סָלָה.
- ה וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בְּעַדִּי, כְּבוֹדִי וּמִרִים רֹאשִׁי.
- ו קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא, וַיַּעֲנֵנִי מִהֵר קִדְשׁוֹ, סָלָה.
- ז אֲנִי שָׁכַבְתִּי וַאֲישָׁנָה, הִקְיֹצוּתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי.
- ח לֹא־אִירָא מִרְבָּבוֹת עַם, אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתּוֹ עָלַי.
- ט קוֹמָה, יְהוָה, הוֹשִׁיעֵנִי, אֱלֹהֵי!
- י וּפִי־הַכִּיתָ אֶת־כָּל־אוֹיְבֵי לִחִי, שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ.
- יא לִיהוָה הִישׁוּעָה, עַל־עַמּוֹ בִּרְכָתְךָ, סָלָה.

מקרא מסורש

ג. א) מְזִמּוֹר—שִׁיר תהלה שְׁנוּעַד לְהַקְרִיא בְּמִקְרָא אוּ בְלִוְת כָּלִי נְטִיחָה, לְדָוִד—מֵאֵת דָּוִד. א) לְנַפְשִׁי—עַד נַפְשִׁי, עָלַי. יְשׁוּעָתָה—יְשׁוּעָה. סָלָה—מְלָה זוּ וַשׁ לָהּ, בְּנִרְאָהּ, הוֹרָאָה מְסִיבָלִית וְלֹא הִבְרָחָה לָנִי. ד) כְּבוֹדִי וּמִרִים רֹאשִׁי—אַתָּה כְּבוֹדִי וּמִרִים רֹאשִׁי, בְּעֹזְרֶתְךָ אֶנְחַל כְּבוֹד וְאִרִים רֹאשִׁי עַל אוֹיְבֵי, כְּלוּמַר, אַתָּה הוּא בִּנְתָן לִי כֹחַ וְעוֹ לְהַכְנִיעַם מִפְּנֵי וְלִגְדֹף כְּבוֹד וּבִרְיָם. ה) קוֹלִי אֶרְאֵה אֶקְרָא—בְּכֹנֶה: קוֹלִי אֶל ה'! אֵלָיו אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי—וַיַּקְרֵב תַּפְלָתִי בְּקִרְאִי אֵלָיו. ו) מִהֵר קִדְשׁוֹ—מִהֵר בֵּית ה', מִהֵר קִדְשׁוֹ. ז) אֲנִי שָׁכַבְתִּי וַאֲישָׁנָה—בְּלִי פֶחַד אֲשַׁכַּב וַאֲישָׁן וַאֲיָקוֹן בְּשָׁרִים. ח) שְׁתּוֹ עָלַי—נֶאֱסַפִּי עָלַי לְמַלְחָמָה. ט) כִּי הַכִּיתָ...—כִּי אַתָּה הוּא בְּמַכָּה אֶת כָּל אוֹיְבֵי עַל הַלְחִי, כְּלוּמַר מִבֵּת הַרְפָּה שָׁל נַפְשִׁים בְּמַלְחָמָה.

- ו לא־יִתְצַבּוּ הוֹלָלִים לַגִּגַּד עֵינֶיךָ,
 שָׁנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אֹן.
 ז תֹּאבֵד דְּבָרִי כֹזֵב,
 אִישׁ־דָּמִים וּמְרֻמָּה יִתְעַב יְהוָה.
 ח וְאֲנִי בִרְבַּח חֲסִדֶּךָ אָבוֹא בֵיתְךָ,
 אֲשַׁתְּחֶה אֶל־הַיֵּכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ.
 ט יְהוָה! נַחֲנִי בְצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן שׁוּרְרִי,
 הַיֹּשֵׁר לִפְנֵי דִרְכֶּךָ.
 י כִּי אֵין בְּפִיָּהּ נִכּוּנָה, קִרְבָּם הָיוּת,
 קָבַר פְּתוּחַ גְּרָנָם, לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוֹן.
 יא הָאֲשִׁימָם, אֱלֹהִים, יִפְּלוּ מִמַּעַצְוֹתֵיהֶם.
 בִּרְבַּח פִּשְׁעֵיהֶם הִדִּיחָמוּ, כִּי מָרוּ בָךְ.

מקרא מפורש

לא יגור אתך רע; תפונה: לא תחפז, כי יגור איש רע באחלי קדשך* (ו) הוללים—
 נאים, נפי רוח. יתעב—ומאם, ושנא. (ח) אל היכל קדשך—לפני היכל קדשך.
 ביראתך—ביראת ה'. (ט) ה' נחני בצדקתך—נהלני, חורני ללכת בדרך צדקה.
 למען שוררי—נגד שוררי; למכת רוח לאויבי המביטים אלי באיבה, האורבים לי.
 שוררי—משדש שור, תבט. הישר—ישר. (י) בפיהו—בפיו, ותפונה בפיהם. נכונה—
 דבר אמת. הוות—פגות רעות, מחשבות און ומרמה. קרבם הוות—קרבים מלא
 הוות, הם הורשים רעה בכל עת. קבר פתוח גרנם—גרונם הוטה לקבר פתוח
 נכון לבלוע בכל עת. לשונם יחליקון—בלשונם ידברו חלקות, דברי חלק.
 (יא) האשימם—חרשעם, ותפונה עשה להם קדשעם. יפלו ממצוותיהם—
 יבטלו ממצוותיהם, מחשבתם הרעה תשיב על ראשם. הדיחמו—הבטלו,
 הפל אותם.

(*) ויש משערים שהוברים מוסבים על הכהנים הבוגדים, שהיו בימי אנטיוכוס אפיפנס.

נִתְּתָה שְׂמִיחָה בְּלִבִּי, מִעַת דַּגָּנִם וְתִירוֹשִׁים רַבּוֹ.
בְּשָׁלוֹם יַחְדּוֹ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן,
כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדְדִי, לְבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי:

ה

לְמַנְצָם אֶל־הַנְּחִילוֹת, מִזְמוֹר לְדָוִד.
אֲמַרִי הַאֲזִינָה, יְהוָה, בִּינָה הִגִּיגִי:
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוַעִי, מֶלֶכִּי וְאֱלֹהִי,
כִּי־אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל.

יְהוָה! בִּקֶּר תִּשְׁמַע קוֹלִי,
בִּקֶּר אֶעֱרָךְ־לָךְ וְאַצְפָּה.
כִּי לֹא אֶל־חֶפְץ רָשָׁע אַתָּה,
לֹא יִגְרֹךְ רָע.

מקרא מסורש

וְטָא עָלֵינוּ (*). נִסָּה עָלֵינוּ אֹר פְּנִיךָ—הָאֵר פְּנִיךָ אֵלֵינוּ, שְׁלַח לֵנוּ בְּרַכְתְּךָ:
אֹר פְּנִים—חֶסֶד, רַצּוֹן (סֶכֶר פְּנִים). ח) נִתְּתָה שְׂמִיחָה בְּלִבִּי...—וְאִנִּי אֲשַׁמֵּחַ
שְׂמִיחָה גְדוֹלָה, אִם יִרְבּוּ דַּגָּנִם וְתִירוֹשִׁים, כִּי מִזֶּה יִלְמְדוּ לְבִטּוֹחַ בְּךָ. ט) בְּשָׁלוֹם
יַחְדּוֹ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן—בְּשָׁלוֹם אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן יַחְדּוֹ, כְּזֹמֶר, בְּשָׁלוֹם אֲשַׁכְּבַּ וּבְשָׁלוֹם
אִישָׁן. לְבָדְדִי—בְּטוֹחַ מֵאֻזִּב (דְּבָרִים ל"ג כ"ח. ירמיה מט לא).

ה. א) אֵל הַנְּחִירֹת—עַל הַנְּחִילוֹת. נְחִירֹת—שֵׁם כְּלִי זֶמֶר, לְפִי הַחֲשֻׁעָה.
חלילים. ב) הַאֲזִינָה—שִׁמְעֵה, הִקְשִׁבִי. הִגִּיג—דְּבִיר בְּלִחַשׁ מִתּוֹךְ צַעַר וּמִרִירוֹת. בִּינָה
הִגִּיגִי—הִקְשִׁיבָה לְתַהֲנִי, שְׁאִנִּי מִתְנַחֵן אֵלֶיךָ כְּמֶר נַפְשִׁי. ג) שְׁוַעִי—צַעֲקָתִי (שְׁוַע
הַנֶּפֶשׁ). כִּי אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל—בְּתַפְּלִילִי אֵלֶיךָ: "כִּי" בְּהוֹרָאת "בְּאִשָּׁר" (קְמוּ, אֲדָם
כִּי יִקְרַב, "וְנִפְשׁ כִּי תִחַטֵּא"). ד) בִּקֶּר—בְּכֶרֶךְ, בְּכֶרֶךְ בִּקֶּר. בִּקֶּר אֶעֱרָךְ־לָךְ—
בְּכֶרֶךְ אֶעֱרָךְ תַּפְּלִיתִי אֵלֶיךָ וְאַצְפָּה לִישׁוּעָתְךָ. אֲאַצְפָּה—אֶחְלֵל. ח) כִּי לֹא אֶל חֶפְץ
רָשָׁע אַתָּה—וְכֹדָאִי לֹא תִתֵּן לְאֻזִּבֵּי הַרְשָׁעִים לְהַרִים רֹאשׁ עָלַי. לֹא יִגְרֹךְ רָע—

(*) ואפשר לפרש, נִסָּה" הופיעה, האירה, מענין, נִסָּה להתנוסס.

יִגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֶה בְּכָל־לַיְלָה מִטָּתִי,
בְּדַמְעֵתִי עַרְשִׁי אֲמַסֶּה.

עֲשֵׂה מִכֶּעַם עֵינִי, עֲתָקָה בְּכָל־צוּרִי.

סֹוֹרוֹ מִמֶּנִּי, כֹּל פֶּעֲלִי אֶוֹן,

כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי.

שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻנֹתַי, יְהוָה תַּפְּלִתִּי יִקַּח.

יִבְשׁוּ וַיִּבְהֻלוּ מְאֹד כָּל־אֲיִבֵּי, יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ רִגְעַ.

1

שָׁמַיִם לְדָוִד, אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה, עַל־דְּבָרֵי־כּוֹשׁ בְּנִימִינִי.

יְהוָה אֱלֹהֵי, בְּךָ חֲסִיתִי,

הוֹשִׁיעַנִי מִכָּל־רָדְפִי וְהַצִּילֵנִי.

בְּיָטְרֹף כְּאַרְיֵה בַּפֶּשִׁי, פֶּרֶק וְאֵין מִצִּיל.

מקרא מפורש

(ז) יָנַעַתִּי בְּאַנְחָתִי—עָקָה וְנָעַע אֹנִי מִרֵּב אֲנֹחֲתִי. אֲשַׁחֲה—אֲשִׁיט, אֲצִיט. אֲשַׁחֲה בְּכָל לַיְלָה מִמָּוֶתִי—לְשׁוֹן גִּזְמָה וְהַפְלָנָה; אֹנִי מֵבִיא אֶת מָוֶתִי לַיְלָה שְׂחִיחָה בְּדַמְעוֹתַי. אֲמַסָּה—אַרְבֵּךְ, אֲמַנֵּנִי (וְהַשְׂרֵשׁ מִסֵּ-מִסֵּ-מַּסָּה). בְּדַמְעוֹתַי עֲרֹשִׁי אֲמַסָּה—מָוֶתִי וְנִמְסָה מִרֵּב דַּמְעוֹתַי. (ח) עֲשֻׁשָׁה מִכֶּעֶס עֵינַי—עֵינַי וְנִמְסָה מִזֶּעַן. עֲשֻׁשָׁה—נִמְסָה, נִמְסָה (*). עֲתָקָה—כִּדְתָהּ, כִּבְדָּהּ. עֲתָקָה בְּכָל צוּרְרֵי—מִהֲרַעוֹת הַרְבּוֹת, אֲשֶׁר הִבִּיאוּ עָלַי צוּרְרֵי, כִּדְתָהּ עֵינַי. (ט) כִּי שָׁמַע ה'...—בְּמִיתָ אֹנִי, כִּי שָׁמַע קוֹל בְּכֵיִי. י. יִקָּח—יִקְבֹּל בְּרָצוֹן. יא. יִשְׁבּוּ יִבְשׁוּ רָגַע—בְּרַעַע אַחֵר וְשִׁבּוּ אַחֵר בִּכְשֵׁת פְּנִים.

ז א שְׁגִיזִין – אַחַד מִכְנֵי הַשִּׁירִים, כְּמוֹ "מִכְתָּם" וּבְדוּמָה. עַל דְּבָרֵי –
עַל דְּבַר, עַל אֲדוּת. בְּיָיִמִינִי – אִישׁ מִשְׁבֵּט בְּנוּמִין. עַל דְּבָרֵי כּוֹשׁ בֶּן יִימִינִי –
לֹא נִדְעָה, לְמִי מֵאוֹיְבֵי דָוִד יִכּוֹן בָּשֵׁם זֶה, וְשֵׁשׁ מִשְׁעָרִים, שֶׁהָיָה כְּנִי לְשֹׂאֵל, שֶׁהָיָה
בֶּן כּוֹשׁ בֶּן יִימִינִי." ג פֶּן יִמְרֹר כְּאֶרְיָה נִפְשִׁי... פֶּן יִמְרֹפֵי בְּאֵרֵי הַשְּׁמֵרָה

(* יש מפרשים, "עשה" השכה, ומוצאים יסוד לזה בלשון הסורית.

וְיִשְׁמְחוּ כָּל־חֹסֵי בָךְ,
לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ וְתָסַף עָלֵיהֶם,
וַיַּעֲלֵצוּ בָךְ אֲהֵבֵי שְׁמֶךָ.

כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צְדִיק,
יְהוָה, כַּצָּנֶה רָצוֹן תַּעֲטֶרְבוּ.

ו

לְמַנְצַח בְּנֵינֹת עַל הַשְּׁמִינִית, מְזֻמֹּר קְדוּד.

יְהוָה! אֶל־בְּאֶפֶס תּוֹכִיחֵנִי,
וְאֶל־בַּחֲמַתְךָ תִּיַּסְרֵנִי.

תִּנְּנֵנִי, יְהוָה, כִּי אֲמַלֵּל אֹנִי,
רַפְּאֵלִי, יְהוָה, כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי.

וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד, וְאַתָּה, יְהוָה, עַד־מָתַי?
שׁוּבָה, יְהוָה, חֲלָצָה נַפְשִׁי,

הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ.

כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרְךָ, בִּשְׂאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ.

מקרא מסורש

יב) וְתָסַף עָלֵיהֶם—כִּי תָסַף, תְּסוּבָה עֲלֵיהֶם. וַיַּעֲלֵצוּ—וַיִּשְׂמְחוּ. יג) כַּצָּנֶה—בְּשִׁירִיז (מִנְּנוּ גִדּוֹל) הַמְּבֹרָךְ אֶת כָּל הַנּוֹת. רָצוֹן—חֶסֶד, בְּרָכָה. תַּעֲטֶרְבוּ—תְּסוּבְּבוּ, תְּסוּבָה עָלֵיו מִכָּל צֶדֶד.

ו א) עַל הַשְּׁמִינִית—עַל כָּלִי זָמֵר בַּעַל שְׁמוּנָה נִימֵן (וְיֵשׁ מִפְּרָשִׁים בְּקוֹל שְׁמִינִי octave). ב) עַל בְּאֶפֶס תּוֹכִיחֵנִי...—אֵל תִּיַּסְרֵנִי מִיָּסֵר קָשָׁה כָּל בָּךְ. ג) אֲמַלֵּל—חֲלָשׁ וְכֹאכֵי. נִבְהָלוּ עַצְמִי—כָּל עַצְמוֹתַי רוֹעְדוֹת. ד) שׁוּבָה ה'...—שׁוּבָה אֵלַי וְחֲלָצָה נַפְשִׁי. ה) חֲלָצָה—חֲלָצָה מִלֵּט. כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרְךָ—אֵין קוֹבָא בְּשִׁמְךָ בֵּין הַמֵּתִים*.)

(*) ואפשר כִּי "זכרך" הוא במוֹבֵן תְּהַלְתָּךְ, מִלִּשׁוֹן "הִזְכִּירוּ, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ" (יִשְׁעִיה י"ב ד').

יג	יגְמַר-נָא רַע רְשָׁעִים, וּתְכוֹנֵן צַדִּיק.
	וּבִחַן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, אֱלֹהִים צַדִּיק.
יא	מִגְנִי עַל-אֱלֹהִים, מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל.
יב	אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק, וְאֵל זֶעַם בְּכָל-יוֹם.
יג	אִם-לֹא יָשׁוּב, חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ,
	קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ וַיְכוֹנְנֶה.
יד	וְלוֹ הִכִּין כְּלֵי-מָוֶת,
טו	הִנֵּה יַחְבֵּל-אֹנָן,
טז	בּוֹר כְּרָה וַיַּחְפְּרֶהוּ,
יז	יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרָאשׁוֹ,
יח	אֹדֶה יִהְיֶה כְּצִדְקוֹ,
	וְחִצֵּי לְדֹלָקִים יַפְעֵל.
	וְהָרָה עֲמָל וַיִּלְד שֶׁקֶר.
	וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעֵל.
	וְעַל קִדְקָדוֹ חֲמָסוֹ יִרָד.
	וְאֹמְרָה שֵׁם יִהְיֶה עַל-יוֹן.

מִקְרָא מְפֹרָשׁ

תן לי, כצדקי ובתמי. (י) יגמר-נא רע רשעים-תגלה, תאבד רעת הרשעים. ותכונן-תחזק, תאמין. ובחן לבות וכליות אלהים צדיק-הלא אתה אלהים צדיק בחן לבות וכליות, יודע מחשבות אדם ומבדיל הושב בין צדיק לרשע. (יא) מגני על אלהים-מני פה כמו מבטחי: אני בוטח בה' המושיע לשרי לב. (יב) זעם-עונש. (יג) אם לא ישוב... במשך בסוסים האלה בן: אם לא ישוב הרשע מדרכו, כי אם ילטוש חרבו וידרוך* (וכונן קשתו אל נקי וצדיק, יד) ולו הכין כלי מות-והכין לו כלי מות. חציו צדקקים יפעל-ועשה את חציו לדקקים, לרודפים אחרי שטאי נפשו. (טו) הנה יחבל און... העו לכם שבכל תחבולותיו ומעשיו לא יעלה בידו מאומה, ואחריתו תהי רעה. יחבל-ימצא תחבולות. עמל-עול. (טז) ויחפרהו-העמיק את הבור. שחת-בור שחפרים בבונה למקלט. (יז) ועל קדקדו-ועל ראשו, חמסו-מחשבת הקס. מחשבת הרצח שלו.

(*) את הקסת היו דורכים ברגל להגדיל כח היריה.

ד יְהוָה אֱלֹהֵי, אִם־עָשִׂיתִי זֹאת,
 אִם־יֵשׁ־עוֹל בְּכַפִּי.
 ה אִם־גָּמַלְתִּי שְׁלָמִי רָע, וְאַחֲלָצָה צוּרֵרִי רִיקָם.
 ו יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי, וַיִּשָּׁג, וַיִּרְמָס לָאָרֶץ חַיִּי,
 וּכְבוֹדִי לַעֲפָר יִשְׁכֵּן. סֵלָה.
 ז קוֹמָה יְהוָה בְּאַפָּךְ, הַנָּשָׂא בְּעִבְרוֹת צוּרֵרִי.
 וְעוֹרָה אֵלֵי, מִשְׁפָּט צוֹיֹת.
 ח וַעֲדַת לְאֻמִּים תִּסּוּבֶבֶךְ, וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה.
 ט יְהוָה יִדִּין עַמִּים, שֹׁפֵטֵנִי, יְהוָה,
 כְּצִדְקִי וּכְתַמִּי עָלַי.

מקרא מפורש

ויטורף ואין מציל מידו. פֶּרֶךְ—שובר, מַנְפִּין (*). ד) אִם עָשִׂיתִי זֹאת—מה שגומר למטה. ה) אִם גָּמַלְתִּי שְׁלָמִי רָע—אם גָּמַלְתִּי רַע לְמִי שֶׁשָּׁלַם לִי רָעָה תחת טובה. וְאַחֲלָצָה צוּרֵרִי רִיקָם—אם לִחְצֹתִי אֶת אוֹיְבִי הַצּוֹרֵר, הַרוֹדֵף אוֹתִי חֲנֹם. וְאַחֲלָצָה—כִּמּוֹ וְאַחֲלָצָה לִחְצֹתִי. ו) יִרְדֹּף—יִרְדֹּף (תְּמוּנָה מְרֻכֶּכֶת שֶׁל קֵל וּפֶעֱל). וַיִּשָּׁג—וַיִּשָּׁג וַיִּרְמָס לָאָרֶץ חַיִּי—חַיִּי פֹה כִּמּוֹ נַפְשִׁי. יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי...—אִם יִרְדֹּפֵנִי אוֹיְבִי וַיִּשָּׁנֵנִי וַיִּדְכֹּאֵנִי תחת כָּלֹו וְנִשְׁפִּיל כְּבוֹדִי עַד עָפָר. ו) הַנָּשָׂא בְּעִבְרוֹת צוּרֵרִי—הַנָּשָׂא לְמַעַן עֲבֹרוֹת צוּרֵרִי (כִּמּוֹ) "לְמַעַן צוּרֵרִי" לְמַעַלָּה: לְמָרוֹת עֵינֵי צוּרֵרִי, הַמְּלָאִים עֲבָרָה, קוֹמָה עֲלֵיהֶם וְהִבְנִיעֵם, וְתִרְאֶה לְמַתְנָה. הַנָּשָׂא—הַתְּרוֹמֵם, הַרְאָה וְהִתְרַחֵף. עֲבָרָה—חֲמָה שֶׁנֶּשׂ עִמָּה נֶאֱזָן אוֹ בְּטָחוֹן בְּכַח הַיָּד. וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפָּט צוֹיֹת—עוֹרָה לְעוֹרָתִי, אֵתָה הִ' הַמַּצִּיחַ מִשְׁפָּטִי, כְּלוּמַר, הַחֲפִין בְּמִשְׁפָּט. ח) וַעֲדַת לְאֻמִּים תִּסּוּבֶבֶךְ—וְלַעֲנֵי עֲדַת לְאֻמִּים, בְּפִרְהֶסְיָה, לַעֲנֵי כָל הָאָרֶץ תַּעֲשֶׂה זֹאת. וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה—וְעַל יְדֵהָ אֲצִלָּה לַעֲנֵי הַעֲדָה הַזֹּאת, שׁוֹבָה לְמָרוֹם: הַבִּגְנָה, וְרָאוּ הַכָּל, כִּי אֵתָה הוּא הַעוֹשֶׂה מִשְׁפָּט. ט) יִדִּין עַמִּים—אֲשֶׁר יִדִּין עַמִּים, שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ. כְּצִדְקִי וּכְתַמִּי עָלַי—נִטּוֹל עָלַי,

(*) ויש מפרשים על פי השבועים והפשיטא "פרק ואין מציל" ו"אין פרק ואין מציל" ומתרגמים "פרק", "פודה", "גואל", כמו "ופרק אין מידם" (איכה ה' ח'), "ויפרקנו מצוינו" (תהלים קל"ז כ"ד).

כל שְׁתֵּה תַחַת־רִגְלָיו.

צָנֶה וְאַלְפִים כָּלָם, וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדֵי.

צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדֹגֵי הַיָּם, עֵבֶר אֲרָחוֹת יָמִים.

יִהְיֶה אֲדוֹנָיו,

מֶה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ.

ט

לְמַנְצָח עַל־מוֹת לַבֶּן, מִזְמוֹר לְדָוִד.

אֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי, אֲסַפְּרָה כָל־נִפְלְאוֹתֶיךָ.

אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶזָה בָךְ, אֲזַמְרָה שִׁמְךָ עֲלִיּוֹן.

בְּשׁוּב־אוֹיְבֵי אַחֹר, יִכְשְׁלוּ וַיֵּאבְדּוּ מִפָּנֶיךָ.

כִּי־עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי,

יִשְׁבַּת לְכֶסֶּא שׁוֹפֵט צֶדֶק.

גָּעַרְתָּ גּוֹיִם, אֲבַדְתָּ רָשָׁע,

שָׁמַם מַחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד.

הָאוֹיֵב תָּמּוּ חֲרָבוֹת לַנִּצָּחַ,

מקרא מסורש

ח) צָנֶה וְאַלְפִים—צאן ובקר. שָׂדֵי—כמו שדה (תמנה עתיקה). עֵבֶר אֲרָחוֹת יָמִים—וכל הברואים השונים אשר בימים (או במים בכלל).

ט א) עַל מוֹת לַבֶּן—מות לבן או עלמות לבן, הוא מין נזון או בלי

שיר. ג) אֲזַמְרָה שִׁמְךָ—אזמרה לשמך. ד) בְּשׁוּב אוֹיְבֵי אַחֹר...—

מחבר למה שלפניו: בשאויבי נסים משדה המלחמה, כשהם נכשלים ואובדים

מפניך, אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶזָה בָךְ. ה) לְכֶסֶּא—על כסא. יִשְׁבַת לְכֶסֶּא—ישבת על

כסא המשפט. ו) גָּעַרְתָּ גּוֹיִם—גערת בני גוים, הרעמת עליהם

מן השמים. ז) הָאוֹיֵב תָּמּוּ...—האויבים תמו כלם: אויב פה שם קבוע, ועל פה

יבוא הפעל אחריו ברבים כמו בשם עם. חֲרָבוֹת לַנִּצָּחַ—כך חרבות עולם

ח

- א לְמִנְצָה עַל הַגִּתִּית, מְזֻמָּר לְדָוִד.
- ב יְהוָה אֲדַגִּינוּ, מֶה־אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ.
אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם.
- ג מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יִסְדֹּת עֹז, לְמַעַן צוּרְרֵיךְ.
לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם.
- ד כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ,
יָרֵת וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה.
- ה מֶה־אֲנוּשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ? וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקֹדֵנוּ?
וּתְחַסְּרֵהוּ מֵעַט מַאֲלֵהִים,
וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֹרֵהוּ.
- ו תִּמְשִׁילֵהוּ בַּמַּעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

מקרא ספורש

ח א) הַגִּתִּית—לפי מה שמשערים, שם כלי־זמר שמוצאו מעיר נתן. ב) מֶה־אֲדִיר שְׁמֹךְ...—אתה אל עליון, אשר הודך פרוש על השמים, מה אדיר שִׁמְךָ נס בְּכָל הָאָרֶץ הוֹאֵת, הַתְּנָה לְבִנֵּי אָדָם. אֲדִיר—גדול, נשגב. אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדְךָ—שְׁהוֹדְךָ נָתַן, נִרְאֶה וּמְרֻשָּׁה. ב) מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים...—גם בפי עוללים אתה מִכִּין לֵךְ שָׂבַח וּתְהִלָּה, גם ילדים קטנים מְסַפְּרִים תְּהִלָּתְךָ נֶגֶד צוּרְרֵיךְ, כְּשֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה מִשְׁפָּטִים בְּאִיבִיךָ, כְּלוּמַר בְּאִיבֵי עַמְּךָ. עז—תְּהִלָּה, כְּבוֹד רַב. יִסְדֹּת עֹז—תְּסֻלָּת, הַבְּטָחַת עֹז. לְמַעַן צוּרְרֵיךְ—נֶגֶד צוּרְרֵיךְ, לְמִרּוֹת רִיבָם. לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם—הַכְּנִיעָה; הַשְׁבִּיתוֹךְ אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם. מִתְנַקֵּם—שׂוֹאֵף נָקָם. ד) כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיךְ...—בְּאֵיזֵי הַכְּשִׁיזִין שְׁפָסֻק ב'; בְּרָאוּתִי עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם כִּמְעַל אֶת הוֹדְךָ הַקָּבֵאֵת כָּל הַשָּׁמַיִם וְקָבֵא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ. ה) מֶה־אֲנוּשׁ...—אֵיזֵי אֲנִי אוֹמֵר בְּלִבִּי: אֲנוּשׁ זֶה, שְׂאֵתָה זִכְרֵךְ וּמִשְׁנֵה עֲלִי, מֶה־הוּא? אֵיזֵי עֲרֵךְ יֵשׁ לוֹ נֶגֶדְךָ? כִּי תִפְקֹדֵנוּ—כִּי תִשָּׁאֵל לִבִּי אֵלָיו. ו) וּתְחַסְּרֵהוּ מֵעַט מַאֲלֵהִים—וְקִבֵּץ וְזָאת גְּבֻלָּת אוֹתוֹ כָּל בְּךָ, שְׁהוּא חֹסֵר אֵד מֵעַט מְהִיזֵּת בְּאֵלֵהֶם. תַּעֲטֹרֵהוּ—תְּסוּבְּהוּ (בְּכָבוֹד וּבְהָדָר). ז) תִּמְשִׁילֵהוּ—עֲשִׂית אוֹתוֹ לְמוֹשֵׁל. כָּל שְׂתָה...—כִּכֵּל נִתְּתָה תַּחַת מִמְשָׁלָתוֹ.

נֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עֲשֵׂה.
בַּפֶּעַל כָּפְיוֹ בִּזְקֵשׁ רָשָׁע, הַגִּיזוֹן סָלָה.
יָשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשֹׂאוֹלָה,
כָּל־גּוֹיִם שְׂכַחִי אֱלֹהִים.
כִּי לֹא לִנְצַח יִשְׁכַּח אֲבִיּוֹן,
תִּקְוַת עֲנִיִּים תֵּאבֵד לָעַד.
קוֹמָה, יְהוָה, אֶל־יְעֹז אֲנוּשׁ,
יִשְׁפָּטוּ גּוֹיִם עַל פְּגִידָה.
שִׁיתָה, יְהוָה, מוֹרָה לָהֶם,
יִדְעוּ גּוֹיִם אֲנוּשׁ הַמָּוֶה, סָלָה.

לָמָּה, יְהוָה, תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק?
תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה?
בִּגְאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עֲנִי,

מקרא מסורש

(י) נֹדַע ה'... ה' נודע, נתפרסם, במשפט אשר עשה. בִּזְקֵשׁ—ולקח, נָפַל. הַגִּיזוֹן סָלָה—אות או קריאה מאת המנצח אל מקהלת המשוררים והמנגנים. הַגִּיזוֹן—המית כלי השיר. (יח) יָשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשֹׂאוֹלָה—כמו יורדו שֹׂאוֹלָה. (יט) תֵּאבֵד—תִּפְּטֹר. מִלֵּת "לא" נמשכת גם אל סוף הפסוק. (כ) קוֹמָה ה'—הראה כחך ונִבְרָתָה. אֶל יְעֹז אֲנוּשׁ—אל יהי אדם נבזר בעיניו, אל ותחלל בנבירתו. יִשְׁפָּטוּ—וענשו. עַל פְּגִידָה—לפניך, והפגייה בגלוי, לְעֵינֵי כָל. כא) שִׁיתָה ה' מוֹרָה לָהֶם... הפל אימה עליהם, וראו כל עמי הארץ, כי יש אֱלֹהִים שופטים, וייראו, ולא יבזאו את החלשים מהם, וידעו, כי אך אנוש המה ולא ישענו על כח ידם.

י. א) תַּעֲלִים—תעלים עיניך. לַעֲתוֹת בַּצָּרָה—בימי רעה (כלמעה ט' י').

ב) בִּגְאוֹת רָשָׁע... מלואים לפסוק א': למה תעמוד מרחוק ותעלים עיניך בפשעה

וְעָרִים נְתַשְׁתָּ, אֲבָד זִכְרָם הָמָּה.
 וַיִּהְיֶה לְעוֹלָם יָשָׁב, כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כְּסָאוֹ.
 וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבְלַת בְּצָדִיק, יָדִין לְאֲמִים בְּמִישְׁרִים.
 וַיְהִי יְהוָה מְשֻׁגָּב לְדָד, מְשֻׁגָּב לַעֲתוֹת בַּצָּרָה.
 וַיִּבְטְחוּ בָּהּ יוֹדְעֵי שְׁמוֹהָ,
 כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיהָ, יְהוָה.
 וַזְּמִרוֹ לַיהוָה, יֵשֶׁב צִיּוֹן.
 הִגִּידוּ בַעֲמִים עֲלִילוֹתָיו.
 כִּי־דָדַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר,
 לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנֻיִם.
 חֲנֻנִי, יְהוָה, רְאֵה עֲנִי מִשׁוֹנְאֵי,
 מְרוֹמָמִי מִשְׁעָרֵי־מָוֶת.
 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תִּהְלֹתֶיךָ,
 בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אֲגִלָּה בִישׁוּעָתְךָ.
 טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ,
 בְּרַשְׁתָּ־זוֹ טָמְנוּ גִלְבָּדָה רִגְלָם.
 עֲנִיִּים כְּתִיב

מקרא מפורש

וְעָרִים נְתַשְׁתָּ—וְעָרֵינוּ נְתַשְׁתָּ הֵן. אֲבָד זִכְרָם הָמָּה—מִסָּב עַל
 הָאֲזִיב. (ח) וְהוּא—אֵל הֵן. כּוֹנֵן—יֹסֵד. (ט) תִּבְלַת—כָּל הָאָרֶץ הַמְּשֻׁבֶּת. בְּמִישְׁרִים—
 בְּיֶשֶׁר. (י) מְשֻׁגָּב—מְעוֹת, מַחֲסֵה. לְדָד—נִדְבָה, נִשְׁנָה. לַעֲתוֹת בַּצָּרָה—בַּעֲתוֹת צָרָה,
 בַּיָּמִי קָצֶה. (יב) יוֹשֵׁב צִיּוֹן—בְּנֵי לֵה; וַזְּמִרוֹ לֵה; מְשֻׁגָּב בְּצִיּוֹן. (יג) כִּי דָדַשׁ
 דָּמִים אוֹתָם זָכַר—ה' הַדּוֹשֵׁשׁ דָּמֵי נָקִים וְזָכַר אֶת הַדּוֹשֵׁשׁ (פְּסוּק י"א). עֲנֻיִם—
 נִדְבָאִים, שְׁבוּרֵי לֵב. (יד) מְרוֹמָמִי... אֵתָּה הַמְּרוֹמֵם אוֹתִי מִשְׁעָרֵי מָוֶת. (טז) רַשְׁתָּ—
 פָּתַת כָּלִי שְׁעָדִים בַּיָּמִים הַזֵּה. טָמְנוּ—הִנֵּחוּ בַּמָּקוֹם סָתוּ, כִּדְרָךְ הַצָּרִים

ח יֹשֵׁב בְּמִאֲרָב חֲצֵרִים, בְּמִסְתָּרִים יִהְיֶה נָקִי,
עֵינָיו לְחִלְכָּה יִצְפְּנוּ.

ט יֹאֲרָב בְּמִסְתָּר כְּאֶרְיָה בְּסֻכָּה,
יֹאֲרָב לַחֲטָף עָנִי, יַחֲטֹף עָנִי בְּמִשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ.
י יִדְבֶּה יֵשֶׁת, וְנִפֹּל בַּעֲצוּמָיו חָל כְּאִים.
יא אָמַר בְּלָבוֹ: שָׁכַח אֵל,

הַסֹּתִיר פָּנָיו, בֹּל רָאָה לְנִצָּחַת.
יב קוֹמָה, יִהְיֶה, אֵל נִשְׂא יָדָה, אֵל תִּשְׁכַּח עֲנֻיִם.
יג עַל מָה נֶאֱזַץ רָשָׁע אֱלֹהִים?
אָמַר בְּלָבוֹ: לֹא תִדְרֹשׁ.

יד רֹאֲתָה, כִּי אַתָּה עֹמֵל וְכַעַס תִּבְיֹט לַתַּחַת בְּיָדָה,
עָלֶיךָ יַעֲזֹב חִלְכָּה, יָתוּם אַתָּה הָיִיתָ עוֹזֵר.

ס ודבֿה כתיב ס חלכאים כתיב ס עניים כתיב

מ קרא ספור ש

מִהִשְׁבוֹת מִרְמָה וְעוֹל. תַּחַת לְשׁוֹנוֹ—בְּלִשְׁוֹנוֹ, בְּפִיו. ח) חֲצֵרִים—בְּפָרִים. בְּמִאֲרָב
חֲצֵרִים—בְּמִקְוֹת סֶתֶר בְּפָרִי. חִלְכָּה—עָנִי, מְדָבָא. יִצְפְּנוּ—וְאֲרָבוּ. ט) בְּסֻכָּה—
בְּסֻכָּה, בְּסֻכָּה הַעֲנֻשִׁים שֶׁהוּא מִסְתָּר בָּהֶם. ז) חֲטָוֹף—לַתְּפוֹשׁ, י) יִדְבֶּה יֵשֶׁת—
הַכְּתִיב מִתָּאֵר אֶת דְּרָבִי הָאוֹרֵב: הוּא יוֹשֵׁב בְּמִתְבָּאֵי קְפוּף וּשְׁחוּף, בְּרִי שְׁלֹא יִרְאֶה
לְעֵז, וְהַאֲמִלִּים שֶׁהוּא אוֹרֵב לָהֶם וּנְפִלִים בְּדָוִי. בַּעֲצוּמָיו—בְּכֹחַ, בְּדָוִי. חֲלִיכָאִים—
תַּמְנוּת רְפִים מִשֵּׁם חִלְכָּה (*). יא) בֹּל רָאָה—לֹא יִרְאֶה לְעוֹלָם מִה שֶׁבְּרִי אָדָם עוֹשִׂים
בְּאֶרֶץ. יב) נִשְׂא יָדָה—הֵרֵם יָדָה, תִּרְאֶה אֶת בְּחֹךְ הַמְדוּל. יג) עַל מָה—לְמָה.
עַל מָה נֶאֱזַץ...—לְמָה וְנֶאֱזַץ רָשָׁע אֶת ה' לְמָה יֹאמַר בְּלָבוֹ לֹא תִדְרֹשׁ? לְמָה
תִּפְּן לְרָשָׁע לְלָקֵחַ בְּשִׁרְיוֹת לְבֹ וְלֹאמֹר לֹא תִדְרֹשׁ ה' מִדָּוִי אֶת דְּמֵי הַעֲשׂוּקִים.
יד) רֹאֲתָה...—וְאַתָּה הִלֵּא רָאָה תִּרְאֶה, בְּאַמְתִּי הִלֵּא תִּתְּבוֹנֵן אַתָּה אֵל מִבְּאֵבוֹ הַעֲשׂוּקִים
וְעַתָּה לְשִׁלֵּם בְּיָדָה לְעוֹשֵׂי הַקִּיָּים בְּנוֹתָם, עֹמֵל וְכַעַס—צָרוֹת וּמִבְּאֵבוֹת. עָלֶיךָ יַעֲזֹב—

(*) עַל פִּי הַקָּרִי „חַל כִּאִים” יִפְרֹשׁ חֵיל אֲנָשִׁים כֹּאבִים כְּלוֹמֵר אוֹמְלִילִים. עַפְּי

הַכְּתִיב צִל חֲלִכָאִים, בִּכ' רִפְּה. גַּם מִלֵּת „וּנְפִל” תַּחַת „וּנְפִלוֹ” הִיא עַפְּי הַקָּרִי.

יתִּפְּשׁוּ בַּמִּזְמוֹת זֶה חֲשָׁבוּ.
 בִּי־הִלֵּל רָשָׁע עַל־תְּאוֹת נַפְשׁוֹ.
 וּבִצָּע בֶּרֶךְ נֶאֱזַן יְהוָה
 רָשָׁע כְּגִבֵּה אָפוּ בַל יִדְרֹשׁ,
 אֵין אֱלֹהִים כָּל־מִזְמוֹתָיו.
 יִחִילוּ דִרְכָּיו בְּכָל־עֵת,
 מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִגִּדּוֹ,
 כָּל צוּרְרָיו יִפֹּת בָּהֶם.
 אָמַר בָּלְבוֹ: בַּל אָמוּט,
 לִדְר וְדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרַע.
 אָקֶה פִּיהוּ מִקְדָּא, וּמִרְמוֹת וְתֵד;
 תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עֵמֶל וְאוֹן.

• דרכו כתיב

מקרא מפורש

שהרשע רחוק בנאותו את העניים, והעניים נתפשים במזמזמות הרעות, שרודפיהם, אלשי
 דמים ומרמה, חושבים עליהם. וזו—אשר. (ג) בִּי הִלֵּל רָשָׁע... הרשע לא רק
 לא יבוש בתאוות נפשו, כי אם גם יהלל עצמו עליהן, ויבוצע, העושק את רעהו,
 מתברך בלבבו, מנהל למצוא אף עשר וכל טוב במעשיו, שהוא מעאין בהם את ה'.
 "הִלֵּל", "בֶּרֶךְ" "נֶאֱזַן"—עבר במקום הזה, כמו, "למה רשע גוים" ורבים כאלה (בפחד
 פספר יהוה. (ד) כְּגִבֵּה אָפוּ—בנאותו, בעויות: הרמת האף, כעני לנאנה, כמו, רום
 עינים, רָשָׁע כְּגִבֵּה אָפוּ...—כל מזמזמיו של רשע בנאות רוחו הן "בל ידרש"
 ו"אין אלהים", הוא בוטח בלבבו כי לא יענש על מעשיו. (ה) יִחִילוּ—יחוקו (נעשו
 חיל) ויבזוהו; ויפזו, ויזלזלו: מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִגִּדּוֹ—משפטך גבוהים, רחוקים
 מן, אין פרענות באה עליו. כָּל צוּרְרָיו יִפֹּת בָּהֶם—ברום פיו יפיל את כל
 אויביו. יִפֹּת—ישיב, ויפזר ברום פיו. (ו) בַּל אָמוּט—לא אגשל (נפשל מערש מוט).
 דִּדְר וְדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרַע—עד דור ודור לא אהיה ברע, לא תבוא רעה לא עלי
 ולא על דורותי אחרי. (ז) אָקֶה—שביעה בקללה, ויבזוהו פה שביעת שקר, ותך—

בֹּנְנוּ חָצֵם עַל יָתֵר,
 לִירוֹת בָּמוֹ אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל.
 כִּי הַשְׁתוֹת יִהְרֶסוּן, צַדִּיק מִה פָּעַל.
 יִהְיֶה בְּהִיבֵל קָדְשׁוֹ, יִהְיֶה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ,
 עֵינָיו יַחֲזוּ, עַפְעָפָיו יִבְחָנוּ בְּנֵי אָדָם.
 יִהְיֶה צַדִּיק יִבְחֶן,
 וְרָשָׁע וְאַהֲבַח חָמֵס שִׁנְאָה נִפְשׁוֹ.
 יִמָּטֵר עַל רָשָׁעִים פַּחֲתִים,
 אֵשׁ וְגִפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מִנֶּת כּוֹסֵם.
 כִּי צַדִּיק יִהְיֶה, צַדִּיקוֹת אָהֵב,
 יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ.

מקרא מסורש

בֹּנְנוּ חָצֵם עַל יָתֵר — שָׁמוּ אֶת הַחֵץ עַל הַיָּתֵר וְעָרְכוּהוּ אֶל מוֹל הַמִּטְרָה. בָּמוֹ אֶפֶל —
 כְּאֶפְלָה, בַּמִּסְתָּרִים. הַשְׁתוֹת — יסודי הַבְּנוֹן. כִּי הַשְׁתוֹת יִהְרֶסוּן... — כֵּל יִכְוִי
 הַחֲבֵרָה נִהְרָסִים, אֵין צֶדֶק וְאֵין מִשְׁפָּט, וּמִה יוֹעִיר צַדִּיק בְּצַדִּיקוֹ לָעֵת אֲשֶׁר כּוֹאֵת —
 מִה פָּעַל — מִה יוֹעִיל. ה' בְּהִיבֵל קָדְשׁוֹ... — תְּשׁוּבַת הַמְּשׁוֹבֵר
 עַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ה' הַשׁוֹבֵן בְּהִיבֵל קָדְשׁוֹ ה' אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ, עֵינָיו רֹאֵת
 אֶת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בָּאָרֶץ, הוּא מְבַדִּיל בֵּין טוֹבִים וּבֵין רָעִים וְהַשֵּׁב יָשִׁיב לְאִישׁ
 כְּפָעֻלוֹ. עַפְעָפָיו — רִיסֵי עֵינָיו, וְהַפְּנֵה עֵינָיו. יִבְחָנוּ — יַתְּבֹנֶנּוּ, יַעֲמִיקוּ לְרֹאשׁוֹ.
 ה' צַדִּיק יִבְחֶן — הוּא רֹאֵה וְיֹדֵעַ אֶת לִבּוֹ. ו פַּחֲתִים — מוֹקְשֵׁי מוֹת (*).
 וְרוּחַ זִלְעָפוֹת — רוּחַ חֵם צוֹרֵב. מִנֶּת כּוֹסֵם — חֶלְקֵם, נוֹזֵלִם. יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ
 פְּנֵימוֹ — פְּנֵי ה' יַחֲזוּ אֶת הַנֶּשֶׁךְ, כְּלוּמָר וְאִיר פְּנֵיו אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע.
 פְּנֵימוֹ — תְּכִינֵת רַבִּים תַּחַת יָחִיד כְּמוֹ אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים

טו שְׁבוּ זְרוּעַ רֶשַׁע וְרַע,
תִּדְרוֹשׁ רֶשָׁעוֹ בַּל תִּמָּצָא.
טז יִהְיֶה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ.
יז תֵּאוֹת עֲנוּיִם שִׁמְעֶתָ, יִהְיֶה
תִּכְיֶין לָבָם תִּקְשִׁיב אֲזִנְךָ.
יח לִשְׁפֹט יְתוֹם וְדָךְ, בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ
אָנוּשׁ מִן הָאָרֶץ.

י

א לִמְנַחֵם לְדָוִד:
בִּיהִוָה חֲסִיתִי, אֵיךְ תֹּאמְרוּ לִנְפְשִׁי:
נוֹדִי הֲרָכָם צָפוֹר?

ב כִּי הִנֵּה הֲרֹשָׁעִים יִדְרֹכּוּן קִשְׁתָּ,

0 נודו כתיב

מקרא מפורש

כך ובטח. טו) זרע-מלח, "זרע" ומשבת למעלה: שבו זרוע רשע ורע. "זרוע" כמו לבח. ובגת הפאטר: אבדו, ובגישתו כל כך, שגם אם יבקש רשעו לא ומצא. טז) ה' מלך-ה' ומלך. אבדו-יאבדו. גוים-עריצי גוים, רשעי הארץ. ה' מלך... פטות אני שהעריצים בעלי הדרו יאבדו ויכלו ויפירו וידעו, כי ה' הוא מלך כל הארץ. יז) תאוות ענויים-בקשתם, תפלתם. תכין לבם-תבונן, תסוק לבם. תקשיב אזנך-תטה אזנך לשמוע את תפלתם. יח) לשפוט יתום ודך-לריב ריבם, להשיעם מיד עשוקיהם. דך-נדכה, עשוק. לערוץ-להפיל אימה, לדבא. בל יוסיף עוד לערוץ אנוש מן הארץ-שלא יוסיף אנוש מן הארץ לערוץ, להפיל אימתו על חלשים ממנו.

יא. א) בה' חסית...-מומר זה נתחבר לפי הנראה בשעת מלחמה עם אויב פנימי, ונמושל, שרבים קמים עליו, מתנבחים בו עם היועצים אותו לברות. אני בולט בה'-אומר הוא אליהם-ואיך תאמרו לנפשי נודי בצפור אל הדר, כלומר בנה לך אל אחד ההרים. הרכם-אל הדר, אשר אתם אומרים לטעם שמה (הבורחים היו נמלטים על פי רב אל הדר ומתבטאים שם). ב) כי הנה הרושעים...-גם אלה מדברי היועצים. יתר-תכל המשת

אֶתָּה, יְהוָה, תִּשְׁמְרֵם,
תִּצְרְנוּ מִן־הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם.
סָבִיב רַשָּׁעִים יִתְהַלְכוּ,
כָּרָם זִלוֹת לִבְנֵי אָדָם.

יג

לְמִנְצָתָהּ, מִזְמוֹר לְדָוִד.

עַד אָנֹכָה, יְהוָה, תִּשְׁכַּחֲנִי נִצָּח?
עַד אָנֹכָה תִּסְתִּיר אֶת פְּנִיךָ מִמֶּנִּי?
עַד אָנֹכָה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי,
יִגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם?
עַד אָנֹכָה יָרוּם אִיבִי עָלַי?

מִקְרָא סְפֹרֶשׁ

הָאָרֶץ עַל יְדֵי תוֹרַת ה'. בַּעֲלִיל לָאָרֶץ—לְעֵינֵי כָל הָאָרֶץ (*). מִזְקָן—מִזְקָד,
מִנְקָה יִפְהָ יִפְהָ. שְׂבָעֵתִים—שְ�בַע פְּעָמִים, בְּלִזְמַר, לֹא אֶבֶת וְלֹא שְׂתִים, כִּי אִם פְּעָמִים
אֶחָדוֹת. (ח) תִּשְׁמְרֵם—אֶת הָעַנְיִים הַשְּׂדוּדִים וְאֶת הָאֶבְיוֹנִים הַנְּאֻקִּים. (י) תִּצְרְנוּ—
תִּצְרֵם, תִּשְׁמֹר אוֹתָם: תִּמְנַעַת יְחִיד בְּמִקְוֶה רַבִּים מְצוּיָה מְאֹד בְּכִתּוּבִים. (ט) סָבִיב רַשָּׁעִים...—
וּמִשְׁתַּרְרִים בָּאָרֶץ, תִּגַּן עַל הָאֶבְיוֹנִים מִפְּנֵיהֶם. כָּרָם—כְּמוֹ בְרוֹם, בְּשִׁיתְרוֹמֶם. וְלֹת—דִּבָּר
זוֹלָל וְשָׁפֵל. לִבְנֵי אָדָם—בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְהַכֹּהֵן בֵּין שְׂרֵי הָעָם, בֵּין הַמְּקִיפִים: בְּשִׁיעָלָה
נִכְוָה וְשָׁפֵל לְמִדְרֵגַת רֹאשׁ וּמִשָּׁל. (**)

ג. (ב) נִצָּח—תָּמִיד, בְּלִי בַּפֶּסֶק. (ג) עַד אָנֹכָה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי...—
עַד מָתִי אֶצְטָרֵךְ לִבְקֹשׁ תְּהַבּוּלוֹת לְהַפְלֹט מִצְרוּתִי עַד מָתִי יְהִי יוֹן בְּלִבִּי כָּל הַיּוֹם? יָרוּם—

(*) כִּךְ הָיוּ מִפְרָשִׁים בִּימֵי הַתְּנָאִים וְהָאִמּוֹרָאִים. וּלְפִי שְׁאִין יִסּוּד נִכּוֹן לְתַרְגֵּם
בַּעֲלִיל: „בְּגִלוּי“ או „בְּקִרּוּב“, כֹּדֶעַת הַתְּנָאִים וְהָאִמּוֹרָאִים, בּוֹחֲרִים כָּל הַמְּבֹאֲרִים—וּבַכֹּלל
זֶה גַם תַּרְגוּם יוֹנָתָן וְרִשִׁי—בְּפִרוּשִׁים אַחֲרָיִם, עַפִּי רֹבֵם, עֲלִיל—מִצְרָתָהּ, אֲךָ גַם לֹזֶה אֵין יִסּוּד
נִכּוֹן, וּמִלֵּת לֹאֲרֵץ אֵינָה מְתִישֶׁבֶת כֹּלֵל עַל פִּי זֶה.

(**) וִישׁ מִפְרָשִׁים „רָם“ לְשׁוֹן רִמָּה וְתוֹלַעָה, וְהַכּוֹנֵה עַל פִּי זֶה: הַרְשָׁעִים וְזוֹלָתִים
סָבִיב כְּתוֹלָעִים, שֶׁהֵם „זִלוֹת“ לִבְנֵי אָדָם.

יב

למנצח על השמינית, מזמור לדוד.

א

הוֹשִׁיעָה, יְהוָה, כִּי־גָמַר חֲסִיד,

ב

כִּי־פָסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם.

ג

שׁוּא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רַעְהוּ,

שֹׁפֵת חֲלָקוֹת, בָּלָב וּלְבַב יִדְבְּרוּ.

ד

יִכָּרֵת יְהוָה כָּל־שֹׁפְטֵי חֲלָקוֹת,

לְשׁוֹן מַדְבֵּרֶת גְּדִלוֹת.

ה

אֲשֶׁר אָמְרוּ: לֹלְשׁנֵנוּ נִגְבִּיר,

שֹׁפְטֵינוּ אֲתָנוּ, מִי אֲדוֹן לָנוּ?

ו

מִשֹּׁד עֲנִיִּים, מֵאֲנַקֶּת אֲבִיוֹנִים,

עֲתָה אָקוּם, יֹאמֶר יְהוָה,

אֲשִׁית בִּישָׁע יָפִיחַ לוֹ.

ז

אֲמָרוֹת יְהוָה—אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת,

כָּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לְאָרֶץ, מְזֻקָּק שִׁבְעָתִים.

מקרא מסורש

יב. א. עַל הַשְּׁמִינִית—ראה למעלה ו' א. ב. גִּמְרָ—פֶּסֶם, כֶּלֶה. גִּמְרָ חֲסִיד—תָּמַד אִנְשֵׁי חֲסִיד מִן הָאָרֶץ. כִּי פָסוּ—אָפְסוּ, תָּמַדוּ. אֲמוֹנִים—אִנְשֵׁי אֲמוּנָה, אִנְשֵׁי אֱמֶת. ג. שׁוּא—שָׁקֶר. שֹׁפֵת חֲלָקוֹת—בֹּשֵׁפֵת חֲלָקוֹת, הִבְרִי חָתָה. בָּלָב וּלְבַב—כִּמּוֹ בִּשְׁנֵי לִבָּבוֹת, אֶחָד בִּפְהָ וְאֶחָד בְּלִבּוֹ. ד. מַדְבֵּרֶת גְּדִלוֹת—מַדְבֵּרֶת הִבְרִי נִאֲוָה. ה. אֲשֶׁר אָמְרוּ—יִכָּרֵת ה' אֶת הָאֲמָרִים: לֹלְשׁנֵנוּ וכו'. ו. לֹלְשׁנֵנוּ נִגְבִּיר—בִּלְשׁוֹנֵנוּ נִתְגַּבֵּר. ז. מִשֹּׁד עֲנִיִּים—בְּגִלָּל שֶׁד הָעֲנִיִּים, בְּגִלָּל חֲחֻמָּם וְהַעֲשָׂק שֶׁעוֹשִׂים לָהֶם. אֲשִׁית בִּישָׁע—אֲשִׁים עֵינֵי עֲלִיָּהֶם לִישָׁע, לְהוֹשִׁיעֵם. יָפִיחַ—יֹאמֶר (כִּמּוֹ) יָפִיחַ אֲמוּנָהוּ, מִשְׁלֵי יב' יו"ו. ז. כָּסֶף צָרוּף...—הֵן טְהוֹרוֹת כָּסֶף שֶׁהִתְכַּוְּהוּ וְנִקְוֶהוּ בְּמַצְרָח (כָּלִי בַּצִּירָתָה) פְּעָמִים אַחֲדוֹת וְזוֹ אַחֵר וְזוֹ, עַד שֶׁלֹּא נֹתֵר כָּל חֶלֶק בַּק שֶׁל מִינֵי וְגִלְיוֹת לְכָד

י הלא ידעו כל פועלי און,
 אכלי עמי אכלו לחם, יהוה לא קראו.
 ה שם פחדו פחד, כי אלהים בדור צדיק.
 עצת עני תבישו, כי יהוה מחסהו.
 ג מי יתן מציון ישועת ישראל,
 בשוב יהוה שבות עמו,
 יגל יעקב ישמח ישראל.

טו

מומור לדרור:

א

י יהוה, מי יגור באהלך, מי ישכון בהר קדשך?
 ב הולך תמים ופועל צדק, ודבר אמת בלבבו.
 ג לא רגל על לשנו, לא עשה לרעהו רעה,
 וחרפה לא נשא על קרבו.

מקרא מסורש

נתקלקלו. (ד) הלא ידעו... פועלי און אלה, האוכלים את עמי כמו שאוכלים לחם, הלא ידעו את ה', אשר לא קראו בשמו, הלא סופם לדעת את ידו הקשה. (ה) שם פחדו פחד... באשר יראה ה' את ידו, ומלאי פחד ורעה, כי אז יראו בעיניהם, כי אלהים בדור צדיק, כי ה' ולחם לצדיקים. שם. בהוראת, אז" (נמצא בהרבה מקומות. ו) עצת עני תבישו... אמנם אתם סתאמצים להפך מחשבות העני ולהכניעו, אבל ה' מחסה לו. תבישו—תספדו, תפירו (כמו אל תבישו משברי קוט, קטו). ז) מי יתן... הלואי שתבוא מציון תשועת ישראל. בשוב ה'—בהשיב ה'. שבות—טוב המצב הקודם.

מו. (א) מי יגור—מי ראוי לגור. מי יגור... מי ראוי להיות מצוי בהיכל ה', בבית המקדש. (ב) הולך תמים—כמו הולך בתמו, תמים דרך, רחוק מקל מחשבת מרמה. ודבר אמת בלבבו—ככל אשר בלבבו, בלי בחר דבר וכלי כל חלקת לשון. ג לא רגל על לשנו—לא הוציא דבה על איש. רגל—הוצא דבה, הלשן. לא נשא—לא נשא על שפתיו, לא השמיע. קרבו—כמו רעה.

ד
הַבִּיטָה עֲנֵנִי, יְהוָה אֱלֹהֵי,
הָאִירָה עֵינֵי, פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת.

ה
פֶּן יֹאמַר אִיבִי: יִכְלֹתִיו,
צָרִי יִגִּילוּ וְכִי אָמוּט.

ו
וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ בְּטַחַתִּי, יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ,
אֲשִׁירָה לַיהוָה, כִּי גִמַּל עָלַי.

יד

לְמַנְצֶם לְדָוִד:

א
אָמַר נָבֵל בְּלָבוֹ: אֵין אֱלֹהִים,
הַשְׁחִיתוּ הַתַּעֲיִבו עֲלֵיָהָ, אֵין עוֹשֶׂה טוֹב.

ב
יְהוָה מִשְׁמָיִם הַשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם,
לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל, דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים.

ג
הַכֹּל סָר, יַחְדּוֹ נֶאֱלָחוּ,
אֵין עֹשֶׂה טוֹב אֵין גַּם אַחֵר.

מִקְרָא מַסּוּרָה

יתרוֹם, וְכַר. (ד) הָאִירָה עֵינֵי—הַנִּינֵי. פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת—פֶּן אִישָׁן
שָׁנָה מוֹת. (ה) יִכְלֹתִיו—יִכְלֵתִי לוֹ, הַכְרַעְתִּיו. כִּי אָמוּט—אִם אֶבְשֶׁל. וְ
בַחֲסֶדְךָ בְּטַחַתִּי...—אִיבִי שְׂמִיחִים לְאִדִּי מֵרָאשׁ, כִּדּוֹר בְּשִׁנְיָהֶם, שָׁאֵן עוֹר לִי,
וְאֲנִי בּוֹטֵחַ בַּחֲסֶדְךָ וּשְׁמִי מֵרָאשׁ עַל וְשׁוּעַתְךָ. כִּי גִמַּל עָלַי—כִּי עָשָׂה חֶסֶד לִי.
י. (א) אָמַר נָבֵל בְּלָבוֹ...—הַמְשׁוֹבֵר מְדַבֵּר עַל הַרְעָה הַשׁוֹרֶרֶת מִסְבִּיב
וּמְבִיעַ תִּקְוָה וּבְטָחוֹן, שְׁמוֹת סוּף וְשֵׁשׁ צֶדֶק בְּאֶרֶץ. נָבֵל—אֶבִּיר לֵב וְרַע מַעֲלָלִים.
הַשְׁחִיתוּ הַתַּעֲיִבו עֲלֵיָהָ...—הוּא עוֹבֵר מִלְּפָנֶיךָ יַחְדּוֹ לְלִשׁוֹן רַבִּים: עַל כֵּן הֵם
מִשְׁחִיתִים וּמַתַּעֲיִבִים עֲלִילוֹתֵיהֶם. בְּלוֹמַר, עוֹשִׂים כָּל תַּעֲבָה, וְאֵין עֹשֶׂה טוֹב בָּהֶם. (ב) מִשְׁכִּיל—
הַיָּדָם בּוֹחֵר בְּטוֹב. (ג) הַכֹּל סָר יַחְדּוֹ—כִּי בְנֵי הָאָדָם כָּרוּ מִדֶּרֶךְ הַיֵּשֶׁר, נֶאֱלָחוּ—

בַּל אֶסִּיף נִסְכֵּיהֶם מִדָּם,
וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתֵם עַל שִׁפְתֵי.
יְהוָה מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אֶתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי.
חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בִּנְעָמִים,
אֲךָ נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי.
אֲבָרֶךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי,
אֲךָ לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי.
שְׁוִיתִי יְהוָה לִגְגְּדִי תְּמִידָה,
כִּי מִיָּמִינִי בַּל אֲמוּט.
לֶכֶן שָׁמַח לִבִּי, וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אֲךָ בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לִבְטָח.
כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל,
לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרָאוֹת שַׁחַת.

סחסידיך כתיב

מקרא מסורש

שְׁעִנְיוֹ מִתֵּן. בַּל אֶסִּיף נִסְכֵּיהֶם מִדָּם—גַּם כִּי יִקְרִיבוּ לְהִי, לֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה בְּנִסְכֵּיהֶם.
שֶׁהֶם גַּם כִּי דָם, כִּי יִנְדִּיחֶם דָּמִים מָלֵא. וּבַל אֶשָּׂא—לֹא אֶשְׁמִיעַ. (ה) מִנֵּת חֶלְקִי
וְכוֹסִי—כִּמּוֹ לְמַעַלָּה (ו"א ו') אֲךָ הַכּוֹנֶה פֹּה: לוֹ לְכַד אֶעֱבֹד וְבוֹ אֲנִי בּוֹטָח.
אֶתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי—אֶתָּה תוֹמֶךְ, מַחֲזִיק, גּוֹרְלִי, הַכּל מִיָּדֶךָ לִי. (ו) חֲבָלִים—
חֲלָקוֹת אֲדָמָה (לְפִי שֶׁהָאֲדָמָה נִסְדָּרֶת בְּחֶבֶל). חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בִּנְעִימִים—
גּוֹרְלִי שֶׁנֶּפֶל בְּחַיִּים לִי הוּא בְּנִעִימִים, כְּלוּמָר, טוֹב וְנָעִים. אֲךָ נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי—
אֲךָ שִׁפְרָה (נִפְתָּר, נִפָּה הִיא) נִחַלָּה זֹאת בְּעֵינִי. נִחַלְתָּ—נִחַלָּה. (ז) אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי—
הוֹרֵנִי אֲךָ לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי—גַּם כְּלִיּוֹת הוֹרֵנִי כְּלִיּוֹתִי, כִּי עָלַי לְכַרֵּךְ
אֶת ה', עַל כִּי הִנֵּחֵנִי בְּדֶרֶךְ טוֹבָה. שְׁוִיתִי ה'.—שָׂמַח אֶת ה' לִנְדֹּד עֵינֵי תְּמִידָה.
כֶּבֶל עַת אֲנִי זוֹכֵר אֶת ה' וּבּוֹטָח בּוֹ. כִּי מִיָּמִינִי בַּל אֲמוּט—זוֹכֵר אֲנִי וּבּוֹטָח
כִּי כִּי הוּא, וְלֹא אֲמוּט, כִּי הוּא עוֹזֵר לִי וְשׂוֹמֵר, וְאִי אֶשָּׁר לִי לְהַכְשִׁיל. (ט) וַיִּגַּל
כְּבוֹדִי—כְּבוֹד" בְּעֵינֵי לִפְשִׁי, וְהִרְיָתוֹ כִּמּוֹ "וַתִּגַּל נַפְשִׁי". אֲךָ בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לִבְטָח—

נְבוֹזָה בְּעֵינָיו—נִמְאָס, וְאֵת יִרְאֵי יְהוָה יִכְבֵּד,
נִשְׁבַּע לְהִרְעוֹלָא יָמִיר.
בִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁפָּה, וְשָׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקַח—
עֲשֵׂה אֱלֹה לֹא יִמּוּט לְעוֹלָם.

טז

מִכְתָּם לְדָוִד:

שְׁמִרְנִי, אֵל, כִּי חֲסִיתִי בְךָ.
אֲמַרְתָּ לַיהוָה: אֲדֹנִי אַתָּה, טוֹבֹתִי בִלְעָלִי.
לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה
וְאֲדִירִי כָל חֲפָצֵי בָם.
יִרְבוּ עֲצֻבוֹתָם אַחֲרֵי מִהְרֹו,

מִקְא מְסוּרָשׁ

כְּלוּזָר כָּל אִישׁ. (ד) נְבוֹזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס—אִישׁ נִמְאָס, בְּעַל מַדּוּת רְעוּת, נְבוֹזָה
בְּעֵינָיו. *) נִשְׁבַּע לְהִרְעוֹלָא וְלֹא יָמִיר—גַּם כִּי נִשְׁבַּע לְהִרְעוֹלָא לְעַצְמוֹ לֹא יִחְלִיף דְּבָרוֹ,
לֹא יִתְחַבֵּס לְהַקְנִים בְּנֶה אַחֲרֵת בְּמָה שֶׁיֵּצֵא מִפִּיו. (ה) שָׁחַד עַל נָקִי—גַּם בּוֹמֵן
שֶׁחֲשָׁחַד נָקִי, שֶׁלֹּא עַל מִנֵּת לְהַצְדִּיק רָשָׁע. **) תָּכֵן הַמְּזִכּוֹר הַזֶּה הוּא מִה שֶׁנֶּאֱמַר
פְּעָמִים הַרְבֵּה בְּנִבְיָאִים נֶגֶד הַחֲפָצִים לְצֵאת יְדֵי חוֹבָתָם לֵאלֹהִים בְּעִבּוּדֵת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
וּבְיוֹצֵא בָּהֶם וְאִינֶם נִזְהָרִים מִעֲבֻרוֹת שְׁבוּן אָדָם לְחִבּוּרֹו.

מו. א. מִכְתָּם—מִין שִׁיר (יֵשׁ מִפְּרָשִׁים, שִׁיר זָהָב מִלְשׁוֹן "כְּתָם" וְיֵשׁ מִפְּרָשִׁים
שִׁיר וְקָרוֹן, כִּי שָׁרָשׁ בְּתָם מוֹרָה גַּם רְשִׁימָה וְצִיּוֹן). ב. אֲמַרְתָּ—כִּמּוֹ אֲמַרְתִּי, אֲדֹנִי
אַתָּה—אֵין לִי אֲדוֹנִים אַחֲרִים. טוֹבֹתִי בִלְעָלִי—אֵין לִי טוֹבָה בַּחַיִּים וּלְתַקֵּד
(עַל) מוֹרָה לְפָעֻם הוֹסֵפָה כִּמּוֹ "וְאֵם תִּקַּח לָךְ נָשִׁים עַל בְּנוֹתִי". ג. לְקְדוֹשִׁים...
וּמִשְׁדֵּךְ לְפָסִיק הַקּוֹדֵם: וְלִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה אֲמַרְתִּי, הֵם הָאֲדִירִים שֶׁכָּל חֲפָצֵי
בָם. אֲדִיר—גָּדוֹל, וְשָׁבֵב, (ד) יִרְבוּ עֲצֻבוֹתָם...—יִרְבוּ עֲצֻבוֹתָם שֶׁל הַמְּבִיאִים
מִתְנוֹת וְקִרְבָּנוֹת לֹאֵל אַחֲרֵי. עֲצֻבוֹתָם...—צְרוּתֵיהֶם, מְבִאֵיהֶם. מִהְרֹו—מִלְשׁוֹן מִהְרֹו,

(*) רב המבארים חושבים, שהנושא הוא "נבוזה", ונמאס" הוא הנשוא, אבל מסתבר יותר להפך.
**) כפשוטו של מקרא שמות (כג ל) ודבגיים (טז יט).

ה תַּמְךָ אֲשׁוּרִי בַּמַּעְגְּלוֹתֶיךָ, בַּל נִמּוּטוֹ פַּעַמִּי.
 ו אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי, אֵל,
 הֵט אָזְנוֹךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי.
 ז הַפִּלָה חֲסָדֶיךָ, מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 מִמֶּתְקוֹמָמִים בִּימִינֶךָ.
 ח שְׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵין,
 בָּצֵל כְּנֶפֶסֶךָ תַּסְתִּירֵנִי.
 ט מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׁדוֹנִי,
 אִיבֵי בִנְפֶשׁ יִקְיֹפוּ עָלַי.
 י חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ, פִּימוֹ דִּבְרוּ בִּגְאוֹת.
 יא אֲשׁוּרֵנוּ עֲתָה סָבְבוּנוּ,
 עֵינֵיהֶם יִשְׁתִּיחוּ לַנְּטוֹת בְּאַרְצִי.

ס סבבנוי בתיב

מקרא מסורש

ה) תַּמְךָ אֲשׁוּרִי בַּמַּעְגְּלוֹתֶיךָ—עקבי תומכים במעגלותיך. אֲשׁוּר (או אשור)—
 בן רגל, עקב. בַּל נִמּוּטוֹ—לא נפלו, לא נטו מדרך הנשר. פַּעַם—עקב,
 צעד. ו) אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי—כמו „בִּקְרָאִי עֲנֵנִי” (ד' ב.). ז) הַפִּלָה
 חֲסָדֶיךָ...—אתה המוֹשִׁיעַ בִּימִינֶךָ את החוסים בך ממתקוממים, מן הקמים עליהם,
 הפלא נא חסדך גם לי. הַפִּלָה—כמו הפלא. הַפִּלָה חֲסָדֶיךָ—הגדל חסדך,
 עשה עמי חסדים גדולים. ח) אִישׁוֹן—בבית עין, עצם העין שבתוך העפעפים. כְּאִישׁוֹן
 בֵּית עֵין—כְּאִישׁוֹן הָעֵין. ט) זֶה שְׁדוֹנִי—אשר שדדוני, גברו עלי, הקריעוני. אִיבֵי
 בִנְפֶשׁ...—מפני איבֵי בִנְפֶשׁ אשר יקיפו עלי, מפני מבקשי נפשי הסובבים אותי.
 י) חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ—בְּחֶלְבֶם סָגְרוּ אֶת לִבָם, לִבָם כְּמוֹ סֵטֶר בְּחֶלֶב וְאֵינוֹ מְרִוּשׁ. פִּימוֹ—
 בפימו, בפיחהם. יא) אֲשׁוּרֵנוּ עֲתָה סָבְבוּנוּ—עתה סבבו את צעדינו, עתה הקיפו
 אותנו. עֵינֵיהֶם יִשְׁתִּיחוּ...—וְשִׁטּוֹ עֵינֵיהֶם, בְּלוֹמַר, יִשְׁתַּדְּלוּ, וְכֵן לִבָּא אוֹתֵנוּ עַד
 עֶסֶר. לַנְּטוֹת—לַנְּטוֹת, לַהֲפִיל.

יא

תודיעני ארח חיים,

שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח.

יז

תפסה לדור:

א

שמעה, יהוה, צדק, הקשיבה רנתי,

האזינה תפלתי, בלא שפתי מרמה.

מלפניך משפטי יצא, עיניך תחזינה מישרים.

ב

בחנת לבי פקדת לילה,

ג

צרפתני בל תמצא, ומתי בל יעבר פי.

לפענות אדם בדבר שפתיך,

ד

אני שמרתי ארחות פריץ.

מקרא מפורש

גם בשירי בטוח, לא אדאג לנופי, בודאי לא תתנני למות, בטרם ומלא ימי.
 (יא) תודיעני ארח חיים—תלמדני למצוא את הדרך הטובה לאדם בחיים, למצוא
 שבע שמחות את פניך נעומות בימיך נצח: כי הדרך הטובה מביאה לידי כך.
 יז. א) שמעה ה, צדק...—שמע צדקי, שמע תפלתי, שאני מתפלל אליך
 בצדק, בלבב שלם, בלא שפתי מרמה. (* רנתי—כמו תפלתי. ב) מלפניך משפטי
 יצא—שפטי נא אתה, עיניך תחזינה מישרים—הלא עיניך רואות היטב,
 בורות כליות ולב, ואין שגיאה לפניך. מישרים—מישרים, בצדק, בלי שגיאה.
 (פקדת—כמו בחנת; שקרת, התבוננת. פקדת לילה...—בלילה, בשעה שבני אדם ספקים
 לבם בהרהורים שונים, בחנת את לבי, ולא מצאת עון בי. צרפתני—בחנתני כמו
 שבוהנים קשה ורבה. ומתי בל יעבר פי—אם בא במקרי רעיון לא טוב, לא עבר על
 פי, לא רק לא הבאתי לידי מעשה, כי אם גם לא נשמע על פי. ומם—חשב (ועל
 פי רב לרעה). ד) לפענות אדם בדבר שפתיך...—על פי תורתך אני
 מתבונן במעשי בני אדם ונשמר מלכת בדרך רעים. שמרתי—שמרתי לנפשי, נשמרתי,
 והעבר במקום הזה כדרך דברי הספר הזה. פריץ—פורץ דרך, פורע מוסר.

(*) ואפשר לפרש "ה' צדק" כמו "אלהי צדקי (כ"ד ב').

אֵלֵי, צוּרֵי אֶחָסָה בּוֹ,
מִגִּבֵּי וְקֶרֶן יִשְׁעֵי, מִשְׁגַּבֵּי.
מִהָלָל אֶקְרָא יְהוָה, וּמִן אֵיבֵי אוֹיְשָׁע.
אֶפְפוּנֵי חֲבִלֵי מוֹת, וְנַחֲלֵי בְלִיעַל יִבְעֲתוּנִי.
חֲבִלֵי שָׂאוֹל סִבְבוּנִי, קִדְמוּנֵי מוֹקְשֵׁי מוֹת.
בְּצַר לִי אֶקְרָא יְהוָה,
וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ. יִשְׁמַע מִהִיכְלוֹ קוֹלִי,
וְשׁוֹעֲתִי לִפְנֵי תְּבֹא בְּאֲזֻנָּיו.
וַתִּגַּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ, וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגְּזוּ.
וַיִּתְגַּעְשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ.
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ, וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכַל.
גַּחֲלִים בָּעֵרוּ מִמָּנוֹ.

מקרא מפורש

הִנֵּה וְשִׁמְרָה, כִּי סִלְעִים וּמַצֻּדוֹת מִן וּמַחֲסֵה מְאֻיָּבִים. (ח) סִלְעֵי וּמַצֻּדָתִי—
כִּמּוֹ הֵן מִן לִי. אֶחָסָה בּוֹ—שְׁאֵנִי חֹסֶה בּוֹ. וְקֶרֶן יִשְׁעֵי—חֶבֶל שְׁאֵנִי נוֹשֵׁעַ בּוֹ.
הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ אוֹתִי בַיּוֹם צָרָתִי: קֶרֶן הוּא סִמּוֹל הַנְּבוֹרָה. (ד) מִהָלָל אֶקְרָא...—
אֵנִי קוֹרֵא: „מִהָלָל הִי” וְנוֹשֵׁעַ בָּהּ מְאֻיָּבֵי. (ה) אֶפְפוּנֵי—סִבְבוּנִי, הַקּוֹפְנִי. חֲבִלֵי
מוֹת—מִכְאוּבֵי מוֹת (*). וְנַחֲלֵי בְלִיעַל—נַחֲלֵי אֲבִדּוֹן, וְרַמֵּי מִים אֲדִירִים, שְׁאֵין מְנוּם
מִהֶם. „בְּלִיעַל” פֹּה שֵׁם נִדְרָף לְמֶטֶל וּלְשָׂאוֹל. יִבְעֲתוּנִי—הַבְּהוֹלוּנִי, הַשּׁוֹנְעִי שְׂתֹאֵם.
ו) קִדְמוּנֵי—פָּנָיו בִּי, בָּאוּ עָלַי. ז) מִהִיכְלוֹ—מִמְעוֹן קִדְשִׁי, מִן הַשָּׁמַיִם. וְשׁוֹעֲתִי
לִפְנֵי תְּבֹא בְּאֲזֻנָּיו—(שׁוֹעֲתִי שְׁאֵנִי מְשׁוּעַ לִפְנֵי תְּבֹא בְּאֲזֻנָּיו. (ח) וַתִּגַּעַשׁ—
רָדְשָׁה, נִדְרַעְשָׁה. וַיִּתְגַּעְשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ—כָּל הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָהָרִים נִדְרַעְשׁוּ וַיִּרְגְּזוּ.
כִּי חָרָה לוֹ לֵה, עַל רָשַׁעַת רֹדְפֵי בְּשִׁמְעוֹ אֶת שׁוֹעֲתִי. ט) בְּאַפּוֹ—מֵאַפּוֹ. עָלָה
עָשָׁן...—חֲמַת הִי מִצִּיּוֹרָה פֹּה כָּאֵשׁ לִדְמַת מַעֲלָה עָשָׁן. תֹּאכַל—תִּבְעֵר, תִּלְחַט כָּל

(*) ויש מפרשים מתרגמים „חבלי”, כמו „חבלי” עפ”י זה מתאר המות כציד פורש רשת ללכד, וזה מתאים יותר למלת „מוקשי” שבפסוק ו’.

דְּמִינוּ בְּאַרְיֵה יִכְסוּף לַטָּרֶף,
וּכְכַפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים.

קוֹמָה יִהְיֶה קִדְמָה פָּנָיו הַכְרִיעֵהוּ,
פִּלְטָה נַפְשִׁי מִרְשָׁע חֲרָבָה.

מִמָּתִים יָדָהּ, יִהְיֶה מִמָּתִים מַחְלָה,
חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנָה תִּמְלֵא בִטְנָם,
יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהַגִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם.

אֲנִי בְּצֹדֶק אֶחְזֶה פָּנֶיהָ,
אֲשַׁבְּעָה בַּהֲקִיץ תְּמוּנָתָהּ

יח

א לִמְנַחֲם לַעֲבֹד יִהְיֶה לְדָוִד, אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהוָה
אֶת דְּבָרָיו הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בַּיּוֹם הַצֵּיל יִהְיֶה
אוֹתוֹ מִכַּף כָּל אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׂאוֹל.

ב וַיֹּאמֶר: אֶרְחֹמֶהּ, יִהְיֶה חֲזָקִי!

ג יִהְיֶה סִלְעִי וּמִצּוֹדָתִי וּמִפִּלְטִי,

וּצְפוּנָה כְּתִיב

מקרא מסורש

יב) דְּמִינוּ בְּאַרְיֵה—הַיְמָה הַזֹּאת לַאֲרִיֶּה. יִכְסוּף—יִתְאַוֶּה, וְתִצָּנֶה. יח) קִדְמָה פָּנָיו—צֵא
לִקְרֹאתוֹ: עֲלֵה עָלָיו לְהִלָּחֵם בוֹ. הַכְרִיעֵהוּ—הַפִּילֵהוּ. פִּלְטָה—מִלְטָה, הַצִּילָהּ. חֲרָבָה—
בְּחֲרָבָה. יד) מִמָּתִים—מֵאֲנָשִׁים. מִמָּתִים יָדָהּ...—נִמְשָׁךְ לְפָסוּק הַקֹּדֶם: פִּלְטָה נַפְשִׁי בְּחֲרָבָה
מִרְשָׁע, פִּלְטָה נַפְשִׁי בְּיַד מִמָּתִי חֲלָה, מֵאֲנָשִׁים שֶׁאֵין לָהֶם בְּעוֹלָם אֵלָּא תַעֲנוּגֵי הַחֶמֶד
הַנִּשְׁמָוִים, שֶׁכָּל חֶלְקָם בַּחַיִּים הַעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁאֵתָּה מְמַלֵּא בְּטִנְיָהֶם מִן הַטוֹב הַצָּפוֹן אֵתָּה,
שֶׁבְּטִנְיָהֶם שְׂבָעִים תְּמִיד, וְהֵם מֵיִתְּהִים אֶת יִתְרָם—אֶת הַנּוֹתָר מִשְׁבָּעִם, אֶת רִכּוּשָׁם—
לְעוֹלְלֵיהֶם. ט) חֶדֶד—תְּקוּפַת הַיּוֹם אֲדָם. טו) אֲנִי בְּצֹדֶק—נֹאֵם בְּצֹדֶק. בַּהֲקִיץ—
בְּהִקְצֵי, בְּבִקְדָה (כְּמוֹ הַיּוֹם תִּשְׁמַע קוֹלִי, ה' ד').

יח. ב) אֶרְחֹמֶהּ—אֶחְזָקֶהּ, אֲנִי אֶחָב אֶתָּה. חֲזָקִי—כֹּחִי, הַנּוֹתָן בִּי כֹחַ.
ג) סִלְעִי וּמִצּוֹדָתִי...—צוּר, סִלְעִי, מִצְעָדָהּ, מִשְׁעָב—כָּל אֵלֶּה בְּנוֹתֵי

יח יצילני מאיבי עז, ומשנאי כי אמצו ממני.
 יט יקדמוני ביום אידי, ויהי יהוה למשען לי.
 כ ויוציאני למרחב, יחלצני כי חפץ בי.
 כא יגמלני יהוה כצדקי, כבוד ידי ישיב לי.
 כב כי שמרתי דרכי יהוה, ולא רשעתי מאלהי.
 כג כי כל משפטיו לנגדי, וחקתיו לא אסיר מני.
 כד ואהי תמים עמו, ואשתמר מעוני.
 כה וישב יהוה לי כצדקי, כבוד ידי לנגד עיניו.
 כו עם חסיד תתחסד, עם גבר תמים תתמם.
 כז עם גבר תתברר, ועם עקש תתפתל.
 כח כי אתה עם עני תושיע, ועינים רמות תשפיל.
 כט כי אתה תאיר גרי, יהוה אלהי יגיה חשכי.

מקרא מסורש

(יח) מאיבי עז—מאיבי העז. כי אמצו ממני—אשר אמצו ממני. (יט) יקדמוני ביום
 אידי...—ביום צרתי התגפלו עלי איבי פתאם, אבל חי יהוה למשען לי. (כ) למרחב—
 לחפשי. יחלצני—יצילני. (כא) יגמלני ה' כצדקי—הי משלם לי כצדקתי.
 הוא קמן לי מאיבי, על פי אני הולך בדרךיו. כבוד ידי—פנקיון ידי, בושרי.
 (כב) ולא רשעתי מאלהי—לא הרשעתי לסור מאלהי. (כג) לא אסיר מני—
 לא אסיר ממני. (כד) ואשתמר מעוני—השתמרתי מעון. (כה) כבוד ידי לנגד
 עיניו—בשורי שדחה תמיד לנגדו. (כו) תתחסד—תתנהג עמו בתחידותו. גבר
 תמים—איש תמים, נשר. תתמם—תתנהג עמו בתמימותו. (כז) גבר—בר לבב, נקן מעון.
 תתברר—תשוב לו כבוד לבבו. עקש—מעקש דרכיו הולך בדרך רעה תתפתל—
 תתעקש, תתן לו בדרךיו הרעים. ועינים רמות—עני נאדה, עני נאים. (כח) כי
 אתה תאיר גרי—אתה נתן אור לגרי אתה מאיר לי, המצליח דרכי. (כט) כי אתה גרי—
 נאמר: כי אתה גרי.

- י וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד, וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו.
- יא וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעֲף, וַיֵּדָא עַל כְּנָפֵי רוּחַ.
- יב יֵשֶׁת חֲשֹׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סָכְתוֹ, חֲשֹׁכֶת מַיִם עָבִי שְׁחָקִים.
- יג מִנְגֵּה נִגְדּוֹ עָבִיו עָבְרוּ, בָּרַד וַגִּחְלֵי אֵשׁ.
- יד וַיִּרְעַם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה, וַעֲלִיזֹן יָתֵן קִלּוֹ, בָּרַד וַגִּחְלֵי אֵשׁ.
- טו וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיְפִיצֵם, וּבָרָקִים רַב וַיַּהֲמֵם.
- טז וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם, וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תִּיבֵל, מִגְעַרְתָּהּ, יְהוָה, מִנְשֵׁמַת רוּחַ אַפָּה.
- יז יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֶנִּי, יִמְשְׁנֵי מִמַּיִם רַבִּים.

מקרא מפורט

סביבית. (י) וַיֵּט—הָפִיץ: נָטָה—פָּעַמִּים עוֹמֵד וּפָעַמִּים יוֹצֵא. (יא) כְּרוּב—דְּמוּת הָיָה בַּעֲלַת כְּנָפִים (יחזקאל י א'). וַיֵּרֶד—טָב, עָף בַּמְהוּרֹת (קל מִשְׁרֵשׁ דָּאֵד). (יב) יֵשֶׁת חֲשֹׁךְ סִתְרוֹ—וְשִׁים אֶת הַחֲשֶׁךְ לְמִסְתָּר לוֹ, הוּא מִסְתָּר בְּעָרְפֵל. סְבִיבוֹתָיו סָכְתוֹ—הַחֲשֶׁךְ סָכָה לוֹ. חֲשֹׁכֶת מַיִם—סָכָה וְאֵת חֲשֹׁכֶת מַיִם הוּא, חֲשֹׁכֶת הָעֵבִים: ד' יָצַר בְּהֵן כְּנֻלָּהּ מֵאַחֲרֵי הָעֵבִים עִם אוֹיְבָיו. (יג) מִנְגֵּה נִגְדּוֹ עָבִיו עָבְרוּ—מִנְגֵּה הַיּוֹצֵא מִנֵּה מִתְפָּאֲרִים הָעֵבִים, וְנִרְאִים בָּרַד וַגִּחְלֵי אֵשׁ. בָּרַד—הַכּוֹנֵה, בְּנִרְאָה אֲבִי בָרַד, מְטָאֹרִים. גִּחְלֵי אֵשׁ—כְּנֵי לְבָרָקִים. (יד) וַיִּרְעַם—הַשָּׁמַיִם קוֹל רָעַם. (טו) וַיְפִיצֵם—אֶת אוֹיְבָיו. רַב—יָרָה מִשְׁרֵשׁ רַבִּי*). (יז) וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי מַיִם...—מִנְשֵׁמַת הַשָּׁמַיִם מִי הַנְּחָלִים, וְנִרְאָה כֹּל הַמְּרַקֵּעַ שֶׁתְּחִתָּיהֶם עִם כֹּל מִשְׁנֵי תִּיבֵל וַעֲנִיָּהֶם הַשָּׁבָעִים (ובשמואל ב' "אֲפִיקֵי יָם") (יז) יִשְׁלַח מִמָּרוֹם...—בְּסוּפָה וּבְסוּפָה בּוֹאֵת יְדוֹ מִמָּרוֹם וּקְחֵנִי מִבֵּין צוּרֵי. יִמְשְׁנֵי—וּמְשָׁבֵי, יַעֲלֵנִי.

(*) כמו "וימדרהו ורבוה", ואילם אשר ש"ברקים רב" הוא כמו ברקים רבים.

לח אֲרֹדֹף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֵם, וְלֹא אָשׁוּב עַד כָּלֹתָם.
 לט אֶמְחָצֵם וְלֹא יִכְלוּ קוֹם, יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלִי.
 מ וַתֹּאזְרֵנִי חֵיל לְמַלְחָמָה, תִּכְרִיעַ קָמִי תַּחְתִּי.
 מא וְאִיְבֵי נִתַּת לִי עֶדְף, וּמִשְׁנָאֵי אֲצִמִּיתָם.
 מב יִשְׁעוּ וְאִין מוֹשִׁיעַ, עַל יְהוָה וְלֹא עָנָם.
 מג וְאֲשַׁחֲקֵם כַּעֲפָר עַל פְּנֵי־רוּחַ.
 כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקָם.
 מד תִּפְּלֹטְנִי מֵרִיבֵי עָם, תְּשִׁימָנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם,
 עִם לֹא יֵדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי.
 מה לִשְׁמַע אֲזִין יִשְׁמְעוּ לִי, בְּנִי בָכַר יִכְחָשׁוּ לִי.
 מו בְּנִי בָכַר יִבְּלוּ, וַיַּחֲרֹגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם.
 מז חֵי יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרִי, וַיְרוּם אֱלֹהֵי יִשְׁעִי.
 מח הָאֵל הַנּוֹתֵן בְּקִמּוֹת לִי, וַיְדַבֵּר עִמִּים תַּחְתִּי.
 מט מִפְּלֹטֵי מְאִיְבֵי, אֵף מִן קָמִי תִרְוַמְמֵנִי,
 מֵאִישׁ חָמֵס תִּצִּילֵנִי.

○ יתיר ואו

מקרא מפורש

עֲקֹב. (ט) תִּכְרִיעַ קָמִי תַּחְתִּי—תפיל, תִּכְנִיעַ לִפְנֵי אֵת הַקָּמִים עָלַי. (מא) אֲצִמִּיתָם—
 אֲכַרִּיתָם. (מב) עַל הִי—אֵל הִי' (יִשְׁעוּ). (מג) וְאֲשַׁחֲקֵם כַּעֲפָר—אֲכַתְשֵׁם,
 אֲדַכָּא אוֹתָם, עַד שֶׁיִּדְּוּ כַּעֲפָר. אֲרִיקָם—אֲפֹרָם, אֲשַׁפְּכֵם, אֲתַנֵּם לְטֶרֶם
 כְּטִיט חוּצוֹת (ובש"ב אֲדַכָּם: אֲשַׁחֲקֵם אוֹתָם (הַדָּק). (מד) מֵרִיבֵי עָם—מֵאֲנָשֵׁי הָרִיב
 וְהַמְדוֹן שְׂבָעִים, מִחֲקוֹשְׁרֵים עָלַי. לְרֹאשׁ גּוֹיִם—לְמַלְךְ עַל גּוֹיִם שְׂנִיִּים. עִם לֹא
 יֵדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי—עַמִּים אֲשֶׁר לֹא יֵדְעֵתִי עַד כּוּ, נִעֲשׂוּ לִי לַעֲבָדִים. (מה) לִשְׁמַע
 אֲזִין יִשְׁמְעוּ לִי—מִרְחֹק הֵם שׁוֹמְעִים אֵת שְׁמִי וְנִכְנָעִים מִפְּנֵי. יִכְחָשׁוּ לִי—הֵם
 מִדְּבָרִים אֵלֵי תַּלְקִית, יִרְאִים הֵם מִפְּנֵי. (מו) יִבְּלוּ—יִחַלְשׁוּ, יִתְעַלְּפוּ. וַיַּחֲרֹגוּ—
 יִתְרַדּוּ וַיֵּצְאוּ אֵלֵי מִמְּסַגְרוֹתֵיהֶם לַהֲבִיעַ מִפְּנֵי. מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם. (מז) הָאֵל
 הַנּוֹתֵן...—הוא הָאֵל הַנּוֹתֵן לִי נְקֻמָּת מֵאִיְבֵי. וַיְדַבֵּר—הִכְנִיעַ.

- י כי בַּךְ אֶרֶץ גְּדוּד, וּבְאַלְהֵי אֲדִלְגָּ שׁוּר.
 לא הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ, אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה,
 מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ.
 לב כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבְּלָעָדִי יְהוָה?
 וּמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ?
 לג הָאֵל הַמֵּאֲזִנֵּי חֵיל, וַיִּתֵּן תָּמִים דְּרָכָי.
 לד מִשׁוּהַ רַגְלִי כְּאֵילוֹת, וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי.
 לה מִלִּמַּד יָדַי לַמִּלְחָמָה,
 וּנְחַתָּה קִשְׁתְּךָ נְחוּשָׁה זְרוּעֹתַי.
 לו וַתִּתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ,
 וַיִּמְיֵנִךְ תִּסְעָדֵנִי, וַעֲנֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי.
 לז תִּרְחִיב צַעְדֵי תַחְתִּי, וְלֹא מַעְדּוֹ קִרְסָלִי.

מקרא מפורש

(ל) כִּי בַּךְ אֶרֶץ גְּדוּד—בְּעֹרְתְּךָ אֲנִי רוֹדֵף אַחֲרֵי הָאוֹיֵב (*). אֲדִלְגָּ שׁוּר—אֲנִי עוֹלֶה וּמִקְפִּין עַל חֹמֶה בְּצוּרָה. שׁוּר—גֵּר, חֹמֶה. (לא) צְרוּפָה—מִזְקָה, טְהוֹרָה. (לג) הַמֵּאֲזִנֵּי חֵיל—סִימָן לִי בַּחֲנּוּן: אֲזִי חֵיל־הַחֲסוּק, הַתְּנַפֵּר. וַיִּתֵּן תָּמִים דְּרָכָי—עָשָׂה אֶת דְּרָכָי תָּמִים, נָשָׂא, כָּלִי מִכְשׁוֹל. (לד) מִשׁוּהַ רַגְלִי—שֶׁם רִגְלִי. כְּאֵילוֹת—קָלֹת וְחוֹקֹת כְּרִגְלֵי אֵילוֹת. וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי—יִתֵּן בִּי כֹחַ לַעֲמוֹד לִפְנֵי אוֹיְבִי עַל בְּמוֹתַי, עַל הָרִי אֶרְצִי וּבְעֹתִיקָי, וְלִמְצוֹא בָהֶם מִעוֹז בְּמִלְחָמָה. (לה) וּנְחַתָּה קִשְׁתְּךָ נְחוּשָׁה זְרוּעֹתַי—זְרוּעוֹתַי מוֹרִידוֹת בְּעֹרְתוֹ אֶת קִשְׁתְּ הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִי אֵל רִגְלִי לְדִרְבָּה (עֵן לַמִּשְׁלָה י' י"א). וּנְחַתָּה—כְּטוֹ וְנִחְתּוּ (פֶּעַל). נְחַת—הוֹרֵד. נְחוּשָׁה—נִחְשֶׁת. (לו) וַתִּתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ—נִתַּן לִי אֶת מִגֵּן, שְׁאֵנִי נוֹשֵׂעַ בּוֹ, כְּלוֹמֵר הָיִיתָ לִי לַיִּשׁוּעָה. וַעֲנֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי—דְּרָבָה לְחִשְׁבִּיל לְרֹאוֹת וְלַעֲזוֹר לְקַטְנֵי כֹחַ הָיָה תַּגְדִּלֵנִי וְתוֹמָמֵנִי. (לז) תִּרְחִיב צַעְדֵי תַחְתִּי—תִּתֵּן בִּי כֹחַ לְרֹדֵף אַחֲרֵי אוֹיְבִי. וְלֹא מַעְדּוֹ קִרְסָלִי—וְלֹא תִכְשַׁלֵּנִי רִגְלִי. קִרְסָל—

(*) ואפשר לפרש „ארץ“ כמו „רץ“ (קל משרש רץ—רצץ), ארצך, אשכנז

י מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ, וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם,
וְאֵין נִסְתָּר מִחֲמָתוֹ.

ח תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ,
עֲדוֹת יְהוָה נְאֻמָּנָה, מַחְכִּימַת פִּתִּי.

ט פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים, מְשַׁמְחֵי לֵב,
מַצּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם.

י יֵרָאֵת יְהוָה טְהוֹרָה, עוֹמֶדֶת לָעַד,
מְשַׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת, צָדִקוֹ יַחְדּוֹ.

יא הַנִּבְחָמָדִים מְזַהֵב וּמְפַזֵּז רַב,
וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֵת צוּפִים.

יב גַּם עֲבֹדָה נְזַהֵר בָּהֶם, בְּשִׁמְרָם עֹקֵב רַב.
יג שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין, מִנִּסְתָּרוֹת בִּקְנִי.

מקרא מפורש

ובשמיחה בגבור בפרוצות: קלות הרגלים היא מספגי הנבירה (ש"ב ב' י"ח) וירוע, שהיו גבורים מתחרים בזה (ירמיה י"ב ה'). ז. מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ—הוא יוצא מהקצה האחר מפאת מזרח וסביב עד בואו אל הקצה השני, אל פאת מערב. ותְקוּפָתוֹ—וספובו. ע"ר קְצוֹתָם—כמו עד קצותם. מִחֲמָתוֹ—מחמו. ח) תּוֹרַת ה'...—אפשר שהמשורר ממשיך את התורה לשמש, כמו שנמשלה במקרא בהרבה מקומות לאור, אך קרוב מזה, שאין הדברים האלה מחברים למה שקדם להם. תְּמִימָה—שלמה, כלי כל הפרז. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ—מחזקת, משעשעת את הנפש. עֲדוֹת—כנוי לתורה (מלשון העד, הוהר). נְאֻמָּנָה—קנמת, מתמדת, נצחית. מַחְכִּימַת פִּתִּי—נותנת חכמה לפתנים. ט) בָּרָה—מזהירה. י) יֵרָאֵת ה'—הכונה פה תכנה הכללי של דברי התורה שהוא לירוא את ה' ולשמור פקודיו. צָדִקוֹ יַחְדּוֹ—כלם יחד נכונים וישרים. יא) נֹפֶת צוּפִים—דבש צף בקאי החלות, דבש נוזל. יב) נְזַהֵר בָּהֶם—זהיר, משתדל לשמורם. בְּשִׁמְרָם עֹקֵב רַב—על שמרם שָׁכַר דב: השומר אותם שָׁכַר הרבה מאד. עֹקֵב—תוצאות, שָׁכַר. יג) שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין...—יודע אני—אמר המשורר—שכל והוריתי אפשר שנבשלתי בדבר חטא פשעה, כי מי

ג על־כֵּן אֹדֶךָ בְּגוֹיִם, יְהוָה, וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה.
 נא מִגִּדֵּל יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ, וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ,
 לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם:

יט

א לִמְנוּצָה מִזִּמּוֹר לְדָוִד.
 ב הַשָּׁמַיִם מִסִּפְרִים כְּבוֹד אֱלֹהִים,
 וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הֶרְקִיעַ.
 ג יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אֱמֶר, וּלְלֵילָה לְלֵילָה יַחֲוֶה דַּעַת.
 ד אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי גִשְׁמָע קוֹלָם.
 ה בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם, וּבִקְצֵה תֵבֵל מְלִיָּהֶם,
 לְשִׁמְשׁ שָׁם אֱהֵל בָּהֶם.
 ו וְהוּא כִּתְחַן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ, יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶת.

מקרא מפורט

נא) מִגִּדֵּל יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ—עוֹשֶׂה תְּשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת לְמִלְכוֹ.
 יט. ב) הַשָּׁמַיִם מִסִּפְרִים...—הַמְשׁוֹרֵר מְרִוּשׁ וְרָאָה אֶת גְּדוֹלַת ה' בַּחֲדָר הַבְּרִיאָה: הַשָּׁמַיִם מִסִּפְרִים גְּדוֹלִים וּבְיוֹנִים מִה גְּדוֹל כְּבוֹד ה' וּמִה נִשְׁנָבוּ מַעֲשָׂיו.
 ג יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אֱמֶר...—כָּל יוֹם מְסַפֵּר לַיּוֹם הַבָּא אַחֲרָיו וְכָל לַיְלָה לַלַּיְלָה הַבָּא אַחֲרָיו: לִפְנֵי שֶׁכָּל יוֹם וְכָל לַיְלָה חוֹזְרִים וּמֵרְאִים אֶת כָּל מַה שֶּׁהָרָאִי הַקִּיָּם וְהַלַּיְלָה בַּקִּדְמִים לָהֶם, הֵבִי נָה בְּלִשׁוֹן הַמְשׁוֹרֵר, בְּאֵלֵיו הֵם מְסַפְּרִים לְבָאִים אַחֲרֵיהֶם אֶת כְּבוֹד ה' וּמַעֲשָׂיו יְדִידִי, לְבַעֲבוֹר יוֹסִיפוּ וְיִסְפְּרוּ גַם אֵלֶּה לְדוֹר דּוֹרִים. ד) אֵין אֱמֶר...—לֹא בִשְׁפַת אָנוּשׁ וּבִדְבָרִים הֵם מְסַפְּרִים, אֵין קוֹלָם וְשִׁמְעָם לְאָנוּ. יִבְיַע אֱמֶר—יִשְׁוֹף, וְדַבֵּר. י) יַחֲוֶה—יַגִּיד, וְיִגְלֶה. ה) בְּכָל—צִלְצוֹלָם קוֹלָם. כו—דוֹט, מִיתָר, וּבְכָלֵל נָה מִיתָרֵי כְלֵי נָנוּ לָהֶם מְשִׁמְעִים קוֹל צִלְצוֹל. כז—בְּשָׁמַיִם: ה' שָׁם לְשִׁמְשׁ אֱהֵל בָּהֶם. ח) וְהוּא כִּתְחַן...—הַשָּׁמֶשׁ יוֹצֵא עַל הָאָרֶץ בַּפֶּקֶר בְּשִׁמְחָה וּבְצִהֲלָה כִּתְחַן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ. ט) יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶת—הוּא עוֹשֶׂה הֶרְבֵּה בַּמְהִירוֹת

יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתַי.
 עֲתָה יִדְעָתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ,
 יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ.
 אֱלֹה בָרֶכֶב וְאֱלֹה בְּסוּסִים
 וְאֶנְחֵנוּ בַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר.
 הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ, וְאֶנְחֵנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד.
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ.

כא

לְמִנְצָחַת, מִזְמוֹר לְדָוִד.

יְהוָה בָּעֲזָךְ יִשְׂמַח מֶלֶךְ,
 וּבִישׁוּעָתְךָ מֶה יִגִּיל מְאֹד.
 תֵּאוֹת לָבוֹ נָתַתָּ לוֹ,
 וְאַרְשֶׁת שִׁפְתָיו בַּל מִנְעָתָ, סֵלָה.
 כִּי תִקְדַּמְנוּ בְּרִכוֹת טוֹב,

ס יחיר יוד

מקרא מפורש

(א) עֲתָה יִדְעָתִי...—כִּנְרָאָה, נִסְפְּדוּ הַתְרוּמִים הָאֲחֵרִים לְשׁוֹרֶם אַחֲרֵי הַקֶּרֶבֶת הַקֶּרֶבֶן.
 הוֹשִׁיעַ—עָבַר בְּמָקוֹם עָתִיד לֵאמֹר בְּשָׁחוֹן נִמְזַר. בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ—בְּגִבּוֹרוֹת
 יְמִינוֹ הַעוֹשֶׂה תְּשׁוּעוֹת. (ח) אֱלֹה בָרֶכֶב...—אֱלֹה בּוֹטְחִים בְּרִכְבוֹתָם וּבְסוּסֵיהֶם, וְאֶנְחֵנוּ
 יִקְרְאוּם בַּשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ וְכִי אֶנְחֵנוּ בּוֹטְחִים. (נִזְכִּיר—נִקְרָא. ט) כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ—יִכְרְעוּ
 וְנִפְּלוּ. וְנִתְעוֹדֵד—וְנִתְחַזֵּק. (י) הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ—הַמֶּלֶךְ מוֹסֵב עַל ה' (*).
 כא. (ב) ה' בָּעֲזָךְ יִשְׂמַח מֶלֶךְ—גַּם מִזְמוֹר זֶה נִסְפַּד לְשַׁעֲת מַלְחָמָה,
 אֲכַל זֶהוּ לֹא לְעָתִיד, כִּי אִם בְּרִכָּה וְתוֹדָה אַחֲרֵי הַנִּצְחָן. בָּעֲזָךְ—בְּגִבּוֹרָה אֲשֶׁר
 גָּתַתָּ לוֹ לְהַכְנִיעַ אֶת אוֹיְבָיו. ג אֲרִשֶׁת—לְשׁוֹן הַבּוֹר אוֹ בְּקֶשֶׁה. (ד) תִּקְדַּמְנוּ...—

(*) והשבעים מתרגמים: "ה' הושיעה את המלך, יעננו ביום קראנו".

יג גם מִזִּדִּים חֲשֹׁךְ עֲבָדָה, אֶל יִמְשְׁלוּ בִי,
 אֲזוּ אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב.
 טו יִהְיוּ לְרָצוֹן אֹמְרֵי כִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיהָ,
 יִהְיֶה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

כ

א לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד.
 ב יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבֶה שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
 ג יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקִּדְשׁוֹ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדָה.
 ד יִזְכֹּר כָּל מִנְחָתֶיהָ, וְעוֹלָתָהּ יִדְשְׁנָה סֵלָה.
 ה יִתֵּן לָהּ כִּלְבָבָהּ, וְכָל עֲצָתָהּ יַמְלֵא.
 ו נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתָהּ, וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל.

מקרא מסורש

ידע לְהוֹדִיעַר מִשְׁנֵאוֹהֶוּ וְאֵנִי מִתְפַּלֵּל בְּגִלְגֵּל זֶה שְׁתַּנְקִי מִחֲטָאִים נִסְתָּרִים כְּאֵלֶּה, מִחֲטָאִים שֶׁחֲטָאִיתִי אֲזוּ שֶׁאֲחַטָּא בְּכָלִי דַעַת. (יד) גַּם מִזִּדִּים...—וְכֵן אֲנִי מִתְפַּלֵּל, שְׁתַּצִּילֵנִי מִזִּדִּים, שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ אֶת לִבִּי מִהֲדַרְךָ הַיְשָׁרָה. וְרִים—חֲטָאִים בְּדוּדָן, בְּיַד רָמָה: בְּכַנְיָה. חֲשׂוֹךְ—הַצֵּל. אֵיתָם—אֵתֶּנָּה תָּמִיד (תַּמְנִינָה עֲתִיד קָל מִשְׁרָשׁ יָתֵם, שְׁחֹרְאָתוֹ כְּמוֹ תֵם-תָּמִים). וְנִקִּיתִי—אֲנִקֶּה, אֲהִיֶּה נָקִי. מִפֶּשַׁע רָב—הַכְּנָה מִכָּל דְּבַר פֶּשַׁע. (טו) וְהִגִּיוֹן לִבִּי—מִחֲשָׁבוֹת לִבִּי.

כ. (ב) יַעֲנֶה ה' בְּיוֹם צָרָה—מִזְמוֹר זֶה תִּפְלֶה עַל הַמִּלָּה לִשְׁעַת מַלְחָמָה עִם אוֹיֵב קָשָׁה. יַעֲנֶה ה'—יַעֲזֹרֶה. יִשְׁגָּבֶה—יִרְמָסֶה, יִחַזְקֶה. שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב—הַכְּנָה: כְּבוֹדוֹ, עֹז יָדוֹ. (*) א מִקִּדְשׁוֹ—מִהִּבֵּל קִדְשִׁי, מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יִסְעֶדָה—יִתְחַבֵּר, יִהְיֶה לָּהּ לְעֹז. (ד) יִזְכֹּר—יִקְבֵּל בְּרָצוֹן: הַחֶלֶק הַמִּקְדָּשׁ מִן הַמִּנְחָה, הַסִּמֵּן, וְקָרָא אֲזָרָתָהּ. יִדְשְׁנָה—יִדְשֵׁן, יִתְפַּסֵּף לְדִשְׁוֹן גַּם לְוֶה הַיִּרְאָה קָבֵל בְּרָצוֹן, כִּי בֵן יִסְפֵּר, שְׁלֹאֹת רָצוֹן, יִצָּאֶה אִישׁ מִלִּפְנֵי ה' וְתֵאבֵל עַל הַמִּנְחָה אֶת הַעֲלָה וְאֶת הַחֲלָכִים (וִיקְרָא ט' כ"ד). (ה) כִּלְבָבָהּ—הַחֲפָצָה. (ו) נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתָהּ—נִשְׁרִי, נִשְׁמַח עַל נִצְחֻנָּהּ: וְשׁוּעָה אֲזוּ תְשׁוּעָה הִיא נִצְחֻן בְּמִלְחָמָה. נִדְגַל—נִקְבֵּץ גִּידוּדִים לַמִּלְחָמָה.

(*) „שם ה'“ הוא בְּעֶקֶר הוֹרָאֵתוֹ כְּנוֹי לֵאלֹהִוֹת בַּעֲצָמָה. עַל כֵּן יֹאמֵר בַּמְקוֹמוֹת אַחֲדִים, כִּי ה' שָׁכֵן אֶת שְׁמוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן הוּא אֹמֵר (שְׁמוֹת כג כא) עַל מֵלֶאךֹ ה' „כִּי שְׁמִי בִּקְרָבוֹ“.

יְהוָה בָּאֵפוֹ יִבְלָעֵם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ.

יא פְּרִימוֹ מֵאֶרֶץ חֲאֶבֶד, וְזֶרַעַם מִבְּנֵי אָדָם.

יב כִּי נָטוּ עַלְיָהּ רָעָה, חָשְׁבוּ מְזֻמָּה בֶּל יוּכְלוּ.

יג כִּי תִשְׁתַּמּוּ שָׂכָם, בְּמִיתָרֶיהָ תְּכוּנֵן עַל פְּנֵיהֶם.

יד רוּמָה יְהוָה בָּעֲזָה, נִשְׁיָרָה וְנִזְמָרָה גְבוּרָתָהּ.

כב

א לִמְנַצֵּחַ, עַל אֵילַת הַשָּׁחַר, מִזְמוֹר לְדָוִד.

ב אֱלֹהִי, אֱלֹהִי, לָמָּה עֲזַבְתָּנִי?

ג רְחוּק מִיִּשׁוּעָתִי דְּבָרִי שֶׁאֲגִתִּי.

ד אֱלֹהִי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַּעֲנֶה,

וְלִילָה וְלֹא דַמְיָה לִי.

ז וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

מקרא מפורש

למלחמה, בשפניך הילכים בקרב. *) יבִלְעֵם—ישחיתם, יבלעם. יא פְּרִימוֹ—בניהם. יב נָטוּ עַלְיָהּ—הטו עליה, נתכוננו להביא עליה. חָשְׁבוּ מְזֻמָּה..—התחכמו לה ולא יכלו, לא עלתה בידם. יג כִּי תִשְׁתַּמּוּ שָׂכָם—תכריחם להפגות שבטם, לנוס מפניך (כמו "ואיבני נתת לי ערש"). דְּבָרִי שֶׁאֲגִתִּי—במיתרי קשתך תכוֹנֵן הַצֵּיד על פניהם. מִיתָר—יתר, חבל הקשת. יד רוּמָה—התרום, תראה רוממותך.

כב. א) אֵילַת הַשָּׁחַר—שם כלי שור. **) רְחוּק מִיִּשׁוּעָתִי..—למה

אתה רחוק מישיעתי ומדברי שאנתי? (ואפשר שהפניה: דברי שאנתי רחוקים מישיעתי).

ג וְלֹא תַעֲנֶה—ולא תשיע. וְלִילָה..—וגם בלילה, אני קורא בלי הפסק. וְלֹא דַמְיָה לִי—ולא אתן דמי לי, לא אשקוט, לא אחלל מקרוא. ד) יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל—יושב בתוך תהלות ישראל, בהיכל קדשו בירושלים שתהלות ישראל.

*) רב המתרגמים מפרשים, "לעת פניך"; בשעת כעסך.

**) ויש מפרשים, "על אילת השחר": בנגון שיר ידוע בשם "אילת השחר".

- תִּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֵטֶרֶת פָּז.
 ה חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ, נִתַּתָּה לוֹ
 אֶרֶץ יָמִים לְעוֹלָם וָעֶד.
 ו גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתָךְ,
 הוֹד וְהָדָר תִּשְׁוֶה עָלָיו.
 ז כִּי תִשְׁיֹתָהּ בְּרָכוֹת לְעֵד,
 תִּתְחַדֶּהּ בְּשִׁמְחָה אֶת פָּנֶיהָ,
 ח כִּי הִמְלִיךְ בִּטָּח בֵּיהוָה,
 וּבַחֲסֵד עָלְיוֹן בַּל יִמוּט.
 ט תִּמְצָא יָדָךְ לְכָל אֲיֻבָּיָהּ,
 י מִיְמֶנָּה תִּמְצָא שְׂנֵאֵיָהּ.
 י תִּשְׁיֹתָמוּ כְּתִנּוֹר אֵשׁ לַעֲת פָּנֶיהָ.

מקרא טפורט

תקדם פניו. תקבלהו בברכת טוב, כלומר, ברב טוב. תשית לראשו—תשים על ראשו. (ה) ארך ימים עולם ועד—”נתת לו” נמשך גם לסוף הכסוף. עולם ועד—לו ולורעו אחריו: שירוש כסא לבניו ולבני בניו עד עולם. (ו) גדול כבודו בישועתך—בשועה, אשר עשית לו, נעשה כבודו גדול בין העמים. תשוה עליו—תשים עליו, תתן לו. (ז) כי תשיתוהו ברכות לעד—תעשה אותו לברכה לעד, שתברכי בו גם אחרי מותו. תתחדהו בשמחה את פניה—תשמחהו שמחה גדולה באור פניה. חדה—שמה. (ח) ובחסד עליון בל ימוט—ובעזרת ה' השומר חסדו לו לא ימוט. (* ט) תמצא ידך—תתגבר, תכניע: מפקד זה והלאה פונה המפורר אל המלך. (י) תשיתמו כתנור אש לעת פניה—בשאתה יוצא בראש חילך לקראת אויבי, תשית אותם כתנור, שאש בוערת ומכלה כל אשר בקרבו, כלומר תעשה כלה בהם. לעת פניה—בשאתה יוצא בעצמך

(*) גם אפשר לפרש: „ובחסד עליון הוא בוטה, ועל כן לא ימוט“.

- טו כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי, וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל עֲצָמוֹתַי,
הָיָה לִבִּי כְדוֹנָג, גַּם בְּתוֹךְ מַעֲי.
טז יָבֵשׁ כַּחֲרֹשׁ כַּחֲי, וּלְשׁוֹנִי מְדַבֵּק מִלְּקוֹחִי,
וּלְעַפְר מוֹת תִּשְׁפֹּתֵנִי.
יז כִּי סָבְבוּנִי כְלָבִים, עַד תִּמְרָעִים הַקִּיפוּנִי
כָּאֲרִי יָדִי וְרַגְלִי.
יח אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי, הֵמָּה יִבְיטוּ יִרְאוּ בִּי.
יט יַחְלְקוּ בִגְדֵי לָהֶם, וְעַל לְבוּשֵׁי יַפְּיָלוּ גּוֹרֵל.
כ וְאַתָּה יְהוָה אֵל תִּרְחַק, אֵילוֹתַי לַעֲזוֹרָתִי חוֹשָׁה.
כא הֲצִילָה מִחֲרֹב נַפְשִׁי, מִיַּד כָּלֵב יַחֲיִדְתִּי.
כב הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה, וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי.
כג אֲסַפֶּרָה שִׁמְךָ לְאַחִי, בְּתוֹךְ קָהֵל אֲהַלְלֶךָ.

מקרא מסורש

טפ. טו) כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי...—מרב צרה נפחד כמו נפדו עַצְמוֹתַי, וְהִיטִי בַּמִּים הַנָּגִידִים. בְּתוֹךְ מַעֲי—בקרבו. הוֹנֵג—שעה: חמר תאי חלות הדבש. טז) יָבֵשׁ כַּחֲרֹשׁ כַּחֲי—לשחי, מות עַצְמוֹתַי, יבש כחרש, כשבר כלי ויצר. וּלְשׁוֹנִי מְדַבֵּק מִלְּקוֹחִי—ולשוני דבקה אל הכי. מִלְּקוֹחִים—(כמו מלקחים) פנוי לשני חלמי חסד, העליון והתחתון וחדו. וְלְעַפְר מוֹת תִּשְׁפֹּתֵנִי—תורידני לכאר שחת: עפר מות פנוי לקבר וְתִשְׁפֹּתֵנִי, תשימי, תשליכי, תורידני. יז) כָּאֲרִי יָדִי וְרַגְלִי—כמו שמקופים הצידים את הארץ, בהאקסם עליו לתפשו, בן הקופוני אויבי וכן אסרו ידִי וְרַגְלִי. יח) אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי...—את כל עַצְמוֹתַי אָני יכול לכפור, כל כך כחש כשרי, והם יביטו ויתבוננו כי בלעני. יט) יַחְלְקוּ בִגְדֵי בְּנֵי דָהִם—שודדים הם את כל אשר לי, גם את בגדי וחלקו ביניהם. יפּיָלוּ גּוֹרֵל—לחלקם. קבוש—שם קבוצ. כ) אֵל תִּרְחַק—אל תרחק ממני. אֵילוֹתַי—מעוה, משגיב: אל—בת, עַצְמָה. כא) יַחֲיִדְתִּי—"יחידה" פנוי לנפש. כב) וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים—ומקרני ראמים. כג) אֲסַפֶּרָה שִׁמְךָ לְאַחִי, מִן שור גדול בעל קרנים עצומות. עֲנִיתֵנִי—תענוי, עבר במקום

- ה בָּךְ בִּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ, בִּטְחוּ וּתְפַלְטֵמוּ.
 י אֵלֶיךָ זָעָקוּ וּנְמַלְטוּ, בָּךְ בִּטְחוּ וְלֹא בִּישׁוּ.
 ז וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ,
 חֲרַפְתִּי אָדָם וּבְזוּי עָם.
 ח כָּל רֹאֵי יִלְעָגוּ לִי,
 י פִּטְּירוּ בְשֹׁפָה יִנִּיעוּ רֹאשׁ.
 ט גַּל אֶל יְהוָה, יִפְלֹטְהוּ יַצִּילְהוּ, כִּי חָפֵץ בּוֹ.
 י כִּי אַתָּה גֹּחִי מִבֶּטֶן, מִבְּטִיחִי עַל שְׂדֵי אֲמִי.
 יא עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם, מִבֶּטֶן אֲמִי אֵלֶי אָתָּה.
 יב אֶל תִּרְחַק מִמָּנִי, כִּי צָרָה קְרוּבָה, כִּי אֵין עֹזֶר.
 יג סִבְבוּנִי פָּרִים רַבִּים, אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתֻרוּנִי.
 יד פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם, אֲרִיָּה טֹרֵף וּשְׂאֵג

מקרא מפורש

שִׁירוֹתֵיהֶם וּתְפִלּוֹתֵיהֶם, עוֹלֹת אֵלָיו מִשָּׁם. (ז) וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ—וְאִנִּי, הַקּוֹבֵא אֵלַיךְ בְּצָרָתִי, אוֹכֵד וְנֹתֵן לַחֲרָפָה כְּתוֹלַעַת זֶה, שֶׁכָּל עוֹבֵר הַדֶּרֶךְ עָלָיו וְרוֹמֵסָהּ. (ח) יִפְטְּירוּ בְשֹׁפָה—יִרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם. יִנִּיעוּ רֹאשׁ—דֶּרֶךְ לַעֲגֹ. (ט) גַּל אֶרֶץ ה'...—הַמְלִילִים אוֹמְרִים עָלָיו: הֵנָּה הוּא שֶׁם מִבְּטְחוֹ בְּה', וְפִלְטָהוּ ה' וַיַּצִּלְהוּ... בְּלוֹמַר, עָתָה נִרְאָה, מִה יוֹעִיל בְּטָחוֹנוֹ בְּה'. גַּל—מְקוֹר בְּמָקוֹם הַזֶּה, (וְהוֹרָאתוֹ בְּטַח בְּאָדָם) שֶׁנִּלְל אֵבָן מִמַּעֲמָה מִעָלָיו עַל אַחֵר. (י) כִּי אַתָּה גֹּחִי...—וְאִנִּי בּוֹטֵחַ בָּךְ בְּאַמְתִּי, כִּי אַתָּה עֹזְרָתִי כָּל הַיָּמִים, מִהֲרֹנֶה שֶׁנִּלְדָּתִי בּוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. גֹּחִי—מוֹצֵאִי (הַמְקוֹר גֹּחִי). מִבְּטִיחִי עַל שְׂדֵי אֲמִי—אַתָּה הַשֹּׁכֵב מִנִּי לְבֶטֶח אֶצֶל שְׂדֵי אֲמִי. (יא) עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם—בְּמַעַט שִׁנְיָאֲתִי מִבֶּטֶן אֲמִי הַצָּרָתִי לַעֲזֻרָתָהּ, וְאַתָּה הֵייתָ עֹזֶר לִי. (יב) פָּרִים—כִּנּוֹי לְאוֹיְבָיו הַחֲזָקִים. אֲבִירֵי בָשָׁן—הַשְּׂוֹרִים הַגְּדוֹלִים וְהַחֲזָקִים שֶׁבִּבְשָׁן (שֶׁהוּא אֶרֶץ מִקְנֶה). כְּתֻרוּנִי—מִכְבוֹנִי. (יד) פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם—פָּצְרוּ (פָּתְחוּ) פִּיהֶם עָלַי לְדַלְעֵנִי. אֲרִיָּה טֹרֵף וּשְׂאֵג—בְּאֲרִיָּה שֶׁאֵג בְּהִתְנַפְּלוֹ עַל

ל אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דְּשֵׁי אֶרֶץ,
לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֶפְרָה, וַנִּפְשׁוּ לֹא חַיָּה.
לא זָרַע יַעֲבֹדֶנּוּ, יִסְפֹּר לֵאדֹנָי לְדֹר.
לב יָבֹאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקָתוֹ, לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה.

כג

א מִזְמוֹר לְדָוִד:
יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָסֵר.
ב בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי,
עַל מֵי מְנוּחַת יְנַהֲלֵנִי.
ג נִפְשִׁי יִשׁוּבָב,
יְנַחֲנִי בַּמַּעְגָּלִי צֶדֶק לַמַּעַן שְׁמוֹ.

מקרא מפורש

ל) אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ... — גם תפסי עולם יאכלו מזבחיו וישתחוו לפניו. דְּשֵׁי אֶרֶץ — השמיים והבריאים שבארץ, והוא כנוי לתקופים. לְפָנָיו יִכְרְעוּ... — וכן יכרעו לפניו כל המדבאים והאמללים. יוֹרְדֵי עֶפְרָה — המדבאים עד לעפר. וַנִּפְשׁוּ לֹא חַיָּה — וכל אשר לא יחיה את נפשו, אשר לא ראה מזבח. לא) זָרַע יַעֲבֹדֶנּוּ — גם הדור הבא יעבדנו. יִסְפֹּר לֵאדֹנָי לְדֹר — על אודות ה' ויגדלתו ויספר להזרות הבאים. לב) לְעַם נוֹלָד — בני דוד הבא, ויחללן (ק"ב י"ט) נאמר בהודאה זאת עם (נכרא).

כג. א) ה' רָעִי. תכן המזמור הבעת בנחון בה'. לֹא אֶחָסֵר — לא אחסר דבר, לא יהי לי כל מחסור. ב) בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי — לפי שהוא ממסול את ה' לרעה, הוא מצויר את השקעת ה' עליו בדברים לקידים מדברי רעה עם צאנו. נֵאוֹת דָּשָׁא — ברים מקבים דשא. יִרְבִּיצֵנִי — ישיבני, ויבחר לי מקום לעיט בו. מֵי מְנוּחַת — מים הולכים לאט, שהם זכים וטובים לשתייה ממים שוטפים בהזקה. ג) נִפְשִׁי יִשׁוּבָב — ישוב נפשי, ויחזקי פשאני ונע. יְנַחֲנִי בַּמַּעְגָּלִי צֶדֶק — יוליכני בדרכים ושרים שלא אפשל בהם. לַמַּעַן שְׁמוֹ — לא בצדקתי, כי אם בעבור שמו

כד יִרְאֵי יְהוָה הִלְלוּהוּ, כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ,
וּגְדוּרוֹ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל.

כה כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוֹת עֲבִי,
וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע.

כו מֵאֲתֶדָה תִּהְלֹתַי, בְּקָהֶל רַב, נְדָרֵי אֲשֶׁלָּם
נִגְדָה יִרְאִיו.

כז יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׂבְּעוּ, יִהְלְלוּ יְהוָה דֹּדָשִׁיו,
יַחֲדָיִי לִבְבַּכֶּם לַעֲד.

כח יִזְכְּרוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל יְהוָה כָּל אֲפִסֵּי אֶרֶץ,
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיהָ כָּל מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם.

כט כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם.

מקרא מפורש

עֲתִיד, וְהַמְּנוּחָה: תַּצִּילֵנִי. (כד) יִרְאֵי ה', הִלְלוּהוּ... דְּבָרֵי הַמִּשְׁתָּרֵר בְּהוֹשִׁיעַ מֵאֲזִיבֵיו.
וּגְדוּרוֹ מִמֶּנּוּ—הִדְרֹ מַפְּנֵיו. (כה) עֲנוֹת עֲבִי—מִקְּאֻבֵּי הָעָנִי (*). כִּי לֹא בָזָה
וְלֹא שָׁקַץ—עָבַר בְּמָקוֹם הַזֶּה. (כו) מֵאֲתֶדָה תִּהְלֹתַי...—מֵאֲתֶדָה בָּאָה תִּהְלֹתַי,
בְּחִסְדָּהּ שֶׁנִּשְׁתִּית לִי נֶתַתְּ לִי לְהִלָּלָהּ בְּקָהֶל רַב. נְדָרֵי אֲשֶׁלָּם...—אֵת קִרְבְּנוֹת
הַתּוֹדָה, אֲשֶׁר נִדְרַתִּי בַּעַר לִי לְחִקְרִיב, אֲשֶׁלָּם לְעִנִּי כָּל יִרְאֵי ה': נִהְיִים הָיוּ לְגִדּוֹר
בְּשַׁעַת צָרָה לְזִמּוֹן שֶׁנִּצְלָיו מִסָּכָה עַל דְּבַר קִרְבְּנוֹת, וְזֹאת הוֹרָאת "נִדָּר" בַּמִּקְרָא בְּכָל
מָקוֹם. (כז) יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׂבְּעוּ—בַּעֲלֵי הַזִּבְחִים הָיוּ קוֹרְאִים לְפִי הַנִּרְאָה
לְעֲנוּיִים לֵאמֹל אֲשֶׁם מִזְבְּחֵי שְׁלָמִיהֶם. עֲנוּיִם—עֲנוּיִים, מִדָּקֵאִים. יַחֲדָיִי לִבְבַּכֶּם לַעֲד—
קִרְיָאָה שֶׁל בְּרָכָה מִפְּעַל הַזִּבְחֵי לְקִרְוָאוֹ: יַחֲזֹק לִבְבַּכֶּם לַעֲלֹלָה (*). (כח) יִזְכְּרוּ וַיֵּשְׁבוּ...—
כָּל הַיּוֹם הַחֲרִיתִּים יֵשׁוּבוּ אֶל ה', בְּשִׁמְעֵם אֵת הַיּוֹשֻׁעָה אֲשֶׁר עָשָׂה. יִזְכְּרוּ—וַיֵּשְׁבוּ
עַל לִבָּם. "וַיֵּשְׁבוּ" מֵתָאִים לְדְבָרֵי הַתּוֹרָה וְהַמִּקְרָא, שְׁאֵבִיתֵיהֶם הִרְאִישׁוּם שֶׁל כָּל הָעַמִּים
(נִחַ וּבָנִיו) הָיוּ עוֹבְדֵי ה', (כט) וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם—וְהוּא הַמּוֹשֵׁל בָּעוֹלָם.

(*) ויש מתרגמים "ענות" צעקה, מלשון "קול ענות".

(**) ויש מפרשים "יאכלו ענוים וישבעו", שייטב להם ככלל.

- ג מי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה,
וּמִי יָקוּם בַּמָּקוֹם קָדְשׁוֹ?
ד נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב,
אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשׁוֹ,
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.
ה יֵשֵׂא בִרְכָה מֵאֵת יְהוָה,
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
ו זֶה דֹּר דֹּרְשָׁיו מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה יַעֲקֹב, סֵלָה.
ז שְׂאוּ, שְׁעָרִים, רְאשֵׁיכֶם,
וְהַנִּשְׂאוּ, פֶּתַח עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד? יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר,
יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה.

• נִפְשׁוֹ כְּתִיב • דֹּרְשׁוֹ כְּתִיב •

מקרא מפורש

ג מי יַעֲלֶה בְּהַר ה'...—מי ראוי לעלות בהר ה' (ה' חפית) ולשבת על
הומים במקדשו יָקוּם—ושבן, ושב בקביעות. (ד) נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב—
מי שידיו נקיות ממעשה עול ולבו טהור ממהשבת רעה. אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא
נַפְשׁוֹ—אשר לא נשבע בנפשו לשוא* (הפתיב הוא עקר בפסוק זה). (ה) יֵשֵׂא
בִרְכָה—איש אשר פנה וקבל ברכה מאת ה'. צִדְקָה—חסד, ישע. (ו) זֶה
דֹּר דֹּרְשָׁיו—בן הוא דור דורשי ה'; הנראת הור פה לא בני זמן אחד, כי אם
בני דת אחד ודרכים אחדים. מִבְּקָשֵׁי פְנִיָּה יַעֲקֹב—הפניה: מבקשי פניה אלהי
יעקב. (ז) שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם...—המשורר פונה אל שערי הר הבית.
רְאשֵׁיכֶם—משקופיכם. וְהַנִּשְׂאוּ—במו שאו ראשיכם**). פֶּתַח עוֹלָם—השערים
העתידיים להתקנם לעולם

(*) ויש מפרשים: אשר לא נשא את נפשו לדברי הבל וריק, לא נגרר אחריו
מנהגי עובדי האלילים, כי נשיאת נפש היא ענין געגועיט או בטחון (כה א').
(**) אפשר לפרש שניהם יחד בדרך השאלה.

ד גם כי אֵלֶךְ בְּגִיַּא צִלְמוֹת,
 לא אֵירָא רָע, כִּי אַתָּה עִמָּדִי,
 שְׁבֹטְךָ וּמִשְׁעֲנֶתְךָ הֵמָּה יִנְחֻמוּנִי.
 ה תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֹגֵד צוּרִי,
 דִּשְׁנֶת בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי, כּוֹסֵי רוּיָה.
 ו אֵךְ טוֹב וַחֲסֹד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי,
 וּשְׁבֹתִי בְּבֵית יְהוָה לְאָרְךָ יָמִים.

כד

א לְדוֹד מִזְמוֹר:
 לִיהוָה הָאָרֶץ וּמִלּוֹאָהּ, תִּבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי בָּהּ.
 ב כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדֶּהּ,
 וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהּ.

מקרא מפורש

הַקְדוּל. (ה) צִלְמוֹת—חֲשֵׁכָה נְדוּלָּה. בְּגִיַּא צִלְמוֹת—בְּעֵמֶק אֶפֶל שְׁבִין הָרִים. שְׁבֹטְךָ וּמִשְׁעֲנֶתְךָ...—שֹׁבֵט הָרָעִים וּמִקֵּל הָרָעִים שֶׁלְּךָ (הַשֹּׁבֵט לְנַחֵג אֶת הַצֹּאן וּתְמִקֵּל לְהַשְׁעִן עָלָיו) מְרֻנְנִים אוֹתִי: הִקְדָּה זוֹ שְׁאֵנִי מְבֹרָה, כִּי אַתָּה שִׁמְרָנִי בְּרֹעַה עֲדָרִי, נָחֵם לְנַפְשִׁי. (ה) נֹגֵד צוּרִי—לְעֵנִי צוּרִי. דִּשְׁנֶת בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי—תִּמְשַׁח בְּשֶׁמֶן נֹתֵן רִיחַ טוֹב אֶת רֹאשִׁי: לְפָנִים חַיִּים נִחְיִים בֶּן לְפָנֵי הַסְּעִידָה. כּוֹסֵי רוּיָה—כּוֹסֵי בּוֹסֵי שֶׁל רוּיָה, בְּלוֹמֵר, נְדוּלָּה וּמִלּוֹאָהּ. רוּיָה—שִׁבְעָה. (ו) יִרְדְּפוּנִי—יִהְיוּ אַחֲרַי. וּשְׁבֹתִי—כִּמּוֹ וְשָׁבִיתִי.

כד. א) לְדוֹד מִזְמוֹר...—וַתַּחֲבֹר, לְפִי מַה שִּׁמְשָׁעִירִים, לְשַׁעַת הַקִּנְסָה הָאֶרֶץ לְמִקְרָשׁ. וּמִלּוֹאָהּ—וְכָל מַה שִּׁמְמֵלָא אוֹתָהּ, כָּל אֲשֶׁר בָּהּ. (ב) כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדֶּהּ—הוּא יוֹצֵרָהּ כִּמּוֹ שֶׁהָיָה לְעֵנִינִי, עַל כֵּן לוֹ הָיָה וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ. עַל יָמִים—לְפִי שֶׁחֲלָקוֹ הַבִּקְשָׁה קִטְנִים הִקְבִּי מִיָּמִים עִם הַנְּהָרוֹת הַחֹלְקִים אֲלֵיהֶם, וְגַם הַבִּקְשָׁה מוֹצֵא הָאָדָם מִסָּל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא חוֹפֵר, וְנִרְאָה לְעֵנִי, בְּאֵלּוֹ כָּל הַבִּקְשָׁה שֶׁקִּוְּשָׁה בְּמוֹם, אוֹמֵר הַמִּשְׁתַּבַּח, כִּי ה' יִסַּד וַיְבַנֵּן אֶת הָאָרֶץ עַל יָמִים וְנְהָרוֹת.

חטאות נַעֲוִירִי וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר,
 כַּחֲסִדְךָ זָכַר לִי אֶתָּה, לְמַעַן טוֹבָה יִהְיֶה.
 טוֹב וַיִּשָּׁר יִהְיֶה,
 עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בַּדֶּרֶךְ.
 יִדְרֹךְ עֲנוּיִם בַּמִּשְׁפָּט, וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דַּרְכּוֹ.
 כָּל אַרְחוֹת יִהְיֶה חֶסֶד וְאַמֶּת
 לְנַצְרִי בְרִיתוֹ וְעֵדֻתּוֹ.
 לְמַעַן שִׁמְךָ יִהְיֶה, וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִי רַב הוּא.
 מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יִהְיֶה,
 יוֹרְנוּ בַּדֶּרֶךְ יִבְחָר.
 בִּפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְיִן, וְזִרְעוֹ יִירֹשׁ אֶרֶץ.
 סוֹד יִהְיֶה לִירְאָיו, וּבְרִיתוֹ לַהֲוֹדִיעִים.
 עֵינֵי תָמִיד אֵל יִהְיֶה,
 כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רָגְלִי.
 פָּנֶה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי יַחֲדִיד וְעֹנִי אָנִי.

מקרא מפורש

(מעולם קם.) כַּחֲסִדְךָ...—על פי חסדך וזכר לי, התנהג צמי בדרך החסד שלך.
 (ח) יוֹרָה חֲטָאִים בַּדֶּרֶךְ—יוֹרָה לחטאים בדרך הישר, יורה אותם לשוב מדרך הרעה וללכת בדרך טובה. (ט) עֲנוּיִם—חסידים. בַּמִּשְׁפָּט—על פי משפטו ה' ותורתו.
 (יא) כִּי רַב הוּא—שהוא גדול מאד. (יב) מִי זֶה הָאִישׁ...—מי שהוא ירא ה'
 יורנו ה' את הדרך אשר יבחר בה. (יג) נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְיִן...—ואז יראה
 בעצמו בטוב וגם זרעו יירש ארץ. תִּלְיִן—משכון. יִירֹשׁ אֶרֶץ—ושכון ונצחית
 בארץ. (יד) סוֹד ה' לִירְאָיו...—ה' מודיע סודו ובריתו ליראיו, "סוד" ענינו גם
 מִסְתָּבָה ורצון. וּבְרִיתוֹ—ותורתו. לַהֲוֹדִיעִים—וחידשים. (טו) יַחֲדִיד—בודד, עוֹנִי—

ט שָׁאוּ, שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם,
 וּשְׁאוּ, פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְבוֹד.
 י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד?
 יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְבוֹד, סֵלָה.

כה

לְדוֹד:

א אֵלֶיךָ, יְהוָה, נִפְשִׁי אֶשָּׂא.
 ב אֱלֹהִי, בָּךְ בָּטַחְתִּי, אֵל אֲבוֹשָׁה,
 אֵל יַעֲלֹצוּ אוֹיְבֵי לִי.
 ג גַּם כָּל קֹנִיךָ לֹא יִבְשׁוּ,
 יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם.
 ד דִּרְכֶיךָ, יְהוָה, הוֹדִיעֵנִי, אֲרֻחוֹתֶיךָ לִמְדָנִי.
 ה הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמִדָּנִי,
 כִּי אַתָּה אֱלֹהִי יִשְׁעִי, אוֹתָךְ קוֹנִיתִי כָּל הַיּוֹם.
 ו זָכַר רַחֲמֶיךָ, יְהוָה, וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוָלָם הָמָּה.

מקרא מסורש

כה. (א) נִפְשִׁי אֶשָּׂא—אֶצְפֶּה, אֶקְוֶה. (ב) אֱלֹהִי בָךְ בָּטַחְתִּי—
 הַמְנוֹמֵר כְּתוּב בְּסֵדֶר א"ב, אֵךְ הֵב' וְהו' וְהָק' חֲסוֹת בּוֹ וְהָא' וְהָר' בְּפִלּוֹת. וְשׁ
 חוֹשְׁבִים, שֶׁהַפְסוּק הַשְּׁנִי תַחֲלֹתוֹ "בָּךְ בָּטַחְתִּי", וּמֵלֶת "אֱלֹהִי" נִמְשַׁכֶּת לַפְסוּק הַקּוֹדֵם.
 אֵל אֲבוֹשָׁה—אֵל נָא אֲבוֹשׁ בְּכִסְיוֹ בָּךְ, "אֵל תְּכִשְׁנִי מִשְׁכְּרִי" (לַחֲלוֹן קִיט קטו).
 יַעֲלֹצוּ—וַיִּשְׁמְרוּ. כָּל קֹנִיךָ—כָּל הַמְּקַנִּים לָךְ. יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם—אֵךְ
 הַבּוֹגְדִים כֹּה, הַסָּרִיס מֵאַחֲרָיו מְבַלִּי כְּמוֹת בּוֹ, הֵם יִבְשׁוּ מִתְקַוְיָהֶם וַיִּשְׁבּוּ רִיקָם.
 ד דִּרְכֶיךָ ה' הוֹדִיעֵנִי—הוֹרֵנִי לָלֶכֶת בְּדִרְכֶיךָ. אֲרֻחוֹתֶיךָ—אֲרֻחוֹתֶיךָ, דִּרְכֶיךָ.
 ה הִדְרִיכֵנִי—הוֹלִיכֵנִי. בְּאַמְתָּךְ—בְּדִרְכֵי צִדְקָתְךָ. אוֹתָךְ קוֹנִיתִי—
 לָךְ קוֹנִיתִי. כָּל הַיּוֹם—כָּל הַיָּמִים, תָּמִיד. ו כִּי מַעֲוָלָם הָמָּה—אֲשֶׁר

- ה שָׁנָאתִי קָהֵל מְרָעִים,
וְעַם רָשָׁעִים לֹא אֲשׁוּב.
ו אֶרְחֹץ בַּגִּקְיוֹן בְּפִי,
וְאֶסְבֶּבֶה אֶת מוֹבְחָךְ, יְהוָה.
ז לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל תוֹדָה, וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ.
ח יְהוָה, אֶהְבֵּתִי מֵעוֹן בֵּיתְךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
ט אֶל תֹּאסֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי
וְעַם אֲנָשִׁי דָמִים חַיִּי.
י אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה, וַיְמִינֵם מְלָאָה שָׁחַד.
יא וְאֲנִי בַתְּמִי אֵלֶיךָ, פִּדְנִי וְחַנּוּנִי.
יב רַגְלִי עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר,
בְּמִקְהָלִים אֲבָרֶךְ יְהוָה.

כז

לְדוֹד:

יְהוָה אֱוֹרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אֵירָא?
יְהוָה מַעֲזוֹ חַיִּי—מִמִּי אֶפְחָד?

וְיִתֵּן י'

מִקְרָא מְסֻרָשׁ

ו אֶרְחֹץ בַּגִּקְיוֹן בְּפִי...—אֲנִי רוֹחֵץ וּמְנַקֵּה אֶת פִּי, בְּלוֹטֵר, מִתְרַחֵק מִכָּל דְּבַר עוֹל,
וּבְהִפְכָּהּ ז', שְׁאֲנִי וְקִי בְּפִי אֲנִי בָּא אֶל הַיָּבֵל קָדְשְׁךָ וּמְסֻבָּב אֶת מוֹבְחָךְ. (ז) לִשְׁמֹעַ—לְהִשְׁמִיעַ,
לְהַשְׁמִיעַ תְּהִלָּתְךָ. (ט) אֶל תֹּאסֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי...—אֶל תִּכְרִיתֵנִי, אֶל תִּתֵּן
לִי לְהִתְבַּדֵּד עִם חַטָּאִים וְחַד, אֲסֹף נַפְשִׁי בְּנוֹי לְמִיתָה (כְּמוֹ), וְאֶסְפָּתָה נַפְשִׁי וְנַפְשִׁי בֵּיתְךָ,
עֲשִׂימִים יט, (כה) וְכֵן אֲסֹף חַיִּים. בְּמִישׁוֹר—בְּדֶרֶךְ הַיֹּשֶׁר.

כז. א) מַעֲזוֹ חַיִּי—מַעֲזוֹ בְּחַיִּים. מַעֲזוֹ—מַצִּידָה, מְשֻׁבָּה, מְחַסָּה.

י צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ, מִמְצוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי.
 יח רֵאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי, וְשֵׂא לְכָל חַטְאוֹתַי.
 יט רֵאֵה אֵיבֵי כִי רָבוּ, וְשִׁנְאַת תָּמָס שְׁנֵאוֹנִי.
 כ שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי,
 אל אָבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ.
 כא תָּם וְיָשָׁר יִצְרוֹנִי, כִּי קוֹיִתִּיךָ.
 כב פִּדְהָ, אֱלֹהִים, אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתָיו.

כו

לְדָוִד:

א

שְׁפָטֵנִי, יְהוָה, כִּי אָנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי,
 וּבִיהוָה בָּטַחְתִּי, לֹא אָמָּעַד.
 ב בְּחַנֵּנִי, יְהוָה, וּנְסָנִי, צָרוֹפָה כִּלְיוֹתַי וְלִבִּי.
 ג כִּי חֲסִדְךָ לִגְדָּד עֵינַי, וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאִמְתֶּךָ.
 ד לֹא יִשְׁבַּתִּי עִם מְתֵי שָׂוָא.
 וְעַם גַּעֲלָמִים לֹא אָבוֹא.

° מלא ואו

מִקְרָא מִסּוּרֵשׁ

בלי עוזר ותומך. (י) צרות לבי הרחיבו—גדלו צרות לבי. (יט) כִּי רָבוּ—שָׂרָבִים חֹסִים. שִׁנְאַת תָּמָס—שְׂנֵאת רָשָׁע, שְׂנֵאת חָסֵם. (כא) יִצְרוֹנִי—יִשְׁמְרוּנִי.
 כו. א) לְדָוִד...—מִסּוּרֵשׁ וְהַתְּפִלָּה אִישׁ חֲסִיד שֶׁנֶּחֱשֵׁב בְּטַעוֹת לְאַחַר מִבְּלִי חֲבוּרָה רָעָה, וְהוּא דוֹאֵג שֶׁלֹּא יִגְשֵׁשׁ עִמָּהֶם וְיִדַּע. שְׁפָטֵנִי ה'—הוּא לִי לְמַחֲסֵה מִפְּנֵי אוֹיְבִי. ד) אָמָּעַד—לֹא אֶפְשֵׁל. ב) צָרוֹפָה כִּלְיוֹתַי וְלִבִּי—בְּהוֹן כָּל מַחֲשַׁבוֹתַי. כ) מִמְצוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי—אֲנִי זֹכֵר בְּכָל רָגַע אֶת חֲסִדֶּיךָ וְיִתְהַלַּךְ תָּמִיד בְּאִמְתֶּךָ, בְּדַרְכֵי צִדְקֶתְךָ. ד) מְתֵי שָׂוָא—אֲנָשִׁים שֵׂא אֲנִשֵּׁי מִרְמָה. גַּעֲלָמִים—מִסְתַּתְרִים, עוֹשִׂים בְּמַחֲשֶׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם.

ט אֶל תִּסְתֶּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בְּאֶף עֲבֹדֶךָ.
עֲזַרְתִּי הָיִיתִי, אֵל תִּטְשֵׁנִי
וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי.
י כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וַיְהִיָּה יֶאֱסָפֵנִי.
יא הוֹרֵנִי יְהוָה דִּרְכֶּךָ,
וַנִּחֲנִי בְּאֶרֶח מִישׁוֹר, לְמַעַן שׁוֹרְרִי.
יב אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי,
כִּי קָמוּ בִּי עַדֵּי שָׁקֶר וַיִּפַּח חָמֶם.
יג לֹא־אֵל הָאֱמֻנָתִי לְרֹאוֹת
בְּטוֹב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים.
יד קִוָּה אֵל יְהוָה, חֲזֹק וַיֹּאמֶץ לְבָבִי.
וְקִוָּה אֵל יְהוָה.

מ קרא מסורש

בַּעֲדֶךָ, בְּשֹׁמֶךְ אוֹמֵר לִפִּי אֵלֶי: "בְּקִמְּךָ פָּנֶי", נִרְמָה לִּי, כִּי קוֹלֶךָ הִי קוֹרָא זֹאת בְּלִפְי
אֵלֵי וְאֵל כָּל בְּנֵי הָאָדָם. ט) אֵל תֵּט בְּאֶף עֲבֹדֶךָ—אֵל תִּדְחֵנִי מִלִּפְנֵיךָ בְּאֶפֶךָ.
עֲזַרְתִּי הָיִיתִי—הָלֹא תִסְדֵּר הָיִיתָ עֲזָר לִי. אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי—נִס
לְהִבָּא. י) כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי—נִס אָבִי וְאִמִּי אֶפְשָׁר שְׁנֵעֲזָבוּנִי, אֲבָל בְּחֵי אֵנִי
בְּטוֹב, שֶׁהֵי לִי לְמַחֲסֶה וְלֹא נִעֲזָבוּנִי לְעוֹלָם. יֶאֱסָפֵנִי—יִקְחֵנִי אֵלֶיךָ, כִּמוֹ שֶׁאֲנִי חֲסֵד
אוֹסֵפִים אֵל בֵּיתָם נֶעַר וְחוֹם. יא) בְּאֶרֶח מִישׁוֹר—בְּדֶרֶךְ יִשְׁרָאֵל, לְמַעַן שׁוֹרְרִי—
בְּשִׁבּוֹר שֶׁרָאוּ טוֹנָאֵי וְנִבְשֵׁי. יב) בְּנֶפֶשׁ צָרִי—בְּרִצּוֹן אוֹיְבֵי (כִּמוֹ "וְאֲבִלְתָּ עֲנִיִּים
בְּנֶפֶשְׁךָ שְׁבָעָה, דְּבָרִים כֵּב, כח). אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי—אֵל תִּתְּנֵנִי בְּדֵי אוֹיְבֵי
שְׁנֵעֲשׂוּ בִּי בְּרִצּוֹנָם. יג) וַיִּפַּח חָמֶם—וַעֲדָה חָמָם (שְׂמוֹת כ"ג ט). יִפַּח—מִדְּבַר, מַעִיָּה,
(בְּסִמְכוֹת "יִפַּח" וְעַם יו "וַיִּפַּח"). יד) לֹא־אֵל הָאֱמֻנָתִי לְרֹאוֹת...—אֵנִי נִמְרָה
אֵת הַבְּעִיּוֹן הַמּוֹכֵן מֵאֵלֶיךָ, שֶׁבְּלִי אֲמוּנָה וְזֹאת אֵין לוֹ כֹּף תִּקְוָה לְהַנָּחֵל. יו) קִוָּה
אֵל ה'—הַמִּשְׁוֹרֵר מִדְּבַר אֵל עֲצָמוֹ וְנִמְאָמֵן לְבוֹ בְּתִקְוָה לִישׁוּעָה הִי. וַיֹּאמֶץ—וַיִּמְצָא.

ב בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי.
 צ צרי ואויבי לי, המה כשלו ונפלו.
 ג אם תחנה עלי מחנה, לא ירא לבי,
 אם תקום עלי מלחמה, בואת אני בוטח.
 ד אחת שאלתי מאת יהוה, אותה אבקש:
 שבתי בבית יהוה כל ימי חיי,
 לחזות בנעם יהוה, ולבקר בהיכלו.
 ה כי יצפנני בסכך ביום רעה,
 יסתירני בסתר אהלו, בצור ירוממני.
 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי,
 ואזבחה באהלו ובחי תרועה,
 אשירה ואזמרה ליהוה.
 ז שמע יהוה קולי אקרא, וחסני וענני.
 ח לה אמר לבי בקשו פני, את פניך, יהוה, אבקש.

° בסכה כתיב

מ ק ר א מ ש ו ר ש

ב) בקרב עלי מרעים—בשמרעים קמים עלי להלחם בי. צרי ואויבי לי—בקרב עלי צרי ואויבי לי כמו עלי. ג) אם תחנה ערי מחנה—אם יעלה עלי חיל רב למלחמה (מחנה) בא לפעמים ברמות (קבה). בואת—שה' מעוז לי. ד) אחת שאלתי...—אך שאלה אחת אני שואל מאת ה', שאותה יושב תמיד בבית מקדש ה'. לחזות בנעם ה'—לראות תמיד תדור כבוד ה' לפני. ולבקר בהיכלו—לדרוש, לבקש את ה' בהיכלו. ה) בסכך—בסתת, במקום סתר שנימצא לי.* בצור ירוממני—יעלי על ראש סלע גבוה, בלומר, במקום אשר לא יוכל כל צר ואויב להגיע אליי. ו) ועתה—על בן, וכו'. ובחי תרועה—ובחי שמחה של נצחון. ז) שמע ה'...—שמע ה' קולי בקראי אליך. ח) לה אמר לבי...—

*) ואפשר שהכונה על המקדש בעצמו.

יְהוָה עֵז לִמּוֹ, וּמַעֲזוֹ יִשׁוּעוֹת מַשִּׁיחוֹ הוּא.
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת בְּחִלְתְּךָ
וּרְעִים וְנִשְׂאִים עַד הָעוֹלָם.

כט

מִזְמוֹר לְדָוִד:

הָבוּ לַיהוָה, בְּנֵי אֱלִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וָעֵז.
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ,
הַשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהִדְרַת קִדְשׁ.
קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם, אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים,
יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים.
קוֹל יְהוָה בַּכֶּתֶר, קוֹל יְהוָה בְּהִדְרֵהוּ.
קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים,
וַיִּשְׁבֹּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן.

מקרא מסורש

אֲדָנִי (כִּמּוֹ, הַלְלֵהוּ וְהוֹשִׁיעֵהוּ). (ח) עֵז לִמּוֹ—הַכֹּחַ: עֵז לְעַמּוֹ, וּמַעֲזוֹ יִשׁוּעוֹת מַשִּׁיחוֹ הוּא—מַעֲזוֹ נִשְׁע הוּא לְמַשְׁחוֹ, מַצְדָּה שֶׁמַּשִּׁיחוֹ נִשְׁע בָּהּ. (ט) וּרְעִים—נְחִלִים (כִּרְעֵה עֲדָרוֹ). וְנִשְׂאִים—וְרוֹמֵם אוֹתָם, וְגָדֵלָם.

כט. (א) מִזְמוֹר לְדָוִד...—עַל פִּי הַשְּׁעָרָה קְרוֹכָה וְתַסְפֵּר מִזְמוֹר הַזֶּה עַל אֶחָד מִמִּתְחַיִּיטוֹת הַדָּוָלִים שֶׁבִּשְׁכֵּב, עַל מַעֲרָה גְדוֹלָה אוֹ עַל רֵעַשׁ הָאֶרֶץ. הַבִּגְדֵי בְּנֵי אֱלִים—בְּנֵי לְבוּשִׁים, לְמַלְכִים אֲדִירִים. הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וָעֵז—סִפְרוּ כְבוֹדוֹ וָעֵז. (ב) בְּהִדְרַת קִדְשׁ—כְּדוֹד וּבְהִדְרֵה הָרָאיוֹם לְקִדְשׁ (וְאֶפְשָׁר שֶׁהַכֹּהֵן עַל בְּגָדֵי הַכְּהֹנִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם לְכָבוֹד וְלִתְפָּאֳרָתוֹ). (ג) קוֹל ה' עַל הַמַּיִם...—קוֹל ה' נִשְׁמָע עַל הַמַּיִם, הוּא קוֹל הַמּוֹן הַנֶּשֶׁם וְהַסּוּפּוֹת וְהַסְעָרוֹת וְהָרָעִשִׁים הַמִּצְוִיִּים בַּשָּׁמַיִם וְהָרָעִשִׁים. הַרְעִים, וְנִשְׁמָע קוֹל רַעֲב. (ד) קוֹל ה' שֹׁבֵר אֲרָזִים—כִּכְנֹן אֵל הָרָעִשִׁים. וַיִּשְׁבֹּר ה' אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן—גַּם אֶת הָאֲרָזִים הַחֲזָקִים

כח

לְדָוִד:

א

אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא, צוּרִי!
 אֶל תַּחֲרֹשׁ מִמֶּנִּי, פֶּן תַּחֲשֶׁה מִמֶּנִּי,
 וּנְמַשְׁלֹתִי עִם יוֹרְדֵי בֹר.

ב

שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְשׁוּעֵי אֵלֶיךָ,
 בְּנִשְׁאֵי יָדַי אֶל דְּבִיר קִדְשֶׁךָ.

ג

אֶל תִּמְשָׁכֵנִי עִם רָשָׁעִים וְעִם פְּעִלֵי אָוֶן,
 דַּבְּרִי שָׁלוֹם עִם רַעֲיָהֶם, וְרָעָה בְּלִבָּבָם.

ד

תֵּן לָהֶם כִּפְּעָלָם וּכְרַע מַעֲלֵיהֶם,
 כַּמַּעֲשֶׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם, הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם.

ה

כִּי לֹא יִבְיֵנוּ אֶל פַּעֲלֹת יְהוָה,
 וְאֵל מַעֲשֶׂה יָדָיו, יִתְרַסּוּ וְלֹא יִבְגּוּ.

ו

בָּרוּךְ יְהוָה, כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי.

ז

יְהוָה עָזִי וּמִגְּנִי, בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי,
 וַיַּעֲלֵז לִבִּי, וּמַשִּׁירִי אֶהְדָּבֵנוּ.

מקרא מפורש

כח. א. אֶל תַּחֲרֹשׁ מִמֶּנִּי—אל תהי כחרש ממני, אל תמנע משמוע תפילתי. פֶּן תַּחֲשֶׁה מִמֶּנִּי...—כי אם תחרש, אם לא תעמוד לי בפעם, אהיה כמו שניצאה נפשו, שאין לו כל תקנה עוד. וּנְמַשְׁלֹתִי—ונחשכתי, אדכתי. ב. בְּנִשְׁאֵי יָדָי—בתפלה. אֶל דְּבִיר קִדְשֶׁךָ—לפני קדש הקדשים. ג. אֶל תִּמְשָׁכֵנִי...—אל תחברני, אל תאחברני עם רשעים, אל תתן לי להוסר עמקם יחד. ד. לֹא יִבְיֵנוּ—לא יתבוננו, לא יתנו לב להבין ולדעת. יִתְרַסּוּ—ישמידו. ו. בָּרוּךְ ה'...—המשורר מביע בזה בטהונו כדבר תפלותיו, ז. וַיַּעֲלֵז לִבִּי—עלץ לבי, ומשירי—ובשירי, אֶהְדָּבֵנוּ—

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת, לְדָוִד:

אָרֹמְמָךְ יְהוָה, כִּי דִלִּיתָנִי.

וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי.

יְהוָה אֱלֹהֵי, שׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי.

יְהוָה, הֶעֱלִיתָ מִן שָׂאוֹל בְּפָשִׁי,

חַיִּיתָנִי מִיָּרְדֵי בּוֹר.

זָמְרוּ לִיהוָה חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכֹּר קִדְשׁוֹ.

כִּי רָגַע בְּאָפּוֹ, חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ,

בְּעֶרֶב יֵלִין בְּכִי, וּלְבָקֶר רָנָה.

וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְשִׁלּוֹי, בַּל אָמוּט לְעוֹלָם.

ס. מִיּוֹרְדֵי כְתִיב

מקרא מפורש

5. (א) מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת—שִׁיר לְבָנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוֹ בֵּית:

הַמֶּלֶךְ, אֲךָ תִּכְנֶנּוּ שֶׁל הַמִּזְמוֹר הוּא דְבָרֵי תוֹדָה לְחֻלָּה אֲנִישׁ בְּחֻזְתּוֹ מִחֲלִי, וְאַחֲשֶׁר-

שָׁשְׁנִי מְאוֹרְעוֹת כְּאֵלֶּה נִזְדַּמְנִי בְּזֶמֶן אֶחָד, שֶׁנִּרְפָּא הַמֶּלֶךְ אוֹ הַשְּׁלִישׁ מִחֲלֵי קֶבֶד, וְנִסְ-

בִּיתוֹ נִחְנַךְ בַּעַת הַיּוֹם, וְנִתְחַבֵּר הַמִּזְמוֹר עַל שְׁנֵי אֵלֶּה יַחַד, (ב) אָרֹמְמָךְ—אֲחַלְלֶךָ.

דִּלִּיתָנִי—הֶעֱלִיתָנִי, הַקִּימוֹת אוֹתִי מִשִּׁשְׁכַּב חֲלִי. (ג) שׁוֹעֲתִי—צָעַקְתִּי, (ד) שָׂאוֹל—

קֶבֶד, חַיִּיתָנִי—נָתַתָּ לִי חַיִּים, הַשִּׁיבוֹת לִי אֶת חַיִּי, בְּשִׁחְיִיתִי קָרוֹב לְמִיתָה, מִיָּרְדֵי

בוֹר—שָׁלֹא אֶרֶד שְׂאוֹלֶה, מִיָּרְדֵי—מְקוֹר, כִּמוֹ מִרְדֵּיתִי* (ה) לְזִכֹּר קִדְשׁוֹ—לְשֵׁם-

קִדְשׁוֹ, לְשִׁמּוֹ הַקְדוּשׁ, (ו) כִּי רָגַע בְּאָפּוֹ...—אָפּוֹ וְשִׁשְׁךְ אֲךָ וְזֶמֶן קָצֵר, וּבִרְצוֹנוֹ,

בְּחֻזְתּוֹ, בְּשׁוֹבוֹ מִחֲרוֹן אָפּוֹ, הוּא נִתֵּן חַיִּים אֲרָכִים, בְּעֶרֶב יֵלִין בְּכִי...—יֵשׁ אֲשֶׁר-

בְּעֶרֶב בְּכִי בַּבַּיִת, וּלְבָקֶר יִשְׁמַע קוֹל רָנָה וְשִׁמְחָה מְשִׁם. יֵלִין—יִשְׁכּוּן, וְיִצְאָה. (ז) בְּשִׁלּוֹי—

בְּשִׁחְיִיתִי שִׁלּוֹ וְשִׁאָּנוּ. וְאֲנִי אֲמַרְתִּי...—בְּשִׁחְיָה שְׁלוֹם לִי, הָיִיתִי כְּטִיחַ,

(* ויש מפרשים „אֵילוֹת“, „אֵילוֹת“ (אע״פ שבמקרא אנו מוצאים אך אֵילִים), שהן

עצים חזקים, ויחולל״ כמו „יחיל“, ולזה מתאים יותר מאמר „ויחשף יערות“.

(הערה זו שייכת לעמוד הקודם 54)

(* ועל פי הכתיב „מִיּוֹרְדֵי בּוֹר“ יבאֵר, שלא אהיה בין יורדי בור, כמו „ונמשלת“—

עם יורדי בור״ (כ״ח א׳).

- ו וִירְקִידִם כָּמוֹ עֵגֶל,
 לִבְנוֹן וְשִׁרְיוֹן כָּמוֹ בֶּן רֵאמִים.
 ז קוֹל יְהוָה חֲצַב לַהֲבוֹת אֵשׁ.
 ח קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר,
 יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ.
 ט קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילֹת, וַיַּחֲשֶׁף יַעֲרוֹת.
 י וּבַהֲיָכְלוֹ כָּלוּ אֱמֶר כְּבוֹד.
 יא יְהוָה לִמְבוּל יֵשֵׁב,
 וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם.
 יב יְהוָה עֶזְרָא לְעַמּוֹ יִתֵּן,
 יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

מקרא מסורש

שְׁכֵמֶרִי הִלְכֵנוּ וְשֶׁרִי קוֹלוֹ. (ו) וִירְקִידִם כָּמוֹ עֵגֶל—הוא מְרִקִיד אותם בְּעֵנִים;
 הוא עוֹקֵרם בְּרוּחַ סַעֲרָה, וְהֵם מְקַפְצִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם. לִבְנוֹן וְשִׁרְיוֹן...—הוא מְרִקִיד
 אֶת הָהָרִים לִבְנוֹן וְשִׁרְיוֹן בְּרֵאמִים. בֶּן־רֵאמִים—רֵאֵם צֶעִיר. שִׁרְיוֹן—הוא חֶרְמוֹן (דְּבָרִים
 נ' טו.). חֲצַב לַהֲבוֹת אֵשׁ—כָּמוֹ בּוֹקֵעַ דָּקִיעַ וּמוֹצִיא לַהֲבוֹת אֵשׁ, וְהַפְנָה עַל הַכִּרְקִים.
 (ח) יַחֲלִיל—יִרְעִיד, וַיַּעֲשֶׂה. מִדְּבַר קֹדֶשׁ—הוא הַמְדָּבָר בְּקִצָּה אֶרֶץ אֱדוֹם, שֶׁנִּשְׁכַּח
 בֶּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָמִים רַבִּים (וְנִקְרָא גַם מִדְּבַר צִיּוֹן). (ט) יַחֲלִיל אֵילֹת—יָבִיא חֲבִלֵי
 לֵדָה לְאֵילֹת, לְקוֹל רַעַם תַּלְדוּנָה בְּלֹא עֵת מִפְּהַר פְּתָאוֹם*). וַיַּחֲשֶׁף יַעֲרוֹת—
 יָגֵלֶה אֶת הַיַּעֲרוֹת; הַשִּׁפְחָה הִיא הַסֵּרֶת הַמְלַפֶּה וְהַעֲנִפִים, אֲבָל אֲפֶשֶׁר שְׁבִפּוּנָה פֹה עֲקִירָת
 כָּל הָעֲצִים בְּעֲצָמָם, שֶׁבָּהָ נַעֲשֶׂה הַנֶּעַר הַטּוֹף, מְגֵלָה. וּבַהֲיָכְלוֹ כָּלוּ אֱמֶר כְּבוֹד—
 וּבַהֲיָכְלוֹ בְּמִרְמִים הִכָּל אֱמֶר כְּבוֹד לוֹ, כָּל אֲשֶׁר בְּשָׂמִים מִסְפָּר כְּבוֹדוֹ. (י) הִי לִמְבוּל־
 יֵשֵׁב...—הוא יֹשֵׁב עַל כִּבְא, בְּלוּמָר, מִכָּד עַל כָּל הָאֶרֶץ וְשִׁפְט אֶת כָּל הַמָּקוֹם עוֹד
 בְּיָמֵי הַמְּבוּל וּבְכָר הָיָה אִי לְמֶלֶךְ וּלְשֹׁפֵט כָּל הָאֶרֶץ לְעוֹלָם.

הִיָּה לִי לְצוּר מְעוֹז, לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי.
 כִּי סָלַעַי וּמְצוּדָתִי אַתָּה,
 וּלְמַעַן שְׁמַךְ תִּנְחַנְנִי וּתְנַהַלֵּנִי.
 תוֹצִיאֵנִי מִרְשֶׁת זוֹ טָמְנוּ לִי, כִּי אַתָּה מְעוֹזִי.
 בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי,
 פְּדִיתָה אוֹתִי, יְהוָה, אֵל אֱמֶת.
 שָׁנֵאתִי הַשְּׁמֵרִים הַבְּלִי שׁוֹא,
 וְאֲנִי אֵל יְהוָה בְּטַחְתִּי.
 אֲגִילָה וְאַשְׁמַחָה בַּחֲסֶדְךָ,
 אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עֵינַי, יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי.
 וְלֹא הִסְגַּרְתָּנִי בְּיַד אוֹיֵב,
 הֶעֱמַדְתָּ בַּמֶּרְחָב רַגְלִי.
 חָנְנִי, יְהוָה, כִּי צָר לִי,
 עָשִׂשָׁה בְּכַעַס עֵינַי, נַפְשִׁי וּבִטְנִי.
 כִּי כָלוּ בִּיגוֹן חַיִּי, וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה.

ס דגש אחר שורוק

מקרא מפורש

לא. א. לְבֵית מְצוּדוֹת—לְבֵית בְּתוֹךְ מְצוּדוֹת, לְמִכְשָׁח נֶאֱמָן. ח. מִרְשֶׁת
 זוֹ טָמְנוּ לִי—מִרְשֶׁת אֲשֶׁר טָמְנוּ לִי זוֹ—אֲשֶׁר. ו. אֶפְקִיד—אֲנִי מִסְקִיד, מוֹסֵר
 לְמִשְׁמֶרֶת. פְּדִיתָה אוֹתִי...—וְאַתָּה אֵל אֱמֶת (צִדִּיק וְנֶאֱמָן) פִּדְתָּ אוֹתִי תְּמִיד מִכָּל
 צָרָה. ז. הַשְּׁמֵרִים הַבְּלִי שׁוֹא—הַבּוֹטְחִים בְּאַלִּילִים. ח. אֲגִילָה וְאַשְׁמַחָה
 בַּחֲסֶדְךָ—וּבְכָל פֶּעַם שֶׁרָעוֹת בָּאוֹת עָלַי, וְאֲנִי בּוֹטֵחַ בְּךָ, אֲנִי שֹׂמֵחַ בַּחֲסֶדְךָ, כְּלוּמָר,
 אֲנִי נִחַלֵּץ מִצָּרוֹתַי בַּחֲסֶדְךָ וְשִׂמְחָה. י. יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי—הַתְּבוֹנֶנֶת בְּצָרוֹתַי. בַּמֶּרְחָב—
 בְּמָקוֹם רָחֵב יָדַיִם. הֶעֱמַדְתָּ בַּמֶּרְחָב רַגְלִי—נָתַתָּ לִי רוּחָה, הַסִּירוֹת כָּל מִסְכָּה
 וְכָל פֶּחַד מִלִּפְנֵי. ו. עָשִׂשָׁה בְּכַעַס עֵינַי—נִמְקָה עֵינִי מִצָּרָה וּמִיָּגוֹן. נַפְשִׁי וּבִטְנִי—
 נַפְשִׁי וּבִטְנִי עָשִׂשׁוּ; הַבּוֹנָה רוּחִי וְנִיָּתִי מִדְּבָאִים יָחִידוֹ. יא. כִּי כָלוּ—עָבְרוּ, תָּמְנוּ.

- ז יהוה בְּרִצּוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז,
הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הַיְיָתִי גְבוּלָה.
ט אֵלַיִךְ יְהוָה אֶקְרָא, וְאֵל אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן.
מֵה בָצַע בְּדַמִּי בִּרְדֹתִי אֵל שַׁחַת?
הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר? הַיִּגִּיד אֱמֻתְךָ?
יז שְׁמַע, יְהוָה, וְחַנּוּנִי, יְהוָה, הֵיחָה עֹזֹר לִי.
יב הִפַּכְתָּ מִסִּפְדִּי לְמַחּוּל לִי,
פִּתְחָתָה שְׁקִי וּתְאֻזְרֵנִי שְׂמֻחָה.
יג לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם,
יְהוָה אֱלֹהֵי, לְעוֹלָם אֲדֹרְךָ.

לא

- א לְמַנְצֶיךָ מִזְמוֹר לְדָוִד.
ב בָּךְ יְהוָה חֲסִיתִי, אֵל אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם,
בְּצִדְקָתְךָ פִּלְטֵנִי.
ג הִטָּה אֵלַי אֲזֹנְךָ, מִהֶרֶח הַצִּילָנִי,

מקרא טפור ש

שלא תבוא עלי רעה לעולם, ולא זכרתי את ה' ויבראי בגלל זה מצאתי הרעה
הזאת. ח) בְּרִצּוֹנְךָ - בחסדך. הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז - נתת המצאת עז להר
שלי: עשית את הר מושבי למעון ולמשגב (*). ט) מֵה בָצַע - מה חפץ אינו תועלת. שַׁחַת -
שואל, קבר. הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר - היורה לך מת, שאינו אלא עפר. יב) לְמַחּוּל -
כמו לשמחה. פִּתְחָתָה - הפתח. שְׁקִי... - הסירות את שק אבלי ושמת עלי
מעטה שמחה תחתיו. יג) לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד - למען יזמר לך כבודי, כלומר
נפשי. וְלֹא יִדָּם - לא יתבול מזמרה.

(*) ויש מפרשים „העמדתני על הררי עז“.

- יז תִּאלְמָנָה שִׁפְתֵי שָׁקֶר,
הַדְּבָרוֹת עַל צִדִּיק עֲתָק בְּגִאֹה וּבוֹ.
כ מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאִיָּה,
פַּעֲלֹת לַחֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם.
כא תַּסְתִּירֵם בְּסֶתֶר פָּנֶיךָ מֵרַכְסֵי אִישׁ,
תַּצְפִּנֵם בְּסֻכָּה מְרִיב לְשָׁנוֹת.
כב בָּרוּךְ יְהוָה, כִּי הִפְלִיא חֲסֵדוֹ לִי בַעִיר מְצוֹר.
כג וְאֲנִי אָמַרְתִּי בַּחֲפוּזִי, נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
כד אֲכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנִי, בְּשׁוּעֵי אֵלֶיךָ
אֶהְבּוּ אֶת יְהוָה כָּל חֲסִידָיו,
אֲמוּנִים נֶצֶר יְהוָה,
וּמַשְׁלֵם עַל יֵתֶר עֲשֵׂה גִאֹה.
כה חֲזָקוֹ וַיֵּאֱמֹץ לְבַבְכֶם, כָּל הַמִּיחָלִים לַיהוָה.

מִקְרָא מְפֹרָשׁ

כִּמּוֹ יְהוָה, קֹל מְשַׁרְשׁ דָּם-דָּמָם. (יש) עֲתָק-עֲזוֹת. (כ) מָה רַב טוֹבָךְ...-הַמְשׁוֹרֵר
עוֹבֵר מִדְּבָרֵי קִנְיָה וּתְפִלָּה לְדְבָרֵי תוֹדָה וּבִרְכָּה לַה'. צָפַנְתָּ-טָמְנָת, נֶעֱדָת. פַּעֲלֹת-
עֲשִׂיתִי, הַכִּינִיתִי. נֶגֶד בְּנֵי אָדָם-בְּנֵי לֹא, לְעֵינֵי כָל. (כא) בְּסֶתֶר פָּנֶיךָ-בְּצֵל פָּנֶיךָ,
בְּקִנִּים מִסְכִּים אֲלֵיהֶם לְשֹׁמְרֵם מִכָּל צָרָה. מֵרַכְסֵי אִישׁ-מִקְשָׁרֵי אֲנָשִׁים, מִמְּקוֹשְׁרִים
עָלֶי לְהִרְעֵ לִי. (מִלְשׁוֹן רַכֹּס-חֶפֶץ-קֶשֶׁר). בְּסֻכָּה-בְּסֻכְתָּךְ (בְּלִמְעַלָּה כִּי ה'). מְרִיב
לְשׁוֹנוֹת-מִדְּבַת אֲנָשִׁי לְשׁוֹן. (כב) בַּעִיר מְצוֹר-בַּעִיר בְּצוּרָה. כִּי הִפְלִיא
חֲסֵדוֹ...-הַגִּדִּיל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמָּדִי וּבְחֲסֵדוֹ הִינִיתִי כִּמּוֹ בַּעִיר בְּצוּרָה. (כג) בַּחֲפוּזִי-
בְּהֻזָּתִי וּבְחֵל. נִגְרַזְתִּי-כִּמּוֹ נִגְרַזְתִּי, נִבְרַזְתִּי (וּמִזָּה גִּרְזוֹן). אֲכֵן-אֲדַל.
(כד) אֲמוּנִים-נֶאֱמָנִים, אֲנָשִׁי אֵסֶת. נֶצֶר-שׁוּמֵר. עַל יֵתֶר-בְּמִדָּה מְרִבָּה עֲשֵׂה
גִאֹה-מִתְנַהֵג בְּגִאֹה, (כה) וַיֵּאֱמֹץ-וַיֵּאֱמֵן.

כָּשַׁל בְּעוֹנֵי כְחִי, וַעֲצָמִי עָשָׂה.

יב מִכָּל צוֹרְרֵי הָיִיתִי חֲרָפָה,

וְלִשְׁכֹּנֵי מֶאֶד, וּפָחַד לְמִידָעִי;

רָאִי בַחוּץ נִדְרוֹ מִמֶּנִּי.

יג נִשְׁכַּחְתִּי כָמֶת מֵלֵב, הָיִיתִי כְכֹלֵי אֲבֹד.

יד כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר מְסֻבִּיב,

בְּהוֹסֶדֶם יַחַד עָלַי, לִקְחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ.

טו וְאֲנִי עָלֶיךָ בִּטְחֹתִי, יְהוָה,

אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֹתָהּ.

טז בְּיָדְךָ עֲתֹתִי, הֲצִילֵנִי מִיַּד אֹיְבֵי וּמִרְדְּפִי.

יז הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסִדְךָ.

יח יְהוָה, אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ,

יִבְשׁוּ רַשָּׁעִים יָדָמוּ לְשָׂאוֹל.

סְקֵרָא טְפוּרָה

כָּשַׁל בְּעוֹנֵי כְחִי—כָּשַׁל כְּחִי מְרִיב צְרוּתִי עֵזֶן הוּא גַם עָשָׂה עַל עֵזֶן כְּמוֹ גִּרְשֵׁי
עוֹנֵי מְשֹׁאֵה (בראשית ד' יב). מִכָּל צוֹרְרֵי...—עַל יְדֵי כָל צוֹרְרֵי. וְלִשְׁכֹּנֵי מֶאֶד—
וְלִשְׁכֹּנֵי הָיִיתִי עַל יְדֵיהֶם לְחֲרָפָה וְדוֹלָה, וּפָחַד לְמִידָעִי—לְמַקְרָבִים לִי, לְסִמְתִּי
הָיִיתִי לְסִמְתִּי; וְרַבִּים הֵם, כֵּן יִהְיֶה לְחֲרָפָה גַם הֵם בְּגִלְלִי. (י) כְּכֹלֵי אֲבֹד—כְּכֹלֵי נִשְׁכָּה.
(יד) דְּבַת רַבִּים—דְּבָרֵי בְּנֵי־וְהַחֲרָפָה שֶׁל אוֹיְבֵי הָרַבִּים. מְגוֹר מְסֻבִּיב—מְגוֹר
מְסֻבִּיב; דְּבָרֵי אוֹיְבֵי וְדְבָרֵיהֶם עֲמָרִי מְפִלִּים עָלַי אֵימָה. בְּהוֹסֶדֶם יַחַד עָלֵי—
שֶׁהֵם מְתַחַבְּרִים בְּיָד וּמִתְעַצְּזִים עָלַי לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה (שֵׁן לַמַּעֲלָה ב', ב'). זָמְמוּ—
חָשְׁבוּ. בְּיָדְךָ עֲתֹתִי—בְּיָדְךָ גּוֹרְלִי, עֲתִידוֹתִי. (י) הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבֹדְךָ—
הִבִּישָׁה אֵלַי בְּחֶפֶז וּבְרָצוֹן. (יח) 'יָדָמוּ לְשָׂאוֹל'—אֲלֵמֹי וְנִדְרוֹ שְׂאוֹלֵה (*). יָדָמוּ—

(*) ויש מתרגמים (גם פה וגם בשמות ט"ו ט"ז) ידמו-יורו.

רק לַשֹּׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ.

אֶתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֶנִּי,

רַגְלִי פִלֵּט תִּסּוּבְּבֵנִי, סִלֶּה.

אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדֶרֶךְ זֶה תִּלְךָ.

אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ עֵינִי.

אֵל תִּהְיֶה כְּסוֹס כְּפָרֶד אֵין הָבִין,

בְּמַתְג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלָיָה.

רַבִּים מִכְּאוֹבִים לָרָשָׁע,

וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ.

שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים,

וְהִרְנֵנוּ כָּל יִשְׂרָאֵל.

מקרא מפורש

לְפָנֶיךָ (*). לַעֲת מִצּוֹא—פֶּאֶסֶר תַּמְצִיחָה אוֹתוֹ צְרוֹת אוֹ כְּבוֹא רָעָה עַל הָאָרֶץ
 (בְּקֶלֶס **). רַק לַשֹּׁטֵף מִיָּם רַבִּים...—אִזּוּ וּבִטָּח בְּשַׁעַת שֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים שָׁאֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ.
 לַשֹּׁטֵף מִיָּם רַבִּים—לַעֲת שֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים וְהוּא כִנִּי לְצָרָה יְדוּלָּה (כְּמוֹ, שׁוֹט
 שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבוֹר יִשְׁעִיה כִּיחַ יִשׁ). רַק—לִשׁוֹן וְדִאֲוֶה וְחֻזֵּק לְדַבֵּר: אֵלָיו בּוֹדֵאִי לֹא
 יִגִּיעוּ. (ז) סֹתֵר—מַחֲסֶה. מִצָּר—מִצְרָה. תִּצְרֶנִּי תִנְצְרֶנִּי, תִּשְׁמְרֶנִּי. רַגְלִי פִלֵּט
 תִּסּוּבְּבֵנִי—בְּרִנּוֹת תִּצְלָה תִּסּוּבְּבֵנִי, בְּקוֹץ רָעָה עַל הַתְּשׁוּעָה הַיְדוּלָּה. (ח) אֲשַׁכִּילֶךָ—
 אֶלְמֶדֶךָ. הַמְשׁוֹרֵר פּוֹנֶה אֶל שׁוֹמְעִי דְּבָרוֹ. אִיעֲצֶה—אִיעֲצֶה. עֲלֶיךָ עֵינִי—
 אֲשִׁים עֵינִי עֲלֶיךָ לְחֹלִיקֶךָ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב. (ט) אֵל תִּהְיֶה...—אֵל תִּהְיֶה כְּסוֹס וּכְפָרֶד, שֶׁאֵין
 בּוֹנֶה בָּהֶם וְשֶׁבִלְלָה זֶה נְחִיץ לְעֶצְרָם וּלְנַחֵג בָּהֶם כְּמַתְג וּכְרֶסֶן. מַתְג—בַּד הַבְּרוֹל, הַנֶּתֶן
 בְּפִי הַבְּהֵמָה. רֶסֶן—תַּחְבְּלִים אוֹ הַרְצוּעוֹת, שֶׁמּוֹשְׁכִים אֶת הַבְּהֵמָה בָּהֶם. עֲדִיו—כְּבוֹנִי
 לְמַתְג וּלְרֶסֶן. לְבָלוֹם—שֶׁהֶאֱדָם מְכָרָה לַעֲבוֹר בָּהֶם עַל יְדֵי עֲדִים, שֶׁהוּא מַתְג וּרֶסֶן.
 בַּל קָרַב אֵלָיָה—כְּשֶׁאֵינִם קָרִבִּים אֵלָיָה, כְּשֶׁהֵם מְמַאֲנִים לְהַכְנִיעַ לְפָנֶיךָ וּלְשִׁרְתֶּךָ.
 (י) חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ—וּסּוּבְּבֵנוּ הִיא בְּחֶסֶד. (יא) וְהִרְנֵנוּ—כְּמוֹ וְרִנְנוּ.

(*) עֵין דְּנִיאל ס' ד' וְהִלָּחָה.

(**) רַב הַמְתַּרְגְּמִים מְפָרְשִׁים „לַעֲת מִצּוֹא“ מַעֲנִין „דְּרִשׁוּ ה' בְּהַמְצִאוֹ“.

לב

לְדוֹר מִשְׁכִּירִי:

א

אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע, כְּסוּי חַטָּאָה.

ב

אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִהְיֶה לִּי עוֹן.

וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה.

ג

כִּי הִתְחַרְשְׁתִּי, בָּלוּ עֲצָמַי בְּשֹׂאגָתִי כָּל הַיּוֹם.

ד

כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָה,

נִהַפֵּךְ לִשְׂדֵי בַחֲרֹבַי קִיץ, סֵלָה.

ה

חַטָּאתִי אוֹדִיעַךְ, וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי,

אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה.

וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חַטָּאתִי, סֵלָה.

ו

עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא.

מקרא מפורש

ל.ב. א) מִשְׁכִּירִי - שִׁיר לַמִּדְרָג מוֹרָה דְרָגָה בְּחַיִּים. תִּכְנֵן הַמְּמוֹנֵר הוּא חֲשׂוֹב
 הַתְּשׁוּבָה: הַמְּשׁוֹרֵר מְבַאֵר, כִּי בְּהִתְדַוּוֹתָיו לִפְנֵי ה' רָחַם לוֹ, וּבִשְׁתִּימָה מִסְתִּיר חַטָּא
 דָּוָו כְּמִשְׂא כְבֵּד עַל לְבוֹ. נִשְׁוִי פֶשַׁע - כְּמוֹ נִשְׁוֵא פֶשַׁע, שֶׁה' נִשְׁוֵא פֶשַׁעוֹ, מוֹלֵחַ ל
 כְּסוּי חַטָּאָה - שֶׁה' מְכַסֶּה, מְכַפֵּר עַל חַטָּאתוֹ. (ב) לֹא יִחְשָׁב ה' לִי עוֹן -
 לֹא יוֹכֵר לִי אֶת חַטָּאוֹתַי. וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה - אֲשֶׁר לֹא יִסְתִּיר עוֹנוֹ, לֹא יִשְׁתַּדֵּי
 לְרַמּוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת אִם גַּם אֶת עֲצָמוֹ לְאֹמֵר אֵינִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי כָּל רָע, כִּי נִכַּ
 לְמוֹדָה וְעוֹנֵב לֹא יִחְשָׁב ה' עוֹן. רַמְיָה - מְרַמֶּה. ג) כִּי הִתְחַרְשְׁתִּי - כְּאֲשֶׁר הִתְחַרְשְׁתִּי.
 בָּלִו - נִשְׁתַּתֵּי, נִמְקוּ. כִּי הִתְחַרְשְׁתִּי... - כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר שָׁתַקְתִּי וְלֹא הוֹדִיתִי עַל
 חַטָּאתִי בְּכָל לֵב, נִמְקוּ עֲצָמַי מִמְּבֹאֲבִי. בְּשֹׂאגָתִי - בְּאַנְחוֹתִי. (ד) תִּכְבֵּד - בְּבִדָּה.
 לִשְׂדֵי - לֹם עֲצָמוֹתַי. נִהַפֵּךְ לִשְׂדֵי בַחֲרֹבַי מִיָּץ - לִשְׂדֵי עֲצָמוֹתַי נִהַפֵּךְ לִאֵין
 נִכַּשׁ כָּלוּ כְּמוֹ בַחֲרֹבַי קִיץ. הַרְבּוֹן - חֲרִיב, חֹם נִדְוָה. (ה) חַטָּאתִי אוֹדִיעַךְ -
 עַל כֵּן אוֹדִיעַךְ חַטָּאתִי. וְאַתָּה נִשְׂאתָ - וּבְנִדְוֵא תִשָּׂא. עוֹן חַטָּאתִי - עוֹנִי וְחַטָּאתִי.
 ו) עַל זֹאת - עַל כֵּן. עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל... - עַל כֵּן יִתְפַּלֵּל, כְּלוּמָר מִדְּבַר
 וְהָא עוֹשֶׂה כֵּן, טוֹב לוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֱלֹהֶיךָ בְּשֵׁעַת צָרָה. יִתְפַּלֵּל אֱלֹהֶיךָ - יִתְדָה

- יב אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ
הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ.
- יג מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם.
יד מִמִּכּוֹן שְׁבָתוֹ הַשָּׁנִיחַ, אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
- טו הַיֹּצֵר יֶחֶד לִבָּם, הַמִּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם.
טז אֵין הַמִּלֵּךְ נוֹשֵׁעַ בָּרֵב חֵיל,
גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל בָּרֵב כֹּחַ.
- יז שֹׁקֵר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה, וּבָרֵב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט.
יח הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יִרְאָיו, לְמִי־חַלִּים לְחַסְדּוֹ.
- יט לְהַצִּיל מִמּוֹת בַּפֶּשַׁם, וּלְחַיּוֹתָם בַּרְעֵב.
כ בַּפֶּשַׁם חֲכָתָה לִיהוָה, עֲזָרְנוּ וּמִגִּבּוֹ הוּא.
- כא כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבָּנוּ, כִּי בִשְׁם קֹדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ.
כב יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ.

מקרא מפורש

יב) הָעַם...—אֲשֶׁרִי הַעַם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ ה' לְנַחֲלָה לוֹ. יא) הַבְּיָט—עָבַר בְּמָקוֹם
יח) וְכֵן "רָאָה" וְ"הִשָּׁיחַ". יד) מִמִּכּוֹן שְׁבָתוֹ—מִמָּקוֹם שְׁבָתוֹ. [מִכּוֹן—מָקוֹם קְבוּעַ.
טו) הַיֹּצֵר יֶחֶד לִבָּם...—הוּא הַיֹּצֵר אֶת לֵב כָּלם וְרוֹאֶה וְיֹדֵעַ אֶת כָּל
טז) מַעֲשֵׂיהֶם. הַמִּבִּין—הַמִּתְבָּנִין. טז) בָּרֵב חֵיל—בְּצָבָא רַב. יז) שֹׁקֵר הַסּוֹס
לְתַשׁוּעָה—אִפֹּס וְאֵין הוּא הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה, לֹא יוֹעִיל סוֹס לְבַעְלָיו לְהוֹשִׁיעוֹ מִיַּד
אֹיְבָיו, אִם לֹא יִתְּנָה ה' בְּעֻזּוֹ. וּבָרֵב חֵילוֹ—בָּרֵב כּוֹחַ, בְּכַחַד הָרֵב, לֹא יִמְלֹט—
לֹא יִנָּצַל אֶת בְּעָלָיו. כ) חֲכָתָה—קִנְיָה. כב) כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ—כְּמוֹ שֶׁאֵין
בְּמָקוֹם לָךְ

לג

א רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה, לַיִּשְׁרִים נָאוֹה תְהִלָּה.
 ב הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוּר, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ.
 ג שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ, הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה.
 ד כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה, וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה.
 ה אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, חָסֵד יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ.
 ו בְּדִבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם.
 ז כִּנֹּס כִּנֹּד מִי הַיָּם, נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת.
 ח יִירָאוּ מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ,
 ט מִמָּגְנוֹ יִגּוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֶל.
 י כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד.
 יא יְהוָה הִפְיִיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנְיָא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים.
 יב עֲצַת יְהוָה לָעוֹלָם תַּעֲמֹד,
 יג מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר.

מקרא מסורס

לג. א) רָנְנוּ—שָׂמְחוּ. לַיִּשְׁרִים נָאוֹה תְהִלָּה—נָאוֹה לַיִּשְׁרִים לְהַלֵּל אֶת ה'.
 ב) כִּנּוּר—קָלִי נֶגֶן שֶׁל נִימִים (הארפע). נִבֵּל עֲשׂוֹר—קָלִי נֶגֶן בֶּן עֲשָׂרָה נִימִים.
 ג) בְּתִרְוָעָה—בְּקוֹר רֶם, בְּצִהֲלָה וּבְרִיחַ. ד) בְּאֱמוּנָה—בְּאֵמֶת, בְּצִדִּיק, בְּשִׁמְרַת
 הַמִּצְוָה. ו) וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם—וּבְרוּחַ פִּיו נַעֲשָׂה כָּל צִבְאֵי הַשָּׁמַיִם.
 ז) כִּנֹּס כִּנֹּד מִי הַיָּם—הוּא שָׁאָב אֶת מִי הַיָּם אֶל מְקוֹם אֶחָד בְּדַמּוֹת תַּלְיִם
 וּבִקְעִית. ח) עֲרִמָה, חֶסֶד, צְדָקָה. נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת—כִּמּוֹ שְׁנוֹתַיִם דָּגָן
 בְּעִטְרוֹת נֶתֶן תְּהוֹמוֹת בְּמִקְוֵי מַיִם שׁוֹנִים. ח) יִגּוּרוּ—יִרְאוּ, וַיִּפְחָדוּ. ט) כִּי הוּא
 אָמַר וַיְהִי—הוּא שָׁאָב לְעוֹלָם יְהִי וַיְהִי. י) הִפְיִיר—עָבַר בְּמִקְוֵי דוּחַ וְכֵן הִנְיָא.
 יג) הִנְיָא—הִשְׁכִּית, בָּטַל.

יב	לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי, יִרְאֵת יְהוָה אֶלְמִדְכֶם.
יג	מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים, אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב.
יד	נִצֹּר לְשׁוֹנֶה מֵרָע, וּשְׁפָתַיִךְ מִדְבַּר מִרְמָה.
טו	סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שָׁלוֹם וּרְדֵּפָהוּ.
טז	עֵינַי יְהוָה אֵל צַדִּיקִים, וְאַזְנוֹי אֵל שׁוֹעֲתִים.
יז	פָּנַי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאָרֶץ זִכְרָם.
יח	צַעֲקוּ וַיהוָה שִׁמְעַ, וּמִכָּל צָרוֹתֶם הֲצִילֶם.
יט	קְרוֹב יְהוָה לְגִשְׁפְּרֵי לֵב, וְאֵת דִּבְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ.
כ	רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק, וּמִכָּלם יִצְלִלּוּ יְהוָה.
כא	שֹׁמֵר כָּל עֲצֻמוֹתָיו, אַחַת מִהֶנּוּ לֹא נִשְׁבְּרָה.
כב	תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה, וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יֶאֱשָׁמוּ.
כג	מוֹדָה יְהוָה נַפֶּשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ.

מקרא מפורש

(י) אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב — הַמִּבְקֵשׁ לִרְאוֹת טוֹבָה בְּיָמֵי חַיָּיו. (יד) נִצֹּר לְשׁוֹנֶה... — וְנִשְׁמָר לְפָסוּק הַקּוֹדֵם וְכֵן הַפָּסוּק הַבָּא אַחֲרָיו: אִם חֲפִיץ חַיִּים וְטוֹב אֶתְּךָ, נִצֹּר לְשׁוֹנֶה וְכוּ'. (טו) וּרְדֵּפָהוּ — וְהִרְדֵּף שָׁלוֹם, הַשְׁתַּדֵּל לַחַיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם כָּל אִישׁ. (יז) פָּנַי ה' — פָּנֶיךָ, וַעֲמֹ. (יח) צַעֲקוּ וְה' שִׁמְעַ — מִחֲבֵר לְפָסוּק טז*). (יט) דִּבְאֵי רוּחַ — שְׂפָלִים בְּעֵינֵיהֶם מֵרַב צָרוֹתֵיהֶם. (כב) תְּמוֹתֶת — תְּמִית: רַשְׁעַת הַרָשָׁע תְּמִיתָהּ. (כג) וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ — לֹא יַעֲנִשׁוּ (שְׁלִילָה בְּזֹאת, שְׁלִפִי הִנֵּרָאָה הִיא מִקְטֶנֶת אוֹ מִמַּעֲשֵׂת אֵת הַקּוֹדֵם לָהּ. בָּאָה בַּמִּקְרָא בְּכָל מָקוֹם לְחֻזָּק הַרְעָיוֹן, כִּמוֹ "יְהִי רְאוּבֵךְ, וְעַל יָמוֹת" "בִּי מֵת אֶתְךָ, וְלֹא תִחְיֶה" וְהַרְבֵּה כְּאֵלֶּה).

(*) אפשר לחשוב לוראי גמור, שהפסוק „פני ה' (יז) בא לפני הפסוק „עניני ה'“. ומה שהוא לא כסדר הא"ב אינו תמונה, שכן אנו מוצאים גם באיכה ב' ג' וד', שהפ' בא קודם לע'.

לד

- א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
- וְדָוִד, בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ, וַיִּגְרָשׁהוּ וַיִּלְחָד.
 אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת, תָּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹכִי בְּפִי.
 בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל בְּנַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עַבְדֵּי יְיָ וַיִּשְׁמְחוּ.
 גִּדְּלוּ לַיהוָה אֹתִי, וַיִּבְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ.
 דַּרְשֵׁתִי אֶת יְהוָה וְעַנְנִי, וּמִכָּל מְגֻרֹתַי הֲצִילָנִי.
 הִבִּיטוּ אֵלָיו וַיִּנְהָרוּ, וּפְגִייהֶם אֵל יַחֲפְרוּ.
 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ.
 חָגָה מִלֵּאדָּךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו, וַיַּחֲלֹצֵם.
 טַעְמוּ וִירְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה, אֲשֶׁרִי הִגִּבֵּר יִתְּסֶה בּוֹ.
 יִרְאוּ אֶת יְהוָה קִדְּשׁוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו.
 כְּפִירִים רָשׁוּ וַרְעִבוּ,
 וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב.

מקרא מפורש

ד. א) בְּשֵׁנוֹתָו אֶת מַעֲמוֹ—בְּשִׁשְׁרָאָה בְּכִנְיָה מִמֶּנִּי שְׁטוּת (ש"א כ"א י"ה).
 אֲבִימֶלֶךְ—הוא אֲכִישׁ מֶלֶךְ נֹת (וְאֶשְׁשֹׁר לְשֹׁעַר עַל פִּי נֹת, שְׁהָיוּ כָל מַלְכֵי פְלִשְׁתִּים.
 מְבִנִים בָּשֵׁם אֲבִימֶלֶךְ, בָּשֵׁם שֶׁל מַלְכֵי מִצְרַיִם וְנִקְרְאוּ פְרַעֲוִה) ב. בְּה' תִּתְחַלֵּל
 נַפְשִׁי...—אֲנִי מִתְחַלֵּל בַּעֲזוֹת ה', אֲנִי מִפְרָסֵם אֶת חֲסִדּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לִי, לְמַעַן
 וְשִׁמְעוּ עֲנוּיִם (וְיִשְׁמְחוּ. ד) גְּדֹלָיו—הַלֹּהֵם, "הִבִּי גִדְלִי". וְנִרְוֹמָמָה—נִשְׁבַּח, נִפְאֵר.
 ה) דְּרִשְׁתִּי אֶת ה'—בִּקְשִׁי עֲזָרָה מֵאֵתוֹ, וּמִכָּל מַגִּירוֹתַי—מִכָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 עָרַתִּי (עָרַתִּי) מִפְּנֵיהֶם. ו) הַבִּיטוּ אֲדָרְוִי וְנִהְרֹו—עֲבֹר בְּמָקוֹם הַזֶּה; הַפְּטִיטִים אֵל
 ה', הַמִּתְפַּלְלִים אֵלָיו וּבֹשְׁתִּים בּוֹ, יֵאָדְרוּ בְּנֵיהֶם מִשְׁמָחָה. ז) יִחַפְּרוּ—לֹא יִחְרְוּ.
 לֹא יִלְבְּנוּ מִבוֹשָׁה. ח) זֶה עֲנִי קִרְא...—הֲעִנִי אֲדָּ וְנִקְרָא אֵל ה', וְהִי וְשִׁמְעָ מִנִּי
 וְיִשְׁמְעוּ מִכָּל צָרָתִיו. ט) וַיִּחַלְצֵם—וַיַּצִּלֵּם, וַיַּצֵּלֵם. ט) מַעֲמוֹ—הַתְּבוּנָה. י) יִרְאוּ—
 צִוּוּ וְנִקְרָא "יִרְאוּ". יא) בְּפִירִים—אֲדָרְוִי אֲשֶׁרִים מֵלֵא כֹחַ, וְכִנְיָה; עֲרִיצִים, מִקְּדִישִׁים.
 בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ—הִרְבֵּה עֲרִיצִים בְּעָלֵי עֶשֶׂר רַב מִתְרַשְּׁשִׁים וְרַעְבִים לִלְחֹם:

ח תבואָהוּ שׁוֹאָה לֹא יָדַע,
וּרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוּ, בְּשׁוֹאָה יִפֹּל בָּהּ.
ס וּבְפִשִּׁי תִגִּיל בִּיהָוָה, תִּשְׁשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ.
י כָּל עֲצָמָתִי תֹאמַרְנָה: יְהוָה, מִי כִמּוֹדִי,
מִצִּיל עֲנִי מִחֲזֹק מִמָּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגְזָלוֹ!
יא יְקוּמוּן עַדֵּי חֲמָס, אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאַלּוּנִי.
יב יִשְׁלַמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, שְׂכוֹל לְנִפְשִׁי.
יג וְאֲנִי בַּחֲלוּתָם לְבוֹשִׁי שָׁק, עֲנִיתִי בַצּוּם נִפְשִׁי.
וּתְפַלְתִּי עַל חֵיקִי תָשׁוּב.
יד כִּרְעַ כְּאֶח לִי הִתְהַלֵּכְתִּי, כְּאַבֵּל אִם קִדָּר שַׁחֲתִי.

מקרא מפורש

ח תבואָהוּ...—עובר מלשון רבים ללשון יחיד כמו שפצצוי במקרא. שׁוֹאָה—שָׁכַר פתאום. שׁוֹאָה לֹא יָדַע—שׁוֹאָה שלא נרשש בה מראש, בפתע פתאום תבוא עליו. בְּשׁוֹאָה יִפֹּל בָּהּ—בשׁוֹאָה זאת ופל ברשתו: זאת תהי שׁוֹאָתוֹ, שׁוֹפֵל ברשת אשר טמן לי. יא יְדַעֵי חֲמָס—עדֵי שָׁקֵר. אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאַלּוּנִי—שׁוֹאֵלִים וְחֹקְרִים אותי על מעשים אשר לא עשיתי ונח לא שמעתי על אדותם. יב שְׂכוֹל—ערירות, בדידות, מצב איש בודד ונעזב. שְׂכוֹל לְנִפְשִׁי—עֲשׂוֹנִי לעוֹב וְנִלְמוּד, כי התהלכו אתי באַתְּבִים, ועתה בקינות לאל יָדַם להרע לי בגלוי ולשלם לי רָעָה פֶּתַח טוֹבָה, עֲבוּנִי כֵלִם כְּאֶחָד. יג וְאֲנִי בַּחֲלוּתָם...—המשורר מְבַאֵר, עד כִּפָּה שׁוֹאֵיוֹ מְשַׁלְמִים לוֹ רָעָה פֶּתַח טוֹבָה: אֲנִי הָיִיתִי מִצַּר בְּצָרָתָם, כְּשֶׁבָאוּ חֲלִיִּים עֲלֵיהֶם לְבִשְׁתִּי שָׁק וְהִתְעַנֵּיתִי וְהִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם הַרְבֵּה. וּתְפַלְתִּי עַל חֵיקִי תָשׁוּב—וְלוֹ תָשׁוּב תְּפַלְתִּי אֶל חֵיקִי, לוֹ יָשׁוּב לִי ה' כָּכָל הַטוֹב אֲשֶׁר בְּקִשְׁתִּי עֲלֵיהֶם בְּתַפְלָתִי בְּצַר לָהֶם. יד כִּרְעַ כְּאֶח לִי הִתְהַלֵּכְתִּי—מַלֵּת קוֹדֵר שֶׁבְּהִלְקִי הִשְׁנִי שֶׁל פֶּסֶק זֶה נִמְשַׁכֶּת גַּם לְהִלְקִי הַרְאֵשׁוֹן יִמְחָדֵר הוּא לְפָסֶק הַקּוֹדֵם: בְּחִלּוֹתָם הִתְהַלֵּכְתִּי קִדָּר, כְּאֵלוֹ הָיוּ רָעִים וְאֲחִים לִי. וְכַאֲבֵל אִם—(מִתְאַפֵּלֶת עַל בְּנֵי) הַלֵּכְתִּי קִדָּר, וְשׁוֹחֵם*.) קִדָּר—בְּפָנִים קוֹדְרִים, שְׁחֹרִים מֵטוֹן. שַׁחֲתִי—הַלֵּכְתִּי

(*) ויש מתרגמים בשנוי סדר המלים: כִּרְעַ כְּאֶח לִי שַׁחֲתִי, כִּבְאֵל אִם קִדָּר הִתְהַלֵּכְתִּי (כמו להלן מ"ג ב').

לה

לדוד:

א

רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבִי, לֶחֶם אֶת לֶחְמִי.

ב

הַחֶזֶק מִגֶּזֶן וְצִנָּה, וְקוֹמָה בְּעִזָּרְתִּי.

ג

וְהִרְק חֲנִית וּסְגֹד לְקֶרֶת רֹדְפִי,

אָמַד לְנַפְשִׁי יִשְׁעֶתָךְ אָנִי.

ד

יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבְּקָשִׁי נַפְשִׁי,

יִסְגּוּ אַחֲרָיִךְ וַיִּחַפְּרוּ חֲשָׁבֵי רַעְתִּי.

ה

יִהְיוּ כַּמָּץ לִפְנֵי רוּחַ, וּמִלֶּאֶד יְהוָה דָּחָה.

ו

יְהִי דְרָכָם חֶשֶׁךְ וַחֲלָקְלָקוֹת, וּמִלֶּאֶד יְהוָה רֹדְפָם.

ז

כִּי חָנָם טָמְנוּ-לִי שַׁחַת רַשָּׁתָם,

חָנָם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי.

מקרא טפורט

לה. א) אֶת יְרִיבִי—עם אנשי ריבי. הנפרד: ריב או יריב. לֶחֶם אֶת

לֶחְמִי—הלחם עם הנלחמים עמי ב) מִגֶּזֶן וְצִנָּה—כלי מרחקה במלחמה: הצנח מכסה

אֶת כָּל חוּף, וּמִגֶּזֶן הוא מלפנים או על חלב בלבה. בְּעִזָּרְתִּי—כמו לעזרתי.

ג) וְהִרְק חֲנִית—והוצא חנית, הובנן בחנית. וּסְגֹד—וסגר את הדרך בעד רודפי*.)

ד) כַּמָּץ—שון למעלה א' ד', וּמִלֶּאֶד ה' דָּחָה—הודחה מלפניו. וַחֲלָקְלָקוֹת—

מקום חלק מאד, שהאדם נכשל ונפיל. רבים משערים, שמופיע שני הפסוקים ה'—ו',

זתלפז זה בנה, וקוראים: "והיו כמץ לפני רוח, ומלפני ה' רודפם, והיו דרכם חשך

וחללקלקות, ומלפני ה' דָּחָה", לפי שבדף נארה וסתאים יותר. ו) כִּי חָנָם טָמְנוּ

לִי...—שעור תשוב: "כי חנם טמנו לי רשעתם, חנם חפרו שחת לנפשי". חָנָם—על לא

עול בכפי. שַׁחַת—שוהה עמקה.

(*) ייש משערים, ש"סגר" שם כלי זין, ומוצאים סמך לזה, שבכתבי הדרוש יספר על הסקיתים שהיו נושאים עמהם מין גרון בשם קינרים.

בג העִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי, אֱלֹהֵי וָאֲדֹנָי לְרִיבִי.

כד שְׁפָטֵנִי כְצִדְקָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵי, וְאֵל יִשְׁמָחוּ לִי.

כה אֵל יֹאמְרוּ בְלִבָּם: הָאִחַ נִפְשָׁנוּ;

אֵל יֹאמְרוּ: בִּלְעָנוּהוּ.

כו יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחְדָּו, שְׁמִחֵי רַעְתִּי,

יִלְבָּשׁוּ בִשָּׁת וּכְלִמָּה, הַמַּגְדִּילִים עָלַי.

כז יִרְנוּ וַיִּשְׁמָחוּ תַּפְצִי צִדְקִי,

וַיֹּאמְרוּ תָמִיד: יִגְדֵּל יְהוָה, הַחֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ.

כח וּלְשׁוֹנִי תַהַגָּה צִדְקָךְ, כָּל הַיּוֹם תִּהְלָתְךָ.

לו

א לִמְנַחֵם לַעֲבֹד יְהוָה, לְדָוִד.

ב נָאִם פֶּשַׁע דָּרָשָׁע בִּקְרֹב לְבִי,

אֵין פֶּחַד אֱלֹהִים לַנִּגַּד עֵינָיו.

ג כִּי הִחְלִיק אֱלֹוֵ בְעֵינָיו, לְמִצָּא עֲוֹנוֹ לְשֹׂנְאֵ.

מקרא מפורש

מה שְׁקִינוּנוּ לְרֹאוֹת (איכה ב' טז). כו לְמִשְׁפָּטִי—לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּטִי. לְרִיבִי—לְרִיב

רִיבִי. כה הָאִחַ נִפְשָׁנוּ—הָאֵת, וּמִלֵּאָה תִּאֲתָנוּ. נִפְשָׁנוּ—תִּאֲתָנוּ נִפְשָׁנוּ. בִּלְעָנוּהוּ—

הִשְׁחַתְנוּ אוֹתוֹ, עֲשִׂינוּ כו כָּלָה. כז הַמַּגְדִּילִים עָלַי—הַמַּרְחִיבִים פִּיהֶם עָלַי בְּשִׁמְחַת

זָקָם. כו תַּפְצִי צִדְקִי—הַחֹפֵץ שִׁיִּדַּע צִדְקִי בִּקְהָל, שְׁתִּיפֵר עֲצַת אוֹיְבִי.

כח תַּהַגָּה—תִּדְבֹּר, תִּפְיֵעַ.

דו. ב נָאִם פֶּשַׁע דָּרָשָׁע בִּקְרֹב לְבִי—מִה שֶׁהִפְשַׁע מְדַבֵּר אֵל הָרָשָׁע

בִּקְרֹב לְבִי הוּא, יִדְוֵעַ לִי הַטֵּב מִה שֶׁצִּירָה הָרַע אוֹמֵר לוֹ (*). ג כִּי הִחְלִיק אֱלֹוֵ...—

הִפְשַׁע מִחְלִיק אֵל הָרָשָׁע בְּעֵינָיו, כְּמוֹ קוֹרֵץ הוּא אֱלֹוֵ בְּעֵינָיו, כְּדָרֵךְ הַחֲנֻפִּים הַדּוֹבְרִים

הַלְקוֹת. לְמִצָּא עֲוֹנוֹ לְשֹׂנְאֵ—לְמִצָּא עֵץ לוֹ, לְפִתְיוֹ לְחֻטְאוֹ וּלְשֹׂנוֹ אֵת הַטֵּיב

(*) הִפְשַׁע מִתְאֵר כְּשֶׁנִּי הַפְסוּקִים הָאֵלֶּה (ב' ו') בְּדִמוֹת רוּחַ מִתְעָה וּמַחְטִיא, וְכֵן

בְּמֵאֵר „לִפְתָּח חֲטָאת רוּבִין“, וְהוּא מִה שֶׁנִּקְרָא אַחֲרָי כֵן „הַיִּצֵּר הָרַע“. „בִּקְרֹב לְבִי“

מִתְרַגְּמִים רַבִּים „בִּקְרֹב לְבוֹ“, וְאֵין זֶה מוֹשְׁנָה אֶת הָרַעִיוֹן הָעָקִיר.

וּבְצַלְעֵי שְׁמֹחוּ וַנֶּאֱסָפוּ,

טו

נֶאֱסָפוּ עָלַי גְּכִים וְלֹא יָדַעְתִּי, קָרְעוּ וְלֹא דָמוּ.

בַּחֲנָפִי לַעֲגִי מַעוֹג, חָרַק עָלַי שְׁנִימוֹ.

טז

אֲדַנִּי כַּמָּה תִרְאָה, הַשִּׁיבָה גַּפְשִׁי מִשְׁאִיָּהֶם,

יז

מִכְפִּירִים יַחֲדָתִי.

אוֹדֶךָ בְּקֹהֶל רַב, בְּעַם עֲצוּם אֶהְלֶלְךָ.

יח

אֵל יִשְׁמָחוּ לִי אֲיִבֵּי שִׁקָּר, שְׁנֵאֵי חֲנָם יִקְרְצוּ עֵינַי.

יט

כִּי לֹא שָׁלוֹם יִדְבְּרוּ, וְעַל רִגְעֵי אָרֶץ

כ

דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּן.

וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם,

כא

אָמְרוּ: הֵאָח, הֵאָח, רֵאֲתָה עֵינֵינוּ.

רֵאִיתָה יְהוָה, אֵל תַּחְרֹשׁ, אֲדַנִּי, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי.

כב

מקרא מסורש

כַּפִּיף רֹאשׁ. טו) וּבְצַלְעֵי—כַּכְשָׁלוֹנִי, כַּמְפִּלְתִּי, בַּעַת צִרְתִּי. צַלְע—כַּשָּׁלוֹן, שִׁבְרֵי גְכִים—שִׁפְלִים, גְּכִים. וְלֹא יָדַעְתִּי—אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּים, אֲשֶׁר לֹא הָיָה לִי דָבָר עִמָּהֶם מִעוֹלָם. קָרְעוּ וְלֹא דָמוּ—קָרְעוּם הֵם, מוֹתְצִים אוֹתִי בְּדַבְרֵיהֶם הַקָּשִׁים וְלֹא יִחַדְלוּ. טז) בַּחֲנָפִי לַעֲגִי מַעוֹג...—בַּמַּסָּפֶת הַנָּפִים וּמִלְגָּלוֹת הֵם חוֹרְקִים שְׁנֵיהֶם עָלַי. מַעוֹג—עוֹל, דָּבָר מְשָׁל, וְסֵף הַכּוֹנֶה מִסָּבָה, הַכּוֹנֶה, וּבַחֲנָפִי לַעֲגִי מַעוֹג יִבָּאֵר בַּמַּעוֹג שֶׁל הַנָּפִים וְלַעֲגִים (כַּמֶּזֶץ) קָשֶׁת גְּבוּרִים חֲתִים" שֶׁאֵין בִּי דֵּה עוֹן שֶׁם בַּמִּקְרָא מִפְּרָשׁ). יז) כַּמָּה תִרְאָה—עַד אֵיךְ תִּבְּשֵׁה וְתַחֲשֶׁה. הַשִּׁיבָה גַּפְשִׁי—תַּבִּילָה גַּפְשִׁי. מִשְׁאִיָּהֶם—מִשְׁאִיָּהֶם (מִלְשׁוֹן שְׁאוֹן). יַחֲדָתִי—נַפְשִׁי (כ"ב כ"א). יח) בְּעַם עֲצוֹם—פֶּתוּךְ עִם עֲצוֹם. יט) שִׁקָּר—הֶנֶם. שְׁנֵאֵי חֲנָם יִקְרְצוּ עֵינַי—אֵל נָא יִקְרְצוּ עָלַי שְׁנֵאֵי הֶנֶם (הַשְּׁנֵאֵים אֵתִי שְׁנֵאֵת הֶנֶם) בַּעֲנֵיהֶם בְּלַעֲנֵי גְבוּרֵי קָרֶץ עֵינַי—רָמוּ בַּעֲנֵים הָרָץ לַעֲנֵי. כ) רִגְעֵי אָרֶץ—הַשּׁוֹקֵטִים בְּאָרֶץ, אֲנָשֵׁי שָׁלוֹם. שְׁנֵאֵים נִזְעִים בְּאִישׁ לְרַעָה. כא) וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם—פֶּתְחוּ עָלֵי פִיהֶם בְּלַעֲנֵי וּבְשִׁמְחָה לְאִדִּי. הֵאָח—קְרִיאת שְׂמִיָּה, בְּיָחִיד לְשִׁמְחַת נֶקֶם. רֵאֲתָה עֵינֵינוּ—אֲנַחְנוּ רֹאִים בּוֹ

שם נָפְלוּ פָעֲלִי אֲנִי, דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם.

לו

לְדָוִד:

א

אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים, אֵל תִּקְבֹּא בַעֲשֵׂי עוֹדָה.

ב

כִּי כִחָצִיר מִהֶרָה יִמָּלוּ, וּכְיֶרֶק דָּשָׂא יִבּוֹלוּ.

ג

בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב, שְׁכֵן אֶרֶץ וִרְעָה אֲמוֹנָה.

ד

וְהִתְעַנֵּג עַל יְהוָה, וַיִּתֵּן לָהּ מִשְׁאֲלוֹת לִבָּהּ.

ה

גוֹל עַל יְהוָה דִּרְכָּהּ, וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה.

ו

וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקָהּ, וּמִשְׁפָּטָהּ כַּצְהָרִים.

ז

דוֹם לִיהוָה וְהִתְחוּלֵל לוֹ.

אֵל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ, בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזֻמוֹת.

מקרא מפורש

יג) שם—אֲנִי (עַן לַמַּעֲלָה יד' ה'). שֵׁם נִפְלֹא... — אֲנִי וּפְלוֹ, אִם תִּמְשֹׁךְ סִדְרָה לִידְעִיק וְתַעֲזוֹר לְוֹשְׁרֵי לֵב, יִפְלוּ, יִבְשְׁלוּ פֹעֲלֵי אֲנִי וְלֹא יִכְלוּ קוּם. דָּחוּ—נִדְחוּ נִדְרָפּוּ, נִבְשְׁלוּ.

לו. א) אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים—אֵל יָחַד לָהּ, בְּרִאיוֹתָהּ אֲנָשִׁים רָעִים מַצְלִיחִים דְּרָבִיחִים: אֵל תִּבּוֹא לִידֵי הַשְׁתַּדְּלוֹת לְהוֹיֹת בְּמִוָּהֶם אִי לְהַתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם. אֵל תִּתְחַר—אֵל תִּתְחַרְהָ (הַתַּפְעֵל מִשְׁרֵשׁ חִרָה) ב) יִמָּלוּ—יִבְשּׁוּ, וּבּוֹלוּ. ג) שְׁכֵן אֶרֶץ—שְׁכֵן בְּאֶרֶץ, שֶׁב בְּאֶרֶץ וְלֹא תַעֲדָה, אֵל תִּמְהַר לְבָרוּת, בְּנִרְעָה, נִאֲמָרוּ סִדְרָרִים בְּדוֹר שְׂנֵי עָרִיצִים וְהוֹדִים הָיְתָה תַּקִּיפָה, וְרַבִּים מִסְּחָסִידִים בָּחְרוּ לָקֵם לְבָרוּת לְאַרְצוֹת נִבְרִיאוֹת, וְתַמְשׁוֹבֵר מִתְנַגֵּד לוֹה. וִרְעָה אֲמוֹנָה—וְהִתְנַחֵם בְּאֲמוֹנָה, בְּבִשְׁחוֹן שְׂחִי גֵן עֲלִיהָ. ד) וְהִתְעַנֵּג עַל ה'—אֲנִי תִתְעַנֵּג עַל ה', אֲנִי יִצְאֵה ה' עֲנֵי לְנַפְשִׁי. ה) גוֹל עַל ה' דִּרְכָּהּ—שִׁים מִבְּטָחָהּ בְּה'. ו) וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקָהּ—בִּישׁוּעָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהּ נִרְעָה לְכֹל, כִּי אֵתָהּ תַּעֲדִיק. כְּאוֹר, כַּצְהָרִים—גְּלוֹי, לְעֵינֵי כֹל. ז) דוֹם—תִּבְהֶה, צִפְהָ. וְהִתְחוּלֵל—יִחַל, קִנָּה. בְּמַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ—בְּקִנָּה: בְּרָשָׁע מַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ. בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזֻמוֹת—בְּמִי שְׂמוּצִיא לְפַעֲלוֹהָ אֵת מְזֻמוֹתָיו.

ד דַּבְרֵי פִּי אֲנִי וּמִרְמָה, חָדַל לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב.
ה אֲנִי יִחְשַׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ,
י תִּיצֵב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב, רַע לֹא יִמָּאֵס.
ו יְהוָה, בְּהַשְׁמִים חֲסִדֶּךָ, אֲמוֹנֶתְךָ עַד שְׁחָקִים.
ז צִדְקָתְךָ כְּהִרְרֵי אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה,
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה.
ח מֶה יִקָּר חֲסִדֶּךָ, אֱלֹהִים,
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִיוּ.
ט יְרוּיִן מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ, וּנְחַל עֲדֻנְיָה תִשְׁקֵם.
י כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר.
יא מִשֹּׁךְ חֲסִדֶּךָ לִידְעִיךָ, וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל לֵב.
יב אֵל תְּבוֹאֲנִי רִגְלִי גִּאֲוָה,
וַיֵּד רַשָּׁעִים אֵל תִּגְדְּנִי.

מקרא מפורש

בְּעֵינֵי ה' (ד) חָדַל לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב—נִמְנָע, מִתַּרְחֵק מִהַשְׁכִּיל וּמַעֲשׂוֹת טוֹב.
(ה) רַע לֹא יִמָּאֵס—עַיִן לֹמַעֲלָה בְּפִרוּשׁ פֶּסוּק כ"ג ב' לר. (ו) בְּהַשְׁמִים—
בְּשָׁמַיִם, עַד הַשָּׁמַיִם, כְּלוּמַר גָּדוֹל עַד אֵין חֶקֶר. שְׁחָקִים—שָׁמַיִם, רָקִיעַ. (ז) כְּהִרְרֵי
אֵל—כְּהָרִים הַגְּבוּהִים, שֶׁרֹאשֵׁיהֶם כְּמוֹ לְשָׁמַיִם נִינְעוּ. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה—
עֲמָקִים כְּתוּהֹם רַבָּה, בְּנָמִים הַגְּדוֹלִים. (ח) מֶה יִקָּר—מֶה יִשָּׂא, מֶה נָּעִים. וּבְנֵי
אָדָם—כָּל בְּנֵי הָאָדָם. יַחֲסִיוֹן—יִחְסוּ, וְיִמָּצְאוּ מִחֶסֶד. (ט) יְרוּיִן—יָרוּ, יִשְׁבְּעוּ.
דָּשָׁן—חֶלֶב, מִשְׁמָנִים. עֲדֻנִּים—נְעִימוֹת, תַּעֲנוּגִים. וּנְחַל עֲדֻנְיָה—וְנִמְנָחַל עֲדֻנְיָה. (י) כִּי
עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים—בְּנֶדֶךְ מְקוֹר הַחַיִּים. בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר—אֵתָּה הוּא מְקוֹר
הָאוֹרָה. (יא) מִשֹּׁךְ חֲסִדֶּךָ—הַטָּה חֲסִדֶּךָ, עֲשֵׂה חֶסֶד. לִידְעִיךָ—לְמַפְרִידָה,
לְיִחְלָלִים בְּדַרְכְּךָ. (יב) אֵל תְּבוֹאֲנִי רִגְלִי גִּאֲוָה—אֵל תְּבוֹא עָלַי, אֵל תִּרְמַסְנִי
רִגְלִי אִישׁ גִּאֲוָה. אֵל תִּגְדְּנִי—אֵל תְּכַרְחֵנִי לְנוֹד מִמְּקוֹמִי.

- כ כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה ביקר כרים,
כלו בעשן כלו.
- כא לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן.
- כב כי מברכיו יירשו ארץ ומקלטיו יכרתו.
- כג מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ.
- כד כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו.
- כה נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם.
- כו כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה.
- כז סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם.
- כח כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת.
- כט צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה.

מקרא מפורש

(ג) כי קר כרים—בחדר כרים, בדשא שעל הכרים, כי בר הוא נה דשא, והכונה כמה שנאמר בפסוק ב': "וירק דשא ופולין" (*). כלו בעשן כלו—נפוצו ויאבדו בתוך העשן. כלומר, בעשן המתפזר ברוח. (כא) לזה רשע ולא ישלם—הרשע יצטרך ללוות ולא יוכל לשלם. חונן ונותן—עושה חסד ונותן מנפשו. (כב) כי מברכיו—מברכי ה'. (כג) מיהוה מצעדי גבר כוננו..—ה' הוא המכונן, המסד את צעדי האדם, בזמן שהוא, ה', הפץ בדרכו, בזמן שדרכו טוב בעיני ה'. כוננו פעל משרש בון. (כד) כי יפל לא יוטל—איש בנה, גם כי יפול, לא תהי מפלתו שלמה. לא ישלך בחוקה על מנת שלא יוכל קום עוד. (כו) כל היום—בכל עת, תמיד. וזרעו לברכה—הכל ותברכו בהם. (כז) ושכן לעולם—ותשכן לעולם, תמצא מנוחה כל ימך. (כח) לעולם נשמרו וזרעו לעולם.

(*) ואפשר ש"ביקר" הוא "בירק" (כמו "וירק דשא" מ"ב א יט, כו).

- הָרַף מֵאֵף וַעֲזַב חֲמָה, אֵל תִּתְחַר אֶף לְהָרַע. ח
כִּי מִרְעִים יִכְרֹתוּן, וְקוֹי יִהְיֶה יִרְשׁוּ אֶרֶץ. ט
וְעוֹד מֵעַט וְאֵין רָשָׁע, י
וְהִתְבּוֹנְנָתָ עַל מְקוֹמוֹ—וְאֵינְנוּ.
וַעֲנִיִּים יִירְשׁוּ אֶרֶץ, וְהִתְעַנְּנוּ עַל רֹב שְׁלוֹם. יא
זִמָּם רָשָׁע לְצַדִּיק, וְחָדָק עָלָיו שָׁנָיו. יב
אֲדֹנָי יִשְׁחַק לוֹ, כִּי רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ. יג
חָרַב פֶּתָחוֹ רָשָׁעִים וְדִרְכוֹ קִשְׁתָּם, יד
לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן, לְטָבוֹת יִשְׂרֵי דָרָךְ.
חֲרָבָם תָּבוֹא בְּלָבָם, וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרֶנָּה. טו
טוֹב מֵעַט לְצַדִּיק, מִהֶמּוֹן רָשָׁעִים רַבִּים. טז
כִּי זְרוּעוֹת רָשָׁעִים תִּשְׁבְּרֶנָּה, יז
וְסוֹמֶךְ צַדִּיקִים יִהְיֶה.
יֹדֶעַ יִהְיֶה יָמֵי תַמִּימִים, וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה. יח
לֹא יִבְשׁוּ בִיעַת רַעְהָ, וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׂבְּעוּ. יט

מ ק ר א מ ל ר ש

בְּמִי שָׁכַל מִחֻשְׁבוֹתָיו נַעֲשִׂית בְּחֶפְזוֹ, בְּמִי "שִׁשְׁעָה" מִשְׁחַקְתָּ לוֹ" בְּלִשׁוֹן הַתַּלְמוּד.
מִזְמוֹת—מִחֻשְׁבוֹת (וְעַל פִּי רַב מִחֻשְׁבוֹת רַעִיוֹת). (ח) אֵל תִּתְחַר אֶף לְהָרַע—אֵל
תִּתְחַר בְּאֵיזֶשׁ אֲשֶׁר בָּרַךְ, כִּי אֵף רָעָה תִּנְרוֹם לְעֶצְמָךְ בְּהִתְחַרְוֹת בְּזֹאת. (י) וְעוֹד מֵעַט
וְאֵין רָשָׁע—בְּשִׁתְּמִיתוֹן עוֹד מֵעַט, תִּרְאֶה, כִּי אֵין רָשָׁע. (יב) זִמָּם רָשָׁע לְצַדִּיק—
חֹשֶׁב מִחֻשְׁבוֹת לְהָרַע לוֹ. (יג) כִּי רָאָה..—כִּי רָאָה ה', שִׁימוֹ קְרוֹב לְבֹא. יוֹמוֹ—
יוֹם פְּקוּדָתוֹ, יוֹם עֲנֻשׁוֹ. (יד) פֶּתָחוֹ—שְׁלֹמוֹ מִתְעַרָּה. טו) מִהֶמּוֹן רָשָׁעִים רַבִּים—
מִהֶמּוֹן רַב שֶׁל רָשָׁעִים. (יז) יֹדֶעַ ה' יָמֵי תַמִּימִים—ה' מְשֻׁנֵּם עַל חֲסִידָם וְעוֹלָם
שֶׁל תַּמִּימִים. וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה—לֹא תִלְקַח מֵהֶם לְעוֹלָם.

לח

מזמור לדוד, להזכיר:

- א יהוה, אל בִּקְצָפָךָ תוֹכִיחֵנִי, וּבְחֶמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנִי.
 ב כִּי חָצִיךָ נָחַתוּ בִּי, וַתִּנָּחַת עָלַי יָדְךָ
 ד אֵין מָתָם בַּבְּשָׁרִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ,
 ה אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי.
 ו כִּי עֲוֹנָתִי עָבְרוּ רֹאשִׁי,
 ז כַּמָּשָׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי.
 ח הִבְאִישׁוּ נַמְקוּ חֲבוּרָתִי, מִפְּנֵי אוֹלָתִי.
 ט נַעֲוִיתִי שַׁחְתִּי עַד מָאֵד, כָּל הַיּוֹם קִדָּר הִלְכָתִי.
 י כִּי כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה, וְאֵין מָתָם בַּבְּשָׁרִי.
 יא נִפּוּגָתִי וְנִדְבָּקִיתִי עַד מָאֵד, שְׁאַגְתִּי מִנִּהְמַת לִבִּי.
 יב אֲדַנִּי, נִגְדָּךְ כָּל תַּאֲוֹתִי, וְאַנְחָתִי מִמָּד לֹא נִסְתָּרָה.

מקרא מסורש

לח. א) לְהַזְכִּיר—לְהַקְטִיר: קָטַן הַמִּנְחָה, שֶׁהָיוּ מִקְטִירִים לִפְנֵי ה', נִקְרָא
 אֲזִיכָרָה, וְאַפְשָׁר שְׁנוּסָד הַמִּזְמוֹר לְקִרְאוֹ בַּשָּׁעָה הַקְּרֵבֶת מִנְחָה (*). וּבְחֶמְתְּךָ—וְאֵל
 בַּחֲמָתְךָ. ג) נָחַתוּ בִּי—נִנְעָצוּ בִּי. "נָחַתִּי"—נִפְעַל מִשְׁרַשׁ נָחַת, וְעִנְיָנוּ כְּמוֹ בְּקָל.
 ד) מָתָם—מָקוֹם תְּמִים. ה) כִּי עֲוֹנָתִי עָבְרוּ רֹאשִׁי—
 וַתִּנָּחַת—(קל) הִדְרָה בְּכַח. ו) מִפְּנֵי זַעֲמָךְ—הַבְּאִישׁוֹ—הַתְּחִילוֹ מַעֲלִים
 הָיָה רַע שֶׁל רִקְבוֹן. ז) נַמְקוּ—נִמְסוּ, נִנְעָצוּ מִכּוֹחַ טְרוֹת מוֹצִיאוֹת לַחַה. ח) חֲבוּרָה—
 מִכָּה שֶׁהָיָה נֶצֶר בָּהּ. ט) מִפְּנֵי אוֹלָתִי—מִפְּנֵי חַטָּאתִי. י) נַעֲוִיתִי—נִתְעַנְנוּ כָּל אֲדָרֵי
 סִרְבִּי מִבְּאִדְבִּי. יא) שַׁחְתִּי—אֵין הוֹלֵךְ שְׁחוֹת, בְּפוֹף קוֹמָה. ק) דָּר—בְּפָנִים חֲשֵׁכִים מְעִין.
 ח) כִּי כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה—הַכִּסְלִים, שֶׁהֵם שְׂמִינִים בְּטַבָּעִם, וְבָשִׂים בְּקִרְבֵּי,
 בָּאֵלוּ הָיוּ קְלוּיִם בָּאֵשׁ. ט) נִפּוּגָתִי—הַחֲלָשִׁי, כִּלְהָ בָחִי, פָּסְקוּ פְעוּלוֹת הַסּוּיָם בְּקִרְבֵּי.
 י) נִגְדָּךְ כָּל תַּאֲוֹתִי—צִעֲקָתִי מִכָּאֵב לִבִּי הַחֲזָקָה בְּקִרְבִּי. יא) נִגְדָּךְ כָּל תַּאֲוֹתִי—

(* ואפשר ש"להזכיר" הוא גם תחנונים ובקשת רחמים וכן "המוזכרים את ה'" (ישעיה כב ו)

- ל פי צדיק יִהְיֶה חֲכָמָה, וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵּר מִשְׁפָּט.
 לא תוֹרַת אֱלֹהֵיו בִּלְבּוֹ, לֹא תִמְעַד אֲשָׁרָיו.
 לב צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק, וּמִבִּקֵּשׁ לִהְיוֹתוֹ.
 לג יִהְיֶה לֹא יַעֲזֹבּוּ בִידּוֹ, וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ.
 לד קִנּוּהָ אֵל יִהְיֶה וּשְׁמוֹ דָּרְכוֹ.
 וירוממוּ לְרֵשֶׁת אָרֶץ, בְּהִכָּרַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה.
 לה רֵאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ, וּמִתְעַרָּה כְּאַזְרוּחַ רֶעֶן.
 לו וַיַּעֲבֹד וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ, וַאֲבִקֶּשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא.
 לז שָׁמַר תָּם וּרְאֵה יֵשָׁר, כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם.
 לח וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחֲדוֹ, אַחֲרִית רָשָׁעִים נִכְרְתָה.
 לט וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְּהוָה, מַעֲוֹנִם בָּעֵת צָרָה.
 מ וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלִטֵם, יַפְלִיטֵם מִרָשָׁעִים, וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ.

o דגש אחר שורוק

מ קרא מסורש

- לא) לֹא תִמְעַד—לא וּמִעֲדוֹ, לֹא וּפְשָׁלוֹ. אֲשׁוּר—בֶּה רָגַל, צַעַר. לֹא תִמְעַד אֲשָׁרָיו—לֹא וּפְשָׁלוֹ בְּלִקְתּוֹ. לב) צוּפָה—אֲזַרְבֵּי. לג) וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ—לֹא וְתֵן לְהַרְשִׁיעֵנוּ אִם נִשְׁמְנוּ לוֹ עֲלִילוֹת דְּבָרִים וְנִמְנוּ עָלָיו עֲדֵי שֶׁנֶּר (כ"ז ר"ב, ל"ה י"א) לֹא וְתֵן ה' לְאֲזַרְבֵּי לְהַרְשִׁיעוֹ. לד) בְּהִכָּרַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה—תִּרְאֶה בְּמִפְלָתָם. לה) עָרִיץ—מַמְלָכָה, אִישׁ וְרוּעֵ. מִתְעַרָּה—לִפִּי עֲנִינוֹ; פֹּרַת, יָפָה בְּגִדָּלוֹ. כְּאַזְרוּחַ רֶעֶן—כִּנְעִן מִלֹּא לֹם שְׁנֵאֵתוֹ הַטֵּב בְּמִקְוֵהוּ. שְׁאֲרָשָׁיו מְרַבִּים וְנִעְנְפוּ מְרַבִּים. אֲזַרְחָ—כִּנְעִי לְעֵץ שְׁנֵקֶלֶט וְהַשְׁרִישׁ יָפָה מִכְבָּר. לו) וַיַּעֲבֹר...—וְאִישׁ עָבַר עָלָיו, וְהוּא הָיָה כֹּלֵא הָיָה (*). לז) שָׁמַר תָּם וּרְאֵה יֵשָׁר—הַסְתַּכַּל בְּתַמִּימִים וּבְיוֹשָׁרִים וּלְפָד מַעֲשֵׂיהֶם. כי אַחֲרִית...—כִּי נִשׁ אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם, אַחֲרִית אִישׁ נָשָׁר מִבִּקֵּשׁ שָׁלוֹם אֲךָ טוֹבָה. לח) נִשְׁמְדוּ—וּשְׁמְדוּ. אַחֲרִית רָשָׁעִים נִכְרְתָה—תִּקְוַתָּם תִּאֲבֹד לָעַד.

(*) בְּתַרְגוּם הַשִּׁבְעִים, וַאֲעֹבֵר.

- כ ואֵיבֵי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוֹ שִׁנְאֵי שֶׁקֶר.
 כא וּמַשְׁלֵמִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה,
 יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רִדְפִי טוֹב.
 כב אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
 כג חוֹשָׁה לְעֹזְרָתִי, אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי.

לט

- א לִמְנַחֵם לִידוּתוֹן, מִזְמוֹר לְדָוִד:
 ב אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרָכִי, מִחֲטֹא בְלִשׁוֹנִי,
 אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחֲסוֹם, בְּעוֹד רָשָׁע לִגְדִּי.
 ג נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה, הֶחֱשִׁיתִי מִטוֹב, וּכְאַבִּי נֶעֱכָר.
 ד חֵם לִבִּי בְקִרְבִּי, בִּהְגִּיגִי תִבְעַר אֵשׁ,
 דְּבַרְתִּי בְלִשׁוֹנִי.

ס רדופי בתיב ס, ידותון בתיב

מקרא מפורש

רחמים וקליה אני מבקש. (כ) ואֵיבֵי חַיִּים—אויבי בנפש, המבקשים לשים קץ לחיי. עָצְמוּ—רבו. שִׁנְאֵי שֶׁקֶר—השונאים אותי שנאת הנם. (כא) וּמַשְׁלֵמִי רָעָה—אויבי המשלמים רעה תחת טובה שונאים אותי על רדפי טוב. (כב) אֵל תַּעֲזֹבֵנִי—אלהי תשוּעָתִי. לט. (א) לִידוּתוֹן—ידותון שם אחר הלזום מראשי המשוררים (דה"א טז מא-מב; כ"ה א' ג). (ב) מִחֲטֹא בְלִשׁוֹנִי—שלא לחטוא בלשוני, שלא להתאונן על ה' בצר לי. מִחֲסוֹם—קנינה, קנינה. אֲשַׁמְרָה לִפִּי מִחֲסוֹם—אתאפק מהוציא דבר תלונה ורגז מפִּי, בראותי רשע מצליח ורבו, בשעה שאני אוהב בעיני. (ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה—החשתי כאלם התאפקתי. דוּמְיָה—שתיקה שגשג עמה תקנה. הֶחֱשִׁיתִי מִטוֹב—החשתי מבקש טוב לנפשי. וּכְאַבִּי נֶעֱכָר—אבל כאבי הולך ודוֹק. עֵכָר—הרע, שחת. (ד) חֵם לִבִּי...—על כן חם לבי בקרבי, ונתחלתי לדבר בלשוני, ואש תבער פי בדברי. בִּהְגִּיגִי—בתהננתי (פלמעה ה' ב').

יא

לְבִי סָחַרְחַר, עֲזַבְנִי כְחִי,

וְאוֹר עֵינֵי גַם הֵם אֵין אִתִּי.

יב

אֲהִי וְרַעִי מִבֶּגֶד בִּגְעִי יַעֲמְדוּ,

וּקְרוּבִי מִדָּחַק עֲמְדוּ.

יג

וַיִּנְקְשׁוּ מִבֶּקְשִׁי בִפְשִׁי, וְדֹרָשִׁי רָעָתִי דִבְרוּ הוֹת,

וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יִהְיֶה.

יד

וְאַנִּי כִּחְרַשׁ לֹא אֲשַׁמֶּע, וּכְאֵלִים לֹא יִפְתַּח פִּי.

טו

וְאַהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שָׁמַע, וְאֵין בִּפְּמִי תוֹכָחוֹת.

טז

כִּי לֶךְ יִהְיֶה הוֹחֶלְתִּי, אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי.

יז

כִּי אֲמַרְתִּי כֵּן יִשְׁמְחוּ לִי, בְּמוֹט רַגְלִי עָלֵי הַגִּידִילוּ.

יח

כִּי אֲנִי לְצֹלַע נָכוֹן, וּמִכְאוּבֵי בִגְדֵי תָמִיד.

יט

כִּי עֲזַבְנִי אֲגִיד, אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי.

מקרא מסורש

הלא אֶתָּה יוֹדֵעַ כִּי עָזַבְנִי מִבֶּקְשִׁי (יא) סָחַרְחַר—סוּבַב, מִתְגַּדֵּד מִחֻקָּה, הוֹשֵׁק מִתּוֹךְ בֶּהֱרִי. וְאוֹר עֵינֵי גַם הֵם...—וְגַם אוֹר עֵינֵי אֵינֶנּוּ אִתִּי וְנֹאמַר, "גַּם הֵם" בְּשִׁבּוּל הַשֶּׁם "עֵינִים" הַכֹּא בְּלִשׁוֹן רַבִּים. (יב) מִבֶּגֶד בִּגְעִי יַעֲמְדוּ—מִתְרַחֲקִים הֵם מִפְּנֵי בִצּוֹר לִי. מִבֶּגֶד—מִרְחוֹק (וְתִשָּׁב לֵךְ מִבֶּגֶד בְּרֹאשִׁית כֹּא מִזֶּה, וְאֶתָּה תִּתְנַצֵּב מִבֶּגֶד שֶׁכֵּן י"ח י"ט). (יג) וַיִּנְקְשׁוּ מִבֶּקְשִׁי בִפְשִׁי—אֲבָל מִבֶּקְשִׁי נִפְשִׁי לֹא עֲמְדוּ מִבֶּגֶד, הֵם עָמְדוּ לִי מִקְשִׁים בְּדַבְרֵי מִרְכָּה (דְּבַר רָעָה, הוֹת—דִּבְרֵי אֵין, טו) תוֹכָחוֹת—טַעֲנוֹת, תְּשׁוּבוֹת מִכִּיחוֹת צָדִיקִי. (טז) כִּי לֶךְ הֵי...—אֲבָן לֶךְ אֲנִי מִקְנֶה, הוֹחֶלְתִּי—יִחְלָתִי, קִוִּיתִי. (יז) כִּי אֲמַרְתִּי...—בְּתַפְלְתִּי אֵלֶיךָ אֲמַרְתִּי: אֵל נָא וְשִׁמְחוּ אוֹיְבֵי לִי, אֵל נָא וַיִּגְדִּילוּ עָלֵי בְּמוֹט רַגְלִי, בְּלוּמַר, אֵל נָא תִּמְשׁוּ רַגְלִי, וְלֹא יוֹכְלוּ לְהַגְדִּיל עָלֵי בִפְסִיקָה, לְהַתְפָּאֵר עָלֵי בִשְׁמַחַת נַקְם. כֵּן יִשְׁמְחוּ—אֵל נָא וְשִׁמְחוּ, הַגִּידִילוּ—וַיִּגְדִּילוּ. (יח) כִּי אֲנִי לְצֹלַע נָכוֹן...—אֲנִי מִיָּד לְצָרָה: צָרוֹתִי וּמִכְאוּבֵי לֹא יִרְפוּ מִפְּנֵי אֵף רַעֵי צָרָה. נִגְדִּי—אֶתָּה, כִּי. (יט) כִּי עֲזַבְנִי אֲגִיד...—אֲנִי מִכִּיר עֲזַבְנִי, מִתְנַדֵּה אֲנִי עָלָיו וְדוֹאֵן לְנַפְשִׁי מִפְּנֵי חֲטָאתִי: אֵינֶנּוּ אוֹמֵר, כִּי חָסֵם בָּא צָרוֹתִי עָלַי, אֲבָל

- יב בְּתוֹכָחוֹת עַל עֶזְרִי יִסְרֹתַי אִישׁ,
וְתַמָּס כַּעֲשׂ חֲמוּדוֹ, אֶךְ הֶבֶל כָּל אָדָם, סָלָה.
יג שְׁמָעָה תִּפְלָתִי, יְהוָה, וְשׁוֹעֲתִי הֶאֱזִינָה,
אֶל דִּמְעָתִי אֶל תַּחֲרֹשׁ, כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ,
תּוֹשֵׁב בְּכָל אַבּוֹתַי.
יד הֲשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה, בְּטָרֶם אֵלַי וְאִינֹנִי.

מ

- א לַמְנַצֵּחַ, לְדָוִד מִזְמוֹר:
ב קוּהָ קְנִיתִי, יְהוָה, וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי.
ג וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאוֹן, מִטִּיט הַיּוֹן,
וַיִּקֶּם עַל סִלְעַ רִגְלִי, כּוֹנֵן אֲשֶׁרִי.

מקרא מסורש

יב בְּתוֹכָחוֹת עַל עֶזְרִי...—כְּשֶׁאָתָּה מֵפַר אָדָם בְּתוֹכָחוֹת, בִּסְבִּיבֵי קָשִׁים עַל עֲוֹנוֹתַי, אָתָּה מִמָּסָה (מִכְלָה וּמִשְׁחִית) אֶת כָּל חֲמוּדוֹ, אֶת כָּל הַדּוֹר, כַּעֲשׂ הָאֵיבֵל וּמִשְׁחִית כְּנֶדֶר. וְתַמָּס—הַפְּעִיל מִשְׁרֹשׁ מִכֹּה. יג אֶל תַּחֲרֹשׁ—אֶל תְּהִי כְחֹרֶשׁ, וְהַכּוֹנֵה כְּמֹן אֶל תַּחֲרִישׁ: אֶל תַּעֲמֹד מִנֶּדֶר. כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ—בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לֹא־בְּאֶרֶץ (לְחִי) הָאָרֶץ וּמִלְאָהּ. תּוֹשֵׁב—בֶּן אֲרִיִן אַחֲרָת, שֶׁאֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה בְּמִקְוֵם שְׁכֵנָתוֹ. בְּכָד אַבּוֹתַי—כְּמֹן שֶׁהָיוּ כָל אַבּוֹתַי, כְּלוּמֹר בְּנֵי הָאָדָם בְּכָלִי. יד הֲשַׁע—הָסִיר, הִפְתָּה. צוּרִי הַפְּעִיל בְּתוֹמֵת נַעֲרִי (אִתָּה עַל פִּי שֶׁבְּמִקְוֹר בְּכָל שְׁעָה). הֲשַׁע כְּמִנִּי—הִסֵּב כְּנִיד כְּמִנִּי, חָדַל נָא לִשִּׁים כְּנִיד בִּי*) לְנִסְרִי. וְאַבְלִיגָה—אֶתְחַבֵּק, אֶתְחַבֵּם, אֶשְׁבֹּחַ יְהוָה מִעַתָּה.

כ. ב קוּהָ קְנִיתִי ה'—קְנִיתִי לְחִי. וַיֵּט אֵלַי—פָּתָה אֵלַי. ס מִבּוֹר שְׁאוֹן—מִבּוֹר צָרָה וְנִיּוֹן. שְׁאוֹן—כְּמֹן שׁוּאָה (לְחִי ח' טו). מִטִּיט הַיּוֹן—מִטִּיט שֶׁל מְקוֹם בְּצֵה, מִרְפֵּשׁ עִמָּךְ, שְׁאָדָם טוֹבֵעַ בוֹ. וַיִּקֶּם עַל סִלְעַ רִגְלִי—בְּמִקְוֵם כְּטוֹחַ. כּוֹנֵן אֲשֶׁרִי—הַעֲמִיד כִּפּוֹן אֶת רִגְלִי.

(*) ויקרא כ' ג' ה'.

ה הוֹדִיעֵנִי, יְהוָה, קִצִּי, וּמִדַּת יָמִי מַה הִיא.
 אֲדַעָה מָה חֲדָל אָנִי.
 ו הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמִי, וְחֻלְדֵי כְּאֵין נִגְדָה.
 אֲךָ כָּל הַבֵּל כָּל אָדָם נֹצֵב, סֵלָה.
 ז אֲךָ בְּצִלָּם יִתְּחַלֵּף אִישׁ, אֲךָ הַבֵּל יִהְיֶינּוּ,
 יִצְבֹּר, וְלֹא יֵדַע מִי אִסְפָּם.
 ח וַעֲתָה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנִי, תוֹחַלְתִּי לָךְ הִיא.
 ט מִכָּל פֶּשַׁעִי הֲצִילֵנִי, חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל תְּשִׁימֵנִי.
 י נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי, כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ.
 יא הִסֵּר מֵעָלַי נִגְעָךְ, מִתַּגֵּרֶת יָדְךָ אָנִי כָלִיתִי.

מקרא מסורש

ה) הוֹדִיעֵנִי ה' קִצִּי—רואה אני, כי אין תקנה לי בבנים, על כן לא אבקש לי טובות גם עתה, אבל רוצה אני לדעת, מתי יבוא קץ לחיי ולצרותי יחד. מַה חֲדָל אָנִי—מתי אֲחַדֵּל, אֲעִבֹר מִן הָעוֹלָם. חֲדָל—פּוֹקֵק, חוֹלֵף. ו) הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמִי—ימי מְדוּדִים בְּטַפְחוֹת (בְּטַפְחוֹת), בְּלוֹמֵר, מַעֲשִׂים מְאֹד. טַפַּח אוֹ טַפַּח—כְּרֹחַב בֶּהָ יָד. אֲךָ (כֹּל) הַבֵּל כָּל אָדָם נֹצֵב סֵלָה—אֲךָ הַבֵּל כָּל אָדָם בּוֹטֵחַ בְּכֹחוֹ. נֹצֵב—עוֹמֵד קוֹמָמוֹת, וְקוֹף קוֹמָה, וְהַבְנָה—נִשְׁעָן עַל כֶּחַ יָדוֹ אוֹ בִּיעָתוֹ. מַלֵּא "כָּל" לִפְנֵי הַבֵּל נִרְאָה כְּמִיתָרֶת. ז) בְּצִלָּם—בְּצִלָּם בְּלִי רוּחַ חַיִּים, בְּלוֹמֵר, בְּלִי חַיּוּבוֹת וְתִרָה זוֹ שֶׁהָאָדָם מִיחָס לַעֲצֻמוֹ בְּנֹאֶת לְבוֹ*). אֲךָ הַבֵּל יִהְיֶינּוּ—הַבֵּל וְשׂוֹא כָּל הַמֶּן בְּנֵי הָאָדָם וְשׂוֹאִים בָּאָרֶץ. יִצְבֹּר וְלֹא יֵדַע...—אָדָם צוֹבֵר עֶשֶׂר וְנִכְסִים, וְאִינוֹ יֵדַע, מִי יִאֲסָפָם, כִּי אֲפָשֶׁר שְׂחָטְפֵהוּ מִן הַפְּתָאוֹם. ח) מַה קִּוִּיתִי—מַה אֶבְקֶה, בְּמַה אֶנְחֵם אֶת נַפְשִׁי. ט) מִכָּל צָרוֹתִי הַבָּאוֹת עָלַי עַל פֶּשְׁעִי. חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל תְּשִׁימֵנִי—אֶל תִּתְּנִי לַחֲרָפָה לִפְנֵי כָּל הַנְּבָלִים הַלּוֹעֲגִים לִי. י) נֶאֱלַמְתִּי...—הַנְּבָל הַלּוֹלֵל עָלַי וְהַחֲרִף אוֹתִי, וְאִנִּי אִינוֹ יָכוֹל לְהָשִׁיב לוֹ דְּבָר, מֵאֲשֶׁר יִדְעֵנִי, כִּי אַתָּה הִיא הַעוֹשָׂה זֹאת, בְּרַצוֹנָךְ בָּאוּ יְסוּרִים עָלַי, וּבְרַצוֹנָךְ הִוִּיתִי לַחֲרָבָה. יא) מִתַּגֵּרֶת יָדְךָ—מִמַּפֶּת יָדְךָ. "תַּגֵּרֶת" לְשׁוֹן רִיב וּמִלְחָמָה. מִתַּגֵּרֶת יָדְךָ אָנִי כָלִיתִי—אִנִּי כָּלָה וְאִבֵּד מִרֵּב הַמִּכְאוּבִּים אֲשֶׁר הִבֵּאתָ עָלַי.

(*) ויש מפרשים בצלם—בצל, והוא מתקבל מאד על הדעת.

- יא צדקתך לא כסיתי בתוך לבי,
אמונתך ותשועתך אמרתי,
לא כחַדתי חסדך ואמתך לקהל רב.
- יב אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני,
חסדך ואמתך תמיד יצרוני.
- יג כי אפפו עלי רעות עד אין מספר.
השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות,
עצמו משערות ראשי, ולבי עזבני.
- יד רצה יהוה להצילני, יהוה לעזרתי חושה.
- טו יבשו ויחפרו יחד, מבקשי נפשי לספותה,
יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי.
- טז ישמו על עקב בשתם, האמרים לי: האח, האח!
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך,
- יז יאמרו תמיד יגדל יהוה, אהבי תשועתך.

מקרא מפורש

י(א) לא כסיתי, לא כחַדתי—הכונה ה' ב' י' ל' כפפר (כמו שהעירונו במקומות אחרים) וכן "לא אכלא" שפסטיק הקודם. י(ב) אתה ה'...—וזאת תקנתי, שנים אתה ה' לא תכלא רחמיך ממני. יצרוני—ושמרוני. י(ג) אפפו עלי—סבבני. עונותי—תוצאות עונותי, הצרות שבאו עלי בעונותי. ולא יכלתי לראות—עד שהשכו עיני מראות. וד' בי עזבני—כמו מ'ת ל'פי ב'קרבי. ט(ט) לספותה—לבלותה, להאבדתה. ט(ז) ישמו על עקב בשתם...—חפצי רעתי, שהיו בטוחים במפלתי ושמחים לאידי מראש, וראו, כי אבדה תקותם, וישתוקמו ויכלמו יחד, שמים, השתומם—לשון ב'הלה נ'הלה. ע'ל עקב—בגלל, בשביל. האח—קריאת שמחה לאיד.

- ד וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהִלָּה לְאֱלֹהֵינוּ,
יֵרָאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ, וַיִּבְטְחוּ בִּיהוָה.
- ה אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר שָׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ,
וְלֹא פָנָה אֶל רִהָבִים וְשָׁטִי כָזָב.
- ו רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֹתָהּ, יְהוָה אֱלֹהֵי,
נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִחְשַׁבְתֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ, אֵין עֶרֶךְ אֵלֶיךָ.
אֲגִידָה וְאֹדְבָרָה—עֲצָמוֹ מִסֵּפֶר.
- ז זָבַח וּמִנְחָה לֹא חִפְצָתָּ, אֲזִנִּים כָּרִיתָ לִּי.
עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאַלְתָּ.
- ח אַז אֲמַרְתִּי: הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי.
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, אֱלֹהֵי, חִפְצָתִי, וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי.
- י בִּשְׂרָתִי צָדֵק בִּקְהַל רַב,
הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא, יְהוָה, אֹתָהּ יִדְּעָתָּ.

מקרא מפורש

(ה) רִהָבִים—גִּזְמוֹת, גִּזְמוֹת רַבִּים, וְשָׁטִי כָזָב—חֲלוּמוֹת אַחֲרֵי קֶזֶב, חֲמֻסִּים מִן שְׂאֵיִם וְכֹלִים לַעֲשׂוֹת (*). רַבּוֹת—גְּדוּלוֹת. נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִחְשַׁבְתֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ—גְּדוּלוֹת נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִחְשַׁבְתֶּיךָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין עֶרֶךְ אֵלֶיךָ—אֵין לְהַשְׁווֹת אֵלֶיךָ, אֵין הוֹמָה לָּךְ. אֲגִידָה וְאֹדְבָרָה...—אִם אֲבֹא לְהַגִּיד וּלְסַפֵּר אֶת נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא אֶסְפִּיק בִּי רַבּוֹ מְאֹד. (ו) אֲזִנִּים כָּרִיתָ לִּי—אֲזִנִּים שֶׁמַּחֲתִּים לִי, לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלְךָ וּלְשִׁמּוֹר אֶת מִצְוֹתֶיךָ, כִּי זֶה טוֹב לָּךְ מְעוֹלָה וּזְבַח. כָּרִיתָ—שֶׁמַּחֲתִּים. (ח) אַז אֲמַרְתִּי...—בְּשִׁדְדִי לִי, שֶׁאֵין חֶסֶד לָּךְ בְּעוֹלוֹת יִבְרָחִים, אֶסְתַּח אֲבֹאָה נָא לְפָנֶיךָ בִּמְגִלַת סֵפֶר, שֶׁכְּתוּב בָּהּ עַל אֲדוֹתַי, בְּלִמְדָּה, מִה שֶׁאַתָּה דוֹרֵשׁ מִמֶּנִּי. (ט) בְּתוֹךְ מַעֲי—בְּתוֹךְ מַעֲי. (י) בִּשְׂרָתִי צָדֵק בִּקְהַל רַב—סִפְרִי אֶתְקַדֵּךְ, הַקְדִּיד בְּתוֹךְ קֹהֶל רַב, לֹא אֶכְלָא—לֹא אֶטְנֶה.

(*) זה עקר הוראת „כזב“ בכל מקום, על כן יאמר „כל האדם כזב“, לפי שהאדם אינו יודע בטבעו, אם יוכל למלא את הבטחותיו,

אֹיְבֵי יֹאמְרוּ: רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ.
 וְאִם בָּא לִרְאוֹת, שׁוֹא יִדְבֹּר,
 לְבוֹ יִקְבֹּץ אֲוֹן לוֹ, יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֹּר.
 יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי,
 עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי.
 דַּבֵּר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ,
 וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם.
 גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחֲתִי בּוֹ,
 אוֹכֵל לֶחֱמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֵקֵב.
 וְאַתָּה, יְהוָה, חֲגֹגִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם.
 בְּזֹאת יִדְעֵתִי, כִּי חֲפָצָתָ בִּי,
 כִּי לֹא יִרְעֶה אוֹיְבֵי עָלַי.

מקרא מסורש

שהיא את פי הטאתי לה, ובידך אפוא לרפוא לי. ו אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי—
 מבקשים הם רעה לי. ו אִם בָּא לִרְאוֹת שׁוֹא יִדְבֹּר—כי יבוא איש מדם
 לראותני ולבקרוני בחלוי. ש"ב י"ג ה' ו'; מ"ב ט' ט"ו, כמשתתף בצערי ומבקש
 להעיל לי, שֶׁקֶר הוא דובר, לא טוב הוא דורש לי, כי אם פונה אחרת לו.
 לְבוֹ יִקְבֹּץ אֲוֹן לוֹ—...בשבתו אתי, לְבוֹ קוֹבֵץ דְּבָרִים נָגִיד, ובצאתו לחוץ,
 יִדְבֹּר עָלַי מַה שְׁיִיבֵל. ו יִתְלַחֲשׁוּ—ידברו זה אל זה בהשאני. ט דַּבֵּר בְּלִיעֵל
 יִצּוֹק בּוֹ...—אומרים הם עלי: מזמות רעות בקרבך תמיד*). ועתה כשנפול למשכב
 לא יקום עוד. ו גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי...—איש אשר הלך בשלום אתי כל הימים
 וגם היה מאוכלי שליחני מרים רגלו עלי לבעט בי. הִגְדִּיל עָלַי עֵקֵב—הגדיל
 עלי עקבו, הרים רגלו עלי. ו וְהַקִּימֵנִי—מחלוי. יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי—בזאת
 אדע: כשתקימני מחלוי ולא תשמח אויבי עלי, אדע, כי חפצת בי. יִרְעֶה—ינחל.

*) כלהלן ק"א ג'. וזה מסתבר יותר מדברי המבארים, דבר בליעל" מחלה.
 קשה ומסבנה.

יח וְאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן, אֲדַנִּי יִחְשָׁב לִי,
עֲזָרְתִּי וּמִפְלִטִי אַתָּה, אֱלֹהֵי אֵל תֹּאחֲרָה.

מא

למנצח, מזמור לדוד:

א אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה.
ב יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֶּהוּ, וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ,
ג וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אִיבִיו.
ד יְהוָה יִסְעֲדֵנּוּ עַל עֵרֶשׁ דָּוִי,
ה כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת בְּחִלּוֹ.
ו אֲנִי אֶמְרֹתִי: יְהוָה, חַנּוּנִי,
ז רַפָּאָה נַפְשִׁי, כִּי חֲטָאתִי לָךְ.

ס פתח באתנ"ח ובס' פ' ס ואשר בתיב

טקרא מסורש

(יח) וְאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן... — אֲנִי אֵין כֹּחַ בִּי לַעֲזֹר לִי בַעֲצָמִי, עַל כֵּן הִ' יִחְשָׁב לִי, בְּבוֹכוֹל, וַיִּשְׁמְרֵל, וַיַּחַיֵּנִי עֲדָה, לְחַיִּילִנִּי*.)
מא. (ב) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל — הַמְּזֻמָּר הַזֶּה הוּא (בַּמְּזֻמָּר לֵד) תַּפְלַת אִישׁ חֹלֶה, שֶׁמִּלְבַּד צָרְתוֹ וְזֶה גַם שׁוֹנְאִים רַבִּים לוֹ. מִשְׁכִּיל אֶל דָּל — מִשְׁתַּמֵּךְ בְּצָרְתוֹ שֶׁל דָּל וּמִשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר לוֹ. דָּל — הוֹרָאתוֹ הַעֲקָרִית: הוֹה, רַפָּה כֹחַ, חֹלֶה. בְּיוֹם רָעָה — בַּשָּׁעַת צָרָה. (ג) וַיְחַיֶּהוּ — וַיִּרְפָּאֵהוּ, כִּבּוֹא עָלָיו חֵלִי, וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ — יִחַלֵּל, יִכְבֶּה, וַיַּחַלֵּל. וְאֵל תִּתְּנֵהוּ... — כִּלְמִשְׁלָה כִּי ו"ב. (ד) יִסְעֲדֵנּוּ — יִתְקַבֵּל, וְהִי לְמַשְׁעָן לוֹ. עֵרֶשׁ דָּוִי — מִשַּׁת מַקְאוֹבִים, מִשַּׁת חֵלִים. עַל עֵרֶשׁ דָּוִי — כְּשֶׁיִּשְׁכַּב עַל עֵרֶשׁ דָּוִי, כִּבּוֹא עָלָיו מַחֲלָה עוֹהָ. כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת בְּחִלּוֹ — אֵת כָּל זַעֲזוּעַ תַּחֲפוּף, כְּלוּמָר, תַּעֲזוֹר לוֹ. כָּל מַה שֶּׁאֲשֶׁר בּוֹ לְהַקֵּל אֵת מַקְאוֹבָיו. (ה) אֲנִי אֶמְרֹתִי... — עַל כֵּן אֲנִי פּוֹנֵה בְּחֵלְיִי אֶל ה' וּבוֹטֵחַ בּוֹ. כִּי חֲטָאתִי לָךְ — בִּי לָךְ לְבַד חֲטָאתִי, כְּלוּמָר, בִּי אַתָּה הוּא הַמְּבִיא אֵת חֵלְיִי עָלַי.

(*) תפלה זו. (מפסוק י' והלאה) נשנית כפלה, כמעט בלי שנוי, להלן (מזמור ע'), ושם נאמר תחת "יחשב לי" "חושבה לי".

כִּי אֶעְבֹּד בַּסֶּךְ אֲדַדִּים עַד בֵּית־אֱלֹהִים,
 בְּקוֹל רָנָה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג.
 מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶינִי, בְּנַפְשִׁי, וַתִּהְיֶה עֵדִי?
 הוֹחִילִי לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אוֹדְנוּ, יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ.
 אֱלֹהִי, עָלַי בְּנַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה,
 עַל כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֲרֶץ יִרְדֵּן,
 וְחֶרְמוֹנִים מִהֵר מְצַעַר.
 תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִידָה,

מקרא מפורש

בְּיָמַי גִּדְּוִי אֶת הַפְּרָטִים הָאֵלֶּה מִדְּבָרֵי יָמִי בְּקוֹדְמִים, אֲשֶׁפְּכָה בְּנַפְשִׁי עָלַי (תִּשְׁתַּחֲוֶה בְּנַפְשִׁי).
 כִּי אֶעְבֹּד בַּסֶּךְ—בְּשִׁחְוִי עוֹבֵר בְּתוֹךְ קֶהֱל רֵב וְהִיטוּ הוֹלָכִים יַחַד
 הַלִּיכָה חֲנִינִית אֶל בֵּית אֱלֹהִים. סך—קֶהֱל גָּדוֹל*. אֲדַדִּים...—אֲדַדְּהָ אֲתָם, הִיטִי
 מִחֻלָּף הַלִּיכָה מִתּוֹכָה בְּתוֹךְ הַחֲמוֹן הַחוֹגֵג**. הָמוֹן חוֹגֵג—בְּתוֹךְ הָמוֹן חוֹגֵג, בְּקֶהֱל
 צֶהֱל וְשִׁמְחָה. ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶינִי בְּנַפְשִׁי...—הַמְשׁוֹרֵר מִתְחַזֵּק וּמְנַחֵם אֶת נַפְשׁוֹ: עַל
 כֵּה אֶת בְּנִיפָהּ, מִתְאַבֵּלֶת וְהוֹמִיָה. הוֹחִילִי—כִּי עוֹד אוֹדְנוּ—עוֹד אֶזְכְּרָה
 לְבוֹא אֶל בֵּית ה' וְלַהֲדוֹת לוֹ עַל יְשׁוּעוֹת פָּנָיו, עַל הַתְּשׁוּעוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לִּי בְּאוֹר
 פָּנָיו, בְּאֲשֶׁר יֹאִיר פָּנָיו אֵלַי**. ו עַל כֵּן אֶזְכְּרֶךָ..—עַל כֵּן פֹּה כְּמוֹ "עַל כֵּי":
 בְּנַפְשִׁי מִשְׁתַּחֲוֶה בְּקֶרְבִּי, עַל כֵּי בְּאֶרֶץ גִּלְתִּי, בְּאֶרֶץ מוֹצְאִי הַיַּרְדֵּן, אֶצֶל רֵאשֵׁי הַר
 חֶרְמוֹן (שֶׁהוּא בְּקֶצֶה נְבוֹר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) אֲנִי זוֹכֵר אוֹתָךְ וְאֶת הַיָּבֵל בְּבוֹרְךָ, וְהוּא
 מִה שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַלָּה: "אֱלֹהִי אֶזְכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי". מְצַעַר—בְּנִרְאָה, הוּא שֶׁ
 אַחֵר "הַחֶרְמוֹנִים", אַחֵר מִרְאשֵׁי הַר חֶרְמוֹן. ה תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
 צְנוּרִידָה—פֹּה בְּאֶרֶץ גִּלְתִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל זְרָמֵי הַמַּיִם הַשּׁוֹפְסִים וְנוֹפְלִים בְּרַעֲשׁ
 מִרְאשֵׁי הַצְּרוּרִים, שֶׁהוּא כְּמוֹ קְרִיאַת תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם. תְּהוֹם—שֶׁעֵצָה מַיִם. צְנוּר—

(*) ויש מתרגמים "סך" סכה, חפת כבוד, ומפרשים, שהיה המשורר שר גדול
 או מלך בארצו, והיו נושאים אותו תחת חפת כבוד בשעת חגיגה.
 (**) "אדדם" על פי זה התפעל משרש דדה בהוספת כנוי מצרף, ויש אומרים,
 שהוא משרש דדם ובלי כנוי, אך לא נמצא שרש זה בשום מקום עוד.
 (***) על פי השבועים נמשכת מלת "אלהי" שבראש הפסוק הבא לסוף פסוק זה, ויש
 לקרוא "ישועות פָּנִי וְאֶרְצִי" כבסוף המזמור הזה והבא אתריו.

יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּת בִּי
וּתְצִיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם.
יד בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן!

ס פ ר ש נ י

מב

א לִמְנַחֵם מִשְׁכִּיל, לִבִּנִי קִרַּח:
ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם,
ג כֵּן נַפְשִׁי תִּעְרַג אֲלֶיךָ, אֱלֹהִים.
ד צִמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים, לֹאֵל חַי,
ה מִתִּי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים?
ו הֲיִתְּהָלִי דְמַמְעִתִי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה,
ז בְּאֹמֶד אֵלַי כָּל הַיּוֹם: אֵיךְ אֲלֶהֱיָהּ?
ח אֵלֶּה אֲזַכֵּרָה וְאֶשְׁכַּח עָלַי נַפְשִׁי,

מקרא מפורש

וְשִׁמְעֵה תְרוּעַת שְׁמִיךָ. (יג) בְּתַמִּי—בְּצַדִּקִי (בְּלִמְעָלָה י"ח כ"א-כח). תִּמְכָּת בִּי—אַתָּה תוֹמֵךְ בִּי, עוֹזֵר לִי תָמִיד בְּשַׁעַת צָרָתִי. וּתְצִיבֵנִי—וּתְעַמִּידֵנִי, אַתָּה נוֹתֵן בִּי כֹחַ לַעֲמוֹד לִפְנֵיךָ.

מב. (א) לִבִּנִי קִרַּח—מְשִׁירִי בִנִי קִרַּח: תְּבוּרַת לְיוֹם מְשׁוּרָרִים מִבְּנֵי בְנוֹי שֶׁל קִרַּח. (ב) כְּאֵיל תִּעְרַג...—הַמְּעֻזָּר הַזֶּה הוּא נִעְזָר לְאָרְצוֹ מוֹלְדָתוֹ וּלְבֵית אֱלֹהִים. כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם—כְּאֵילָה צִמְאָה שׁוֹאֶפֶת לְנַחְלֵי מַיִם. אֵיךְ—מִיָּן צָבִי. עָרַג—שָׁאוֹף, הִקְסֵף. אֲפִיקֵי מַיִם—מַעְיָנוֹת, נְחָלִים. וְאַרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים—אָבוֹא בְּקִרְבֶּן לִפְנֵי אֱלֹהִים (כְּמוֹ: "שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל וְכוּרֵךְ אֶל פְּנֵי הָאֲדֹנָי" שְׁמוֹת כ"ו יו). הֲיִתְּהָלִי דְמַמְעִתִי לֶחֶם...—דְּמַמְעִתִי וְנִשְׁתָּה מְצֻיָּה בְּלֶחֶם שְׂאֵדָם אוֹכֵל בְּכָל עֵת: אֲנִי בּוֹכָה תָמִיד, יוֹמָם וּלְיָלָה. בְּאֹמֶד אֵלַי—עַל כִּי אֵימְרִים אֵלַי. (ח) אֵלֶּה אֲזַכֵּרָה...—כְּשֶׁאֲנִי זוֹכֵר עֲתָה

1. שֶׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ, הֵמָּה יִנְחוּנִי,
 2. יִבְיֹאוּנִי אֶל הַר קְדֻשֶׁךְ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
 3. וְאַבְרָאָה אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים.
 4. אֶל אֵל שְׁמֹחַת גִּילִי.
 5. וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוּר, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 6. מֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי, וּמֶה תִּהְיֶה עָלַי?
 הוֹחִילִי לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אוֹדְנִו.
 יְשׁוּעוֹת פָּנֶי וְאֱלֹהֵי.

מד

8. לְמִנְצָה לְבָנֵי קִרְחַ מִשְׁכִּילִי;
 9. אֱלֹהִים, בְּאַזְנוֹנֵנו שְׁמַעֲנוּ, אֲבוֹתֵינו סִפְרוּ לָנוּ,
 פָּעַל פְּעֻלָּת בִּימֵיהֶם, בִּימֵי קֶדֶם.
 10. אַתָּה יְדָךְ גּוֹיִם הוֹרֵשֶׁת וְתַטְעֵם,
 תִּרְעֵ לְאֻמִּים וְתִשְׁלַחֵם.

מקרא מפורש

עובדתי, הרחמני טלפניד. 8 אורך ואמתך—וישעתך וידקתך (כלמעלה ד' 7
 כ"ה ה'). 9 ינחוני—יוליכני מארץ גלותי. 10 אל אל שמוחת גילי—אל אל,
 שדיא שמחתי וגילי.

מר. 10 אלהים באזנונו שמענו... המזמור הזה ותחבר בשעת מנוחה
 ודולה לפני אויב ומעשים רמים בקדושים, ביהודים שמסרו נפשם על קדושת השם.
 ותדברים מתאימים ביהודי לתקופת החשמונאים. פעל פעלת בימי קדם—את
 המפעל אשר פעלת בימיהם, את הגדולות אשר עשית אז בימי קדם. 11 ידך—
 בידך, כלומר פעמך. גוים הורשת ותטעם—גרשת גוים ובמקומם נטעת את
 אבותינו. תרע לאומים ותשלחם—שברת לאומים (רעע) ותגרשם מפני אבותינו (*).

(*) ויש מפרשים פה "שלת" כהוראת הרחבת גבול, מלשון, "תשלח שרשנה", ועפ"י
 זה יהי מוסב על "אבותינו" כמו "ותטעם".

כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָה עָלַי עֲבְרוּ.
 ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִידוֹ,
 וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי.
 י אֹמְרָה לְאֵל סִלְעִי: לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי?
 לָמָּה קָדַר אֵלַי בְּלִחַץ אוֹיֵב?
 יא בָּרַצַח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרָפוֹנִי צוֹרְרִי,
 בְּאֹמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם: אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ?
 יב מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה בִּנְפְשִׁי, וּמַה תִּהְיֶה עָלַי?
 הוֹחִילִי לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אוֹדְנוּ,
 יְשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֱלֹהֵי.

מג

א שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים, וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חֲסִיד.
 מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִּפְלֹטֵנִי.
 ב כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מַעֲזִי, לָמָּה זָנַחְתָּנִי?
 לָמָּה קָדַר אֶתְהַלֵּךְ בְּלִחַץ אוֹיֵב?

מקרא מפורש

מִרְבָּב מְקַלֵּם מִיָּמִי, וּפֹה הַבּוֹנֶה וְרֵם מִיָּמִי, נִחַל. כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָה עָלַי עֲבְרוּ—הוא מְשִׁיל אֶת צָרוֹתָיו הַמוֹצֵאוֹת אוֹתוֹ בְּנִדְחוֹ לְמִשְׁבְּרֵי יָם וְגִלְיָה (ט) יִצְוֶה—הַבּוֹנֶה: וְשִׁלַּח, וְתָן. ט יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִידוֹ...—אֵבֶל הוּא שׁוֹמְרִי וּמַעֲזִילִי בְּכָל עֵת וְלוֹ אֲנִי מְשׁוֹרֵר וּמִתְפַּלֵּל בְּכָל עֵת. יוֹמָם... וּבִלְיָלָה—הַבּוֹנֶה תָּמִיד, בְּכָל לַיְלָה—שִׁירָה—שִׁירָה, הַשִּׁיר לַה'. י לָאֵל סִלְעִי—לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר לִי לְמִקְסָה וּלְמַעֲזוֹ תָּמִיד. קָדַר—בְּפָנִים חֲשָׁבִים, יא בָּרַצַח בַּעֲצָמוֹתַי...—כְּמוֹ רָצַח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרָפוֹת אוֹיְבֵי לִי. יְשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֱלֹהֵי—שְׂרָא יְשׁוּעָתִי וְאֱלֹהֵי, יְשׁוּעוֹת פָּנַי—יְשׁוּעוֹת נַפְשִׁי. מג. א) שָׁפְטֵנִי—עֲשֵׂה מִשְׁפָּטִי וְדִינִי. מִגּוֹי לֹא חֲסִיד—מִגּוֹי הוֹטֵא וּפּוֹשֵׁעַ (שְׁלִילָה שֶׁנֶּשֶׁה בָּהּ הַזֶּה הַבּוֹנֶה, כְּמִבְּזֹאֵר לְמַעַלָּה בְּמִקְדָּמוֹת אֲחֵרִים). ב) זָנַחְתָּנִי—

טו

תְּשִׁימוּנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם, מִנּוּד רֹאשׁ בְּלֹאמִים.

טז

כָּל הַיּוֹם כְּלִמְתִּי נִגְדִי, וּבִשְׁת פָּנִי כִסְתָּנִי.

יז

מִקּוֹל מִחֲרָף וּמִגִּדָּף, מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם.

יח

כָּל־זֹאת בָּאתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּהָ,

וְלֹא שָׁקַרְנוּ בְּבְרִיתָהּ.

יט

לֹא נָסוּג אַחֲזֹר לִבֵּנוּ, וַתֵּט אֲשַׁרְנוּ מִנִּי אֲרֻחָהּ.

כ

כִּי דִבִּיתָנוּ בַּמְּקוֹם תְּנִים, וַתִּכַּס עָלֵינוּ בְּצִלְמוֹת.

כא

אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ, וַנִּפְרֹשׁ כַּפֵּינוּ לֹאֵל זָר.

כב

הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר זֹאת,

כִּי הוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת לֵב.

כג

כִּי עָלִיד הִדְגָּנוּ כָּל הַיּוֹם, נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן טִבְחָה.

כד

עוֹרָה, לָמָּה תִישֵׁן אֲדֹנִי, הִקְיָצָה, אֵל תִּזְנַח לְנִצָּחַ.

טקרא מפורש

לבנו. טו) מִשָּׁל—מליצת לענ (גם מאמר מליצי בכלל). תְּשִׁימוּנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם...—
שטת אותנו לעם, שְׁבֵל הַגּוֹיִם מְלֻלִים וּמְנִיעִים רֹאשׁ עָלֵינוּ. יח) בָּאתָנוּ—פָּאָה עָלֵינוּ.
וְלֹא שָׁקַרְנוּ—לא בדנו. יט) לֹא נָסוּג אַחֲזֹר לִבֵּנוּ—לא סר לבנו מאחריה.
וַתֵּט אֲשַׁרְנוּ—ולא נָטָה אֲשַׁרְנוּ, לא נָטָה רִגְלֵנוּ. כ) כִּי דִבִּיתָנוּ...—גם כֹּאשֶׁר
דִּבִּיתָנוּ בַּמְּקוֹם תְּנִים וְחֹשֶׁבֶת אותנו כַּמַּחֲשָׁבִים, לא שָׁכַחְנוּהָ וְלֹא פָּרַט מאחריה.
דִּבִּיתָנוּ בַּמְּקוֹם תְּנִים—הִצִּיקוֹתָ לָנוּ בַּחֲבִיאוֹת אותנו לֶאֱרֹץ מִדְבָּר שֶׁהוּא מְקוֹם
תְּנִים (*). תְּנִים—מִין שׁוּעַל אוֹ כֶּלֶב מִדְבָּרִי (שֶׁאֵקָל). צִלְמוֹת—חֲשֵׁכָה גְדוּלָּה. כא) אִם
שָׁכַחְנוּ—הֵאֵם שָׁכַחוּ (*). כב) יַחְקֹר זֹאת—יֹדֵעַ זֹאת. כג) עָלִיד—
לְמַנְקָה, עַל כִּי אֲנִינּוּ נֶאֱמָרִים לָהּ. כְּצֹאן טִבְחָה—כְּכֻשִׁים נְתוּנִים לְטֶבַח.

(* יש מתרגמים „דכיתנו“ כמו „דחיתנו“. מלת „תנים“ אפשר שהוראתה פה

נחשים (כמו תנינים).

(* אפשר לפרש „אלו שכחנו“. ולחבר פסוק זה עם הבא אחריו.

- ד כי לא בחרבם יִרְשׁוּ אֶרֶץ.
וּזְרוּעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ.
ה כי יִמְיִנֶה וּזְרוּעָה וְאוֹר פָּנָיֶה, כי רָצִיתָם.
ו אַתָּה הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים, צִוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב.
ז בָּךְ צָרִינוּ נִגְנָח, בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קִמְיָנוּ.
ח כי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבֹטָח, וְחֶרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי.
ט כי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ, וּמִשְׁנָאֵינוּ הִבִּישׁוֹת.
י בְּאֱלֹהִים הִלָּלְנוּ כָּל הַיּוֹם.
יא וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִזְכָּר, סֶלָה.
יב אֵף זָנַחְתָּ וַתִּכְלִימֵנוּ, וְלֹא תֵצֵא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.
יג תְּשִׁיבֵנוּ אַחֲרָיִם מִנִּי צָר, וּמִשְׁנָאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ.
יד תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֵכָל, וּבְגוֹיִם זָרִיתָנוּ.
יז תִּמְכֹּד עֲמֹךְ בְּלֹא־הוֹן, וְלֹא רִבִּית בְּמַחֲיִרֵיהֶם.
יח תְּשִׁימֵנוּ חֶרֶפָה לְשֹׁכְנֵינוּ, לַעַג וְקֶלֶס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ.

מקרא מפורט

(ד) כי יִמְיִנֶה...—כי אם יִמְיִנֶה וּזְרוּעָה הם שהושיעו להם. וְאוֹר פָּנָיֶה כי רָצִיתָם—מה שהאורות פָּנָיֶה עליהם והאית חסד להם הוא שהיה להם לעזר. „אוֹר פָּנִים“ כלמעה במקומות הרבה. „רצה“—חיות חסד. (ה) צִוֵּה—שלח, תצא. (ו) נָבוֹס—נרמס, נרבא. (ח) כי הוֹשַׁעְתָּנוּ...—כי אֵף אַתָּה הוֹשַׁעְתָּנוּ תמיד מִצָּרֵינוּ. הִבִּישׁוֹת—הקלמט, נתת לבנו. (ט) בְּאֱלֹהִים הִלָּלְנוּ...—אין אני מתהללים בפני אוֹיְבֵינוּ אֵלָּא בָּךְ, לֵךְ אֲנִי מְחַסֵּם אֶת הַנֶּאֱחָז בְּכָל פֶּעַם. הִלָּלְנוּ—כמו הִתְהַלָּלוּ: הִלָּלוּ אֶת עַצְמָנוּ. (י) אֵף זָנַחְתָּ—אֵף זָנַחְתָּ: אֵף עָשָׂה וַתִּתֵּן אוֹתָנוּ. (יא) תְּשִׁיבֵנוּ אַחֲרָיִם מִנִּי צָר—תְּכַרְחֵנוּ לָשׁוּב אַחֲרָיִם לָנוּ מִפְּנֵי צָרֵינוּ. (יב) כְּצֹאן מֵאֵכָל—כְּצֹאן נָתַן לֵאמֹל. (יג) זָרִיתָנוּ—הַפִּיצוֹת אוֹתָנוּ. (יד) בְּלֹא־הוֹן—בְּלֹא כֶסֶף, חֵם. וְלֹא רִבִּית בְּמַחֲיִרֵיהֶם—לֹא דְרֹשֶׁת הַרְבֵּה בְּמַחֲרִים. (יז) קֶלֶס—לְשׁוֹךְ

וְתוֹרָה נֹרְאוֹת יְמִינָהּ.
 חֲצִיָּה שְׁנוֹנִים, עַמִּים תַּחְתִּיָּה יִפְּלוּ,
 בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ.
 כְּסֶאֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד,
 שֹׁבֵט מִיֶּשֶׁר שֹׁבֵט מַלְכוּתָהּ.
 אֶהְבֶּת צֶדֶק וּתְשַׁנָּא רָשָׁע,
 עַל כֵּן מִשְׁחָה אֱלֹהִים אֱלֹהֶיהָ,
 שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרֶיהָ.
 מִדּוֹ וְאַהֲלוֹת קָצִיעוֹת כָּל בְּגָדֶיהָ,
 מִן הַיְכָלִי שֶׁן מְנִי שִׁמְחוּהָ.
 בְּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוּתֶיהָ.

° שוא באתנח ° חק' דנשה

מקרא מפורש

הַרוֹחַ הַמְקַרְבֵּת אֶת הָאָדָם לַקִּטְנוֹס וְלִים מִמֶּנּוּ וּמִכִּיָּא לִידֵי עֲשׂוֹת צֶדֶקָה וְחֶסֶד.
 וְתוֹרָה נֹרְאוֹת יְמִינָהּ—יְמִינָהּ תַּעֲמֹד לָהּ לְהִרְאוֹת נֹרְאוֹת בְּמַלְחָמָה עִם אוֹיְבֵי
 עַמָּהּ. (ו) בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ—הַצִּיָּה וְפָלִי בְּלֵב אוֹיְבֵיהָ. (ז) כְּסֶאֶד אֱלֹהִים
 עוֹלָם וָעֶד—כְּסֶאֶד כְּפֹא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הוּא הַמְכֻוֵּן כְּסֶאֶד, וְלַעוֹלָם וָעֶד, לְדוֹר
 דוֹר יְהִי וְכֵן. שֹׁבֵט מִיֶּשֶׁר שֹׁבֵט מַלְכוּתָהּ—אַתָּה מַנְהִיל אֶת עַמָּהּ בְּצֶדֶק
 וּבְמִשְׁפָּט. מִיֶּשֶׁר—יֶשֶׁר, צֶדֶק. (ח) שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרֶיהָ—יוֹתֵר מַחְבְּרֶיהָ, יוֹתֵר
 מִשְׁאֵר הַמַּלְכִים מִשְׁחָה אֱלֹהִים שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן; הַשָּׂרִים וְהַדּוֹלִים הֵיוּ סָבִים אֶת גּוֹפֶם בְּשִׁטָּן
 בְּיוֹם מִשְׁתָּה וּשְׁמִחָה, וְהַמִּשְׁחָה אֹמֵר, כִּי נָתַן ה' לִי שְׁמִחוֹת וְנִיל יוֹתֵר מִלְּכָל שְׂאֵר
 הַמַּלְכִים (וְאִפְשָׁר שֶׁהַדְּבָרִים מְכֻוֵּסִים לְמִשְׁתָּה הַתּוֹנֶת) (ט) מִזֶּה—מִירוּחֵה, מִירוּחֵה, שֶׁרָח
 נִשְׁחָה מִעֵין בְּשָׂמִים יְדוּעִים. אֶהְבֶּת—בְּשָׂמִי עֵין יְדוּעִים בְּשֶׁם אֱלֹהֶיהָ. קָצִיעוֹת—קִסְיָה,
 מִין קִנְמוֹן. מִדּוֹ וְאַהֲלוֹת...—כָּל בְּגָדֶיהָ מִבְּשָׂמִים כְּמֵר וּבִאֲהֻלוֹת וּבְקָצִיעוֹת. מִן
 הַיְכָלִי שֶׁן מְנִי שִׁמְחוּהָ—בְּצִאתָהּ מִהַיְכָלִי הַשֵּׁן אֲשֶׁר שִׁמְחוּהָ בָּהֶם. מְנִי שִׁמְחוּהָ—
 מִתּוֹךְ הַיְכָלִים אֲשֶׁר שִׁמְחוּהָ בָּהֶם*.) (י) בְּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוּתֶיהָ—בִּין בִּיקְרוּת

(*) ויש מפרשים: „מני׳ מניב, כלי זמר ידוע, ״ומני שמחוך״: ששמחו אותך במנים.

לָמָּה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר, תִּשְׁכַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצֵנוּ.
כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשֵׁנוּ, דִּבְקָה לָאָרֶץ בְּטַנְנוּ.
קוֹמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ, וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ.

מה

א לִמְנַצֵּחַ עַל שְׁשֻׁנִים לִבְנֵי קִרְחַ, מִשְׁכִּיל שִׁיר יִדְיֹת:
ב רָחַשׁ לִבִּי דְבַר טוֹב, אָמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַלְךָ.
ג דְּשׁוֹנֵי עֵט סוֹפֵר מְהִיר.

ד יִפְיִיפִית מִבְּנֵי אָדָם, הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ.
ה עַל־כֵּן בִּרְכָה אֱלֹהִים לְעוֹלָם.
ו חָגוּר חֲרָבְךָ עַל יָרֵךְ, גְּבוּרָה הוֹדֵךְ וְהִדְרָךְ.
ז וְהִדְרָךְ צָדָה רֶכֶב עַל־דְּבַר־אַמֶּת וְעֲנוּה־צָדִיק.

מקרא מסורש

(כז) עֲזֹרָתָה לָנוּ—לְעֹזֶרָה לָנוּ.

מה. (א) שְׁשֻׁנִים—שֵׁם כָּלִי שִׁיר. שִׁיר יִדְיֹת—שִׁיר אֶתְכָּה: עַל פִּי
הַשְּׁעָרָה קְרוּבָה מְאֹד וְתַחֲבֵר הַמִּזְמֹר הַזֶּה לְכַבֹּד אֶחָד מִמְּלִכְיָנוּ, שֶׁנֶּשֶׂא לוֹ בֵּת מֶלֶךְ
לְאִשָּׁה. (ב) רָחַשׁ לִבִּי דְבַר טוֹב—לִבִּי הִתְעוֹרֵר לְדַבֵּר טוֹב, רַעְיוֹן טוֹב עָלָה
עַל לִבִּי. רָחַשׁ—לִשׁוֹן תְּנוּעָה, וְהוֹדָאתָ פֶה תְנוּעָה פְּזוּמִית, הִתְרַשְׁשִׁית. מַעֲשֵׂי
לְמַלְךָ—מַעֲשֵׂי מֶלֶךְ. אָמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַלְךָ—אֲנִי מְסַפֵּר מַעֲשֵׂי מֶלֶךְ
אֶחָד*). דְּשׁוֹנֵי עֵט סוֹפֵר מְהִיר—בְּלִשְׁוֵי אֲנִי בָּא לַעֲשׂוֹת מִנְּכָרָת נֶצַח לְמַלְכִּי
כְּמַעֲשֵׂה סוֹפֵר מְהִיר בְּעֵט. הַסּוֹפֵר הַקָּדֵם הָיָה מְחַמֵּק דְּבָרִים עַל לִיחַ בְּעֵט בְּרָזֶל.
א יִפְיִיפִית מִבְּנֵי אָדָם—יִפָּה אֶתָּה מֶלֶךְ בְּנֵי הָאָדָם. חֵן—יָפִי, נֶעֱם. עַל כֵּן—
כִּי עַל כֵּן, מֵאֲשֶׁר, נֶעֱם. (ד) הוֹדֵךְ וְהִדְרָךְ—הַחֲרָב הַיָּד הוֹדֵךְ וְהִדְרָךְ: כָּלִי מִלְחָמָה
קְבוֹד וְתַפְאֶרֶת לְגְבוּרָה וְנִאֻסִּים בְּיָחִיד לְמַלְכִּי. (ה) וְהִדְרָךְ—וּבְהִדְרָךְ צָדָה וְרֶכֶב
לְמִלְחָמָה עַל דְּבַר אֱמֶת וְעֲנוּת צָדִיק, בְּלִזְמֵר. לְרִיב רִיב עֲשׂוּקִים. עֲנוּה—שְׁפִלּוּת

(*) ואין בזה כל שנוי לשון הכתוב: הלי משמשת במקומות רבים לסמיכות
(מברב לפריו" הושע י' א; "מרעש לרכבו", ירמיה מ"ז ג'; גם "מזמור לדוד", "לידותיו",
לבני קרח" ממין זה), וכן אנחנו מוצאים תמונת "ד" במקרא לסמן רבים: "ואשרי
כיששכר" שופטים ח' ט"ו; "ונסתם גיא הרי" זכריה י"ד ה' ומלת "שדו" בהרבה מקומות.

תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ.
אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל דֹּד וְדָד.
עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעֹלָם וָעֶד.

מז

לְמַנְצָה לִבְנֵי כְרָח, עַל עֲלֻמוֹת שִׁיר;
אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֻז,
עֲזָרָה בַּצָּרוֹת נִמְצָא מָאֵד.
עַל־כֵּן לֹא נִירָא בְּהַמִּיר אָרֶץ,
וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים.
יִהְיוּ יַחֲמְרוּ מִיָּמֵינוּ, יִרְעֲשׂוּ הָרִים בַּגְּאוֹתָיו. סֵלָה.

מקרא מסורס

אחריו. תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ—תשים אותם לשירים עוד בחניך. פי תקבול מדינות שונות, (גם יהיו בהן לשירים, לנציבים יח) אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ—בשירי זה שמי ובר עולם לשמך. יְהוֹדוּךָ—יודיך.
מז. א) עֲלֻמוֹת—מין כל שיר או נגון. ב) אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֻז—יִמְנוּ וְהוּא מוֹסֵד עַל סִכְנָה גְדוֹלָה שְׁהוּתָהּ וְרוֹשְׁלוֹם בָּהּ וְנִצְלָה. על פי השערה מתקבלת על הלב ודבר פי על רעש הארץ שהיה בימי עזריה (באמר בעמסם א/א ובזכרית יד ה'). נִמְצָא—אפשר מאד שהוא בינוני נקבל מִיָּסָב על ה' (והזאתו: נבון לדורשי עזרתו) (כמו: ה'רשו ה' בהמצאו) "נמצאת ללא בקשונ"י) יפה: נבון בכל עת להיות לנו לעזרה בצרות. ג) עַל כֵּן...—באשר ה' לנו מחסה ועז אין אנהני נראים לנפשותינו, גם פי תרעש הארץ לענינו. וְהָרִים יִרְעֲשׂוּ מִמְּקוֹמָם וּפָסְדוּ לְחוּץ הַנֵּם. בְּהַמִּיר—פי השמירה תהרס: הָמָר גַּם פָּעַל עוֹמֵד (וראה מקרא בבאיירנו למיכה ב' ד').
ד) יִהְיוּ יַחֲמְרוּ מִיָּמֵינוּ—גם פי יחמו ויחמרו מימי הנם, ויהרסו שבתוך הנם או על שפתו ירעשו בעלות נליו, לֹא נִירָא וְלֹא נִהְיָ. יַחֲמְרוּ—ירעשו הָמָרִים, הָמָרִים, יִתְפַּסְּוּ נָלִים. בַּגְּאוֹתָיו—גרום נליו (וכן) נאמר ביהוקאל טז ה'. נאנו רמזים".

נצִיבָה שָׁגַל לִימִינָךְ בְּכַתֶּם אוֹפִיר.

יא שְׁמַעֲנִי בַת, וּרְאֵי, וְהִטִּי אֶזְנוֹךְ,

וְשִׁכַחְתִּי עִמָּךְ וּבֵית אָבִיךָ.

יב וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיָךְ, כִּי הוּא אֶדְגֶּיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ.

יג וּבֵת צֹר בְּמִנְחָה פָּנֶיךָ יִחְלוּ עֲשִׂירֵי עָם.

יד כָּל כְּבוֹדָהּ בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה,

מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.

טו לְרִקְמוֹת תּוֹבֵל לְמֶלֶךְ,

בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ.

טז תּוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחוֹת וָגִיל, תְּבוֹאִינָה בְּהִיכַל מֶלֶךְ.

יז תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ,

ו דגש אחר שורק

מקרא מפורש

שָׁלָךְ, בֵּין הַנָּשִׁים הַכְּבוֹדוֹת שֶׁבְּחֻצְיָךְ, תִּשְׁמָעֲנָה גַם בְּנֵי מְלָכִים. שָׁגַל—כְּנִי לְמַלְכָּה.
בְּכַתֶּם אוֹפִיר—בְּעָרָיו וְהֵב אוֹפִיר. אוֹפִיר—שֵׁם מְקוֹם כְּנָעַב עָרָב אוֹ בְּרֹדֹן.
(ג) וּבֵת צֹר בְּמִנְחָה...—כְּנִי צֹר וְבוֹאוּ בְּמִנְחָה לְקֶדֶם פְּנֵיךְ: הַכָּאִים מִדְּרוֹם
לְהַתְנַצֵּב לְפָנֶי מֶלֶךְ נִדּוּל הָיוּ מְכִיאוֹם לוֹ מִנְחָה. בַּת צֹר—עַם צֹר. פָּנֶיךָ יִחְלוּ
עֲשִׂירֵי עָם—עֲשִׂירֵי עָמִים, וְכַבְדֵּי גוֹיִם, יִתְרַפְּסוּ לְפָנֶיךָ, וְבוֹאוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹתוֹת כְּבוֹד
וְהִתְנַשְּׁוּ. (ד) כָּל כְּבוֹדָהּ בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה—כָּל כְּבוֹדָהּ וְכָל בַּת מֶלֶךְ, כְּלוּמָמָה,
הִרְפָּה וְנִירוֹת וּבְנוֹת מְלָכִים, בְּפָנֶיךָ הִתְכַּל. מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה—וְכָל אֶחָת
מֵהֶן לְבוּשָׁה עֲשׂוּי מְשַׁבְּצוֹת זָהָב, אֲרָנִי מְרַקֵּם בְּזָהָב* (טו) לְרִקְמוֹת—עַל רִקְמוֹת,
עַל וְרִיעוֹת מְרַקְמוֹת. בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ...—וְאַחֲרֶיהָ מוֹבְאוֹת וְרַעוּתֶיהָ, רַעוּתֶיהָ.
(טז) תּוֹבֵלָנָה...—כָּל אֵלֶּה, בַּת הַמֶּלֶךְ עִם רַעוּתֶיהָ, תּוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחוֹת (וָגִיל, יז) תַּחַת
אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ—הַמְשׁוֹרֵר מִכְּרָךְ אֶת הַמֶּלֶךְ, שֶׁנִּחְיָל אֶת כִּסֵּא אֲבוֹתָיו לְבָנָיו

(*) ויש חושבים, כי „כְּבוֹדָהּ“ הוא שם דבר בהוראת כבוד, ומפרשים: אך כבוד והוד לבת מלך זו בפנים היכלה, בחדריה הפנימיים, „וממשבצות זהב לבושה“ גם כן על המלכה.

אָרום בַּגּוֹיִם, אָרום בְּאַרְץ.
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה.

מז

לְמַנְצָח לְבָנֵי קִיֵּחַ מִזְמוֹר:

ב. כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כֶּף,
הִרְיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה.
ג. כִּי יְהוָה עֲלִיּוֹן נוֹרָא, מִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ.
ד. יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ, וּלְאֲמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ.
ה. יִבְחַר לָנוּ אֵת נַחֲלָתָנוּ,
אֵת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב, סִלָּה.
ו. עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעָה, יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר.
ז. זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמְּרוּ, זַמְּרוּ לְמַלְכֵנוּ זַמְּרוּ.
ח. כִּי מִלֶּךְ כָּד הָאָרֶץ אֱלֹהִים, זַמְּרוּ מִשְׁכִּיל.

מקרא מסורש

מז. ב. כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כֶּף—מִזְמוֹר נֶחֱמִין הוּא, וְנִרְאָה שֶׁנִּתְחַבֵּר אַחֲרֵי מִלְחָמָה שֶׁנִּבְרָא בָּהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ יְהוּדָה. תִּקְעוּ כֶּף—חֲבִי, מִחֲמַי בַּפִּסֵּם הַרְדֵּךְ שִׁמְחָה. ג. כִּי ה' עֲלִיּוֹן נוֹרָא—כִּי נוֹרָא הוּא אֵל עֲלִיּוֹן. ד. יְדַבֵּר—יְקַוֶּה (הַפְּעִיל). יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ—הוּא הַמַּכְנִיעַ עַמִּים תַּחֲתֵינוּ. ה. יִבְחַר לָנוּ...—הוּא שֶׁיִּבְחַר לָנוּ אֵת נַחֲלָתָנוּ, אֵת אֶרֶצֵנוּ הַטּוֹבָה. גְּאוֹן יַעֲקֹב—בְּנֵי לְאֹיֵן יִשְׂרָאֵל אוֹ לִירוּשָׁלַיִם וּלְמִקְדָּשָׁהּ. ו. עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעָה...—ה' מִתְנַשֵּׂא בְּתִרְעָה, בְּתִרְעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר, הַבְּנִינָה: ה' יִהְיֶה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, כֹּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל יִבְרִיחוּ וְיִדְעוּ שֶׁהוּא הָאֱלֹהִים. בִּשְׁעַת מְנוּי מַלְכִים הָיוּ מְרִיעִים וְתוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר (מַלְכִים א' א' ט"ז, מַלְכִים ב' ט"ז), עַל כֵּן אוֹמֵר הַמְּשׁוֹרֵר "בְּתִרְעָה" וּבְקוֹל שׁוֹפָר. ז. זַמְּרוּ אֱלֹהִים—זַמְּרוּ לְאֱלֹהִים, ח. זַמְּרוּ מִשְׁכִּיל—זַמְּרוּ שִׁיר מִשְׁכִּיל (אַחֲרֵי

- ה נָהָר פִּלְגָיו יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים.
 קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן.
 ו אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ, בִּלְתַּמּוּט,
 יַעֲזֹרָה אֱלֹהִים לַפְּנוֹת בִּקְרָא.
 ו הָמוּ גוֹיִם, מָטוּ מַמְלָכוֹת,
 נָתַן בְּקוֹלוֹ תְּמוּגָא אֶרֶץ.
 ח יִהְיֶה צָבָאוֹת עִמָּנוּ,
 מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֵלָה.
 ט לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת יִהְיֶה, אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ.
 י מִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קִצָּה הָאֶרֶץ,
 קָשַׁת יִשְׁבֵּר וְקַצֵּץ חֲנִית, עֲגָלוֹת יִשְׁרָף בָּאֵשׁ.
 יא הִרְפוּ וְדָעוּ כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים,

מקרא מסורש

(ה) נָהָר פִּלְגָיו יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים—גם בשעה קזאת, בשעת סער וסופה נרעש ארץ, והיו הנָהָר—הנָהָר—ופלגיו—הנָהָר—הקטנים והתעלות והפרכות שבירושלים ובמביקה משמחים במנוחה השוררת עליהם, את עיר האֱלֹהִים, כלומר הנָהָר ושטח פִּדְרָבָה, ואף שָׁלוֹם ושלֹה ושרו בעיר אֱלֹהִים. נָהָר פִּלְגָיו—הנָהָר ופִּלְגָיו*.) קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן—שהוא (העיר וירושלים) קְדוֹשֶׁת מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן, מקום מִשְׁכְּנֵי ה', המקדשים, מקום בית המקדש. ו) לַפְּנוֹת בִּקְרָא—פעלות הבקרא, ובפניה מִהֲרָה, מִנִּי. ז) הָמוּ גוֹיִם מִמְּלָכוֹת...—גוֹיִם וְהָמוּ, וְהָמוּ וּמִמְלָכוֹת תְּמוּגָה לָעַת אֲשֶׁר קִזָּאת, כי ה', נתן קולו וארץ מתמוגגת מפניו. אָבָל אֲנַחְנוּ ה' צָבָאוֹת עִמָּנוּ. ט) שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ—החריב ארצות רבות. שְׁמוֹת—שְׁמָה. י) מִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת...—דמשורר מבטח שעתיד ה' להשביט מלחמות בכל הארץ, לשים קץ לכל המלחמות. עֲגָלוֹת—מִרְבָּבוֹת מִלְחָמָה, (יא) הִרְפוּ—הִדְלוּ מעלות על ירושלים.

(*) ואפשר מאד שהכוונה פלגי הנָהָר, לפי שהירדן בעצמו רחוק קצת מירושלים. מה שמלת נהר תהי על פי זה כנושא בלי נשוא, הרי זו תמונה מצויה במקרא, כמו "החכם עיניו בראשו", וכלי כליו רעים", ועוד יותר במשנה ובתלמוד.

- ה כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נֹעְדוּ, עָבְרוּ יַחְדָּו.
ו הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ, נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ.
ז רָעָדָה אֲחֻזָּתָם שָׁם, חֵיל פִּיּוֹלָדָה.
ח בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אָנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ.
ט כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ
בָּעִיר יְהוָה צָבָאוֹת בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ,
אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם, סֵלָה.
י דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ, בְּקָרֵב הֵיכְלָךְ.
יא בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלָתֶךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ,
צֶדֶק מְלָאָה יְמִינֶךָ.
יב יִשְׁמַח ה' צִיּוֹן, תִּגְלָלָהּ בְּנוֹת יְהוּדָה,
לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ.

ס סגור באתנה

מקרא מסורש

(ה) נֹעְדוּ—נִאֲסְפוּ (במקום שִׁבְחָרוּ לָהֶם לַעֲלוֹת מִשָּׁם עַל יְהוּדָה). עָבְרוּ יַחְדָּו—
יַחְדָּו עָבְרוּ וְכוּלֵי אֲרָצוֹתָם. הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ—אֵךְ בִּשְׂרָאֵי אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֶת
מַצְדֹּתֶיהָ הִשְׁתַּמְּמוּ עַל הַמָּאָה. נַחֲפָזוּ—מָהְרוּ לָנוֹם. (ח) בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר
אָנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ—כִּמוֹ מִפְּנֵי רוּחַ קָדִים, אֲשֶׁר תִּשְׁבֵּר אָנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ, נִבְהָלוּ וַיִּרְעְדוּ.
תַּרְשִׁישׁ הִיא, לְפִי מֶה שֶׁמִּשְׁעָרִים, הַקּוֹלֹנִיָּה הַצּוֹרֶת שֶׁנִּסְדָּה בַּסֶּדֶק בְּשֵׁם תַּרְתֻּמִּים
אוֹ תַּרְתֻּמִּים, "אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ" הֵן אָנִיּוֹת מִיַּעֲדוֹת אוֹ מִסְּלֹת לְלֶכֶת עַד תַּרְשִׁישׁ, קְדוּמָר
אָנִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וְחֻקוֹת. (ט) כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ...—בַּנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
עַל אוֹרוֹת אֲבִינֵינוּ כֵּן רָאִינוּ הַפֶּעַם בְּעֵינֵינוּ. (י) דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ...—
בְּעֵמְדֵי בְּקָרֵב הֵיכְלֶךָ שֵׁנִי לִנְהַרְט אֶת חֲסִדָּךְ, הֵנוּ בְּגֹל חֲסִדָּךְ. (יא) בְּשִׁמְךָ
אֱלֹהִים...—כִּמוֹ שְׁנוֹעַ שִׁמְךָ, כֵּן נִדְרָה תִּהְלָתֶךָ עַד קַצְוֵי אֶרֶץ: בְּכָל מְקוֹם נֹדַע
שִׁמְךָ וּבְכָל מְקוֹם מְחַלְלִים וּמַפְאָרִים אוֹתְךָ. (יב) בְּנוֹת יְהוּדָה—שָׂאֵר עָרֵי יְהוּדָה.
לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ—עַד מִשְׁפָּטֶיךָ עַל הַשָּׂטִיִּים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּאִזְבִּי הָאֶרֶץ.

ט מִלֶּךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם,
 אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא קִדְשׁוֹ.
 י נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.
 כִּי לֵאלֹהִים מִגְּגֵי אֶרֶץ מָאֵד נִעְלָה.

מח

א שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִרְחָה:
 ב גָּדוֹל יְהוָה וּמִהָלָל מְאֹד,
 כְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקִדְשׁוֹ.
 ג יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ,
 ד הִר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן, קִרְיַת מֶלֶךְ רַב.
 אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב.

מקרא מפורש

מִבְּנֵי הַמִּזְמוֹרִים, (י"ב א), ט) מֶלֶךְ—הָיָה לְמֶלֶךְ. גַּם הִרְאָת וְשִׁב פֶּה תַחֲלַת הַיְשִׁיבָה. שֶׁם מִשְׁכְּנוֹ. י) נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ—שְׂרֵי הָעַמִּים וְרֹאשֵׁיהֶם נֶאֱסָפוּ, נִלְווּ אֶל עַמִּי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, וְהַכְּנוּהוּ: הִבִּירוּ גַם הֵם אֶת אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. מִגְּגֵי אֶרֶץ—מִשְׁלֵי הָאֲרָצוֹת הַסּוֹכְכִים וּמִנִּים עַל הָאָרֶץ. כִּי לֵאלֹהִים מִגְּגֵי אֶרֶץ—כִּי כָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ וְהָיוּ לֵאלֹהִים (כְּמוֹ הַלֵּלִי אֶתֶּהי וְהוֹשַׁע ה' יג) וְגַם אֲשֶׁר לְדָוִד ש"ב כ' י"א "לֶךְ דָּוִד" דִּהְיָ י"ב י"ט), מָאֵד נִעְלָה—מְרוֹמֶם הוּא מָאֵד. נִעְלָה—עָבַר כְּמוֹ "מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם".

מח. ב) גָּדוֹל ה'...—גַּם זֶה מִזְמוֹר נִצְחוֹן (לְפִי הַנִּרְאָה עַל דָּבָר מְלָכִים שֶׁנִּשְׁעָרוּ לַעֲלוֹת עַל יְרוּשָׁלַם וְרָא יָקְלוּ לְהִלָּחֵם עֲלֵיהֶם). כְּעִיר...—כְּעִיר אֱלֹהֵינוּ שְׁהִיָּא בֵּר קִדְשׁוֹ. ג) יִפֶּה נוֹף...—הִר צִיּוֹן, שְׁהִיָּא "יִרְכָּתִי צָפוֹן" שְׁלֵנִי, הוּא יִפֶּה נוֹף. יִפֶּה כְּנֻכּוֹ, מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ וְקִרְיַת מֶלֶךְ רַב. נוֹף—מְקוֹם גְּבוּשׁ א' גְּבוּשָׁה, "יִרְכָּתִי צָפוֹן"—הָרִים גְּבוּשִׁים צְפוֹנִיִּים קְדוּשִׁים עַל פִּי אֱמוּנַת הָאֲשֵׁרִים וְהַכְּבָלִים (וְעַן כְּבֻאֲרָה לִישְׁעָה י"ד). קִרְיַת מֶלֶךְ רַב—קִרְיַת הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, מֶלֶךְ יְהוָה אוּ יְהוֹדָה וְיִשְׂרָאֵל. ד) בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ—שֶׁ יְרוּשָׁלַם, נוֹדַע—נִתְפָּרֵס, לְמִשְׁגָּב—לְמַחְסֶה מִפְּנֵי אוֹיֵב.

ה אֶמְשַׁל לְמִשְׁלַּאֲנִי, אֶפְתַּח בְּכִנּוּר חִידָתִי.
ו לָמָּה אֵירָא בִימֵי רָע, עֹזֶן עֲקָבִי יִסְבְּנִי.
ז הַבִּטְחִים עַל־חִילָם, וּבָרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ.
ח אַח לֹא־פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ, לֹא־יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ.
ט וַיִּקֶּר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם, וַיַּחְדֵּל לְעוֹלָם.
י וַיַּחֲיֵ־עוֹד לַנֶּצֶחַ, לֹא יִרְאֶה הַשְׁחָת.
יא כִּי יִרְאֶה, חֲכָמִים יָמוּתוּ, יַחַד כָּסִיל וּבַעַר יֵאָבְדוּ,
וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים חִילָם.

מקרא מפורש

(ה) אֶמְשַׁל לְמִשְׁלַּאֲנִי—אני שומע משלים, מתהפך אל חכמים ולומד מהם: חכמי הדורות
ההם היו מדברים דברי מוסרם במשלים—במאמרים קצרים וזפים, בתמונה שירית,
ובחידות—הן משלים סתומים קצת או הרבה, שצריך לענן בהם, כדי לעמוד על
כונן. אֶפְתַּח בְּכִנּוּר חִידָתִי—וגם בעצמי אני מביא חידות בלונת כלי ומרה.
אֶפְתַּח—אתחיל. חִידָתִי—הכונה חידותי או חידות בכלל. הַפְסוּק הַזֶּה מְשַׁלָּא אֶת
דְּבָרֵי הַפְסוּק שֶׁלִּפְנֵיו, וּבְמִסְמָר כֵּלָו עִם אֲרַבְעַת פְּסוּקֵי הַפְתִּיחָה וּתְחִלָּה בְּכָל הַמְּזוּמָרִים
עַל מִנַּת לְהַשְׁמִיעַם בְּלִנְיַת כֵּלָו וּמְרָה. בִּימֵי רָע—בימי רעה, בכוא עלי ימים
רעים. "רע" הוא גם שם עצם כמו "רעה" ולא תאר בלבד. עֹזֶן עֲקָבִי יִסְבְּנִי—
בזמנים שרשעת אויבי הארבים לי תסבני, כשמוקפים אותי הערצים המבקשים את
נפשי. עֲקָבִי—הארבים לי, השומרים עקבי, צעדי. לָמָּה אֵירָא...—האם באמת
יש לאל ידם לעשות בכל העולה על רוחם? (ז) הַבִּטְחִים עַל־חִילָם—קריאה
היא: שמעו זאת ושימו על לבבכם, כל האנשים הבוטחים על חילם, כי אַח לֹא פָדָה
יִפְדֶּה... (* ח) אַח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ...—איש לא יוכל לפדות את אחיו
ממות, איש לא יתן לאלהים כפר נפשו (**). וַיִּקֶּר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם—יקר הוא פדיון
נפש אדם. וַיַּחְדֵּל לְעוֹלָם—וינע לעולם: לעד לא תשוב יד איש לתתו. (י) וַיַּחֲיֵ־עוֹד
לַנֶּצֶחַ—מהפך למאמר הקודם: לעולם לא יפדה איש, שחיו לנצח ולא יראה שחת, (יא) כִּי

(*) ואפשר גם להמשיך את הפסוק הזה אל הקודם לו, אל מלת "עקבי": צוררי
התקיפים, הבוטחים על חילם והמתהללים ברב עשרם.
(**) לפי שמלת "אח" פה משונה קצת, שהרי אדם קרוב לעצמו יותר מלאחיו,
אפשר שהיא פה מלת קריאה (כביחזקאל ו' י"א) ובאופן זה, יפרש המאמר על העשר,
שהוא לא יפדה איש ממות.

יג סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ, סִפְרוּ מִגְדְּלֶיהָ.
 יד שִׁיתוּ לְבַבְכֶּם לְחִילָה, פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ,
 לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן.
 טו כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד,
 הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַל מוֹת.

מט

א לַמְנַצֵּחַ לְבְנֵי קִדְחַת, מוֹמֹזֹר:
 ב שְׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים, הֶאֱזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלָד.
 ג גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ, יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן.
 ד פִּי יִדְבֹּר חֲכָמוֹת, וְהַגּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת.

מקרא מפורש

יג סִבּוּ צִיּוֹן...—הַמְשׁוֹרֵר פּוֹנֶה אֶל בְּנֵי עַמּוֹ וּמִחֻק וְדִיקָה, שְׁלֹא יִירָאוּ מִפְּנֵי אוֹיְבוֹ; לְכִי לָבֶס מִסָּבִיב לְצִיּוֹן וְהַתְּבוּנָה הַטֵּיב בַּחֲמוּטֶיהָ, יֵד (שִׁיתוּ לְבַבְכֶּם לְחִילָה—חִיל חֲפִירָה אוֹ חֻמָּה קִטְנָה מִסָּבִיב לְחֻמָּה הַגְּבוּהָ, לְחִילָה—כְּמוֹ לְחִילָה, פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ—עָבְרוּ בֵּין אַרְמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן—אֵת דְּבַר הַתְּרָדָה הַגְּדוּלָה, אֲשֶׁר נִפְלָה עַל אוֹיְבֵי יְהוּדָה, אֲשֶׁר לֹא טִעְזוּ לְנֶשֶׁת אֶל יְרוּשָׁלַם וְלִנְעוּץ בְּמִכְצָרָה.
 טו הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַל מוֹת—הוּא גֹלֵךְ לְפָנֵינוּ לְעוֹלָם, עַל מוֹת—מֵלָה אַחַת, וְהוֹרָאתָה עַד עוֹלָם, לְעוֹלָמִים*.)

מט. ב שְׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים—הַמּוֹמֹזֵר הוּא תוֹרַת מִיֶּסֶר נֶגֶד הוֹרָאתָ מִפְּנֵי הָעֲשִׁירִים וְהַתְּקִיפִים וְהַשְׂאִיפָה לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂר, יוֹשְׁבֵי חָלָד—יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, חָלָד—תְּקִיפַת חַיֵּי הָאָדָם וְגַם בְּנֵי לְעוֹלָם בְּכָלֵל, ג גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ—”בְּנֵי אָדָם” אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, צִיּוֹן לָהֶם בְּמָה לְהִתְנַשֵּׂא עַל אֲחֵיהֶם, ו”בְּנֵי אִישׁ” גְּדוּלֵי הָאָרֶץ, יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיוֹן—בְּאוֹר חֲצִיו הָרָאשׁוֹן שֶׁל פָּסוּק זֶה, ד חֲכָמוֹת—דְּבַר חֲכָמָה, דְּבַר מִיֶּסֶר מוֹכִיחַ וּנְכַחֵם, וְהַגּוֹת לְבִי—הַרְוֵה לְבִי.

(*) ויש אומרים: עלימות שם כלי שיר כמו „עלמות” (מיו א') ו„על מות לבן” וּבֹא בַסּוּף הַמּוֹמֹזֵר כְּמוֹ „לַמְנַצֵּחַ בְּנִינּוֹתִי” בַּסּוּף „חֲבִיקָה”.

מִיד שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי, סֵלָה.

אֶל תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ, כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ.

כִּי לֹא בָמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל, לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ.

כִּי נִפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ, וַיּוֹדֶה, כִּי תִיטִיב לָךְ.

תָּבֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו, עַד נִצָּח לֹא יֵרָאוּ אוֹר.

אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין, נִמְשַׁל בְּבִהְמוֹת גְּדָמוֹ.

נ

מוֹזְמוֹר לְאַסָּף:

אֶל אֱלֹהִים יִהְיֶה דְבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ.

מִמִּזְרַח שָׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ.

מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל יְפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

שְׂאוֹל, כִּי בָּוֹא יוֹמִי וַיִּקְחֵנִי אֱלֹהִי, כִּי יִקַּח לִי חַיִּי עוֹלָם אַחֲרֵי מוֹתִי, בַּשָּׁעָה שֶׁהֵם אֵיךְ יִרְקְבוּ וַיִּפְּלִי בְּקִבְרֵיהֶם (וְזֶה עֲנֵן וַיִּרְדּוּ בָם וְשִׁרִים, לְבִיקָר, שְׁחִירִים וְדִוִּי הַתְּקִיפִים*).

אֶל תִּירָא... אֶל יְהִי הַעֲשִׂיר גָּדוֹל בְּעֵינֶיךָ מְאֹד. כְּבוֹד בֵּיתוֹ—רֹב עֲשָׂרוֹ וַיִּנְכְּסֻהוּ. יט) כִּי נִפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ—גַּם כִּי יִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ בְּחַיּוֹ, גַּם כִּי יִרְבֶּה לְהַתְהַלֵּל וּלְהַתְנַאֵחַ בְּחַיּוֹ. וַיּוֹדֶה כִּי תִיטִיב לָךְ—הַמַּשְׁתַּדֵּר עוֹבֵר מִנוֹף שְׁלִישִׁי לְנוֹף

שְׁנִי וּפְנֵה אֶל הַעֲשִׂיר: גַּם כִּי יִשְׁבְּחוּךָ רַבִּים עַל הַטּוֹב אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה לְנַפְשְׁךָ.

תָּבֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו—סוֹף סוֹף תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתֶיךָ (כְּמוֹ "תָּבוֹא אֶל אֲבוֹתֶיךָ" בְּרַאשֵׁית ט' ט"ו). בְּמִלַּת "אֲבוֹתָיו" הוּא חוֹזֵר לְדַבֵּר מִנוֹף שְׁלִישִׁי, וְאֶפְשָׁר שֶׁגַּם בְּמִלַּת "תָּבוֹא" הַפְּנִיָּה "תָּבוֹא נִפְשׁוֹ", וַיִּחַד לֹא יֵרָאוּ אוֹר עַד נִצָּח. כא) אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין... מִי שֶׁהוּא פֶּעַל עֹשֶׂר וְכָבוֹד וּבְנֵיהָ לְבוֹ לֹא יִבִּין כִּי אֵיךְ הַכֹּל כָּל הַיּוֹמִי

הַיְּהוּדִי מִשִּׁיל בְּבִהְמוֹת הַחֲלָבוֹת לְשִׁחֻטָּה קָלִי דַעַת מְרֹאשׁ, כִּי זֹאת אַחֲרֵיתָהּ.

נ. א) מוֹזְמוֹר לְאַסָּף—אַסָּף שֵׁם אֶחָד מִלְּלוֹת מְרֹאשֵׁי הַמִּשְׁתַּדֵּרִים בַּמִּקְדָּשׁ. דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ—הוּא מְדַבֵּר וְקוֹרֵא אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ לְשִׁמּוֹעַ אֶת דְּבָרָיו.

מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל יְפִי—מִצִּיּוֹן שֶׁהוּא מְכַלֵּל יְפִי, מִשְׁכְּלֵל בְּיָפִי, שֶׁכֵּלָה נִפְתָּה.

(*) ואפשר מאד, שיש בזה גם דעיון תחית המתים.

יב קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם, מִשְׁכַּנְתֶּם לְדֹר וָדֹר,
 קִרְאוּ בִשְׁמוֹתֶם עָלַי אֲדָמוֹת.
 יג וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יִלִּין, נִמְשַׁל בַּבְּהֵמוֹת נִדְמוֹ.
 יד זֶה דְּרָכָם כָּסֵל לָמוֹ,
 וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ, סֵלָה.
 טו כִּצְאֹן לְשֹׁאֹל שְׁתוּ, מָוֶת יִרְעֵם,
 וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לִבְקָר,
 וַיִּצְוֶרֶם לְבָלוֹת שֹׁאֹל מִזֶּבֶל לוֹ.
 טז אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי,

סְקֵרָא מְסוּרָה

יִרְאָה — כי סוף סוף יִרְאָה, כל אדם יִרְאָה שְׁחַת. (יב) קִרְבָּם בְּתִימוֹ
 לְעוֹלָם — כמו חושבים הם בעלי העשר הרב, שֶׁעָשׂוּ לָהֶם שֵׁם בְּאֶרֶץ, כי
 בְּמִיָּהֶם יִהְיוּ לָהֶם לְעוֹלָם. קִרְבָּם — בְּקִרְבָּם, בְּלִבָּם: כְּמוֹ אוֹמְרִים הֵם בְּלִבָּם (*).
 קִרְאוּ בִשְׁמוֹתֶם... — שֶׁקִּרְאוּ עֲרִים אוֹ אֲרָצוֹת בִּשְׁמוֹתֵיהֶם לְכַבֹּדָם. (יג) וְאָדָם
 בִּיקָר בַּל־יִדֹן אֵךְ הָאָדָם לֹא יִאֲרִיךְ יָמִים בְּגִדְלָתוֹ וּבְעֶשְׂרוֹ. נִמְשַׁל
 בַּבְּהֵמוֹת נִדְמוֹ — שֹׁאֹל הוּא לְבִהְמוֹת שֶׁנִּדְמוּ, שֶׁנִּשְׁחַטוּ. (יד) זֶה דְּרָכָם כָּסֵל
 לָמוֹ — זֶה דְּרָכָם שֶׁהוּא דֶּרֶךְ כָּסֵל לָהֶם, זֶה דְּרָכָם הַנִּבְקֶר, שֶׁאֵינָם שָׁמִים עַל לֵב,
 עַד כִּמָּה אֵין לָאָדָם לְבַטּוֹחַ עַל חֵילוֹ וּלְהִתְהַלֵּל בְּעֶשְׂרוֹ. כָּסֵל — סְכָלוֹת.
 וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ סֵלָה — וְהַדּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בּוֹחֲרִים
 בְּדַבְרֵיהֶם, כְּלוֹמֵר חוֹלְכִים בְּדַבְרֵיהֶם. בְּפִיָּהֶם — בְּדַבְרֵיהֶם. יִרְצוּ — וַיִּבְחֲרוּ.
 טו כִּצְאֹן לְשֹׁאֹל שְׁתוּ — כִּצְאֹן הַמִּיָּכֵן לְטָבַת, בֵּן הֵם מוֹכְנִים לְשֹׁאֹל. שְׁתוּ —
 כְּמוֹ הוֹשְׁתִּי הוֹשְׁמוּ, וְהַכּוֹנֵה: מוֹעֵד, הוֹמָט. מָוֶת יִרְעֵם — הַמָּוֶת הוּא הָרַעָה שֶׁלָּהֶם.
 וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לִבְקָר — וַיִּלְעַת הַבְּקָר — הַכּוֹנֵה: לְאַחֲרִית הַיָּמִים אוֹ פְתִיחַ
 שְׁאַחֲרֵי הַמָּוֶת — יִהְיוּ הַיִּשְׂרָאֵלִים רודים בָּהֶם, בְּעֶרְצֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּלוֹמֵר, יָדָם תִּהְיֶה
 תְּקִיפָה, וַיִּצְוֶרֶם לְבָלוֹת שֹׁאֹל — וַיִּנְפֹּסֵם נִתּוֹן לְשֹׁאֹל לְבָלוֹת, שֶׁהוּא, הַשֹּׁאֹל, וְזֶבֶל לוֹ,
 לַעֲף הָאָדָם. טז אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי... — אֵךְ אֵת נַפְשִׁי וַיִּפְדֶּה אֱלֹהִים מִיַּד

(*) עפ"י התרגום הארמי יש לקרוא „קברם“, ויבאר, שגם אנשי השם קבריתם
 הם בתיהם הנצחיים.

- יב אם אָרַעב לא אָמַר לָךְ, כִּי לִי תִבֵּל וּמִלֵּאָה.
 יג הַאוֹכֵל בֶּשֶׂר אֲבִירִים, וְדָם עֲתוּדִים אֲשַׁתָּה?
 יד זָבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה, וְשִׁלֵּם לְעֵלְיוֹן נְדָרֶיךָ.
 טו וּקְרָאֲנִי בַיּוֹם צָרָה, אֲחַלֶּצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי.
 טז וּלְרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים: מַה לָּךְ לִסְפֹּר חֲקֶיךָ,
 וּתִשָּׂא בְרִיתִי עָלַי כִּיךָ?
 יז וְאַתָּה שָׁנֵאתָ מוֹסֵר, וּתְשַׁלֶּךְ דְּבָרִי אַחֲרֶיךָ.
 יח אִם רָאִיתָ גִּבּוֹר וּתְרִץ עִמּוֹ, וְעַם מְנַאֲפִים חִלְקֶךָ.
 יט כִּיךָ שִׁלַּחְתָּ בְּרָעָה, וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמִיד מִרְמָה.
 כ תֵּשֵׁב בְּאַחֶיךָ תְּדַבֵּר, בֶּבֶן אִמֶּךָ תִּתֵּן דָּפִי.

מקרא מסורש

יב) אם אָרַעב לא אָמַר לָךְ—לו גם הייתי רעב, לא היה לי צורך לדרוש מאתך ובהים.
 יג) אֲבִירִים—פָּרִים גדולים ובריאים. יד) זָבַח זֶאֱכָרִים תּוֹדָה—אֲמָנָם וכול אתה
 לְנִפְתּוֹם וזכתי תּוֹדָה לה, לְחַפֵּיץ לוֹ בָּהּ תוֹדָתְךָ על הטובה אשר הוא עושה לך, ומה
 שְׁנִדְרָת בַּיּוֹם צָרָה (כמו שְׁהִי חַקְדָּמוֹנִים נְהִיגִים) אֵתָה חֲבִיב לְשִׁלֵּם. טו) וּקְרָאֲנִי...—
 אֶךְ הַעֲמֵךְ הוּא, שֶׁתִּקְרָא אֵלַי בַּיּוֹם צָרָה: כִּי תִתְפַּלֵּל אֵלַי וְאֲחַלֶּצֶךָ, תִּבְּרַל גַּם לְכַבְּדֵנִי
 בְּזִכְרָה תּוֹדָה. טז) וּלְרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים—אֲבָל בֶּן מְשֻׁמְרֵי בְרִיתִי יִקְבֹּל בְּרִצּוֹן
 גַּם תִּפְסֶלָה גַּם זִכְרִי תִדָּה, אֵךְ עַל פִּי שְׁאִין לוֹ חֲסִין בְּנִדְרִים, וְלֹא מֵאִישׁ מְרָמָה
 וְעוֹלָה, אֲשֶׁר יִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ לְכַפֵּר פָּנֵי ה' בְּקָרְבָּנוֹת אוֹ בְּתַפְלוֹת. מַה לָּךְ לִסְפֹּר
 חֲקֶיךָ...—מַה לָּךְ לְדַבֵּר בְּתוֹרֹתֶיךָ וּלְהַנְדִּיךָ אֶת בְּרִיתִי בְּסִידָה, בְּעוֹד לָךְ רִחּוֹק מִסִּי.
 בְּרִיתִי—תּוֹרָתִי. יח) וּתְרִץ עִמּוֹ—רָצִיתָ, הִסְבַּמְתָּ, הִתְחַבַּרְתָּ עִמּוֹ (*). יט) כִּיךָ
 שִׁלַּחְתָּ בְּרָעָה—נִתְּתָה חֲפֵשׁ לִסְדֵּךְ לְדַבֵּר רָעָה, לְהַסִּית אִישׁ בְּאִישׁ, לִיעֵץ עֲצָה רָעָה,
 וּכְיוּצָא בָּהּ. תִּצְמִיד מִרְמָה—תְּדַבֵּק תַּחֲבֵר, דְּבָרִי מְרָמָה (*). כ) תֵּשֵׁב בְּאַחֲרֶיךָ
 תְּדַבֵּר—אֵתָה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ אֲנָשִׁים שְׂאִינִים מְהֻנָּם, בְּמוֹשֵׁב לְצִיד, וּמְדַבֵּר רָעוֹת בְּאַחֶיךָ. תִּתֵּן דָּפִי—

(*) השבעים מהרגמים: „רָצִיתָ, כמו „וּתְרִץ“.

(**) יש מהרגמים: „תצמיד“ תבססה (מלשון „צמיד“ שהוא תבססה), כי מעשי-

מרמה נעשים בהסתר דבר.

- יבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל יַחֲרֹשׁ, אֲשֶׁר קָפְנוּ תֹאכְלִי,
וּסְבִיבֵנוּ נִשְׁעָרָה מֵאֵד.
יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֵל הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ.
אֲסַפּוּ לִי חֲסִידַי, כְּרִיתִי בְרִיתִי עֲלֵי זִבְחִי.
וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ, כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סִלָּה.
שָׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֶּרָה, יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֹדָה בָּךְ,
אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי.
לֹא עַל זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ לִנְגִדִי תִמְדֶּה.
לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּרָה, מִמֶּכְלָאֲתֶיךָ עֲתוּדִים.
כִּי לִי כָל חַיְתוֹ יָעַר, בְּהֵמוֹת בְּהֶרְרִי אֶלֶף.
יִדְעֵתִי כָּל עוֹף הָרִים, וְזִיו שְׂרֵי עַמְדֵי.

מקרא מספורש

א יבֹא אֱלֹהֵינוּ...—הנה הוא בא ולא בסתר ובחשא, כי אם לעיני כל, באש ובקטרה.
וּסְבִיבֵנוּ נִשְׁעָרָה מֵאֵד—(נפער גדול סביבנו. ד) קָדִין עַמּוֹ—לשפוט את
עמו (והפונה, לפי תכנו המספור, להוכיח את עמו, להשפט עמו). ה אֲסַפּוּ לִי
חֲסִידֵי—אין זה ציווי לשמים ולאָרֶץ, כי אם ציווי סתמי, שאני מבקש למצוים ודועים.
כְּרִיתִי בְרִיתִי עֲלֵי זִבְחִי—העומדים אתי בבִּרְית, שנקרתה בעולות ובזבחים
(בימי משה, שמות כד). ו וַיִּגִּידוּ...—והשמים מעידים צדקו, כי שופט צדק הוא.
ז שָׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֶּרָה בָּךְ—אזהרה, אוֹכִיחֶךָ. ח לֹא עַל זִבְחֶיךָ...—
לֹא עַל דְּבַר זִבְחִים אוֹכִיחֶךָ, הן עולותיך נגדי תמיד, אתה מקריב לפני עולות
למדי. ט לֹא אֶקַּח...—אֶלֶף אין זה עקר לי כלל, כי על כן אין חסין לי
בפרים ובשתודים. מִכְּבָּאוֹת—גִּדְרוֹת צֶאֱן. י כָּל חַיְתוֹ יָעַר—כל חית היער,
כל החיות. בְּהֵמוֹת בְּהֶרְרִי אֶלֶף—כל הבהמות שבאלפי ההרים. יא יִדְעֵתִי
כָּל עוֹף הָרִים—כל העוף (העופות) אשר בהרים נודע לי, כלומר, בְּרִיתִי כָּלִם.
יז וְזִיו שְׂרֵי—כל חית השדה. יז—שם קבוץ לכל נפש החיה המתנועעת*). הרושטת.
יח שְׂרֵי—שדות (עין למעלה מ"ה ב'). עַמְדֵי—לי, שלי.

(*) וזו הוא לשון תנועה ועל כן אפשר לפרש "זיו שרי" גם "תנועת השדה".
המקפה המתנועעת בנושך רוח ה'.

- ז הן בַּעֲוֹן חוֹלָלְתִּי, וּבַחַטָּא יִחַמְתַּנִּי אֱמִי.
- ח הן אָמַת חִפְצָתָ בְּטָחוֹת, וּבִסְתֶם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי.
- ט תַּחֲטָאֲנִי בְּאֵזוֹב, וְאַטְהֶר, תִּכְבֹּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְבִּיז.
- י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תַּגְלִנָּה עֲצָמוֹת דָּכִית.
- יא הִסְתֵּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאִי, וְכָל עֲוֹנֹתִי מִחָה.
- יב לֵב טָהוֹר בִּרְא לִי, אֱלֹהִים.
- יג וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי.
- יד אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ,
- יז וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי.
- יח הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי.
- יט אֲלֹמֹדָה פִּשְׁעִים דִּרְכֶּיךָ, וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יֵשׁוּבוּ.

מקרא מסורש

ז הן בַּעֲוֹן חוֹלָלְתִּי—הן תחלת יצירתי ויצירת אדם בכלל—היא דרך עון. חוֹלָלְתִּי—טצירתי, נבראתי. יִחַמְתַּנִּי—ותעבירה בי. הן אָמַת חִפְצָתָ בְּטָחוֹת...—אתה הסבקש אָמַת בִּלְבִּי הָאָדָם, הודיעני דרך חכמה בסתר לבי (כמו שנאמר ה'רני ה' דרך חסידך", הט לבי אל עדותיך" ק"ט וגם בסומור זה למשה "לב טהור ברא לי אֱלֹהִים"). בְּטָחוֹת—במסתרים, במעמקי הלב, וכן "ובסתם" (ט) תַּחֲטָאֲנִי בְּאֵזוֹב—טהרני, "הסר חטאתי, כמו שמשחרים טמאים על ידי הוזה באזוב (במדבר יט.) תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה—תשמיעני בשורת ששון ושמחה, כי סלקת לעיני. תַּגְלִנָּה...—ואז תגלנה עצמותי אשר נכית, שעתה הן סדקאות מצרות לבי. יב וְרוּחַ נָכוֹן—רוח נאמן וזקן, אשר לא יש מדרך טוב. יג וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ—רוח חסידך שנתת בי—או באדם בכלל—לאהב את הטוב (הצד הטוב). יד הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ—הוסיפה להושיעני, כאשר הושיעת לי עד כה. שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ—את השמחה בישועתך, את וישועתך המשמחת. וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי—וסמכני ברוח נדיבה, פן לי רוח נדיבה לבקש אך טוב. נְדִיבָה—אהבת טוב וחסד (הוא שם עצם ולא תאר). טו אֲלֹמֹדָה פִּשְׁעִים דִּרְכֶּיךָ...—אבגר לרעם, שאתה מרבה לסלות

כא אֵלֶּה עֲשִׂיתָ וְהַחֲרַשְׁתָּמִי, דְּמִיתָ הָיִוֹת אֶהְיֶה כְּמוֹהִי, אוֹכִיחַךְ וְאַעֲרֹכֶה לְעֵינֶיךָ.
 כב בָּיִנוּ נָא זֹאת, שִׁכַּחְתִּי אֱלֹהִים, פֶּן אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל.
 כג זָבַח תֹּודָה יִכְבְּדֵנִי, וְשֵׁם דָּרְךָ, אֲרַאנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים.

נא

א לִמְנַצֶּחַת, מִזְמוֹר לְדָוִד.
 ב בָּבֶא אֱלֹוֵי נָתַן הַנְּבִיא, כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֶּת-שֶׁבַע:
 ג חַגִּי אֱלֹהִים כְּחִסְדְּךָ, כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פֶּשְׁעִי.
 ד הָרֵב כְּבִסְנִי מַעֲוֹנִי, וּמַחֲטָאתִי טָהַרְנִי.
 ה כִּי פֶשְׁעִי אָנִי אָדַע, וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד.
 ו לֹךְ לִבְדֹּךְ חַטָּאתִי, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי,
 ז לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ, תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ.

ה הרבה כתיב

מקרא מסורש

תִּנְהֶה אוֹתוֹ, תִּתְּנֶהוּ לַחֲרָפָה בְּדִבְרֶיךָ. (כא) דְּמִיתָ הָיִוֹת אֶהְיֶה כְּמוֹהִי—דְּמִיתָ, כִּי רָצוֹנִים לִי חַנּוּפִים כְּמוֹךָ, הַמְּסַפְּרִים חֶסֶד וְנוֹשָׁאִים בְּרִיתִי עָלַי פִּידָם וְעוֹשִׂים נֶם כָּל תּוֹעֵבָה. וְאַעֲרֹכֶה לְעֵינֶיךָ—אֲשֶׁנָּה דִרְכְּךָ לְעֵינֶיךָ. כט זָבַח תֹּודָה יִכְבְּדֵנִי...—מִי שֶׁמִּכְבֵּד אוֹתִי וּמִשְׁפַּדֵּל לְחַוִּיב דִּרְכּוֹ בַּחֲקִיבוֹ אֶת קִרְבֵּן תֹּודָתוֹ אוֹתוֹ אֲרַאה, לוֹ אֲתֵן לִרְאוֹת בִּישַׁע אֱלֹהִים*.) וְשֵׁם דָּרְךָ—וְשֵׁם לְבוֹ עַל דִּרְכּוֹ.
 נא. ג מִחַה—מַחֵק, הַסֵּר, הַעֲבֵר. מִחַה פֶּשְׁעִי—הַעֲבֵר פֶּשְׁעִי, סָלַח לִי.
 ד הָרֵב כְּבִסְנִי—כְּבִסְנִי הָרַבָּה. ה) וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד—אֲנִי זֹכֵר חַטָּאוֹתִי וּמִתְחַנֵּט עֲלֵיהֶן. תָּמִיד. ו) לֹךְ לִבְדֹּךְ חַטָּאתִי...—הֵן בַּק לֹךְ לִבְדֹּךְ חַטָּאתִי, וְלֹא לֵאלֹהִים אֲחֵרִים, וְבַק הָרַע בְּעֵינֶיךָ לִבְד עֲשִׂיתִי, כִּי עַל כֵּן אֵל יִחִיד אֱתָהּ, וְאֵין אֱלֹהִים וּלְתָהּ, וּבְדֹךְ אִפּוֹא לְמַחֹת כָּל פֶּשְׁעִי. לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ—אֲנִי וְכָרֶם מִשְׁפָּחָה בְּמִשְׁפַּט צִדְקָה. בְּדִבְרֶךָ—בְּמִשְׁפָּטָה. תִּזְכֶּה—כְּמוֹ תִצְדַּק.

(*) כמו „דְּרָאוֹת בְּמִזְבֵּחַ בַּחוּרֶךָ“ לַהֲלֹךְ קו—ה', „וּרְאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם“ קכח ה.

ד הוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנְךָ, כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ, עֲשֵׂה רִמְיָה.
ה אֶהְבֶּתָּ רָע מְטוֹב, שֶׁקָּר מִדְּבַר צָדִיק, סֵלָה.
ו אֶהְבֶּתָּ כָּל דְּבָרֵי בָלָעַ, לְשׁוֹן מִרְמָה.
ז גַּם אֵל יִתְצָדֵךְ לְנִצָּחַת, יַחְתֶּךָ וַיִּסְחָךְ מֵאֱהָל,
ח וַיִּרְשֵׁךְ מֵאֶרֶץ חַיִּים, סֵלָה.
ח וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ, וְעָלְיוּ יִשְׁחָקוּ.
ט הִנֵּה הַגִּבֹּר לֹא יִשִּׁים אֱלֹהִים מְעוּזוֹ,
ו יִבְטַח בָּרֹב עֲשָׂרוֹ, יַעֲזֹ בַּהֲוֹתוֹ.
י וְאֲנִי כֹזֵית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים,
בְּטַחְתִּי בַּחֲסֵד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד.

ס' דגושה. • דגש אחר שורק.

מקרא מפורש

מִנְּךָ מִפְּנֵיךְ. (ד) הוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנְךָ—לְשׁוֹנְךָ נִכְוָה לְהִבָּיֵא כָּל רָע עַל אִישׁ.
הוֹת—צָרוֹת, רָעוֹת. תַּחֲשֹׁב—נִכְוָה לַעֲשׂוֹת (כְּמוֹ „וְהָאֵלֶּיךָ חֲשִׁבָה לְהַשְׁכֵּר“, יוֹנָה א' ד').
כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ—הוּא (לְשׁוֹנְךָ). עֲשֵׂה רִמְיָה—מוֹסֵב אֵל הַנְּבוֹר הַמִּתְהַלֵּל בְּרַעְיָה*.)
(ה) מְטוֹב—יֹתֵר מְטוֹב. אֶהְבֶּתָּ רָע מְטוֹב—בְּחֶרֶת בָּרַע מְטוֹב. (ו) דְּבָרֵי
בָלָעַ—דְּבָרֵי עָל. (ז) יִתְצָדֵךְ—וַיִּפְרֹדֶךָ, וַיִּבְרָךְ. יַחְתֶּךָ—וַיִּשְׁלֹטֶךָ, וַיִּסְחָךְ: קָל
מִשְׁרַשׁ חֲתָה, שְׁחֹרְאָתוֹ גֵּרָף*.) וַיִּסְחָךְ—וַיַּעֲקֹד (נִסְחָ). וַיִּסְחָךְ מֵאֱהָל—וַיִּהְיֶךָ מֵאֱהָלָה,
מִבֵּיתֶךָ וּמִמִּשְׁכַּנְתֶּךָ. וַיִּרְשֵׁךְ—וַיִּרְשׁ אִיתְךָ, וַיַּעֲקֹד מִשְׁרַשׁ. (ח) וְעָלְיוּ יִשְׁחָקוּ—הַמְשׁוֹרֵר
עוֹבֵר מִנּוּף שְׁנֵי לִטְוֹ שְׁלִישִׁי. (ט) הִנֵּה הַגִּבֹּר... דְּבָרֵי הַצַּדִּיקִים בְּשִׁחָקָם עָלָיו: וְאֵת
אַחֲרֵית הָאִישׁ אֲשֶׁר וַיִּבְטַח לֹא בָהּ, כִּי אִם בְּרֹב—עֲשָׂרוֹ. מְעוּזוֹ—מִבְטָחוֹ. יַעֲזֹ
בַּהֲוֹתוֹ—יָשִׁים מְעוּזוֹ בְּמִזְמוֹתָיו הָרָעוֹת. הַיָּד—מִזְמוֹת מִרְמָה וְשִׁאִיפֹת הוּן. (י) רַעֲנָן—

(*) אפשר לסרס את הכתוב ולאמור: „הוות תחשב, עשה רמיה, לשונך כתער מלטש“, אלא שהוא נגד הטעמים והנקוד.

(*) ויש מפרשים כמו יתקד לשון שבירה משרש חתת, וכן הוא בתרגום יונתן.

טז הֲצִילֵנִי מִדְּמִים, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי,
 תִּרְנֶן לְשׁוֹנִי צֶדֶקְתְּךָ.
 יז אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.
 יח כִּי לֹא תִחַפֵּץ זִבַּח וְאַתָּנָה, עוֹלָה לֹא תִרְצֶה.
 יט זִבְחִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה,
 לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה.
 כ הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן,
 תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם.
 כא אַז תִּחַפֵּץ זִבְחִי צֶדֶק עוֹלָה וְכִלְיִל,
 אַז יַעֲלוּ עַל מִזְבֶּחְךָ פָּרִים.

נב

א לַמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְדָוִד:
 ב בָּבֹא דָוִד אֶת הָאֲדָמִי וַיִּגֵּד לְשֹׁאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ:
 ג בָּא דָוִד אֶל בֵּית אַחִימֶלֶךְ:
 ד מַה תִּתְהַלֵּל בִּרְעָה, הַגִּבּוֹר? חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם.

מקרא מסורש

וַיָּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ. טז) הֲצִילֵנִי מִדְּמִים—מִהֲחַיּוֹצוֹת לְשֹׁפֵךְ דָּם (כמו "מבוא בדמים" שִׁמְרָא כ"ה, כ"ז, לד.). יז) שִׁפְתֵי תִפְתָּח—פֶּתַח שִׁפְתֵי הָיָה עוֹזֵר לִי, וְתִפְתָּחַה שִׁפְתֵי לְהַגִּיד תְּהִלָּתְךָ. יח) וְאַתָּנָה—כִּי אָתָּן. יט) זִבְחִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה—הַזִּבַּח הַרְצוֹנִי בְּאֵמַת לֵאלֹהִים הוּא רוּחַ נִשְׁבְּרָה: חֲרֻטָּה מִקֶּרֶב לֵב עַל הַעֲיּוֹן. כ) הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ...—שְׁנֵי הַפָּסִיקִים הָאֲחֵרִים הָאֵלֶּה הֵם, בְּנִרְאָה, הִסְפָּה מְאֻחֶרֶת, שִׁמְשֶׁרֶתָּה לְבָאֵר, שְׁנֵם זִבְחִים רְצוּיִים לָהּ. כא) זִבְחִי צֶדֶק—זִבְחִים לָהּ. עוֹלָה וְכִלְיִם—עוֹלָה כִּלְיִל (ש"א ד' ט'): מִלֵּת "כִּלְיִל" בְּמִין בָּאִיר לְ"עִלְיָה". יַעֲלוּ—יָהּ מַעֲלִים. נב. ב) בָּבֹא דָוִד...—שְׁמוּאֵל א' כב. ג) מַה תִּתְהַלֵּל בִּרְעָה הַגִּבּוֹר...—לְשׁוֹן אֵתָּה מִתְהַלֵּל בִּרְעָתָה, גִּבּוֹר לְהַרְעָה חֶסֶד אֵל סוֹכֵךְ תְּמִיד, וְהוּא

הַבִּישָׁתָה כִּי אֱלֹהִים מֵאָסָם.
מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל,
בָּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוֹת עִמּוֹ,
יָגֵל יַעֲקֹב, יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל.

נד

א לַמְנַצֵּחַ בְּנִינּוֹת, מִשְׁכִּיל לְדָוִד:

ב בָּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוֹל:
הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ.

ג אֱלֹהִים, בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי, וּבְגִבּוֹרְתְךָ תְּדִינֵנִי.

ד אֱלֹהִים, שְׁמַע תְּפִלָּתִי, הֶאֱזִינָה לְאִמְרֵי פִי.

ה כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי, וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ בַפְּשִׁי,
לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לִנְגָדָם, סָלָה.

ו הִנֵּה אֱלֹהִים עֲזָר לִי, אֲדַנִּי בְּסִמְכֵי בַפְּשִׁי.

ז יֵשִׁיב הָרַע לְשַׁרְרֵי, בְּאַמְתָּךְ הַצְמִיתָם.

o ישוב פתיב

מקרא מסורש

הַבִּישָׁתָה—הַבִּישׁוֹתָם, אָתָּה ה' נָתַתָּ אֹתָם לָבוֹד וּלְהַרְפֹּת.

נר. (א) לַמְנַצֵּחַ בְּנִינּוֹת—עַן ד' א'. (ב) בָּבוֹא הַזִּיפִים...—שְׁמוֹאֵל
א' כ"ג ו'ט; כ"ו א'. o בְּשִׁמְךָ—בְּחֶדְקְךָ, בְּכֹחַ הַקְּדוֹל (כַּלְמַעֲלָה כ' ב'). תְּדִינֵנִי—
תַּעֲשֶׂה מִשְׁפָּטִי, תַּחַם נִקְמָתִי. (ד) זָרִים—צָרִים, אוֹיְבִים. וַיִּזְקֶנּוּ תַרְגֻּם דָּוִד. עָרִיצִים—
אֲבוֹרֵי לֵב, אֲבָזִרוֹם. לֹא שָׁמוּ...—אֵינֶם זֹכְרִים, שָׁנֹשׁ אֱלֹהִים בְּאָרְצָה. o בְּסִמְכֵי
נַפְשִׁי—הוּא סִימֵךְ נַפְשִׁי, הוּא לְמַשְׁעֵן לִי (*). o יֵשִׁיב הָרַע לְשַׁרְרֵי—ה' יֵשִׁיב
לְאוֹיְבֵי אֶת הָרַע, שֶׁהֵם אוֹמְרִים לַעֲשׂוֹת לִי. לְשַׁרְרֵי—לְאוֹיְבִים לַנַּפְשִׁי. בְּאַמְתָּךְ—
בְּצִדְקָתְךָ. הַצְמִיתָם—הַשְׁמִידָם.

(*) תמונת הרבים במאמרים כאלה היא תמונה דבורית עתיקה, שיצאה מירי
פשוטה כל כך, שאין משגיחים בפשוטה לגמרי, על כן יאמר גם בשם יפתח לבתו:
וְאֵת הַיֵּית בַּעֲכָרִי, כְּהוֹרָאת, אֲךָ אֵת עֲכָרַת אוֹתִי.

יא אוֹדֶה לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ,
וַאֲקִוָּה שְׁמֶךָ כִּי טוֹב נִגְדָה חֲסִידֶיךָ.

נג

א לְמִנְצֶהְךָ עַל מַחֲלַת, מִשְׁכִּיֹּר לְדוֹד:

ב אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ: אֵין אֱלֹהִים,
הַשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עוֹלָם, אֵין עֲשֵׂה טוֹב.
ג אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם הַשְׁקִיף עַד בְּנֵי אָדָם,
לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל, דֹּדֶשׁ אֶת אֱלֹהִים.
ד כָּלוּ סָג, יִחַדּוּ נֶאֱלָחוּ, אֵין עֲשֵׂה טוֹב,
אֵין גַּם אַחֵד.

ה הֲלֹא יָדְעוּ פִּעְלֵי אָוֶן, אֲכָלִי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם,
אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ.

ו שֵׁם פָּחַדּוּ פָּחַד, לֹא הָיָה פָּחַד,
כִּי אֱלֹהִים פָּנֹר עֲצֻמוֹת חֲנֹה,

o סגול באתנה

מקרא מפורש

מלא לה. יא) כִּי עָשִׂיתָ—עַל כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, עַל כָּל הַטֹּיב אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִּי.
וַאֲקִוָּה שְׁמֶךָ...—וְנִגְדָה כָּל חֲסִידֶיךָ אוֹדֶה לָךְ לְעוֹלָם נֶאֱקִוָּה לְשִׁמְךָ הַטוֹב.
נג. א) עַל מַחֲלַת—לְפִי הַנֶּאֱדָה שֵׁם כָּלִי שִׁיר. ב) אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ...—
עַן לְמַעַל פֶּה יִדְ*.) הַשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עוֹלָם—עַל כֵּן הֵם מִשְׁחִיתִים הַדָּבָר
וּמִתְעִיבִים לַעֲשׂוֹת עוֹלָם, כְּלוּמַר, עוֹשִׂים תַּעֲבוֹת גְּדוֹלוֹת. ג) כָּלוּ סָג—כָּלֵם נִסְיוֹן.
כְּרוּ מִדֶּרֶךְ הַטוֹב. נֶאֱלָחוּ—נִשְׁחָתוּ, וְנִקְלְקְלוּ. ד) שֵׁם פָּחַדּוּ פָּחַד כֹּא הָיָה
פָּחַד...—אֲבָל הַפָּחַד שֶׁפָּחַדּוּ מִפְּנֵי פִעְלֵי הָאָוֶן הָאֵלֶּה הַבָּאִים לְאִבּוֹל אֶת עַמִּי הָיָה
לְדוֹק, כִּי אֱלֹהִים פָּנֹר אֶת עֲצֻמוֹת הַחַיִּל הַחֲנוּהָ עֲלֵיךָ, כְּלוּמַר, אֲבָד אֵין הַיָּמִים אֶחָד
כָּל הַחַיִּל (הַדְּבָרִים מִתְאַמִּים לְדוֹר) שֶׁל הַחֲקִינְהוּ וְלִמְעֵשָׂה בְּחִירִיב.

(*) שם פרשנו את כל המזמור, ופה נפרש אך את המקומות שבאו בהם שנויים.

בַּלֵּעַ, אֲדֹנִי, פֶּלֶג לְשׁוֹנִם.
 כִּי רָאִיתִי חֶמֶס וָרִיב בָּעִיר.
 יוֹמָם וְלַיְלָה יִסּוּבְכָה עַל חוֹמֹתֶיהָ.
 וְאֵוֹן וְעָמַל בִּקְרָבָהּ.
 הֵוֹת בִּקְרָבָהּ, וְלֹא יָמִישׁ מִרְחֻבָּהּ תֶּן וּמִרְמָהּ.
 כִּי לֹא אוֹיֵב יִחַרְפֵּנִי וְאִשָּׂא,
 לֹא מִשְׁנָאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאַסְתֵּר מִמֶּנּוּ.
 וְאַתָּה אֲנוּשׁ כְּעֶרְכִּי, אֱלוֹפִי וּמִידְעִי.
 אֲשֶׁר יַחְדּוֹ נִמְתִּיק סוֹד,
 בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בִּרְגָשׁ.
 יֵשִׂיא מוֹת עָלֵימוֹ, יִרְדּוּ שָׂאוֹל חַיִּים,
 כִּי רָעוֹת בְּמַגּוֹרָם בִּקְרָבָם.

ו ושימות כתיב

מ ק ר א ס פ ו ר ש

ו וְעוֹשֶׂה. ו בַּלֵּעַ ה'—הַבּוֹנֶה: בַּלֵּעַ עֲצָתָם (ישעיה י"ט ג') הִפָּךְ עֲצַת אוֹיְבֵי. פֶּלֶג לְשׁוֹנִם—חֶלֶק לְשׁוֹנִם, שֶׁלֹּא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ, כְּלוּמָר הַפְּרִידֶם, הַפִּיצֶם, שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ לְהִקָּם אֶת מַחֲשַׁבְתָּם הָרָעָה. כ כִּי רָאִיתִי חֶמֶס וָרִיב בָּעִיר—כִּי רָאִה אֲנִי שֶׁהַחֲבָרִי עַל מִתְּ לִהְיוֹת חֶמֶס וָרִיב בָּעִיר, כְּלוּמָר בֵּין הַטּוֹבִים וְאֵלֶּשׁ הַשְּׁלֹמִי שֶׁבָּעִיר. יא יוֹמָם וְלַיְלָה יִסּוּבְכָה—הַחֶמֶס וְהָרִיב סוֹבְבִים אוֹתָהּ עַל חוֹמֹתֶיהָ יוֹמָם וְלַיְלָה בְּלִי הַפֶּסֶק. עָמַל—מְזוּמֹת רָשָׁע (בְּלִמְעָלָה ז' י"ז). יב הֵוֹת, תֶּן—דְּרִיפָת בָּצֵעַ וּמַחֲשָׁבוֹת אֵין בְּקִלָּל. וְלֹא יָמִישׁ—לֹא יִסּוֹר. יג כִּי לֹא אוֹיֵב יִחַרְפֵּנִי וְאִשָּׂא—לֹא אוֹיֵב גָּלוּי הוּא הַמַּחֲרֵף אוֹתִי, כִּי אוֹכֵל לִנְשׂוֹא וְאֵת, כִּי אִם אִישׁ אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי תְּמִיד לֵאחָב נֶאֱמָן. הִגְדִּיל—כִּמּוֹ הַמְדִּיל עָלַי עֶקֶב—מֵאֵל י, וְאֵל תִּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה עוֹבֵדָה יב: לְשׁוֹן חֲרוֹף וְתִתֶּנָּה לְבָנוֹ. וְאִשָּׂא, וְאַסְתֵּר—כִּי אוֹכֵל לִנְשׂוֹא, כִּי אוֹכֵל לְהַסְתֵּר. יד אֲנוּשׁ כְּעֶרְכִּי—נִחָשֵׁב כְּמוֹנִי הַזֶּמֶה לִי לִפִּי הַנֶּרְאָה. אֱלוֹפִי—רַעֲיוֹ. טו אֲשֶׁר יַחְדּוֹ נִמְתִּיק כּוֹר—שֶׁהָיוּ מְשׁוּחָחִים יַחְדּוֹ בְּנִעְיֻמֹת בְּדַבָּרֵי סֵתֵר שְׁלֵנוֹ. בִּרְגָשׁ—בְּקִל חֲתִינָה. טז יֵשִׂיא מוֹת עָלֵימוֹ—

בְּנִדְבָה אֲזַבְחָה לָךְ, אֹדָה שְׁמִי יְהוָה כִּי טוֹב.
כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי, וּבְאֵיבֵי רָאֲתָה עֵינִי.

נה

לְמַנְצָח בְּנוֹנוֹת, מִשְׁכִּיל לְדוֹד:

הָאֲזִינָה, אֱלֹהִים, תִּפְלְתִי, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֹתִי.
הִקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי, אֶרִיד בְּשִׁיחִי וְאֶהֱיָמָה.
מִקּוֹל אוֹיֵב, מִפָּנֵי עֶקֶת רָשָׁע,
כִּי יִמְיטוּ עָלַי אָוֶן וּבִאֲפִי יִשְׁטְמוּנִי.
לִבִּי יִחִיל בְּקִרְבִּי, וְאִימוֹת מוֹת נָפְלוּ עָלַי.
יִרְאֶה וְרָעַד יְבֹא בִי, וְתִכְסְּגִי פִלְצוֹת.
וְאָמַר: מִי יִתֵּן לִי אֶבֶר כִּיּוֹנָה, אֶעֱוֹפָה וְאֶשְׁכְּנָה
הִנֵּה אֶרְחִיק נְדוּד, אֶלִּין בַּמִּדְבָּר, סֵלָה.
אֶחֱיֶשֶׁה מִפְּלֹט לִי, מִרוּחַ סַעָה מִסַּעַר.

מקרא מפורש

כח) בְּנִדְבָה—בְּנִדְבַת לֵב, בְּנִפְשׁ חֲפָצָה. וּבְאֵיבֵי רָאֲתָה עֵינִי—רָאִיתִי נֶקֶם בְּאוֹיְבֵי נה. ב) וְאַל תִּתְּעַלֵּם—אַל תְּהִי כְּאִינוֹ יוֹדֵעַ, אֵל תִּתְּרַחֵק. ג) אֶרִיד בְּשִׁיחִי—אֶבְכֶּה וְאֵלִיל בְּצָרָתִי לִבִּי. אֶרִיד—לָשׁוֹן וְלֵלָה. שִׁיחַ—דִּבְרֵי צֹעַר וְנוֹן. וְאֶהֱיָמָה—וְאֶהְיָה (וְאֶהְיָה), אֶהְיָה. ד) מִקּוֹל אוֹיֵב...—אֲנִי נֹאנֵחַ וְנֹאנֵק מִקּוֹל אוֹיְבִי, מִפָּנֵי חֲלָמָן שֶׁהִרְשָׁע לִוְחֵן אֹתִי, כִּי מִדְּחִים הֵם אוֹיְבֵי הַרְשָׁעִים רָשָׁע עָלַי. עֶקֶת—לִוְחֵן. יִמְיטוּ—יִשְׁלִיכוּ, יִשְׁלֹחַ. יְדִיחוּ. אָוֶן—חֲסֶם, רָשָׁע, צָרָה. ה) יִחִיל—יִחְדָּה, יִרְעוּ. ו) פִּלְצוֹת—חֲרָדָה גְּדוּלָה. ז) אֶבֶר—כֹּחַ. וְאֶשְׁכְּנָה—וְאֶנְוֹחַת, וְאֶמְצָא לִי מִנוֹת. ח) הִנֵּה אֶרְחִיק נְדוּד—אֲנִי הֵיטֵי נְדוּד לְמִדְּחֹק וּבְחִרְתִּי לִי לְשִׁבְתִּי בַּמִּדְבָּר. ט) אֶחֱיֶשֶׁה מִפְּלֹט לִי—אֶמְחֶה (הֵיטֵי מְחֶה) לְמִצּוֹא מִפְּלֹט לִי. מִרוּחַ סַעָה מִסַּעַר—מִרוּחַ סַעָה וּמִסַּעַר. סַעָה—בְּנֹרָא, לָשׁוֹן תְּנוּעָה עֲזוּת.

לא יתן לעולם מוט לצדיק.
וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרְדֶם לְבָאֵר שַׁחַת.
אֲנָשִׁי דָמִים וּמְרֻמָּה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם,
וְאֲנִי אֲבַטַח בָּךְ.

נז

לְמַנְצֶחַ עַל יוֹנָה אֵלֶם רַחֲקוֹם, לְדוֹד מִכְתָּם,
בְּאַחַז אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת:

חֲנֻנִי אֱלֹהִים, כִּי שָׁאַפְנִי אָנוּשׁ,
כָּל הַיּוֹם לֶחֶם יִלְחָצֵנִי.
שָׁאַפוּ שׁוֹרְרֵי כָל הַיּוֹם,
כִּי רַבִּים לַחֲמִים לִי, מָרוֹם.
יוֹם אִירָא, אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבַטַח.
בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָרוֹ,
בְּאֱלֹהִים בְּטַחַתִּי, לֹא אִירָא, מֶה יַעֲשֶׂה בְּשָׁר לִי.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

בטח בה', והוא יצונו לך כל מחסורך וישמרך מכל רע ולא יתנך בידי אינקה.
מוט—כשלוך, מפלה. (ב) תוֹרְדֶם—את המוקדים. לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם—לא יגיעו עד
חצי ימי חיי אדם על הארץ.

נז. (א) יוֹנָה אֵלֶם רַחֲקוֹם—שם כלי שיר או שם שיר נדיע שתחלתו
יוֹנָה אֵלֶם רַחֲקוֹם. (ה'ראה למעלה כ"ב א'), (ה'וראת המלים: יוֹנָה נֶאֱלָמָה נִדְרַת
הַרְחֵק מִמֶּנָּה בְּאַחַז אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת—שְׂמִיאל א' בא יג. (ב) כִּי שָׁאַפְנִי
אָנוּשׁ—כִּי שָׁאַפְנִי אוֹכֵז לְבַלְעֵנִי. בשם "אנוש" מְדַגֵּשׁ קָצֵר וְקוֹי וְרַפְּיוֹן כְּחוֹ שֶׁל אָדָם.
כָּל הַיּוֹם—תמיד. (ג) רַבִּים לַחֲמִים לִי—רַבִּים וְלִחְמִים עֲקָדִי. מָרוֹם—קריאה
אֶל ה'. (ד) יוֹם אִירָא—כִּיּוֹם מִנְּהָ קְרוֹבָה, שֵׁשׁ לִירוּא מִפְּנֵיהָ. (ה) בְּאֱלֹהִים
אֶהְלֵל דְּבָרוֹ—הַפְּנֵה אֶנִּי מִתְחַלֵּל בְּדִבְרֵי אֱלֹהִים, בְּתוֹרָתוֹ שְׂדָא מְבַטֵּחַ בְּה'

יִי אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא, וַיְהִי ה' יוֹשִׁיעֲנִי.
יח עָרַב וּבִקֵּר וַצְהִירִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה.
וַיִּשְׁמַע קוֹלִי.

יט פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקָּרֵב לִי.
כִּי בָרִים הָיוּ עִמָּדִי.

כ יִשְׁמַע אֶל וַיַּעֲנֵם וַיֵּשֶׁב קָדֵם, סִלָּה,
אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ, וְלֹא יֵרָאוּ אֱלֹהִים.

כא שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמִיּוֹ, חָלַל בְּרִיתוֹ.

כב חָלְקוּ מַחֲמָאוֹת פִּיּוֹ, וַקָּרַב לָבוֹ.

כג רָכוּ דְבָרָיו מִשְׁמֵן וְהִמָּה פֶתַח חַיֹּת.

כג הִשְׁלַךְ עַל יְהוָה יְהִבָּה, וְהוּא יִכְלֹכְקָהּ.

מ ר א ט פ ו ר ש

יבִיא מִתְּ עֲלֵיהֶם פֶּתָאוֹם (בְּשִׁיחָה*). בְּמִגְוָרָם — בְּבִיתָם. (יח) עָרַב וּבִקֵּר
וַצְהִירִים — כָּל הַיּוֹם, כָּבֵל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. וַיִּשְׁמַע קוֹלִי — (וְהוּא שׁוֹמֵעַ קוֹלִי.
יט) מִקָּרֵב לִי — מִתְקַרְבוֹת שָׁמָּה עוֹרְכִים עִמָּדִי. כִּי בָרִים הָיוּ עִמָּדִי — כִּי רַבִּים הָיוּ
הַנִּלְחָמִים עִמָּדִי, וְלֹא הָיָה לִי, לֹא יָבִילִי לַעֲמֹד לַפְּנֵיהֶם. (כ) וַיַּעֲנֵם — כִּמּוֹ
וַיַּעֲנֵם, וַיַּעֲנֵם אוֹתָם. חֲלִיפוֹת — שְׂנוּיִם, מְקָרִים רַעִים. יִשְׁמַע אֶל וַיַּעֲנֵם... — אֶל
יֹשֵׁב קָדֵם וַיִּשְׁמַע קוֹלִי וַיִּדְבֹּא אֶת אוֹיְבֵי הַעֲרִיצִים הַשְׁלֵמִים וְהַשְׂאֲנִיִּם, אֲשֶׁר יַעֲלִיחֻ
בְּכָל דְּרִבְקָהּ וְעַל כֵּן לֹא תִרָאוּ אֱלֹהִים (בְּלִמְעַלָּה י' ה' ו'). (כא) שָׁלַח יָדָיו
בְּשִׁלְמִיּוֹ — הַשְׁשִׁיר הַזֶּה אֶל אוֹתוֹ הַבּוֹדֵר (יד), אֲשֶׁר נִחְשַׁב לוֹ לְאִיֶּבֶת וְהָיָה בְּאִמָּתוֹ
בֵּין אוֹיְבָיו וּמִבְּקָשֵׁי רַעְתּוֹ. בְּשִׁלְמִיּוֹ — בְּאִנְשֵׁי שְׁלֹמִי, בְּאִנְשֵׁי הַשְׁלָמִים עִמָּדִי. (כב) חָלְקִי
מִמַּחֲמָאוֹת פִּיּוֹ — דְּבָרָיו פִּיּוֹ חָלְקוּ מִמַּחֲמָאוֹת*). וַקָּרַב לָבוֹ — וְלָמוֹ שׁוֹאֵף מִלְחָמָה.
פֶתַח חַיֹּת — חֲרָבוֹת פֶתַח חַיֹּת, שְׁלֹפֶת (ל"ז י"ד). (כג) יְהִיבָה — מִשְׁאֵלוֹת לְבָבָהּ. יְהִיבָה —
מִשְׁאֵה וַיִּבָּהּ בּוֹ מִה שֶׁאָדָם מִבְּקָשׁ לְנַפְשׁוֹ, דְּבָרִים שֶׁאָדָם נוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ אֲלֵיהֶם.
מִתְאַוָּה לְחַיֵּשׂ עֲלֵיהֶם (דְּבָרִים כ"ד ט"ז, יחזקאל כ"ד כ"ח). הִשְׁלַךְ עַל ה' יְהִיבָה... —

(*) הַשְׁבָּעִים מִתְרַגְּמִים יִבֹּא וְלֹא יִבֹּא, וַיֵּשׁ סוֹבְרִים, "יִשְׂא" "יִסִּית" (כִּמּוֹ) הַנִּחְשָׁה
הַשִּׁינְאִי, "אֵל יִשְׂא אֶתְכֶם חֲזָקִיו. דְּה"ב ל"ב ט"ו וְעוֹד בְּמִקּוֹמוֹת אַחֲרֵיהֶם).

(*) וַיֵּשׁ סוֹבְרִים, שְׁ"מִמַּחֲמָאוֹת" הוּא נוֹשֵׂא הַמֶּאֱמָר, וְהוֹרָאֵתוּ חֲלָקִית, דְּבָרֵי תְנוּפָה.
וְעַל כֵּן נִאֲמַר חֲלָקִי בְּלִשׁוֹן רַבִּים, וְהֵמָּה אֵינָה מ' הִתִּירָן.

יֵד כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, הֲלֹא רִגְלִי מִדָּחִי
לְהַתְּחִלְךָ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים.

נו

א לִמְצָאָה אֵל תִּשְׁחַת, לְדָוִד מִכְתָּם,

בְּכִרְחוֹ מִפְּנֵי שְׂאוּל בַּמַּעֲרָה:

ב חֲנֻנִי, אֱלֹהִים, חֲנֻנִי, כִּי בָךְ חֲסִיָּה נַפְשִׁי,

וּבְצִל כְּנַפֶּיךָ אֶחְסֶה, עַד יַעֲבֹר הַיּוֹת.

ג אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן, לֹאֵל גִּמְר עָלַי.

ד יִשְׁלַח מַשְׁמָיִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי, תִּרְךָ שְׂאִפִּי סִלָּה,

יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדּוֹ וְאַמְתּוֹ.

ה נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לִבָּאֵם, אֲשַׁכְּכָה לַחַיִּים בְּנֵי אָדָם,

שְׁנִיָּהֶם חֲנִית וְחַצִּים, וְלִשְׁוֹנָם חֶרֶב תִּדָּה.

ו רֹמְמָה עַל הַשָּׁמַיִם, אֱלֹהִים, עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ.

מ קרא מסורש

(י) הֲלֹא רִגְלִי מִדָּחִי—הֲלֹא רָאִה אֲנִי, שֶׁהִצַּלְתָּ אֶת רִגְלִי מִדָּחִי. דִּחִי—כְּשָׁלוֹן
וְסִילָה. בְּאוֹר הַחַיִּים—בְּשִׁמְחַת הַחַיִּים.

נו. א) אֵל תִּשְׁחַת—כִּפְּנֵי שְׂמִיעָרִים, כְּנֻזִּין שִׁיר יְדֻיעַ בָּשָׂם "אֵל-תִּשְׁחַת"

וּבִאֲלוֹ נֶאֱמַר "עַל אֵל-תִּשְׁחַת". ב) חֲסִיָּה—חֲסִיָּה. עַד יַעֲבֹר הַיּוֹת—עַד שֶׁיַּעֲבֹר

הַקָּדוֹשׁ: הַיּוֹת בְּתַמְנִית רַבִּים מִשְׁמַשׁ בְּהוֹרָאת יָדָיו (כְּמוֹ "תִּבְלֵל תְּלֹנְתָם" בַּמִּדְבָּר יוֹ

כִּיח). ג) לֹאֵל גִּמְר—עָלַי—לֹאֵל הַעֲוִשָּׁה מִשְׁשָׁטִי*) ד) תִּרְךָ שְׂאִפִּי—וַיּוֹשִׁיעֵנִי

מִשְׁשָׁטִי הַמִּתְרַחֵף אוֹתִי, הִקְשִׁין לִמֵּת אוֹתִי לַחֲרָפָה. ה) נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לִבָּאִים—

בְּתוֹךְ לִבָּאִים אֲנִי. אֲשַׁכְּכָה לַחַיִּים בְּנֵי אָדָם...—אֲנִי שׂוֹכֵן בֵּין בְּנֵי אָדָם

לַחַיִּים, אֲשֶׁר שְׁנִיָּהֶם חֲנִית וְחַצִּים, וְלִשְׁוֹנָם חֶרֶב תִּדָּה. ו) רֹמְמָה—הַתְּרוֹמֵם, הִרְמָה יְדָלְךָ וְרִמְמִיתְךָ. עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ—

*) מתננים השבעים נראה שקראו "גמל עלי".

ו כל היום דברי יעצבו, עלי כל מחשבתם לרע.

ז יגורו יצפוני, המה עקבי ישמרו,

כאשר קוו נפשי.

ח על און פלט למו, באף עמים הורד, אלהים.

ט נדי ספרתה אתה, שימה דמעתי בנאדך,

הלא בספרתך.

י אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא,

זה ידעתי כי אלהים לי.

יא באלהים אהלל דבר, ביהוה אהלל דבר.

יב באלהים בטחתי לא אירא, מה יעשה אדם לי.

יג עלי אלהים נדריה, אשלם תודות לך.

o יצפוני בתיב

מקרא מפורש

להטיב להולכים בדרך טובה (עיין ו' נ' מ"ד ט). (ו) דברי יעצבו—הופכים, מקרסים הם את דברי, מכניסים בהם כונות רעות, כדי להרע לי. עצב—צור, תת צורה חדשה. (ז) יגורו—יתאספו. יצפוני—יארבו. המה עקבי ישמרו—הם שומרים צדני, אויבים לי בכל מקום. כאשר קוו נפשי—בתקוות לקחת את נפשי. (ח) על און פלט למו—לשוא ויגעו ויקוו למלט נפשם. און הוא גם נדחף ל"שקר" ול"הכל" (להלן צ' יא). באף עמים הורד אלהים—הורידה (הכניעה, השמידה) אלהים באפך עמים. בשם "עמים" ו"גוים" וכו' במקרא לא רק עמים שלמים, כי אם גם חבורות אויבים. (ט) נדי ספרת אתה—אתה ספרת את ומי גדולי, כלומר ידעת מה רבו נדודי. שימה דמעתי בנאדך—תחי נא דמעתי שמונה אתך ואל תשכחנה. נאד—פלי עור לכתוקת משקה. הלא בספרתך—בודאי רשום וכתוב הכל בספרך. ספרה—ספר (תמונה עתיקה). (י) אז ישובו... ביום אקרא אליה, ישובו אויבי אחור, ואני יודע זאת מראש, יודע אני, כי אלהים לי, עמדי הוא. (יא) באלהים אהלל דבר—בלמעלה מ' ח'. (יג) עלי אלהים נדריה—עלי לשלם את נדרי שגרת לי. תודות—ובתי תודה.

זָרוּ רָשָׁעִים מֵרַחֵם, תָּעוּ מִבֶּטֶן דְּבָרֵי כֶזֶב.
 חֶמֶת לָמוּ כְדָמוֹת חֶמֶת נָחֵשׁ,
 כִּמוּ פֶתֶן חֲרָשׁ יֵאָטֵם אֹזְנוֹ.
 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים,
 חוֹבֵר חֲבָרִים מִחֶכֶם.
 אֱלֹהִים, הָרַס שִׁנְיָמוֹ בְּפִימוֹ,
 מִלְתָּעוֹת כְּפִירִים נִתּוּן, יִהְיֶה.
 יִמָּאֲסוּ כִּמוּ מִיָּם, יִתְהַלְכוּ לָמוֹ.
 יִדְרֹךְ חֲצִיו כִּמוּ יִתְמַלְלוּ.
 כִּמוּ שִׁבְלוֹל תִּמָּס יִהְיֶה.

מ-א ספורש

מפיעים חסם בארץ. פלסם—הבן, מתקן דרך. (ד) זרו רשעים מרחם—
 הרשעים נוטים, מתרחקים מדרך השר מיום הולדם. זרו—עבר משרש זור, כמו
 „זרו עיני” (ש”א י”ד כ”ט). (ה) חמת—רעל, ארס. פתן—טין נחש, טן
 המסבנים ביותר. יאטם—יאטם, יסתם. יאטם אָזְנוֹ—אשר יאטם אָזְנוֹ.
 (ו) אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע. —באר חסוק סקורם: בפתן הנה שהוא חרט,
 שאינו שומע לקול מלחשים (שאין הלחשה, שחשבה לסקלה טיעולה, משפעת עליו)
 באטם אָזְנוֹ בכונה או בחרש מבעי. חבר חברים—קום קמים. מחכם—
 מלמד ומנסה באמנות. (ז) מלתעות—השנים חדותכות. (ח) ימאסו—יפסו, יפסו.
 כמו מים יתהלכו למו—בפסם אשר יתהלכו למו, בפסם הנקרים וקלים ותפזרו
 ויכלו גם הם. ידרוך חציו כמו יתמוללו—כי ידרוך איש מהם קשתו לירות
 כמו ושתברו, ותפוררו חציו*) (ט) שבלול—טין שרץ מן הסגורים בקלפתם. כמו
 שבלול (תמס יתהלך)—בשבלול הנה הולך ונמס (כי כשהוא יוצא מנחתקו
 ונחל הוא נראה כהולך ונמס) ופסו גם הם. תמס—לפי הנראה הוא תאר הפעל, והוצאתו בדבר

(*) ויש מפרשים, ה' ידרוך קשתו עליהם, והם יתמוללו, גם מאמר „יתהלכו
 למר” אפשר לפרש לא על המים כי אם עליהם, על האנשים, שהמסורר קורא
 עליהם אל אלהים.

ז רַשֶׁת הִכִּינוּ לַפְעָמִי, כָּפַף נַפְשִׁי.
 כָּרוּ לִפְנֵי שִׁיחָה, נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ, סָלָה.
 ח נָכוֹן לִבִּי, אֱלֹהִים, נָכוֹן לִבִּי, אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה.
 ט עֹרָה כְּבוֹדִי, עֹרָה הַגָּבֹל וְכִנּוֹר, אֲעִירָה שָׁחַר.
 י אֹדֶךְ בְּעַמִּים, אֲדַנִּי, אֹמְרֶךְ בְּלֹאֲמִים.
 יא כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חֲסִדֶּךָ, וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְּךָ.
 יב רוּמָה עַל שָׁמַיִם, אֱלֹהִים, עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ.

נח

א לַמְנַצֵּחַ אֶל תְּשַׁחֲת, לְדָוִד מִכְתָּם:

ב הָאֲמָנִם אֵלֶם צָדֵק תְּדַבְּרוּן,

מִיִּשְׁרָיִם תִּשְׁפָּטוּ בְּנֵי אָדָם.

ג אֶף בִּלְב עוֹלֹת תִּפְעֲלוּן,

בָּאָרֶץ חֲמֵס יִדְיָכֶם תִּפְלִסוּן.

מקרא מפורש

ירֵאָה כְּבוֹדֶךָ עַל כָּל הָאָרֶץ. ז) כָּפַף נַפְשִׁי—כָּפַפוּ נַפְשִׁי, דְּכֹאֲוִי. שִׁיחָה—שׂוּחָה, בּוֹר.
 ח) נָכוֹן—קָטוֹה, קָטוֹה. אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה—לֵחִי. ט) עֹרָה כְּבוֹדִי—עוֹרִי נַפְשִׁי (כְּמוֹ
 טז ט"ו). עֹרָה הַגָּבֹל וְכִנּוֹר—עוֹרִי נְבִלִי וְכִנּוֹרִי. אֲעִירָה שָׁחַר—אֲעוֹר, אֶקִּיץ בַּבֶּקֶר (*).

נח. ב) הָאֲמָנִם אֵלֶם צָדֵק תְּדַבְּרוּן—הָאֲמָנִם צָדֵק תְּדַבְּרוּ, שׁוֹפְטֵי
 הָעָם אֵלֶם—כְּמוֹ אֱלֹהִים, אֵלֵי הָעָם, וְהוּא כְּמוֹ לְשׁוֹפְטֵי הָדוֹר. מִיִּשְׁרָיִם—בְּמִישְׁרָיִם,
 בִּישָׁר. ג) אֶף בִּלְב עוֹלֹת תִּפְעֲלוּן—לֹא בֶקַל לֹא שׁוֹפְטֵי צָדֵק אֲתֵם, כִּי אִם
 בְּמַעֲלֵי עוֹלָה בְּלִבְכֶּם, בְּלוּמָה, חוֹרְשֵׁי רֵעָה אֲתֵם. עוֹלֹת—מַעֲשֵׂי עוֹל. בָּאָרֶץ
 חֲמֵס יִדְיָכֶם תִּפְלִסוּן—אֲתֵם טֹפְלִים נְתִיב, דָּרָךְ, לַחֲמֵס יִדְיָכֶם בָּאָרֶץ, אֲתֵם

(*) אֵין זֹאת אוֹמֶרֶת, שֶׁנֶּחֱזַק לִתְקַן אֶת הַלְשׁוֹן וּלְגָרוֹס „אֲעוֹרָה“, כִּי גַם לַמַּעֲלָה
 (לִי כ"ג) נֹאמַר „הָעִירָה“ בְּהוֹרָאָה זֹאת: „הָעִירָה וְהַקִּיצָה לַמַּשְׁפָּטִי“. וְחוֹל מִפְּרָשִׁים „אֲנִי
 מְעוֹרֵר אֶת הַשָּׁחַר“, כְּלוּמָר נִמְשָׁכִים לִפְנֵי עֲלוֹת הַשָּׁחַר.

- ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לַנֶּפֶשׁ, יִגְוְרוּ עָלַי עֲזִים,
 לֹא פָשַׁעַי וְלֹא חַטָּאתַי יִהְיֶה.
 ה בְּלִי עֹז יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה.
 ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 הִקְיֹצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם,
 אֶל תַּחֲזֹן כָּל בְּגִדֵי אֹנָן סִלָּה.
 ז יָשׁוּבוּ לָעֵרֶב יִהְיוּ כַכֶּלֶב, וַיִּסּוּבּוּ עִיר.
 ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיָּהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם,
 כִּי מִי שָׁמַע.
 ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם.
 י עֹז אֱלִיד אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי.
 יא אֱלֹהֵי חֲסִדִּי יִקְדָּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׁוּרְרֵי.
 יב אֶל תִּהְרָגִם מִן יִשְׁכַּחוּ עָמִי,

ס קמן בלא אם"ף ס חסדו בתיב

מקרא מפורש

מבקשים עלי. (ד) יגורו עלי—ותאספו עלי. עזים—עריצים. לא פשעי ולא חטאתי—לא בפשעי ולא בחטאתי, אני לא עשיתי להם דבר, והם מבקשים את נפשי. (ה) בלי עז—... בלי עזן כי הם רצים ומשתדלים בכל כחם להרע לי. ויכונו—ותכוננו, יכני עצמם למעשי מלחמה עמי. עורה לקראתי וראה—עורה לעזרתי וראה מה שהם נכונים לעשות לי. (ו) הקיצה לפקד כל הגוים—התעוררה ונעשה שפטים בכל העריצים (עין למעלה נ"ו ח). אל תחזן—אל תחמול בגדי און—הפזורים, פועלי און. (ז) ישובו לערב—אחרי מריצתם כל היום הם חוזרים וסובבים בעיר לשמון לי מוקשים בערב, ורומים הם—מתנפלים על אנשי ועמם בכלבים. (ח) יביעון—ידברו, נדפו, ילשנו. כי מי שומע—כי אומרים הם בלבם "מי שומע?" הבה "אין אלהים" (ב למעלה ט' ד, ועוד המקומות אחרים). (ט) לכר גוים—כל העוים (ככפ' ו). (י) עז—מפבוק יח נראה בברור, כי גם פה "עז". אשמרה—אצטרף, אקח. (יא) יקדמני—ויהר לעזרתי. יראני בשוררי—יראני וקמתי בשוררי. שוררי—אויבי, הארבים לנפשי. (יב) אל תהרגם...—אל תכלה

נָפַל אִשֶּׁת בֶּל חָזוּ שָׁמֶשׁ.
 בְּטָרֶם יָבִינוּ סִירְתִּיכֶם אָמֵד,
 כָּמוֹ חַי כָּמוֹ חֶרוֹן יִשְׁעָרֵנוּ.
 יִשְׁמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם,
 פַּעַמָּיו יִרְחֹץ בַּדָּם הַרְשָׁע.
 וַיֹּאמֶר אָדָם אַךְ פָּרִי לַצַּדִּיק,
 אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ.

נט

א לְמִנְצָחַם אֵל תִּשְׁתַּח לְדָוִד מִכְתָּם,
 בְּשִׁלַּח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:
 ב הֲצִילָנִי מֵאֹיְבֵי, אֱלֹהֵי, מִמֶּתְקוֹמִי תִשְׁגָּבֵנִי.
 ג הֲצִילָנִי מִפְּעֻלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי.

מקרא מפורש

נמו: וכלה לעינים. נפל אשת—נפל של אשר, נולד מת. נפל אשת בל חזו שמש—
 כנפל אשר לא ראה אור שמש. (י) בטרם יבינו סירותיכם אמר—בטרם
 ירגישו סירותיכם את האש בבושרת תחתיהם בקוצים, בעוד הבשר המתפצל בהם חי
 ואף החל להתחמם, יבוא סער ויפזר את הקוצים לקר רוח, בלומר, בטרם יפיקו
 להקים את מזמתיים הרעות יהיו לצון ויאבדו. סירות—קדרות, דודים. אמר—
 שים שד קוצים. חרון—חם, התחממות*). ישערנו—יחד במקום רבים: יסערו,
 יעקרו, יטילו בסער ובסופה. (יא) פעמיו—עקביו, רגליו. (יב) ויאמר אדם—
 ויאמר כל אדם, כל הרואה. אך פרי לצדיק—אכן יש פרי לצדיק, יש לו
 אחרית טובה.

נט א) בשלוח שאול—שמואל א' יט יא ב. תשגבני—תחזקני, תצילני

(*) אפשר לזרש „כמו חרון“ בהרגו.

- א לַמִּנְצָחַ עַל שׁוֹשַׁן עֲדוֹת, מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד:
- ב בְּהִצּוֹתוֹ אֶת אֲרָם נִהְרִים וְאֶת אֲרָם צוֹבָה,
וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיֵּךְ אֶת אֲדוֹם בְּגִיַּא מֶלֶח
שָׁנִים עָשָׂר אֲלָף.
- ג אֱלֹהִים, זִנְחָתָנוּ, פִּרְצָתָנוּ, אֲנַפְתָּ תִּשׁוּבָב לָנוּ.
- ד הִרְעַשְׁתָּ אֶרֶץ פְּצֻמָּתָהּ, רָפָה שְׁבָרֶיהָ, כִּי מָטָה.
- ה הִרְאִיתָ עֲמֹד קָשָׁה, הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעָלָהּ.
- ו נִתְתָּה לִירֵאִיךָ גַם לְהִתְנוּסָם, מִפְּנֵי קִשְׁט, סָלָה.
- ז לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי.
- ח אֱלֹהִים דְּבַר בְּקֹדֶשׁוֹ, אֶעֱלֶזָה, אַחֲלָקָה שָׂכָם.

מקרא מפורש

ס. א) שׁוֹשַׁן עֲדוֹת—מִין כְּלִי שִׁיר. לְלַמֵּד—הַכּוֹנֵן, לְפִי מַה שֶׁמִּשְׁעָרִים, לְלַמֵּד אֶת הַמְּזַמֵּר הַזֶּה לְאִשֵּׁי הַבָּיִת, שֶׁשִּׁירוּ אוֹתוֹ בְּצִאתָם לְמִלְחָמָה. ב) בְּהִצּוֹתוֹ—בְּהִלָּחֶמּוֹ. אֶת אֲרָם נִהְרִים...—שׁ"ב ו' וְלִסְלֵק, ח' י"ב—י"ד (וַעֲשֵׂה בְּכַאוּרֵינוּ). בְּגִיַּא—מֶלֶח—בְּנֵי שָׁעַל נִד גַם הַמֶּלֶח. ג) אֲדוֹם וְזִנְחָתָנוּ...—אֲפָשָׁר, שֶׁבִשְׁעָה שֶׁנִּלְחַמְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עִם אֲרָם נִהְרִים פָּשְׁטוּ הָאֲדוֹמִים עַל יְהוּדָה אִו גַּם הִנִּיעוּ עַד יְרוּשָׁלַיִם. ד) פִּרְצָתָנוּ—הַפִּתָּ בָנוּ. אֲנַפְתָּ תִּשׁוּבָב קָנוּ—הֵנָּה קִצְפָּה עָלֵינוּ, וְעַתָּה שׁוּבְכֵנוּ נָא, הִשְׁבֵּנוּ לְמַצְבֵּנוּ הַקֶּדֶם. ד) הִרְעַשְׁתָּ אֶרֶץ—פִּרְעֻשׁ מִלְחָמָה. פְּצֻמָּתָהּ—בְּקִשְׁתָּ, שֶׁבָרְתָּ אוֹתָהּ. רָפָה—כִּמוֹ רָפָא. כִּי מָטָה—כִּי נְמוּטָה, הִתְמוּטְטָה, הִיא נוֹטָה לְנִפּוֹל. ה) הִרְאִיתָ עֲמֹד קָשָׁה—הַבָּאתָ עַל עַמְּךָ צָרוֹת קָשׁוֹת. יַיִן תִּרְעָלָהּ—יַיִן תִּרְעָלָהּ, יַיִן מָכָה בְּתַמְהוֹן אֶת שׁוֹתָיו. ו) נִתְתָּה לִירֵאִיךָ גַם לְהִתְנוּסָם—אִיךָ לְאַחֲרוֹנָה תַּתֵּן בְּיָדֶיךָ לְלִיבָאֵךְ דָּגַל לְהַרְמוֹ לְאוֹת נִצְחוֹן. לְהִתְנוּסָם—לְהִתְרוֹסֵם. מִפְּנֵי קִשְׁט—לְמַעַן הָאֵמֶת וְהַצֶּדֶק. ז) לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ...—הוֹשִׁיעָה נָא בְּיָמֶיךָ וַעֲנֵנִי לְמַעַן יִחַלְצוּ אֲדוֹכִיךָ מִדַּחַר הַבָּיִת עֲלֵיהֶם. ח) אֱלֹהִים דְּבַר בְּקֹדֶשׁוֹ...—בְּשֵׁם קֹדֶשׁ הַבְּסוּת ח', שֶׁהִי לְעוֹר לֵנוּ, עַל כֵּן אֶעֱלֶזָה מִבֶּטֶח אֵנִי, כִּי בּוֹא וּבּוֹא דְבַר ה'. אַחֲלָקָה שָׂכָם...—אֲחַלֵּק לַעֲמִי, לְאִשֵּׁי, לְנֶאֱמָנִים לִי, אֶת שָׂכָם וְאֶת

- הַנִּיעַמּוּ בַחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּבּוֹ אֲדָנִי.
 חֲטָאת פִּימוֹ דִּבֶּר שְׁפָתַימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, יג
 וּמֵאֲלֶה וּמִמִּכְחַשׁ יִסְפְּרוּ.
 כִּלְה בַחֲמָה, כִּלְה וְאִינָמוֹ, יד
 וַיִּדְעוּ, כִּי אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעֶקֶב
 לְאַפְסֵי הָאָרֶץ, סֵלָה.
 וַיִּשׁוּבוּ לָעָרֹב, יִהְיוּ כַכֶּלֶב, וַיִּסּוּבּוּ עִיר, טו
 הִמָּה יִנִּיעוּן לֵאכֹל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ, טז
 וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזֹךְ, וְאַרְנֶן לִבְקָר חֲסִדָּךְ, יז
 כִּי הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי.
 עֲזִי אֱלִיךָ אֲזַמְּרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי, יח

ס קטן בלא אס"ף   ס ינועו כתיב

מקרא מפורש

אותם כָּרַנְעוּ, כִּי אִזּוּ וַיִּשְׁכְּדוּ בְנֵי עַמִּי* אֹתָם וְאֵת הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בָּהֶם. הַנִּיעַמּוּ בַחִילָךְ—הַפִּיעַם בְּבוֹרְתָךְ, הַכְרִיחֵם לִקְיוֹת נַעִים וְנָדִים. בַּחִילָךְ—בְּבוֹרְתָךְ. וְהוֹרִידֵמוֹ—וְהַכְנִיעֵם. יג חֲטָאת פִּימוֹ דִּבֶּר שְׁפָתַימוֹ—וּמִכְחַשׁ אֶל הַקּוֹדֶם: הֵנִיעַם וְהוֹרִידֵם בַּחֲטָאת פִּיהֶם, בְּדַבַּר שְׁפָתֵיהֶם. וּמֵאֲלֶה וּמִמִּכְחַשׁ יִסְפְּרוּ—וּבְגִלָּל הָאֵלֶּה וְהַכְחַשׁ אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ, כְּלוּמָר עַל שְׁבוּעוֹת הַשֶּׁקֶר וְדִבְרֵי הַכְחַשׁ, אֲשֶׁר יִבְיֵעוּ בְּפִיהֶם. יד כִּלְה בַחֲמָה...—וְלֹאֲחֲרוֹנָה** כִּלְה אֹתָם בַּחֲמָה, לְטַעַן יָדְעוּ כָּל הַנָּשִׁים עַד קְצוֹת הָאָרֶץ, כִּי אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעֶקֶב. לְאַפְסֵי הָאָרֶץ—עַד קְצוֹת הָאָרֶץ. טו וַיִּשׁוּבוּ...—הוּא שׁוּבָה אֶת דִּבְרֵי הַחֶלֶק הַשְּׁנִי וְעוֹבֵר מִשְׁפַּת הַטָּה לְשַׁפַּת הַתּוֹלַל מִתּוֹךְ בְּטָחוֹן. טז יִנִּיעוּן לֵאכֹל—יִהְיוּ נַעִים וְנָדִים לְבַקֵּשׁ לֶחֶם, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ—וְנֶשֶׁת אֲשֶׁר לֹא יִמָּצְאוּ אֶקֶל וְלִינֵי כָּל הַלִּילָה בְּיוֹם. יז לִבְקָר—בְּכֵל בָּקָר.

* גם אפשר לתרגם „עמי“ עמים, וראה באורנו ליסעיה נ"ג ח'.

** בעקרו של דבר אין כתובים כאלה יוצאים מידי הפלגה פיוטית, ואין כל

צורך באמת לישב כל סתירה בהן.

- ג. מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלַיךָ אֶקְרָא, בַּעֲטֹף לְבִי,
בְּצוּר יְרוֹם מִמְּנֵי תִנְחֲנִי.
ד. כִּי הָיִיתָ מִחֲסֶה לִּי, מִגְדֹּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב.
ה. אֲגוֹרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים,
אֲחֹסֶה בְּסֹתֶר כְּנַפַּיִךְ, סֵלָה.
ו. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שְׁמַעְתָּ לְגִדְדִי,
נָתַתָּ יְרֵשֶׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ.
ז. יָמִים עַל יָמַי מָלַךְ תּוֹסִיף,
שְׁנוֹתַי כִּמוֹ דֹּר וָדֹר.
ח. יֵשֶׁב עוֹלָם לְפָנַי אֱלֹהִים,
חֶסֶד וָאֱמֶת מִן יִבְצָרְהוּ.
ט. כֵּן אֲזַמְּרָה שְׁמֶךָ לְעַד, לְשִׁלְמֵי גִדְדִי יוֹם יוֹם.

מקרא מפורש

א. מִקְצֵה הָאָרֶץ... המזמור מבין למלך שהיה נודד מעיר מלכותו אל קצה גבול ארצו. בַּעֲטֹף לְבִי—בהתעטף לבי, בשעה שלבי כמו ולחץ בקרבי מצרה וניון.
ב. בְּצוּר יְרוֹם מִמְּנֵי תִנְחֲנִי—תנחני אל ראש בצור הרם ממני, אשר לא אוכל לעלות עליו בעצמי בבחי הדל. צוּר—סלע מבצר. (ה) אֲגוֹרָה...—אמצא מחסה תמיד בחיבל קדשה. (ו) שְׁמַעְתָּ לְגִדְדִי—הקשבת לתפילתי ולנדרתי, אשר נדרתי לך בעת צרתי. נָתַתָּ יְרֵשֶׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ—נתת ליראי שְׁמֶךָ את ירושתם, את ארץ נחלתם, אשר בזה נזים פקדם*). (ז) יָמִים עַל יָמַי מָלַךְ תּוֹסִיף—האריקה את ימי מלכותי. שְׁנוֹתַי כִּמוֹ דֹּר וָדֹר—והי מספר שנותיו בשנות דורות אחדים זה אחר זה. (ח) עוֹלָם—הפנה לארך ימים. חֶסֶד וָאֱמֶת מִן יִבְצָרְהוּ—ציה חסד ואמת שניצרהו. כֵּן—כִּי, משה, בזמן, הפקר. (ט) כֵּן אֲזַמְּרָה—ואני אזמרה שְׁמֶךָ לְעַד. לְשִׁלְמֵי—בששלים, אל עירי ואל בתי ואוכל לשלם.

(*) יש חושבים שצריך לגרוס תחת "ירשת", "ארשת", שהיא לשון תפלה (כ"א ג')

וַעֲמֹק סִבּוֹת אֲמִיד.

ט לִי גִלְעָד וְלִי מִנְשָׁה, וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי,

יְהוּדָה מְחַקְקִי.

י מוֹאָב סִיר רַחֲצִי, עַל אֲדוֹם אֲשֶׁרֶךְ נַעֲלִי,

עָלִי פִלְשֶׁת הַתְּרוּעָעִי.

יא מִי יוֹבִילֵנִי עִיר מְצוֹר, מִי נַחֲנִי עַד אֲדוֹם.

יב הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ,

וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.

יג הִבֵּה לָנוּ עֶזְרֵת מְצָר, וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם.

יד בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל, וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ.

סא

א לַמְנַצֵּחַ עַל נְגִינת לְדוֹד:

ב שְׁמָעָה, אֱלֹהִים, רְבָתִי, הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי.

מקרא מפורש

עמק סבות ואת כל ארץ ישראל ויהודה, כאמור בפ' ט'. ט) אֲמִיד—אמיד, אמיד
בחקל, כלומר אחקל. ט) מְעוֹז רֹאשִׁי—מעוז לראשי, מגן ומשעב לִי. מְחַקְקִי—
שכט מלכותי, שרביטי. מְחַקֵּק—מקל תפארה למקל המשרה. י) סִיר רַחֲצִי—
כלי לרחוץ בו הוא לִי, כלומר, נקנע ומשעבד לִי. אֲשֶׁרֶךְ נַעֲלִי—השלכת
הנעל היתה אות קנעו (והקנה). *) עָלִי פִלְשֶׁת הַתְּרוּעָעִי—הריעו לִי, פלשת, כלומר,
קבלי על מלכותי. יא) עִיר מְצוֹר—עיר מצודה (וכונתו, כנראה, על בירת אדום).
מִי נַחֲנִי—מִי ינחני. יב) עֶזְרֵת מְצָרָה. וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם—כִּי שׂוֹא תְשׁוּעַת
אָדָם. נַעֲשֶׂה חֵיל—נַעֲשֶׂה. יב) יְבוֹס צָרֵינוּ.

סא. א) עַל נְגִינת—כמו בנגינת: בכלי שור של מיתרים.

(*) הנעל היתה אות חרות ושלטון, שליפת הנעל—אות הסרת השלטון, הסתלקות
מתביעות (רות ד'), וְאֲשֶׁלֶךְ נַעֲלִי—הוא אפרוש ממשלתי.

אֱלֹהִים מַחְסֶה לְנוּ, סֵלָה.

אֶךְ הֶבֶל בְּנֵי אָדָם, כָּזָב בְּנֵי אִישׁ,

בְּמֵאזְנִים לַעֲלוֹת הֶמָּה מֵהֶבֶל יָחַד.

אֵל תִּבְטְחוּ בְעֶשֶׂק וּבְגֹזֶל אֵל תִּהְבְּלוּ,

חֵיל כִּי יָנוּב—אֵל תִּשְׁיֹתוּ לֵב.

אֶחָת דְּבַר אֱלֹהִים, שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי,

כִּי עָז לְאֱלֹהִים.

וְלֶךְ אֲדַנִּי חֶסֶד,

כִּי אַתָּה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׁהוּ.

ס קרא מסורס

ס אֶךְ הֶבֶל בְּנֵי אָדָם...—אֵין לְבָטוּחַ בָּהֶם. בְּמֵאזְנִים לַעֲלוֹת...—אִם וְשָׁקְלוּ יַחַד
כָּלָם בְּמֵאזְנֵיהֶם, כְּלוֹמֵר, אִם נִעְרִיד הַיָּטִב אֶת כָּל מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם, נִרְאֶה, כִּי מִדְּבַל
הֵם כָּלָם. מִהֶבֶל—כְּמוֹ "מֵאֶפֶס נִתְחַד", "מֵאֶזֶן" "מֵאֶפֶס" (וַיִּשְׁעֵה מ' וַיֵּן, מֵא כ').
(יא) אֵל תִּהְבְּלוּ—אֵל תִּבְטְחוּ בְטָחוֹן שֶׁ הֶבֶל כֹּזֵה. חֵיל כִּי יָנוּב...—גַּם כִּי
יִרְכָּה עֲשָׂרוֹ, אֵל וְיִהְיֶה עָרְכוֹ בְּעֵינֵיהֶם. חֵיל—עֲשֶׂה, הֵן. יָנוּב—יִפְרָה, וְשָׁנָה.
(יב) אֶחָת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֹו שְׁמַעְתִּי...—דְּבַר אֶחָד אָמַר אֱלֹהִים, וְאִי
מוֹצֵא בוֹ שְׁנֵי דְבָרִים: כִּי הָעֵז וְהַגְבוּרָה אֶךְ לְאֱלֹהִים לְבַד, וְאֵין לְבָטוּחַ בְּכֹן אָדָם,
גַּם בְּכֹן שְׁהוּא נִרְאֶה כְּתִקּוּף שֶׁבְּתַקִּיפִים, וְכִי אֵל צַדִּיק*) הוּא וּמְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׁהוּ.
שְׁתִּים זֹו—שְׁתֵּים אֵלֶּה. (ג) חֶסֶד—צַדִּיק: הַיָּמוֹת אֶמֶת, חֶסֶד, מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה.
מִתְחַלְפִּים בְּמִקְרָא זֶה בְּזֶה בְּבִרְבֵּה מְקוֹמוֹת.

(*) הרעיון פשוט והגיוני מאוד: אֵל שֶׁהָעֵז והגְבוּרָה שלו בוראי צדיק בכל דרכיו
וכו', והבאור עולה יפה בלשון הכתוב. אֵף עַל כֵּן אִפְשָׁר מְאֹד, שֶׁצַּדִּיק הַאֲמִירִים, הֵן
כֹּאחֶת וְשִׁתִּים* אֵינוֹ אֵלָּא תַּמּוּנָה מְלִיצִית לַהֲבַעַת הַחֲלֹטָה גְּמוּרָה לְאִמּוֹר: אֵין דְּבַר כִּי
יֵאָחַד, וְהַזְנוֹי שְׁמַעְתִּי מִפִּי כָל מְלָכִים, שֶׁזֶהוּ דְּבָרוֹ.

סב.

- א לִמְנַצֵּחַ עַל יְדֹוֹתָיו, מְזַמֵּר לְדָוִד:
- ב אֲךָ אֵךְ אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה בַפִּשִּׁי, מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי.
- ג אֲךָ הוּא צוּרִי ויִשׁוּעָתִי, מִשְׁגָּבִי לֹא אָמוּט רַבָּה.
- ד עַד אָנֹכָה תִּהְיוּתָיו עַל אִישׁ,
- ה תִּרְצָחוּ כָלְכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הַדְּחוּיָה.
- ו אֲךָ מִשְׁאֲתוֹ יַעֲצוּ לַהֲדִיחַ,
- ז יִרְצוּ כֶּזֶב בְּפִיו יְבָרְכוּ וּבִקְרָבָם יִקְלְלוּ, סִקָּה.
- ח אֲךָ לֹאֱלֹהִים דּוֹמִי בַפִּשִּׁי, כִּי מִמֶּנּוּ תִּקְוֹתִי.
- ט אֲךָ הוּא צוּרִי ויִשׁוּעָתִי, מִשְׁגָּבִי לֹא אָמוּט.
- י עַל אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר עֲזִי מַחְסִי בֵּאלֹהִים.
- יא בָּטַחוּ בּוֹ בְּכָל עֵת עִם, שִׁפְכוּ לִפְנֵיו לְבַבְכֶּם,

מקרא מפורש

סב. א) עַל יְדֹוֹתָיו—לִידֹוֹתָיו. ב) דּוֹמִיָּה—דִּמְיָה. דּוֹמִיָּה נִפְשִׁי—נִפְשִׁי מִצִּפְתָּה, מִנְחֵלֶת בְּדִמְיָה. לֹא אָמוּט רַבָּה—לֹא אָמוּט חֲרָבָה, לֹא אָפִיל לְכַלְתִּי קוֹם עוֹד. ד) תִּהְיוּתָיו—תִּתְגַּלְלוּ, תִּתְנַפְּלוּ. עַל אִישׁ—הַכֹּהֵן עָלִי. תִּרְצָחוּ—תִּרְצָחוּ. כְּקִיר נָטוּי... כְּקִיר נָטוּי וּכְגֵדֵר אֲבָנִים רְעוּעָה, שֶׁהֵם נוֹפְלִים פְּתוּאִים עַל הַעוֹבֵר אֲצֵלָם. גָּדֵר—עַל פִּי רֹב שֶׁל אֲבָנִים. דְּחוּיָה—נוֹטָה לְנִפּוֹל. ה) אֲךָ מִשְׁאֲתוֹ יַעֲצוּ לַהֲדִיחַ—כָּל עֲצָתָם, כָּל מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם אֵךְ לְהַדִּיחַ אוֹתוֹ (מִשְׁבֵּב עַל מֵלֶת, "אִישׁ" שֶׁבִּפְסוּק הַקֹּדֶם, וְהַכֹּהֵן "אִישׁ" מִשְׁאֲתוֹ, מִגְדֹּלָתוֹ. יִרְצוּ כֶּזֶב—הֵם אֱלֹהִים כֶּזֶב, בּוֹחֲחִים בְּכֶזֶב. בְּפִיו—בְּפִיהֶם*). ו) דְּמִי—צִפְתָּה, נִפְשִׁי. ז) כִּשְׁגָבִי לֹא אָמוּט—הוּא אָמוּט, וְעַל כֵּן בָּטוּחַ אֲנִי, כִּי לֹא אָמוּט. ח) עַל אֱלֹהִים—בֵּאלֹהִים. צוּר—עֲזִי... הוּא צוּר עֲזִי, וְבוֹ אֲנִי חוֹסֶה.

(*) פה שתי גירסות: של בן נפתלי—תִּתְנַפְּלוּ ושל בן אשר—תִּתְנַפְּלוּ. גם גירסא שניה זו אפשר לקים ולפרש "תִּתְנַפְּלוּ", כי נכון הוא על פי דקדוק הלשון, ותהי הכונה: תִּתְנַפְּלוּ פְּתוּאִים כְּקִיר נָטוּי וּכְגֵדֵר דְּחוּיָה. (***) והוא מצוי במקרא, כמו "ועדקת צדיקים יסירו ממנו" (ישעיה ה' כג) "ולשונו תמק בפהם" (זכריה י"ד י"ב).

כִּי הָיִיתָ עֲזָרְתָהּ לִי, וּבָצַל בְּנֶפֶשׁ אֲרֻנָּה.
דְּבָקָה בַּפְּשִׁי אַחֲרֶיךָ, בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ.
וְהִמָּה לְשׂוֹאָה יִבְקְשׂוּ בַּפְּשִׁי,
יָבֹאוּ בְּתַחֲתוֹת הָאָרֶץ.
יִגִּירָהּ עַל יְדֵי חָרֵב, מִנֹּת שְׂעָלִים יִהְיוּ.
וְהִמָּלֵךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים,
יִתְהַלֵּל כָּל הַנְּשָׁבֵעַ בּוֹ.
כִּי יִסְכַּר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר.

סד

לְמִנְצָחַם מִזְמוֹר לְדָוִד:
שְׁמַע, אֱלֹהִים, קוֹלִי בְּשִׁיחִי,
מִפְּתַח אוֹיֵב תִּצְדֵּךְ חַיִּי.
תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד מְרֻעִים, מִרְגָּשֶׁת פֹּעֲלֵי אֲנוֹן.

מקרא מפורט

דְּבַשְׁמֶר מִתְחַלְפִּים בָּהֶם) וְהַחֲלָקִים הָאֵלֶּה נִקְרְאוּ בְּגִלָּל וְהָ אֲשִׁמְרוֹת אוֹ אֲשִׁמְרוֹת
(כְּפִיחִיד אֲשִׁמְרוֹת וְאֲשִׁמְרוֹת). ט) אַחֲרֶיךָ—בָּךְ. בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ—וְיִמְנֶךָ תִּמְכָּה
אוֹתִי. י) וְהִמָּה לְשׂוֹאָה...—וְהַמְבַקְשִׁים לְהִבִּיא עָלַי שׂוֹאָה יָבֹאוּ בְּתַחֲתוֹת אֲרֻנָּה*.)
לְשׂוֹאָה—שָׂבֵר, אֲבִדוֹן. יא) יִגִּירָהּ—וְיִשְׁכַּח דָּמָם: הַפְּעִיל מִשְׁרֵשׁ נִגַּר בְּכַנּוּי לְיִחִיד
בְּמִקְוֵם רַבִּים. שְׂעָלִים—שׂוֹעֵל שֶׁמִּמְקַרָּא הוּא לְפִי הַנִּקְרָא לֹא הִבִּיחַ הַעֲרוּמָה שְׂאֵנִי
רְגִלִּים לְקִרְוֹא בָּשָׂם וְהָ כִּי אִם הָיָה אַחֲרָת אוֹ נִסְחָה אַחֲרָת כִּמְזִין וְהָ שָׂרַף בְּלָבוֹ נִעַר.
כִּי הַשְׂעֵל שְׂלָנִי—פּוֹכֵם—אִינוֹ אוֹכֵל וְגִלָּה. יב) יִתְהַלֵּל כָּל הַנְּשָׁבֵעַ בּוֹ—כָּל
הַנְּשָׁבֵעַ בְּאֱלֹהִים. יסְכַּר—יִסְגֵּר, וְיִסְתַּם.
סד. ב) בְּשִׁיחִי—בְּהִתְנַחֲנוּי, בְּקִרְאֵי אֵלֶיךָ (וְעַנְן נִיחָ לִי). תִּצְדֵּךְ—תִּשְׁמֹר.
ג) מִסּוּד מְרֻעִים—מִקְהַל מְרֻעִים. סוּד—אֲפִקָּה, חֲסִידָה. מִרְגָּשֶׁת פֹּעֲלֵי אֲנוֹן—

(* עֲנִי הַשְׂבָּעִים: לְשׂוֹאָה יִבְקְשׂוּ נַפְשִׁי.

סג

מִזְמוֹר לְדָוִד, בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה:

א

אֱלֹהִים, אֲלֵי אֶתָּה, אֲשַׁחֲרֶךָ,

ב

צִמָּאָה לָךְ נַפְשִׁי, כָּמָה לָךְ בְּשָׂרִי,

בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵיף בְּלִי מַיִם.

כַּן בִּקְדָּשׁ חֲזִיתֶךָ, לִרְאוֹת עֲוֹךְ וּכְבוֹדֶךָ.

ג

כִּי טוֹב חֲסִדֶּךָ מִחַיִּים, שִׁפְתֵי יִשְׁבְּחוּנֶךָ.

ד

כֵּן אֲבָרְכֶךָ בְּחַיִּי, בְּשִׁמְךָ אֲשֶׁא כָפִי.

ה

כִּמוֹ חֶלֶב וְדָשֵׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי,

ו

וּשְׁפָתִי רִנָּנוֹת יְהִלֵּל פִּי.

אִם זִכְרְתִידָּךְ עַל יְצוּעֵי, בְּאֲשֻׁמְרוֹת אֶהְיֶה בָּךְ.

ז

מקרא מפורש

סג. א) בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה—לפני פשוטם של דברים הם מתנחלים לבריתת דוד מפני שאול (עין שמואל א' כ"ב כג, כד), אך גם במזמור מלים אחרות שאינן עולות על פי זה, ועל כן אמרים רב המפרשים, שהוא מבני לבריתת דוד מפני אבשלום ו"במדבר יהודה" הוא בחלקו הצפוני של מדבר יהודה, בערבה שמצפון לים המלחי. ב) אֲשַׁחֲרֶךָ—אברךך. כָּמָה לָךְ—נכסף לך, מתאנה. צִיָּה, בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵיף בְּלִי מַיִם—בארץ ציה, שהיא ענפה בלי מים. צִיָּה—מדבר, שָׁמָּה. עֵיף—צמא למים, וכן במין זכר תחת נקבה. ו כַּן בִּקְדָּשׁ חֲזִיתֶךָ...—כַּן" פה בהוראת "באשר": כמו שראיתי ענך וכבודך לפניך בקדש, כן צמאה נפשי היום לשוב ולראות. בִּקְדָּשׁ—במקדש או בעיר מקדש. ד) שִׁפְתֵי יִשְׁבְּחוּנֶךָ—על כן ושבחוך שפתי. ה) בְּחַיִּי—כל ופי חיי, בְּשִׁמְךָ אֲשֶׁא כָפִי—אליך אשא כפי, אליך אֶתְפַּלֵּל. ו) כִּמוֹ חֶלֶב וְדָשֵׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי...—נפשי כמו טבעה חלב ודשן, בשעה שהלל אותך ברננות על שפתי. חֶלֶב וְדָשֵׁן—סמלים שמיים וערבים. וּשְׁפָתִי רִנָּנוֹת—רננות שפתיים, ברנה על שפתיים. ז) אִם זִכְרְתִידָּךְ...—בשאינו זוכר אותך על יצועי ובשאינו הוזה בך, עַל יְצוּעֵי—על מסבכי. בְּאֲשֻׁמְרוֹת—פלילה: תלולה נחלק (בצבא) לשרשה חלקים (שהיו אנשי

יִשְׁמַח צְדִיק בִּיהוָה, וְחָסָה בּוֹ.
וַיִּתְהַלְלוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב.

יא

סה

לְמַנְצָח מוֹמָזִר לְדוֹר שִׁיר:

א

לָךְ דְּמִיָּה תִהְיֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן, וְלָךְ יִשְׁלַם נֶדֶר.

ב

שָׁמַע תַּפְלָה, עֲדִיף כָּל בֶּשֶׁר יִבְאֹו.

ג

דְּבָרֵי עֲזוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה תִכְפֹּרם.

ד

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֹּן חֲצָרֶיךָ,

ה

נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, קֹדֶשׁ הֵיכְלְךָ.

נִוְרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֶנּוּ, אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ,

ו

מִבְּטָח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם רְחוֹקִים.

מִכֵּין הָרִים בְּכֹחוֹ, נֶאֱזַר בַּגְּבוּרָה.

ז

מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן גְּלִיָּהֶם, וְהַמּוֹן לְאֻמִּים.

ח

מקרא מפורש

סה. א) לְמַנְצָח—הַמְנוֹמָזִר הַזֶּה הוּא לְפִי הַנְּרָאָה שִׁיר תוֹרָה עַל נִשְׁמִי

בְּרַכָּה שִׁירָדוֹ בַּעֲתֵם. ב) לָךְ דְּמִיָּה תִהְיֶה. —לָךְ אֱלֹהִים הַשּׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן הַיְמִיָּה

וְתִהְיֶה לָךְ תוֹסֵלֶמֶת וְלָךְ תִּהְלֶמֶת. דְּמִיָּה—שְׁתִּיקָה מְתוּדָה תִּקְוָה. ג) עֲדִיף—

אֵלֶיךָ, אֵל בֵּית מִקְדָּשְׁךָ. ד) דְּבָרֵי עֲזוֹת גָּבְרוּ מִנִּי...—חַטֹּאוֹתֵינוּ דָּבְדּוּ מֵאֵד,

אֲבָל אַתָּה עוֹמֵעַ תַּפְלָה מִכְפָּר לָנוּ. דְּבָרֵי עֲזוֹת—מַעֲשֵׂי עֶזְרָה. ה) אֲשֶׁרִי תִבְחַר

וְתִקְרַב...—אֲשֶׁרִי הָאֵשׁ, אֲשֶׁר תִּבְחַר בּוֹ תִּקְרַבְהוּ לִשְׁכֵּן בְּחֲצָרֶיךָ. נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב

בֵּיתְךָ...—וַיִּמְּ וַיִּתֵּן וַיִּשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ הֵיכְלְךָ. קֹדֶשׁ—קֹדֶשׁ, קְדוּשָׁה—

(כַּלְמַעֲדָה מ"ו ה'). ו) נִוְרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֶנּוּ—בְּצִדְקָתְךָ, בְּחֲסִדְךָ תַּעֲנֶנּוּ וְתוֹרַת

טוֹרָאוֹת, נִוְרָאוֹת—נִפְלְאוֹת. מִבְּטָח כָּל קִצּוֹי אֶרֶץ...—שְׂפָתַי כָּל הָאֶרֶץ עַד

כָּל קְצוֹתֶיהָ וַיִּמְּ הָרְחוֹקִים הַיָּבֵשׁ לְבָטֹחַ בְּךָ. וַיִּם רְחוֹקִים—בְּמִי וַיִּמְּ רְחוֹקִים,

וְהַמּוֹן עַל יוֹשְׁבֵי הָאֻמִּים. ז) מִכֵּין—מְכוֹנֵן, מַסֵּד. נֶאֱזַר—מִזֶּן. ח) מִשְׁבִּיחַ—מִשְׁקִיט. וְהַמּוֹן

- ד אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כִּתְרָב לְשׁוֹנָם, דָּרְכוּ חֲצֵם דָּבָר מָר.
- ה לִירוֹת בְּמִסְתָּרִים תָּם, פִּתְאֵם יֵרְהוּ וְלֹא יֵירָאוּ.
- ו יַחֲזִקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע, יִסְפְּרוּ לְטִמּוֹן מוֹקְשִׁים.
- אָמְרוּ: מִי יֵרָאֶה לָמוֹ.
- ז יַחֲפֹשׂוּ עוֹלָת, תִּמְנֶנוּ חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ.
- ח וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עֲמֵק.
- ט וַיִּדְם אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאֵם, הָיוּ מִכְתָּם.
- י וַיִּכְשִׁילֵהוּ עֲלִימוֹ לְשׁוֹנָם, יִתְנוּדְדוּ כָּל רֹאֵה בָם.
- י וַיִּירָאוּ כָּל אָדָם וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים.
- וּמַעֲשָׂהוּ הִשְׁכִּילוּ.

מקרא מפורש

מִשְׁאֲוָם, מִהֲמִיתָם. (ד) דָּרְכוּ חֲצֵם דָּבָר מָר—הוא מְשִׁיב את דְּבִירָם לְחֵין: הם דָּרְכוּ קִשְׁתָּם, לִירוֹת חֲצֵם, שֶׁהוא דָּבָר מָר: הוֹצֵאת דָּבָר רָעָה וְעִלּוֹת שֶׁקָּרַ וְכָל אֲשֶׁר בּוֹאֵת. דָּבָר מָר—דְּבוּר רָע. (ה) בְּמִסְתָּרִים—בְּסִתְרָה, מִמַּאֲרָב. וְלֹא יֵירָאוּ—לֹא יִירָאוּ מִפְּנֵי, לֹא מֵאֲדָם, בְּאֲשֶׁר הֵם בְּמִסְתָּרִים, וְלֹא מִה, בְּאֲשֶׁר אֵין יִרְאתָהּ, בְּקִרְבָּם. יַחֲזִקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע—מִסְתָּקִים הֵם אִישׁ יָדִי רָעָה לְדָבָר רָע. יִסְפְּרוּ—יְדַבְּרוּ, וַיַּעֲזִי. (ז) יַחֲפֹשׂוּ עוֹלָת—מִחֶפֶשׁ הֵם מַעֲשִׂי עוֹל בִּי. עוֹלָת—מַעֲשֵׂי עוֹל (נ"ח נ). תִּמְנֶנוּ חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ...—נִגְמְרוּ כָּל הַחֲפֻשִׁים, חֶפֶשׁוֹ כִּכְרִי אֲשֶׁר יִכְרִי לְחֶפֶשׁ, וְסִי בְּקִרְבִּי וְעֵמֶק לִבִּי הַתִּמְנֶנִּי לְטִצֵּא תוֹאֲנֹת לְהִרְעֵ לִי. תִּמְנֶנוּ—כִּמוֹ תִּמְנוּ (*). (ח) וַיִּדְם..—אָבַל אֱלֹהִים יוֹרָה חֵין עֲלֵיהֶם (נִגְדֵי הָאֲמֹר בְּפִסְיִק ד'י). פִּתְאֵם, וּפִתְאֵם תִּהְיֶנָּה מִפְּתִיחָם (מֵלֵת פִּתְאֵם וְשֶׁ לְחֶמְשִׁידָם וְסִי לְמִטָּה). לְשׁוֹן עֶבֶר פֶּה מִבְּיָעָה בְּשִׁחוֹן נִגְמֵר בְּקִעֹד הַרְבֵּה מְקוֹמוֹת. (ט) וַיִּכְשִׁילֵהוּ...—אֵת לְשׁוֹנָם וַיִּכְשִׁילוּ עַל עֲצָמָם: לְשׁוֹנָם אֲשֶׁר שָׁנְנוּ בְּחֶרֶב לְהִרְעֵ לְאַחֲרֵים תְּהִי לָהֶם לְבָר לְמִכְשׁוֹל. יִתְנוּדְדוּ—יִתְתְּעוּ לְאַחֲזֹר. וְשִׁתְּמוּ (*). (י) וַיִּירָאוּ—אֲשֶׁר לְפָרֶשׁ וְרָאוּ בְּאֵי יוֹד, הִשְׁכִּירוּ—וַיִּשְׁכְּלוּ, וַיִּכְנוּ.

(*) וברש"י כתוב: "טמנו" והוא מפרש על פי גירסא זו: טמנו בלבם ולא גלו את חפש העלילה המחושש על ידם ומושך מלת "טמנו" על וקרב איש שכל איש מהם זמן מחשבתו, בעמק לבבו".

(**) ואפשר לפרש: יגורו, יניעו ראש בלעג.

י' לְבָשׁוּ כְּרִים הַצֹּאן, וַעֲמָקִים יַעֲטֹפוּ בָר, יִתְרוֹעְעוּ אַף יִשִּׁירוּ.

סו

א לְמִנְצָח שִׁיר מְזֹמֵר:

הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל הָאָרֶץ.

ב זָמְרוּ כְבוֹד שְׁמוֹ, שִׁימוּ כְבוֹד תְּהִלָּתוֹ.

ג אָמְרוּ לֵאלֹהִים, מַה נֹּרָא מַעֲשֵׂיךָ,

בְּרַב עֲזָךְ יִכְחָשׁוּ לָךְ אֲיֹבֶיךָ.

ד כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוֶה לָךְ וִיזְמְרוּ לָךְ,

יִזְמְרוּ שִׁמְךָ סֵלָה.

ה לָכוּ וּרְאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים,

נֹרָא עֲלִילָה עַל בְּגֵי אָדָם.

ו הַפֶּן יִם לִיבֹשָׁה, בְּנֶהָר יַעֲבֹרוּ בְּרֹגֶל,

שֵׁם נִשְׁמָחָה בּוֹ.

מקרא מסורש

(יד) לְבָשׁוּ כְּרִים הַצֹּאן—מקומות המרעה ותפשו בעדרי צאן. כְּרִים—נאות דשא. יַעֲטֹפוּ—יגמלו, יחיו מקפסם. בָּר—תבואה. יִתְרוֹעְעוּ אַף יִשִּׁירוּ—הכל יריעו וישירו. סו. (א) לְמִנְצָח..—מזמור זה שיר תודה אחרי נצחון במלחמה עם אינב קשה, והוא דומה קצת למזמור טח. הָרִיעוּ—הרימו קול תודה ותהלה. (ב) זָמְרוּ—ספרו, הללו. שִׁימוּ כְבוֹד תְּהִלָּתוֹ—הבינו לוֹ כבוד ותהלה, ספרו כבודו ותהלתו. ט מַה נֹּרָא מַעֲשֵׂיךָ—מה נוראים, מה נפלאים מעשיך. יִכְחָשׁוּ לָךְ—יתרפסו, ויגנו לִפְנֵיךָ שְׁלֹא בְּרִצּוֹנָם. (ד) שִׁמְךָ—שִׁמְךָ. (ה) נֹרָא עֲלִילָה...—נרא בעלילותיו, במעשיו הנפלאים לְבִנֵי הָאָדָם. (ו) הַפֶּן יִם...—הוא הפך לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָיָם לִיבֹשָׁה והוא העביר אותם אֶת הַיָּרְדֵּן. שֵׁם נִשְׁמָחָה בּוֹ—אוֹ שִׁמְחָה

ט וַיִּירָאוּ יֹשְׁבֵי קְצוֹת מְאוֹתֶיךָ,
מוֹצְאֵי בֶקֶר וְעֶרֶב תְּרִינִי.

י פָקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתִּשְׁקָקָה, רַבַּת תַּעֲשֹׁרָהּ,
פָּלַג אֱלֹהִים מָלֵא מַיִם, תִּכְיֶין דָּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינָהּ.
יא תִלְמִיָה רוּחַ, נַחַת גְּדוּדָהּ,

יב עֲטַרְתָּ שְׁנַת טוֹבֶתָּךְ, וּמַעְגְלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֵׁן.
יג יִרְעֲפוּ נְאוֹת מְדָבָר, וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָהּ.

מקרא מסורס

לְאִמִּים—וְשֹׁאֵן נוֹיִם עֲרִיצִים. ט) יֹשְׁבֵי קְצוֹת—יֹשְׁבֵי קְצוֹת הָאָרֶץ, וְהַכּוֹנֵה יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּכְל מְקוֹם שֶׁהֵם מְקַצְוִתָּהּ וְעַד קְצוֹתֶיהָ, כִּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. מְאוֹתֶיךָ—מִנְּפִל אוֹתֶיךָ. מוֹצְאֵי בֶקֶר וְעֶרֶב—אַרְצוֹת הַמִּזְרַח וְהַמַּעֲרָב, מִזְרַח שֶׁמֶשׁ וּמִבּוֹאוֹ*. מוֹצְאֵי בֶקֶר וְעֶרֶב תְּרִינִי—אַתָּה מְרִינִי (מִשְׁמַח) בְּאוֹתוֹתֶיךָ אֶת יוֹשְׁבֵי הַמִּזְרַח וְהַמַּעֲרָב*). י פָקַדְתָּ—נִכְרַת. וַתִּשְׁקָקָה—הִשְׁקִית אוֹתָהּ הַשִּׁקָּאָה מִרְבָּה. רַבַּת תַּעֲשֹׁרָהּ—הַעֲשִׂית אוֹתָהּ הַרְבֵּה. פָּלַג אֱלֹהִים מָלֵא מַיִם—נִחַל מַלְאִכִּים, אוֹצֵר הַנְּשָׁמִים, וְנִמְלֵא מַיִם. תִּכְיֶין דָּגָנָם—בְּנִשְׁמֵי הַבְּרָכָה תִּכְיֶין דָּגָן לִבְנֵי, לְכִל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, כִּי כֵן תְּכִינָהּ—כֵּן תְּכִוּנָהּ, תְּכִוּנָהּ (שְׂמִיאל א' י"ג, ט). יא) תִלְמִיָה רוּחַ—צוּי מְקוֹם עֲתִיד: תִּרְנָה תִלְמִיָה בְּמֵי נֶשֶׁם. נַחַת גְּדוּדֶיךָ—תּוֹרִיה, תִּשְׁקִיעַ, תַּעֲמִיק אֶת חֲרִיצֶיךָ, אֶת הַחֲרִיצִים שֶׁבֵּין הַתִּלְמִים, רַבִּיבִים—נִשְׁפִּי נֶשֶׁם מִרְבִּים, נֶשֶׁמִים גְּדוּלִים. תַּמְוִגְנָה—תַּמְסָה, תִּבְרַךְ אוֹתָהּ. יב) עֲטַרְתָּ שְׁנַת טוֹבֶתָּךְ—אַתָּה מַעֲטֵר, מְפָאֵר אֶת הַשָּׁנָה בְּרַב טוֹבָה. וּמַעְגְלֶיךָ—וְנִתְּבוֹתֶיךָ. וּמַעְגְלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֵׁן—דְּרִיכָה, כִּל מְקוֹם שֶׁאַתָּה שׁוֹלֵחַ אֶת בְּרַכְתְּךָ, נִשְׁפִּי, יוֹצֵא דָשֵׁן. יִרְעֲפוּן—יִזְלוּ, כְּמוֹ וּמִסּוֹ וְהִשְׁבִּי לְדָשֵׁן, וְהִכְנֶה נִיזֵלוּ, וּמִצִּיאוֹ דָשֵׁן. יג) נְאוֹת מְדָבָר—מְקוֹמוֹת הַמִּדְבָּר שֶׁבְּמִדְבָּר. וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָהּ—הַגְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה שְׂמִיָּה.

(*) אפשר שבמלת "קצות" יכוין פה (או גם בכל מקום שנאמר "קצות ארץ" "קצוי ארץ" "אפסי ארץ") לקצות צפון ודרום, באשר הם נעלמו ביותר, ואם כן הוא מזכיר בפסוק זה את ארבע כנפות הארץ.

אֱלֹהִי כִי קָרָאתִי, וְרוּמָם תַּחַת לְשׁוֹנִי.
 אֲנֹן אִם רָאִיתִי בְלִבִּי, לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנִי.
 אֲכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים, הִקְשִׁיב בְּקוֹל תַּפְלָתִי.
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תַּפְלָתִי
 וַחֲסִדּוֹ מֵאֵתִי.

סז

לְמִנְצָח בְּנִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר:
 אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה.
 לְדַעַת בְּאֶרֶץ דִּרְכָּה, בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָה.
 יוֹדוּה עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּה עַמִּים כָּלָם.
 יִשְׁמָחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל.
 וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם, סֵלָה.
 יוֹדוּה עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּה עַמִּים כָּלָם.

מקרא מסורש

יִרְאִי אֱלֹהִים לְבִי שָׁמַעוּ וַאֲשַׁפְּרָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי. (ז) כִּי קָרָאתִי—כִּפִּי קָרָאתִי.
 (ח) וְרוּמָם...—וּמְרוֹמָם הוּא בְּלִשׁוֹנִי (*). (ט) אֲנֹן אִם רָאִיתִי...—אֵלֹהִי הִתְהַלַּח בְּלִבִּי
 מִחֲשֶׁבֶת אֲנִי, לֹא הָיָה חֵי מִקְבֹּל תַּפְלָתִי. (כ) אֲכֵן שָׁמַע...—אֵיִת, כִּי אֵין אֵין בְּלִבִּי.
 (כא) אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תַּפְלָתִי...—אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תַּפְלָתִי מֵאֵתִי וַחֲסִדּוֹ מֵאֵתִי.
 סז. א. לְמִנְצָח...—שִׁיר תְּקִנָּה שְׁלֹמֹם וַאֲחֵדוֹת בֵּין כָּל הָעַמִּים בְּשֵׁם ה' מֶלֶךְ
 כָּל הָאָרֶץ. ב. יַחַנְנוּ—יָחַן אֶתָּנוּ (קל), נַעֲשֶׂה חֶסֶד עִמָּנוּ. אֶתָּנוּ—בְּמִן אֵלֵינוּ.
 ג. לְדַעַת—לְשֹׁמֵן דַּעַת, לְשֹׁמֵן יָדַעַת. בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָה—לְשֹׁמֵן תְּהַדַּע וַיִּשְׁמָח
 בְּכָל גּוֹי הָאָרֶץ. ד. יוֹדוּה...—וַאֲזַי יוֹדוּה (וְהִלְלוּה) כָּל הָעַמִּים, וְלֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְבַדָּם. ה. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל—בְּרָאֵתָם, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים בְּצִדִּיק. מִיִּשְׂרָאֵל—
 בְּמִישְׁרֵי, בְּצִדִּיק. וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם—כִּי תִנְחֵם (תִּנְחֵל) אֶת כָּל הָעַמִּים

(*) ויש קוראים ורומם בפתח (אבן עזרא ורד"ק), על ח זה הוא פועל עבר

- ז מִשַׁל בְּגִבּוֹרֹתָו עוֹלָם, עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפִּינָה.
הסוֹרְרִים אֵל יְרוּמוֹ לָמוּ, סָלָה.
- ח בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ.
- ט הָשֵׁם נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לָמוּט רַגְלָנוּ.
- י כִּי בַחֲנֻנָּנוּ, אֱלֹהִים, צִרְפָּתָנוּ כְּצֶרֶף כָּסֶף.
- יא הִבָּאתָנוּ בַּמִּצֻדָּה, שִׁמְתָּ מוֹעֵדָה בְּמִתְנֵינוּ.
- יב הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֹאשָׁנוּ, בָּאֵנוּ בָּאֵשׁ וּבַמֵּיִם,
וַתוֹצִיאָנוּ לָרוּיָה.
- יג אָבוֹא בִיתְךָ בְּעוֹלוֹת, אֲשִׁלֵּם לְךָ בְּדָרִי.
- יד אֲשֶׁר פָּצוּ שִׁפְתִּי, וְדַבַּר פִּי בִצֹר לִי.
- טו עֲלוֹת מִחַיִּים אֲעֲלֶה לְךָ, עִם קִטְרֹת אֵילִים,
אֲעֲשֶׂה בְּקָר עִם עֲתוּדִים, סָלָה.
- טז לְכוּ שִׁמְעוּ וְאַסְפְּרָה, כֹּל יִרְאֵי אֱלֹהִים,
אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי.

ו ירומו כתיב

מקרא מפורש

בו. ז) עוֹלָם—לְעֶזְרָת. עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפִּינָה—עֵינָיו צוֹפִיִּים עַל כָּל הַשָּׁמַיִם תִּבְלֵם.
הסוֹרְרִים—הַפּוֹשְׁעִים. אֵל יְרוּמוֹ לָמוּ—אֵל וְתַנְשֵׁאֵי, אֵל וְנִפְחָ לִפְס. ט) הָשֵׁם נִפְשָׁנוּ
בַּחַיִּים—אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים. כְּמוֹ—לְהַתְמוֹשְׁטוֹת, לְכַשְׁלוֹן. י) כִּי בַחֲנֻנָּנוּ...—
כִּי בְּאֵמֶת אֵף בְּחֵן אֵתְנוּ, כָּל הַצְּרוֹת אֲשֶׁר מִצְּאֵנוּ הֵיוּ אֵף נִסְיוֹנֹת, שְׁנִסִּית אֹתָנוּ.
כְּצֶרֶף—כְּכֶסֶף—כְּמוֹ שֶׁצִּרְפִּים כְּסֶף. יא) מִצֻדָּה—פֶּת, מוֹקֵשׁ. מוֹעֵדָה—מִצְוָה,
לִחֵן (וְאַשְׁמֶר, שֶׁהַבְּרָכָה כְּבָלִים). יב) הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֹאשָׁנוּ—הַמִּשְׁלֵת בְּנוֹ נְבוֹנִים
וְשִׁפְלִים (נִי ב'). לָרוּיָה—לְרוֹחַת. וַתוֹצִיאָנוּ לָרוּיָה—אֵל כָּל אֵלֹהִים הֵיוּ אֵף
נִסְיוֹנֹת, כִּי לְבָסֶף הִצָּאָתָנוּ, הַצִּלָּתָנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. יד) אֲשֶׁר פָּצוּ שִׁפְתֵי—אֲשֶׁר
בָּטְאוּ שִׁפְתֵי. טו) מִחַיִּים—שְׁמִינִים, שֶׁל כְּבָשִׂים שְׁמִינִים. טו) לְכוּ שִׁמְעוּ...—כָּל

אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה,

מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשְׁרוֹת,

אֶךְ סוֹרְרִים שְׁכֵנוֹ צִחִיחָה.

אֱלֹהִים בָּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ,

בְּצַעֲדְךָ בִּישִׁמוֹן, סֵלָה.

אֶרֶץ רָעָשָׁה, אֶף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים,

זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

גִּשְׁם נִדְבּוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים,

נִחַלְתָּךְ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה.

חִיתָךְ יֵשְׁבוּ בָּהּ, תִּכֵּין בְּטוֹבְתָךְ לַעֲנֵי אֱלֹהִים.

◀ פתח באתנח

מקרא מסורש

אֶלְמָנוֹת—עושה דין אלמנות, רב ריב אלמנה. (ז) מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה—
 אנשים בודדים ונעזבים, נודדים בארץ לא להם כלי עוזר נרע, הוא מוֹשִׁיב בֵּיתָה,
 בלומר, מכינם אל מנוחה ונחלה. יְחִידִים—בודדים, נעזבים (פלמטלה כ"ה ט"ז).
 מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשְׁרוֹת—מוציא אסירים לחיים של טובה ואשר. כוֹשְׁרוֹת—
 לשון טובה (הצלחה*). אֶךְ סוֹרְרִים שְׁכֵנוֹ צִחִיחָה—רק הסוררים, הממרים
 פי ה', ושכנו בארץ מדבר הרבה. צִחִיחָה—מקום ציה ושקטה. (ח) בָּצֵאתְךָ
 לִפְנֵי עַמֶּךָ—לעמוד בראשו במלחמתו עם אויביו. בִּישִׁמוֹן—במקדש. (ט) אֶרֶץ
 רָעָשָׁה...—נודעו עולם כלל. נָטְפוּ—נטפו מים. זֶה סִינֵי—הר סיני זה רעש
 מפני אלוהים. (י) גִּשְׁם נִדְבּוֹת—גשמי ברכה, גשמים מרבים. תִּנְיָף—פזיז, פזיל.
 נִחַלְתָּךְ וְנִלְאָה—כמו נחלתך הולאה, העופה, העמאה למים. כּוֹנֵנָתָה—העמדת,
 הנקת: גשמי הברכה אשר נתת כוננת את ארמתיך. (יא) חִיתָךְ—עדתך, עמך. הַיָּד
 מִתָּה נָדוּל, קהל עם רב (ש"ב כ"ג י"א-י"ג). בָּהּ—בנחלתך. תִּכֵּין בְּטוֹבְתָךְ

(*) יש מפרשים „בכוֹשְׁרוֹת“ בזיקים, בכבלים מלשון „קשר“ בחלוק המוצא.

י אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱדֹהֵינוּ.
 ח יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ.

סח

א לַמִּנְצָח לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר:

ב יָקוּם אֱלֹהִים, יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו,
 וַיָּנוּסוּ מִשִּׁנְאָיו מִפָּנָיו.

ג כְּהִנְדֵּף עֶשֶׂן תִּבְדֹּף, כְּהִמָּס דּוֹג מִפָּנָי אֲשֶׁן.
 ד יֵאָבְדוּ רָשָׁעִים מִפָּנָי אֱלֹהִים.

ה וַצַּדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֻזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
 וַיִּשְׁיֹשׁוּ בַשִּׁמְחָה.

ו שִׁירוּ לְאֱלֹהִים, זַמְרוּ שְׁמוֹ, סִלּוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת,
 בָּיָה שְׁמוֹ וַעֲלֻזוּ לִפְנָיו.

ז אֲבִי יִתְּוָמִים וְדִין אֱלֹמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֶן קָדְשׁוֹ.

טרא טפורש

בארץ, את כל עמי הארץ. ז ארץ נתנה יבולתה...—הנה ה' משפיע עליה
 את ברכתו, כה יוסף לברכנו ונפנו אליו כל יושבי תבל.

סח. (ב) לַמִּנְצָח—גם זה מן המנונים שלאחרי נצחון במלחמה. (ג) כְּהִנְדֵּף
 עֶשֶׂן תִּבְדֹּף—תפיץ אותם כמו שזרחה עשן ברוח. כְּהִנְדֵּף—כמו כהנף. כְּהִמָּס—
 נפעל משרש מסִמֵּם. (ד) וַיִּשְׁיֹשׁוּ בַשִּׁמְחָה—ושמחו שמחה גדולה או זריעו בשמחה.
 (ה) סִלּוּ—רוקנו, הללו. *). לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת—ערבה—ארץ מישור משתרעת למרחקים.
 ופס' "ערבות" כנוי לה' (ובן הוא אומר למטה ל"ד "לרֶכֶב בְּשָׁמַי שְׁמֵי קָדֶם", והוא
 על פי מה שנאמר בדרךים ל"ג כ"ז "רֶכֶב שָׁמַיִם בְּעוֹרֶךְ"). בָּיָה שְׁמוֹ וַעֲלֻזוּ
 לִפְנָיו—הפנוהו (ועלו לפניו ביה שמו" (כמו' "התהללו בשם קדשו" ק"ה נ) *).
 ח אֲבִי יִתְּוָמִים...—האל היושב במעון קדשו הוא גם אבי יתומים ודגן אלמנות. דגן

(*) זו דעת הקדמונים ורש"י עמהם, אבל אפשר לפרש גם מלשון מסלה: ישרה
 מסלה לה', כי הוא יוצא לישע עמו.

(**) לפי תרגום יונתן וכל התרגומים החדשים הב' של "ביה שמו" מיותרת.

לָמָּה תִרְצְדוֹן הָרִים גִּבְנָנִים,

הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ,

אֵף יִהְיֶה יֹשֶׁכֶן לְנֹצֶחַ.

רָכַב אֱלֹהִים רִבְתִּים אֶלְפֵי שָׁנָאן,

אֲדֹנֵי בָם סִינֵי בִקְדָשׁ.

ס רפה אחר מפיך

מקרא מסורש

בִּי לְנֹצֶחַ יֹשֶׁכֶן ה' בְּצִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם. הָרִים אֱלֹהִים—הָרִי גִדּוּל, גִּבְנָם (בָּמוֹ) צִדְקָתָךְ בְּחֶרְבֵי אֵל לֹא זֶה. הָרִי בִשָּׁן—הָרִי אוֹ מְקוֹם-הָרִים בְּקִצָּה אֶרֶץ חֲבָשׁן מִחוּץ לְבִיּוֹל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (וְאֵין לְהַכְרִיעַ בְּדוּיָךְ לֵאמֹר מְקוֹם וְכֵן פֶּה). גִּבְנָנִים—רִאשֵׁי הָרִים, בְּלִישׁוֹת, תְּלוּלוֹת וְגִדּוֹת. הָרִי גִבְנָנִים—הָרִי בַעַל גִּבְנָנִים אוֹ שְׁלֹשֶׁת הָרִים, תִּרְצְדוֹן—תִּרְצְדוֹן, תִּקְפָּצִי*) (עַל מֶנֶח לְהַתְּנֵפֵל וּלְדַבֵּא תַּחְתִּיקָם). הָרִים גִּבְנָנִים—נִכְנָן לְסִי הַנֶּרְאָה תֹּאֵר בַּעֲקָרוֹ, בְּהִרְאֵת זָקָף, בּוֹלֵט, אֵלָּא שֶׁהוּא מְשַׁמֵּשׁ גַּם שֵׁם עֵצִים בְּכָל הַתְּאָרִים בְּלִישׁוֹנוֹ (גַּם אֲשֶׁר שֶׁחֲבִיבָהּ: הָרִי גִבְנָנִים). הָהָר חָמַד... זֶה הָהָר אֲשֶׁר חָמַד, אֵנִה, בָּהָר ה' לְשִׁכְן עָלָיו. אֵף ה' יֹשֶׁכֶן לְנֹצֶחַ וְשִׁכְן ה' עָלָיו. יח רָכַב אֱלֹהִים... הַמְשׁוֹרֵר מַצִּיר אֶת בִּיאַת אֱלֹהִים אֶל הָהָר, אֲשֶׁר חָמַד לְשִׁבְתּוֹ, כְּבוֹד מֶלֶךְ גִּדּוּל בְּלוֹנֹת שָׁרִים רַבִּים בְּטָרְקָבוֹת רַבּוֹת. רָכַב—שֵׁם קְבוּץ (עַל פִּי רַב). רִבְתִּים—רַבּוֹאֵי מְרָקְבוֹת (וְלֹא אֵךְ שְׁתֵּי רַבּוֹאוֹת, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא תַּמּוּנַת מִסְפָּר וּזְנוּ). אֶלְפֵי שָׁנָאן—אֲלֵפִים הַרְבֵּה לְאֵין מִסְפָּר: שָׁנָאן לְשׁוֹן הַשְּׁנוֹת וְכֶפֶל, ה' בָּם סִינֵי בִקְדָשׁ—ה' הוֹפִיעַ בְּתוֹךְ רַבּוֹת מִלֵּאכָיו עַל הָרִי צִיּוֹן בָּמוֹ שֶׁהוֹפִיעַ לְפָנֶיךָ בִּקְדָשׁוֹ עַל הָרִי סִינֵי**). בָּם—בְּתוֹכָם, בְּתוֹךְ מִלֵּאכָיו בְּנֵי לְוִיִּי***). יט עָלִיתָ לְמָרוֹם—הַמְשׁוֹרֵר פָּנֶה אֶל ה': אַחֲרֵי עֲלוֹתָךְ עַל הָרִי צִיּוֹן שָׁבַת וְעָלִיתָ לְמָרוֹם, לְמָקוֹם שְׁבִתְךָ (ו' ח'), אֲבָל תִּשְׁבֶּה שָׁבִי, כִּי יָלוּוּ נֹזֵם רַבִּים אֶל ה': לְשִׁמֵּעַ וְגִבּוֹרֹתוֹ. מִתְּנַת בְּאֲדָם—קִרְבָּנוֹת מִיַּדִּי. בְּנֵי אָדָם (וְהַקְרָבָנוֹת אוֹת הַקִּרְבָּנוֹת

(*) יש מפרשים „תרצדון“: תביטו באיבה, תקנאו, ומוציאים יסוד לזה בלשון הערבית.

(**) אפשר לפרש את הפסוקים טז—יח על הר סיני (תחת הר ציון), אבל גם כן לענין מעשי מלחמה ונצחון שהיו אחרי כן, כי במעמד הר סיני היה ה' לאלהים לישראל וליוצא לפנֹו במלחמותיו.

(***) חוקרי כה"ק חושבים, שיש לקרוא „בא“ תחת „בם“.

יב אֲדֹנִי יְתֵן-אֶמְרָה, הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב.

יג מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְּוֹן יִדְּוֹן

וְנֹת בֵּית תְּחִלָּק שָׁלָל.

יד אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפֹתַיִם,

כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחֱפָה בַּכֶּסֶף,

וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרָק חֲרוּץ.

טו בְּפֶרֶשׁ שְׁדֵי מַלְכִּים בָּהּ, תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן.

טז הֵר אֱלֹהִים הֵר בְּשֹׁן, הֵר גְּבַנְגָּנִים הֵר בְּשֹׁן.

מקרא מסורס

לְעֵנִי—הַכּוֹנֵה תָכִין לַעֲנִי לַחֲמוֹ מְטוֹכְתָהּ, בְּנִשְׁמִי בִרְכָתָהּ. (יב) יְתֵן אֶמְרָה...—הִיא בְּצִאתוֹ לַיָּשָׁע עִמּוֹ נֹתֵן קוֹלוֹ, כְּלוֹמֵר מַפְקֵד צָבָא מַלְכָּתָהּ, וְצָבָא רָב שֶׁל מַבְשָׂרוֹת בָּא לְהוֹדִיעַ תְּשׁוּעוֹת. הַמְבַשְּׂרוֹת—הַנְּשׁוּם, שֶׁהֵיוּ יוֹצְאוֹת בְּתַפִּים וּבְמַחֲלוֹת לִקְרֹאת הַמְּנַחֲמִים, בְּשׁוֹבָם מִהַמְּלָחָמָה. (יג) מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְּוֹן יִדְּוֹן—הַמְּלָכִים, שֶׁנִּשְׁעָדוּ לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל, יְנוֹסוּ בְּהִלָּה. יִדְּוֹן—יִגְדֹּדוּ, יְנוֹסוּ. וְנֹת בֵּית—שׁוֹכֵנֵת בַּיִת, הָאִשָּׁה שֶׁדִּרְקָה לִשְׁכֵת בַּבַּיִת, וְהַכּוֹנֵה לְנָשִׁים בְּכָלֵל, שֶׁהֵן נִשְׂאֲרוֹת בְּבֵיתוֹ, בְּשָׁעָה שֶׁבַעֲלִיהֶן יוֹצְאִים לַמְּלָחָמָה. וְנֹת בֵּית תִּחְדֵּק שָׁלָל—וְנִשִּׁי הָעָם תִּחְלָקְנָה אֶת הַתְּפָצִים וְהַיִּקְרוֹת, שֶׁעָבְדוּ הַמְּלָכִים וְשָׂרֵי צְבָאוֹתֵיהֶם בַּהֲתַפֵּס לָנוֹם. (יד) אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפֹתַיִם...—כְּשֶׁתִּשְׁכְּבוּ בֵּין גִּדְרוֹת הַצֶּאֱלָה, כְּשֶׁתִּהְיוּ עוֹסְקִים אִישׁ בְּעֵנֵי בֵיתוֹ בְּמַנְחָה, הֵיוּ בִּימֵי הַשְּׁלוֹם שֶׁאַחֲרֵי הַמְּלָחָמָה, תִּהְיֶינָה כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחֱפָה בַּכֶּסֶף וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּזְהָב וּבִירְקָק, כְּלוֹמֵר, הִשָּׁלָל הָרַב, שֶׁלֵּל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב, וְהִי נִרְאָה וּמִבְחִיק בְּכָל מָקוֹם. הַשְּׂבִיבָה אוֹ הַשְּׂבִיבָה בֵּין שְׁפֵתִים אוֹ בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים (בְּנֹאוֹת דֶּשָׁא) הִיא צִוּוּר יָמֵי שְׁלוֹם וּמַנְחָה (שׁוֹפְטִים ה'), וְיוֹנָה הִיא כָּמֶל עִם יִשְׂרָאֵל. נֶחֱפָה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב (כְּמוֹ, וְעֵינָיו קָמָה מֵרֹאשׁ שְׁמוֹנָל א.ו.). וְאַבְרוֹתֶיהָ—"אַבְרָ" אוֹ "אַבְרָה" כִּנּוּי גִּדְלוֹהָ. בִּירְקָרָק חֲרוּץ—בְּהַרְוֵץ וּבִירְקָק, חֲרוּץ—זָהָב בְּלִשׁוֹן שִׁיחָה, וּבִירְקָק—צֹהֵב, כְּתוּם. (טו) בְּפֶרֶשׁ שְׁדֵי מַלְכִּים בָּהּ...—כְּשֶׁנִּפְתַּח ה' אֶת הַמְּלָכִים, שֶׁנֶּאֱסָפוּ לַמְּלָחָמָה עַל יִשְׂרָאֵל, אִם תִּבְחִיק, תִּזְכֹּר הָאָרֶץ בְּשִׁלְג הַלָּבֵן עַל הַר צִלְמוֹן, כְּלוֹמֵר, וְהִי אוֹר גִּדּוֹל, שֶׁמֶחָה וְשִׁשׁוֹן בְּכָל הָאָרֶץ. טוֹדִיו הֵר אֱלֹהִים הֵר בְּשֹׁן...—שְׁנֵי הַסְּמִיקוֹם הָאֵלֶּה מֵאֲמָר אַחֵד הֵם: לָמָּה, הָרִים גְּבָהִים, קִירָא הַמְּשׁוֹרָר אֶל הָרֵי הַכֶּשֶׁן—אַתֶּם צִוְּרִים אֶת הַר צִוּוּר, אֲשֶׁר בְּהַר בּוֹ ה' לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ עָלָיו? גַּם לִשְׂאוֹ כָּל יְמִיעַתְכֶם וְתַהַבְלוֹת מַלְחַמְתְּכֶם,

- כה ראו הליכותיך אלהים,
הליכות אלי מלכי בקדש.
כו קדמו שרים אחר נגנים, בתוך עלמות תופפות.
כז במקהלות ברכו אלהים, אדני ממקור ישראל.
כח שם בנימין צעיר רדם, שרי יהודה רגמתם,
שרי זבלון, שרי נפתלי.
כט צוה אלהיך ענה, עונה אלהים זו פעלת לנו.
ל מהיכלך עד ירושלים לה יובילו מלכים שי.
לא גער חית קנה, עדת אבירים בעגלי עמים.

• דוש אחר שורק

מ ק ר א מ פ ו ר ש

כה) ראו הליכותיך... יושבי תבל ראו תנועת (צחוקה) המשורר מנחם לה, שהוא המנצח האמתי במלחמה, את תנועת העם הליכות—תתלוצות, הליכות תנוה. בקדש—בקדושה, בקדושתו (*). כו) קדמו שרים...—תאיר התלוצכה: ראשונה חולקים המפוררים, אחריהם המנגנים בכלי שיר, ועלמות תופפות מסביב להם. כז) במקהלות ברכו אלהים...—קריאה אל המפוררים והמנגנים: אתם היוצאים ממקור ישראל, ברכו אלהים במקהלות. כח) שם בנימין צעיר רדם—הנה שבת בנימין הצעיר רדם בקה, חולף פראש החנונים ונמצא עליהם (אולי על פי העיר ירושלים היתה בחלקו של בנימין). רגמתם—קבוצם, המונס (הנסיד לזה בלעזן האשורית). שרי יהודה רגמתם—שרי יהודה, הגדול ממספר מכל השבטים, עם כל המונס, כט) צוה אלהיך ענה—אלהים הוא הענות לה—הוא פונה אל העם—את העו והנבונה שבנך. צוה—פמה, ועד. עונה אלהים זו פעלת לנו—בזמן ובזמן מה שפעלת לנו, תהי נא תתשעה הוות, אשר עשית לנו, נבונה ונאמנה בידנו. ל) מהיכלך...—בגלל היכלך שבירושלים, בגלל בית המקדש, יביאו לה מלכים מנה (*). שי—מנה, מן. לא גער חית קנה—תן קולך והנצח בגערך את חית הקנה, את מצרים, הוא קורא למצרים חית קנה על שם הקרקודיל, הרובץ בתוך קנה וסוף על שפת הנילוס. עדת אבירים בעגלי

(*) ויש מפרשים, אל הקדש, אל הר הבית.

(**) בשביל המ' אפשר לשער, שהכוונה המלכים יבואו ראשונה אל בית המקדש,

ובצאתם משם יובילו שי למלך הארץ, אבל אין זה מובן.

- יט עֲלִיתָ לַמָּרוֹם שְׁבִית שְׁבִי לַקַּחַת מִתְּנוֹת בָּאָדָם.
וְאַף סוֹרְרִים לְשֹׁכֵן יְהוָה אֱלֹהִים.
כ בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם.
יַעֲמֹם לָנוּ הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ סֵלָה.
כא הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת.
וְלִיהוָה אֲדֹנֵי לְמוֹת תּוֹצְאוֹת.
כב אַךְ אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אִיבֵיו.
קִדְקֹד שִׁעָר מִתְּהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִיו.
כג אָמַר אֲדֹנֵי מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב. אָשִׁיב מִמִּצְלוֹת יָם.
כד לְמַעַן תִּמְחֹץ רִגְלֶךָ בְּדָם.
לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵאוֹיְבִים מִגֹּהוּ.

מקרא מפורש

הַבּוֹרָא וְהַכּוֹנֵן (מִלְפָּנָיו). וְאַף סוֹרְרִים לְשֹׁכֵן יְהוָה אֱלֹהִים—גַּם עַמִּים סוֹרְרִים
בָּאוּ לְשֹׁבוֹן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר בָּחַר בָּהּ יְהוָה אֱלֹהִים (יִשְׁעִיה ב' נ, ר' ו') לְשֹׁכֵן יְהוָה—
לְשֹׁכֵן בְּאֶרֶץ יְהוָה. כ) יוֹם יוֹם יַעֲמֹם לָנוּ—הוּא נוֹשֵׂא אוֹתָנוּ. דָּאָג לָנוּ יוֹם יוֹם
לְשֹׁמְרֵנוּ מִכָּל צָרָה. יַעֲמֹם לָנוּ—יַעֲמֹם אוֹתָנוּ, יִשְׁאֲנֵנוּ, בְּרַעְיָה נוֹשֵׂא טְלָאִים בְּחִיקוֹ
(יִשְׁעִיה מ"ו ג, מ' י"א). כא) אֵל לְמוֹשָׁעוֹת—אֵל יִשְׁוּעוֹת, אֵל מוֹשִׁיעַ. לְמוֹת
תּוֹצְאוֹת—תּוֹצְאוֹת מָוֶת. כב) קִדְקֹד שִׁעָר...—יִמְחֹץ מִקְדָּד שִׁעָר שֶׁל מִתְּהַלֵּךְ
בְּאַשְׁמִיו. מִכְּבֹה שִׁעָר (*). כג) מִבֶּשֶׁן אָשִׁיב...—גַּם בִּי יִחְבְּאוּ אוֹיְבֵיךָ הַנֶּסֶם
מִפְּנֵיךְ בְּיַגְרֵי הָרִי בִשָּׁן, גַּם בִּי יִסְתָּרוּ בְּמִצְלוֹת יָם. אָשִׁיבֶם מִשָּׁם וְאַתָּם בְּיָדֶךָ.
כד) לְמַעַן תִּמְחֹץ רִגְלֶךָ בְּדָם—לְמַעַן תִּחַצֵּה, תִּסְבַּע רִגְלֶךָ בְּדָם. מִחֵץ—קָצַע.
חֲצֵה (*). לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵאוֹיְבִים מִגֹּהוּ—לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵהָאוֹיְבִים תְּהִי מִנְתִּי, בְּלוֹמַר
כְּלָבִיךָ יִלְקוּ אֶת דָּם הָאוֹיְבִים. "לְשׁוֹן-כְּלָבִיךָ וְזָכַר אָנוּ מוֹצְאִים גַּם לְמַעַלָּה כֵּן מִזֶּה.

(*) גַּם פֹּה מְצִיעִים שְׁנוֵי גִירָסָא מִתְקַבֵּל עַל הַדַּעַת (קְרוֹכְמָאֵל וְגֵרָךְ). "קִדְקֹד רִשְׁעֵה—

תַּחַת "קִדְקֹד שִׁעָר".

(**) עַל פִּי הַשְּׁבָעִים, "תִּרְחֹץ" תַּחַת "תִּמְחֹץ".

- א לַמִּנְצָחַ עַל שׁוֹשְׁנִים לְדָוִד:
 ב הוֹשִׁיעֵנִי, אֱלֹהִים, כִּי בָאוּ מֵיִם עַד נַפְשִׁי.
 ג טָבַעְתִּי בִּיּוֹן מְצוּדָה, וְאֵין מַעֲמָד.
 ד בָּאתִי בַּמַּעֲמָקֵי מַיִם, וְשִׁבְלֹת שֹׁטְפֹתַי.
 ה יִגְעֵתִי בְּקֶרְאִי, נָחַר גְּרוֹנִי.
 ו כָּלוּ עֵינַי מִיַּחַל לֵאלֹהֵי.
 ז רַבּוּ מַשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי שָׁנָאֵי חָנָם.
 ח עֲצָמוֹ מַצְמִיתִי אֵיבִי שֶׁקֶר.
 ט אֲשֶׁר לֹא גִזְלָתִי אֹז אָשִׁיב.
 י אֱלֹהִים אַתָּה יַדְעָתָ לְאוֹלָתִי.
 יא וְאֲשֵׁמוֹתִי מִמָּד לֹא נִכְחָדוּ.
 יב אֶל יִבְשׁוּ בִי קוֹיָה, אֲדֹנֵי יְהוָה צָבָאוֹת.

° פתה באתנה. ° סגול באתנה.

מקרא מפורש

סא. א) שׁוֹשְׁנִים—שם כלי שיר. ב) עַד נַפְשִׁי—עד מות. כִּי בָאוּ מַיִם עַד נַפְשִׁי—אני טובע בְּצִדּוֹתַי בְּשִׁטְטָה מֵיִם רַבִּים שָׁאִין לַחֲלָץ מִמֶּנּוּ. ג) בִּיּוֹן מְצוּדָה—בְּבָזָה עֲמוּקָה. וְאֵין מַעֲמָד—אין מָקוֹם לִי לַחֲצִיד בְּגִלִּי שִׁבְלֹת—זרם מֵיִם, שִׁטְטָה עוֹ. ד) יִגְעֵתִי בְּקֶרְאִי—יִגְעֵתִי מִרַב קְרִיאָתִי אֵלֶיךָ. נָחַר—נִתְנַבֵּשׁ (נִפְעַל מִשְׁרֵט חֶרֶד־חֶרֶד). נָחַר גְּרוֹנִי—קוֹלִי נִשְׁטָה צְרוּדָה. כָּלוּ עֵינַי—עֵינַי נִלְאוּ וְכִמוֹ אֶבְדוּ וְאֵין מִרַב הַבָּזָה וְצָרָה. מִיַּחַל—כִּמּוֹ מִיַּחַל. ה) עֲצָמוֹ—רִבּוֹ. מַצְמִיתִי—מַשְׁמִידִי, הַקָּמִים עָלַי לַחֲשׂוֹדֵנִי. אֵיבִי שֶׁקֶר—אֹיְבִי חָסֵם (ל"ח כ'). אֲשֶׁר לֹא גִזְלָתִי אֹז אָשִׁיב—הַכּוֹנֵן: הֵם בּוֹדִים עָלַי עֲלִילוֹת שֶׁקֶר שָׁאִין לָהֶם אֲפִילוּ וְסוֹד כֹּל שֶׁהוּא. ו) לֹא אֶנְקָתִי—לַחֲשׂוֹתִי, לַשְׁנֵאוֹתִי (ל"ח ו'). לֹא נִכְחָדוּ—לֹא נִסְתָּרוּ. אַתָּה יַדְעָתָ...—הֵלֵא אַתָּה יָדְעָתָ אֵת כָּל שְׁנֵאוֹתִי וְחֲשׂוֹתִי וְגִלּוֹי לַפִּיךָ. כִּי נָקִי אֲנִי מִכָּל אוֹתָם הַחֲשָׂאִים שֶׁהֵם טוֹפְלִים עָלַי. ז) אֶל יִבְשׁוּ בִי קוֹיָה...—אֵם אֲפֹל בִּיד שִׁנְאִי, וְבִשְׁנֵי כָּל הַמַּצְפִּים לְעוֹרְתִּי, כִּי יִרְאוּ בְּנֵי אוֹת, שָׁאִין

מִתְרַפֵּס בְּרָצִי כֶסֶף, בּוֹר עַמִּים קִרְבוֹת יַחֲפָצוּ.

יֵאָתִיו חֲשַׁמְנִים מִנִּי מִצְרַיִם, לב

בוֹשׁ תִּרְיֵץ יָדָיו לֵאלֹהִים.

מִמְלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים, לג

וַמְרוּ אֲדָנֶי, סֵלָה.

לָרֶכֶב בְּשָׁמִי שָׁמִי קָדָם, הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹ, לד

תָּנוּ עוֹ לֵאלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹתָיו, לה

וַעֲזוּ בַּשָּׁחֳקִים.

נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקַדְשֵׁיהֶ, אֵל יִשְׂרָאֵל, לו

הוּא נִתֵּן עוֹ וַתַּעֲצֹמוֹת לָעַם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים.

מקרא ספור ש

עַמִּים—יָעַר בַּעֲדַת אֲבִירֵי וְעַמִּים וּבְעִלְיוֹתָם, בְּמַלְכִּים וּבַצְּבָאוֹתֵיהֶם. אֲבִירִים—
פְּרִים גְּדוֹלִים וְחֻקִּים (בְּלִמְעֵלָה כִּיב י"ג), וּפֶה הוּא כְּנִי לְמַלְכִּים, וְאֲנֹשִׁי צָבָאם
מְקִיִּים בְּגִלְלָה וְהָעוֹלָם. מִתְרַפֵּס בְּרָצִי כֶסֶף—יָחִיד בְּמַקְוִים רַבִּים: אִזּוּ יָחִיד
מִתְרַפֵּסִים לִפְנֵי מַלְכֵי בְּרָצִי כֶסֶף, אִזּוּ יִפְּלוּ לִפְנֵי רַגְלָיו וְיִגְשֻׁוּ תַּשְׁוֹת כֶּסֶף לְמִנְחָה—
רָצִי כֶסֶף—גְּרוֹשָׁאוֹת אוֹ מִטְבָּעוֹת שֶׁל כֶּסֶף. בּוֹר עַמִּים קִרְבוֹת יַחֲפָצוּ—
פֶּה ה' אֵת הָעַמִּים הַחֲפָצִים קִרְבֵּית, בּוֹר—קָמוּ פֶּה. לֵב) יֵאָתִיו—יָבֹאוּ לִירוּשָׁלַם
לְתֵת קְבוּרָה לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. חֲשַׁמְנִים—עַל פִּי הַחֲשֻׁעָה הַיּוֹתֵר קְרוֹבָה שָׁם
אֲמָה. בּוֹשׁ תִּרְיֵץ יָדָיו לֵאלֹהִים—עַם בּוֹשׁ תִּרְיֵץ יָדָיו יָחִיד וּמִהַר לְהִבָּא
בְּרִי מִנְחָה לְבֵית אֱלֹהִים. שָׁם בּוֹשׁ יָבֹל לְבֹא בְּלִשׁוֹן נִקְבָה (בְּחֻרָתָא אֲרִין) וּבְלִשׁוֹן זָכָר
(בְּחֻרָתָא עַם), וּבְגִלְלָה וְהָעוֹ מוֹצֵאִים סְמִי שְׁנֵי הַמִּינִים בְּמִסְמָר קָצֵר אֶחָד. לֵב) וַמְרוּ
אֲדָנֶי—וַמְרוּ לֵאלֹהֵי. לָרֶכֶב...—וַמְרוּ לָרֶכֶב... עוֹן פ, ה'. בְּשָׁמִי שָׁמִי קָדָם—
בְּשָׁמִי הַשְּׂמִים הַקְּדָמִים מֵרֵאשׁ. יָמֹת עוֹלָם, וְשָׁמִי הַשְּׂמִים לִשׁוֹן הַפְּלִיָּה לְחֻקֵּי דְרָשָׁם.
הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ...—הֵן הוּא הַיּוֹתֵן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹ, הוּא הַיּוֹתֵן בְּאִזְבִּיזִים וּבְמִנְחָה—
לֵב) תָּנוּ עוֹ—קָמוּ "הֵבִי לֵב" קְבוּרָה וְעוֹ: תָּנוּ קְבוּרָה וְתַהֲלָה. גִּבּוֹתָיו—גִּבּוֹתָיו,
הִדְרוּ. עַל יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹתָיו...—גִּבּוֹתָיו וּבְיָדָיו שֶׁבַּשָּׁחֳקִים, בְּמִינִים שְׂבָחוֹ, נִרְאוֹת,
מִתְנַלּוֹת בְּאֶרֶץ, עַל יִשְׂרָאֵל, בְּחֻדְיוֹ וּבְנִפְלְאוֹתָיו שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְיִשְׂרָאֵל. לֵב) מִמְקַדְשֵׁיהֶ—
בְּמִקְדָּשֵׁי בְּלִשׁוֹן רַבִּים בְּמִקְוִים יָחִיד. תַּעֲצֹמוֹת—עֲצָמָה, גִּבּוֹרָה.

טו אֶל תִּשְׁטַפְנִי שִׁבְלַת מַיִם, וְאֶל תִּבְלַעְנִי מִצִּוְלָה,
וְאֶל תִּתְאַטֵּר עָלַי בְּאֵר פִּיָּה.

יז עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חֲסִדְךָ,
כָּרֵב רַחֲמֶיךָ פָּנֶה אֵלַי.

יח וְאֶל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ, כִּי צָר לִי, מִהֵר עֲנֵנִי.
יט קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן אֵיבִי פִדְנִי.
כ אֶתָּה יָדַעְתָּ חֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלָמָתִי,
נִגְדָּךְ כָּל צוּרְרִי.

כא חֲרַפָּה שָׁבְרָה לִבִּי וְאַנוּשָׁה, וְאַקְוָה לְנוֹד וְאֵין,
וּלְמִנְחָמִים וְלֹא מִצָּאתִי.

כב וַיִּתְּנוּ בְּכֻרֹתַי רֹאשׁ, וּלְצִמָּאִי יִשְׁקוּנִי חֶמְץ.
כג יְהִי שְׁלֹחָנָם לִפְנֵיהֶם לֶפֶת, וּלְשִׁלּוּמִים לְמוֹקֶשׁ.
כד תַּחֲשֻׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת, וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד.
כה שֹׁכֵךְ עֵדֵיהֶם זַעֲמָךְ, וַחֲרוֹן אַפְּךָ יִשְׁיַגֵּם.
כו תִּהְיֶה טִירָתָם נִשְׁמָה, בְּאַהֲלֵיהֶם אֵל יְהִי יֹשֵׁב.

מקרא מפורש

טו) וְאֶל תִּתְאַטֵּר—וְאֶל תִּסְתֵּר. (ט) גְּאֻלָּה—נָאֵל. לְמַעַן אֵיבִי—שֶׁלֹא יִשְׁמַח אוֹיְבִי עָלַי. (כ) נִגְדָּךְ כָּל צוּרְרִי—גַם כָּל צוּרְרִי נִגְדָּךְ: אֶתָּה רָאִיתָ מַה שֶׁהֵם עוֹשִׂים לִי. (כא) וְאַנוּשָׁה—וְאַחֲלָה מַחֲלָה קָשָׁה (קל מִשְׁרָשׁ אֵשׁ בְּתַמּוּנַת נֹחַ, ע"ז). לְנוֹד—שִׁבּוּאֵי אֲנָשִׁים לְנוֹד לִי. (כב) בְּכֻרֹתַי—בְּמִאֲכָלִי. רֹאשׁ—מִין צֶמַח אֲרָסִי. (כג) יְהִי שְׁלֹחָנָם לִפְנֵיהֶם לֶפֶת—תַּבַּת אֲשֶׁר נָתַן בְּכֻרֹתַי רֹאשׁ, וּלְשִׁלּוּמִים—לְבוֹשָׁתִים, כִּי שְׁלוֹם הָיָה לָהֶם, יְהִי שְׁלֹחָנָם לְמוֹקֶשׁ. (כד) הַמַּעַד—הַכֶּשֶׁל, וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד—לֹא יְהִי בָהֶם כֹּחַ לַעֲמֹד מִכְשָׁלוֹן סְתֻמָּה. (כו) טִירָתָם—מִשְׁכָּנָם, מְקוֹם דִּירָתָם. (כו) כִּי אֶתָּה...—כִּי אַתָּה הַאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הִכִּיתָ אֶתָּה, אֶת הַכּוֹאֲבִים

- אֵל יִכְלְמוּ בִּי מִבִּקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 ח כִּי עָלֶיךָ נִשְׁאַתִּי חֲרָפָה, בִּסְתָה כְלָמָה פָּנִי.
 ט מוֹזֵר הָיִיתִי לְאַחִי, וְנִכְרִי לִבְנֵי אִמִּי.
 י כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֶכְלֶתֶנִּי,
 וְחֲרָפוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלַי.
 יא וְאַבְכָּה בַּצּוּם בְּנֶפְשִׁי, וְתִהְיֶה לְחֲרָפוֹת לִי.
 יב וְאַתָּה לְבוּשֵׁי שָׁק, וְאַהִי לָהֶם לְמִשָּׁל.
 יג יִשְׁיַחוּ בִּי יִשְׁבִּי שָׁעַר, וְנִגְיְנוֹת שׁוֹתֵי שִׁכָר.
 יד וְאַנִּי תִפְלֵתִי לָךְ יְהוָה עֵת רָצוֹן.
 אֱלֹהִים, בְּרַב חֲסִדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.
 טו הֲצִילֵנִי מִטֵּיט, וְאַל אֶטְבָּעָה.
 אֲנַצֵּלָה מִשֹּׁנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מָיִם.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

צִדֵּק בְּאֶרֶץ, (ואין תקנה להולך בדרך הנשר. ח) עָלֶיךָ—בגללה, לכבוד שםך.
 ט מוֹזֵר הָיִיתִי לְאַחִי—נעשיתי זר לאחי, רחקתי מהם, וגם הם הרחיקוני. (י) כִּי
 קִנְאַת בֵּיתְךָ אֶכְלֶתֶנִּי...—מלאמי קנאה לביתך, אשר יחללוהו הרשעים האלה
 בתועבותיהם, ולא יכלתי לנשוא את החרפות שהם מקרפים את ה'. (יא) וְאַבְכָּה
 בַּצּוּם בְּנֶפְשִׁי...—ובשאי בכה וקענה בצום נפשי הוא לחרפות לך, אני מבוא בזה
 חרפות עלי. (יב) וְאַתָּה לְבוּשֵׁי שָׁק...—אני חוגר שק ומתאבל, והם לועגים לי
 על זה. לְמִשָּׁל—לשחוק (מ"ט ט"ו). (יג) יִשְׁיַחוּ בִּי...—באזר ענין "ואהי להם למשל".
 יִשְׁבִּי שָׁעַר—במטלנים, בשיקים בשערי העיר ומבלים ומידים בשיחה בטלה. וְנִגְיְנוֹת שׁוֹתֵי
 שִׁכָר—ונגנות שותי שכר אני, שבורים ריקים משוררים שירי לצון עלי. (יד) וְאַנִּי
 תִפְלֵתִי...—ואני בתעויתי ובשקן מתפלל אליך, ועת רצון, שעת חסד
 ורחמים אני הפץ להביא בזה (יב) יקרא הנביא לצום "יום רצון" ישעה,
 ז"ח ה). בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ—בנשע אמתך, בישועת אמת שלך, בישועה ובירה ובקשת.

וְזָרַע עֲבָדָיו יִנְחִלֶיהָ, וְאַהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ.

לו

ע

לְמַנְצָח לְדוֹד לְהוֹפִיר:

א

אֱלֹהִים לְהַצִּילָנִי, יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוֹשֶׁה.

ב

יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ מִבְּקָשִׁי גִפְשִׁי,

ג

יִסְגּוּ אַחֹר וַיִּכְלְמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי.

יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בְּשִׁתָּם, הָאֹמְרִים הָאֵחַ הָאֵת.

ד

יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כָּל מִבְּקָשֶׁיךָ,

ה

וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל אֱלֹהִים אֱהִי יִשׁוּעָתְךָ.

וְאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן, אֱלֹהִים, חוֹשֶׁה לִּי,

ו

עֶזְרִי וּמַפְלְטִי אַתָּה יְהוָה אֵל תֹּאחֲר.

עא

בְּךָ יְהוָה חֲסִיתִי, אֵל אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם.

א

בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילָנִי וּתְפַלְטֵנִי,

ב

הִטָּה אֵלַי אֲזִנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי.

מקרא מפורש

דָּבָר בָּהֶם בְּשִׁיבַת צִוּן כַּדְּבָר שְׂמֵחִים לוֹ עוֹד וְשָׁעַל כָּל פְּנִים עוֹד לֹא מִמֶּר.

ע. א) לְמַנְצָח...—עוֹן מ' ספ. י"ד ע"ד סוף הַמִּזְמוֹר. ב) לְהַצִּילָנִי—

חוֹשֶׁה לְהַצִּילָנִי. ד) יִשְׁוּבוּ—כִּמוֹ וְסִנּוּ אַחֲרֵי. ע"ל עֵקֶב בְּשִׁתָּם—בְּגִלּוֹל בְּשִׁתָּם

מִבּוֹשָׁה. ו) חוֹשֶׁה לִי—חוֹשֶׁה לְעוֹרָתִי.

עא. א) לְצִוּר מַעֲוֹן...—לְבֵית מִחְסֵי, לְמַעַן חֹזֵק בְּצִוּר סִלְעִי, אֲשֶׁר אֵיכָל

לְבוֹא בּוֹ תָמִיד וּלְהִשָּׁגֵב בּוֹ מֵאוֹיֵב. צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי—בְּטוֹחַ אֲנִי שְׂצִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי

שְׂרָצֻנְךָ לְעוֹד לִי (שְׁלֹשֶׁת הַסְּבֻכִּים הָרִאשׁוֹנִים הֵם תְּחִלַּת מִזְמוֹר לֵאמֹר, וְשֵׁם נֶאֱמַר

כז כִּי אֶתָּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ רִדְפוֹ.

וְאֵל מִכָּאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ.

כח תִּנָּה עוֹן עַל עוֹנִים, וְאֵל יִבְאוּ בְּצַדִּיקְתָּךְ.

כט יִמְחוּ מִסֶּפֶר חַיִּים, וְעַם צַדִּיקִים אֵל יִכְתְּבוּ.

ל וְאֲנִי עֲנִי וְכוֹאֵב, יִשׁוּעַתָּךְ אֱלֹהִים תִּשְׁגְּבֵנִי.

לא אֶהְלֶלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר, וְאֶגְדִּלְנוּ בְּתוֹדָה.

לב וְתִיטֵב לִיהוָה מִשׁוֹר פֶּר מִקֶּרֶן מַפְרִים.

לג רְאוּ עֲבוֹנִים יִשְׁמְחוּ, דִּדְשֵׁי אֱלֹהִים, וַיְחִי לְבַבְכֶּם.

לד כִּי שִׁמְעַע אֵל אֲבִינוּנִים יְהוָה, וְאֵת אֲסִירָיו לֹא בָזָה.

לה יֶהְלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, יָמִים וְכָל רִמְשׁ בָּם.

לו כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיִּבְנֶה עִירֵי יְהוּדָה.

וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וַיְרִשׁוּהָ.

מקרא מפורש

והחולים על ידך (שחרי הכל ביד ה') הם רודפים ומנספים למרר חונקים בדיכוי־הם. ואל מכאוב חללֶיךָ יספרו—ידברו ויתעצו להוסיף על מכאובי פצושה. חללֶיךָ—מדקדק, פצוע (ישעיה נ"ז ה'). כח) תננה עון על עונם—עון על עון ובור להם, ובר להם את כל עונותיהם. ואל יבאו בצדקתך—אל יהיו בין אותם, שאחַה עושה צדקה עמָם, כי אם השב להם בנמולם. ל) כואב—חולת, איש מכאובים. תשגבני—תחזקני. לא) ואגדלנו—ארוזמנו, אשפחנו. בתודה—בדברי תודה. לב) ותיטב לה'...—תודתי תרצה לפני ה' יותר משור צעיר גדל קרנים ופרסות. לג) ראו—במו' וראו*). ויחי לבבכם—תשורר עובר מנוח שלישי לנח שני בדרכו. לד) ואת אסיריו—את השבויים או את החבושים בבתי האסורים בלי פשע (או על רדפם טוב). לה) שלשת הפסוקים האחרונים הם עונן בפני עצמם: הם נסתברו לא קדם ימי הגלות ולא ימים רבים אחריהם, כי על פני

(* אבל מוטב לאמור: כמו "ראו עננים ושמים" ויהי כל הכתיב בגוף שני.

יַעֲטוּ חֶרֶפָּה וּכְלָמָה מִבִּקְשֵׁי רַעֲתִי.
 יד וְאַנִּי תָמִיד אֵיחָל, וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהַלָּתְךָ.
 טו פִּי יִסְפֹּר צִדְקָתְךָ, כָּל הַיּוֹם תִּשְׁוַעְתְּךָ.
 כי לֹא יִדְעֵתִי סִפּוּרוֹת.
 טז אָבּוֹא בַּגְּבוּרוֹת אֲדֹנִי יְהוָה,
 אֲזַכִּיר צִדְקָתְךָ לְבִדְּךָ.
 יז אֱלֹהִים לְמִדְתָּנִי מִנְּעוּרִי,
 וְעַד הֵנָּה אֶגִּיד בִּפְלֹאוֹתֶיךָ.
 יח וְגַם עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה, אֱלֹהִים, אַל תַּעֲזֹבֵנִי,
 עַד אֶגִּיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר, לְכָל יְבוֹא גְבוּרָתְךָ.
 יט וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת,
 אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ.
 כ אֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת,
 תָּשׁוּב תַּחֲיִינִי וּמִתְהוֹמוֹת הָאָרֶץ תִּשְׁוֹב תַּעֲלֵנִי.

• הראיתנו כתיב, 00 תחינו כתיב, 000 תעלנו כתיב.

ס קרא מפורט

יַעֲטוּ-וְתַכְּסוּ. יד) וְהוֹסַפְתִּי-עָבַר מִדָּפַד. וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהַלָּתְךָ-אוֹמִיךָ תְּהַלָּתְךָ
 וְשָׁבַח עַל כָּל תְּהַלָּלוֹת שֶׁהִבְשַׁתִּי לָךְ עַד כַּה. טו) כִּי לֹא יִדְעֵתִי סִפּוּרוֹת-לִפִּי שְׁאִינִי
 יוֹדֵעַ מִסִּפְּרִי לְחִסְדֶּיךָ אֶסְפֹּר אוֹתָם כָּל הַיּוֹם (תַּמִּיד). סִפּוּרוֹת-שֵׁם הַפֶּעַל, כְּמוֹ
 סִפֵּר. טז) אָבּוֹא בַּגְּבוּרוֹת...-אָבּוֹא לְסִפֵּר גְּבוּרָתְךָ בְּקִהֵל עָם. אֲזַכִּיר-אֶסְפֹּר,
 אֶחָל. צִדְקָתְךָ לְבִדְּךָ-צִדְקָתְךָ לְבֵד וְלֹא צִדְקָת אָנוּשׁ אוֹ צִדְקָת אֱלֹהִים אֲחֵרִים,
 יז) לְמִדְתָּנִי-חֹרֶיךָ אֶת הַדָּרָךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר, וּבְכַחִּי זֶה נַעֲלַמְתִּי מִכָּל רָע. וְעַד
 הֵנָּה-עַד הַיּוֹם הַזֶּה. יח) זְרוּעֶךָ-גְּבוּרָתְךָ. לְדוֹר-לְדוֹר הַבָּא. לְכָל יְבוֹא-
 לְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים. יט) עַד מָרוֹם-מַנְעֵת עַד מָרוֹם, גְּבוּרָה מְאֹד. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 גְּדֻלוֹת-כִּי עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת. כ) וּמִתְהוֹמוֹת הָאָרֶץ-מִתְהוֹמֵי הָאָרֶץ, מִמַּעַמְמָקִים.

- ג הִיָּה לִי לְצוּר מְעוֹן לְבֹא תָמִיד,
ד צוֹיֶת לְהוֹשִׁיעֵנִי, כִּי סִלְעִי וּמְצוּדָתִי אַתָּה.
ה אֱלֹהֵי פִלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע, מִכַּף מַעֲוֹל וְחוֹמֶץ.
ו כִּי אַתָּה תִקְוֹתִי, אֲדֹנִי יִהְיֶה מִבְּטַחִי מִנְּעוּרִי.
ז עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבְּטָן, מִמַּעֲי אֲמִי אַתָּה גִּזְוִי,
ח בָּךְ תִּהְלָתִי תָמִיד.
ט כְּמוֹפֶת הֵייתִי לְרַבִּים, וְאַתָּה מַחְסִי עִזִּי.
י יִמְלֹא פִי תִהְלֶתְךָ, כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ.
יא אַל תִּשְׁלִיכֵנִי לָעֵת זְקָנָה,
יב כְּכֹלֹת כֹּחִי אַל תַּעֲזֹבֵנִי.
יג כִּי אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי, וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נִוְעָצוּ יַחְדָּו.
יד לֵאמֹר: אֱלֹהִים עֲזָבוּ,
יז רָדְפוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל.
יח אֱלֹהִים, אַל תִּרְחַק מִמָּנִי, אֱלֹהֵי, לְעֶזְרָתִי חוֹשָׁה.
יט יִבְשׁוּ יָכְלוּ שֹׁטְנֵי נַפְשִׁי.

ס חישה כתיב.

מקרא מפורש

הִיָּה לִי לְצוּר מְעוֹן, לְבֹת מְצוּדוֹת, (לְהוֹשִׁיעֵנִי). (ד) פִּלְטָנִי—מַלְטָנִי, הַצִּילָנִי. מַעֲוֹל—
אִישׁ עוֹל, חוֹמֶץ—חֹמֶם, אִישׁ חָמָם. (ה) מִבְּטַחִי—שְׁאֵנִי בֹטָח בּוֹ. (ו) נִסְמַכְתִּי—
נִשְׁעַנְתִּי, בְּטַחְתִּי. גִּזְוִי—מוֹצִיאִי (וּבְמִזְמוֹר כ"ב י' גַּח"י) בִּיעֲנִי קֹל מִשְׁרַשׁ גִּזָּה. בָּךְ
תִּהְלָתִי תָמִיד—כְּמוֹ, בְּאֱלֹהִים אֲחֻלָּל דְּבָרוֹ (נ"ז ה' יט), אֲבָל קְרוֹב מְאֹד
שֶׁתִּהְלָתִי כֹה בְּמָקוֹם תּוֹחֵלְתִי. (ז) כְּמוֹפֶת הֵייתִי לְרַבִּים—מִמֶּנִּי רָאוּ רַבִּים, כֹּה
טוֹב לְבַטּוֹחַ בָּךְ. מוֹפֶת—אוֹת, הִנָּמָה. מַחְסִי עִזִּי, מַחְסִי הָעִזִּי. (ח) כָּל
הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ—כָּל הַיּוֹם יִמְלֹא פִי תִפְאַרְתְּךָ. תִּפְאַרְתְּךָ—תִּהְלֶתְךָ. (ט) לִי—
עָלֵי שֹׁמְרֵי נַפְשִׁי—הָאֲרָבִים לְנַפְשִׁי. (י) יָכְלוּ—יִכְרְתוּ, וְשֹׁמְרוֹ (*).

(* ובפשיטא — יִכְלִמוּ כלמעלה (ל"ה ד', כ"ו מ' ט"ו ע' ג').

- ה יִרְאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ, וְלִפְנֵי יְרַח דּוֹר דּוֹרִים.
- ו יֵרֵד כְּמָטָר עַל גֶּזוּ, כְּרִבִּיבִים וְרוֹיף אֶרֶץ.
- ז יִפְרַח בְּיָמָיו צְדִיק, וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלִי יְרַח.
- ח וַיֵּרֶד מַיִם עַד יָם, וּמִנְהָר עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ.
- ט לִפְנֵינוּ יִכְרְעוּ צִיִּים, וְאִיָּבּוּ עֹפֵר יִלְחָכוּ
- י מַלְכֵי תִרְשִׁישׁ וְאַיִם מִנְחָה יִשִּׁיבוּ,
מַלְכֵי שִׁבָּא וְסִבְא אֲשַׁכְּר יִקְרִיבוּ.
- יא וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֹו כָּל מַלְכִּים, כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ.
- יב כִּי יַצִּיל אֲבִיוֹן מִשּׁוֹעַ, וְעַנִּי וְאִין עֲזָר לֹו.
- יג יַחֵס עַל דָּל וְאֲבִיוֹן, וְנִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ.
- יד מִתּוֹךְ וּמִמַּחְמָס יִגְאֹל בְּנַפְשָׁם, וַיִּיקֶר דָּמָם בְּעֵינָיו.

מקרא מפורש

יִכְנֹעַ כָּל עוֹשֶׂק בָּלִים. (ו) יִרְאוּךָ—וּבְכָדוֹ שָׁמַךְ. עִם שֶׁמֶשׁ—כָּל הַיּוֹמִים אֲשֶׁר יִנְרַח הַשֶּׁמֶשׁ עַל הָאֶרֶץ. וְלִפְנֵי יְרַח דּוֹר דּוֹרִים—עוֹד וְאִיר הַגֶּזֶם בַּלֵּילָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כְּלוֹמַר, לְעוֹלָם נִפְיֵרוֹ שָׁמַךְ בְּכָבוֹד רַב. (ז) יֵרֵד כְּמָטָר עַל גֶּזוּ—יְהִי לִבְרָכָה לְעַם, כְּמָטָר יוֹרֵד עַל גֶּזוּ. (ח) שִׁדָּה הַצִּיר, שְׁנוֹנוֹ—נִקְצֵר—נִשְׁבֵּת מַעֲלֵיו וְהוּא צָרִיף לְנִשְׁמִים, כְּדֵי לַחֲזוֹר וּלְגִדֹל. כְּרִבִּיבִים וְרוֹיף אֶרֶץ—כְּרִבִּיבִים מַעֲקִים וּמְרוֹסִים אֶת הָאֶרֶץ. וְרוֹיף—שֶׁם אִו פֶּעַל (בְּנוֹן מְרַבֵּעַ בְּתַמְנוּת מְקוֹר פֶּתַח בְּנוֹנוֹ) בְּדוֹרָתָהּ הַשְּׁקָאָה וְהַרְוָאָה. (ט) יִפְרַח בְּיָמָיו צְדִיק—בְּנוֹנוֹ וְנִלְחֵיו צְדִיקִים. כִּי יְהִי מִנֵּן לְכָל אִישׁ טוֹב וְיִשְׁכַּח (*). עַד בְּכֵי יְרַח—עַד שֶׁלֹּא יְהִי עוֹד גֶּזֶם, עַד עוֹלָם. (י) וַיֵּרֶד—וַיֵּרֵד, וּמִשָּׁל (כָּל) מִשְׁרַשׁ רִדָּה. מַיִם עַד יָם. נִרְאָה, שֶׁהַפְּנוּת מִקְצֵה הָאֶרֶץ וְעַד הַצֵּה וְלֹא מִמֶּס הַמֶּלֶח וּמִנְהָר פֶּרֶת עַד הַיָּם הַיְּסוּד וּבְהֵל מַצְרַיִם בְּלָבָד. (יג) צִיִּים—יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ מִדְבָּר וְצִיד, וּבְכֻנָּה כֵּנִי הָאֲרָצוֹת הַרְחֹקוֹת. עֹפֵר יִלְחָכוּ—וְלָחֲבוּ (וְלִקְחוּ) עֹפֵר בִּנְלֵיו, וְתִרְפְּסוּ, וְשִׁפְּלוּ עֲצָמָם בְּעֹפֵר לִפְנֵיו. (י) תִרְשִׁישׁ—עֵין מ"ח ח. שִׁבָּא—מִמְלָכָה בְּנוֹב עֲרָב. סִבְא—מִמְלָכָה בְּאֶרֶץ פּוּשׁ (בְּדִרְוֹמָה שֶׁל מִצְרַיִם). אֲשַׁכְּר—תַּשְׁוִּירָה, מִנְחָה. (יד) וַיִּיקֶר דָּמָם בְּעֵינָיו—דָּם עָנִי וְאִיָּבּוּ יְהִי נֶקֶר בְּעֵינָיו.

(*) ועל פי תרגום השבעים "צדק" תחת "צדיק".

כא תָּרַב גְּדֹלְתִי, וְתִסַּב תְּנַחֲמֵנִי.

כב גַּם אֲנִי אֹדֶךְ בְּכָלִי גָּבַל אֲמַתְךָ, אֱלֹהִי,
אֲזַמְּרָה לְךָ בְּכִנּוּר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

כג תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי, כִּי אֲזַמְּרָה לְךָ, וּבִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתִי.

כד גַּם לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם תִּהְיֶה צִדְקָתְךָ,

כִּי בָשׂוּ כִּי חָפְרוּ מִבְּקָשֵׁי רַעְתִּי.

עב

א לְשִׁלְמוֹה: אֱלֹהִים, מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְךָ תֵּן,

וּצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ.

ב יָדִין עֲמֶךָ בְּצִדְקָה, וְעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט.

ג יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם, וּגְבָעוֹת בְּצִדְקָה.

ד יִשְׁפֹּט עֲנִיִּי עָם, יוֹשִׁיעַ לְבָנִי אֲבִיוֹן וַיִּדְבַּא עוֹשֶׁק.

ס קמץ בלא אס"ה.

מקרא מפורש

(כא) תָּרַב—תִּרְבָּה (הפָּעִיל עֲתִיד מִקְרָא). וְתִסַּב תְּנַחֲמֵנִי—כִּמּוֹ וְתִשׁוּב תְּנַחֲמֵנִי.

(כב) אֲזַמְּרָה—עַל אֲמַתְךָ. כִּסְ תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי...—כִּשְׂאֲזַמְּרָה לְךָ בְּכָלִי גָּבַל וּבְכִנּוּר

תִּרְנְנָה גַּם שִׁפְתֵי: כָּל זִמּוּר שֶׁבִּמְקָרָא הוּא בְּכָלִי שׁוּר. (כד) גַּם לְשׁוֹנִי...—גַּם בְּכָלִי

שׁוּר, גַּם בְּרִנָּה, גַּם בְּדָבָרִים אֲחֵלְלֶךָ עַל תְּשׁוּעָתִי.

עב א) לְשִׁלְמוֹה—לְפִי פְשׁוּטוֹ מִזִּמּוּר עַל שְׁלֹמֹה, אָבֵל אֵין זֹאת אוֹמְרָת,

שֶׁנִּתְחַבֵּר בִּימֵי דָוִד אוֹ אֶפְסִלוֹ בִּימֵי שְׁלֹמֹה, כִּי הוּא תִפְסֶה יָפָה עַל כָּל מֶלֶךְ.

מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְכְּךָ תֵּן...—תִּבְנוּה—תֵּן לוֹ לֵב יוֹדֵעַ לִשְׁפּוֹט בְּצִדְקָת אֵת הָעָם. לְבֶן־

מֶלֶךְ—בְּחֵרוֹ הָרִאשׁוֹן וְכֵּהָ "מֶלֶךְ" וּבִשְׁנֵי "בֶּן־מֶלֶךְ" בְּדֶרֶךְ מַלְּוִצַת הַמְּקָרָא לְהַטְעִיָא

שְׁנֵי כְּנוּיִם לְאִישׁ אֶחָד (כִּמּוֹ "קוֹם בָּלֵק וּשְׁמָע, הַצּוֹיָה עָדִי בְּנוֹ צְפוּר") וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ

בְּכָפָל לְשׁוֹן בְּכָלֵל. (ב) וְעֲנִיֶּיךָ—הַנְּעִימִים, הַנְּדָבָאִים שֶׁבָּהֶם. ג) וּגְבָעוֹת בְּצִדְקָה—

וּגְבָעוֹת תְּשׁוּעָה צִדְקָה (וְכִי' נִרְאָה כְּטוֹתֵרֶת). צִדְקָה—חֶסֶד, בְּרִכָּה וְשֶׁע.

ה) יִשְׁפֹּט עֲנִיִּי עָם—יִרְבֵּי רִיבָם. לְבָנִי אֲבִיוֹן—לְאֲבִיָּהִים. וַיִּדְבַּא עוֹשֶׁק—

ספר שני

כו וַיְחִי וַיָּתֵן לוֹ מִזֶּהָב שָׁבָא,
 וַיִּתְּפֹלֶל בְּעָדוֹ תְּמִיד, כָּל הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ.
 טז יְהִי כֹסֶת בַּר בְּאַרְץ בְּרָאשׁ הָרִים,
 יז יִרְעַשׂ כָּל־בְּנוֹן פְּרִיָּו, וַיִּצְיָצוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ.
 יח יְהִי שָׁמוֹ לְעוֹלָם, לִפְנֵי שָׁמֶשׁ יִנּוֹן שָׁמוֹ, וַיִּתְּבָרְכוּ בוֹ,
 כָּל גּוֹיִם יֵאָשְׁרֶהוּ.
 יח בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ.
 יט וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם,
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.
 כ בָּרוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי:

סויון כתיב

מקרא מפורש

טו) וַיְחִי—מִסָּבַע עַל הַמֶּלֶךְ. וַיָּתֵן לוֹ...—וַיִּתְּפֹלֶל... יִבְרַכְנָהוּ—פְּעִלִים
 סתמיים, וְהַפְגִּינָהּ: וַיָּתֵן לוֹ (הַעֲמִים הַנִּבְנִינִים מִפְּנֵי) וַיִּתְּפֹלֶל בְּעָדוֹ (וּבְכַוְנָהוּ. טז) כֹּסֶת
 בַּר—רֹב דָּגָן. בְּרָאשׁ הָרִים—עַל מִבְּחַר הָהָרִים עַל הָרֵי יְרוּשָׁלַיִם וּפְסִיכָהּ אוֹ
 הָרֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־יִרְעַשׂ כָּל־בְּנוֹן פְּרִיָּו—הַשָּׂפֵלִים תִּרְעַשְׁנָה כְּעֵר הַלְּבָנוֹן, שְׂתִינִיָּה
 גְבוּהוֹת וּנְפִלְאוֹת, וְקוֹל תִּנְדָּתָן, בְּנֹשֶׁב בְּתֵן רוּחַ, יְהִי כְּקוֹל עֲצֵי הַלְּבָנוֹן, בְּהִתְנוֹדֶם לִפְנֵי
 רוּחַ. פְּרִיָּו—שֵׁל רֹאשׁ הָהָרִים, הַדּוּמָה בְּחֹרָתָהּ לַשְּׁמוֹת רֵאשִׁית, "מִבְּחַר" וּמִיטְבֵּי.
 וַיִּצְיָצוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ—וַיִּצְמָחוּ, וַיִּגְדְּלוּ, בְּשַׁעַר רֹב מִתּוֹךְ הָעִיר, כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ
 הַחֹלֵךְ וּמִתְרַבֵּה מְאֹדָה, וְהַפְגִּינָהּ שְׂתִינִיָּה שְׂתִינִיָּה בְּנֵי הָעָרִים בְּמִהְרָתָהּ. יז) שָׁמוֹ—זָכְרוּ. לִפְנֵי
 שָׁמֶשׁ יִנּוֹן שָׁמוֹ—יִתְקַנֵּם, וְזָכַר שָׁמוֹ לְעוֹלָם (*). לִפְנֵי שָׁמֶשׁ—לְעוֹלָם (כְּמוֹ "עַם
 שָׁמֶשׁ" בְּפִסְיִק ה'). יח) יֵאָשְׁרֶהוּ—וַיִּתְּלֶהוּ: יח) בָּרוּךְ—תָּמִיד, נִתְּמָרוּ (פָּעַל תַּחַת "כָּלוּ"
 בְּשִׁבְלִי זֶה דָּגֵשׁ בָּל).

(*) ויש מבוארים "ינון" כמו יבון.

תהלים

ספר שלישי

עג

מוזמור לאֶסָפָה:

א

אֵף טוֹב לַיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים, לְבָרִי לִבִּי.

ב וְאֲנִי כַמַּעַט נְטִיו רַגְלִי, כְּאִין שְׁפָכו אֲשָׁרִי.

כִּי קִנְאַתִּי בַהוֹלָלִים, שְׁלוֹם רַשָּׁעִים אֲרָאָה.

ד כִּי אֵין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא אוֹלָם.

ס נטיו כתיב • שפכה כתיב

מקרא ספור ש

עג א מוזמור לאֶסָפָה—תִּכְנֹו הַעֲקָרִי שֶׁל מְזִמֹר זֶה—הַכֶּשֶׁת בְּמַחֲזֵן בְּהַשְׁמַחַת ה' וּבְכַסְתָּן שֶׁכָּר טוֹב לְצַדִּיקִים. הַמְשׁוֹרֵר מְבַנֶּה זֹאת בְּפִתְיָחָהּ קֶצֶרָה, וּמַרְצָה אֶתְרִיחַ אֶת מִסְקָתָיו שֶׁנִּתְעוֹרְרוּ בּוֹ, בְּרִאיוֹתָו עַד מִסָּה הַרְשָׁעִים מְצַלִּיחִים בְּכָל אֲשֶׁר יִפְגַּע וּמִסָּס בְּמָה שֶׁפָּתַח, שְׁסוּף סוּף חֲבֵרֵר לוֹ, שֶׁעֲנִי ח' אֶל בְּרִיּוֹתָיו, וּבִנְדָאִי לֹא יִקְשַׁח שֶׁכָּר קֵל בְּרִיחִי. אֵף טוֹב לַיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים — אֵף טוֹב אֱלֹהִים לַיִשְׂרָאֵל, אֵף טוֹב הוּא לְבָרִי לִבִּי, אֵף עַל פִּי שְׁאִין אֲנִי רוֹאִים זֹאת בְּכָל עֵת, וּבְמִדָּקָה שְׁאִין הַדָּבָר בּוֹ, עֲלִינוּ לְדַעַת כִּי סוּף סוּף יֵשׁ אֶתְרִיחַ וְתִקְנָה לְבָרִי לִבִּי (*). ב כַּמַּעַט נְטִיו רַגְלִי — גַּם אֲנִי עוֹד קַעַט חַיִּיתִי נִכּוֹן לְחֶשֶׁב, כִּי עוֹב ח' אֶת הָאָרֶץ, וְכִי אֵין יִתְרוֹן לְצַדִּיק עַל הַרְשָׁעִים. נְטִיו רַגְלִי — נְטִיו בְּגִלִּי מִן הַתְּהוֹם הַיִּשְׁעָרָה. נְטִיו — תַּחַת נְטִיו, כְּמוֹ חֲסִיו, יִשְׁלִיו. כְּאִין — כַּמַּעַט, עוֹד קַעַט. שְׁפָכו — מַעְדוֹ, מַשְׁרִי. אֲשָׁרִי — צַעֲדִי. ג כִּי קִנְאַתִּי בַהוֹלָלִים — כִּי הַחֲלָתִי לְקִנְאָה בַהוֹלָלִים וּבְרַשָּׁעִים, בְּרִאיוֹתִי אֶת שְׁלוֹמָם וְשִׁלּוּחָם. הוֹלָלִים — גִּאִים שְׁאִינָם יִרְאִים כִּפְגִּי כָל, אֲנִשִּׁי לְצוֹן מִתְהַלָּלִים בְּרַעְתָּם. ד חֲרָצְבוֹת — טוֹסֵרוֹת, בְּכָלִים, וּבְכַנְיָה פֶה חֲבִלִי מִנֵּת, מִכְאוּבֵי הָאָדָם לְפָנֵי מוֹתוֹ. כִּי אֵין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם — אִינָם כּוֹאֲבִים בְּמוֹתָם, אֵין לָהֶם יִסּוּרִים גַּם בְּשַׁעַת מִיתָתָם. (**)

(*) לפי שמלת ישראל מתמיהה קצת, שהרי לא בישראל ועמים ודבר במוזמור זה, כ"א בצדיקים וברשעים בכלל, יש מנסחים: אך טוב לישראל, וזה מקביל ופה אל חצי הזורז: אלהים לברי לבב, כלומר טוב וישר אלהים, טוב הוא לברי לבב. (***) הרמב"ם מ' מהרג' למוותם כמו לימותם, ליומי חייהם, ואפשר לבאר על פי זה: אין כל מבטול ועכוב לפניהם בכל ימי חייהם.

- יא ואמרו: איכה ידע אל, ויש דעה בעליון?
 יב הנה אלה רשעים, ושלוי עולם השגו חיל.
 יג אך ריק זכיתי לבבי, וארחץ בנקיון כפי.
 יד ואהי נגוע כל היום, ותוכחתי לבקרים.
 טו אם אמרתי אספרה כמו, הנה דור בגיף בגדתי.
 טז ואחשבה לדעת זאת, עמל הוא בעיני.
 יז עד אבוא אל מקדשי אל, אבינה לאחריהם.

ו היא כתיב

מ ק ר א מ פ ו ר ש

עמ ה' * מי כלא - מי נהר כלא על כל גדותיו. (מ'צו) - וסמיו. ומי כלא
 ומצו כמו - האנשים העושים את דרך הטוב. ואנשים בדרבי הרשעים האלה
 נכללים בתוכם ואינם חוזרים עוד למוטב. ובאשר הם רבים עד מאד, מדמה אותם
 הנשומר למי נהר כלא, שנשקטו לתוך עבתי הרשעים. (יא) איכה ידע אל - וכי
 אפשר הוא שיודע ה' את הנעשה בעולם, וכי מנהיג הוא את עולמו בדעת ובחשבון?
 בלא ספקים האלה מוכיחים שאין הדבר כן. הנה - וידעה שיש עמה שימת לב
 ותבונות. (יב) הנה אלה רשעים - הנה הרשעים האלה שלמים הם תמיד
 ונגדלו בעשרם ובחס. שלוי עולם - שלום כל הימים. השגו חיל - הרבו,
 הגדילו לעשות חיל. חיל - כח, עשרה. יג אך ריק זכיתי לבבי - אך לריק
 טהרתי את לבי, לשון השתדלתי ללכת בדרבי צדק. יד נגוע - מכה, נזשא
 עמל ונגון. ותוכחתי לבקרים - ותוכחת ה' נתחדשה עלי בכל בקר. טו אם אספרה -
 אדבר, אערוך את בעיני. כמו - כמו אלה דור בגיף - עבתי בגיף, עבתי צדיקים
 או עבתי ושראלי בכלל (שנאמר עלוהם: פנים אתם לה' אלהיכם, דברים יח, א).
 אם אמרתי אספרה וכי - אם אמרתי אספרה כמו אלה, אדבר גם אני עתק
 כמותם. ובני לפי על זה, כי כגד הוא בדור בגיף, בכל הנאמנים לה' ולתורתו;
 וכשאספתי: אהבב ואתבונן כפי לעמד על סודו של דבר זה, בזהו וצחקו הרשעים
 וספדיקים וסבלו צרות רבות כל כך, ונשתי אך לריק, כי לא נכלתי לרבוני ואת
 בשכרי. (יז) עד אבוא - עד אשר באתי אל מקדש אלהים, ואך שם תבינני מזה

- ה **בַּעֲמַל אָנוּשׁ אֵינִימוֹ, וְעַם אָדָם לֹא יִגָּעוּ.**
 ו **לָכֵן עֲנַקְתָּמוּ גִּאֲוָה, יַעֲטֹף שִׁית חֶמֶס לָמוֹ**
 ז **יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינֵימוֹ, עֲבְרוּ מִשְׁכִּיּוֹת לֵבָב.**
 ח **יִמְיְקוּ וַיִּדְּבְרוּ בָרַע, עֲשֵׂק מִמָּרוֹם יִדְּבְרוּ.**
 ט **שָׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם, וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בָּאָרֶץ.**
 י **לָכֵן יָשׁוּב עִמּוֹ הֵלֵם, וּמִי מֵלֵא יִמָּצֵו לָמוֹ.**

ס ישיב כתיב

מ ק ר א מ פ ו ר ש

וּבְרִיאֵי אוֹלָם = בְּרִיא כֶּחֶם, בְּלוּמָה, בְּרִיאִים וְאִמְצִי כֶּחֶם. אֵל = אֵלֶּה, כֶּחֶם.
 ה) **בַּעֲמַל אָנוּשׁ אֵינִימוֹ** – הֵיכֵם הֵם חֲנִי אֲשֶׁר וְשִׁלּוֹת, וְאֵין לָהֶם כֵּל חֶלֶק בַּעֲמַל
 חֲמוּסִל עַל שְׂאֵר בְּנֵי הָאָדָם. וְעַם אָדָם לֹא יִגָּעוּ – אֵינֶם מְנַגְּעִים, אֵינֶם מִתְעַנִּים
 סְנַנְנֵי הוֹמָן, שֶׁכֵּל בְּנֵי הָאָדָם מִתְעַנִּים בָּהֶם. ו) **עֲנַקְתָּמוּ** – עֲנָקָה אוֹתָמוֹ, תְּסוּבָּה
 בְּעֵנֶק (רִבִּיז) הִתְנַן עַל הַצֹּאֵר. לָכֵן **עֲנַקְתָּמוּ גִּאֲוָה** – לִפִּי שְׁדָרְכָם צִלְחָה תִּמְרִי,
 הֵם לֹבִשִׁים גִּאֲוָה וְנֶאֱוָן. שִׁית – לִבּוֹשׁ. **יַעֲטֹף** – כְּסוֹ; וְשִׁיפּוֹ (יִחִיד בְּמִקְוֵה רִבּוֹם).
יַעֲטֹף שִׁית חֶמֶס לָמוֹ – הֵם מִתְעַטְּפִים בְּלִבוֹשׁ חֶמֶס, בְּלוּמָה, מִרְאִים הֵם בְּלִי בּוֹשׁ
 אֵת רִשְׁעָתָם וְחֶמֶס יָדָם לְעֵינֵי כָל. ז) **יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינֵימוֹ** – עֵינֵיהֶם בּוֹלְטוֹת מִרֹּב
 חֶלֶק (כִּי הָאָדָם הַחַדִּישׁ עֵינָיו מִשְׁקָעוֹת, וְחֶשְׁטָן – עֵינָיו בּוֹלְטוֹת). **מִשְׁכִּיּוֹת לֵבָב** –
 מִתְשַׁבְּבוֹת הַלֵּב. מִשְׁכִּיּוֹת – מִשְׁכָּה, צִיּוֹר, כְּסוֹ. אֲכָן מִשְׁכִּיּוֹת – אֲכָן מִצְוֹת; מִשְׁכִּיּוֹת
 לֵבָב – צִיּוֹרֵי הַלֵּב. (מִה שֶׁהָאָדָם מִתְאַר וּמִצְוֹר לוֹ). עֲבְרוּ מִשְׁכִּיּוֹת לֵבָב – נִמְשָׁךְ
 אֵל הַחֲרוֹז הַבָּא לְאַחֲרָיו: בְּרַב גִּאֲוָתָם וְגִלּוֹ בְּאִזְנֵי כָל אֵת הַחֲרוֹזֵי לֵבָב, הֵם סִדְרָאִים
 סָבִיב בִּה' (וְכָאָדָם*). ח) **יִמְיְקוּ** – יִמְאָסִי, יִבּוֹשׁוּ. **וַיִּדְּבְרוּ בָרַע** – וַיִּדְּבְרוּ רָעוֹת (וְנֹשׁ
 קוֹרָאִים: בָּרַע, בְּלוּמָה, וַיִּדְּבְרוּ דִּפִּי בְּרִשְׁיָהֶם. מִמָּרוֹם – כְּמוֹ בְּמָרוֹם. עֲשֵׂק מִמָּרוֹם
 וַיִּדְּבְרוּ – וַיִּדְּבְרוּ סָבִיב מִרְוּמִים. עֲשֵׂק – עֵתָק, עֲזוֹת. ט) **שָׁתוּ** – שָׁתוּ, שָׁתוּ
 בַּשָּׁמַיִם פִּיהֶם – מִלֹּאִים לְחֲרוֹז הַקֶּדֶם: גַּם בַּשָּׁמַיִם גַּם בָּאָרֶץ וַיִּדְּבְרוּ רָעוֹת, נֶגֶד ה'
 וְאָדָם. תִּהְלַךְ – כְּמוֹ תִתְהַדָּק. י) **לָכֵן יָשׁוּב עִמּוֹ הֵלֵם** – מִפְּנֵי שֶׁרִשְׁעִים
 עֲצִלְיָהֶם, וְשׁוֹב הָעַם מִדְּרֹךְ כְּסוֹב וְנִבְדָּךְ חֲפָה, בְּלוּמָה, אֱלֹהֵם, לַעֲשׂוֹת כְּמוֹתָם. עִמּוֹ –

(*) ויש מכארים: עברו משכיות לבב – מאוייהם נתנים להם במדה מרבה כל כך, שהם עוברים את גבול השגתם, מקבלים הם יותר ממה שהם מוערים ומעירים לעצמם.

- כז כלה שארי ולבבי,
 צור לבבי וחלקי אלהים לעולם.
 כי הנה רחוקיך יאבדו, הצמיתה כל זונה ממך.
 ואני קרבת אלהים לי טוב,
 שתי בארני יהיה מחסי, לספר כל מלאכותיך.

עד

משכיל לאסף :

- א למה אלהים ונתת לגצת,
 יעשן אפך בצאן מרעיתך.
 ב זכר עדתך קניית קדם גאלת שבט נחלתך,
 הר ציון זה שכנת בו.
 ג הרימה פעמיו למשואות נצח,

מ קרא מסור ש

בשמים. ועמד — אם אתה עמדי, אין לי כל חפץ בעוורים אחרים גם פה בארץ.
 כז שארי — בשרי. כלה שארי ולבבי — נכמפתי אליך בכל לבי ובשרי, קלתה
 נפשי אליך. צור לבבי — המעו שלבבי נשען עליו, כלומר, תקנותי ומקטחי.
 כח רחוקיך — המתרחקים ממך, כל זונה — כל סר. כח שתי — שמתה, כל
 מלאכותיך — כל מעשיך הגדולים.

עד א משכיל לאסף — מן המזמורים המתפרשים ופה על ופי אנטוכוס א.
 ונתת לגצח — עובת לארץ ומים. יעשן אפך — תבער המתה, יחרה אפך. למה...
 ונתת לגצח — נמשך אל חצי התרו השני: למה אלהים ונתת לגצח את צאן
 מרעיתך, למה יעשן אפך בצאן מרעיתך. ב קניית קדם — אשר קניית, רכשת
 לך בימי קדם, והבונה על יציאת מצרים. גאלת שבט נחלתך — זכור את שבט
 נחלתך אשר גאלת אותו. זה שכנת בו — אשר שכנת בו. ג הרימה פעמיו —
 הרימה בגליה, חושפה להציל את נחלתך. אשר היתה למשואות נצח. משואות נצח —

יח אף בחלקות תשית למו, הפלִתֶם לְמִשְׁוֹאוֹת.
 יט אִיךָ הָיוּ לְשִׁמְהָ כְּרָגַע, סָפוּ תָמוּ מִן בִּלְהוֹת.
 כ כחלום מהקיץ, אֲדָנִי בְעִיר צִלָּמָם תִּבְּזֶה.
 כא כִּי יִתְחַמֵּץ לִבִּי, וּכְלִיֹּתִי אֲשַׁתּוֹן.
 כב וְאֲנִי בָעַר וְלֹא אָדַע, בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עֹמֵד.
 כג וְאֲנִי תָמִיד עֹמֵד, אַחֲזֹתָ בְיַד יְמִינִי.
 כד בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנֵּנִי, וְאַחֵר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי:
 כה מִי לִי בִשְׁמַיִם, וְעֹמֵד לֹא חִפְצָתִי בָאָרֶץ.

מ ק ר א ס פ ו ר ש

תהי אחריתם של הרשעים, ושם הקבר לי כי צדוק ה' בכל הדרכיו. (יח) חלקות – מקום חלק שהתגל תמיד בו. מִשְׁוֹאוֹת – חריכות שוממות. אף בחלקות תשית למו – אפה תחזיק אותם בדרך חלקלקות, בלופת, הצלחתם אך זמנית ולפי שעה היא, וסופם לנפול ברעה ולדיוות לחריכות שוממות. (יט) סָפוּ תָמוּ מִן בִּלְהוֹת – נכמלו ונעברו (עבר תחת עתיד) מן העולם על ידי בלהות, בלִּיְהוֹת – פחד פתאם. כ) כחלום מהקיץ – נמשך אל תהרוז הקודם: ספו תמו כחלום אשר יעוף, ואנינו כשנעיר האדם משנתו. סָפוּ – המקור: סוף. בעיר – מלה זו נראית כמיתרת (ואפשר שהפניה על ירושלים). צִלָּמָם תִּבְּזֶה – תבזו, תשנא, תסתיר פניה ממני. כא) יתחמץ – יתעצב, יתסמר. כִּי יִתְחַמֵּץ לִבִּי – בקאותי את שלות הרשעים. אֲשַׁתּוֹן – המקור השתונן, משרש-ש=שנן, הרגש כאב שנון וחד. וּכְלִיֹּתִי אֲשַׁתּוֹן – וככליֹתִי הרגשתי כאב חד, וכמחירות חרב שנונה. כב) וְאֲנִי בָעַר וְלֹא אָדַע – אֲדַל רואה אני, כי לא הבינתי עד סה מדרכי ה', בער הייתי וכפחמות נמשלתי. בְּהֵמוֹת – שם במספר נחיר, הוא שור המנס או כוס העולם, בהמה נסה מאד שוכנת אנשים ובצות ונקראת גם בלשונות המערב Behemoth כג) וְאֲנִי תָמִיד עֹמֵד – אף על פי שלא הבינתי את הדרכי, לא סרתי ממך ולא תלכתי בדרך הרשעים. אַחֲזֹתָ בְיַד יְמִינִי – לאמצתי ולסתונתי בקראתך בשעה שהייתי ממקום וקרוב למות מדרך האפת. כד) תִּנְחַנֵּנִי – תנחלני. וְאַחֵר כְּבוֹד – אחר קיום כבוד, אל המקום אשר אֶחָל כְּבוֹד בו. כה) מִי לִי בִשְׁמַיִם – אין לי אֱלֹהִים וּלְתַתָּה

- יא לָמָּה תָּשִׁיב יָדְךָ וּיְמִינְךָ, מִקְרֵב חִיקְךָ בִּלְהָ.
יב וְאֱלֹהִים מִלְכֵי מַקְדָּם, פָּעַל יְשׁוּעוֹת בִּקְרֵב הָאָרֶץ.
יג אַתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֶזְדְּךָ יָם,
יד שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי תְּנִינִים עַל הַמַּיִם.
יז אַתָּה רָצַצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן,
יח תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לֶעָם לְצִיִּים.
יט אַתָּה בָּקַעְתָּ מַעֲיֵן וַנַּחֲלֵי,
כ אַתָּה הוֹבִשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן.
כא לָךְ יוֹם אֶף לָךְ לַיְלָה, אַתָּה הִכִּינוֹתָ מְאוֹר וְשֶׁמֶשׁ.
כב אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ,
כג קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יִצְרָתָם.
כד זָכַר זֹאת אוֹיֵב חֲרָף יְהוָה, וְעַם נָבֵל נֶאֱצַו שָׁמָּה.

מקרא מסורש

לָמָּה תָּשִׁיב אַחֲרֵי אֵת יָדְךָ וּיְמִינְךָ, בְּלִפְנֵי, לָמָּה תִּמְנַע בְּעֶזְדְּךָ לְעִמְּךָ, מִקְרֵב חִיקְךָ בִּלְהָ — הוֹצֵא אֵת יָדְךָ מִתּוֹךְ תַּקְוָה, הִלָּחֵם בְּאוֹיְבֶיךָ וּבִלְהָ אוֹתָם, יב) וְאֱלֹהִים מִלְכֵי מַקְדָּם — הִלָּא אַתָּה, אֱלֹהִים בְּלִפְנֵי מִבְּנֵי קָדְשִׁי, יג) פּוֹרֶרֶת — שְׁבַרְתָּ, בָּקַעְתָּ וּפָעַל מִשְׁרָשׁ פָּרוּ). אַתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֶזְדְּךָ יָם — אֶפְשָׁר שֶׁתִּבְנוּ בְּיָשׁוּר בְּלִפְנֵי, ים סוּף, אֲבָל אֵינוּ מוֹכְחֵי קְרוֹב מִזֶּה שֶׁהוּא מְדַבֵּר בְּתוֹנוֹת הַנִּפְלְאוֹת הַנִּרְאִים בָּיָם בְּכָל עֵת בְּלִי שְׁנוֹי סְהַרֵּי תִּסְבִּי, וְזֶה מִתְּרָאִים לְהִבְרִי בְּסִסְקוֹת הַבָּאִים, תְּנִינִים — פָּעַל הַחַיִּים הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בָּיָם, שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי תְּנִינִים... — אֶפְשָׁר שֶׁתִּבְנוּ עַל פְּרֵעוֹ מִלֶּךְ מִצְרַיִם וְשִׁינֵי וְרֹאשׁ יִשְׁעֵיהֶם כִּי, וְיִחְזָקוּ כִּי וְיִדְּרוּ, יד) רָצַצְתָּ — שְׁבַרְתָּ לְרִסְסִים, רָאשֵׁי לִוְיָתָן — רָאשֵׁי הַתְּנִינִים הַגְּדוֹלִים שֶׁנִּקְרְאוּ בְּשֵׁם לִוְיָתָן, לֶעָם לְצִיִּים — לֶעָם צִיִּים, לֶעָם יוֹיָב בְּאֶרֶץ צִיָּה, וע"כ סוּף, תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לֶעָם לְצִיִּים — תִּתְּנֵנוּ מֵאֲכָל לְעַמִּים הַנִּרְאִים יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ צִיָּה שֶׁהֵיוּ רַבִּים מִתְּפַרְנְסִים מִצִּיד דְּגִים, טו) אַתָּה בָּקַעְתָּ מַעֲיֵן וַנַּחֲלֵי... — אַתָּה בָּקַעְתָּ מַעֲיֵנוֹת וַנַּחֲלֵי, וְלִפְנֵי, נִשְׁ אֲשֶׁר תִּתְּנוּ נְהָרוֹת גְּדוֹלִים לְבִשְׁתָּה, נְהָרוֹת אֵיתָן — נְהָרוֹת שְׁמִימִיָּהם שִׁמְשָׁם בְּתוֹקָה, אֵיתָן — תִּקְוָה, עֲצָתָה, יז) גְּבוּלוֹת

כָּל הָרַע אוֹיֵב בִּקְדָּשׁ.

ד שָׁאֲגוּ צִרְרִיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ, שָׁמוּ אוֹתָתָם אֹתוֹת.

ה יוֹדַע כְּמִבְיֵא לְמַעֲלָה, בִּסְבִיב עֵץ קֶרְדָּמוֹת.

ו וַעֲתָה פְתוּחִיָּה יָחַד בְּכַשִּׁיל וְכִילְפוֹת יִהְלֻמוּ.

ז שָׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקֶּדְשְׁךָ, לָאָרֶץ חָלְלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ.

ח אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינִם יָחַד, שָׂרְפוּ כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בָּאָרֶץ.

ט אֹתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אֵין עוֹד נִבְיָא,

וְלֹא אֲתָנוּ יוֹדַע עַד מָה.

י עַד מָתִי אֱלֹהִים יִחַרְךָ צָר,

יִנְאָץ אוֹיֵב שְׁמֶךָ לִנְצַח.

• וַעֲתָ כְּתוּב.

מִקְרָא מְסוּרָשׁ

הַרְבֵּוֹת שׁוֹמְמוֹת לִנְצַח. כָּל הָרַע אוֹיֵב בִּקְדָּשׁ — הַכֵּל הַשְּׁחִית הָאוֹיֵב בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ. (ד) שָׁאֲגוּ

צוֹרְרֶיךָ — הַרְשִׁיעוּ הַרְשִׁיעַ נִצְחוֹן הַרְשִׁיעוּ קוֹל שְׁאִין בְּדֶרֶךְ הָאוֹיֵב בִּשְׁעַת נִצְחוֹנוֹ.

מוֹעֲדֶךָ — מוֹעֵד—מָקוֹם וְעַד וְאִסְפָּה. בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ — בְּמִקְדָּשְׁךָ הַיְּהוּדִי, שְׁחִיו

מִתְאַפְּסִים שֶׁם בְּנֵי הָעָם. שָׁמוּ אוֹתוֹתָם אוֹתוֹת — בְּתוֹרַת נִצְחוֹנָם הַבְּרִיעוּ

שִׁבְחָתָם, כִּי הָאוֹתוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לָהֶם בְּהִנְיָהם וְקִבְּרָתָם בְּאַתָּם לְמַלְחָמָה אוֹתוֹת נִבְרָאוּ וְנִצְחוֹנָם

הָיוּ. (ה) יוֹדַע — בְּנִרְאָה, בִּשְׂמִיעוֹ בְּאֵן יִרְאָה, נִרְאָה הוּא לְעוֹן כָּאֵלֹהִים... יוֹדַע כְּמִבְיֵא

לְמַעֲלָה — נִרְאָה הוּא הָאוֹיֵב בְּאַבְרָהָם כְּמִי שֶׁכֹּחַת אֵת הָעֵץ בְּנֵר, שֶׁהוּא מְבִיא אֵת

קֶרְדָּמוֹ לְמַעֲלָה בְּסִבָּר הָעֵץ וְנִבְרָה בְּכָל כֹּחוֹ, כֵּן שֶׁחֲתוּ הָאוֹיֵבִים בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ. (ו) פְּתוּחִיָּה—

פְּתוּחִים—תְּבוּנוֹת חֲרוֹתוֹת בְּעֵץ אוֹ בְּאֵן לְשֵׁם נֹי, וַעֲתָה פְתוּחִיָּה יָחַד — וַעֲתָה

הַשְּׁחִיתוּ אֵת כָּל קִשּׁוּפֵי חֲבִנָן, בְּכַשִּׁיל וְכִילְפוֹת יִשְׁכְּרוּ אוֹתָם. בְּכַשִּׁיל וְכִילְפוֹת —

מִינֵי פְּטִישִׁים, כְּלֵי כַּפָּץ. (ז) לָאָרֶץ חָלְלוּ — הִשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ לָאָרֶץ וְחָלְלוּהָ בָּזָה.

(ח) נִינִם — יִתְצַחֲקוּ, עֲשִׂימָהֶם (יָחִיד בְּמָקוֹם רַבִּים), מִשְׁרֵשׁ יִנְהַ, שֶׁהוֹרָאתוֹ: דַּחֲקִי לַחֲץ.

מוֹעֲדֵי אֵל — בְּתִי וְעַד לְשֵׁם אֱלֹהִים; וְהוּא כְּנִי לְבֵית מִקְדָּשׁ אוֹ לְבֵית תְּפִלָּה. אָמְרוּ

בְּלִבָּם וְכו', אוֹיְבֵיהֶם אָמְרוּ בְּלִבָּם, שֶׁכֶּבֶד שָׂרְפוּ וְהִחְרִיבוּ אֵת מִקְדָּשֵׁי אֱלֹהִים.

(ט) אוֹתוֹתֵינוּ — אוֹתוֹתֵיהֶם בָּאוּ וְנִרְוּ, וְאוֹתוֹתֵינוּ אָנוּ לֹא רָאִינוּ, לֹא נִרְאָה בְּמִינוֹ מְאֻמָּה

מִתְנַפְּלֹת שֶׁנִּשְׁשֶׁת לְאַבְרָהָם, עַד מָה — עַד כְּתִי: אֵין בְּיָנוּ יוֹדַע עַד כְּתִי וְשֶׁשֶׁ הַסֵּבֵב

מִיָּה. (י) יִחַרְךָ צָר — אֵת שְׂשֶׁה, כְּכִבְדָּר בְּחִירוֹ בִּשְׁנֵי. (יא) לְמָה תִּשְׁיֵב יִרְךָ —

- ב כי אֶקַח מוֹעֵד, אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט.
- ד נְמוּגִים אֶרֶץ וְכָל יִשְׁבֶּיהָ,
אֲנֹכִי תִכְנֹתִי עֲמוּדֶיהָ סָלָה.
- ה אֶמְרָתִי לַהֲלֹלִים אֵל תִּהְיוּ,
וְלִרְשָׁעִים אֵל תִּרְימוּ קֶרֶן.
- ו אֵל תִּרְימוּ לַמָּרוֹם קִרְבָּנְכֶם, תִּדְבְּרוּ בְצוּר עֵתְק.
- ז כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעְרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים.
- ח כִּי אֱלֹהִים שֹׁכֵט, זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים.
- ט כִּי כּוֹס בַּיַּד יִהְיֶה וַיֵּין חֹמֶר מִלֹּא מֶסֶךְ,
וַיִּגַּר מִזֶּה אֶךְ שִׁמְרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ, כָּל רֹשְׁעֵי אֶרֶץ.

ס קרא ספור ש

מוֹעֵד...—דבריו ה' הם: כי אֶקַּח לִי אֵת הַיּוֹם לְשַׁפֵּט אֶת הָאָרֶץ, אֵל תִּפְתְּרוּ בְלִבְכֶם כִּפְנֵי יוֹם הַדִּין, כִּי בְצֹרֶךְ וַיִּשֶׁר אֲשַׁפֵּט. **מִיִּשְׂרָאֵל** — בְּמִישְׁרִים, בְּיִשְׂרָאֵל. (ד) **נְמוּגִים אֶרֶץ** — גַּם כִּי יִהְיֶה הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ כְּהֹלָכִים וְכָלִים כִּרְשָׁעִת בְּנֵי הָאָדָם, אֲחֻזָּה אֵת יְסוּדוֹתֶיהָ כְּבֹא יוֹם הַמִּשְׁפָּט, כִּי יֵשׁוּב תִּצָּרֶךְ לְהִיטֵל שׁוֹטֵט בָּאָרֶץ. **תִּכְנֹתִי** — אֶעְרוֹךְ כְּרֹאיוֹ, אֲחֻזָּה שְׁלֹא נִמְצְאוּ. (ה) **הֹלָלִים** — גִּבּוֹרִים, גִּבּוֹרֵי רוּחַ. **אֵל תִּהְיוּ** = **אֵל תִּהְיוּ** **אֵל תִּרְימוּ קֶרֶן** — אֵל תִּתְנַהֲגוּ בְּגִבּוֹרֶת, אֲפִשֶׁר שֶׁהִרְבֵּיתִי קֶרֶן בְּמִתְאֲבֵר זֶה הוּא תֹאזֵר הַעֲרִיצוּת, כִּכְעֶשֶׂה שׁוֹר נִתַּח בְּכֹפֶן שֶׁהוּא מִכּוֹן לִנְגִחַת. (ו) **לַמָּרוֹם** — לְשָׁמַיִם, נִגְדַּ ה'. **עֵתְק** — דְּבָרִי גִבּוֹרֶת, עֲזוּת. **תִּדְבְּרוּ בְצוּר עֵתְק** — אֵל תִּדְבְּרוּ עֲזוּת כְּצוּר וְקוֹף, שֶׁכֵּן דֶּרֶךְ הַמִּתְנַהֲגִים בְּנִיאוֹן וּבְחֻצְפָּה לְקוֹף צִוְּרֵיהֶם בְּבִבְרָם. (ז) **מִמוּצָא** — מִמְנוּחָה הָאָרֶץ, שֶׁחֲשָׁמֶשׁ יוֹצֵא מִשָּׁם. **מִמִּדְבַּר הָרִים** — מִן הַמִּדְבָּר וּמִן הָהָרִים. "מִדְבָּר" כְּכֹל לְצַד דְּרוֹם, עַל שֵׁם הַמִּדְבָּר שֶׁבְּדִרְזָא שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהָהָרִים — כְּכֹל לְצַד צָפוֹן עַל שֵׁם הָהָר תִּלְכַּנּוֹן שֶׁבְּצִפּוֹתָה. **כִּי לֹא מִמוּצָא** — כִּי לֹא מִמְנוּחָה וְלֹא מִמִּעְרָב, לֹא מִצָּפוֹן וְלֹא מִדְּרוֹם יָבֹא הַמִּשְׁפָּט וְתִצָּרֶךְ אֵל הָאָרֶץ, כִּי אִם אֱלֹהִים וְכִיֵּנִי הֵנִי. (ט) **חֹמֶר** — רוּחַת מִלִּשׁוֹן חֹמֶר, שֶׁהוּא תִּשְׁלַח גִּלִּים. **וַיֵּין חֹמֶר** — וַיֵּין רוּחַת וְכִיֵּנִי הֵנִי. **מֶסֶךְ** — יוֹן מִתְקַן וּמִעֲרָב בְּסִמִּים וּבְהִקְדָּמָה שׁוֹנִים, וְכֵאן הַכִּנּוּי, בְּנִיאוֹתָה, שֶׁתִּתְּנוּ מִחוּל בְּסִמִּי רַעֲלִי. **כִּי כּוֹס בַּיַּד ה'...** — כִּי כּוֹס מִלֵּאָה יוֹן רוּחַת מִעֲרָב בְּרַעֲלִי בְּיַד ה', מִן תִּתְּנוּ הֵנִי יִשְׁתּוּ כָּל רֹשְׁעֵי אֶרֶץ, אֵף יִמְצוּ אֵת

אל תתן לחית נפש תורף,
חית ענייך אל תשכח לנצח.
הבט לברית, כי מלאו מחשבי ארץ גאות חמס.
אל ישוב דך נכלם, עני ואביון יהללו שמך.
קומה אלהים ריבה ריבך,
זכר חרפתך מגי נבל כל היום.
אל תשכח קול צורריך, שאון קמיה עלה תמיד.

עה

למנצח אל תשחת, מזמור לאסף שיר:

ב הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך,
ספרו נפלאותיך.

מקרא מפורש

ארץ — תהרים ותנהרות המגילים בין ארץ לארץ. (יח) זכר זאת... — זכר נא.
שְׁחֲאוֹנִים חָרָף אֶת ה', ועם רע נאצו את שְׁמִי. (יט) לְחִית — כמין לחיה, לחיה טורפת.
תור — כיון יונה. אל תתן לְחִית... — אל תתן לחיה לטרוף את נפש יונתך,
והכונה על ישראל, שלא ונתן לטרוף לעמים. חִית עֲנִיִּיךָ — נפש ענייך ובפסוק זה הוא
לשון נופל על לשון. (כ) הִבֵּט לְבְרִית — זכר נא את בריתך אִתְּנוּ, כִּי מָלְאוּ
מחשבי ארץ גאות חמס — כי רבו המחשבים וגאות החמס בארץ. מחשבים —
מסתרים, מקומות סתר (ואנשים מסתרים במחשבים על פי רוב לעשות רע ולא טוב).
דך — נדבך, שבור לב. אל ישוב דך נכלם... — אל ישוב הנדבך הרוקם
מפניו, וישיג נא תגנים ותאביונים ויהללו את שמך תמיד. (כב) שֹׁאוֹן קָמִיךָ... —
אל תשכח את קול אויבך העולה תמיד

עה. א) אֶל־תִּשְׁחַת — כפי שישעריים, בגנון שיר ידוע כי שם "אל־תשחת",
ובאלו נאמר "על אל תשחת" (ובן למעלה נ"ה, נ"ח, נ"ט). ב) הודינו — הללנו. וקרוב
שִׁמְךָ — קרוב בפניו שִׁמְךָ תמיד, מהללים אנחנו אותך בכל עת. ספרו נפלאותיך —
אבותינו ספרו לנו תמיד על דברי נפלאותיך. ג) מוֹעֵד — יום מועד, קבוע. כי אָקַח

- וְלֹא מָצְאוּ כָל אַנְשֵׁי חַיִּל יְדֵיהֶם.
 ז מגַּעַרְתָּךְ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, נִרְדָּם וְרָכַב וְסוּס.
 ח אַתָּה בּוֹרֵא אֶתָּה, וּמִי יַעֲמִיד לִפְנֵיךְ מֵאֵז אַפְּךָ.
 ט מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעַת דִּין, אֶרֶץ יִרְאֶה וְשָׁקָטָה.
 י בָּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים,
 יא לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אֶרֶץ סֵלָה.
 יב כִּי חֲמַת אָדָם תוֹדֶךָ, שְׁאֵרִית חֵמַת תַּחְגֹּר.
 יג נִדְרוּ וּשְׁלָמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל סִבִּיבָיו,
 יד יוֹבִילוּ שֵׁי לְמוֹרָא.
 יו יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים, בּוֹרֵא לְמַלְכֵי אֶרֶץ.

מ קרא מפורש

נִמְּנו שְׁנֵתָם — נִרְדָּמוּ. נִמְּנו שְׁנֵתָם וְלֹא מָצְאוּ — אַנְשֵׁי חַיִּל, הַגְּבוּרִים הַחֲזָקִים שֶׁבְּצָבָא, כִּמּוֹ נִרְדָּמוּ בִּשְׁעַת הַמִּלְחָמָה; מִרַב פֶּחָדָם לֹא מָצְאוּ אֶת יְדֵיהֶם, לֹא יָדְעוּ מַה לַּעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ דָבָר, כִּאלֹו נִפְּתָה הַתְּרֻמָּה (עֲלֵיהֶם). ו) נִרְדָּם וְרָכַב (סוּס) — לִפְנֵי תְּרֻמָּה הַשְׂבָּעִים: נִרְדָּמוּ רָכַב וְסוּס. ח) מֵאֵז אַפְּךָ — מֵאֵז עָלֶיךָ אַפְּךָ. ט) מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעַת דִּין... — בֵּן מִשְׁכָּבִים מִשְׁכָּבִים אֶת מִשְׁפָּטָה, וְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ יִרְגְּזוּ וְיִפְתְּחוּ מִפְּנֵי אֶבֶר אֲחֵר כִּי יִשְׁקֹו, כִּי מִשְׁפָּטָה יָבֹא בָּם וְיִזְוִישׁוּ לְכָל עַנְוֵי אֶרֶץ. יא) כִּי חֲמַת אָדָם... — אִם אֵינֶי ה' תִּמְלֹאִים חֲמַת עַל עַמּוֹ, וְהֵיוּ מִכְּרֻחִים לְהַלֵּל אֶת שְׁמֶךָ, כְּשֶׁתִּתְּנֶנּוּ שְׁאֵרִית חֲמַתְךָ לְהַפְרֵעַ מֵהֶם. יב) נִדְרוּ וּשְׁלָמוּ — נִדְרוּ וּשְׁלָמוּ אֶת נִדְרוֹתֵם. כָּל סִבִּיבָיו — כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר מִסְּבִיב לוֹ (בְּכֻנָּה, בְּנִדָּה, בְּנִדָּה, לְאֶרֶץ, לְמִקְדָּשׁ). שֵׁי — מִנְחָה, כֶּתֶן. יוֹבִילוּ שֵׁי לַה', לְמוֹרָא — כִּנּוֹי לַה', שְׁמוֹרָאָה עַל כָּל יוֹבִילוּ — יִמְעִים. יקסין, יִשִּׁים כְּעֶצֶר (כְּמוֹ) "לֹא יִבְצֹר כְּהֵם". נְגִידִים — גִּשְׁאִים, מְכָרִים. יבצֹר רוּחַ נְגִידִים... יִשִּׁים כְּעֶצֶר לְרוּחָם, לֹא יִתֵּן לָהֶם לְהִקּוֹם אֶת מַחְשַׁבוֹתֵם, כִּי יִרְאוּ וְיִכְנְעוּ מִפְּנֵי כָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ.

(*) ויש מפרשים "נמו שנתם" נרדמו תרדמת מות, כלומר, נפלו חללים במלחמה.

י ואני אגיד לעלם, אומרה לאלהי יעקב.
יא וכל קרני רשעים אגדע,
תרוממה קרנות צדיק.

עו

א למנצח בנגינות, מזמור לאסף שיר:
ב נודע ביהודה אלהים. בישראל גדול שמו.
ג ויהי בשלם סכו, ומעונתו בציון.
ד שמה שבר רשפי קשת,
מגן וחרב ומלחמה סלה.
ה נאור אתה אדיר מהררי טרף.
ו אשתוללו אבירי לב נמו שנתם,

ה' רעה.

מקרא מסור ש

השירים שבתהומות הכיס. ויגר מזה — נישפך מנו זה (הפגיל משרש נגר).
י אגיד לעולם — לעולם אגיד תהלתך. יא אגדע — אקצין, אקרות, איריע
במקחה, שתגדענה קרנותם: הודעה כזאת מתארת לפעמים במקרא כפגלה בעצמה (עין
בבאורנו יחזקאל ל"ב, י"ח).

עו. א) למנצח... שיר נצחון ויש משערים, שנתתפר על מפלת סנחריב.
ב) נודע ביהודה אלהים — נודע הוא לתהלה בקרב עם ישראל. ג) שלם —
שמה העברי של ירושלים. סכו — סכתי, הפגנה מקדשי. מעונתו — דירתו, משכנו.
ד) רשפי קשת — תפי קשת. שמה שבר רשפי קשת — שם הכניע את האויב
וכמו שבר כל חציו וכל בלי מלחמתו. ומלחמה — הפגנה, בנראה, ושאר כלי מלחמה.
ה) נאור אתה — נודא אתה. אדיר מהררי טרף — נודא ואדיר אתה יותר
מחיות המורפות השונות על הקרים. ו) אשתוללו — תפגל, בתקום השתוללו,
משרש שלל — של: נשתננה כמו יצאו מדעתם נפחה. אבירי לב — אמיצי לב, גבורים.

(*) ראה למעלה כ"ז ה'.

וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי.

- ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד.
- ט הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ, גָּמַר אָמַר לְדֹר וָדֹר.
- י הַשְׂכַּח חַנוּת אֵל, אִם קָפֵץ בְּאֶף רַחֲמָיו סָלָה.
- יא וְאָמַר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן.
- יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֵּדֶם פְּלֹאֵךְ.
- יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעְלֶךָ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
- יד אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דִּרְכֶּךָ, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים.
- טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַת בְּעַמִּים עוֹד.
- טז גְּאֻלַּת בְּזֹרֹעַ עַמֶּךָ, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה.
- יז רָאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים רָאוּךְ מַיִם יַחִילוּ, אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת.

• אוֹכִיר כְּתִיב.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

בכל לילה על דברי תמים תהם, במרס באו עלינו תצרות האחרונות. וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי —
 וְרוּחִי מִחַפֵּשׁ, מִבְּקֵשׁ מְשׁוּבָה עַל שְׁאֵלוֹתֵי אֱלֹהִים. (ח) הִלְעוֹלָמִים... — הִלְעוֹלָם שֶׁבִּנְיָ הָ.
 יִזְנַח — יַעֲזֹב. לְרִצּוֹת — לְנִסּוֹת חֶסֶד, לְהַתְּפֹס. (ט) הָאֶפֶס — הֵאָם כֵּס, כֶּלֶה.
 גָּמַר אָמַר לְדֹר וָדֹר — הֵאָם מִמָּה וּבִמְלָה לְעַד תִּתְּבַסְּתָה. שֶׁהִבְסִיתָ לְחַיֵּית לָנוּ לְמַגֵּן
 בְּפָנֵי אֱלֹהִים וְכָל צָרָה. אָמַר — תִּמְאֵר תִּדְוָה, תִּתְּבַסְּתָה לְאַחֲרֵינוּ (וְכֵן בַּחֲקוֹק ג' ס"א).
 י הַשְׂכַּח חַנוּת אֵל — הֵאָם שָׁבַח ה' לְחַנּוּן, תִּתְּבַסְּתָה לֹא יִשׁוּב לְחַסְּנוּ עוֹד? קָפֵץ —
 כָּפַר, כָּפִי "לֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ" (דברים ס"ז ז'). קָפֵץ בְּאֶף רַחֲמָיו — כָּפַשׁ בְּחַסְדֵּי
 בְּחִסְתּוֹ. (יא) חֲלוֹתִי — שֵׁם הַפֶּעַל חָלַן, חָלַל מִשְׁרַשׁ חִלָּה, וְהוֹרָאֵתוּ גֵבֹם לְחַלוּת, חָבִיא
 לִיחֵי מִתְּלָה. חֲלוֹתִי הִיא — בְּעֲצָמָי נִרְבַּנּוּ לָנוּ אֶת מִתְּלָתָנוּ וְאֶת. שָׁנוֹת יָמַי
 עָלְיוֹן — הִשְׁתַּנֵּחַ יָמַי עָלְיוֹן בְּאִשְׁתַּנְתָּה נִשְׁתַּנֵּחַ עָלֵינוּ יְהוָה לְרָצָה. (יב) כִּי אֲזַכְּרָה.
 מִקֵּדֶם פְּלֹאֵךְ — בְּשִׁנְיָ וּזְכַר אֶת מַעֲשֵׂי נִפְלְאוֹתֶיךָ יְיָ מִיָּמֵי קֶדֶם. (יג) וְהִגִּיתִי —
 אֲתִבְּנֶנּוּ אֶסְתַּבֵּל. (יד) בִּקְדָּשׁ דִּרְכֶּךָ — בְּמַעֲשֵׂי הַקְּדוּשָׁה יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַסֵּד.
 (טו) בֹּרֵעַ — בֹּרֵעַ עוֹד, בְּכֵם. (יז) יַחִילוּ — יִרְגְּזוּ, יִתְּרֹוּ, וְאֶשְׁרֵר שְׁמוֹנֶת הַמְּשׁוֹתֶר

עז

למנצח על ידותיו, לאסף מזמור:

- א קולי אל אלהים ואצעקה.
 ב קולי אל אלהים והאזין אלי.
 ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג.
 מאנה הנחם נפשי.
 ד אזכרה אלהים ואהמיה.
 אשיחה ותתעטף רוחי סלה.
 ה אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר.
 ו חשבתי ימים מקדם, שנות עולמים.
 ז אזכרה נגינתי בכלילה עם לבבי אשיחה.

* ידותן כתיב.

מקרא מסורש

עז. א) למנצח... — שיר קינה ותפלה של ששת צרה צבורית. על ידותיו — לידותיו, והוא שם אחד המשוררים (ראה ל"ט א'). ב) קולי אל אלהים ואצעקה — כבו "קולי אל אלהים אקרא" (פרק ג'), ותפונה: קולי אל ה'! אליו אצעקה! והאזין אלי — ובסוף אני, כי האזין אלי. ג) ידי — מקומי (כמו: "ידי תהיה לך" רברים כג י"ג, "רעו איש את ידו" ירמיה ו' ג'), ופח תפונה משכבי כמו "אחבת משכבם יד חותי, ישעיה: נ"ו). ידי לילה נגרה — מקום משכבי, נגרה, נכס מלב המעוזי (והוא לשון גומא ותפלה, כמו בדמיתי ערשי אספה, למעלה ו' ז'). ולא תפוג — ולא תחדל. מאנה הנחם — לא תמצא לה נחמים. ד) אזכרה, אלהים, — את ימי אשתי הקדמים, ואהמיה — אכבה על זכלי עתה. אשיחה — אדבר עם לבבי, ותתעטף רוחי — רוחי בתעלפתי, בתפוצת בי — לשון התעצבות טרפה. ה) אחזת שמרות עיני — כמו מחזיק אותה בעצמי עיני ולא תתני לעצמן אף רג', ותפונה, מרב צרותי נדדה שנה מעיני כל הלילה, נפעמתי... — נהלכתי (מלשון "תפעם רוחי": אני חדר ונכוח כל פה, שאני יכול לדבר. ו) חשבתי ימים מקדם — אני מתבונן בדברי תמים הקדמים, שנות עולמים — שנות העבר הקדום (כמו "זכור ימות עולם, ביט שנות דור ודור", דברים ל"ב ו'). ז) נגינתי בכלילה — שיבי תתהלך, שהייתי שר לחי

וְעִזּוֹזוֹ וּנְפִלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה.

וַיִּקַּם עֲדוֹת בֵּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל,

אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדִיעַם לְבָנֵיהֶם.

לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן, בָּנִים יוֹלְדוּ,

יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבָנֵיהֶם.

וַיִּשְׁימוּ בֵּאלֹהִים כְּסָלָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעֲלָלֵי אֵל,

וּמַצּוֹתָיו יִנְצְרוּ.

וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתָם דוֹר סוֹרֵר וּמֹרֶה,

דוֹר לֹא הִכִּין לָבוֹ, וְלֹא נֶאֱמָנָה אֶת אֵל רוּחוֹ.

בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמִי קָשָׁת, הִפְכוּ בַּיּוֹם קָרֵב.

לֹא שָׁמְרוּ בְרִית אֱלֹהִים, וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לִלְכֹת.

וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו, וּנְפִלְאֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם.

סגול בס"ס.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

כִּי אִם נִסְפַּר לְדוֹר אַחֲרוֹן אֵם תִּהְיוּתָם (ח' וְעִזּוֹזוֹ) (ה' עֲדוֹת) — חֵק, תוֹרָה וּמִלְשׁוֹן הַעַד,

הַחֵרֶם. וַיִּקַּם עֲדוֹת בֵּיעֶקֶב — נִמְשָׁק אֶל חֲצֵי הַחֲרוֹן הַשְּׁנַיִם: ח' שָׁם אֶת הַחוּבָה

לְהוֹדִיעַ וּנְפִלְאֹתָיו לְדוֹר הַבָּא לְעֲדוֹת בֵּיעֶקֶב וּלְתוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל — כִּצְוָה הוּא שְׁנַצְסוּ אֲבוֹתֵינוּ

לְעֲשׂוֹתָהּ. (ו' דוֹר אַחֲרוֹן — הַדוֹר הַבָּא, הַבָּנִים שְׂיוֹלְדוּ. ז' כְּסָלָם — תִּחְלָתָם,

תִּקְוָתָם. יִנְצְרוּ — יִשְׁמְרוּ. ח' סוֹרֵר וּמֹרֶה — סָר מֵאַחֲרֵי ה' וּפָסְקָה אֶת פִּיו

עוֹבֵר עַל מִצְוֹתָיו. לֹא הִכִּין לָבוֹ — אֲשֶׁר אִין לָבוֹ נִכּוֹן, נֶאֱמָן לְאֱלֹהִים. ט' נוֹשְׁקֵי—

תוֹשָׁשׁ, אוֹחִיו. רוּמִי — שָׂרְשׁוֹ: רָמָה=וֹרֵק, כְּמוֹ: "סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בָּיִם". נוֹשְׁקֵי

רוּמִי קָשָׁת — אֲנָשֵׁי הַצָּבָא הַלְחָמִים בְּקָשָׁת, בְּנֵי אֶפְרַיִם... — אֵל תִּהְיוּ כְּכִנֵּי

אֶפְרַיִם שֶׁנִּשְׁכְּחוּ בְּגִבּוֹרָתָם וּבְקִשְׁתוֹתֵיהֶם, וְסוֹפָם שֶׁהִפְכוּ עָרָף לְנוֹס בַּיּוֹם מִלְחָמָה (רֹאה דה"א ו').

י' לֹא שָׁמְרוּ בְרִית אֱלֹהִים — מוֹסֵב עַל פְּסוּק ח': אֵל תִּהְיוּ כְּאֲבוֹתֵיכֶם, אֲשֶׁר

(*) מלת "מספרים" תמוהה פה, ואפשר שהכוונה "למען יהיו בניהם" אלה, כלומר, הדורות הקרובים, גם הם מספרים לבאים אחריהם.

זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים,

אֶף חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ.

קוֹל רַעְמָךְ בְּגִלְגָּל הָאֵירוּ בְּרָקִים תִּבְלֶה,

רִגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ.

בָּיִם דֶּרֶכְךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים,

וַעֲקֹבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ.

בְּחֵית כִּצְאָן עֲמָךְ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

עח

מִשְׁכִּיל לְאַסָּף:

הָאֲזִנָּה עָמִי תוֹרָתִי, הֵטוּ אָזְנוֹכֶם לְאֹמְרֵי פִי.

אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי, אֲבִיעָה חִידוֹת מִנִּי קֹדֶם.

אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנִּדְעֵם, וְאַבְתִּינוּ סִפְרוֹ לָנוּ.

לֹא נִכְתַּד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵים תְּהִלּוֹת יי,

וּשְׁכִילֶיךָ כְּתִיב 'תִּיר ו'

סָקֵרָא סְפוֹרָשׁ

גם פה על קריעת ים סוף. יח) זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת — עֲבֵי שְׁחָקִים הָיוּ לְזֶרְמֵי מִיָּם.

זָרְמוּ — תְּמוּנַת פֶּלֶל, וַנִּרְאָה שְׁחֵנוּשָׁא הוּא עֲבוֹתִי. חֲצִצְיָה — חֲצִיָּה, וְהוּא פָּנָיו לְבָרְקִים.

יט) בְּגִלְגָּל — תֹּאזֶז וְפָתַח לְרַגְלָם, בְּאֲשֶׁר הוּא כְּמוֹ רֶעֶשׂ גִּלְגָּל סוֹכֵב בְּאֵיזֶר.

כ) וַעֲקֹבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ — וְרִשְׁטֵי רִגְלֶיךָ לֹא נִרְאִי, כִּשֶּׁם שֶׁאֵין פְּסִיעוֹת נִרְשָׁמוֹת בְּכָלֵל

זֶל פָּנֵי הַמִּיָּם.

עח. ג) אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי — חֲבִנְתִּי: דְּבַרִּי חֲכָמָה וּמִסְכָּר אֲבִיז בְּנִי, שֶׁנֶּן

הָיוּ חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת תִּקְדְּמוּנִים מְסִיפִים דְּבַרִּי לְחָכְם בְּקִשְׁלִים וּבְמַלְיוֹצוֹת קַצְרוֹתָיו וּבְחִידוֹתָיו.

בְּרָבְרִים תְּהוּמִים לְמִי שֶׁאֵינוֹ רָגִיל אֲצֵל חֲכָמִים וּמִשְׁלֵי א' ו', וְעֵינַי לְמַעַלַת מִיָּם ד' הוּא.

מִנִּי קֹדֶם — מִיָּמֵי קֹדֶם, שֶׁהִנֵּינוּ אֵלֵינוּ מִיָּמֵי קֹדֶם. ג) אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנִּדְעֵם... —

אֵת הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִבְּנֵיהֶם, וַנִּדְעֵם, לֹא נִסְתִּיר מִבְּנֵיהֶם, מִהַדּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם.

(*) אבל אפשר גם לפרש באופן שגלל "מים" תהי הנושא, ואין להכריע.

- כג וַיִּצְאוּ שְׁחָקִים מִמָּעַל, וַדִּלְתִּי שָׁמַיִם פָּתַח.
- כד וַיִּמָּטֶר עֲלֵיהֶם מִן הָאֶכָל, וַדִּגֵּן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ.
- כה לֶחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ, צִידָה שָׁלַח לָהֶם לְשֹׁבַע.
- כו יִסַּע קָדִים בַּשָּׁמַיִם, וַיִּנְהַג בַּעֲזוֹ תִימָן.
- כז וַיִּמָּטֶר עֲלֵיהֶם כַּעֲפָר שָׁאֵר, וַכְּחֹל יָמִים עוֹף כָּנָף.
- כח וַיִּפֹּל בַּקָּרֶב מַחְנֶהוּ, סָבִיב לְמִשְׁכָּנֹתָיו.
- כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד, וַתֵּאָתֶם יָבֵא לָהֶם.
- ל לֹא זָרוּ מִתֵּאָתֶם, עוֹד אָכְלָם בְּפִיָּהֶם.
- לא וְאֵף אֱלֹהִים עָלָה בָּהֶם וַיִּהְרַג בְּמִשְׁמָנֵיהֶם, וּבַחֲוָרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ.
- לב בְּכָל זֹאת חָטְאוּ עוֹד, וְלֹא הֶאֱמִינוּ בַּנִּפְלְאוֹתָיו.
- לג וַיִּכַּל בַּהֲבֵל יְמֵיהֶם, וּשְׁנוֹתָם בַּבִּהָלָה.

מ ק ר א מ ס ו ר ש

בִּיעָקֵב — נחמתי ה' נצתה כאש בועקב, (כד) ודגן שמים — לחם שמים, הוא הסוף.
(כה) אֲבִירִים — גבורים, תקיפים, ומשמש גם בהוראת שרים ורוזנים, **לֶחֶם אֲבִירִים** — מאכל יפה, ראוי לעלות על שלחן מלכים ולחם נאמר גם לסעודה שלמה, **צִידָה** — מין, **קָדִים** — רוח מזרחית, **יִסַּע** נסיע ונפעילו, **יִסַּע קָדִים** — רוח מזרחית נסיע ה' והביא על ידה את השליו וראה במדבר י"א ל"א, **תִּימָן** — דרום, ופה תפונה, כנראה, רוח מזרחית-דרומית, **(כז) שָׁאֵר** — בשר, **(ל) לֹא זָרוּ מִתֵּאָתֶם** — לא רחקו מתאונתם, עוד לא היה להם מאכלם זה לזר, **(לא) בְּמִשְׁמָנֵיהֶם** — בסובים ובקשקשים שבהם.
הִכְרִיעַ — הכרית; הפילם על בריהם כמזמנים להרג בחרב, **(לג) וַיִּכַּל בַּהֲבֵל יְמֵיהֶם** — אפשר שבגנות המשורר על מתי המדבר, שכלו ימי חייהם בהבל וריק, בחייתם נודדים במדבר, ולא באו אל מחוז חפצם, **בַּבִּהָלָה** — שהיו צריכים לפחד תמיד מפני

(*) ואם נשער, שהוא פעל מרש זה, טוב לתרגמה בערה, קדחה, ואין להכריע.

- יב נָגַד אֲבוֹתָם עֲשֵׂה כָלָא, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁדֵה צִעֲן.
 יג בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם, וַיַּצֵּב מַיִם כָּמוֹ נָד.
 יד וַיִּנָּחֵם בְּעֵנָן יוֹמָם, וְכָל הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ.
 טו יִבָּקַע צָרִים בְּמַדְבָּר, וַיִּשָּׁק כְּתֻהֲמוֹת רָבָה.
 טז וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסֹּלֶעַ, וַיּוֹרֵד כְּנָהְרוֹת מַיִם.
 יז וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ, לַמְּרוֹת עֲלִיּוֹן בְּצִיָּה.
 יח וַיִּנְסּוּ אֶל בִּלְבָבָם, לִשְׂאֹל אָכֹל לִנְפֹשָׁם.
 יט וַיִּדְּבְרוּ בְּאֱלֹהִים, אָמְרוּ: הַיּוֹכֵל אֵל,
 לַעֲרֹךְ שַׁלְחָן בְּמַדְבָּר?
 כ הֵן הִכָּה צוּר, וַיִּזְוּבוּ מַיִם, וַיִּנְחֲלִים יִשְׁטָפוּ,
 הָגֶם לָחֶם יוֹכֵל תַּת, אִם יָכִין שְׂאֵר לָעֲמוֹ?
 כא לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְּעַבֵּר, וְאֵשׁ נִשְׁקָה בִיעֶקֶב,
 וְגַם אֵף עָלָה בִישְׂרָאֵל.
 כב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בְּאֱלֹהִים
 וְלֹא בִטְחוּ בִישׁוּעָתוֹ.

מ קרא ספור ש

לא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וכו', (יא) עֲלִיזוֹתָיו -- בְּצִיּוֹן הַכְּבִירִים. (יב) נָגַד אֲבוֹתָם --
 בָּפְנֵי אֲבוֹתָם. שְׁדֵה צִעֲן -- סְבִיבוֹת צִיר צִעֲן. צִיר עֲתִיקָה בְּצִפּוֹן אֶרֶץ מִצְרַיִם.
 (יג) כָּמוֹ נָד -- כַּעֲמִיד גְּבוּהָ. (טו) וַיִּשָּׁק כְּתֻהֲמוֹת רָבָה -- וַיִּשָּׁקֵם כְּתֻהֲמוֹת
 עַמָּקִים. (יז) לַמְּרוֹת עֲלִיּוֹן -- לַמְּרוֹת פִּי עֲלִיּוֹן, לַעֲבֹד עַל מִצְוֹתָיו. בְּצִיָּה -- בְּמַדְבָּר.
 (כ) שְׂאֵר -- בָּשָׂר. (כא) לָכֵן שָׁמַע ה' וַיִּתְּעַבֵּר -- הַפְּנוּתָהּ: וְאֵת שָׁמַע ה' וַיִּתְּעַבֵּר.
 וַיִּתְּעַבֵּר -- וַיִּקְצֹף. נִשְׁקָה -- נִצְתָה. הַבְּעִרָה וַיַּעֲלֵל מִשְׁרָשׁ נִשְׁקִי, וְאֵשׁ נִשְׁקָה

(*) וַיִּשׁ מִגִּסְתֵּיהֶם: וַיִּשָּׁק כְּתֻהֲמוֹת עֲרֵבָה, וְזֶה מִקְבִּיל יִפְה אֶל חֲצֵי הַחֲרוֹז הָרִאשׁוֹן.

מה	יִשְׁלַח בָּהֶם עֶרֶב וַיֹּאכְלֵם, וַיַּצְרִידֵעַ וַתִּשְׁחִיתֵם.
מו	וַיִּתֵּן לַחֲסִיל יְבוּלָם, וַיְגִיעֵם לָאֲרָבָה.
מז	יִהְיֶה בַּבֶּרֶד גִּפְנָם, וַיִּשְׁקְמוּתָם בַּחֲנָמַל.
מח	וַיִּסְגֹּר לַבֶּרֶד בְּעֵירָם, וּמִקְנֵיהֶם לָרִשְׁפִּים.
מט	יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אָפוֹ עֲבָרָה וּזְעַם וַצָּרָה,
	מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים.
נ	יִפְלֹס נְתִיב לֵאפּוֹ לֹא חֶשֶׁךְ מִמּוֹת בַּפֶּשֶׁם,
	וַחֲתָם לְדַבֵּר הַסִּגִּיר.
נא	וַיֵּךְ כָּל בָּכוֹר בַּמִּצָּרִים, רֹאשִׁית אוֹנִים בְּאֶהֱלֵי חָם.
נב	וַיִּסַּע כִּצְאֹן עֲמוֹ, וַיִּנְהָגֵם כְּעֶדֶר בַּמִּדְבָּר.
נג	וַיִּנְחָם לְבַטֵּחַ וְלֹא פָחַדוּ, וְאֵת אוֹיְבֵיהֶם כֶּסֶה הָיִם.
נד	וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קְדִשׁוֹ, הֵר זֶה קִנְיָתָה יְמִינוֹ.
נה	וַיַּגְרִשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיִּפְּלִים בַּחֲבֹל נַחֲלָה,
	וַיִּשְׁכֹּן בְּאֶהֱלֵיהֶם שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל.

מקרא מסורש

בַּר יִשְׁתִּיּוֹן — וַיְמִיתֵם לֹא יָכֻלוּ לְשַׁתּוֹת. (מה) וַיַּצְרִידֵעַ — שָׁם הָיִין, שָׁם כָּלִי לָכֵל מִן הַצְּפִירִים, וְבֹא בְּלִשׁוֹן יָחִיד גַּם בְּהוֹרָאת רַבִּים בְּשִׁמּוֹת "בַּחֲמָה", "חֲמָה" "וְעֵין". (מו) יְבוּלָם — פְּרִים, וַיְגִיעֵם — תְּבוּאָתָם שֶׁרָקְשׁוּ לָהֶם בְּיַגִּיעָתָם. (מז) יִהְיֶה — הַשְׁחִית, וַיִּשְׁקְמוּתָם — עֲצֵי הַשְׁקֵמָה שֶׁלָּהֶם, מִן עֲצֵי תִּנְהָה, חֲנָמַל — מִן אֲרָבָה. (מח) לָרִשְׁפִּים — לָרִשְׁפֵי אִשׁ, וְהוּא הַבֶּרֶד (כִּמְהָ שְׁנֵאִמֶר בַּהוֹרָה; וַיִּהְיֶה בֶרֶד וְאִשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבֶּרֶד). (מט) מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים — מִכְנֶה מִלֵּאכִים רָעִים, מִלֵּאכִים שֶׁנִּשְׁלַחוּ לְהִקְיֹא רָעוֹת. (נ) יִפְלֹס נְתִיב לֵאפּוֹ — סָלַל דֶּרֶךְ לֵאפּוֹ שֶׁגִּלָּךְ בְּלִי עֲכוּבָה כְּלוּמָר, לֹא עֲצֹר בְּעֹד חֲסִתּוֹ, לֹא חֶשֶׁךְ — לֹא חֲנֹנֶה, לֹא עֲצֹר. (נח) רֹאשִׁית אוֹנִים — בָּכוֹר (בְּרֹאשִׁית מִיַּם יָם). (נה) וַיִּפְּלִים בַּחֲבֹל נַחֲלָה — וַיִּפֹּל לָהֶם נַחֲלָה בַּחֲבֹל. בַּחֲבֹל — בַּחֲבֹל מִדָּה, בַּחֲבֹל שְׂמוּדָדִים בּוֹ אֲדָמָה, בְּאֶהֱלֵיהֶם — שֶׁל תַּעֲמִים.

לד	אם הָרָגם וּדְרָשוּהוּ, וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל.
לה	וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים צוּרָם, וְאֵל עֲלִיּוֹן גָּאֻלָּם.
לו	וַיַּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם, וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ.
לז	וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ, וְלֹא נֶאֱמְנוּ בִּבְרִיתוֹ.
לח	וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
	וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ.
לט	וַיִּזְכֹּר כִּי בֶּשֶׁר הָמָּה, רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.
מ	כַּמָּה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר, יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן.
מא	וַיָּשׁוּבוּ וַיִּגְסּוּ אֵל, וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתּוּ.
מב	לֹא זָכְרוּ אֶת יְדּוֹ, יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר.
מג	אֲשֶׁר שָׁם בְּמִצְרַיִם אֶתּוֹתָיו, וּמוֹפְתָיו בַּשָּׂדֶה צִעַן.
מד	וַיַּהֲפֹךְ לָדָם יֶאֱרִיָּהֶם, וַיַּזְלִיָּהֶם בַּל יִשְׁתִּיּוּן.

מ ק ר א מ פ ו ד ש

אויב'ים. לד—לו) אם הָרָגם וּדְרָשוּהוּ... — אם עָנַשׁ אִתָּם וַיַּחַבֵּן בָּהֶם רַבִּים, וַיַּחֲשֹׂארוּם שָׁבוּ וּבִקְשׁוּ אֶת אֱלֹהִים, לֹא בָּכַל לִבָּם שָׁבוּ אֵל ה', כִּי רַק בְּפִיָּהֶם פָּנוּ אֵלָיו, וְלִבָּם לֹא הָיָה נָכוֹן עִמּוֹ. וְשִׁחֲרוּ—וּדְרָשׁוּ, וּבִקְשׁוּ אִתּוֹ. לו) וַיַּפְתּוּהוּ—אֵלָיו מַחֲנוּנִים, אֵךְ לֹא בָּסָחוּ בוֹ בְּאֵמֶת. לח) וְהוּא רַחוּם... — וְאֱלֹהִים, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא יוֹרֵעַ מַחֲשָׁבוֹת אָדָם, לֹא יִשְׁחִית אֶת הַפְּנוּיִם אֵלָיו, כִּי אֵל רַחוּם וּמִכְפֹּר עוֹן הוּא, מִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ עַל יִצְרוֹ, לט) כִּי בֶּשֶׁר הָמָּה — בִּי אֵךְ בֶּשֶׁר הָמָּה. רוח הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב — בִּשְׁתַּצֵּא רוּחָם לֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלֵיהֶם. מ) יִמְרוּהוּ—עֲתִיד בִּסְקוֹם עֲבֹר הַיָּמִים אֶת פִּי. יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן — הַעֲצִיבוּ, רַבְעִיסוּ אִתּוֹ בִּימֵי הַיּוֹתָם בַּמִּדְבָּר. יִשִּׁימוֹן — מִדְבָּר. מא) הִתּוּ — הִפְעִיף מִשְׁרָשׁ הִתּוּ—רָשָׁם, עֲשׂוֹת הֵן, אִתּוֹ, וְכֵן עֲנִינּוּ שָׁאֵל אִתּוֹ וְהָאֵת הִיוּ. וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתּוּ — בִּקְשׁוּ אֹת וּמוֹפֵת, הִיוּ מְנַסִּים אֶת ה' (כִּמּוֹ) שֶׁנֶּאֱמַר: „וַעַל נִפְתָּם אֶת ה' לֵאמֹר: הַיֵּשׁ הִ' בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵינֶנּוּ" שְׁמוֹת י"ו). מב) יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם — אֶת הַיּוֹם אֲשֶׁר פָּדָם בוֹ. מד) וַיַּזְלִיָּהֶם

- סט ויִבֶן כְּמוֹ רָמִים מִקְדָּשׁוֹ,
כְּאַרְץ יִסְדָּה לְעוֹלָם.
ע ויִבְחַר בְּדוֹד עֲבָדָיו וַיִּקְחֵהוּ מִמִּכְלָאוֹת צֹאן.
עא מֵאַחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ,
לְרַעוֹת בִּיעֲקֹב עַמּוֹ וּבִישְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ.
עב וַיִּרְעַם כָּתֶם לָבָבוֹ
וּבִתְבוֹנוֹת כִּפְּיוֹ יִנָּחֵם.

עט

- א מִזְמוֹר לְאַסָּף:
אֱלֹהִים בָּאוּ גִוִּים בְּנַחֲלָתְךָ,
טִמְּאוּ אֶת הַיִּכַּל קֹדֶשְׁךָ,
שָׁמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעֵיִם.
ב נָתַנוּ אֶת גְּבֻלַּת עַבְדֶּיךָ מֵאֵכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם,
בְּשָׂר תַּסִּידֶיךָ לַחֲיֹתוֹ אֶרֶץ.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

לא בָּחַר—עין למעלה ל"ד כ"ג, סט) כְּמוֹ רָמִים — כְּמוֹ הָרִים רָמִים וְנִשְׂאִים, אֲשֶׁר
לא יִמּוּטוּ. כְּאַרְץ — כְּאַרְץ שִׁינְיָה ה' לְעוֹלָם, כִּן יִסַּר אֶת סִקְדָּשׁוֹ לְאַרְץ יָמִים.
עא) עֲלוֹת — צְעוּרֵי הַצֹּאן, עב) וּבִתְבוֹנוֹת כִּפְּיוֹ יִנָּחֵם — נָהַג אוֹתָם כְּמוֹ בְּכִפּוֹ.
כְּפִי תְבוֹנָתוֹ הִרְבָּה.

עט. א) בָּאוּ גִוִּים... כִּן הַמִּטְוִרִים שֶׁלֹּב דְּבָרֵיהֶם פְּתֻאִיִּם לַמַּעֲשִׂים, שֶׁהָיוּ
בִּימֵי אֲנִשְׁיוֹתָם אֲפִסְפָּסִים. גִּוִּים — הַכְּנָנָה עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְאִוִּגִּים. בְּנַחֲלָתְךָ — אֶל
הָאֶרֶץ שֶׁנָּתַתָּ לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל. לְעֵיִם — לְגִלִּים, לְעֲרֻמוֹת עֶפְרַיִם. ג) גְּבֻלַּת עַבְדֶּיךָ —
גְּבוּלוֹת עַבְדֶּיךָ הַתְּרוּגִים: הַשֵּׁם גְּבֻלָּה הוּא גַם שֵׁם קְבוּץ, וְאֵין לוֹ בַּמִּקְרָא תַּמְצִית רַבִּים.

וַיִּנָּסוּ וַיִּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים עֲלֵיוֹן,
וַעֲדוּתָיו לֹא שָׁמְרוּ.

וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ בְּאֲבוֹתָם, נִהְפְּכוּ כִקְשֵׁת רְמִיָּה.

וַיִּכְעִסוּהוּ בְּבִמּוֹתָם, וּבִפְסִילֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ.

שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר, וַיִּמָּאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל.

וַיִּטֵּשׁ מִשְׁכַּן עֲלֹו, אֶהֱל שְׁכֵן בְּאֲדָם.

וַיִּתֵּן לְשָׁבִי עֲזֹו. וַתִּפְאֲרְתוּ בְיַד צָר.

וַיִּסְגֵּר לַחֲרֵב עַמּוֹ, וּבִגְחָלָתוֹ הִתְעַבֵּר.

בַּחֲוָרָיו אָכְלָה אֵשׁ, וּבַתּוֹלָתָיו לֹא הוֹלָלוּ.

כִּהְגִּיו בַּחֲרֵב נִפְּלוּ, וְאַל־מִנְתָּיו לֹא תִבְכִּינָה.

וַיִּקַּץ כִּישָׁן אֲדָנִי, כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּין.

וַיִּף צָרָיו אַחֹור, חֲרַפְתָּ עוֹלָם גִּתָּן לָמוֹ.

וַיִּמָּאֵס בְּאֶהֱל יוֹסֵף וּבִשְׁבֵט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר.

וַיִּבְחַר אֶת שֵׁבֶט יְהוּדָה, אֶת הָר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהַב.

מקרא מסורש

(נו) וַיִּנָּסוּ וַיִּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים — גם כשנכנסו לארץ. (נז) וַיִּסְגּוּ — וַיִּסְגּוּ

מֵאַחֲרַי. כִּקְשֵׁת רְמִיָּה — כִּקְשֵׁת מְקַלְקֶלֶת, שֶׁהָיָה מְחַיָּאָה תְּכִיד אֶת הַמַּטְרֶה.

(נח) בְּבִמּוֹתָם — בְּגִבּוֹת הָאֱלֹהִים שֶׁעָבְדוּ עַל בְּמִוְתֵּיהֶם. יִקְנִיאוּהוּ — יִכְעִסוּהוּ.

(ס) אֶהֱל שְׁכֵן בְּאֲדָם — אֶת הָאֶהֱל, אֲשֶׁר שָׁכַן בּוֹ אֶת שְׁמוֹ בֵּין בְּנֵי הָאָדָם.

(סא) עֲזֹו — כְּנִי לְאֶרֶץ (וְכֵן הוּא אוֹמֵר לְהֵלֵן קל"ב ח' אֶתְחַ וְאֶרֶץ עֲזָרָה). (סג) לֹא

הוֹלָלוּ — לֹא קִדְּמוּ פָנָיו בְּחֵלֶל וְזִמְרָה, כְּלוּמָר לֹא נִשְׂאוּ לְאֲנָשִׁים, כִּי הַבְּחוּרִים נִפְּלוּ בַּחֲרֵב.

(סד) וְאַל־מִנְתָּיו לֹא תִבְכִּינָה — כֹּל כֵּךְ גִּתְּרָלוּ בַּחֲרֵב הָאוֹיֵב, שֶׁאֵין בּוֹכִים עֹד

עַל הַמַּתִּים. (סה) כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּין — כְּגִבּוֹר מִתְעוֹרֵר בְּקִיל תְּרוּעָה וְאַחֲרָהּ

מִרַב־תִּינוֹ שִׁשְׁתָּה. (סו) וַיִּף צָרָיו אַחֹור — הִכָּה אוֹתָם מִכָּה רַבָּה, עַד שֶׁהִכְרִחוּ לָשׁוּב

אַחֹור, לָנוֹס. (סז) בְּאֶהֱל יוֹסֵף — הוּא הַמִּשְׁכָּן שֶׁעָמַד בְּשִׁילָה בְּחֻלְקוֹ שֶׁל אֶפְרַיִם.

יִדְעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ,
נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁמוּךְ.
י א תָּבוֹא לִפְנֶיךָ אֲנֶקֶת אֲסִיר,
כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָהּ.
י ב וְהָשִׁיב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶל חֵיקָם,
חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפוּךָ אֲדָנִי.
י ג וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתֶךָ,
נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהַלֵּתֶךָ.

פ

א לְמִנְצָח אֶל שׁוֹשְׁנִים
עֲדוֹת לְאַסְתָּה מִזְמוֹר:

ב רֵעָה יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה,

מ ק ר א מ פ ו ר ש

כְּבוֹד שִׁמְךָ — בְּשָׂכִיל כְּבוֹד שִׁמְךָ, לֹא בְּצִדְקָתִי, כִּי אִם לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ, שְׁלֹא יֵאמְרוּ
הַגּוֹיִם: אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֱלֹהִים? (א) אֲנֶקֶת אֲסִיר — הַכּוֹנֵה אֲנֶקֶת אֲסִירִים, כְּגֹדֶל
זְרוּעֶךָ — כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ, כְּכֹחַ הַגֹּדֶל, הוֹתֵר — הַתֵּר, תִּתֵּן, הִצֵּא לְמִרְחֹב מִן הַמֶּאֱסֵר.
כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָהּ — כְּגֹדֶל כֹּחַ פֶּתַח אֶת מִסְרוֹתֵיהֶם שֶׁל בְּנֵי מוֹת
אֱלֹהִים, שֶׁל הַמֶּאֱסִירִים תְּמִיכָנִים לְהַרְגוֹ, (ב) וְהָשִׁיב לְשִׁכְנֵינוּ — הָשִׁיב לְשִׁכְנֵינוּ הַרְעִים
שְׁבַע פְּעָמִים כְּפִי חֲסָאָם בְּחֲרָפָה אֲשֶׁר חֲרַפוּךָ, אֶל חֵיקָם — בְּאַרְצוֹת הַמִּזְרָח הָיוּ רְגִילִים
לְלַבֵּשׁ בְּגָדִים רַחֲבִים, וּבְחֵיק (בְּמִסְלֵם) הַפָּנִי שֶׁבִּין הַנֶּחֱסֵם וּבֵין הַמְּלָבוּשׁ, מִפְּעַל לְחַנּוּכָהּ הָיוּ
מְנִיחִים כָּל מֵה שֶׁנִּצְרָף אוֹ נִזְמָן בְּהֶרֶץ, בְּשָׂכִיל זֶה רְגִיל בְּלִשׁוֹן הָעֵבְרִית הַמְּבֹרָא: „לְהָשִׁיב
אֶל חֵיק“, או „לְשֹׁלֵם אֶל חֵיק“.

פ. א) אֶל שׁוֹשְׁנִים — עַל שְׁשָׁנִים, וְהוּא לְפִי הַנִּדְאָה שֶׁם כְּלִי שִׁיר (כְּלִטְעֵלָה
מ"ה, א), עֲדוֹת — תְּעוּדָה, תִּזְרָה, וְהוּא כְּנוֹי לְמִזְמוֹר כְּמוֹ מִשְׁכִּיל, מְכַתֵּם).

(*) גַּם עַל „שׁוֹשֵׁן עֲדוֹת“ (ס' א') אֲפֹשֶׁר לְפַרֵשׁ כֵּךְ, הֵינּוּ, שֶׁשֶׁם כְּלִי הַשִּׁיר
„שׁוֹשֵׁן“ ו „עֲדוֹת“ כְּנוֹי לְמִזְמוֹר, אֲלֹא שֶׁהוּא מִתְנַגֵּד לְנִקּוּד וּלְטַעְמִים, וְגַם „מְכַתֵּם“ נֹאמַר שֶׁם.

- ג שִׁכְּבוּ דַמָּם כַּמִּים
 סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם, וְאִין קוֹבֵר.
 ד הֵינּוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ,
 לַעֲג וּקְלָס לְסְבִיבוֹתֵינוּ.
 ה עַד מָה יִי תִאָּנֶף לְנִצָּח?
 תִּבְעֵר כִּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ?
 ו שְׁפוֹךְ חַמְתְּךָ אֶל הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ,
 וְעַל מַמְלָכוֹת, אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
 ז כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹהוּ הַשָּׁמַיִם.
 ח אֶל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים,
 מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד.
 ט עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ,
 וְהַצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ.
 • לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם?

מ ק ר א מ פ ו ר ש

(ג) וְאִין קוֹבֵר — אִין מִי שֶׁנִּקְבְּרָם, בִּי שִׁמְךָ מְסִבִּיב. (ד) קְלָס — לַעֲג, צָחֹק שֶׁל בֵּית, לְסְבִיבוֹתֵינוּ — לְאֶנְשֵׁי הַמְּקֻסֹּת שֶׁמְסִבִּיב לָנוּ (וְכֵן לְמַעַלָּה כ"ד ו"ד). (ה) עַד מָה — עַד מַתִּי? לְנִצָּח — תְּמִיד, כְּלִי הַפֶּסֶק (ו"ג א). תִּבְעֵר כִּמוֹ אֵשׁ... — עַד מַתִּי תִבְעֵר כִּמוֹ אֵשׁ תִּסְתַּף עֲלֵינוּ, קִנְאָתְךָ — תִּסְתַּף. (ו) אֶל הַגּוֹיִם — עַל הַגּוֹיִם. (ז) כִּי אֲכַל — כִּי אֲכָלָה, הַשְּׁמִידָה, נֹהוּ — מַעֲוָה, וְחַפְזָה מִקִּדְּשׁוֹ (א) אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּלָה. הַשָּׁמַיִם — (הַפְּעִיל כְּשֶׁרֶשׁ שֵׁם=שָׁמַם), שָׁמָּה לְשִׁמְךָ, הַחֲרִיבוּ. (ח) עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים — עֲוֹנוֹת יָמִים רִאשׁוֹנִים, מִתְּחִלָּה שֶׁחָטְאוּ בְּיָמֵם הַקִּדְּמִים. יִקְדְּמוּנוּ — יָבוֹאוּ לִקְרֹאתָנוּ, גָּנוּ עֲלֵינוּ. דָּלוּנוּ מְאֹד — נַעֲשִׂינוּ כֵּן כָּל כֶּךָ, שָׂאֵנוּ וְקִקְסִים לַעֲזָרָה קְרוּבָה. (ט) אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ — הָאֱלֹהִים הַשּׁוֹלֵחַ לָנוּ עֲזָרָה תְּמִיד. עַל דְּבַר

- ח אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנו וְהָאֵר פְּנִיךָ וְנוֹשְׁעָה.
 ט גִּפְן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ,
 תִּגְרֶשׁ גּוֹיִם וְתִטְעֶה.
 י פָּנִיתָ לַפָּנִיהַ וְתִשְׁרֹשׁ שְׂרָשֶׁיהָ וְתִמְלֵא אֶרֶץ.
 יא כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ, וְעִנְפֶיהָ אֲרָזֵי אֵל.
 יב תִּשְׁלַח קִצִּירֶיהָ עַד יָם,
 וְאֵל נָהָר יִנְקוּתֶיהָ.
 יג לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדָרֶיהָ?
 וְאָרְוָה כָּל עֲבְרֵי דָרְךָ.
 יד יִכְרַסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעָר,

מקרא מפורש

הם מוצאים נחת בלעגם לנו. (למו — להנאתם). (ט) תסייע — תעקד: הפעיל משךש נסע. גִּפְן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ — עקרת גפן מאדמת מצרים, והפונה על ישראל. תסייע, תגריש — עתיד בקיום עבר. וְתִטְעֶה — ואת הגפן הזאת — את ישראל — נסעת באדמת הנוגים המגדשים בארץ כנען. (י) פָּנִיתָ לַפָּנִיהַ — סקלת את האבנים ועקרת את הדשאים המזיקים, כלומר, הסירות כל מכשול מדרכה. וְתִשְׁרֹשׁ שְׂרָשֶׁיהָ — הגפן השרישה, הרחיבה את שרשיה עמק באדמה. (יא) כָּסּוּ — כסו (וכן ע"ב כ'). כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ — נתכסו בצלה, כי גדלה מאד, וצלה כסה ררים שלמים. וְעִנְפֶיהָ אֲרָזֵי אֵל — כל אחד מענפייה היה דומה בגדלו לארז גבה, אֲרָזֵי אֵל — ארזים גבוהים ואדירים (כלמעה ל"ו ז'). (יב) קִצִּירֶיהָ — זמורותיה, ענפיה. יִנְקוּתֶיהָ — הם הענפים הקטנים היוצאים מן השרש. עַד יָם — עד הים הגדול (מתיכין). תִּשְׁלַח קִצִּירֶיהָ... — פרשה את ענפיה למרחוק, עד הים הגדול ועד נהר פרַת, שהם גבולי ארץ ישראל כסערה ובמזרח. (יג) פָּרַצְתָּ — שברת. וְאָרְוָה — המקור ארה — קטף, לקט. וְאָרְוָה... — ועתה יקטפו כל עברי דרך את פריה. (יד) יִכְרַסְמֶנָּה — יגזר, ישחית אותה בשניו. כָּרְכֶם — פיל בחמונת המרדעים.

נִהַג כְּצֵאֵן יוֹסֵף, יוֹשֵׁב הַכְּרֵבִים הוֹפִיעָה.

לִפְנֵי אַפְרִים וּבְנֵימָן וּמִנְשָׁה,

עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרְתָּהּ וּלְכָה לִישְׁעָתָה לָנוּ.

אֱלֹהִים הַשִּׁיבָנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה.

יִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת!

עַד מָתִי עֲשֹׁנָה בְּתַפְלַת עֲמֶךָ?

הָאֶכְלָתִם לֶחֶם דְּמָעָה,

וְתִשְׁקְמוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ.

תְּשִׁימָנוּ מְדוֹן לְשִׁכְנֵינוּ,

וְאִיבֵינוּ יִלְעָגוּ לָמוֹ.

מקרא מפורש

(ב) נִהַג כְּצֵאֵן יוֹסֵף — רועם ומנהיגם של בני יוסף (הם) עשרת השבטים שנקראו על שם אפרים בן יוסף, יושב הכרובים — בנוי לה' על פי מה שנאמר (שמות כ"ה כ"ב, במדבר ז, פ"ט), שהיה מדבר אל משה: "מגיל הכפרות אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים". הופיעה — הגלה, הראה את גבורתה. (ג) לִפְנֵי אַפְרִים — הכנה, לפני צבאותיהם של עשרת השבטים הנקראים על שם אפרים ושל בני יהודה הנקראים פה על שם בנימין שנתחבר עם יהודה) עורר את גבורותיה והיה להם לישועה. לִישְׁעָתָה — לישועה. (ד) הַשִּׁיבָנוּ — השיבנו למצבנו הקודם (כלמעי"ה ס' ג'). (ה) אֱלֹהִים צְבָאוֹת — אלהי הצבאות, אלהי כל צבא השמים והארץ. צבא שם קבוץ לכל חפצי הכריזאה, ובהצטרפות לה' הוא בא בהוראה ואת כלשון רבים. עֲשֹׁנָה — לשון בעם, וכן הוא אומר "עלה עשן באפי" (למעלה י"ח ט') "כי אז יעשן אף ה'" (דב, כ"ט י"ט). התמה נמשלת לאש בכל לשון, והאש מעלה עשן. עַד מָתִי עֲשֹׁנָה... — עד מתי תעשן, עד מתי תקצף ותתעלם מתהלתם. (ו) הָאֶכְלָתִם לֶחֶם דְּמָעָה... — האכלתם דמעה במקום לחם והשקות אותם דמעות במקום שליש, כלומר במדה מרבה. שְׁלִישׁ — שלישית האפה על פי השערה מקבילת. (ז) מְדוֹן — ריב, תשימנו מדון לשכנינו — בשכילנו הם רבים זה בזה, זה אומר: אני אמשל עליהם, וזה אומר: אני אמשל. יִלְעָגוּ לָמוֹ --

(*) אחד משני השמות האלה: "מנשה" או "בנימין" נראה כמיותר עפ"י בנין החרוץ.

פא

לְמַנְצָה עַל הַגִּתִּית דָּאסָה:

א

הֲרַגְנוּ לֵאלֹהִים עֹזָנוּ,

ב

הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.

ג

שָׂאוּ זְמֶרָה וּתְנוּ תָף,

כְּנֹר נָעִים עִם נָבֵל.

ד

תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר,

בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֹנוּ.

ה

כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא,

מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.

ו

עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוּ, בִּצְאָתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם,

שֹׁפֶת לֹא יָדַעְתִּי אֲשַׁמְעַ.

ז

הַסִּירֹתִי מִסֶּבֶל שְׂכָמוֹ,

מִקְרָא מְפֹרָשׁ

פא. ב) הֲרַגְנוּ — בָּנֵנוּ. ג) שָׂאוּ זְמֶרָה... — הָרִיעוּ קוֹל זְמֶרָה וְהִשְׁמִיעוּ

קוֹל תָּף, כְּנֹר וְנָבֵל. ד) בַּחֲדָשׁ — בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְהַכֶּסֶה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא רֹאשׁ חֹדֶשׁ

וַחַג יוֹם תְּרוּעָה. כֶּסֶה — וְזֶמֶן קְבוֹעַ. בַּכֶּסֶה — בְּזֶמֶן הַקְבוֹעַ. לַיּוֹם חֲגֹנוּ —

בַּיּוֹם חֲגֹנוּ, כְּלֹמֶר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. ה) כִּי חֵק... — דָּבָר תְּקוּעַת הַשׁוֹפָר חֵק הוּא

לְיִשְׂרָאֵל. מִשְׁפַּט — מִנְהַג קְבוֹעַ. ו) עֲדוּת — חֵק וּשְׁפָט. עֲדוּת בִּיהוֹסֵף

שָׂמוּ — אֱלֹהִים שָׁם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, אֶת תְּקוּעַת הַשׁוֹפָר בַּיּוֹם חֲגֹנוּ, לְחֵק וּלְמִשְׁפָּט

בַּיּוֹם, כְּלֹמֶר, בְּיִשְׂרָאֵל, עוֹר בְּזֶמֶן קָדוֹם בִּצְאָתוֹ מִעַל אֶרֶץ מִצְרַיִם. שֹׁפֶת לֹא יָדַעְתִּי

אֲשַׁמְעַ — אֲשֶׁר אִנִּי שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת שֹׁפְתוֹ שֶׁל זֶה, שֶׁלֹא נִדְּעָ לִּי עַד כֹּה, וְהַכֶּסֶה עַל

שֹׁפֶת אֱלֹהִים בְּהַלְלוֹתָי עַל הַר סִנַּי. ז) הַסִּירֹתִי מִסֶּבֶל שְׂכָמוֹ... — הַסִּיקִים הָאֵלֶּה

*) ויש מתרגמים „כֶּסֶה“ זמן מלוי הלבנה, על פי זה יהי „יום חגנו“ מכון

לחג הסוכות, ולפי שהיו תוקעים בחצצרות בכל יום שמחה ומועד, וא ביום הזכרון

בלבד, אין להכריע.

וַיִּזַן שְׂדֵי יִרְעָנָה.

טו אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא,

הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גִּפְּן זֹאת.

טז וּכְנָה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינָךְ,

וְעַל בֶּן אֲמֻצָּתָה לָךְ.

יז שְׂרָפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָה,

מִגְעֶרֶת פָּנֶיךָ יֹאבְדּוּ.

יח תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינָךְ,

עַל בֶּן אָדָם אֲמֻצָּת לָךְ.

יט וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא.

כ יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵל פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה.

מקרא מפורש

וַיִּזַן שְׂדֵי — רָמַשׁ הַשָּׂדֶה (ועין ח'ח). יִרְעָנָה — יָרֵשׁתָּ עֲלֶיהָ, וְלִחְכְּנָהּ. טו) וּפְקֹד גִּפְּן זֹאת — זָכַר לְסוּכָת אֵת הַגִּפֶּן הַזֶּה. טז) וּכְנָה — נִסְיָעָה, וְטוֹרָה. בֶּן — עֵנָף (כמו: עֵלֶל, וְנָקָה, שֶׁהוּא רֹאשׁ לַעֲנָמִים עֵנָף, בֶּרֶךְ, וְכֵן "בֶּן פִּדְתָּ יוֹסֵף"). וְכְנָה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינָךְ... — וְזָכַר לְסוּכָת אֵת הַנִּסְיָעָה הַזֹּאת שֶׁנִּטְעַתָּ בְּעֵצֶיךָ, וְעוֹרֵר בְּחֲטִיף עַל בֶּן זֶה, עֵנָף זֶה, שֶׁבָחָתָ לָךְ). יז) שְׂרָפָה בָּאֵשׁ — מִנֹּסֶם עַל הַגִּפֶּן, עֲכָשׁוּ גִפְּן זֶה שְׂרָפָה בָּאֵשׁ. כְּסוּחָה — כְּרוּחָה קְצוּצָה. מִגְעֶרֶת פָּנֶיךָ יֹאבְדּוּ — מִגְעֶרְתָּךְ בְּאֶפֶסָּה הִיא כָּלָה, וְאִבְדָּתָה. יח) תְּהִי יָדְךָ — תִּהְיוּ וְלִשְׁמֹר כָּל דָּע. עַל אִישׁ יְמִינָךְ — עַל רֹאשׁ אֲשֶׁר הִקְבַּחְתָּ אֵלֶיךָ בְּיְמִינָךְ, וְלִחְכְּנָהּ עַל יִשְׂרָאֵל. יט) וְלֹא נִסּוּג — וְלֹא נָשׁוּב עוֹד מִמֶּךָ, לֹא נִעֲזַב אֶתְּךָ עוֹד. נִסּוּג — עֲתִיד קִי מִשְׁדֵּשׁ סוּג (בְּכָל הַמִּקְרָא הוּא בְּנִפְעֵל, אֵךְ בְּנִפְעֵל וְאַחֵר בְּעִתִּיד נִסִּיט).

(*) ויש מתרגמים: וכנה — וְכִנְנָה (כמו וכוננה), ומפרשים: פָּקַד את הגפן הזאת והעֲבִירָהּ על בסיס נכון, שהרי ימינך נטעה אותה (אשר במקום כי) וְהַעֲלֵה (על כמו העל) את הענף הזה אשר בחרת לך מעלה מעלה.

יד לו עמי שומע לי,
ישראל בדרכי יהלכו.
טו כמעט אויביהם אכניע
ועל צריהם אשיב ידי.
טז משנאי יי יכחשו לו,
ויהי עתם לעולם.
יז ויאכילהו מחלב חטה,
ומצור דבש אשביעך.

פב

מזמור לאסף:

אלהים נצב בעדת אל,
בקרב אלהים ישפט.

מקרא מפורש

להם לעשות פרצונם. (טו) כמעט — בנכים טעמים, במהרה. אשיב ידי — להנחם.
(טז) משנאי ה' — הגוים עובדי האלילים, הנכונים תמיד להלחם עם ה' (כלמעה ב', א-ג). יכחשו לו — לישראל, יחניפו לו ויתראו כאחביו מפני יראתם ממנו. וכן הוא
אמר: "בני גבר יכחשו לי" (י"ח, ט"ה). עתם — ימיהם, זמן קיומם. ויהי עתם
לעולם — ימי עם ישראל ומשכו לעולם. (יז) ויאכילהו — עבר בהוצאת עתיד.
מחלב חטה — מחמין השמן והמקלה שבחטה. ומצור — ומסלע, כמו הן הכה
צור ונחבו מים (ע"ח כ'). ומצור דבש — ודבש מסלע. אשביעך — תמשיך
עובר מנוף שלישי לגוף שני, מרבים ליחיד ולחקה, מה שמצוי קאר במליצה המקראית
ובלשון בני אדם בכלל.

פב. אלהים נצב... — תופחת מוסר לבינים שאינם חנונים. בעדת אל = בקרב
אלהים — בתוך עברת תשופקים: תשופקים מכנים בשם אלהים בהרבת מקומות (שמות כ"ב ו' כ"ז).
אלהים נצב בעדת אל — להוכיחם על כי אינם דנים דין אמת. הקרב הוא

(*) יש מנסחים: ומצור דבש, כלומר, מן המעלה שדבש, וזה מקביל יפה
אל מחלב חטה.

- כפיו מדוד תעברנה.
 ח בצרה קראת ואחלצה,
 אענה בסתר רעם,
 אבחנה על מי מריבה סלה.
 ט שמע עמי ואעידה בך,
 ישראל אם תשמע לי.
 י לא יהיה בך אל זר,
 ולא תשתחוה לאל נכר.
 יא אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים,
 הרחב פיך ואמלאהו.
 יב ולא שמע עמי בקולי,
 וישראל לא אבה לי.
 יג ואשלחהו בשרירות לבם,
 ילכו במועצותיהם.

מקרא מפורש

עד סוף המזמור לפי הנראה לקוחים משיר אחר ונצטרפו אל מזמור זה בשביל שנוכחת בו יציאת מצרים, וגם בהם ידבר מעניני התקופה הזאת. סבל — משא. דוד — פל, ותבונה של מלא משא. כפיו מדוד תעברנה — ידיו לא תוספנה עוד לשאת את פל המשא. ח) ואחלצה — הוצאתי אותך, נאלתיך. בסתר רעם — סתור הענן, שחרעם כמו מסתתר בו. אבחנה — בחנתי. על מי מריבה — במי מריבה. אבחנה על מי מריבה — ספנתי בך תמיד וספנתי לך גם על אותו העון של מי מריבה. ט) ואעידה בך — אני מעיד בך אני מזמיר אותך. אם תשמע לי — לו השמע לי, הלאי שתשמע לי. יא) הרחב פיך — הרבה לשאל ממני, ואני אמלא כל משאלותיך. יב) לא אבה לי — לא אבה לשמע בקולי. יג) בשרירות לבם — בתאות לבם, ואשלחהו בשרירות לבם — לא עבדתי אותם, נתתי

פג

שיר מנחם לְאַסֵּף.

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ,
אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.
כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינָה
וּמִשְׁנֵאֶיךָ בְּשֹׂאוֹ רֹאשׁ.
עַל עֲמֶךָ יַעֲרִימוּ סוֹד
וַיִּתְּעֲצוּ עַל צְפוֹנֶיךָ.
אָמְרוּ לָכֹה וּנִכְתִּידֵם מִגּוֹי
וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד.
כִּי בִזְעֻז לֵב יַחֲדוּ.
עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ.
אֱהָלֵי אֲדוֹם וַיִּשְׁמְעֵאלִים מוֹאֵב וְהַגָּרִים.

מקרא מפורש

פג ב) אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ — מן המנחמים שנתקברו בימי מלחמה קשה. דָּמִי — דומייה, שתקפה. אֵל דָּמִי לָךְ — אל תחרש. ג) כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינָה — הנה אויבי עמך לא יושקשו ולא ינחמו. כִּי אִם נִהְיֶינָה וְנִשְׁקֹטוּ בַּחַד — הנה ונחמו ונשקטו בחד. וְנִשְׁקֹטוּ בַּחַד — ונחמו ונשקטו בחד. ד) סוֹד — צעה, מומיה. יַעֲרִימוּ סוֹד — ינציאו תבולות מרמה. צְפוֹנֶיךָ — צפון = הבר, סבון וזמר ערך, כספון. עַל צְפוֹנֶיךָ — על בני עמך הנקרים לך. ה) וּנִכְתִּידֵם — ונשמידם. מִגּוֹי — ממוצא — עיר גוי. ו) בִּזְעֻז לֵב — נזעזע כלב אחד. עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ — כרתו בנפיקם ברית להשמיד את עמך, אשר שדך נקרא עליו. ז) אֱהָלֵי אֲדוֹם וַיִּשְׁמְעֵאלִים — שבטים נזירים מבני אדם וישראל. וְהַגָּרִים — אחד משבטי בני ערב, וישעריים שנקראו הנקרים על שם הנקראם וישעריאל.

ב עד מתי תִשְׁפֹּטוּ עוֹלָם,

וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֵלָה.

ג שִׁפְטוּ דָל וַיִּתּוֹם עֲנִי וְרֵשׁ הַצְדִּיקוּ.

ד פִּלְטוּ דָל וַאֲבִיוֹן, מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ.

ה לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ, בַּחֲשָׁכָה יִתְהַלְכוּ

יְמוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ.

ו אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם

וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם.

ז אֲכֹן כְּאָדָם תִּמּוּתוֹן,

וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ.

ח קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ,

כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם.

מקרא מפורש

יֹמֶר לְשֹׁפֵטִים, לְדַבֵּר בְּשֹׁפֵטִים אַתֶּם. (ג) שִׁפְטוּ דָל... — הֵיוּ לְמִגְן לְדָלֵי הָעָם מִפְּנֵי עוֹשְׁקֵיהֶם: מִסִּרְתָּהּ הַעֲקָרִית שֶׁל פְּעוּלַת הַשֹּׁפֵטִים הָיָה לְחַגֵּן בְּכֹחַ מְשֻׁלָּתָם עַל הַחֲלָשִׁים מִפְּנֵי הַחֲקוּקִים מֵהֶם. עֲנִי וְרֵשׁ הַצְדִּיקוּ — שֹׁפֵטוּ אִתָּם בְּצֶדֶק (עַנִּי שְׂמוּאֵל ב' סו ד') הִזְהִירוּ שֶׁלֹּא תִבְדְּרוּ פָנֵי גְדוֹל וְתִקְוָה. (ד) פִּלְטוּ — הַצִּילוּ. (ה) לֹא יִדְעוּ — לֹא יִדְעוּ מִכֹּחַ עַל הַשֹּׁפֵטִים. יְמוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ — בְּרִשְׁעָתָם. תִּקְלְקְלוּ כָּל סִדְרֵי הַחַיִּים, וְכִמוּ יוֹמוֹם וְהֶרְסוּ וְיָפְזוּ מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ. כִּמוּ שְׂנֵאֲמַר: "סֵלָה בְּמִשְׁפָּט גַּעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יִהְיֶה־נָּה" (משלי כ"ט ד'). (ו) אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם — בְּנִרְאָה מוֹפְּטִים הַדְּבָרִים עַל מַלְכִּים גְּדוֹלִים מְיֻשָּׁלִים בְּכֹפֶה, אֲשֶׁר בִּידָם הָיָה גְדוֹל עֲמִים וּמְדִינֹת. אֱלֹהִים אַתֶּם — שֶׁבָּן הָיוּ קוֹרְאִים לַעֲצֶמָם מַלְכִּים כְּאַלֶּה לְפָנִים בְּשֵׁם אֱלֹהִים אוֹ בְּנֵי אֱלֹהִים, וְהַמְשׁוֹרֵר אִמֵּר לָהֶם בְּלִעְנֵי: אֶמְרָתִי כִי בְּאַמַּת אֱלֹהִים אוֹ בְּנֵי אֱלֹהִים כָּלְכֶם, אֲבֹן סוֹפְכֶם לְכֹת בְּכֹן אֲדָם פְּשׁוּם וּכְאֶחָד מִשָּׂרִיכֶם הַמִּתְרַפָּסִים לְפָנֶיכֶם תִּפְלוּ כְּבֹא יוֹמְכֶם. (ח) שִׁפְטָה הָאָרֶץ... — הִנֵּה אַתָּה לְשׁוֹפֵט הָאָרֶץ, הֵן כָּל הַגּוֹיִם וְכָל אֲרָצוֹתֵיהֶם נִחְלָתְךָ כֶּסֶם.

טו כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפֹתֶיךָ תִּבְהַלֵּם.
 יז מִלֹּא פָנִיהֶם קָלוֹן וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יי.
 יח יִבְשׁוּ וַיִּבְהֻלוּ עַד־יָדֵי עַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ.
 יט וַיֵּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יי לַבְּדֶךָ
 עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ.

פר

א לִמְנוּחֶיךָ עַל הַגִּתִּית לִבִּי קָרַח מִזְמוֹר:
 ב מַה יִּדְּיוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת.
 ג נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצָרוֹת יי,
 ד לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ אֶל אֵל חִי.
 ה גַּם צִפּוֹר מִצְּאָה בֵּית וְדְרוֹר קֵן לָהּ,
 ו אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרַחֶיהָ אֶת מִזְבַּחֹתֶיךָ,
 ז יי צְבָאוֹת מֶלֶכִּי וָאֱלֹהִי.
 ח אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יִהְיֶלְלוּךָ סֻלָּה.

מקרא מפורש

ועשבותיהם. (טו) תִּבְהַלֵּם — תִּרְדָּפֶם, תִּגְרֹם שְׁנוֹסוֹ בְּהַלְלָהּ וּבְפָחַד. (יח) וַיַּחֲפְרוּ — וַיִּבְשׁוּ.

פר. ב) מַה יִּדְּיוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ — שִׁיר גִּנְעִיִּים אֶל עִיר תִּקְדֵּשׁ בְּרוּת מִזְמֹר ט"ב: כִּמְהָ אֱהוּבִים וְתַיִבִּים הֵם מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. יִדְּיוֹת — שֵׁם עֵצִים, וְשִׁעוֹר הַמֵּאֶרֶץ: מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ מִשְׁכְּנוֹת יִדְּיוֹת, מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ — הַבְּנִינִים הַשְּׂוֹנִים שֶׁבְּחֲצָרוֹת בֵּית ה'. ג) כָּלְתָה נַפְשִׁי — נַפְשִׁי כְּמוֹ הוֹלֶכֶת וְכֹלֶה מְלֵךְ הַשְּׂוֹנָה, יִרְנְנוּ — נִבְעִי שֶׁבַח וְתַהֲלָה. ד) גַּם צִפּוֹר מִצְּאָה בֵּית... — הַצִּפּוֹר מִבְּקֻשָּׁת וּמִצְּאָה לָהּ בֵּית, דְּרוֹר מִבְּקֻשָּׁת וּמִצְּאָה לָהּ קוֹ, שְׁתִּישִׁים בּוֹ אֶת אֶפְרַחֶיהָ, וְכֵן אֲנִי נִכְסֵף לִקְצוֹת אֶת חֲצָרוֹת קִדְשֶׁךָ. דְּרוֹר — מִן עוֹף, אֲשֶׁר שָׁתָה — אֲשֶׁר שָׁמָּה הִנִּיחָה. ח) עוֹד יִהְיֶלְלוּךָ — כְּמוֹ: לַעֲד יִתְלַלֶּךָ.

ח גִּבֹּל וְעִמּוֹן וְעַמְלֵק פִּלְשֶׁת עִם יוֹשְׁבֵי צוֹר.

ט גַּם אֲשׁוּר גִּלּוּהַ עִמָּם,

הָיוּ זְרוּעַ לַבַּיִי לוֹט סִלָּה.

י עָשָׂה לָהֶם כְּמִדִּין,

כְּסִיסְרָא, כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן.

יא נִשְׁמְדוּ בְּעֵין דָּאֵר,

הָיוּ דָמָן לְאֶדְמָה.

יב שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ כְּעָרֵב וּכְזָאֵב,

וּכְזֹבַח וּכְצִלְמָנֶע כָּל גְּסִיכָמוּ.

יג אֲשֶׁר אָמְרוּ: נִרְשָׁה לָנוּ אֶת בָּאוֹת אֱלֹהִים.

יד אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּגִלְגָּל,

כָּקֵשׁ לַפַּנִּי רוּחַ.

טו כָּאֵשׁ תִּבְעַר יַעַר

וּכְלָהְבָה תִּלְהֹט הָרִים.

מקרא מפורש

ח גִּבֹּל — אֶרֶץ הָרִים כְּנָגֵב לִים הַטָּחָה. ט אֲשׁוּר — קָשָׁה לְקַבֵּל שֶׁהָיָה מְמַלְכֶת אֲשׁוּר הַגְּדוֹלָה וְשֶׁעָלֶיהָ יָאֵמֵר בַּמִּשְׁנָה, שֶׁנִּלְחַתָּה אֶל הַשָּׂבָטִים הַקָּטָנִים הָאֵלֶּה. הוּא מְכֻנֵּה פֶה, כְּנֶאֱחָי אֶל אִיוֹה שֶׁכֵּם מִשְׁבָּטֵי הָעַרְבִים. שֶׁהָיָה נִקְרָא בְּשֵׁם אֲשׁוּר אִי שׁוּר (וְעֵין בְּבִאֲרֵנוּ עַל בְּרֵאשִׁית כ"ה י"ח). י כְּמִדִּין — כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְכַדְיוֹן בְּמִלְחָמָתָם עִם גִּדְעוֹן. יא נִשְׁמְדוּ — אֲשֶׁר נִשְׁמְדוּ. עֵין דָּאֵר — עֵיר קְרוֹבָה אֶל הַר תְּבוֹר, מְקוֹם הַמִּלְחָמָה עִם סִיסְרָא. הָיוּ דָמָן — שֶׁלֹא הִזְכִּירוּ לְקִבּוּרָהּ, כִּי אִם נִרְקְבוּ עַל פְּנֵי שָׂדֶה הַמִּלְחָמָה. יב נְדִיבָמוּ — נְדִיבֵיהֶם, שֶׁנִּיבָמוּ. שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ — שִׁיתָה אֶת נְדִיבֵיהֶם. שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ כְּעָרֵב וּכְזָאֵב — תָּהִי אַחֲרֵית שָׂרֵיהֶם וְנִסְיָנֵיהֶם כְּאַחֲרֵית עֹרֵב וּזָאֵב וּזְבַח וְצִלְמָנֶע בְּמִלְחָמָת גִּדְעוֹן עִם הַמִּדְיָנִים (שׁוֹפְטִים ז'-ח). יג אֲשֶׁר אָמְרוּ נִרְשָׁה לָנוּ — כָּל הַעַמִּים אֲשֶׁר אָמְרוּ גִּרְשָׁת אֶת מִשְׁכָּנֵינוּ אֱלֹהִים, אֶת אֶרֶץ יִזְרְהֵל וְיִשְׂרָאֵל. יד גִּלְגָּל — אֶבֶק בֶּק הַמִּסְתַּנְשֵׁא וּמִתְפַּזֵּר בְּרוּחַ (וְכֵן בִּישְׁעֵיהָ י"ז י"ג). טו תִּלְהֹט הָרִים — תִּשְׂרָף אֶת עֲצֵי הַתְּרִים

בַּחֲרָתִי הִסְתוּפָךְ בְּבֵית אֱלֹהֵי
מְדוּר בַּאֲהֲלֵי רָשָׁע.

יב כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֶּן יְיָ אֱלֹהִים,
חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יְיָ,
לֹא יִמְנַע טוֹב לֵהֲלָכִים בְּתַמִּים.
יג יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בְּטַח בְּךָ.

פה

א לִמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קִרַח מוֹמָדָה:

ב רָצִיתָ יְיָ אֶרְצֶךָ,
שָׁבַת שְׁבִית יַעֲקֹב.

ג נִשְׂאָתָ עוֹן עֲמֹד,
כִּסִּיתָ כָּל חַטָּאתָם סִלָּה.
ד אִסַּפְתָּ כָּל עֲבֹרֹתֶךָ,

מקרא מפורש

מִשְׁכַּת בְּשִׁלּוֹת הַשָּׁקֶט בַּאֲהֲלֵי רָשָׁעִים. הִסְתוּפָךְ — יָשָׁב אֶצְל חֹסֶף וְהִדְלֵת. דוּר —
לְשׁוֹן יִשְׁכָּה קְבוּעָה וּמִשְׁלָשׁ זֶה שֵׁם דִּירָה בְּלִשׁוֹן תַּמְשֻׁנָה. (יב) שָׁמַשׁ — מְקוֹר בִּרְכָה
(כמו: וּזְרָחָה לָכֶם יִרְאִי שְׁמִי שְׁמִשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא, מֵלָאכִי ג' כ'). חֵן וְכְבוֹד — "חֵן" שֵׁם
נִדְבָקָה בְּמִקְצֵת ל"כְּבוֹד"; מִצִּיּוֹת חֵן בְּעִינֵי הַבְּרִיּוֹת מִבִּיטָא לִיְדֵי כְבוֹד.

פה. (א) לִמְנַצֵּחַ... שִׁיר תְּפִלָּה וְתַבְעֵת תְּקִנָּה לְשִׁעֵת מַלְחָמָה, שֶׁנֶּבֶר בָּהּ יִשְׂרָאֵל,
אֶךְ עוֹד לֹא עָבְדָה כָּל תַּפְנִינָה. (ב) רָצִיתָ... — רָצָה=אָהָב; בְּחֶסֶד; תַּפְנִינִס; עֲשׂוֹת חֶסֶד.
רָצִיתָ ה' אֶרְצֶךָ... — עַד הֵנָּה הָיִיתָ עוֹשֶׂה חֶסֶד לְאַרְצֶךָ וְשָׁב אֶת שְׁבוֹת עַמְּךָ (מַחְזִירוֹ)
לְטוֹב מִצְבוֹ תְּקוּרָם. (ג) כִּסִּיתָ כָּל חַטָּאתָם — כִּסִּיתָ=הִסְתַּרְתָּ וְהוּא לְשׁוֹן סִלְיָהָ,
כִּמוֹ "הִסְתַּר פְּנֵיךְ מִחֲסָאִי" (נ"א י"א). (ד) אִסַּפְתָּ כָּל עֲבֹרֹתֶךָ — עֲנִינוֹ, כְּאֵלֶּז אִסַּף
ה' אֱלֹהֵינוּ—אֵל מְקוֹם סֶתֶר—אֶת כָּל חַטָּאת; (כמו: וַיִּאָּסֶף אֹתָם אֵל מִשְׁמֶרֶת) (כְּרִאשִׁית מ"ב

- ו אֲשֶׁרִי אָדָם עֹזוֹ לֹא בָךְ,
מַסְלֹת בִּלְבָבָם.
- ז עֲבָרִי בַעֲמֶק הַבְּכָא מֵעֵין יִשִּׁיתוּהוּ,
גַם בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה.
- ח יִלְכוּ מַחִיל אֶל חֵיל,
יִרְאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן.
- ט יִי אֱלֹהִים צַבָּאוֹת שְׁמָעָה תַּפְלָתִי,
הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה.
- י מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים
וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָה.
- יא כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִירֶיךָ מֵאֵלֶּף,

מ ק ר א מ פ ו ר ש

לעולם יהללו איתך. (ו) עוז לא בך... אשר אתה מעוז, אשר ובסח בך. אשרי האנשים, אשר מסלותיך — הרקוד — בלבבם: תשורר פותח בלשון יחיד ומסבם בלשון רבים, מה שמצוי מאד במקרא וביתור בכתובים. (ז) עמק הבכא — עמק שגדלים בו עצי בכאים, והוא עמק יבש צמא למים. בכא — מן עץ נוסף שרף יקר (אבלסטון) וישעירים שהוא נקרא בכא, בשביל שהוא נוסף ונראה כבוכה. יעטה — יבשה (עתיד הפעיל). מורה — יורה, גשם היורד בארץ ישראל אחרי ימי הוריעה. עוברי בעמק הבכא — תבונה על עולי הרגל שצליחו כל בך, שגם עמק הבכא, שאדמתו יבשה וקשה להם לארץ מעוני מים, וגם גשם היורה יעטה את הארץ בברכותיה ויעטה — הפעיל. (ח) חיל — כח, גבורה. ילכו מחיל אל חיל — ילכו חלק וגבר, חלק ונחלת. יראה — כמו וראו, עד אשר יראו את פני אלהים בציין. (ט) שמעה תפלתי — מלא בקשתי זאת, שאני מבקש ומצא לי חסדך בחצרותיך. (י) מגננו — מלכנו, תוננו עלינו: לפי שידבר בחרוים הקודמים בארץ ובמקדש, נלוה פה גם תרנו זה שהוא תפלה על המלך. (יא) כי טוב יום בחצריך... טוב יום אחר בחצריך מאף שנים במקום אחר, פחדתי לי לשבת בחצריך אצל הסף בעני

(*) ויש מתרגמים: מורה — עץ המור, ומבארים: הצלחת עולי הרגל תגדל כל כך, שעץ הבכא יופך להם למעין, ועץ המור ילבש ברכות בשבילם. על פי זה יהי „יעטה“ עתיד קל ולא הפעיל.

יא חסד ואמת נפגשו,
צדק ושלום נשקו.
יב אמת מארץ תצמח
וצדק משמים נשקף.
יג גם יי יתן הטוב וארצנו תתן יבולה.
יד צדק לפניו יהלך
וישם לדרך פעמיו.

פו

תפלה לרוד:

הטה יי אונך ענבי,
כי עני ואביון אני.
ב שמרה נפשי כי חסיד אני,
הושע עבדך אתה אלהי הבורח אליך.

מקרא מפורש

יא) ואמת — הוראתו פה: אהבה נאמנה, ברית אמונים (כמו ברוך ה'... אשר לא עוב חסדו ואמתו). חסד ואמת נפגשו ... חסד ה' ואמתו יהיו נפגשים זה בזה בכל צרה, כלומר, יכלאו את הארץ, צדק ושלום יבואו זה לעומת זה, יתחברו, יתלכדו. יב) אמת מארץ תצמח... — הכוונה אמת וצדק יכלאו את ארצנו והוא באור מליצי לענין הפנישה והנשיקה שבפסוק הקודם: אמת תצמח מלמטה, מן האדמה, וצדק יגד מלמעלה, מן השמים, וככה יפגשו ויתחברו יחד. השמות "חסד", "אמת" ו"צדק" שמות נרדפים הם במליצת המקרא, אף על פי שיש לכל אחד מהם גם הוראה ברורה מיוחדת. יג) גם ה' יתן הטוב — "גם" ענינו פה, "כי", "כי ה' יתן לנו הטוב". יד) לפניו — לפני ה'. וישם לדרך פעמיו — את הצדק ישים בדרך פעמיו. יתנהג איתנו בצדק ובחסד וישיענו.

פו. א) ענני — וענני, עני ואביון — הכוונה מר נפשי. ב) כי חסיד

- הַשִּׁיבוֹת מַחְרוֹן אַפֶּיךָ.
 ה שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסְךָ עִמָּנוּ.
 ו הִלְעוּלָם תִּאָּנֶף בָּנוּ,
 תִּמְשֹׁךְ אַפֶּיךָ לָדָר וְדָר?
 ז הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תַּחֲיִינוּ
 וְעַמֶּךָ יִשְׁמַחוּ בָּךְ.
 ח הֲרֹאנוּ יְיָ חֲסִדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ.
 ט אֲשַׁמְעָה מַה יִּדְבֵּר הָאֵל יְיָ,
 כִּי יִדְבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו,
 וְאֵל יִשׁוּבוּ לִכְסֻלָּה.
 • אַךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ,
 לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצָנוּ.

מקרא מפורש

י"ז, קלומר, בדרך לכביש בעסק, להשיב אפך מנגנו... הַשִּׁיבוֹת — שבת, תמונת ההפעי
 בהוראת תפל (וכן אנחנו מוצאים גם להפך: "שוב" בתיקים, "השב" במקומות אחרים, כמו
 "שבת שבות יעקב" במפורח זה ב'). ה) שׁוּבוּנוּ — שובה אלינו, (אבל אפשר לפרש גם
 "השיבנו"), וְהַפֵּר — השבת, בסל, עוב. ז) הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תַּחֲיִינוּ — הלא
 אתה, שדרכך בכך, "לרצות את ארצך", "לשאת עין עמך" (להשיב את שבות יעקב), בנדיא
 תשוב אלינו ונתנו גם בפעם הזאת, "חלא" משמשת להבעת ודאות. ט) אֲשַׁמְעָה... —
 עד באן דברי תפלה וקנאן ואילך תבעת תקנה וקמחין בתסד עליון. ט) אֲשַׁמְעָה
 מַה יִּדְבֵּר הָאֵל — תשזור מדבר בלשון תנחומים "תצוים": עומד אני על משמרת
 לשמע מה ידבר ה' על דבר עמי, והנה שמעתי כי אך שלום ידבר אל עמי ואל חסידיו.
 כִּכְסֻלָּה — להקד בסל, כלומר, בתפאיו. י) קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ — קרובה ישועתי
 לבא ירהיו. לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצָנוּ — קרובים תמים, אשר ישכון בהם כבוד בארצנו.

יג כִּי חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלַי
 וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאֹל תַּחְתִּיָּה.
 יד אֱלֹהִים, וְדִים קָמוּ עָלַי,
 וְעַד עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
 וְלֹא שָׁמוּךְ לִנְגָדָם.
 טו וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנוּן,
 אַרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת.
 טז פֶּה אֲלֵי וְחִנְנִי,
 תָּנֵה עֶזְךָ לְעַבְדְּךָ
 וְהוֹשִׁיעָה לִבִּן אֲמֶתְךָ.
 יז עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה
 וִירָאוּ שִׁנְאֵי וַיִּבְשׁוּ,
 כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי.

פו

זא לִבִּנִי קָרַח מִזְמוֹר שִׁיר
 יְסוּדָתוֹ בְּהַרְרֵי קָדֵשׁ:

ב אֶהֱבֶה יְיָ שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב.

מקרא מפורש

בְּרָעִיוֹן הָאֶחָד לִירֵא אֶת שְׁמֶךָ. (יג) מִשְׁאֹל תַּחְתִּיָּה — מִשְׁאֹל שֶׁבַחֲתִית הָאָרֶץ
 וְהַכֹּהֵנָה כְּמֹנֶת. (יד) וְדִים — עֲנֵי נַפְשִׁי שׁוֹכְחֵי אֵל. עָרִיצִים — אֲכֹרִים. (טז) תָּנֵה
 עֶזְךָ לְעַבְדְּךָ — תָּנֵה לוֹ לַעֲשׂוֹר בְּכֶם יְהוָה.

פו. (א) יְסוּדָתוֹ בְּהַרְרֵי קָדֵשׁ — יְסוּדוֹ שֶׁל שִׁיר זֶה בְּהַרְרֵי קָדֵשׁ; הוּא
 מְבֹרָךְ בְּתֵהֱלֵת הַרְרֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם. (ב) שְׁעָרֵי צִיּוֹן — עִיר צִיּוֹן. מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת

- ג חֲנֻנִי אֲדֹנִי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם.
- ד שִׁמַּח נַפְשִׁי עַבְדְּךָ,
- ה כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נִפְשִׁי אֲשָׂא.
- ו כִּי אַתָּה אֲדֹנִי טוֹב וְסֹלֶה
- ז וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ.
- ח הַאֲזִינָה יְיָ תִפְלֹתִי
- ט וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי.
- י כִּי־וּמָה צָרָתִי אֶקְרָאָךְ כִּי תַעֲנֵנִי.
- יא אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנִי וְאֵין כִּמְעַשֶׂיךָ.
- יב כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
- יג יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ אֲדֹנִי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ.
- יד כִּי גָדוֹל אַתָּה וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת,
- טו אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ.
- טז הוֹרֵנִי יְיָ דַרְכְּךָ, אֶהְיֶה בְּאַמְתְּךָ,
- יז יַחַד לִבְבִּי לִירְאָה שִׁמְךָ.
- יח אֲוֹדֶה אֲדֹנִי אֱלֹהֵי בְּכָל לִבִּי,
- יט וְאֶכְבֹּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם.

מקרא מפורש

אני — הולך בקמי, מתחבק בקמתי (ד) כי אליך... נפשי אשא — כי לה אני מקנה. (ו) תחנונתי — תענני. (ז) כי תענני — כי מקנה אני שתענני. (ח) באלהים — באלהי העמים, באלילים שהעמים קוראים להם אלהים. ואין כמעשיך — ואין פלגדך כי שעשה כמעשיך. (יא) יחד לבבי — הן לי לב דבק

פח

שִׁיר מְזֻמָּר לְבְנֵי קֶרַח לְמִנְצָח עַל מַחֲלַת לַעֲנֹת
מִשְׁפִּיר לְהִימָן הָאֹרְחִי:

- א יי אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, ב
יּוֹם צַעֲקָתִי, בַּלֵּילָה נִגְדָּךְ.
ג תָּבוֹא לִפְנֶיךָ תַּפְלָתִי,
הִטָּה אֹזְנְךָ לְרִנָּתִי.
ד כִּי שָׁבַעָה בְּרָעוֹת נַפְשִׁי,
וַחַיִּי לְשָׂאוֹל הִגִּיעוּ.
ה נַחֲשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר,
הֵייתִי כַּגֹּבֶר אֵין אֵיִל.
ו בַּמָּתִים חָפְשִׁי כִּמּוֹ חַלְלִים שָׁכְבִי קֶבֶר,
אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתָּם עוֹד, וְהִמָּה מִידָּךְ נִגְזְרוּ.
ז שְׁתַּנִּי בַּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת, בַּמַּחֲשָׁכִים בַּמַּצְלוֹת.
ח עָלִי סִמְכָה חֲמַתְךָ

מקרא מפורש

פח. א) עַל מַחֲלַת לַעֲנֹת — "מַחֲלַת" לְפִי הַנִּרְאָה שֶׁם כָּלִי שִׁיר וְ"לַעֲנֹת" לְשִׁיר בְּקִבְּלוֹתָיו. לְהִימָן הָאֹרְחִי — הִימָן נֹפֵךְ בְּ"מַלְכִים" בְּתוֹר חֶקֶם סְפָרָס בְּדוֹרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה. ב) יּוֹם צַעֲקָתִי — צַעֲקָתִי אֵלֶיךָ יוֹסֵם, צַעֲקָתִי אֵלֶיךָ גַּם בַּלֵּילָה. ה) נַחֲשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר — כִּמּוֹ "נִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר (כח א'), וְשִׁעוֹר הַכְּתוּב: הֵייתִי כַּגֹּבֶר אֵין אֵלֶי כָּל כֶּהֱ, שֶׁנֶּחֱשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר. אֵין אֵיִל — אֵין כֹּחַ. ח) חָפְשִׁי — הִרְאָתוֹ פָּחוּ עוֹבֵב, מִבְּדֵל מִשְׁאוֹן תַּבֵּל. בַּמָּתִים חָפְשִׁי — עוֹבֵב אֲנִי הַנִּסְתָּר מִן הַמַּיִם, וְנִתָּן אֵין הַמַּיִם. אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתָּם — אֲשֶׁר לֹא תִזְכַּר עִיד, נִגְזְרוּ—נִכְרְתוּ. ז) שְׁתַּנִּי—שְׁתַּנִּי. בַּמַּחֲשָׁכִים בַּמַּצְלוֹת — בַּבוֹר חֲשֵׁכָה וְנִמְקָה. ח) עָלִי סִמְכָה חֲמַתְךָ—

י) וזה גם ענין "קול עֲנִית" (שמות ל"ב י"ח).

ג נִכְבְּדוֹת מְדַבֵּר בָּךְ, עִיר הָאֱלֹהִים סֵלָה.

ד אֲזַכִּיר רֶהֱב וּבָבֶל לַיּוֹדָעִי,

הִנֵּה פִלֶּשֶׁת וְצוּר עִם כּוֹשׁ

זֶה יֶלֶד שָׁם.

ה וּלְצִיּוֹן יֹאמַר: אִישׁ וְאִישׁ יֶלֶד בָּהּ,

וְהוּא יִכְוֶנֶה עָלֵינוּ.

ו יִי יִסְפֹּר בְּכֹתוֹב עֲמִים,

זֶה יֶלֶד שָׁם סֵלָה.

ז וְשָׂרִים כְּחַלְלִים כָּל מַעֲיָנֵי בָךְ.

מקרא מפורש

יעקב — כַּשָּׂאֵר הָעָרִים שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בָּהֶן. (ג) נִכְבְּדוֹת — דָּבָרֵי כְבוֹד וְתִהְיֶה. נִכְבְּדוֹת מְדַבֵּר בָּךְ — גְּדוּלוֹת מִסְפָּרִים עֲלֶיךָ, עִיר הָאֱלֹהִים. (ד) רֶהֱב — גִּבּוֹרָה. כְּנֹי לְמַצָּרֵם בְּשָׁבִיל גִּבּוֹרָתָהּ (ישעיה ל' ו'). יוֹדָעִי — אֵיךְכִּי (עֵין יִשְׁעִיה י"א ט'), יִדְעִית מִי כִי, "ש"א ב' יב'). אֲזַכִּיר רֶהֱב וּבָבֶל לַיּוֹדָעִי — הַמְשֹׁתֶר מְדַבֵּר בְּשֵׁם ה': גַּם אֶת מִצְרַיִם וּבָבֶל, הַתְּרַצוֹת הַגְּדוּלוֹת וְהַדְּרִירוֹת, גַּם אֶת צוּר וּפִלֶּשֶׁת וְכוּשׁ תִּקְטְנוֹת מִהֶן אֲזַכִּיר בְּעֵבוֹר יוֹדָעִי: אֶת כָּל מְקוֹם אֲשֶׁר נִלְדָּב אִישׁ מִיּוֹדָעִי ה' אֲזַכִּיר וְאָמַר: "זֶה יֶלֶד שָׁם". — אִישׁ וְהָ נִלְדָּב בְּעִיר הַזֹּאת אִי בְּאֶרֶץ הַזֹּאת. (ה) וּלְצִיּוֹן יֹאמַר... אִיךְ זֶל צִיּוֹן יֹאמַר: אִישׁ וְאִישׁ יֶלֶד בָּהּ, כְּלֹמֶר, כָּל אֶחָד מִיִּלְדֵּיֶיהָ דָּאִי שֶׁנֶּאֱמַר עַל צִיּוֹן בְּשִׁבְחוֹ: "זֶה יֶלֶד בָּהּ" (וְהוּא בְּרוּם הַכְּתוּב "וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי ה'", ישעיה נ"ד י"ג). וְהוּא יִכְוֶנֶה עָלֵינוּ — וְהוּא, אֵל עָלִיוֹן, יִכְוֶנֶה. (ו) יִסְפֹּר — יִמְנֶה. בְּכֹתוֹב עֲמִים — בְּרִשְׁוֹת עֲמִים. ה' יִסְפֹּר... תִּמְשֹׁתֶר חֲנוּר עַל דְּבָרָיו: הוּא מְתָאֵר אֶת הַשְּׂנֵת ה' עַל הָאֶרֶץ בְּרִמּוֹת כְּתִיבָהּ וְרִשְׁוִמָהּ בְּפִנְקִסָּאוֹת (וְהוּא תֹאדוֹר מְצוֹי מֵאֵד בְּמִשְׁנָהּ וּבִתְלִמִּיד וּבְמִדְרָשִׁים) וְאָמַר, כִּי אֵל כָּל אִישׁ מִיּוֹדָעִי ה' יִגְדִּיר ה' בְּכֹתֹב עֲמִים שְׁלֵל אֶת הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נִלְדָּב בּוֹ. (ז) וְשָׂרִים כְּחַלְלִים... הַמְשֹׁתֶר מִיִּבְרִי בְּשֵׁן קֶצֶרָה, שְׁחִיתָהּ בְּרוּרָה לְמִי בְּמִיּוֹ, אֶת שְׂמִתָּה הַחֲגִים בְּצִיּוֹן, שְׁחִי שָׂרִים וּמַחְלָלִים בָּהֶם הִרְבָּה (בְּנִרְאָה מִקְדוּמוֹת יִשְׁנִים בַּתנ"ך) וְקִוְיָה "כָּל מַעֲיָנֵי בָךְ" כָּל הַתְּהוֹרֵי לְבִי אֶךְ בָּךְ, עִיר קִדְשׁ. מַעֲיָנֵי — בְּעִינֵי, הַתְּהוֹרֵי.

(*) ואפשר מאד שיש לתרגם, "וכתוב", כי אך מקרה הוא, שאין אנו מוצאים פעל "ספר" בהוראה זו אלא בבינוני בלבד, וכן אפשר שמלת "אזכיר" במזמור זה באה בהוראת אָרְשׁוֹם, אכתוב, שכן היו קוראים לרושם דברים לזכרון, מזכירי.

וּבִפְקֹד תִּפְלְתִּי תִקְדְּמָךְ.

טו

לָמָּה יי תִּזְנַח נַפְשִׁי,

תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי?

טז

עֲנֵי אֲנִי וְגֹועַ מַזְעַר,

נִשְׁאַתִּי אִמִּיךָ אֲפֹנָה.

יז

עָלִי עֲבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ,

בְּעוֹתֶיךָ צִמְתוּנִי.

יח

סִבּוּנִי כִמִּים כָּל הַיּוֹם,

הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד.

יט

הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֱהָב וְרַע,

מִיַּדְעִי מַחֲשָׁה.

פט

מִשְׁכִּיל לֵאמֹתָן הָאֲוֵרָחִי:

א

חֲסִדֵּי יי עוֹלָם אֲשִׁירָה,

ב

לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ בְּפִי.

מקרא מפורש

תִּקְדְּמָךְ — תֵּצֵא לִקְבָאֲתָךְ, תִּפְלֶה אֵלֶיךָ. (טו) תִּזְנַח — תִּעֲזֹב. (טז) וְגֹועַ — כּוֹשֵׁל.

חֲסִדֵּי — אֲמִיךָ — אֲמִים — פְּחָדִים, בְּלֹהִת. נִשְׁאַתִּי אִמִּיךָ — תִּפְלֶה עָלַי בְּלֹהִית

וְנִשְׁאַתִּי תִמִּיד בְּעוֹתֵי אֵלֶיךָ. אֲפֹנָה — אֲחֻזָּה, סִפְחָה, אֲנִי מִסְפַּח כָּל הַיּוֹם.

יִי צִמְתוּנִי — צִמְתוּנִי, אֲבֻדִּי, כִּלּוּנִי. (יח) הִקִּיפוּ עָלַי — סִבּוּ עָלַי. (יט) מַחֲשָׁה —

מָקוֹם חֲשָׁה, כְּנִי לְשֹׁאֵל. מִיַּדְעִי מַחֲשָׁה — מַחֲשָׁה נִתְּתָה לִי מִתַּת רַעִים וּמִיַּדְעִים.

פט. א) מִשְׁכִּיל לֵאמֹתָן הָאֲוֵרָחִי — אֵינִי הָאֲוֵרָחִי גֹבֵר בְּמַלְכִים יַחַד עִם

הַיּוֹם בְּדִבְרֵי יְמֵי שְׁלֹמֹה, וְהַשּׁוֹר תִּפְלֶה עַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, אֲכַל נִרְאָה מִתְכַּנֵּן, שֶׁנִּתְחַבֵּר

בְּדֹר מֵאַחֲרֵי הַרְבֵּה מְדוּרָה שֶׁל שְׁלֹמֹה, בְּיָמִים קָשִׁים לַיהוּדָה. ב) עוֹלָם — לְעוֹלָם, לְדֹר

וָדֹר. אֲמוֹנַתְךָ — אֲמוּנָה בְּלִשׁוֹן הַמִּקְרָא הִיא שְׁמִירַת הַבְּטָחָה וְקִיּוּמָה. אוֹדִיעַ

וְכָל מִשְׁבְּרִיךְ עֲנִית סִלָּה.
 ט הֶרְחַקְתָּ מִיָּדַי מִמֶּנִּי,
 שְׁתַּנִּי תוֹעֲבוֹת לָמוֹ, כָּלֹא וְלֹא אֵצֶא.
 י עֵינֵי דָאֲבָה מִנִּי עָנִי,
 קָרַאתִיךָ יי בְּכָל יוֹם,
 שְׁטַחְתִּי אֵלֶיךָ כָּפִי.
 יא הִלַּמְתִּים תַּעֲשֶׂה פִלֹּא,
 אִם רְפָאִים יִקְוֶמוּ יוֹדֶיךָ סִלָּה?
 יב הִסְפַּר בַּקֶּבֶר חֲסִדֶּךָ,
 אֲמוֹנֶתְךָ בְּאֲבֹדוֹן?
 יג הַיּוֹדֵעַ בַּחֲשֵׁךְ פִּלֹּאךָ
 וְצִדְקָתְךָ בָּאָרֶץ נִשְׁיָה?
 יד וְאֲנִי אֵלֶיךָ יי שׁוֹעֲתִי,

מקרא מפורש

עלי נחה, נשענה חמתך: נושא אני את סבל חמתך. משברריך — גליד, וכוונתי פגמי הוסון ותלאותיו שנמשלו לגלי תים. כל משברריך ענית — ובכל משברריך ענית איתי. ט הרחקת מידעי ממני — הרחקת ממני רעי וחברי, שלא באו גם לנחמני. שתני תועבות למו — ששתני נתקב ונמאס בעיניהם. כלֹא — סגור בבית, כי לא אוכל לצאת מרפיון וחלי. י דאבה — דואבת, כואבת. מני עני — מעני, מצרה כנינון. שטחתני — פרשתי. יא הלמתיים תעשה פלֹא — תלא אם אמות לא אוכל לקרוא את נפלאותיך, לא אוכל עוד להודות לך ולספר את חסדיך. יב רפאים — שוכני קבר, מתים. יג באבדון — בשואר. יד בארץ חשך, בקבר. נשיה — שכיחה, וארץ נשיה הוא בנוי לשאול על כי שם בקבר תכל נשבת. יד ואני אֵלֶיךָ ה' שוֹעֲתִי — כל עוד הנשקפה בקרבי, אשגשג אליך, ובכל בקר תקדמה תפלת.

י' וכן הוא אמר: "פה בצע בדמי בדרתי שחת, הוֹדֶךָ עֲפָר וכו'".

ט יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה, ואמונתך סביבותיך.
 י אתה מושל בגאות הים, בשוא גליו אתה תשבחם.
 יא אתה דפאת כחלל רהב, בזרוע עזך פורת איביך.
 יב לך שמים אף לך ארץ, תבל ומלאה אתה יסדתם.
 יג צפון וימין אתה בראתם, תבור וחרמון בשמך ירבנו.
 יד לך זרוע עם גבורה, תעז ידך, תרום ימינך.
 טו צדק ומשפט מכון כסאך,

מקרא מפורש

קדושים רבה — בקח רב של קדושי עוליו, הם המלאכים. (ט) חסין — רב כח, אסין (במשקל גביר, כעיל וכדונה ולא בתמונת נסתר). מי כמוך חסין יה — מי כמות אלהים חסין ורב כח. ואמונתך סביבותיך — בקחך הגדול אתה שומר הבטחתך, כי אין מנצח לפניך בכל מקום ובכל עת. (י) גאות הים — התרוקמות הים, בשעת שמימי מתרוקמים ופוצצים אל תבליש. בשוא גליו — בהתנשאות גליו, בשיעור שגליו מתנשאים ועולים לכסות את כל אשר בסביב. שוא — שם עצם מחדש נשא, והוראתו: התרוקמות התנשאות. תשבחם — משקשם, משפלים. (יא) רהב — גאה, המתנאה לעיל, וקשערים שהוא רמז למצרים (בפליטה פ"ו ד'). (יג) ימין — הימין, הוא צד דרום. תבור וחרמון — הר תבור שהוא במערבה של ארץ ישראל והר חרמון שהוא במזרחת. ותבונה, כל קצות הארץ יגילו וירבנו לה. (טו) מכון כסאך — מכון הוא לכסאך.

(*) ויש מנסחים: אל נערץ בסוד קדושים, רב הוא ונורא על כל סביביו.

- ג כִּי אֶמְרָתִי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.
שָׁמַיִם תִּכְנֶן אֲמוֹנֶתְךָ בָּהֶם.
ד כָּרָתִי בְרִית לְבַחֲרִי,
נִשְׁפַּעְתִּי לְדוֹד עֲבָדִי.
ה עַד עוֹלָם אֲכִין וְרַעַךְ
וּבְנִיתִי לְדֹר וָדוֹר כְּסֶאֱדָה סֶלָה.
ו וַיֹּדֹו שָׁמַיִם פְּלֶאֱדָה יי,
אֶף אֲמוֹנֶתְךָ בִּקְהָל קְדָשִׁים.
ז כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִי,
יְדָמָה לִי בְּבָנֵי אֱלִים.
ח אֵל נַעֲרָךְ בְּסוֹד קְדָשִׁים רַבָּה,
וַנּוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו.

מ קרא מפורש

אֲמוֹנֶתְךָ — אִידִיעַ שְׂאֵתָה בְּקֶדֶם הַבְּסֻחָתְךָ. (ג) כִּי אֶמְרָתִי — דְּבָרֵי ה' הֵם בְּקִי
הַמְשִׁיבֵר: אֵי ה' אֶמְרָתִי. עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה — חֶסֶדִי יְהִי בְּנֵי וְקִים לְעוֹלָם, וְהַכְנִיחָה
עַל בֵּית דָּוִד (שְׁנֵאֲמַר עָלָיו: "וְחֶסֶדִי לֹא יִסּוּר כִּמְנוֹ" ש"ב ו' ס"ו) כְּאֲמוֹר לְהִלָּן, שָׁמַיִם
תִּכְנִין... — לְכָל יְמֵי הַשָּׁנִים (עַל הָאָרֶץ) תִּכְנִין אֲמוֹנֶתְךָ, אֵתָה עֲתִיד לְשִׁמּוֹר הַבְּסֻחָתְךָ (מִלֵּת
בָּהֶם נִרְאָה כְּיִתְדִית). (ה) אֲכִין — אֲחֻזָּה, אֲחֻזָּה עַד עוֹלָם אֲכִין וְרַעַךְ — סְבִיבָה
בְּחֵירוֹ הַשָּׁנִי, "וּבְנִיתִי לְדֹר וָדוֹר כְּסֶאֱדָה", וְשָׁנִי בְּסֻחָתִי הָאֵלֶּה (ד' ה') בְּאוֹר לְפָסוּק ג'.
(ו) וַיֹּדֹו שָׁמַיִם פְּלֶאֱדָה — הַשָּׁמַיִם נִסְפְּרוּ נִפְלְאוֹתֵיהֶם שֶׁהֵרָאִיתָ לְנוֹעַ דָּוִד. אֲמוֹנֶתְךָ —
הַקִּפְתָּ הַבְּסֻחָתְךָ עַד בְּמֶה שֶׁמִּרְתָּ אֶת בְּרִיתְךָ וְהַקְמִיתָ אֶת דְּבָרֶיךָ תִּסְפָּר בְּקִבְלָהּ מִלְּאֲכֵי עֲלִיוֹ.
(ז) יַעֲרֹךְ לִי — יִדְמָה בְּעָרְכִי לִי, יְדָמָה לִי — מִי יִדְמָה לִי, בְּנֵי אֱלִים —
בְּנֵי לְמִלְּאִים. (ח) נַעֲרָךְ — מְכַבֵּד, מְחַלֵּל, כּוֹד — קָהֵל, אֲשַׁפֵּת עִם. בְּסוֹד

(*) עפ"י תרגום השבעים, "אֶמְרָתִי" וגם בן-מנחם מחזיק בנוסחה זו.

- כב אֲשֶׁר יָדִי תִכּוֹן עִמּוֹ אֶף זְרוּעֵי תְּאֻמָּצָנִי.
 כג לֹא יֵשִׁיָּא אוֹיֵב בּוֹ, וּבֶן עוֹלָה לֹא יַעֲבֹנִי.
 כד וּכְתוּתִי מִפְּנֵי צָרִי וּמִשְׁנֹאֵי אֲגוּף.
 כה וְאַמוּנָתִי וַחֲסָדֵי עִמּוֹ, וּבִשְׁמִי תָרוּם קֶרְנוֹ.
 כו וּשְׁמִתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבִנְהֲרוֹת יָמִינוֹ.
 כז הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אַתָּה, אֵלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי.
 כח אֶף אֲנִי בְכוֹר אֶתְנָהוּ, עֲלִיּוֹן לְמַלְכֵי אֶרֶץ.
 כט לְעוֹלָם אֲשַׁמֵּר לָּךְ חֲסָדִי וּבְרִיתִי נֶאֱמַנָה לָּךְ.
 ל וּשְׁמִתִּי לָעֵד זִרְעוֹ וּכְסָאוֹ כִּימֵי שָׁמַיִם.
 לא אִם יַעֲזוּבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי, וּבִמְשַׁפְּטֵי לֹא יִלְכוּן.
 לב אִם חֻקֹּתַי יַחַלְלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ.
 לג וּפְקֻדֹתַי בְּשֶׁבֶט פִּשְׁעִם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם.

מקרא מפורש

(כב) תִּכּוֹן עִמּוֹ — (נִפְעַל) תְּחִי נֶאֱמָנָה לוֹ, לְמַשְׁעָן לוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יִפְגֹּה. (כג) לֹא יֵשִׁיָּא אוֹיֵב בּוֹ — לא יִפְסִית בּוֹ כָּל אוֹיֵב אֶת חֲלוֹ, לא יַעֲרֹב אֶת לְבוֹ לְחַנּוּךְ בּוֹ מִלְחָמָה. יֵשִׁיָּא — הַפְעִיל מִשְׁרֵשׁ נִשְׂא, כִּסּוֹ: "הַנְחִישׁ הַשִּׁיָּאֲנִי", "אֵל יֵשׁ אֶתְכֶם חֻקֵּיהֶוּ": הַמְקִיר הַשֵּׂא (הַשִּׂיא). וְהִרְאֵתִי חֶסֶד, עוֹרֵר. (כד) וּכְתוּתִי — אֲשֶׁר, אִפְּצֵן. (קל מִשְׁרֵשׁ כֶּת = כֶּתֶת). (כו) וּשְׁמִתִּי בַיָּם יָדוֹ — שְׁתִּי מוֹשֵׁל עַל יָמִים וָאִיִּם רַחֲוִקִים. (כז) הוּא יִקְרָאֵנִי — הוּא יִקְרָא אֵלַי. צוּר — מַעוֹ, מִכְסֵּה. צוּר יִשׁוּעָתִי — הַפְעִילוֹ אֲשֶׁר אוֹשֵׁעַ בִּי תָמִיד, וְכֵן הוּא אֵימֶר: "וַיַּעֲזוּ יִשׁוּעֹת מִשִּׁיחוֹ הוּא" (כ"ח ח'). (כח) אֶף אֲנִי בְכוֹר אֶתְנָהוּ — מוֹסֵב אֵל הַפְסוֹק הַקּוֹדֵם: הוּא יִקְרָא אֵלַי אָבִי אַתָּה, וְאֵף אֲנִי לְבָנִי בְכוֹרִי אֲשִׁימָהוּ וְלַעֲלִיּוֹן עַל כָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ. (ל) לָעֵד זִרְעוֹ — וְהֵי, יִירֵשׁ כִּפֶּא מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם. (לב) וּפְקֻדֹתַי כְּשֶׁבֶט פִּשְׁעִם —

- סד וַאֲמַת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ.
טו אֲשֶׁר־יֵדְעִי תְרוּעָה,
יז בְּאֹר פָּנֶיךָ יִהְלֹכוּ.
יח בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּ כָּל הַיּוֹם וּבִצְדָקְתְּךָ יִרְוּמוּ.
יט כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ אַתָּה,
כ וּבְרָצוֹנְךָ תָרוּם קִרְנִי.
כא כִּי לִי מִגִּנְנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכִּנוּ.
כ אַז דְּבַרְתָּ בַחֲזוֹן לַחֲסִידֶיךָ,
כא וַתֹּאמֶר: שְׁוִיתִי עֹזר עַל גִּבּוֹר,
כא הַרִימוֹתִי בַחֲזֹר מֵעַם.
כא מִצֵּאתִי דָוִד עַבְדִּי, בְּשֶׁמֶן קִדְּשִׁי מִשְׁחָתִיו.

מקרא מפורש

עליהם נכון ועומד בסאתי. יקדמו פניך — עומדים תכיר לנגדך. (טו) יודעי תרועה —
הרגילים לרומם שם ה' בתצורות ובקול שופר, שחיו נהגים להריע בהם בימי חגים.
אור פניך יהלכון — במקור פניך, בחסדך תליכם תמיד. (יז) ובצדקתך — ובחסדך;
על ידי החסד שתעשה אתם ירום ראשם על אויביהם. (יח) תפארת עזמו אתה —
אתה הוא עזם ותפארתם. וברצונך — ובחסדך תנכיח את קרננו. רצון — חסד
(ברב המקראות). קרננו — עזנו, כבודנו. (יט) כי לה' מגננו — מי ה' הוא מננה,
וקדוש ישראל הוא מושיענו. (כ) אז דברת — עוד בימים הראשונים דברת במתנה אל
חסידיך הנביאים, הם שמואל ונתן הנביא ונד החזנה, והבשחתם לשלוח עורף לגבור העם,
הוא דוד המלך. שויתי עזר על גבור — שקתי בו כח רעל להמציא עזר לעמו. (כא)
הרימותי בחזר מעם — הכבדתי את האיש הזה הנבחר מכל בני העם.

(*) ויש מנסחים: ירונו, והוא מקביל יפה אל "בשמך יגילון".

(**) ויש מפרשים: כי לה' מגננו — כי מגננו, — כלומר מלכנו, — לה' הוא,
ה' הקימו למלך עלינו והוא ישמרהו מכל פגע.

(***) יש מנסחים "נזר", ואף על פי שהוא עולה יפה, אין תקון זה נחוק. אבל
אפשר שנתכון המשורר בזה לעטרת המלוכה לאמר, לא נזר היא כי אם עזר לעם.

שְׁמַת מִבְצָרָיו מִחֲתָהּ.
 מַב שִׁסְהוּ כָּל עֲבָרֵי דָרֶךְ,
 הִיָּה חֲרָפָה לְשֹׁכְנָיו.
 מַג הָרִימוֹת יָמִין צָרִיו, הִשְׁמַחַת כָּל אוֹיְבָיו.
 מִד אֵף תָּשִׁיב צוּר חֲרָבוֹ,
 וְלֹא הִקְמַתוּ בַּמִּלְחָמָה!
 מֵה הַשְׁבַּת מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגְרָתָהּ.
 מו הַקְצֵרֶת יָמֵי עַלּוֹמָיו,
 הָעֲטִית עָלָיו בּוֹשָׁה סֵלָה.
 מו עַד מָה יִי תִסָּתֵר לְנִצָּחַ?
 תִּבְעֵר כִּמוֹ אֵשׁ חֲמַתְךָ?
 מֵח זָכַר אֲנִי מָה חֵלֶד,
 עַל מָה שׁוֹא בְּרֹאֵת כָּל בְּנֵי אָדָם.

מקרא מפורש

עֲבָרָה: מִחֲתָהּ — שִׁבְרוֹן, שְׁמַחָה. מַב (מב) שִׁסְהוּ — רָמְסוֹ אוֹתוֹ. מִד (מד) צוּר חֲרָבוֹ —
 פִּי חֲרָבוֹ. תָּשִׁיב צוּר חֲרָבוֹ — תָּשִׁיב אֶת חֲרָבוֹ אַחֲרֵי תִכְשִׁיל כָּחוֹ בַּמִּלְחָמָה, לֹא תִקַּן
 לוֹ לְהִתְגַּבֵּר עַל אוֹיְבָיו. וְלֹא הִקְמַתוֹ — לֹא עֲזָרְתָּ לוֹ, לֹא נָתַתָּ לוֹ תְּקוּמָה אַחֲרֵי נִפְלוֹ.
 מֵה (מה) מִטְּהָרוֹ — מִטְּהָרְתוֹ, מִזְהִירְתוֹ. הַשְׁבַּת מִטְּהָרוֹ — הִשְׁבַּת אוֹתוֹ מִטְּהָרְתוֹ, הַסִּירוֹת
 אֶת זִהְרָיו. מִגְרָתָהּ — הַשְׁפָּצָתָהּ, הַשְׁלֹכָתָה. מו (מו) הָעֲטִית עָלָיו בּוֹשָׁה — הַלְבַּשְׁתָּ
 אוֹתוֹ בּוֹשָׁה, כְּפִית פָּנָיו בִּשְׂת (וְכֵן הוּא אוֹמֵר: „נִעְסוּ חֲרָפָה וְקִלְמָה מִבְּקָשֵׁי רָעִיתִי“, ע"א י"ג.
 מו (מו) עַד מָה — עַד מַתִּי, לְנִצָּחַ -- בְּלִי תַפְסֵק (רֹאה ע"ס ה'). מֵח (מח) זָכַר אֲנִי מָה
 חֵלֶד — מַלְאֵת מָה נִקְשַׁכְתָּ גַם אֵל מַלְאֵת „אֲנִי“ וְנִעְנְנָה; זָכַר נָא, מָה אֲנִי וְמָה כָּל חֵלְדֵי
 בְּנֵי אִין כָּל חַיּוֹבוֹת לִי וְלִתִּי. עַל מָה שׁוֹא בְּרֹאֵת — לָמָּה זֶה בְּרֹאֵת אֶת כָּל בְּנֵי

(*) ויש חושבים, כי המ' במלת „מטהרו“ היא מן המשקל כמו בשמות „משפט“, „משכן“ וכדומה.

- לד וחסדי לא אפיר מעמו
ולא אשקר באמונתי.
לה לא אחלל בריתי
ומוצא שפתי לא אשנה.
לו אחת נשבעתי בקדשי, אם לדוד אכזב.
לו זרעו לעולם יהיה, וכסאו כשמש נגדי.
לח כירח יכון עולם,
ועד בשחק נאמן סלה.
לט ואתה זנחת ותמאס,
התעברת עם משיחך.
מ נארתה ברית עבדך, חללת לארץ נורו.
מא פרצת כל גדרותיו,

מקרא מפורש

או אפיר עליהם עינים ואיפרם באדם המופר את בנו בשקם, אבל את בריתי לא אפר גם כי יתמא לי (ועין שמואל ב' ז' י"א - י"ז). לד) ולא אשקר באמונתי - לא אחלל בשמואל את הבטחתי. לה) ומוצא שפתי - דברי, הדבר שדברתי, שיצא משפתי. לו) בקדשי - בקדושותי. אם לדוד אכזב - כי לא אכזב לדוד: - כל "אם" בשבועה הוא לשון שליחה, כמו "אם מחוס ועד שרוך בעל ואם אקח מכל אשר לך" (בראשית י"ד כ"ג) - כי באשר תחלתי להיות עמו בן אהיה עמו כל הימים. לו) בשמש - בלומר, לעולם. לח) כירח יכון עולם - וכוון לעולם בנחת. מא) ואתה זנחת ותמאס - ואף על פי בן עובד את משיחך ותמאס בו. התעברת עם משיחך - נמצאת עברה על משיחך. מ) נארתה - מאסת, בסקת את ברית עבדך. חללת לארץ נורו - חללת לעיני כל את עשרת מלכותי. באלו השלכת איתך לארץ, בלומר, השפלת אותו כל כך, שכלבד ביתו ומלכותו כמוהו כאנו. מא) פרצת כל גדרותיו - שברת את גדרותיו. בלומר, ששית את ארצו הפקר לכל

- וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
 ג תֵּשֶׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא,
 וּתֹאמַר: שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בַּעֲיִנִּיָּה,
 כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ.
 ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיו,
 בִּבְקָר כַּחֲצִיר יִחְלֶף.
 ו בִּבְקָר יֵצִיץ וְיִחְלֶף,
 לַעֲרֹב יִמוּלֵד וַיֵּבֶשׁ.
 ז כִּי כָלִינוּ בְּאַפְּךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהָלְנוּ.

מקרא מפורש

חוללת ארץ ותבל. וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם — בכל הזמנים שהיו ושיהיו. כל עולם שבמקרא הוא נצחיות ולא שם נדרף לתבל. (ג) דָּכָא — שם משרש דך, והוראתו: דבר כמות, עפר, אבק. תֵּשֶׁב אָנוּשׁ — תחזיר את האדם אל עפרו שממנו נברא, ותאמר: שובו בְּנֵי אָדָם אֵל אֲדֹמְתְכֶם, כִּי מִטְּנָה לָקַחְתֶּם. (ד) כִּי אֶלֶף שָׁנִים... — נמשך אל פסוק ב'. וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ — באשמורת הלילה, שהאדם גרם בה, והיא חולפת עליו כהגע קסוף. אֲשָׁמוּרָה — חלק משלשת חלקי הלילה. (ה) זְרַמְתָּם — תעבירם מן העולם כיום מיום שוטף את כל אשר יפגע בדרכו. זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיו — מוסב אל פסוק ג; תשיב את האנשים אל עפרם, והיו כלא היו, כחלום חזיון לילה, שהאדם בשנתו חושב לדברים ממששים ובהקיצו יודע לו שלא היו מעולם. בִּבְקָר כַּחֲצִיר יִחְלֶף — בבקר אחד יחלפו ויגברו מן העולם, כחציר זה אשר יבל ויאבד בהר. (ו) יֵצִיץ — יצמה, ויחלף — הוראתו פה: יפרץ, יבקע את האדמה ויראה לעינינו אנחנו מוצאים פעל "יחלף" בהוראת בקע במאמר "מחצה וחלפה רפתו", שופטים ה' כ"ו. בִּבְקָר יֵצִיץ וְיִחְלֶף — הוא מבאר את משלו: דומה הוא האדם לחציר, אשר בבקר יפרץ ממשן האדמה, ולעת ערב יבל ויבש. יִמוּלֵד — יברת, יהי ככרות משרשו (תמונת פעל עשרש מול או מל (מלל), אך אפשר לחשוב גם לתמונת פעל, מה שמתאים להוראתו. (ז) כִּי כָלִינוּ בְּאַפְּךָ — כלים ואיברים אנחנו פהרות אפך עלינו, ובחממתך נִבְהָלְנוּ — כמו "וברחנו יבנהלמו" למעלה

מט מי גבר יחיה ולא יראה מות,

ימלט נפשו מיד שאול סלה.

ב איה חסדיך הראשונים, אדני,

נשבעת לדוד באמונתך.

נא זכר אדני חרפת עבדיך,

שאתי בחיקי כל רבים עמים.

נב אשר חרפו אויביך יי,

אשר חרפו עקבות משיחך.

נג ברוך יי לעולם אמן ואמן.

ספר רביעי.

ז

א תפלה למשה איש האלהים:

אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר.

ב בטרם הרים ילדו,

ותחלל ארץ ותבל.

מקרא מפורש

האדם, אם אין כל ערך לחייתו. (א) זכר... פסוק זה מחבר בגוף ראשון בשם המלך. חרפת עבדיך — חרפת בני ישראל. שאתי בחיקי... שאני נושא בחיקי (פלומר בלבי) את החרפה הגדולה, שיתרפנו כל העמים הרבים. (ב) עקבות משיחך — צעדי משיחך, פלומר, שלעגו לכל פסיעה ופסיעה שלו.

ז. א) תפלה למשה — בנראה נתחם שיר זה למשה בשביל שגובר בראשו רבו בריאת הארץ. מעון — מחסה, לפי שהדירה היא בכשרתה העקרתית מחסה ומסתור מזה ומזה וישאר הפגנות הטעויות בחוץ. בדור ודר — בכל הדורות. ב) בטרם הרים ילדו — מלת בטרם נמשכת גם על האמור להלן: בטרם נוצרו ההרים ובטרם

(*) שני הפסוקים האלה אינם מתחברים יפה עם תכנון של מזמור זה, ונראים הם כלקוחים מפרק אחר. מתאימים הם לפסוקים ו' ז' במזמור לט.

- יג שׁוּבָה יי, עַד מָתִי?
והִנֵּחֵם עַל עַבְדִּיךָ.
יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ,
וּנְרַנֵּה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ.
טו שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲבִיתֵנוּ, שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה.
טז יֵרָאֶה אֶל עַבְדִּיךָ פַּעֲלֶךָ,
וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם.
יז וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָהוּ.

צא

- א יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן, בָּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן.
ב אֹמַר לַיִּי מַחֲסִי וּמַצֻּדָתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתִי בּוֹ.
ג כִּי הוּא יַצִּילֶךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ, מִדְּבַר הַחוֹת.

מקרא מפורש

ימינו, ואז נביא ללב חקמך, אז נחכם ונשמור מכל דבר רע. (יג) שׁוּבָה ה' — פתחון אפך. עַד מָתִי — עד מתי תקצף עלינו. הִנֵּחֵם — בחם. (יד) בַּבֶּקֶר — בכל בקר, בכל יום, תמיד. (טו) כִּימוֹת עֲבִיתֵנוּ... — כמנון תמים שְׁעִינִת אִתְּנוּ, וכמנון השנים שראינו בהם רעה. (טז) פַּעֲלֶךָ — מעשי חסדך. (יז) נָעַם ה' — אהבת ה', תחבובי. כִּוְנָה עָלֵינוּ — כונן, נזק לנו, הצליחנו בכל מעשי ידינו, כל אשר נעשה יצאנו בידנו, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כִּוְנָהוּ — בשל תהינו הקודם, וענינם אחר.

צא. (א) יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן... — מי שהוא חוסה בסתר בגג אלהים, מי שהוא מתלונן בצל שדי-הוא יוכל לאמר לאלהים: מחסי אתהו כה אבסח ולא אפחד. יִתְלוֹנֵן — גלוי, גור. (ב) אֹמַר — כמו: אומר. וּמַצֻּדָתִי — מבסחי ופלטמלח (י"ח ג). (ג) יְקוֹשׁ — יוקש = ציד טומן פחים לבגלי כנהי. מִפֶּחַ יְקוֹשׁ — מן הפח אשר יסמן לה מבקש ונפשה. מִדְּבַר הַחוֹת — מדבר שהוא מכיר היות. הַחוֹת —

ח שְׁתֵּה עֲזֹנֹתֵינוּ לִנְגִידָה,
 עֲלֵמֵנוּ לְמֵאֹר פִּנְיָה.
 ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ,
 כָּלֵינוּ שְׁנֹתֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה.
 י יָמֵי שְׁנֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה,
 וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה,
 וְרֹהֶבֶם עֲמַל וְאוֹן, כִּי גֹז חַיֵּשׁ וְנַעֲפָה.
 יא מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפְּךָ,
 וּכִירָאֲתָךְ עִבְרַתְךָ.
 יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע,
 וְנִבִּיא לִבִּב חֲכָמָה.

מקרא מפורש

ב' ה' (ח) שְׁתֵּה עֲזֹנֹתֵינוּ לִנְגִידָה — וְכִרְתָּ, וְכִבֵּר אֶתְּהָ לָנוּ אֶת עֲזֹנֹתֵינוּ. עֲלֵמֵנוּ — יָמֵי נַעֲרִים, וְהַכְנָה חֲסָאוֹת יָמֵי נַעֲרֵינוּ. לְמֵאֹר פִּנְיָה — לְנֹגַד פִּנְיָה הַמְּאִירִים.
 ט פָּנוּ — עָבְרוּ. כְּמוֹ הֶגֶה — בְּדַבּוּר אֶחָד. (י) בָּהֶם — כְּמוֹ: הֵם. יָמֵי שְׁנֹתֵינוּ בָּהֶם — יָמֵי שְׁנֹתֵינוּ הֵם שְׂבָעִים שָׁנָה. וְאִם בְּגִבּוֹרֹת — וְאִם וּבְגִבּוֹרָה, וְרֹבָה וְחַיֵּי אֶךְ שְׁמוֹנִים שָׁנָה. וְרֹהֶבֶם — וְנִאֲוָתָם. כִּל הַנְּאֻוָה וְהַנְּאֻוָן שְׂבָעִי אָדָם, מְרַגְּשִׁים בְּחַיֵּיהֶם.
 עֲמַל וְאוֹן — הַכֵּל וְרִיק. גֹּז — עָבַר, חָפַץ בְּהִירוֹת, כִּי גֹז חַיֵּשׁ — מוֹסֵב עַל יָמֵי שְׁנֹתֵינוּ וְכֹא בְּחִיד פֶּתַח רַבִּים, וְנַעֲפָה — וְנִאֲוָתָנוּ עֲפִים, כְּלוּמֵר כָּלִים מִחַר עֲמָהִם.
 יא מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפְּךָ — מִי יוֹכֵל לְעֹרֹךְ, מִה גָּדוֹל כֹּחֶךָ לְהַשִּׁיב לְאָדָם בְּפִעְלוֹ בְּחִירוֹת אַפְּךָ בּוֹז וּכִירָאֲתָךְ עִבְרַתְךָ — כִּירָאֲתָךְ כֵּן עִבְרַתְךָ: נִרְאָה אֶתְּהָ וְנִרְאָה חֲסָתְךָ (אֲפִשֶׁר) שֶׁתִּשְׁוֹרֵר מִכֵּן בְּזֹה, שְׁאֵין לָקוֹת יוֹתֵר מִכִּי לְסִלְיָהָ, מִה שְׂמֵתָאִים לְמִאֲמָרִים שׁוֹנִים בְּתַלְמוֹת, שְׁאֵין תִּקְוָה לְמִי שְׁאוּמֵר "אַתְּמָא וְאִשׁוּב" וְשְׁאֵין לְאִמּוֹר תִּקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתֵרֶן וּכְיֹצֵא בֹהֵ(י).
 יב לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע... — הִזְרִיעֵנוּ אֵיךְ לְבָנוֹת יָמֵינוּ, הִזְרֵנוּ לָשׁוֹם לֵב אֶל קֶצֶר

* ויש מפרשים מאמר זה בדרך שאלה: "הִירָאֲתָךְ עִבְרַתְךָ?" ועל פיהם אומר המשורר גם בזה, מה שהוא אומר בהירו הראשון, שאין הבריות יראים מפני ה' במדת שהם צריכים לירוא מפניו בגלל עז אפיו.

יֵד כִּי בִי חֶשֶׁק וּאֶפְלָטָהוּ,
אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי.
טו יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱבֹה, עִמּוֹ אֲנֹכִי בַצָּרָה,
אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ.
טז אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.

צב

א מְזֻמָּר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת:
ב טוֹב לַהֲדוֹת לַיְי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוֹ.
ג לַהֲגִיד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ וְאֶמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת.
ד עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל,
עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר.
ה כִּי שִׁמְחַתְנִי יִי בַפַּעֲלָה,
בַּמַּעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן.
ו מֶה גָדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יִי,
מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ.

מקרא מסורש

יֵד) כִּי בִי חֶשֶׁק — דָּבָרִי הִי חֶסֶד מְשׁוֹרֵר: וְעַן אֲשֶׁר חֶשֶׁק בִּי, אֶפְלָט אוֹתוֹ.
אֶפְלָטָהוּ — אֲחַלְצֶהוּ — אֲחַלְצֶהוּ. (טו) אֲחַלְצֶהוּ — אוֹצִיאֶהוּ מִצָּרָתוֹ.
טז) אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ — כְּמוֹ: בְּאֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ, אֲחַלְצֶהוּ יָמָיו מָאֵד.
צב. a) בַּבֶּקֶר ... בַּלֵּילוֹת — בַּלֵּיִל, תְּחִילָה, בְּבֵל עַתָּה. (ד) עֲשׂוֹר —
מִין כְּלִי נָגֵן שֶׁל עֲשָׂרָה מִיתָבוֹת. הַגִּיּוֹן — תְּחִילַת תְּחִילָה קוֹלוֹת נְמוּכִים שֶׁל מִיתָרֵי תְּכֵנִי.
עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל — טוֹב לַהֲדוֹת לַהֲי בְּעֲשׂוֹר וּבְנָבֵל. (ה) בַּמַּעֲשֵׂי יְדֶיךָ
אֲרַנֵּן — אֲנִי מְתוֹךְ שִׂמְחָה שֶׁאֲשַׁמַּח בַּמַּעֲשֵׂי יְדֶיךָ, אֵת זֶאת — נִמְשָׁךְ אֵל תְּאֻמֹּר
בַּפְסוֹק הַשְּׁנִי: בְּעָרִים וּבְמִסְלִים לֹא יִבְנוּ, בְּפֶלֶא רְשָׁעִים כְּמוֹ עֲשָׂב, וּבְעֵת אֲשֶׁר פִּזְעִי אֲנִי

- ד בִּאֲבָרְתוֹ יִסֹּף לָךְ, וּתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה,
צָנָה וְסוּחָרָה אִמָּתוֹ.
- ה לֹא תִירָא מִפֶּחֶד לַיְלָה, מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם.
- ו מְדַבֵּר בְּאָפֶל יִהְיֶה,
מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים.
- ז יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֵלָיךְ וּרְבֹבָה מִיְמִינֶךָ,
אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ.
- ח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא, וּשְׁלֹמֹת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה.
- ט כִּי אַתָּה יְיָ מַחֲסִי,
עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מְעוֹנֶךָ.
- י לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה,
וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ.
- יא כִּי מִלֵּאכָיו יִצְוֶה לָךְ, לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.
- יב עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ.
- יג עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָס כַּפִּיר וְתַנִּין.

מקרא מפורש

פְּקָעִים רַעִים. ד) בִּאֲבָרְתוֹ — בְּכִנְפוֹ. צָנָה — מְגוֹ. סוּחָרָה — מִיֵּן מְגוֹ גָדוֹל
הַפּוֹכֵב אֶת כָּל הַגּוֹף. אִמָּתוֹ — חֲסִדוֹ. צָנָה וְסוּחָרָה אִמָּתוֹ — חֲסִדוֹ הוּא מְגוֹ
וּמְחַסֶּה לְכָל הַכּוֹסֶסִים בּוֹ. ו) בְּאָפֶל — בְּאִפְלָה, בְּחֹשֶׁכַּה. מִקָּטָב — מִלְּיוֹן, מִגּוֹי לְדָבָר.
י) יִשׁוּד — יִשְׁוֹד. ז) מִצִּדְּךָ — מִפְּנֵי הַשְׂמָאלֶיךָ, מִצִּדְּךָ הַשְׂמָאלִי. אֵלֶיךָ לֹא
יָגֵשׁ — מִכּוֹסַּע עַל הַדָּבָר. ח) שְׁלֹמֹת רַשָּׁעִים — גְּמול הַרְשָׁעִים, עֲנִשָּׁם. ט) כִּי
אַתָּה — ה' מַחֲסִי! — כִּי אַתָּה אִמָּתְךָ: ה' מַחֲסִי אַתָּה, בְּאֵלֶיךָ עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מִכְשָׁפֶיךָ,
וּבְשָׁבִיל זֶה תִּנְצֹל. מְעוֹנֶךָ — מִכְשָׁפְךָ (צ' א'). י) לֹא תֵאָנֶה — לֹא תִמְרָה. יג) עַל
שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ... — לֹא בַּק לֹא בִיּוֹקוֹ לָךְ, כִּי אֵם נִסְרָךְ עֲלֵיכֶם וְתִרְמָסם בְּרִגְלֶיךָ.

יד שְׁתוּלִים בְּבֵית יי, בַּחֲצֹרוֹת אֶלֶהֵינוּ יִפְרִיחוּ.
טו עוֹד יִנּוּבוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ.
טז לַהֲגִיד כִּי יִשָּׂר יי,
צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ.

צג

א יי מֶלֶךְ, גָּאוֹת לִבְשׁ, לִבְשׁ יי, עֹז הַתְּאֹזֵר,
אך תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמוּט.
ב נִכּוֹן כְּסֶאֱדִי מֵאֵז, מֵעוֹלָם אֶתָּה.
ג נִשְׂאוּ נִהְרוֹת יי,
נִשְׂאוּ נִהְרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נִהְרוֹת דְּכֵיָם.
ס עֹלָתָהּ כְּתִיב.

מקרא מפורש

בַּנִּגִּיד לְמַה שֶּׁאֵמֵר עַל הָרָשָׁעִים (פ"ח), שֶׁהֵם דוֹמִים בְּפִרְיָתָם לְעֵשֶׂב, הוּא אוֹמֵר עַל הַצַּדִּיקִים שֶׁיִּפְרְחוּ וַיִּשְׁנוּ בְּתִמְרֵי וּבְאֶרְזוֹ, וְלֹא אֶךְ לְפִי שְׁעָה, לְיָמֵי מִסְפָּר. (יד) שְׁתוּלִים... -- מֵאֲשֶׁר דָּפָה אֶת הַצַּדִּיקִים לְתֵמֶר וְלֶאֱזוֹ, הוּא מוֹסִיף לְדַבֵּר בָּהֶם בְּלִשׁוֹן מְתֻאֲסָת לְעֲצִים. (טו) יִנּוּבוֹן -- יִפְרוּ, וַיְחַלְפוּ כֹה. בְּשִׁיבָה -- גַּם בְּשִׁיבָה, גַּם בְּזִקְנָתָם. (טז) לַהֲגִיד כִּי יִשָּׂר ה' -- הַצַּדִּיקִים יִנּוּבוּ בְּשִׁיבָה מוֹכָה, בְּדִי שְׂיוֹכְלוּ לְסִפּר אֶת צַדִּיקוֹת ה' וְלַהֲגִיד לְכָל כִּי יִשָּׂר הוּא. צוּרִי -- מוֹסֵב אֶל תַּחֲלַת הַסִּסְקוֹ; בְּדִי שְׂיוֹכֵל הַצַּדִּיק לְאִמֹר: צוּרִי הוּא וְאֵין בּוֹ עוֹל. עוֹלָתָהּ -- עוֹל: תְּמוּנָה עֲתִיקָה, כְּמוֹ עוֹרָתָהּ, יִשׁוּעָתָה (פ"ג ח', פ' ג').

צג. א) גָּאוֹת -- גָּאוֹן, גְּדוּלָה. ה' מֶלֶךְ -- הִיָּה לְמֶלֶךְ, הִבֵּר לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ (היא שְׂאִיפֹת כֹּף הַנִּבְיָאִים). לִבְשׁ ה' עֹז הַתְּאֹזֵר -- ה' הַתְּאֹזֵר בְּעוֹז וּנְבוּדָה (כְּמוֹ) נִהְיָה צֶדֶק אוֹזֵר מְתִנִּי, וְהִתְאֲמִנָה אוֹזֵר הַלְצִיּוֹ, יִשְׁעִיהָ י"א ח'). תִּכּוֹן -- בָּכַח תִּכּוֹן תִּבֵּל, תִּתְקֵם וְלֹא תִמוּט. וַיִּשׁ מִפְּרִשִׁים: תִּכּוֹן, מוֹנֵן, יִסֵּד אֶת הַחֲבֵל שֶׁלֹּא תִמוּט. ב) נִכּוֹן -- חֹזֵק, אֶמִּין. מֵאֵז -- מִכְּבֹה, מִימּוֹת עוֹלָם. ג) נִשְׂאוּ נִהְרוֹת -- עַל פִּי אֲנִדּוֹת עֲתִיקוֹת תִּיהִי תִים מִתְאֲמֵץ נִגִּד הַבְּרִיאָה לְהַצִּיף מִיָּמָיו עַל כָּל הָאָרֶץ, וְה' נָתַן לוֹ חֵק וַיַּצֵּו עָלָיו: עַד פֹּה תִבֵּא וְלֹא תִסָּף, וְנִרְאָה שֶׁהַמְּשׁוֹרֵר מְצִיר פֹה אֶת הַדְּבַר הַזֶּה, הוּא שׁוֹמֵעַ קוֹל מִים רַבִּים, שֶׁאֵין גְּלוֹ תִים הַסְּעָרִים לְכַסּוֹת תִּבֵּל וּמְלֹאָהּ, אֲבָל ה' מִכְּנִיעַ אוֹתָם, בְּאֲשֶׁר כָּהֶם כְּאֵין לְעֲמֹתָ. דְּכֵיָם -- שֶׁאֵין

(*) עפ"י הפירוש הראשון נושא המאמר תבל, ועפ"י הפירוש השני יהי' ה' נושא המאמר.

- ז אִישׁ בַּעַר לֹא יָדַע,
וְכָסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת.
- ח בִּכְרַח רִשְׁעִים כָּמוֹ עָשָׂב,
וַיִּצְצוּ כָּל פְּעָלֵי אוֹן לְהַשְׁמֵד עַד־יָעַד.
- ט וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יי,
כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יי,
כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבֶדוּ,
יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אוֹן.
- י� וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנִי בַלְתִּי בְשֶׁמֶן רַעְנָן.
- יב וְתִבֶט עֵינֵי בְשׁוּרִי,
בְּקָמִים עָלֵי מִרְעִים תִּשְׁמַעֲנָה אָזְנִי.
- יג צִדִּיק כְּתָמָר יִפְרַח, כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

יִצְצוּ וַיִּפְרְחוּ, כִּי לֹא לֵאבֶד יָמִים הוּא, כִּי סוּפָם לְהַשְׁמֵד לְעֵלָם. (ט) וְאַתָּה מָרוֹם —
וְאַתָּה ה' — רָם וְנִשָּׂא הַנֶּף לְעֵלָם. (י) יִתְפָּרְדּוּ — יִפְצוּ, יִנָּסוּ בְּלִי סָדְרִים בְּמִלְחָמָה. וְיִשׁ
מִפְּרָשִׁים; יִכּוּ לְרִמָּסִים. (יא) וְתָרַם — תְּרוּמוֹת, מוֹסַף אֶל ה'י. קִרְנִי — עֵז, כְּבוֹדִי
(ש"א ב' א). כְּרָאִים — בְּקִרְנֵי רֹאשׁ. רָאִים — שׁוֹר בָּר בַּגֶּל קִרְנִים גְּדוּלוֹת, בַּלְתִּי —
בַּלְתִּי, וְהַפְנֵה מִשְׁחָתִי. בַּלְתִּי בְשֶׁמֶן רַעְנָן — אֲנִי מִשֵּׁחַ בְּשָׂרִי בְשֶׁמֶן רַעְנָן, בְּלוֹמַי
חַיִּים חַיִּים סוּבִים. וְיִשׁ כְּפָרָשִׁים: וְהָיָה מִלִּשׁוֹן "אֲחֵרֵי בַלְתִּי הִתָּה לִי עֲדָנָה" וְכִנּוּת הַמַּאֲסָר:
שִׁבְתִּי תָנוּב כְּמִשְׁחָה בְשֶׁמֶן רַעְנָן. (יב) בְּשׁוּרִי — כָּמוֹ בְּשׁוּרִי, בְּאֹרְכִים לְנַפְשִׁי
(כְּלַמְעֵה ה' מ, נ"ד ו). בְּקָמִים עָלֵי מִרְעִים — בְּמִרְעִים תְּקִימִים עָלֵי. לְהַרְע לִי.
וְתִבֶט עֵינֵי בְשׁוּרִי — עֵינֵי תִבִּים וְתִרְיָה נָקָם בְּאֹרְכִים לְנַפְשִׁי, וְאֲזַנִּי תִשְׁמַעֲנָה אֶת
הַנְּקֻמֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה ה' בְּמִרְעִים תְּקִימִים עָלֵי. (יג) כְּתָמָר — עֵץ הַתְּמָר: שֵׁם אֶחָד לְעֵץ
וְלִפְרִי (וְכֵן תַּפְחִי, זֹת וְזֵאת). כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן — לְפָנִים הָיוּ אֲזֻזִּים חֲרָבָה בְּלִבְנוֹן.
יִשְׁגָּה — יִגְדֵּל. הַתְּמָר עֵץ יָפֵה וְגִבָּה קִימָה, וְהָאֶרֶז טָצִין בְּחוּקִי. צִדִּיק כְּתָמָר... —
(*) וְהַשְׁבָּעִים מִתְּרַגְּמִים כָּמוֹ "וְתָרַם" בְּקוּל.

- ז וַיֹּאמְרוּ: לֹא יֵרָאֶה יְהוָה,
וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
ח בֵּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם,
וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ?
ט הִנֵּטֶע אֲזֹן הַלֹּא יִשְׁמַע,
אִם יֵצֵר עֵין הַלֹּא יִבְטֵא?
י הַיֹּסֵר גּוֹיִם הַלֹּא יוֹכִיחַ?
הַמִּלְמֵד אָדָם דַּעַת.
יא יִי יִדַּע מַחֲשָׁבוֹת אָדָם, כִּי הֵמָּה הַבֶּל.
יב אֲשֶׁרִי הֶגְבֵּר אֲשֶׁר תִּיַּסְרֵנוּ יְהוָה,
וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ.
יג לֹהֶשְׁקִיט לֹו מִיָּמִי רַע,
עַד יִכְרֶה לְרַשָּׁע שַׁחַת.
יד כִּי לֹא יִטֵּשׁ יִי עֲמוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב.
טו כִּי עַד צָדֵק יִשׁוּב מִשְׁפָּט,

מ קרא מפורש

הַפְּנִיָּה וְכִנִּי בְּחִלְתְּךָ, בְּגִי עֲמֹד. (ח) בַּעֲרִים בָּעֵם — מוֹסֵב עַל שְׂרֵי הָעָם וּכְחֻנּוֹ.
בַּעֲרִים נִבְעָרִים, כְּסִילִים. (ט) הִנֵּטֶע אֲזֹן — מִי שֶׁנִּמֵּעַ, כְּלוּמֵר מִי שֶׁקִּבֵּעַ אֶת הָאָזֶן
בְּמִקְוֵהוּ. (י) הַיֹּסֵר גּוֹיִם... — הִי הַמִּנְהִיגָה לְגוֹיִם אֶת דְּרָבֵי הַחַיִּים. שֶׁהוּא הַמִּלְמֵד אֶת
הָאָדָם דַּעַת בְּכֻלָּל, הֵלֵא בְּנֵאִי יוּכַל גַּם לְהוֹכִיחַם, לְנַסְּתָם קִשָּׁה עַל תַּפְאִתֵּיהֶם: "יֹסֵר",
"נִסֵּר" וְ"הוֹכִיחַ" מִשְׁתַּמְשָׁרִים לְפָעֻלִּים בְּהוֹרָאתָ לְמוֹד וּלְפָעֻלִּים בְּהוֹרָאתָ עָנֵשׁ. (יב) הַיִּסְרֵנוּ —
תִּלְמָדְנוּ. (יג) לֹהֶשְׁקִיט לֹו מִיָּמִי רַע — לָתֵת לוֹ בְּנִיחָה וְלִשְׁקֵם מִיָּד הַרְעָה, מַחֲרִימִים
שֶׁהַרְשָׁעִים שׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם. "רַע" שֵׁם עֶצֶם פֹּה וְכֵן בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת בַּמִּקְרָא. עַד יִכְרֶה... —
עַד אֲשֶׁר תִּכְרֶה (תַּחֲשֹׁר) לוֹ הַשַּׁחַת, כְּלוּמֵר, עַד אֲשֶׁר יֵאבֵד מִן הָאָרֶץ. (טו) כִּי עַד
צָדֵק יִשׁוּב מִשְׁפָּט... — כִּי הַמִּשְׁפָּט יִשׁוּב אֶל הַצָּדֵק, כְּלוּמֵר, קְרוֹב הוּא הַזְּמַן,

ד מקלות מים רבים אדירים משברי ים,
אדיר במרום יי.

ה עדותיך נאמנו מאד,

לבייתך נאווה קדש, יי לארץ ימים.

צד

א אל נקמות יי, אל נקמות הופיע.

ב הנשא שופט הארץ, השב גמול על גאים.

ג עד מתי רשעים יי,

עד מתי רשעים יעלוזו?

ד יביעו ידברו עתק, יתאמרו כל פעלי און.

ה עמך יי ידכאו ונחלתך יענו.

ו אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו.

מקרא מפורש

גליהם (ושלא בנסיה "דכי" ובהפסקה "דכי" אך אין שם זה עוד בכל המקרא). (ד) אדירים משברי ים — כמו מאדירי משברי ים. מקלות מים רבים... אדיר במרום הי יותר מקלות המים הרבים ותפושברים האדירים. (ה) עדותיך — הבסחותיך, מה שיעדת והבסחת מראש. עדותיך נאמנו... — הבסחותיך נאמנו מאד לביתך, שהוא נה קדש: בה שהבסחת על ידי עבדך הנבואים לבית מקדשך, בא ונהיה. נאווה קדש — כמו: נה קדש (רש"י). ה' לארץ ימים — מחבר למה שלפניו: עדותיך נאמנו מאד לביתך ה' שהוא נה קדש, לארץ ימים).

צד. א) הופיע — הופיעה, הנה: הופיעה, צווי בתמונת שם הפעל. (ב) הנשא — התרוסס, הראה גבורתך לעיני כל. גאים — זדים, חוסאים ביד רמה. (ג) יעלוזו — ישחחו, יתענו על רב טובה. (ד) עתק — עזות, יתאמרו — יתהללו. (ז) ונחלתך —

(*) רוב המפרשים והמתרגמים מבארים, "נאווה" כמו "נאווה" (באה לו להיות בית מקדש), וגם על פי זה יחברו הדברים כך: "לביתך ה', נאווה קדש לארץ ימים".

כג וישב עליהם את אונם,
וברעתם יצמיתם, יצמיתם יי אלהינו.

צה

א לכו ברננה ליי, נריעה לצור ישענו.
ב בקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו.
ג כי אל גדול יי,

ומלך גדול על כל אלהים.

ד אשר בידו מחקרי ארץ,
ותועפות הרים לו.

ה אשר לו הים והוא עשהו,
ויבשת ידיו יצרו.

ו באו נשתחוו ונכרעה,

נברכה לפני יי עשנו.

ז כי הוא אלהינו,

ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו.

מ קרא מפורש

אבל חיו לדעת לאיזה מעשה). אונם — חסד, עשקם. וישב עליהם את
אונם — אלהים ושוב להם פרעתם. אונם — האון שלהם (נפית און הנפית מות, ירמיה
ד' י"ד). יצמיתם — יבירתם. *

צה. א) נריעה — נרים קול שמחה. לצור ישענו — לאלהי ישענו. צור —
פלע, מעוז. ב) בתודה — בתהלה. ג) על כל אלהים — על כל אחי העמים.
ד) מחקרי ארץ — עמקי הארץ. ו) ותועפות הרים — רום, גבה ההרים.
ז) נברכה — נברע על ברבנותו. ז) וצאן ידו — הצאן אשר תחת ידו, שהוא שומר

(*) ויש מנסחים: מרחקי ארץ, בהפוך האותיות, כלומר, כל קצות הארץ.

- וּאֲחֵרֵי כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב.
 טז מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים?
 מִי יִתִּיצֵב לִי עִם פֹּעֲלֵי אוֹן?
 יז לֹאֲלִי יִי עֲזֹרָתָה לִי,
 כְּמַעַט שְׁכֵנָה דוּמָה נַפְשִׁי.
 יח אִם אִמְרַתִּי מִטָּה רַגְלִי,
 חֲסֹדְךָ יִי יִסְעָדֵנִי.
 יט בָּרַב שְׂרָעַפִּי בְּקֶרְבִּי,
 תִּנְחֹמֵמֶיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי.
 כ הִיחְבְּרֶךָ כֶּסֶף הַחוֹת, יֹצֵר עֲמָל עַלִּי חֶק.
 כא יִגְדּוּ עַל נַפֶּשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ.
 כב וַיְהִי יִי לִי כְּמִשְׁגָּב, וְאַלֹהֵי לְצוֹר מַחְסִי.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

שְׁיוֹסֵף מִשְׁפָּט צֶדֶק לַחַיִּים שׁוֹרֵר בְּאֶרֶץ, וְאַחֲרֵי הַצֶּדֶק יִנְהַרְוּ וְיִלְכּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב.
 טז מִי יָקוּם לִי... — מִי יוּכַל לְהִלָּחֵם בְּעָדֵי עַם מְרֵעִים וּפֹעֲלֵי אוֹן? הֲלֹא בַּקֹּץ הִ' לְבַצִּילֵנוּ מִיָּדֵיהֶם, וְלֹאֵל הוּא שְׁהִיָּה לִי לְעֹזְרָה כְּכֹר הַיָּתִיד שׁוֹכֵן בְּקֶרֶב. כְּמַעַט — עוֹד מַעַט.
 יז הַדּוּמָה — בְּמָקוֹם הַדּוּמָה, בְּקֶרֶב. יח אִם אִמְרַתִּי... — בְּכָל פֶּעַם שֶׁנִּדְמָה לִי, כִּי מִטָּה רַגְלִי וְאֲנִי נֹפֵל, וְסִעָדֵנִי חֲסֹדְךָ הִ' יט שְׂרָעַפִּי — בְּעֵינַי, הַרְהוּרִי לְכַבִּי
 בָּרַב שְׂרָעַפִּי בְּקֶרְבִּי... — בַּשָּׁעָה שֶׁרָעִינִי וְגִזְוּ מִתְבָּכִים בְּקֶרְבִּי, תִּנְחֹמֵמֶיךָ מִשְׁעִשְׁעִים
 (מְרַגְעִים וּמְשַׁמְּחִים) אֶת נַפְשִׁי: אֲנִי בּוֹסֵם בְּךָ וּמִתְנַחֵם וּמוֹצֵא רוּחָה לְנַפְשִׁי. כ הִיחְבְּרֶךָ
 כֶּסֶף הַחוֹת — הִתְחַבֵּר אֵלֶיךָ מוֹשֵׁל יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף הַחוֹת, כְּלוּמָר אֲהֵב בָּצַע וּמִטָּה דִין?
 הַתּוֹכֵל לֵהֲתָ לְאִישׁ בָּזָה לְמִלּוּךְ עַל הָעָם וְלַחַיִּים בָּזָה כְּחֶבֶד לֶךָ? הַחוֹת — רָדִישֶׁת בָּצַע.
 יוֹצֵר עֲמָל עַלִּי חֶק — הָעִשָּׂה אֶת הָאוֹן לְחֶק וּלְמִשְׁפָּט, וְהוּא מוֹסֵב אֶל הַתְּרוּו
 הָרָשׁוֹן: הֵאֵם לְאִישׁ אֲשֶׁר בָּזָה, שֶׁעָמַל וְאֵן מִשְׁפָּט לוֹ, תִּתֵּן לְמִשְׁוֹל בְּאֶרֶץ? עֲמָל —
 שֵׁם נִרְדָּף לְאוֹן בְּהִרְבֵּה מְקוֹמוֹת. כא יִגְדּוּ — יִאֲסֹפוּ גִדּוּדִים לְצוֹר אֶת נַפֶּשׁ הַצַּדִּיק.
 וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ — יִרְשִׁיעוּ נָקִיִּים מִעוֹן וּשְׂוֹכִים בָּזָה דָם נָקִי. כב וַיְהִי ה' לִי
 כְּמִשְׁגָּב... — אֲבָל הִ' הָיָה לִי לְמִשְׁגָּב וּלְמַחְסֵה (נִרְאָה) שְׁהִדְבָּרִים מְכֻנָּה לְמַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה.

סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.

כִּי גָדוֹל יי וּמַהֲלֵל מְאֹד,

נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים.

כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים,

וַיַּעֲשֵׂה שָׁמַיִם עֲשֵׂה.

הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ.

הָבוּ לַיי, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים,

הָבוּ לַיי כְּבוֹד וְעֹז.

הָבוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ,

שְׁאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו.

הִשְׁתַּחֲווּ לַיי בַּהֲדָרֶת קֹדֶשׁ,

חִילוּ מִפְּנֵיו כָּל הָאָרֶץ.

אָמְרוּ בַגּוֹיִם יי מֶלֶךְ,

אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תָּמוּט,

יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים.

יְשׁוּמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,

יִרְעֻם הַיָּם וּמִלֵּאוּ.

מקרא מפורש

(ה) אֱלִילִים — אֱלֹהִים שְׁוִיָּה, אֱלִילִי שְׁמָהּ, הַכֵּל אֵין מוֹעִיל בָּהֶם. (ו) הוֹד וְהָדָר — יַפְעָה וְתַפְאֶרֶת. (ז) הָבוּ — תָּנוּ. (ח) תִּכּוֹן — עֲזָן לְמַעֲלָה צִ"א א. יָדִין — יִשְׁפּוּט. בְּמִישְׁרִים — בְּיֶשֶׁר, בְּצִדִּיק. (י) יִרְעֻם — יִדְעֻשׁ. וּמִלֵּאוּ — וְכִי כֹה יִשְׁמְלֵא אֹתָהּ. בַּל אֲשֶׁר בִּי.

- הַיּוֹם אִם בִּקְלוֹ תִשְׁמָעוּ.
 ח אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם כַּמְרִיבָה,
 כִּיּוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר.
 ט אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם,
 בַּחֲנוּנֵי גַם רָאוּ פַעְלִי.
 י אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר,
 וְאָמַר עִם תַּעֲזִי לִבִּי הֵם,
 וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכִי.
 יא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי,
 אִם יִבְאוּן אֶל מְנוּחָתִי.
 צו
 א שִׁירוּ לִי שִׁיר חֹדֶשׁ,
 שִׁירוּ לִי כָל הָאָרֶץ.
 ב שִׁירוּ לִי, בָּרְכוּ שְׁמוֹ,
 בַּשָּׁרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ.

מקרא מפורש

עֲלֵיהֶם. הַיּוֹם אִם בִּקְלוֹ תִשְׁמָעוּ—גַּם הַיּוֹם, גַּם בְּשָׁנָה זוֹ תִהְיוּ יִקְרִים וְחַבִּיבִים לַפָּנִיּוֹת.
 ח אֵל בַּק תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלוֹ. (ח) כַּמְרִיבָה, כִּיּוֹם מִסָּה — כַּאֲשֶׁר תִּקְשׁוּנָם אֶת לִבְכֶּם
 בַּמְרִיבָה, כְּכִיּוֹם הַמַּעֲשֶׂה שֶׁהָיָה בַּמִּסָּה, וְהַכֹּנֶה עַל עֵינֵי מִי מְרִיבָה, שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו (שְׁמוֹת
 י"ז ו') עֲיָקָא שֵׁם הַמָּקוֹם מִסָּה וּמְרִיבָה. (ט) גַּם רָאוּ פַעְלִי — גַּם רָאוּ אֶת הַעֲשֵׂה
 שֶׁעָשִׂיתִי אִתָּם בְּשִׁבְלֵי הַסָּאָם זֶה, כַּמְבֹאֵר בַּחֲרוֹז תְּשַׁנִּי. (י) אַרְבָּעִים שָׁנָה — אַרְבָּעִים
 שָׁנָה שֶׁהָיוּ תוֹעִים בַּמִּדְבָּר עַד אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל הָאָרֶץ. אָקוּט בְּדוֹר — קָצָתִי, קָצָה
 נִפְשִׁי בְּדוֹר הַזֶּה, קָשָׁה הָיָה לִּי לְשִׁאתוֹ. אָקוּט — עֲתִיד תַּחַת עֲבֶר, וְהוֹרָאת קוֹם כְּמוֹ
 קוּץ. (יא) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי — אֲשֶׁר בְּעִבּוֹר וְהִנֵּשְׁבַעְתִּי. אֶל מְנוּחָתִי — אֶל מָקוֹם
 הַמְנוּחָה שֶׁיַּעֲדֵתִי בְּשִׁבְלֵי.

צו. (ב) בַּשָּׁרוּ — סִפְרוּ, הַגִּירוּ. מִיּוֹם לְיוֹם — יוֹם אַחֵר יוֹם, הַמִּיד.

(*) ואפשר לפרש: אף עפ"י שראו את פעלי, כלומר, את הגדולות אשר עשיתי להם.

אֶהְבֵּי יי, שְׁנאו רַע,
שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם.
אוֹר זָרַע לַצַּדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב שְׂמֻחָה.
שְׂמֻחו צַדִּיקִים בְּיַי וְהוֹדוּ לַזִּכֹּר קִדְשׁוֹ.

מְזֻמָּר שִׁירוֹ לַיִי שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה,
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קִדְשׁוֹ.
הוֹדִיעַ יי יְשׁוּעָתוֹ,
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ.
זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל,
רָאוּ כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
הִרְיעוּ לַיִי כָל הָאָרֶץ, פָּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזָמְרוּ.
זָמְרוּ לַיִי בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמָרָה.
בַּחֲצֻצּוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יי.
יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ, תִּבְלֵ וּיִשְׁבִּי בָהּ.
נִהְרוֹת יִמְחֲאוּ כָף, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ.

מקרא מפורש

בְּגִדְוָתֶיךָ עַל כָּל אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. אֶהְבֵּי ה'... נֶשׂ מִנִּפְתָּחִים אוֹהֵב ה' שְׁנֹאֵי רַע, וְעַל פִּי נֹת
הוא מִקְבִּיל נֶפֶשׁ אֵל שְׁנֵי בְּתֻרִיִּים הַבָּאִים אַחֲרָיו. (יא) זָרַע — מַפְזֵר, פְּרוֹשׁ לְרַנְּנוֹ
מִכָּל עַבְרָה, נִכְסֵן לִפְנֵי כָּל מָקוֹם. וְלִישְׁרֵי לֵב שְׂמֻחָה — וְלִישְׁרֵי לֵב נִכְוֶה הַשְׂמֻחָה.
צַח. (א) הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ — שְׂאֵינוֹ זָקֵק לְעֻבַּת זֶר, אֵלָּא יְמִינוֹ וְזָרַע
קִדְשׁוֹ הֵיא שְׂהוֹשִׁיעָה לוֹ. (ב) צְדָקָתוֹ — נִשְׁעוֹ. (ג) וְאַמוּנָתוֹ — וְהַכְּסָחוּתוֹ שְׂהוֹא
נִאֲמָן לָהּ: אֲמוּנָה הֵיא שְׂמִירַת הַתְּבַסְחוֹת (שְׂרִייהוּס). (ד) פָּצְחוּ — פָּתְחוּ פֶה בְּרִנָּה וְצִהְלָה.
(ח) יִמְחֲאוּ כָף — נִכְסֵן כָּף אֵל כָּף מִרְבִּי שְׂמֻחָה וְהַתְּפַלְלוֹת, וְהוֹשִׁיעָה מְלִיצָה זוֹ עַל
בְּנִהְרוֹת, מִפְּנֵי שְׁגָלֵי הַמַּיִם הַשּׁוֹפְכִים וּמִשְׂמִינִים קוֹל הַמִּנָּה כְּמוֹ מַכִּים זֶה אֶת זֶה.

- יב יַעֲלֹז שׁוֹדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ,
אֹז יִרְגְּנוּ כָּל עַצֵּי יַעַר.
- יג לִפְנֵי ה' כִּי בָא, כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ,
יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעֲמִים בְּאִמּוֹנָתוֹ.
- צו
- א יי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים.
ב עֵנָן וְעַרְפֶּל סְבִיבָיו,
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסָאוֹ.
- ג אֵשׁ לִפְנֵי תֵלֶךְ וּתְלַהֵט סְבִיב צָרָיו.
- ד הָאִירוּ בִּרְקִיו תֵּבֵל, רָאֲתָה וַתַּחַל הָאָרֶץ.
- ה הָרִים כְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי,
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ.
- ו הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ, וּרְאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ.
- ז יִבְשׂוּ כָּל עֲבְדֵי פֶסֶל, הַמֵּתֵהֱלִילִים בְּאֲלִילִים,
הַשֹּׁתְחוּ לֹא כָּל אֱלֹהִים.
- ח שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן, וַתִּגְלֶנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה,
לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יי.
- ט כִּי אַתָּה יי עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ,
מְאֹד נִעְלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים.

מקרא מפורש

צו. א) יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים — יִשְׁמְחוּ יוֹשְׁבֵי הָאֲיִים הַרְבֵּי, כִּי ה' יִשְׁפֹּט
אוֹתָם בְּצֶדֶק. מִכּוֹן כְּסָאוֹ — מִמְּקוֹם הַיִּסּוֹד שֶׁכָּסֵּא נִכּוֹן עֲלֵיהֶם. ד) וַתַּחַל — וַתִּרְגְּנוּ.
ח) בְּנוֹת יְהוּדָה — עַרְיָה יְהוּדָה. ט) מְאֹד נִעְלִיתָ — עֲלָה אַתָּה חֲרֵבָה עַד אִין חֲקַר

ז בַּעֲמוּד עֵינַי יִדְבֹּר אֵלֵיהֶם,
שָׁמְרוּ יְעֻלְתִּי וְחֹק נָתַן לְמוֹ.
ח יי אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה עֲנִיתָם,
אֵל נֶשֶׂא הֵייתָ לָהֶם וְנִקָּם עַל עֲלִילוֹתָם.
ט רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לָהֶר קִדְשׁוֹ,
כִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ.

ק

א מְזֻמָּר לְתוֹדָה:
הֲרִיעוּ לַיי כָּל הָאָרֶץ.
ב עֲבְדוּ אֶת יי בְּשִׁמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה.
ג דַּעוּ כִּי יי הוּא אֱלֹהִים,
הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ,
עֲמוּ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ.
ד בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חִצְרָתוֹ בְּתִהְלָה,
הוֹדוּ לוֹ, בָּרְכוּ שְׁמוֹ.
ה כִּי טוֹב יי לַעֲוֹלָם חֶסֶדּוֹ, וְעַד דֹּר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ.

סולא כתיב

מקרא מפורש

(ח) אֵל נֶשֶׂא — אֵל סוֹלֵת. וְנִקָּם עַל עֲלִילוֹתָם — וְנִגְשׁ עַל כָּל רָעָה שֶׁנִּשְׁשֶׁתָה לָהֶם.
ק. (א) לְתוֹדָה — לְהוֹדִיָּה, לְאָמְרוֹ עַל זִכְתִּי תוֹדָה. הֲרִיעוּ — הִדְבְּקוּ מִקְנֵי
אֵל הַמִּקֵּן הַחוּגִי שֶׁהָיָה כִּתְּמָסָה לִפְנֵי תְּהִיכָל בְּשֶׁשֶׁת תְּבָאָת תְּקַדְּקוּ. (ב) בְּרִנָּה — בְּרִנָּה.
(ג) וְלוֹ אֲנַחְנוּ — קִנְיָנוּ אֲנַחְנוּ וּמִשְׁעָבָדִים לוֹ. (ה) וְעַד דֹּר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ — וְכָל
דֹּר וָדֹר, לְכָל תְּדוּרוֹת תְּבָאִים (כְּפוֹ "עַד גִּצָּח. כ"ט כ'). קִיבֶת אֲמוֹנָתוֹ. אֲמוֹנָתוֹ — שְׁמִירָת
בְּכִסְתָּהּ (עֵין צ"ח כ').

ט
לפני יי, כי בא לשפט הארץ,
ישפט תבל בצדק ועמים במישרים.

צט

א יי מלך ירגזו עמים,
ישב כרובים תנוט הארץ.
ב יי בציון גדול ורם הוא על כל העמים.
ג יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא.
ד ועז מלך משפט אהב,
אתה כוננת מישרים,
ה משפט וצדקה ביעקב אתה עשית.
ו רוממו יי אלהינו,
ז והשתחוו להדם רגליו, קדוש הוא.
ח משה ואהרן בכהניו, ושמואל בקראי שמו,
קראים אל יי והוא יענם.

מקרא מפורש

צט. א) ה' מלך... לפני ה' אשר תיה למלך על כל הארץ ורגזו כל העמים לפני יושב הכרובים אשר מלך תתנוט הארץ. יושב הכרובים — ראה למעלה ט'. ב. תנוט — תתנוטם, תתנודר. ג) יודו שמך... — יודו לשמך תגדול ותנורא, כי קדוש הוא. ד) ועז מלך — נמשך אל הפסוק הקודם: יודו לעז מלך, למלך השם האהב משפט. אתה כוננת מישרים — הכניעת מישרים בארץ על יסוד חוק וגמולו. ה) רוממו — נשאנו תלנו. להדם רגליו — בנינו לבית המקדש, וכן נאמרו בשם ה' על המקדש ביתנאלי (מ"ג ו'): "מקום פפות בגלי. הדם — ספסל קסן, שרפה. קדוש הוא — מוסב על ה' כמו בפסוק ט'. ו) משה ואהרן בכהניו... ששם הפסוקים האלה (ו ו ח) מלואים הם לפסוק ה: הוא כבאר, כי ה' כונן מישרים בארץ ונשם משפט וצדקה ביעקב על ידי משה ואהרן ושמואל, שהם הפיצו את תורתנו וחקרי. בקראי שמו — אותם שפסדנו את שם ה'.

ז לא יֵשֶׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִיָּה,
 דְּבַר שָׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגֹד עֵינַי.
 ח לְבָקָרִים אֲצַמִּית כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ,
 לַהֲכָרִית מַעִיר יֵי כָּל פְּעֻלֵּי אוֹן.

קב

א תִּפְלֹּה לְעֵנִי כִּי יַעֲמֶה וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ:
 ב יֵי שְׁמָעָה תִּפְלֹתִי,
 וְשׁוֹעַתִּי אֵלַיָּךְ תְּבוֹא.
 ג אֵל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי,
 בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזִנְךָ,
 בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵר עֲנֵנִי.
 ד כִּי כָלוּ בַעֲשׂוֹן יָמַי,
 וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ.
 ה הוֹפָה כַּעֲשָׁב וַיִּבֶשׁ לִבִּי,

מקרא מפורש

אֲשֶׁר בְּאָרְצוֹ. (ז) לֹא יִבּוֹן — לא יתקום. (ח) לְבָקָרִים — בכל בָּקָר וּבָקָר, כְּלוּמַר
 בְּכָל עֵת.

קב. א) תִּפְלֹּה לְעֵנִי — שִׁיר זֶה (עַד פְּסוּק י"ג או י"ד) הוּא כְּמוֹ שְׁנֵי שָׁמַר
 בְּרִאשׁוֹ, אֵךְ פְּרָסִית, לְעֵנִי מֵר נֶפֶשׁ, וְלֹא רָאִמִּית אוֹ צְבוּרִית. כִּי יַעֲמֶה — בְּהִתְעַשֵּׂף לְבוֹ,
 בְּשָׁעָה שְׁלֹבוֹ נִלְחָץ בְּקֶרֶב הַצָּרָה וְגִזּוֹן. שִׁיחוֹ — צִעְרוֹ וְגִזּוֹ. ד) בַּעֲשׂוֹן — כְּמוֹ: בַּעֲשׂוֹן
 כִּי כָלוּ בַעֲשׂוֹן יָמַי — וְיָמֵי חַיֵּי תִלְכוּ בְּהֵר בַּעֲשׂוֹן זֶה, שֶׁהוּא גִזְרָה בְּרוּחַ וְאִיֻּגְזוֹ.
 כְּמוֹקֵד נִחְרוּ — עֲצָמוֹתַי וְקִשּׁוֹ כָּאֵלֹו נִשְׂרָפוּ עַל מִקְדֵּי. מוֹקֵד — מְדוּבַת אֵשׁ. נִחְרוּ —
 נִשְׂרָפוּ מִשֵּׁשׁ חֹר — חָרָה. ה) הוֹפָה כַּעֲשָׁב — לְבוֹ הִכָּה וַיִּבֶשׁ כַּעֲשָׁב הַמִּקְדָּה מִחֵם

קא

לְדוֹד מוֹמוֹר.

א

חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה, לֵךְ יי אֲזַמְרָה.

ב אֲשַׁכִּילָה בַּדֶּרֶךְ תָּמִים, מִתִּי תָבוֹא אֵלַי,

אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לִבִּי בִקְרֹב בֵּיתִי.

ג לֹא אֲשִׁית לִנְגֹד עֵינֵי דָבָר בִּלְעֵל,

עֲשֵׂה סִטִּים שִׁנְאַתִּי, לֹא יִדְבֹק בִּי.

ד לֵב עֶקֶשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי, רַע לֹא אֲדַע.

ה מִלִּשְׁנִי בִסֹּתֶר רִעְהוֹ אוֹתוֹ אֲצַמִּית,

גְּבִהָ עֵינַיִם וְרַחֵב לֵב אוֹתוֹ לֹא אוֹכֵל.

ו עֵינֵי בְּנֵאֲמָנִי אֶרְץ לְשֹׁבֶת עֲמָדִי,

הֵלֶךְ בַּדֶּרֶךְ תָּמִים הוּא יִשְׁרָתֵנִי.

מקרא מפורש

קא. א) לְדוֹד מוֹמוֹר... בשיר זה מכאן תחשבונו בנפש ראשון, בתור מלה ציונה בדרך המוביל אשר הלך בו. חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה — אֲחַבֵּר על אדות התקדוֹת והמשפּט, אשר עלי לעשות למטי. ב) אֲשַׁכִּילָה בַּדֶּרֶךְ תָּמִים — אֲחַקֵּר וְאֲחַפֵּשׂ אֶת דֶּרֶךְ הַיֶּשֶׁר וְהַטּוֹב. "תמים" הוא גם שם ממשם בהודאת תם (ובכן הוא אימר "באמת ובתמים" שופטים ט' ט"ו יט). מִתִּי תָבוֹא אֵלַי — מִתִּי אֲהַצֵּא לִי אֶת הַדֶּרֶךְ הַזֶּה? בִּקְרֹב בֵּיתִי — לא רק לְעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, כי אם גם בִּקְרֹב בֵּיתִי, בְּמִקְדָּשׁ שֶׁאֵין אִדָּם רוֹאֶה אֶת מַעֲשֵׂי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לִבִּי. ג) לֹא אֲשִׁית לִנְגֹד עֵינֵי... דָּבָר בִּלְעֵל נִתְעַב בְּעֵינֵי וְלֹא אוֹכֵל לְחֵבִים עָלָיו. סִטִּים — מַלְשֵׁן שִׂמְהָ, שֶׁהוּא עוֹבֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה. עֲשֵׂה הַמִּים — עֲשֵׂה הַרֵעַ, מַעֲשֵׂי עָלִי. ג) לֵב עֶקֶשׁ — אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ לֵב עֶקֶשׁ, אִישׁ מְרָמֶה. רַע — אִישׁ רַע. לֹא אֲדַע — לא אֲשִׁים לֵב לְדַעַת אוֹתוֹ. ה) מִלִּשְׁנִי — תְּמוּנָה קַדְמוֹנִית: וְהִרְאֵתָה בְּלִשְׁוֹן מִכָּה בְּלִשְׁוֹן אֶת הַעֵהָ. אֲצַמִּית — אֲכַרִּית. גְּבִהָ עֵינַיִם — גִּבָּה, בַּעַל גִּבָּהּ. וְרַחֵב לֵב — אֲשֶׁר לִבּוֹ לֹא נִדְעַ שָׁבַע (וְגַם זֶה לְפִי הַנִּרְאָה לְעֵנֵן גִּבָּהּ). לֹא אוֹכֵל — לא אוֹכֵל נִשְׁוֹא. ו) בְּנֵאֲמָנִי אֶרְץ — בְּאֲנָשִׁים הַנִּאֲמָנִים וְהַשְׂרִים

- יב יָמִי כָצַל נַטְוִי, וְאֲנִי כַעֲשָׁב אִיבֹשׁ.
 יג וְאַתָּה יְיָ לַעֲוֹלָם תֵּשֵׁב, וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר.
 יד אַתָּה תִּקְוָם תִּרְחַם צִיּוֹן,
 כו כִּי יַעַת לַחֲנֻנָּה, כִּי בָא מוֹעֵד.
 כז כִּי רָצוּ עַבְדֶּיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ,
 כח וְאַתָּה עֲפָרָה יִחַנְנוּ.
 כט וַיֵּרְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ,
 יז וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ.
 יח כִּי בָנָה יְיָ צִיּוֹן נִרְאָה בְּכָבוֹד.
 יט פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר,
 כ ולא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם.
 כט תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן,
 כז וְעַם נִבְרָא יִהְלֹל יְיָ.
 כ כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ,

מקרא מפורש

(יא) מִפְּנֵי וְעֹמֶד — כל זה בא לי מִפְּנֵי וְעֹמֶד וְקֶצֶף. כִּי נִשְׁאַחֲנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי — בְּרוּחַ סַעֲרָה כְּרוּם דָּבָר מִן הָאָרֶץ וְנִשְׁאַח אֹתוֹ וּבִשְׁלִיכּוֹ אֶל בְּקִים אַחֵר. (יב) כָּצַל נַטְוִי — כָּצַל נִטְוִי שֶׁבָּעֵת עָרֵכְךָ, שֶׁהוּא כֵּלָה וְאֵיבֵד בְּחִשְׁכָּה. (יג) וְאַתָּה ה'... — מִבֹּאֵן אוֹ מִפְּסוּק י"ד עֲנִין בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְהוּא תִפְלָה אוֹ קֶסֶע תְּפִלָּה עַל שִׁיבַת צִיּוֹן וְהַסְבַּת מִצַּב יִשְׂרָאֵל, אִם נִחְבֵּר פְּסוּק זֶה (יג) לַפֶּה שֶׁאֲחֲרָיו, תְּהִי הוּא שֶׁבִּמְלַח "וְאַתָּה" כְּמִיתְרֵת. (יד) לַחֲנֻנָּה — לְחַנֵּן אִתָּהּ, לְרַחֵם עָלֶיהָ. מוֹעֵד — הַזְמָן. הַמּוֹעֵד. (טו) רָצוּ — חִבְּבָה אֲחֻבָּה. (יח) עֲרֵעַר — עֵץ עָרִם בְּלִי פְרִי וְעֵלִים, עֵץ מְדָבָר. פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר — הִ' פָּנָה אֶל תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא עִם נַע וְזָב וּבִדָּד בְּעֲרֵעַר בְּעֶרְבָה. (יט) תִּכְתֹּב זֹאת... — תִּכְתֹּב הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת בַּסֵּפֶר כְּדֵי שִׁיכְלוּ לַסִּפְקָה לְדֹר אַחֲרוֹן. וְעַם נִבְרָא — הַדּוֹר הַבָּא (רֹאה כ"ב ל"ב).

- כִּי שִׁכַּחְתִּי מֵאֲכֹל לַחֲמִי.
 וּמִקּוֹל אֲנַחְתִּי דְּבִקָּה עֲצָמִי לִבְשָׁרִי.
 ז דְּמִיתִי דְקָצַת מִדְּבַר,
 ח הֵייתִי כְּכֹס חֲרָבוֹת.
 ט שִׁקְדָתִי וְאַהֲיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גִּגַּי.
 כ כָּל הַיּוֹם חֲרָפוֹנִי אוֹיְבִי,
 כז מִהוֹלְלִי בִי נִשְׁבָּעוּ.
 כח כִּי אֶפֶר כִּלְחָם אֲכַלְתִּי
 כט וְשִׁקְוִי בִּבְכִי מִסִּכְתִּי.
 ל מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ, כִּי נִשְׁאַתָּנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי. יא

מקרא מפורש

הַשֵּׁשֶׁשׁ, שֶׁהוּא גָבֹל וְנִכְשׁ — כִּי שִׁכַּחְתִּי... — מִרֵּב צְרוּמִי שִׁכַּחְתִּי לֵאלֹהִי. (ו) מִקּוֹל אֲנַחְתִּי — שֶׁאֲנִי נֹאנֵחַ בְּקוֹל גְּדוֹל. לִבְשָׁרִי — לְעוֹר בְּשָׂרִי (כִּמוֹ "וַיִּחַן אֶת בְּשָׂרוֹ בְּקוֹם"). דְּבִקָּה עֲצָמִי לִבְשָׁרִי — נִעֲשִׂיתִי כְּחוֹשׁ כָּל בָּרָא, שֶׁדְּבִקָּה עֲצָמִי לְעוֹרִי. (ז) קָצַת מִדְּבַר... כּוֹס חֲרָבוֹת — כִּינִי עֵיזֹת ("קָצַת" Pelikan בְּתַרְגּוּם הַשִּׁבְעִים וְעַל "כּוֹס" גַּשׁ אוֹמְרִים שֶׁהוּא כִּמּוֹן זֶה, וְגַשׁ אוֹמְרִים בֵּין לִילִית), דְּמִיתִי לְקָצַת מִדְּבַר — דּוֹמָה אֲנִי קָצַת הַמִּדְּבָר, כִּי אֲנִי מִתְבּוֹדֵד וּבְקוֹנֵן תְּמִיד כִּזְהוּ. כְּכֹס חֲרָבוֹת — כְּעוֹף כּוֹס הַשּׁוֹכֵן בְּאֶרֶץ חֲרָבָה. (ח) שִׁקְדָתִי — הָיִיתִי עֹר, שֶׁנִּתִּי נִדְרָה מֵעֵינִי. וְאַהֲיָה... — וְכֵהָ הָיִיתִי כְּצִפּוֹר וּבָרֵד מִחֲבָרָיו וְאָשֵׁב כָּל הַלַּיְלָה בְּדֵד עַל הַגִּגַּי. (ט) מִהוֹלְלִי — (מִלְשׁוֹן: הוֹלָלָת) הַמִּתְלַוְּצִים בִּי, בִּי נִשְׁבָּעוּ — מִשְׁתַּמְשִׁים בְּשִׁמִּי לְשִׁבּוּעָה, שֶׁנִּשְׁבָּעִים וְאוֹמְרִים וְעֹשֶׂה לִּי הֵן, כִּמוֹ שֶׁנִּעֲשֶׂה זֶה, אִם לֹא אֶמֶת בְּפִי. (י) כִּלְחָם — כִּמוֹ: בִּלְחָם. כִּי אֶפֶר כִּלְחָם אֲכַלְתִּי — הָאֶפֶר הָיָה סָמוֹן אֲבִלּוֹת: (וְכֵן לְדָבָר הַזֶּה, מִה שֶׁנִּתְּנָה לְסִבּוֹל בִּיצָה בְּאֶרֶץ בְּעָרִב תִּשְׁעָה בָּאֵב), וְהַמְשׁוֹרֵר אוֹמֵר בְּשֵׁם הָעָנִי הַמִּדְבָּא: כִּי אֲכָלִי כְּעָרִב בְּאֶפֶר, וְשִׁקְוִי מִהוֹלִים בְּהַמְעָה, כְּלוּמָר, חַיִּי אֲבִלִים חַיִּי כָּל הַיּוֹמִים. אֲכַלְתִּי — עָבַר בְּקוֹם הָיָה כְּמִנְהַג תִּלְשׁוֹן בְּרֵב מֵאֶמְרֵי הַמִּלִּיצָה וְתִשְׁרִי שִׁבְבִּיקְרָא. וְשִׁקְוִי — כִּמוֹ: וְשִׁקְוִי. מִסִּכְתִּי — מִנִּיתִי, עֲרִבְתִּי: אֲנִי מִוֹג שִׁקְוִי בְּדִמְעָתִי.

בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ, וְזֶרַעַם לִפְנֶיךָ יִכּוֹן.

כט

קג

דָּרֹד:

א

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קֶרְבִּי אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ.

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְאֵל תִּשְׁכַּחֲתִי כָּל גְּמוּלָיו.

הַסִּלַּח לְכָל עֲוֹנֵכִי, הֲרַפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי.

ג

הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי, הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים.

ד

הַמִּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ,

ה

תַּתְּחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר בְּעוֹרֵיכִי

עֲשֵׂה צְדָקוֹת יי וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׂוּקִים.

ו

יֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה,

ז

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־לִוְתָיו.

רַחוּם וְחַנוּן יי, אֶרֶךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד.

ח

מקרא מפורש

בלי כל שנוי. (כט) בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ — אף אם אֲנִינִי לא נִקְּחָה עוֹד בְּעֻלּוֹת לְאָרֶץ אֲבוֹתֵינוּ, יִשְׁכּוּ בְּנוֹנוּ אֵל הָאָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ בָּהּ. לִפְנֵיךָ יִכּוֹן — יִתְקַם וְיִתְחַזַּק לִפְנֶיךָ.

קנ. א) קֶרְבִּי — כָּעֵי, וְהִכְנַחְתָּ: כָּל אֲשֶׁר בְּקֶרְבִּי. וְכָל קֶרְבִּי... — כָּל חוּשֵׁי וּמַחֲשַׁבוֹתַי וְיִתְּלוּ אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ. ב) כָּל גְּמוּלָיו — כָּל מַעֲשָׂיו. ג) עֲוֹנֵכִי — עֲוֹנוֹתַי.

הַסִּלַּח קְדֻמוֹתַי אוֹ אֲדֻמוֹתַי וְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי וּמִזִּים. אֲחֵרוֹת כָּאלֹהֵי. הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי — הַגּוֹאֵל אֶת חַיֶּיךָ מִסַּכְּנַת מוֹת לְכָל תִּרְדֵּי שַׁחַת. הַמַּעֲטָרְכִי — הַמַּעֲטָר אוֹתְךָ, הַמְּסֻבֵּב אוֹתְךָ בְּחֶסֶד וְרַחֲמִים. ה) עֲדֶיךָ — פָּאֲרֶךְ, יָפוֹה, וְכִנְרָאָה וְכֵן פֹּה עַל הוֹד הַעֲלֻטִּים וְהוּא גִרְדָּה עִם הַשֵּׁם "נִעְוִירִים" שֶׁבְּחֵצֵי הַחֲרוֹז הַשֵּׁנִי. הַמִּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ — הַמִּשְׁבִּיעַ אֶת גִּעְיוֹנְךָ בְּכָל טוֹב.

תַּתְּחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר... — כְּנֶשֶׁר הוּא, שְׁנוּעִית כְּנָפָיו מִתְחַלְפֹּת בְּכָל שָׁנָה. ב) תַּתְּחַדֵּשׁ אֶת בְּנֵעוּרִים הַדָּשִׁים. ו) וּמִשְׁפָּטִים צְדָקָה. ז) יֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה — הוֹדִיעַ אֶת מִדּוֹתָיו לְמֹשֶׁה, כְּשֶׁעָבַר עַל פָּנָיו וְנִקְרָא: "ח, ה' אֵל רַחוּם" וְכו' (שְׁמוֹת ל"ד י).

ח) אֶרֶךְ אֲפִים — מְאֹרֶךְ אָפוֹ, מִכְתִּין עַד שִׁשִּׁים כְּחוֹמַת מִדְּבָרָה.

- יִי מִשְׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבֵּיט.
 כא לְשִׁמְעֵ אֲנִקֶּת אָסִיר, לְפִתַּח בְּנֵי תְמוּתָהּ.
 כב לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יִי, וּתְהַלְתּוּ בִירוּשָׁלַם.
 כג בְּהִקְבֹּץ עַמִּים יַחְדָּו,
 וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יִי.
 כד עֲנֵה בַדֶּרֶךְ כְּחִי, קֶצֶר יָמִי.
 כה אֹמַר: אֵלֵי, אֵל תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמִי,
 בְּדֹר דֹּרִים שְׁנוֹתֶיךָ.
 כו לְפָנִים הָאֶרֶץ יִסְדֶּת,
 וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמַיִם.
 כז הִמָּה יֹאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד,
 וְכָל־ם כַּבֵּגְד יִבְלוּ,
 כְּלָבוֹשׁ תַּחֲלִיפֻם וַיַּחֲלָפוּ.
 כח וְאַתָּה הוּא, וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

(כ) אֶל אֶרֶץ הַבֵּיט — לראות בקני עמי. (כא) לְפִתַּח — לנמק את מוסרותיהם.
 בְּנֵי תְמוּתָהּ — המוכנים במות. (כב) לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן... — מוסב אל הקיבוץ: חתבת
 ואת לדור אחריו, לבנין וספרו בציון את נפלאות ה' בהקבץ שם עמים יחדיו. (כד) עֲנֵה
 בַדֶּרֶךְ כְּחִי — על פי החבור עם הפסוקים הקודמים בפסוק: עֲנֵה אֶת כְּחִי בְּהִקְבֹּץ
 גְּלוּתִי, אֲבָל קְרוֹב כִּזְוָה שֶׁשֶׁנִּי הַפְּסוּקִים הָאֵלֶּה (כד כה) מְקוֹמָם וְכִזְוָה, בְּחֻלְקֵי הָרָאוֹשׁוֹן שֶׁל
 מִזְכּוֹר זֶה, בְּ"הַפְּלָה לְעֵנִי" וְלֹא בְּהַפְּלָה עַל שִׁיבַת צִיּוֹן. (כה) אֵל תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמִי —
 על תקנתו בחצי ימי. בְּדֹר דֹּרִים שְׁנוֹתֶיךָ — אתה ה', שְׁשֹׁנֵתֶיךָ הֵן לְדֹר דֹּרִים
 (לְעוֹלָם), כִּלֵּא נָא אֶת מִסְפַּר יָמָיו, וְאֵם כּוֹסֵבִים הַדְּבָרִים לֹא עַל יְהוּד כִּי אֵם עַל הָעָם כָּלֹ, בְּכִנְיָה
 שֶׁלֹּא יִבֹּא ה' אֶת הָעָם לִדְרִי כְּלִיּוֹן לְעוֹלָם. (כו) כְּלָבוֹשׁ — בְּכִנְיָה שֶׁהָאָדָם פּוֹשְׁטוֹ
 וַיַּחֲלָפוּ בְּאַחֶר. וַיַּחֲלָפוּ — וַיַּעֲבְדוּ, וַיַּאֲבְדוּ. (כח) וְאַתָּה הוּא — הַעֲבִיד וְקִנְיָם לְעוֹלָם

יט יי בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ,
וּמִדְכוּתוֹ בַּכָּל מִשְׁלָה.

כ בָּרְכוּ יי, מַלְאכָיו גְּבֵרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ,
לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ.

כא בָּרְכוּ יי, כָּל צַבָּאוֹי,
מִשְׁרָתֵי עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ.

כב בָּרְכוּ יי, כָּל מַעֲשָׂיו,
בְּכָל מְקוֹמוֹת מִמִּשְׁלָתוֹ,
בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת יי.

קד

א בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת יי,

יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מָאֹד, הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ.
ב עֲטָה אוֹר כְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה.
ג הַמִּקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו,

מקרא מפורש

לְעוֹלָם תַּעֲמִיד. יט) וּמִדְכוּתוֹ בַּכָּל מִשְׁלָה — שְׁלֹמוֹנוֹ בְּכָל הַיּוֹמִים. מִשְׁלָה — מוֹשְׁלָת, עֶבֶר בְּמָקוֹם הַזֶּה. כ) לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ — הַנְּכוּנִים בְּכָל עֵת לִשְׁמוֹעַ טָה שְׁיִצּוֹם. כא) צַבָּאוֹי — צִבְאוֹת חֵילוֹ, מַלְאכָיו. כב) כָּל מַעֲשָׂיו — כָּל בְּרוּאָיו.

קד. א) בָּרְכֵי נַפְשֵׁי... — תָּקַן הַמְּזַמֵּר תַּאֲדָר גְּדוּלַת ה' הַנִּרְאָה בְּסִבֵּעַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא. גְּדֻלַּת — רִבְבוּת — עֶבֶר בְּמָקוֹם הַזֶּה. ב) עוֹטָה אוֹר — מִתְעַשֶּׂה בְּאוֹר, לֹבֵשׁ אֶת הָאוֹר כְּאֲשֶׁר יִלְבֹּשׁ הָאָדָם אֶת הַשְּׂמֵלָה. נוֹטָה שָׁמַיִם — מוֹתֵחַ פּוֹדֵשׁ אֶת הַשָּׁמַיִם. ג) הַמִּקְרָה — מְקוֹרוֹ קָרָה (פָּעַל) — חִבַּר אֶת קוֹרוֹת הַכּוֹת אֶל הַעֲלִיָּה, בָּנָה אֶת הַתְּקֵרָה. הַמִּקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו — אֲשֶׁר בָּנָה לוֹ אֶת עֲלִיּוֹת הַמַּיִם בְּרִקְנֵי הַשָּׁמַיִם (כְּפִי שְׁנֵאמַר בַּתּוֹרָה: וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין כֶּסֶם לַמַּיִם... וַיִּקְרָא לַקִּיץ שָׁמַיִם). עֲלִיּוֹתָיו — הַעֲלִיּוֹת — הַתְּקֵרִים הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהָיוּ בְּנוּיִם עַל הַגָּזֵת — נִחְשְׁבוּ לַפְּעָמִים יוֹתֵר מִהַכְּתִים שֶׁתְּחַתִּיהֶם.

- ט לא לַנֶּצַח יָרִיב, וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר.
- י לא כַּחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ,
וְלֹא כַּעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ.
- יא כִּי כָגְבָהּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ,
גִּבֹּר חֲסִדּוֹ עַל יְרָאִיו.
- יב כָּרַחַק מִזֶּרֶחַ מִמַּעֲרָב,
הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ.
- יג כָּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם יְיָ עַל יְרָאִיו
- יד כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ,
זָכוֹר, כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ.
- טו אָנוּשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו, כַּצִּיץ הַשֶּׁדָּה בֶּן יָצִיץ.
- טז כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וַאֲיָנָנוּ,
וְלֹא יִכְרְנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ.
- יז וַחֲסֵד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרָאִיו,
וַצְדִּיקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים.
- יח לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזִכְרֵי פִקְדָּיו לַעֲשׂוֹתָם.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

(ט) יִטּוֹר — יִשְׁמַד אֶת עֲבָרָתוֹ. (יא) כָּגְבָהּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ — קִמְדָה מְרִבָּה מְאֹד, קָרַב הַמְּרוֹחֵק אֲשֶׁר בֵּין הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. (גִּבֹּר חֲסִדּוֹ — גִּבֹּל חֲסִדּוֹ. (יד) כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ — כִּי הוּא יָדָע אֶת אֵיפֶן יִצְרָתֵנוּ, שֶׁנִּצְרָנוּ מֵעַפָּר, וְיֵשׁ מִבְּאֵרִים: יִצְרָנוּ — מִתְּשֻׁבּוֹת לִבֵּנוּ, שֶׁהֵן הֶכֶל וְאֵנוּ. (יב) כָּרַחַק — הַמְּרִיבָה מֵעוֹל, גָּלוּי וְיָדָע לִפְנֵי תְּמִיד. (טו) כַּחֲצִיר — שֶׁהוּא נִיבֵל מֵחַיָּה. (טז) כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ — כַּחֲצִיר, וְהוּא מְתִיבֵשׁ וַאֲיָנָנוּ עוֹד. (יז) וְלֹא יִכְרְנוּ — וְלֹא יִרְאֶהוּ, וְלֹא יִמְצָאֶהוּ. (יח) וַצְדִּיקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים —

(*) וְיֵשׁ מִנְּסֻחִים: גִּבָּה חֲסִדּוֹ, וְזֶה מִתְּאִים גַּם אֶל הַחֲרוּזֵי הָרִאשׁוֹן גַּם אֶל הַחֲרוּזֵי הַבֵּא אַחֲרָיו.

- בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּ.
 יא יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׁדִי,
 יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם.
 יב עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּ,
 מִבֵּין עֶפְאִים יִתְּנוּ קוֹל.
 יג מִשְׁקָה הָרִים מַעְלִיּוֹתָיו,
 מִפְּרִי מַעְשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ.
 יד מִצִּמִּית חֲצִיר לִבְהֶמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.
 טו וַיֵּן יִשְׁמַח לֵב־אָנוּשׁ
 לְהַצְחִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן,
 וּלְחֵם לֵב־אָנוּשׁ יִסְעֵד.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

תחמת האדמה ויהיו למענים ונחרות, להשקות את האדמה ולהצמיחה. (יא) וישקו כל חיתו שדי — תחלים משקים את כל חית השדה. וישברו — יבקשו. וישברו פראים צמאם — הפראים, חמורי תבר, משקמים צמאם בהם, ותכננה על כל בהמות היער. (יב) עליהם עוף השמים ישכון — על יד הנחלים. וישכנו הצפרים בענפי העצים. עפאים — ענפים (תחיד עפי). ויתנו קול — יצפצפו. (יג) משקה הרים מעליותיו — משקה את ההרים מקראם מושבו, ותכננה על הגשמים. מפרי מעשיך — מוסב, כנראה, על הגשמים, אבל כל חלקי הבריאה וחיונותיה יבקנים במליצת המקרא מעשי ה', כפעולות ה' וכיוצא בזה. (יד) ועשב... — ועשב מוריע ובע, שהוא זקוק לעבודת האדם, כדי להוציא ממנו מאכל. (טו) ויין ישמח לבב אנוש — יצמים את תינו (כלומר את התפנים), תכשמת את תלב. להצחיל פנים משמן —

(*) ויש מפרשים גם את סוף הפסוק על הבהמה: ועשב לבהמה הנחוצה לאדם לעבודתו.

- הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ,
הַמְהִילָךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ.
ד עֲשֵׂה מִלְאָכָיו רוּחוֹת, מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לֵהט.
ה יִסַּד אֶרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ,
בֵּל תְּמוּט עוֹלָם וָעֶד.
ו תִּהְיוּ כַּלְבוּשׁ כְּסִיתוֹ,
עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם.
ז מִן גִּעְרָתְךָ יִנוּסוּן,
מִן קוֹל רַעְמְךָ יִחְפְּזוּן.
ח יַעֲלוּ הָרִים, יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת
אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדָּתָ לָהֶם.
ט גְּבוּל שְׁמֶתָ בֵּל יַעֲבְרוּן,
בֵּל יִשְׁבוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ.
י הַמִּשְׁלַח מַעֲיָנִים בַּנְּחָלִים,

מ ק ר א מ פ ו ר ש

כי מלבד עליית קיר קטנות היו גם עליית מדרגים (ורמיה כב י). רְכוּבוֹ — טרפנו.
 (ד) מִלְאָכָיו — שלוחיו, מִשְׁרָתָיו. עֲשֵׂה מִלְאָכָיו רוּחוֹת — את הרוחות עֲשֵׂה
 לְמַלְאָכִים וְלִמְשָׁרְתִּים לוֹ. עַל מְכוּנֶיהָ — על יסודותיה. (ו) כַּלְבוּשׁ כְּסִיתוֹ — את
 התהום, את המים אשר בעמק הארץ, כְּסִיתָ בְּאֲדָמָה כְּמוֹ בִלְבוּשׁ. עַל הָרִים יַעֲמְדוּ
 מַיִם — את המים, אשר מלאו את כל הארץ וַעֲמְדוּ גַם עַל הָהָרִים הַגְּבוּהִים, כְּסִיתָ בְּאֲדָמָה.
 (ז) מִן גִּעְרָתְךָ יִנוּסוּן... — מן גִּעְרָתְךָ וּמִקוֹל רַעְמְךָ (תְּכֻנָּה עַל מַאֲזֵר: "יָקוּוּ הַמַּיִם אֶל
 מְקוֹם אֶחָד") נָסוּ הַמַּיִם בַּחֲפוּן הַרֵךְ הָרִים וּבְקַעֲוֹת אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִסְדָּתָ לָהֶם, אֶל הַנְּמִים.
 (ט) בֵּל יַעֲבְרוּן — שֶׁלֹא יַעֲבְרוּ אֶת הַגְּבוּל הַזֶּה, וְהוּא תְּחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם, שֶׁהוּא
 גִּעִין גְּבוּל לָיִם. (י) בַּנְּחָלִים — נַחַל = בְּקָעָה שֶׁנִּישׁ בָּהּ נָהָר אוֹ נְהָרוֹת אֲחֵרִים.
 הַמִּשְׁלַח מַעֲיָנִים... — שֶׁנִּשְׁקוּ הַמַּיִם אֶל הַמְּקוֹם הַמְּיוֹעַד לָהֶם, צוּת עֲלֵיהֶם שְׁלֹכּוֹ הַרֵךְ

כא הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם.

כב תזרח השמש יאספון, ואל מעונתם ירבצון.

כג יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב.

כד מה רבו מעשיך יי,

כלם בחכמה עשית,

מלאה הארץ קניניה.

כה זה הים גדול ורחב ידיים,

שם רמש ואין מספר,

חיות קטנות עם גדלות.

כו שם אניות יהלכון,

לזיתן זה יצרת לשחק בו.

כז כלם אליה ישברון, לתת אכלם בעמו.

כח תתן להם — ילקטון,

תפתח ידך — ישבעון טוב

מקרא מפור

יכא הכפירים שאגים — בפילה ויוצאים תפירים ממענותיהם לבקש טרף. (כב) יאספון — יבנסו אל מעונותיהם. (כג) יצא אדם לפעלו — ואה בשאייר היום, יצא אדם לפעלו (כד) מה רבו — מה גדלו, קניניה — מעשיך, ברואיך. (כה) זה הים גדול — תנה הים הגדול ורחב הימים, הוא ולמד ממנו עד כמה נפלאו מעשי ה', ואין מספר — לאין מספר, שאין מספר לו לרקש הרב, רקש שם קבוצ (ובו בהמה וחייה במקרא). (כו) לזיתן — שם כולל לזניי המנונים הגדולים אשר בים, לשחק בו — לשחק בים, שהוא שיחה בו תנה ותנה ונראה כמשחק בים. (כז) ישברון — יקו, כלם אליה ישברון — גם האנשים עיברי הנסים באניות, גם המנונים ויותר חיות הים, כלם יתנו לזיתך. (כח) תתן להם... — תתן להם את אכלם, והם ילקטוהו, תפתח את ידך להם.

- טו יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְיָ, אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע.
- יו אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ,
- חסידה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.
- יח הָרִים הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים,
- סלעים מְחֹסֶה לְשֹׁפְנִים.
- יט עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים,
- שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ.
- כ תִּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיִהְיֶה לַיְלָה,
- בו תִּרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יָעַר.

מקרא מפורש

וזאת השמן הטוב המצחיל את פני איבוליו ואת הלחם אשר נסעד את הלב. טו) עֲצֵי ה' — הנעים הגבוהים מאד (כמו) הָרִי אל — הָרִים גְּבוּהִים מאד; שְׁלֹחֶת יָתֶּם — לַחֲבֶה גְדוֹלָה, וְעֵד בְּאֵלָהּ. יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' — הנעים הגבוהים וְשָׁבְעוּ מִן הַמֶּסֶר. אֲשֶׁר נָטַע — אֲשֶׁר שֶׁהִכְנִיחָה, אֲשֶׁר נָטַע אֹתָם. אֱלֹהִים עֵד בְּרֵאשִׁית בְּרִיאַת הָעוֹלָם. כ) אֲשֶׁר שָׁם — על עֲנָפֵי הַנְּעִים הַגְּבוּהִים. חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה — הַחֲסִידָה הַבִּינָה אֶת קִנָּה עַל הַבְּרוּשִׁים. חֲסִידָה — הַעֹף שֶׁמֵּאֲרָךְ (וְנִקְרָא) בָּשָׂם זֶה עַל אֲמוֹנָתוֹ לְבַת זִוגוֹ וְלֹאֲבִדָּתוֹ. בְּרוּשׁ — עֵץ מְיֻנִּי הָאֶרֶץ (צִיפ־עֵסֶם). יח) הָרִים הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים... — הוּא שֶׁעֲשֵׂה הָרִים גְּבוּהִים לְמַחֲסֶה לַיַּעֲלִים וְסִלְעִים לְמַחֲסֶה לְשֹׁפְנִים: בֵּינוֹן שֶׁהוּבֵר הַבִּשּׁוּר אֶת הַעוֹפֹת הַמְּקַנְנִים עַל הָעֲצִים הַגְּבוּהִים, הוּא בִּזְכִּיר גַּם חֵיל אֲחֵדוֹת מִן הַמְּצוּיֹת עַל הָהָרִים הַגְּבוּהִים וּמִבְּרֵךְ בָּהֶן, כְּאֵלּוּ בִּשְׁלֵל בְּרָא ה' אֶת הָהָרִים הַגְּבוּהִים וְאֶת תַּפְלִיטָם, בִּשְׁבִּיל שֶׁתִּמְצָאנָה תְּחִילַת הַתְּכִיבֹת הָאֵלֶּה מֵעֵין וּמִחֶסֶד לָהֶם (וּמִכְנָשׁ בִּעֵינֵן פִּיטֵי כֹנֶה גַּם בַּמֶּסֶךְ הַקִּדֹּם עַל הַבֵּר הַעוֹפֹת הַבּוֹנִים לָהֶם קֵן אוֹ כֵּת עַל הָאֲרוֹנִים). לַיַּעֲלִים — יַעֲלֵם שָׁם תִּיהַ מְיֻנִּי הַצִּבְאִים Steinbock, וּמִשְׁעָרִים, שֶׁנִּקְרָא כֵּן עַל שֶׁהוּא רָגִיל לִקְפֹץ וְלַעֲלֹת הָרִים וְסִלְעִים. לְשֹׁפְנִים — בְּחִיר שֶׁנָּה, הוּא תְּחִיָּה הַכְּרִמָּנִית Kaninchen. יט) לְמוֹעֲדִים — לְקַבֵּץ עַל פִּי אֶת הַמִּוֹעֲדִים (הַמְּגִיד שֶׁבִּיטִים יְדִיעִים בְּחֻדָּשִׁים שְׁנִיִּים). יָדַע מְבוֹאוֹ — יָדַע, שֶׁיָּדַע בְּדִיק אֶת זֶמַן שֶׁקִּיעָתוֹ. כ) תִּשֶׁת חֹשֶׁךְ — אֲחֵרֵי שֶׁקִּיעַת הַשֶּׁמֶשׁ. בו תִּרְמַשׁ... — בְּלִילָה מְשֻׁמָּת חֵיל הַמֶּסֶד.

קה

- א הודו לַיְי קראו בשמו,
הודיעו בעמים עלילותיו.
ב שירו לו, זמרו לו,
שיחו בכל נפלאותיו.
ג התהלכו בשם קדשו,
ישמח לב מבקשי יי.
ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד.
ה זכרו נפלאותיו אשר עשה,
מפתיו ומשפטי פיו.
ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו.
ז הוא יי אלהינו, בכל הארץ משפטינו.
ח זכר לעולם בריתו,
דבר צוה לאלף דור.
ט אשר כרת את אברהם

מקרא מפורש

קה. (א) הודו לה'... מזמור הודיה שיש בו גם תוכחת מוסר. בעמים — בין העמים. עלילותיו — מעלליו מעשי נפלאותיו. (ב) שיחו... — דברו בהם, הזכירו נפלאותיו (ה' לזה). (ג) התהלכו בשם קדשו — התפארו בשם קדשו, שיש להם קנן ומישיב כזה. (ד) ועזו — וגדלוהו; דרשו את ה' והתבוננו במעשי נפלאותיו. (ה) ומשפטי פיו — את המשפטים אשר אמר לעשות ונעשה באויביו. (ו) זרע אברהם עבדו — נמשך אל המסוק הקדש; זכרו כי זרע אברהם אתם, בני יעקב, אשר בקם בחר לו יעקב. (ח) זכר לעולם בריתו — את הברית אשר כרת עם אבותינו וזכר הוא לעולם עד אפפי דורות. (ט) אשר כרת את אברהם — את הברית, אשר כרת

- כט תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ — יִבְהִלֶנּוּ,
 תִּסְפֶּה רוּחָם יִגְוְעוּן, וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן.
 ל תִּשְׁלַח רוּחֲךָ — יִבְרָאוּן,
 וּתְחַדֵּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה.
 לא יְהִי כְבוֹד יי' לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יי' בְּמַעֲשָׁיו.
 לב הַמְבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד,
 יַגַּע בַּהֲרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
 לג אֲשִׁירָה לַיי בְּחַיִּי,
 אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי.
 לד יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמֵּחַ בִּי.
 לה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ,
 וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם,
 בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי' הַלְלוּיָהּ.

מקרא מפורש

וַיִּשְׁבְּעוּ כָּל טוֹב. (כט) תִּסְתִּיר רוּחָךָ — תִּסְתִּיר רוּחְךָ אֵלֶיךָ אֶת רוּחְךָ, תִּסְתִּיר מִפָּנֶיךָ אֶת נִשְׁמַת חַיִּיךָ. (ל) תִּשְׁלַח רוּחֲךָ... — תִּשְׁלַח מַלְאָכְךָ רוּחַ חַיִּים — בְּאֵהָרִים יִבְרָאוּן תַּחְתִּיָּהֶם (וּבְנִרְאָה יִבְנוּן הַמִּשְׁוֹרֵר לְחַיִּימוֹת הַסָּבֵעַ וּבְעָלֵי הַחַיִּים בְּתַקְוַת הַשָּׁנָה הַשְּׁנוֹת: תִּסְתִּיר אֵלֶיךָ אֶת רוּחְךָ בְּיָמֵי הַחֹדֶשׁ, וְכָל־יָמֵינוּ וְיָמֹתֵינוּ: תִּשְׁלַח מַלְאָכְךָ רוּחַ חַיִּים בְּיָמֵי הָאָבִיב, וּבְרוּיָם חֲדָשִׁים יִבְרָאוּן לְחַדֵּשׁ פָּנֵי הָאֲדָמָה). (לא) יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם — כְּדֵי הַפֶּסֶק יִתְמוּ כְבוֹד לַה'. (לב) הַמְבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד — בְּחִירוֹ זֶה יִבְנוּן הַמִּשְׁוֹרֵר, בְּנִרְאָה, לְרַגְזֵיכֶם הָאֲדָמָה (רַעַשׁ הָאָרֶץ, זִנְזָה) וּבְתֵאָר אֶת הַחַיִּיִּין בְּנִרְאָה בְּהַבֵּטוֹ שֶׁל אֵל וְיָמֵם, בְּשָׁעָה שֶׁהוּא כּוֹסֵם עַל עוֹלָמוֹ. וַיַּעֲשֶׂנוּ — יַעֲלוּ אֵשׁ וְעָשָׁן רַב, וְהוּא חַיִּיִּין תְּרֵי מִשְׁרָפָה (הַיִּלְקִינִים). (לג) בְּחַיִּי — כָּדֵי וְכֵן שְׁאֵנִי חַי, וְכֵן "בְּעִידִי". (לד) יַעֲרֹב — יִתְמַק, יִנְעָם. (לה) יִתְמוּ — יִכָּלֶה, יִשְׁכָּחוּ מִן הָעוֹלָם. חֲטָאִים — חוֹסָאִים (עַל פִּי מִשְׁקַל בְּנִבְיָס).

- יז שֶׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד בַּמִּכָּר יוֹסֵף.
 יח עֲנוּ בַכֶּבֶל רִגְלוֹ, בְּרוֹזַל בָּאָה בִּנְפֹשׁוֹ.
 יט עַד עֵת בָּא דְּבָרוֹ, אָמַרְתָּ יְיָ צִרְפָּתָהּ.
 כ שֶׁלַח מַלְאָךְ וַיְתִירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ.
 כא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ.
 כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בִּנְפֹשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲכֵם.
 כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים, וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם.
 כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצָּרָיו.
 כה הִפָּךְ לֵבָם לְשֹׂנְאֵ עַמּוֹ, לְהַתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו.
 כו שֶׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ.

מקרא מפורש

סרגליו כתיב

אֲשֶׁר יוֹבְלוֹ לַסֵּדֶד בּוֹ אֶת לֵבָם. (יח) עֲנוּ בַכֶּבֶל רִגְלוֹ — הַכְּתִיב „רִגְלוֹ” עֲלֵה יָפָה יִתֵּן אֲבֵל גַּם הַקָּרִי „רִגְלוֹ” אֵינוֹ תְּסוּפֶה, שֶׁכֵּן הַכְּתִיב אוֹמֵר (לְכִי־עֲלֶה כ”ו י”ב) „בְּגִלִּי עָמְדָה בְּמִישׁוֹרִי, בְּרוֹזַל בָּאָה נַפְשׁוֹ — אָסְרוּ אִתּוֹ בַּכֶּבֶל בְּרוֹזַל. (יט) עַד עֵת בָּא דְּבָרוֹ — עַד שֶׁבָּא דְּבָרוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁנִּתְקַם פְּתוּרוֹ שֶׁפָּתַר אֶת תְּלוּם פְּרֵעָה, אָמַרְתָּ ה’ צִרְפָּתָהּ — ה’ יֵשׁ בְּפִיו פֶּהֶן נָכוֹן. צִרְפָּתָהּ — צִרְפָּה אוֹתוֹ, אֶת יוֹסֵף: נִתְּנָה לוֹ שֶׁבֶל בְּהִיר. (כ) וַיְתִירָהּ — הִתִּיר אֲסוּרָיו, הוֹצִיא אִתּוֹ עֲבֵדֵי הָאֲסוּרִים, וַיִּפְתַּחְהוּ — רָאָה קֵב, כֵּא.
 כא קִנְיָנוֹ — רְכוּשׁוֹ. (כב) לְאַסֵּר — כִּמוֹ גִּיסֵר, שֶׁהוֹרָאֵתוֹ לְפָעֻסִים אֶף לְלִפְדֵּי, חֲזוֹנוֹת בִּנְפֹשׁוֹ — בְּרָצוֹנוֹ. יַחֲכֵם — וַלְמַדֵּם חֻקֶּיהָ, וַהֲכִינוֹת שֶׁחֵם כִּבְלֵי הָאֶרֶץ וּזְקִנֶיהָ. כִּתָּה שֶׁנֶּאֱבָר: „אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת כָּל זֹאת אֵין נָכוֹן וְחֵם כְּמוֹךָ”. (כג) וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים — וְעַל יְדוֹ נִתְנַלְגַּל הַדְּבָר שֶׁבָּא יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ מִצְרַיִם. (כד) וַיִּפְרֹ — נִפְרָה (הַפְּעִיל מִשְׁרֵשׁ פִּרָּה) הַפָּרָה וַהֲרָפָה אִתּוֹ. וַיַּעֲצֵמָהּ — עֲשֶׂה אִתּוֹ דָּרֵב וַעֲצוּמִים. (כה) הִפָּךְ לֵבָם — אֵין נִתְפָּךְ לֵב הַמִּצְרַיִם לְשֹׂנְאֵ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. לְהַתְנַבֵּל —

- וּשְׁבוּעָתוֹ לַיִּשְׁחָק.
 • וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם.
 יא לֵאמֹר: לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
 חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם.
 יב בְּהִיּוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ.
 יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי,
 מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר.
 יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם,
 וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים.
 טו אַל תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי וּלְנִבְיָאִי אַל תִּרְעוּ.
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ,
 כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׁבַר.

מקרא מפורש

את אברהם. לַיִּשְׁחָק — ליצחק. י) וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק — ואת שבועתו ואת שנשבע ליצחק הקים לחק, לדבר קים עולם. לְיִשְׂרָאֵל — ליַעֲקֹב, שנקרא גם בשם ישראל. יא) לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן ... — מוסב אל פסוק ט: אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ אֶת אֲבֹתָם לֵאמֹר: לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן. חֶבֶל — חלקי. יב) מִתִּי מִסְפָּר — אנשים מעטים. כְּמַעַט — מעט. בְּהִיּוֹתָם בָּהּ — מעט היתה מספרם, וגרים היו שנה מקרוב באו לתהיבם בארץ. יג) וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי — היו נודדים ממקום למקום, ולא היתה להם עוד ישוב תמיד וקבוצה. יד) לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם — גם אז בהיותם עוד מתי מספר גרים וגרים מעט קצת, לא נתן ה' לעשק אותם, וענש מלכים בשבילים (רמז) למעשים המספרים על פניהם ועל אבטלם מלך גרר. וַיּוֹכַח — הוכיח, ענש. עֲלֵיהֶם — בשבילם, בגללם. טו) אַל תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי... — אלהים הוהיר את המלכים וצוה עליהם: אל תגעו לרעה באלה, שגמשהו על ידי ושבועתו להפיץ את חורתי בין כל העמים. טז) וַיִּקְרָא רָעַב — הכונה על הרעב שהיה בארץ כנען בימי יוסף. מִטָּה לֶחֶם — משכן לחם, כל מאכל

- לט **פֶּרֶשׁ עֵינַי לְמַסָּךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה.**
- מ **שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלִי, וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם.**
- כא **פָּתַח צוּר, וַיִּזְבּוּ מִיָּם, הֵלְכוּ בַּצִּיּוֹת בַּהֵר.**
- כב **כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹרֹתָם עֲבָדָיו.**
- כג **וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בַּשָּׁשׂוֹן, בִּרְנָה אֶת בַּחֲרִיו.**
- כד **וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ.**
- כה **בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִבְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ.**

קו

- א **הַלְלוּיָהּ, הוֹדּוּ לַיְי כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.**
- ב **מִי יִמְלֹל גְּבוּרֹת יי, יִשְׁמִיעַ כָּל תַּהֲלָתוֹ.**
- ג **אֲשֶׁרִי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט, עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל יָעַת.**
- ד **זְכַרְנִי יי בְּרָצוֹן עֲמָךְ, פִּקְדָנִי בִישׁוּעָתְךָ.**

סֵלּוֹ כְּתִיב

מ קרא מפורש

א) הָיָה בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֹלֶשׁ וְנֶגֶף. לט) **לְמַסָּךְ** — לִירוּיָהּ סוּכְכָה, לְכַתֵּם כֹּחַם סִימָנִט. (מ) **שָׁאֵל** — שָׁאֵל וַיָּבֵא בְּמִדְבָּר, יְהִי חֵבִיאוֹ לָהֶם אֶת הַשֶּׁלֶי. וְלֶחֶם שָׁמַיִם — הוּא חֶמֶן. מא) **הֵלְכוּ בַּצִּיּוֹת בַּהֵר** — מִי הַצּוּר הֵלְכוּ בְּאֶרֶץ צִיָּה, הָיוּ כְּנָחַר בְּמִדְבָּר. (נד) **וַעֲמַל לְאֻמִּים** — וְכֹשֶׁשׁ לְאֻמִּים: "עֲמַל" וְ"יָגַע" בָּאִים לְפָעִים בְּהוֹרָאת רְכוּשׁ, לְפִי שֶׁהִרְכֹּשׁ הוּא פְרִי יָגַע בְּפִינִם.

קו. א) **הַלְלוּיָהּ...** — מְזִמֵּר וְהַ בְּעֵינָיו חֲכָמִי חֲלִימָה מוֹסֵר דָּבָר בְּרָצָה חֲסִידוֹת בְּרוּחַ מְזִמֵּר עֲשֵׂה. ב) **מִי יִמְלֹל...** — מִי יוֹכֵל לְסַפֵּר וְלַפְלֹט אֶת כָּל גְּבוּרֹת ה'. ג) **עֲשֵׂה צְדָקָה** — כִּסּוּ עוֹשֵׂי צְדָקָה (יְחִיד בְּקִיִּים בָּבִים). ד) **זְכַרְנִי ה'...** — שְׁנֵי חֲפִצִּים הָאֵלֶּה אֵינֶם מְחֻבָּרִים וְהָ עַם בְּהַ שְׁלֹשֵׁתָם וְלֹאֲחִידָם, וְכִנְרָה בָּאוּ פֶה שְׁלֹשׁ בְּקִיִּים, **בְּרָצוֹן עֲמָךְ** — בְּשִׁנְיָה שֶׁתִּבְרָא לְעַמְּךָ, כְּשֶׁתִּפְתָּח אֱלֹהֵי לְחִישִׁיעָה.

- כז שִׁמּוּ בָם דְּבַרִּי אֶתֹתֶיךָ,
וּמִפְתִּים בְּאָרֶץ חָם.
- כח שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,
וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ.
- כט הִפֹּךְ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת דִּגְתָּם.
- ל שְׁרֹץ אֲרָצִים צִפְרֹדָעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם.
- לא אָמַר וַיֵּבֵא עָרֵב, כָּנִים בְּכָל גְּבוּלָם.
- לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אֵשׁ לַהֲבוֹת בְּאֲרָצִים.
- לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנָתֵם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם.
- לד אָמַר וַיֵּבֵא אֲרֶבָה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסֹּפֶר.
- לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצִים, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם.
- לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצִים,
רֹאשִׁית לְכָל אוֹנָם.
- לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל.
- לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם,
כִּי נִפְלָא פֶחֶדָם עֲלֵיהֶם.

מקרא מפורש

סדבריו לתיב

לְבַקֵּשׁ תַּחֲבֻלוֹת מִדָּמָה. (כז) שִׁמּוּ בָם דְּבַרִּי אֶתֹתֶיךָ — יִשְׂאוּ אֶת אִתּוֹת ה' וַיִּזְכְּקוּ
לִפְנֵי פָרְעֹה. (כח) וַיַּחֲשֹׁךְ — וַיַּחֲשֹׁךְ הַחֲשִׁידִי. וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ — תַּפְסוֹת
שֶׁשְׁלַח בָּהֶם לֹא הִקְדּוּ אֶת פִּי שׁוֹלֵחַם, כִּי בָאוּ עֲלֵיהֶם פָּתָאִם. (ל) בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם —
כָּל כֶּךָ נִתְרַבּוּ הַצִּפְרֹדָּגִים, שֶׁמִּלֵּאן גַּם אֶת חֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם. (לז) וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל —

(*) הַנוֹשָׂא הוּא לִפְנֵי הַגִּרָאָה ה', אֲבָל אִפְשָׁר גַּם לַחֲשׁוֹב מֵלֶת "חֲשֹׁךְ" לַנוֹשָׂא,
וְכֵן אִפְשָׁר שֶׁתִּמְנַת הַהַפְעִיל "בְּחֲשֹׁךְ" פֶּעַל עִימַד פֶּה, בְּהוֹרָאת חֲשֹׁךְ, וַאֲיִן לַחֲכִירָע.

- יד וַיִּתְּאוּ תְּאוֹהַּ בַּמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ אֶל בִּישִׁימוֹן.
- טו וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח רוּזֹן בִּנְפֶשָׁם.
- טז וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה בַּמַּחֲנֶה, לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יִי.
- יז תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָךְ, וַתִּכַּס עַל עֲדַת אֲבִירִים.
- יח וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם, לַהֲבִיבָה תִּלְהַט רֹשָׁעִים.
- יט יַעֲשׂוּ עֵגֶל בַּחֲרִב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּסֶּכֶה.
- כ וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בַּתְּבֻנִית שׁוֹר אֲכֹל עֵשָׂב.
- כא שָׁכְחוּ אֶל מוֹשִׁיעָם, עֲשֵׂה גְדֻלּוֹת בְּמִצְרַיִם.
- כב נִפְלְאוֹת בָּאֶרֶץ חָם, נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף.
- כג וַיֹּאמֶר לַהֲשִׁמִּידֵם, לֹאִי מֹשֶׁה בָּחִירוּ עֹמֵד בַּפֶּרֶץ לִפְנֵינוּ, לְהָשִׁיב חַמְתּוֹ מִהַשְׁחִית.

מקרא מפורש

יד) וַיִּתְּאוּ תְּאוֹהַּ בַּמִּדְבָּר — שְׂאֵמְרוֹ: מִי נִאֲכִלְנוּ בָשָׂר, (טו) רוּזֹן — מַלְשׁוֹן רִנָּה וַתִּפְנֶנָּה: חֶסֶד, גִּגֵּת, וַיִּשְׁלַח רוּזֹן בִּנְפֶשָׁם — מִכֶּן לִקְחַת שְׂנֵאִמֶר (במדבר יא לג).
 "וַיִּתְּאוּ תְּאוֹהַּ בַּמִּדְבָּר" — בָּשָׂר מִכֶּן בָּשָׂר בָּשָׂר, (טו) וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה בַּמַּחֲנֶה —
 בָּכֶן לִפְתֹּלֶת קֶרֶב וַעֲדָתוֹ "וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה", (כ) אֶת כְּבוֹדָם — אֶת אֱלֹהֵיהֶם, שְׂחִיבָה
 כְּבוֹדָם וַתִּדְּרֹם, (כג) פֶּרֶץ — שְׂבָר, בָּקָץ בַּחֲמִימָה, עֹמֵד בַּפֶּרֶץ — עֹמֵד בְּמִקְוֵם הַפֶּרֶץ
 רִנָּה עֲלֵיהֶם (וַיִּבְכּוּ עֹמֵד בַּשָּׂעֵת מִלְחָמָה בְּמִקְוֵם הַפֶּרֶץ וּבְגִין עַל הַעִיר מִפְּנֵי הָאוֹיֵב

(*) "קנא..." הוא בכל מקום תביעת עלבון, נקמת כבודו של נעלב, ואלו-
 נאמר "וַיִּקְנְאוּ" היה הכתוב עולה יפה על ה' ומתחבר יפה למה שלפניו ולאחריו.

- ה לראות בטובת בחירך,
לשמח בשמחת גויך,
להתהלל עם נחלתך.
- ו חטאנו עם אבותינו, העוינו הרשענו.
- ז אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך,
לא זכרו את רב חסדיך,
וימרו על ים בים סוף.
- ח וישיעם למען שמו,
להודיע את גבורתו.
- ט ויגער בים סוף, ויחרב,
ויוליכם בתהמות כמדבר.
- י וישיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב.
- יא ויכסו מים צריהם,
אחד מהם לא נותר.
- יב ויאמינו בדבריו, ישירו תהלתו.
- יג מהרו שכתו מעשיו, לא חכו לעצתו.

מקרא מפורש

(ה) בחיריך — בני עמך שבחרת לך. (ו) חטאנו עם אבותינו — חטאנו לפניך גם אנחנו גם אבותינו. (ז) אבותינו במצרים... — אבותינו הראשונים, יוצאי מצרים, לא השכילו להקב את נפלאותיך. וימרו על ים — הקדו את פי אלהים על שפת הים, על שפת ים סוף (שמות י"ד יא-יג). (ח) להודיע את גבורתו — להודיע בעמים את גבורתו. (ט) כמדבר, כמדבר, כאלו לא היה שם ים מעולם, אלא ארץ יבשה וחרבה. (יב) ויאמינו בדבריו... — מכון למה שנאמר: "וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוֹ, אִין יִשְׁרָאֵל מִשֶּׁה וכו'". (יג) מהרו שכתו מעשיו — אחר כך שכתו מהר את מעשיו הנדולים. לעצתו — למצותו; בצר להם לא חכו לדבר ה', כי אם נהקלו על משה ורבו עמו.

לה	וַיִּתְעַרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם.
לו	וַיַּעֲבְדוּ אֶת עֲצֵבֵיהֶם.
	וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ.
לז	וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשִּׂדִּים.
לח	וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי, דָּם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם,
	אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצָבֵי כְנָעַן,
	וַתַּחֲנֹף הָאָרֶץ בַּדָּמִים.
לט	וַיִּטְמְאוּ בַּמַּעֲשִׂיהֶם וַיִּזְנוּ בַּמַּעֲלָלִיהֶם.
מ	וַיַּחַר אֶף יי בַּעֲמוֹ, וַיִּתְּעַב אֶת נַחֲלָתוֹ.
מא	וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם,
	וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׂנֵאֵיהֶם.
מב	וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם, וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם.
מג	פְּעָמִים רַבּוֹת יִצִּילֵם,
	וְהֵמָּה יִמְרוּ בַּעֲצָתָם, וַיִּמְכוּ בַּעֲוֹנָם.
מד	וַיֵּרָא בַּצָּר לָהֶם, בְּשִׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם.
מה	וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרַב חֲסִדָּיו.

חסדו כתיב

מקרא מפורש

(לו) לְמוֹקֵשׁ — שֶׁשֶׁבִּילָהּ נִקְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ. (לז) לַשִּׂדִּים — לְפִי הַנִּרְאָה שֶׁם כָּלָלִי לְאֵלֵילִי תַפְרִיעֲנוּת וְהִרְעָה, שֶׁהָיוּ בְּגֵי הַשָּׁמַיִם הַקְּדוֹנִים מְקַרְבִּים לָהֶם נִפְשׁוֹת אָדָם וְגַם אֶת בְּנֵיהֶם כְּדֵי לִשְׁפֹךְ חַטָּאת. (לח) וַתַּחֲנֹף הָאָרֶץ — נִשְׁתַּחֲוָה הָאָרֶץ, נִשְׁתַּחֲוָה עַל יְדֵי הָרָם הַנָּקִי שֶׁנִּשְׁפָּךְ עָלֶיהָ. (לט) וַיִּזְנוּ בַּמַּעֲלָלִיהֶם — וַיִּסְרוּ כְּאֶחָדֵי ח' בְּמַעֲלָלֵיהֶם הָרָעִים. (מ) פְּעָמִים רַבּוֹת יִצִּילֵם — פְּעָמִים רַבּוֹת הַצִּילֵם, וְהִסָּתָה הַתָּרוּ הַמִּיד אֶת פִּי בַּעֲצָתָם, כִּימָר, בְּשִׁחִירֹת רָבִם הִרְעָה. וַיִּמְכוּ — כִּימָר וַיִּמְסֻהוּ, הִלְכוּ הַלֹּךְ וְחֹסֵד. (מד) וַיֵּרָא — וַיֵּרָא ח' בַּצָּר לָהֶם. אֶת רִנָּתָם — אֶת חֲפָלָתָם. (מה) וַיִּנָּחֵם — עַל הִרְעָה אֲשֶׁר אָבִיר

- כד וַיִּמָּאֲסוּ בָאָרֶץ חֲמֹדָה, לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ.
 כה וַיִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיהֶם, לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יי.
 כו וַיֵּשֶׂא יְדוֹ לָהֶם, לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר.
 כז וּלְהַפִּיל זֶרַעַם בַּגּוֹיִם וּלְזוֹרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת.
 כח וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים.
 כט וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם, וַתִּפְרֹץ בָּם מַגֵּפָה.
 ל וַיַּעֲמֵד פִּינָחָס וַיַּפִּיל, וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה.
 לא וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם.
 לב וַיִּקְצִיפוּ עַל מִי מְרִיבָה,
 וַיִּרַע לַמֶּשֶׁה בַּעֲבוּרָם.
 לג כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ, וַיִּבְטֹא בַשִּׁפְתָיו.
 לד לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים,
 אֲשֶׁר אָמַר יי לָהֶם.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

הַתְּחִלָּה (כד) וַיִּמָּאֲסוּ בָאָרֶץ חֲמֹדָה — קָמוּ אֶל גִּבּוֹן הַמִּדְבָּרִים. (כה) וַיִּרְגְּנוּ — הִתְאַוְּנוּ, קָרְאוּ לְרִיב. (כו) וַיֵּשֶׂא יְדוֹ — לָשׁוֹן שִׁבּוּעָה, נִשְׁבַּע. (כח) וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר — נִתְחַבְּרָה דְּבָקוֹ בְּאֵלִיל בַּעַל פְּעוֹר. וְזִבְחֵי מֵתִים — וְזִבְחֵי אֱלֹהִים מֵתִים (שֶׁנֶּגְדָה לָהֶם יֹאמַר עַל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל «אֱלֹהִים תִּים» (שׁא יו כ"ו, ירמיה י' י"י) וְעַל יִשְׂרָאֵל «גִּי אֵל חַי» (הושע ב' א). כט) וַיִּכְעִסוּ — אֶת הָאֱלֹהִים. (ל) וַיַּפִּיל — (בְּלָשׁוֹן פְּלִילִים) עָשָׂה מִשְׁפָּט בְּמִקְרָאִים אֶת ח' (במדבר כה ח'). (לא) וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה — מִשְׁתַּחֲוֶה זֶה נִחְשָׁב לוֹ לְצַדִּיקָה, לוֹ וּלְזֶרַעוֹ עַד עוֹלָם (ראה במדבר כה י"ג). (לב) וַיִּקְצִיפוּ עַל מִי מְרִיבָה — וַיִּכְעִסוּ אֶת ח' בְּעֵינֵי מִי מְרִיבָה. וַיִּרַע לַמֶּשֶׁה בַּעֲבוּרָם — בְּשִׁבְלִים נִגְשָׁה מִשְׁתָּה. (לג) כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ — כִּי הִמְרוּ בְּגִי יִשְׂרָאֵל אֶת רוּחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, שִׁחֲיוּ בְּלִינִים עָלָיו וְלָכֵן בִּטָּא בַשִּׁפְתָיו «שִׁחֲיוּ בִּגְאֵ הַמִּדְבָּרִים, הֵמָּן תִּפְלֵי הֵן נִצְיֹא רָבִם מִיָּם?» (לד) לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים — אֲחֵרֵי בִיָּם אֵל הַקָּצִי.

- ד תָּעוּ בַּמִּדְבָּר, בִּישִׁמוֹן דֶּרֶךְ,
עִיר מוֹשֵׁב לֹא מִצְאוֹ.
ה רַעֲבִים גַּם צִמְאִים,
נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף.
ו וַיַּעֲקֹוּ אֶל יְיָ בְּצָר לָהֶם,
מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם.
ז וַיְדַרְיֵכֶם בַּדֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשֵׁב.
ח יוֹדוּ לַיְיָ חֲסִדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
ט כִּי הִשְׁבִּיעַ נַפְשׁ שִׁקְקָה,
וּנַפְשׁ רַעֲבָה מִלֵּא טוֹב.
י יֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת, אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוֹזָל.
יא כִּי הִמְרוּ אֲמָרֵי אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ.
יב וַיִּכְנַע בַּעֲמֹל לָבָם,
כְּשָׁלוּ וְאִין עִזָּר.

מקרא מפורש

הַמְזַמֵּר יִדְבֵּר לֹא כְּקוֹיֵן גְּלוּיֹת כִּי אִם בְּנִאוֹת אַנְשִׁים פְּרִטִּים (וְאֲשֶׁר שֶׁהַמִּשְׁחָר מְשֻׁחַ
כְּגִנְדוֹ חֲבוּרוֹת אַנְשִׁים שֶׁנִּמְלְסוּ מֵאֲרָצוֹת שְׁבָיִם מִמְּקוֹמוֹת שׁוֹנִים וְנִדְרָגְנוּ יַחַד בַּמִּדְבָּר וַתֵּעַז
יַחַד יָמִים רַבִּים). וּמִיָּם — הַכּוֹנֵה פֶה וּמִזְמִין, כִּצֵּד דְּרוֹם. (ד) תָּעוּ בַּמִּדְבָּר —
אֵלֶּה אֲשֶׁר תָּעוּ בַּמִּדְבָּר. בִּישִׁמוֹן דֶּרֶךְ — בַּדֶּרֶךְ יִשְׁמִיּוֹן בַּדֶּרֶךְ שֶׁמִּטָּה, עִיר מוֹשֵׁב —
עִיר שֶׁנֶּשֶׁט בָּהּ יֵשֵׁב בְּנֵי אֲדָם. (ה) תִּתְעַטֵּף — תִּתְעַלֵּף, תִּחַלֵּשׁ כִּדְאָה וּמִיָּנוּן. (ח) יוֹדוּ
לַיהוָה חֲסִדוֹ... — הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁהָיוּ בְּצִדָּה גְּדוּלָּה כָּל בָּרָךְ וְנִצְלוּ מִכַּנְהָ, הֵם יוֹדוּ לַיהוָה
עַל חֲסִדוֹ אִתָּם וְעַל נְפִלְאוֹתָיו שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְבָנָיו הָאֲדָם. (ט) שִׁקְקָה — צִמְאָה, תִּשְׁכָּה לָטִים.
(י) יֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת — מִיֹּשְׁבִים בְּמִחְשָׁךְ בְּבֵיתִי תִּפְסֹא. צִלְמוֹת — תִּשְׁכָּה גְּדוּלָּה.
אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוֹזָל — הַמַּעֲנִים הַמְּסוּרִים בְּכָלִי בְּהוֹל. (יא) כִּי הִמְרוּ אֲמָרֵי אֵל —
וְעַל כֵּן בָּאָה עֲלֵיהֶם הַצָּרָה הַזֹּאת. נֶאֱצוּ — בָּנוּ, כִּאֲסוּ. (יב) כְּעֹמֵל — עַל יְדֵי הָעֹמֵל.

וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׁוֹבֵיָהֶם.
 הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם,
 לַהּדוֹת לָשֵׁם קְדֹשֶׁךָ,
 לַהֲשַׁתֵּבַח בַּתְּהִלָּתְךָ.
 בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ.

ס פ ר ח מ י ש י .

קו

א הָדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לַעוֹלָם חֲסִדוֹ.
 ב יֹאמְרוּ גֵּאוּלַי יי אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד צָר.
 ג וּמֵאַרְצוֹת קַבְּצָם,
 מִמִּזְרַח וּמִמַּעֲרֵב, מִצִּפּוֹן וּמִיָּם.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

לַעֲשׂוֹת לַעֲמִידָה. (מו) וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים... — נָתַן רַחֲמִים וְחַנּוּנִים בְּלֵב שׁוֹבֵיָהֶם
 לְכַחַם עֲלֵיהֶם. (מז) הוֹשִׁיעֵנו... — כִּמוֹ שֶׁחֹשֶׁשֶׁת אִיתָנוּ עַד הַנֶּה. לַהֲשַׁתֵּבַח — לַתְּהַלֵּל.

קו. א) הָדוּ... שִׁיר הַדְּבָרָה בְּיָמֵינוּ, יִדְבַּר בּוֹ עַל אֹדוֹת אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ
 בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה וְנִצְלוּ בְּחַנּוּהוּ, שֶׁבִּשְׂבִיל זֶה הָם חִיבִים בְּחִזּוֹר לְהוֹדוֹת לָהּ (וּתְבָנִי הַתְּלִמּוֹד
 אָקִרוּ עַל פִּיו אֲרֻבָּעָה צְרִיכִין לְהוֹדוֹת). ב) יֹאמְרוּ גֵּאוּלַי ד'... — הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּצְּלוּ כִּצְרָה
 בְּעֻזַּת ה' יוֹדוּ נָא לָהּ, וַיִּסְפְּרוּ תַּהֲלוֹתָיו בְּרַבִּים. הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא פְתִיחָהּ, וְנוֹף הַמִּזְמֹר נִחְלָק
 לְאַרְבָּעָה חֲלָקִים: תַּחֲלֵק הָרִאשׁוֹן מִתְּאֵר הוֹלְכִי בְּדִבְרֵי שְׁתֵּנוֹ בְּרַבִּים; הַשֵּׁנִי — אֲמָלִים שֶׁנִּצְּלוּ וְהַשְּׁלִישִׁי
 לְבֵית בְּלָאוֹ. הַשְּׁלִישִׁי — חֲלִילִים מוֹסִלִּים עַל עֲרֵשׁ דָּוִי, שֶׁהֵגִיעוּ עַד שְׁעָרֵי כְּתוֹר הַרְבִּיעִי — אֵת
 מִצֵּב יוֹרְדֵי הַיָּם בְּעֵת הַסְּעָרָה, וְכֵל אֶחָד מֵאַרְבַּעַת הַחֲלָקִים הָאֵלֶּה נִגְמָר בְּמִאֲמַר "יֹדוּ
 זֶה חֲסִדוֹ", וּתְבָנִי הַתְּלִמּוֹד אָמְרוּ בְּשִׂבְלֵי זֶה: "אַרְבָּעָה צְרִיכִין לְהוֹדוֹת: יוֹרְדֵי הַיָּם וְהוֹלְכֵי
 מִדְּבָרִיּוֹת וְחַבּוּשֵׁי בֵּית הָאֲסוּרִים וְחֹלָה שְׁנֵהֲרָפָא". מִיַּד צָר — מִיַּד צָרָה (כִּמוֹ) "כִּצְרָה
 הַתְּהַלֵּל לִי". ג) וּמֵאַרְצוֹת קַבְּצָם — הַפְּסוּק הַזֶּה מְקַשֶּׁה פֶּה לְפִי תְכַנֵּנוּ, כִּי בְּכָל

- כד הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ וַנִּפְלְאוּתָיו בְּמִצּוֹלָה.
 כה וַיֹּאמֶר, וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעְרָה, וַתְּרוֹמֵם גְּלִיו.
 כו יַעֲלֹ שָׁמַיִם, יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת,
 נַפְשָׁם בִּרְעָה תִתְמוּגָג.
 כז יִחוּגּוּ וַיִּנוּעוּ כַּשְׂכוֹר, וְכָל חֲכֻמָּתָם תִּתְּבַלַּע.
 כח וַיַּעֲקֹוּ אֶל יְיָ בַּצָּר לָהֶם,
 וּמִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם.
 כט יָקָם סַעְרָה לְדַמְמָה, וַיַּחֲשׂוּ גְלִיָּהֶם.
 ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ,
 וַיִּנָּחֵם אֶל מַחוּז חֲפָצָם.
 לא יוֹדוּ לִי חֲסִדּוֹ וַנִּפְלְאוּתָיו לְבָנֵי אָדָם.
 לב וַיְרוֹמְמוּהוּ בִקְהֵל עָם,
 וּבְמוֹשָׁב זָקֵנִים יִהְלִלוּהוּ.
 לג יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמַדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן.
 לד אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה, מִרְעֵת יוֹשְׁבֵי בָהּ.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

כד) וַיֹּאמֶר — מוסב על ה' וגו' ונעמד, וַתְּרוֹמֵם גְּלִיו — הפערה רוממה את גלי
 הים. כו) נַפְשָׁם בִּרְעָה תִתְמוּגָג — ונפשם תתמוגג (תפס) בשעה זו מפור.
 כז) יִחוּגּוּ — יקדו, נקצו, גליו וירדו יחד עם אנשיהם. וְכָל חֲכֻמָּתָם — של המלחים
 וינחלו האניה. תִּתְּבַלַּע — תשחת, תאבד, כלומר לא תועיל מאומה. כט) וַיַּחֲשׂוּ —
 וישתקו גליותם — הפונה גליו של הים הנזכר למעלה (ווש מנסחים פה גלי הים).
 ל) וַיִּשְׁמְחוּ — ירדו הים. מַחוּז חֲפָצָם — גבול חפצם, המקום שחפצו לבוא שמה.
 לב) וּבְמוֹשָׁב זָקֵנִים — היו זקני הארץ ונכבדי העם. לג) וּמִצְאֵי מַיִם — מעינות
 מים. לַצִּמְאוֹן — לארץ תהבה וצמאה למים. לד) אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה — ישים ארץ
 מלחה מסוגלת להביא פרי לארץ מלחה אשר לא תצמיח פירות. מלחה — יבשה, שוממה.

- יג וַיִּזְעֻקוּ אֶל יְיָ בַּצָּר לָהֶם, מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
- יד יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וּצְלָמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק.
- טו יוֹדוּ לַיְיָ חֶסֶדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
- טז כִּי שָׁבַר דִּלְתוֹת נַחֲשֶׁת, וּבְרִיחֵי בְרוֹץ גִּדָּע.
- יז אוֹלִים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְּעֹנוּ.
- יח כָּל אֲכָל תִּתְּעַב נַפְשָׁם, וַיִּגִּיעוּ עַד שַׁעְרֵי מוֹת.
- יט וַיִּזְעֻקוּ אֶל יְיָ בַּצָּר לָהֶם, מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
- כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם.
- כא יוֹדוּ לַיְיָ חֶסֶדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
- כב וַיִּזְבַּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בִּרְנָה.
- כג יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֲנִיּוֹת, עָשִׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם רַבִּים.

מקרא מפורש

על ידי הצרה שהביא עליהם. (טז) דִּלְתוֹת נַחֲשֶׁת — של בית הספר. וּבְרִיחֵי בְרוֹץ — שנגעלים בהם את הדלתות ההן. וְכָל זֶה תִּתְּעֹנוּ לְהוֹצֵאתָ מִבֵּית הָאִסּוּרִים. (יז) אוֹלִים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם... — האוֹלִים אשר על פשעיהם ועוונותיהם הם מהעוֹנִים בְּחַלְוִים קָשִׁים. מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם — בשביל דֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם. (יח) כָּל אֲכָל תִּתְּעַב נַפְשָׁם — מפאת מהותם. (כ) וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם — וימלטם מני שחת, מקבר. שְׁחִית — שחת, בור. (כג) עָשִׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם רַבִּים — שמלאכתם, בכך לשוט באניות עלפני הים.

קח

שיר מזמור לדוד.

א

בָּכוֹן לְבִי אֱלֹהִים,

ב

אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה אֵף כְּבוֹדִי.

ג

עוֹרָה הַגִּבֹּל וְכִנּוֹר, אֲעִירָה שָׁחַר.

ד

אֹדֶךְ בְּעַמִּים יי וְאֹמְרָךְ בְּלֹאמִים,

ה

כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסִדְךָ,

וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ.

ו

רוֹמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים,

וְעַד כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ.

ז

לְמַעַן יַחְלִצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.

ח

אֱלֹהִים דְּבַר בְּקֹדֶשׁוֹ:

אֶעֱלֶה, אַחֲלָקָה שָׁכֶם וְעַמְּךָ סִבּוֹת אֲמַדְדָּה.

ט

לִי גִלְעָד, לִי מְנַשֶּׁה,

וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי, יְהוּדָה מַחְקָקִי.

מקרא מפורש

קח. א) שיר מזמור לדוד — מזמור זה מרכיב מהלל שני מזמורים אחרים קודמים לו: בפסוק ב' עד ו' נמצא המזמור נ"ו, ומו' עד סוף — המזמור ס"ו. ב) בָּכוֹן לְבִי — סביר ונבסח לבי. אף כְּבוֹדִי — נפשי אף בפשי תשיר להי. ג) עוֹרָה הַגִּבֹּל וְכִנּוֹר — עורו נבלי ונבנרי לשיר להי. אֲעִירָה שָׁחַר — אעיר ארץ בקרי. ד) לְמַעַן יַחְלִצוּן יְדִידֶיךָ... — הוֹשִׁיעָה נא בימינך ענני לפני ויחלצו אחיביך מהצרה הבאה עליהם. ח) אֱלֹהִים דְּבַר בְּקֹדֶשׁוֹ — בשם קדשו הבסות ה' שיתי לעיר קנני על בן אֶעֱלֶה! סבסח אני, כי בוא יבא דבר ה'. אַחֲלָקָה שָׁכֶם — אחלק לשמי, לאנשי הנאקנים לי, את שכם ואת עמק סבות ואת כל ארץ ישראל ויהודה באמור כפי ס"י. אֲמַדְדָּה — אמד בתכלי כלומה, אחלק. ט) מְעוֹז רֹאשִׁי — מעוז ראשי, קנני עששנב לי. מַחְקָקִי — ששם סלכותי, שרבימי. מַחְקָקִי — בקל תפארה לספל

- יֵשׁם מִדְּבַר לֶאֱגֹם מַיִם, לֵה
וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם.
וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים, לו
וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִרְמִים, לו
וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה.
וַיְבָרְכֵם וַיַּרְבּוּ מְאֹד, לח
וַיִּמְעָטוּ וַיִּשְׁחָו מַעְצָר רָעָה וַיִּגְוֹן. לט
שׁוֹפֵךְ בּוֹז עַל גְּדִיבִים, מ
וַיִּתְּעַם בְּתֵהוּ לֹא דֶרֶךְ.
וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מַעֲוֹנִי, מא
וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפַּחֹת.
יֵרָאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַחוּ, מב
וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ.
מִי חֲכָם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהֵי, מג
וַיִּתְּבוּנֵנוּ חֲסִדֵי יְיָ.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

לט) וַיִּמְעָטוּ וַיִּשְׁחָו... — ואם נִמְעָטוּ וַיִּשְׁחָו עַל יְדֵי שְׁלֹמֹן רַע, וַיִּשְׁפֹּךְ ה' בּוֹז עַל גְּדִיבִים, הֵם מְנַהֲגִי הָעָם וְשִׁרְיָה, וַיִּתְּעַם בְּתֵהוּ לֹא דֶרֶךְ, כְּדֵי שִׁיחֲזֹקוּ הָעַנְיִים וַיַּרְבּוּ כְּצֹאן אֲדָם (כֵּן יִתְבָּאֲרוּ הַחֲרוּזִים כִּפִּי שְׁתֵּם חֲסִדִּים לְפָנָיו, אֲבָל קְרוֹב לְבֹאֵי שְׁחָרוּ לֵישׁ כֹּא פֹה שְׁלֹא בְּמִקְוֵמוֹ, וְכִקְוֵמוֹ הָאֲמִתִּי הוּא אַחֵר חָרוּ מִי, וַיְהִי לָפִי זֶה בְּאִדֵּי הַחֲרוּזִים: ה' שׁוֹפֵךְ בּוֹז עַל גְּדִיבֵי הָעָם וְשִׁרְיָה, נִמְעָטוּ וַיִּשְׁחָו עַל יְדֵי שְׁלֹמֹן רַע וְאֶבְרָהָה, וְלִחְפֹּף אֶת הָעַנְיִים וְהָאֲבִיוֹנִים יִשְׁגֹּב, עַד כִּי יִרְבּוּ וַיִּפְרְצוּ בְּאֶרֶץ, וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ — בְּנֵי עוֹלָה יִסְגְּרוּ אֶת פִּיהֶם, לֹא יִעֲזְבוּ לְדַבֵּר עוֹד סָרָה נֶגֶד ה', מג) מִי חֲכָם... — מִי שֶׁהוּא חָכָם יִתֵּן אֶת לְבוֹ לְשִׁמּוֹ וְלִהְיוֹנוֹ אֶל כָּל מַה שֶּׁנֶּאֱמַר בָּהּ.

- ג וּדְבַרִּי שְׁנֵאָה סִבּוּנִי, וַיִּלְחַמוּנִי חָנָם.
 ד תַּחַת אֲהַבְתִּי יִשְׁטַנּוּנִי, וְאֲנִי תַפְלָה.
 ה וַיִּשְׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה,
 וּשְׁנֵאָה תַּחַת אֲהַבְתִּי.
 ו הַפֶּקֶד עָלַי רָשָׁע,
 וּשְׁטֵן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ.
 ז בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע,
 וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה.
 ח יִהְיוּ יָמָיו מַעֲטִים, פִּקְדָתוֹ יִקַּח אַחֵר.
 ט יִהְיוּ בָנָיו יְתוּמִים, וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה.
 י וְנוֹעַ יָנוּעוּ בָנָיו וְשָׁאֲלוּ,
 וּדְרָשׁוּ מִחֲרֻבוֹתֵיהֶם.

מקרא מפורש

פי רשע דברי חנם ופרטה. (ג) ודברי שנאה סבבני — וידברו שנאה סבבני.
 וילחמוני — נלחמו בי. (ד) תחת אהבתי ישטננוני — ושיבו לי איבה תחת
 האהבה שאני אוהב אותם. וישטננוני — וישנאוני. ואני תפלה — ואני איש תפלה
 דגני, אני תייתי תפלה בעדם (ובן הוא אומר תפלה ליה ייב). (ו) הפקד עליו רשע —
 הפקד על אויבי כושל רשע. ושטן יעמד על ימינו — ובעמדו לפני שופטו תקשה
 בעמדו מקטרג על ימינו ללמד עליו חובה ולחנך את ענשו. (ז) יצא רשע — יצא
 מבי. ותפלתו תהיה לחטאה — אם תפלה לא תי בעת צרתו, אל תהי תפלתו
 נשמעת, אלא להפך, תחשב לו לחטאה. (ח) פקדתו — פקדת משכרתו, משרתו, ויש
 בשרשים רכושו, מה שטמן לו לעת מחסר. (י) ושאלו — יחורו על תפתחים לשאל פת
 חכם. ודרשו מחרבותיהם — שיהיו בתייהם חרבות, ומתוך החרבות ידרשו מעוברים

(*) הפסוקים ו — כ מתרגם בן-מנחם כהרצאת דברי האויבים עליו. ומה שהמפורר
 מדבר על אויביו בלשון רבים, מסייע לו לכן-מנחם, מלבד מה שקשה לקבל, שהמפורר
 מרבה לבקש רעה על אויביו ובהמת נקם כזאת.

- י. מוֹאֵב סִיר רִחְצִי,
עַל אֲדוֹם אֲשֶׁלֶיךָ נַעֲלִי
עָלַי פִּלְשֶׁת אֲתָרוּעַע.
יא. מִי יִבְלִלֵנִי עִיר מִבְּצָר? מִי נַחֲנִי עַד אֲדוֹם?
יב. הֲלֹא אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ,
וְלֹא תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאתֵינוּ.
יג. הִבֵּה לָנוּ עֶזְרֶת מִצָּר,
וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם.
יד. בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל, וְהוּא יָבוֹס צָרֵינוּ.

קט

לְמִנְצָח לְדָוִד מְזִמּוֹר,

א

- אֱלֹהֵי תְהַלֵּתִי, אֵל תַּחֲרֹשׁ
ב. כִּי פִי רָשַׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתַחוּ,
דַּבְּרוּ אֵתִי לְשׁוֹן שֹׁקֵר.

מקרא מפורש

הַפְשָׁרָה. (י) סִיר רִחְצִי — פָּלִי לְרִחֹץ בּוֹ הוּא לִי, כְּלוֹמֵר, נִכְנַע וּמִשְׁעָבֵד לִי.
אֲשֶׁלֶיךָ נַעֲלִי — אֲפָרֵשׁ עָלָיו כִּמְשִׁמָּתִי. הַשְׁלֵכַת הַנֶּעַל הִיחָה אוֹת. קִנְיָו וְחֻזְקָה.
עָלַי פִּלְשֶׁת אֲתָרוּעַע — אֲרִי־תְרוּעַת נִצְחוֹן (וּבְמִזְמוֹר ס') בְּאֵמֶר "עָלַי פִּלְשֶׁת הַתְּרוּעָה".
יִבְאָר: הִרְיֵנִי לִי פִּשְׁתִּי, קִבְּלִי עָלַי מַלְכוּתִי. (יא) עִיר מִבְּצָר — עִיר בְּצוּרָה. מִי
נַחֲנִי — מִי נִחֲנִי. (יג) עֶזְרֶת — עֲזָרָה. וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם — בִּי שׂוֹא תִשׁוּעַת
אָדָם. (יד) נַעֲשֶׂה חֵיל — נִגְבֵּר, יָבוֹס — יִרְמָס.

קט. א) לְמִנְצָח... — שִׁיר תְּהַנּוּנִים שֶׁל נִדְרָף שׂוֹאֵף נָקָם בְּמִרְכָּשׁוֹ (בְּרוּת
הַמִּזְמוֹרִים כ"ה, ל"ה וְעַד אַחֲדִים). אֱלֹהֵי תְהַלֵּתִי — אֱלֹהֵי, שְׂאֵתָה תְהַלֵּתִי,
שֶׁרָה אֲנִי טַהֲרָא. אֵל תַּחֲרֹשׁ — אֵל תִּתֵּן לְאוֹיְבֵי לַעֲשׂוֹת בִּי כְרֻזָּנִים. (ב) כִּי רָשָׁע —

יז וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ, וַתְּבוֹאֶהוּ,
 וְלֹא חִפֵּץ בְּבִרְכָּהּ וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ.
 יח וַיִּלְבֹּשׁ קָלְלָהּ כְּמָדוּ,
 וַתְּבֹא כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׁמֹן בְּעֵצְמוֹתָיו.
 יט תִּהְיֶה לוֹ כְּבַגְד יַעֲטָה,
 וְלִמְזוֹחַ תִּמְיֵד יִחְגְּרָה.
 כ זאת פְּעֻלַּת שְׁטֵנִי מֵאֵת יי,
 וְהַדְּבָרִים רַע עַל נַפְשִׁי.
 כא וְאַתָּה, יְיָ הוֹה אֲדֹנִי,
 עֲשֵׂה אֵתִי לִמְעַן שְׁמֶךָ,
 כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ, הִצִּילָנִי.
 כב כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנֹכִי,
 וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי.

מקרא מפורש

יז וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ... — אֵהָב לְקַלֵּל אֶת חֲבֵרָהּ, וְלָבוֹן בָּאָה עָלֶיהָ הַקָּלָלָה הַזֹּאת. וְלֹא חִפֵּץ בְּבִרְכָּהּ — וְלֹא חִפֵּץ לְבָרֵךְ (עֲנִן בְּאוֹרֵנוּ ל"ד כ"ג), וְלָבוֹן רִחַקָה הַבִּרְכָּה מִמֶּנּוּ.
 יח כְּמָדוּ — כְּלִבוֹשׁ. וַיִּלְבֹּשׁ קָלְלָהּ כְּמָדוּ — לֹא סָרָה קָלְלָהּ מִמֶּנּוּ, כִּאלֹו הָיָה לְבוֹשׁ בֶּה תִּמְיֵד. וַתְּבֹא כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ... — כֵּלֹו כֵּלָא קָלְלָהּ. יט תִּהְיֶה לוֹ כְּבַגְד כְּמָדוּ — הַקָּלָלָה תִּהְיֶה מְצוּדָה אֲצִלּוֹ (וְאִפְשָׁר שֶׁהוּא עֲתִיד בְּמָקוֹם הַזֶּה) כְּבַגְד אֲשֶׁר יַעֲטָה תִּמְיֵד. יַעֲטָה — יִלְבֹּשׁ. מְזוֹחַ — אֹזֶר. תִּמְיֵדָהּ — וְלִמְזוֹחַ תִּמְיֵד יִחְגְּרָה — הַקָּלָלָה לֹא לְמִנָּח. תִּמְיֵד וְחָגַר אוֹתָהּ. כ זאת פְּעֻלַּת שְׁטֵנִי — כִּי־הִיא שֶׁכֵּן אֵיבִי. פְּעֻלָּה — שֶׁכֵּן פְּעֻלָּה, שֶׁכֵּן מְלָאכָה (*). כב חָלַל — הִכָּה, נִפְצָעָה, נִטּוּג מְרִב צְרוּתִי.

(*) על פי תרגומו של בן-מנחם קורא המשורר הנדכא על האמור בפסוקים האחרונים, זה השכר שאויבי מבקשים לי מאת ה'.

יא יִנְקֹשׁ נוֹשָׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ,
וַיִּבְזּוּ זָרִים יִגְיעוּ.

יב אֶל יְהִי לוֹ מִשֵּׁן חֶסֶד,
וְאֶל יְהִי חוּנָן לִיתוֹמָיו.

יג יְהִי אַחֲרֵיתוֹ דְּהַכְרִית,
בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם.

יד יִזְכַּר עוֹן אֲבֹתָיו אֶל יי,
וְחִטָּאת אָמוֹ אֶל תִּמַּח.

טו יִהְיוּ נֶגֶד יי תַּמִּיד, וַיִּכְרֹת מֵאֶרֶץ זָכָרָם.

טז יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד,

וַיִּרְדֹּף אִישׁ עָנִי וְאֲבִיוֹן,

וְנִכְאָה לִבָּב לְמוֹתָת.

מקרא מפורש

וְשָׂכִים פת לחם. יא) יִנְקֹשׁ — נצור, ויִשְׁךְ וַיַּעֲלֶה בְּיָמָיו, בלומר, ילכדהו בתביעתיו
וְכַסְעֵנֻתָיו עד אֲשֶׁר יִהְיֶה לָתֵת לוֹ אֶת כָּל רְכוּשׁוֹ. יג) יִגְיעוּ — רכשו (ראה ק"ה מ"ד).
יב) מִשֵּׁן חֶסֶד — נוֹשָׁה חֶסֶד, חוּנָן, מִבְּחָם. יג) אַחֲרֵיתוֹ — נִרְעִי. בְּדוֹר אַחֵר —
בדור השני. ימַּח — וימחה. שְׁמָם — שם בְּנֵי, הַמְרָמוֹם בְּמִלַּת "אַחֲרֵיתוֹ"; בְּשֵׁם
קבוץ יָדְבַר לַעֲשִׂים בְּלִשׁוֹן רַבִּים. יד) אֶל תִּמַּח — לא תמחה (נפצל, וכן ימח שֶׁבְּפִסּוֹק
הקִּיָּה, אֵלָּא שְׁשֵׁם פִּתַּח מִפְּנֵי הָאֵת ח' ופה קָסַם מִפְּנֵי הַהִפְסָקָה. טו) יִהְיוּ — תִּעֲנֹת
הָאֵלֹהִים. זָכָרָם — שֶׁל בְּנֵי, כְּבִפְסוֹק י"ג. טז) נִכְאָה לִבָּב — נִדְּבָא, שְׁבוּר לֵב.
לְמוֹתָת — לָקַח מִיתָתָם: רָבַף אֵת שֵׁם לֵב לֹה, שֶׁהוּא מְקַרֵּב מִיתָתָם.

(*) אחרית היא סוף, תוצאת דבר וגם תולדות אדם וזרעו. פה עולה יפה
"אחריתו" בהוראת זרעו (על פי סוף הפסוק), ולמעלה (ל"א ל"ז — "ח) מוטב לפרש
בהוראת "סוף".

קי.

לְדוֹד מִזְמוֹר:

א

נָאם יי לֹאדֹנִי: שֵׁב לִימִינִי,
עַד אֲשִׁית אִיבִיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ.

ב

מִטָּה עֲזָךְ יִשְׁלַח יי מִצִּיּוֹן,
רִדָּה בִקְרֹב אִיבִיךָ.

ג

עֲמָךְ נִדְבַת בְּיוֹם חֵילֶךָ, בַּהֲדָרִי קָדְשׁ,
מִרְחֹם מִשְׁחָר לָךְ טַל יִלְדֹתֶךָ.

ד

בְּשִׁבְעַי יי וְלֹא יִנָּחֵם,
אֶתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם,

מקרא מפורש

קי. א) לְדוֹד מִזְמוֹר...—שִׁיר נִצְחִין וְכָבוֹדוֹ שֶׁל אֶחָד מִמְּלָכֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵת אֲחֻזָּתוֹ הַגָּדוֹל שֶׁנִּצָּח אֶת אוֹיְבָיו. נֵשׁ מִשְׁעָרִים, שְׂתַדְבָּרִים מוֹסָפִים עַל הָדוֹד הַמְּלָךְ בְּעֵת הַלְחָמָתוֹ הַמְּקִשָּׁה אֶצֶל בַּת בְּנֵי עַמּוֹ. וְנֵשׁ אוֹנֵרִים, שְׂתַדְבָּרִים מְזֻאָרִים בְּמוֹעֲשֵׁי, שְׂחָיו בִּימֵי אֶחָד מִנְּשִׂאֵי הַמִּשְׁמָנָאִים, וְאֵין לְהַכְרִיעַ. נָאם ה' לֹאדֹנִי — ה' אֶמֶר בְּאֹזְנִי, לְמִלְכִּי שֵׁב לִימִינִי, עַד אֲשֶׁר תִּכְנִיעַ אֶת אוֹיְבֶיךָ. שֵׁב לִימִינִי — חֲפָה לְעֹנֶכֶת ה' וְכַסֵּת בּוֹ שִׁיגוֹ עֲלֶיךָ. הַדָּם — שִׁבְרָתְךָ, מַסָּס לְמִשְׁעַן הַבְּנָלִים. ב) מִטָּה עֲזָךְ...— מִצִּיּוֹן יִשְׁלַח לָךְ ה' עֹז וְכֹבֶדָה, כְּהִיבֵל קָדְשׁוֹ (וְכֹן הוּא אֹמֵר, יִשְׁלַח עֲזָךְ כְּקֹדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ) כִּי ג') צֵא וְרִדָּה בִקְרֹב אוֹיְבֶיךָ. רִדָּה — יָשָׁל. ג) עֲמָךְ נִדְבֹת — עֲמָךְ עִם נִדְבֹת הַתְּנַחֲךָ לְצֵאת לְקִרְאת הָאוֹיֵב. בְּיוֹם צֵאת חֵילֶךָ, בְּיוֹם בְּמִלְחָמָה. בַּהֲדָרִי קָדְשׁ — בַּתְּדִבַּת קָדְשׁ. עֲמָךְ נִדְבֹת — עֲזָךְ הַתְּנַחֲךָ וְנִצָּא לְקִרְאת הָאוֹיֵב בְּיוֹם הַמִּלְחָמָה, כְּהוֹד חֵיל עֲזָרְךָ לְקְרֹב בְּעַד אֶרְצוֹ וְעַמּוֹ. מִשְׁחָר — שְׂחָר (שֶׁם עָצָם בְּמִשְׁחָל מִקְדָּשׁ). מִרְחֹם מִשְׁחָר — כְּנוֹי לְשֹׁעַת בְּקִישַׁת הַשְּׂחָר. מִרְחֹם מִשְׁחָר לָךְ מֵל יִלְדֹתֶךָ — יִלְדֹתֶיךָ עֲבָדוּ יָצָה וְרַעְנָנָה בְּמֵל הַנּוֹפֵל בְּעֵת בְּקִישַׁת הַשְּׂחָר. ד) אֶתָּה

(*) ועיין במבוא XII.

(**) על פי תרגום בן־מנחם "ילדות" שם קבוץ לצעירי הדור. בכלל יש לחשוב פסו זה לאחד הפסוקים היותר קשים שבמקרא, שגם פרוש אחד אינו עולה יפה בו למדיק.

- כג כָּצַל בְּנִמּוֹתָיו נִהְלַכְתִּי, וְנִעַרְתִּי בְּאַרְבֶּה.
 כד בְּרַכִּי כְּשָׁלוֹ מִצּוֹם, וּבִשְׂרֵי כַחַשׁ מִשְׁמֶן.
 כה וְאַנִּי הֵייתִי חֶרְפָּה לָהֶם, יִרְאוּנִי יִנְיַעוּן רֹאשָׁם.
 כו עֲזָרְנִי יי אֱלֹהִי, הוֹשִׁיעֵנִי כַחֲסִדְךָ.
 כז וַיֵּדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת, אַתָּה יי עֲשִׂיתָהּ.
 כח יִקְלְלוּ הַמָּה וְאַתָּה תִּבְרַךְ, קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וַעֲבַדְךָ יִשְׁמַח.
 כט יִלְבָּשׁוּ שׁוֹטְנֵי כְלָמָה וַיַּעֲטוּ כַמְעִיל בְּשָׂתָם.
 ל אֹדֶה יי מְאֹד בְּפִי, וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֹלוּ.
 לא כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ.

מקרא מפורש

כג) כָּצַל בְּנִמּוֹתָיו...כַּאֲשֶׁר יִחְלַף הַצֵּל וְאֵינֶנּוּ, בִּן נִתְחַקְתִּי אֲנִי מֵאֶרֶץ הַחַיִּים.
 נִהְלַכְתִּי — נִשְׁשִׁיתִי הוֹלֵךְ בְּצֵל כְּרָחִי, גִּדְּשִׁתִּי (וְאֶשְׁשֶׁר שֶׁהִכְנִיחָה אֲנִי מִתְחַלֵּף קוֹדֵר כָּל הַיּוֹם).
 נִעַרְתִּי — הִשְׁלַכְתִּי הוֹדֵחִתִּי. בְּאַרְבֶּה — כַּאֲשֶׁר יִנְגַּר הָאֲרֶבֶה מִן הַעֲצִים (עַל יְדֵי הָרוּחַ אוֹ בִּידֵי אָדָם בְּתַחבּוּלוֹת שׁוֹנוֹת). כד) מִצּוֹם — שְׁהִייתִי צָם תָּמִיד. וּבִשְׂרֵי כַחַשׁ מִשְׁמֶן — נִגְשָׁה כְּחוֹשׁ בְּלִי שְׁנוֹנוֹת בּוֹ (קָמוּ "לֵכוּ וְנִכְחָדֶם מָנוּחַ" פ"ג ה"ו).
 כה) לָהֶם — לְשׁוֹנָאִי. יִנְיַעוּן רֹאשָׁם — יִלְעָנוּ לִי. כח) קָמוּ וַיִּבְשׁוּ — הֵם קָמוּ נִגְדֵי וְלָבֵן וַיִּבְשׁוּ. (וַיֵּשׁ כְּנַסְחִים עַל פִּי תְרֻמוֹת הַשְּׂבָעִים: "קָמוּ וַיִּבְשׁוּ" — אוֹיְבֵי יִבְשׁוּ וַעֲבַדְךָ יִשְׁמַח). ל) וּבַתּוֹךְ רַבִּים — בְּתוֹךְ קָהָל וְעָדָה. לא) מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ — מִתְבָּאִים עֲשׂוֹת בּוֹ שְׁפָטִים, לְהַרְעֵ לִי.

- ו כח מעשיו הגיד לעמו,
לית להם בחלת גוים.
ז מעשי ידיו אמת ומשפט,
נאמנים כל פקודיו.
ח סמוכים לעד לעולם, עשויים באמת וישר
ט פדות שלח לעמו,
צוה לעולם בריתו,
קדוש ונורא שמו.
י ראשית חכמה יראת יי,
שכל טוב לכל עשיהב
תהלתו עמדת לעד.

- קיב
א חללוהו.
אשרי איש, ירא את יי,
במצותיו חפץ מאד.
ב גבור בארץ יהיה זרעו,

מקרא מפורש

בנה על הקו. (ו) כח מעשיו הגיד לעמו... — את כח מעשיו הראה לעמו,
בתת להם את ארצות העמים. (ז) מעשי ידיו... — כל מה שיעשה, באמת ובמשפט
צדק הוא עושה. (ח) סמוכים — נכונים וחזקים. (ט) פדות שלח לעמו... — שפדה
אותם ממצרים וקבת גמס ברית עולם. (י) ראשית חכמה... — יראת ה' קודמת
במעלה בכל חכמה. שכל טוב לכל עשיהם — יראת ה' נותנת שכל ותבונה
יתרה לכל השומרים את דברי ה'. עשיהם — עושי דבריו מקנזי מצותיו תהלתו —
תהלת ה' עומדת לעולם.

קיב. (ב) גבור בארץ — בב ועצום יתה זרעו (כמו: בנכדו תמים — בנכדו

עַל דְּבַרְתִּי מִלְכִּי צָדֵק.

ה אֲדֹנִי עַל יְמִינְךָ,

מִחֵץ בַּיּוֹם אֲפֹ מְלָכִים.

ו יָדִין בַּגּוֹיִם מְלֹא גִוִּיּוֹת,

מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה.

ז מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה, עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ.

קיא

הַלְלוּהָ

א

אֹדָה יי בְּכָל לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה.

ב גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יי, דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם.

ג הוֹד וְהֹדָר פָּעִלָּו, וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לָעַד.

ד זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יי.

ה טָרַף נָתַן לִירְאָיו, יִזְכֹּר לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ.

מקרא מפורש

כֹּהֵן לַעֲוֹלָם — אִתְּךָ מִשְׁתַּחֲוִי לַנִּגִּיד עַל שְׁמוֹ לְעוֹלָם וּכְהֵן כֹּה בְּהוֹרָאת נְגִיד, מִנְחַל סִדְרֵי הַמְּלֹכָה, כִּמְיוֹ "וּבְנֵי דָוִד כֹּהֲנִים הָיוּ", "ש"ב ח' י"ט). עַל דְּבַרְתִּי מִלְכִּי צָדֵק — עַל פִּי פְקוּדֹתֶי תִּהְיֶה לְמַלְכָּךְ בִּירוּשָׁלַיִם (וְגִישׁ מִפְּרִשׁוֹם עַל מִנַּת שְׁתַּשְׁבּוּר אֶת חֲקִי). מִלְכִּי צָדֵק — בְּנֵי לְמַלְכֵי יִירוּשָׁלַיִם תִּקְרָאוּנִים. (ה) עַל יְמִינְךָ — לְשֹׁמֵר עֲלֶיךָ וּלְחֹשֵׁעַ לָךְ. וְהוּא יִמְחֵץ בַּיּוֹם כַּעֲסוֹ אֶת שְׂרֵי הַעַמִּים אֲשֶׁר תִּלְחֹם בָּהֶם. (ו) יָדִין בַּגּוֹיִם — יִשְׁפֹּט אֶת הָעַמִּים, יִגְשֹׁשׁ אִתָּם. מְלֹא גִוִּיּוֹת — שְׂדֵה הַמְּלַחְמָה יִהְיֶה מְלֹא חֲלָלִים. מִחֵץ רֹאשׁ... — יִמְחֵץ רֹאשֵׁי אֹיְבָיו בְּשֵׂדֶה הַמְּלַחְמָה, שֶׁתִּתְּפֹשֵׁט בְּחֻלְתָּ אֶרֶץ גְּדוֹלָה. (ז) מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה... — הַקְּשִׁיּוֹר עוֹבֵר מִתַּי אֶל תַּחֲלִיל אוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ-בֵּה שְׁמִצּוֹי כְּאֵד-כְּמוֹ מִנְחַל יִשְׁתָּה בִּם חֲלָלִים, וְעַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ בְּתוֹצֵעַ נִצְחוֹן.

קיא. (א) בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה — בְּאַסְפַּת יִשְׂרָאֵל וּבְתִיבָה קָהֵל וְעֵדָה. (ב) דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם — נִמְצְאוּ לְכָל הַחַפְצִים בָּהֶם. (ד) זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו — מַעֲשֵׂי נִפְלְאוֹתָיו יִהְיוּ נִזְכָּרִים לְעוֹלָם. (ה) טָרַף — בִּיזָה (וְאַפְשֵׁר שֶׁיִּבְנוּ

רָשַׁע יִרְאֶה וְכַעַס,
שָׁנִיו יִחַרְק וְנָמַס,
תָּאוֹת רָשָׁעִים תֹּאבֵד.

קיג
הַלְלוּהָ:

הִלְלוּ עַבְדֵי יְיָ, הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזִרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ, מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ.
רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ,
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ.

מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ, הַמְגַבִּיֵּה לַשַּׁבָּת.
הַמְשַׁפִּיל לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
מִקִּימֵי מַעַכְר דָּל, מַאֲשֵׁפֶת יָרִים אֲבִיוֹן.
לְהוֹשִׁיבֵי עִם גְּדִיבִים, עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ.
מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת,

אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה, הִלְלוּהָ.

מקרא מפורש

(י) רָשַׁע יִרְאֶה -- הַתְעַלֶּחֶת הַצַּדִּיק. וְנָמַס -- וַיִּקַּח מִקְנָאָה וְכַעַס. תָּאוֹת רָשָׁעִים תֹּאבֵד -- לֹא תִבֹּא תַקְוָתָם לִרְאוֹת בְּהַפְלֵת סוֹבִיטִים בָּהֶם.

קיג. ה) הַמְגַבִּיֵּהוּ -- הַמְגַבִּיֵּה, תְּמוּנָה עֲתִיקָה, וְכֵן "הַמְשַׁפִּיל", "מִקְנִי", "מוֹשִׁיבֵי". מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ... -- מִי כִּי הַמְגַבִּיֵּה לַשַּׁבָּת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, הֵיטָה לְהַשְׁנִיט עַל בְּנֵי הָאָדָם וּבְמַשְׁחֵתָם בָּאָרֶץ. ז) מִקִּימֵי מַעַכְר דָּל -- מִדַּיִם אֶת הַקְּנִי מִשְׁפָּלוֹת. מַאֲשֵׁפֶת -- מִרְפֵּשׁ, מִשְׁפָּל בְּצִדּוֹ. ח) לְהוֹשִׁיבֵי -- לְהוֹשִׁיב, לְהוֹשִׁיב אֶת הַקְּנִי גְדִיבִים -- גְּדוֹלִים, נִבְכָּדִים. ט) מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת... -- הוּא נִתָּן

- דֹּר יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ.
 ג הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ,
 וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד.
 ד זֶרַח בַּחֲשֹׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל,
 חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק.
 ה טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹאָה,
 יכֹלֵל דְּבָרָיו בַּמִּשְׁפָּט.
 ו כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוּט,
 ז לִזְכֹּר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק.
 ח מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא,
 ט נֶכֶד בְּלִבּוֹ, בָּטָח בַּיְיָ.
 י סְמוּךְ לְבּוֹ, לֹא יִירָא,
 יא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצַרֵּי
 יב פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים,
 יג צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד,
 יד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד.

מקרא מפורש

וּנְעִמּוֹ סְטִימָה. דֹּר יִשְׂרָאֵל — דור בְּיִשְׂרָאֵל, בְּנֵיהֶם שֶׁל הַיִּשְׂרָאֵלִים. ג) וְצִדְקָתוֹ —
 חֲכָמָה: פְּרִי צִדְקָתוֹ, בְּרֶפֶת אֱלֹהִים שֶׁנִּתְּנָה לוֹ בְּצִדְקָתוֹ. ד) זֶרַח... — בְּהִנֵּה ה' יִשְׁחַד
 חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק, וְכֵן בַּחֲשֹׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל. ה) טוֹב אִישׁ... — חֲכָמָה, טוֹב לְאִישׁ:
 אִשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר יִחְנֵן אֶת תְּעֵנִי וּמְלֹאָה. י) כֹּלֵל דְּבָרָיו בַּמִּשְׁפָּט — יַעֲרֹךְ, יַסְבֵּר
 אֶת דְּבָרָיו בַּמִּשְׁפָּט, בְּצִדְקָה וּבִישָׁר. ו) לֹא יִמּוּט — לֹא יִפְשַׁל, לֹא יִפֹּל. ח) סְמוּךְ —
 נִשְׁתָּה בְּמִיתָה. י) יִרְאֶה בְּצַרֵּי — יִרְאֶה בְּכַפְלֵת שׁוֹנְאֵיו. ט) פֶּזֶר — הוֹצִיא, נָתַב.

קמו

- א לא לנו יי, לא לנו,
כי לשמך תן כבוד,
על חסדך, על אמתך.
- ב למה יאמרו הגוים: איה נא אלהיהם?
ג ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה.
ד עצביהם כסף וזהב, מעשה ידי אדם.
ה פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו,
אף להם ולא יריחון.
- ו ידיהם ולא ימישון, רגליהם ולא יהלכו,
לא יהנו בגרונם.
- ח כמותם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם.
ט ישראל בטח ביי, עזרם ומגנם הוא.
י בית אהרן בטחו ביי, עזרם ומגנם הוא.

מקרא מפורש

קמו. א) לא לנו... — לא בשבילנו תשיע אותנו, כי אין אנו ראויים לך, אלא בשביל כבוד שמך ובשביל שיעבד בעולם חסדך ואמתך (והוא באור קטנו של כבוד השם).
ד) עצביהם — פסליהם, צלטי אלילי הגוים. ז) לא ימישון — אינם יבכים למשש דמם. — לא ינהנו — לא בשטיעו קול. ה) כמותם יהיו עשייהם — כמו

מאד שצדקו האומרים, שאין זו תשובה, אלא פרישה אל הארץ: "רגזי מפני ה'!" והקדמונים פרשו, "חול"י" מחולל, בורא.

קיד

- א בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז.
ב הֵיטָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ,
יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁלוֹתָיו.
ג הֵים רָאָה וַיֵּנֶס, הִירְדֵן יִסָּב לְאַחֹר.
ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן.
ה מָה לָּךְ הֵים, כִּי תִנוּס,
הִירְדֵן תִּסָּב לְאַחֹר?
ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גִּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן?
ז מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ,
מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
ח הַהִפְכִי הַצּוּר אַגָּם מִיָּם,
חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו מִיָּם.

מקרא מפורש

מוֹשֵׁב, מָקוֹם חָשׁוּב בְּבֵית, לְהַקְרִיב שָׁבוּ וְעוֹשֶׂה אוֹתָהּ לֹאם שְׂמִיחָה בְּבָנֶיהָ: הַקְרִיב הֵיטָה עֲלוֹכָה בְּבֵית וְנוֹשֵׂאת חֶרֶףָה עַל זֶה, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר בְּרַחֲלִי: "אֶסֶף אֲנִיָּהִם אֶת חֶרְפָּתִי".
קיד. א) מֵעַם לֵעָז — מֵעַם זָר. ב) הֵיטָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ — הֵיטָה אֶרֶץ יְהוּדָה לְאֶרֶץ קֹדֶשׁ, כִּדְשָׁהּ לֹא מִשְׁלֹתָיו — מִמִּשְׁלֹתָיו, הָיָה אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ הִי לְמִשְׁלָה בּוֹ בְּיָחִיד. ג) הֵים רָאָה וַיֵּנֶס — בִּגְשָׁה בְּקוֹצֵת יָם סוּף. יִסָּב לְאַחֹר — נִסָּב אַחֲרָיו וְנָתַן לָהֶם לַעֲבֹד בּוֹ בְּחֶרֶב. ד) הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים — מָה לָּכֶם, הַהָרִים, כִּי תִרְקְדוּ כְּאֵילִים? ז) מִלִּפְנֵי אָדוֹן... — תְּשׁוּבָה הִיא עַל הַשְׂאֵלָה: הֵים נָס וְהַהָרִים רָקְדוּ מִלִּפְנֵי הָאָדוֹן, אֱלֹהִים יַעֲקֹב, אֲשֶׁר מִפְּנֵי תַחֲוִי, תִּרְגַּז הָאֶרֶץ. ח) הַהִפְכִי הַצּוּר — הִחֲפֹךְ אֶת הַצּוּר וְעוֹשֶׂהוּ לְאֶגֶם מִיָּם. חֲלָמִישׁ — מִין אֶגֶם קָשָׁה.

(*) כֵּן הוּא עַפְּ"י תִּרְגוּם הַשְּׁבָעִים, אֲךָ לְפִי שְׂמֵלַת "חֲוִלִּי" הִיא צוּרִי, אִפְשָׁר-

- ה חנון יי וצדיק, ואלהינו מרחם.
ו שמר פתאים יי, דלותי ולי יהושיע.
ז שובי בפשי למבוחיכי,
כ כי יי גמל עליכי.
ח כי חלצת בפשי ממות,
ט את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי.
י אתהלך לפני יי בארצות החיים.
יא האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד.
יב אני אמרתי בחפזי, כל האדם כזב.
יג מה אשיב ליי, כל תגמולוהי עלי?
יד כום ישועות אשא, ובשם יי אקרא.
יז נדרי ליי אשלם, נגדה נא לכל עמו.

מקרא מפורש

מצילה. (ו) פתאים — תפילים, שאונם יודעים לתהדר מנגלי הרעים, איהם ישמו. חי.
דלותי — נדביתי, נתליתי. (ז) למנוחכי — למנוחתך (תנונה בקטנות או ארמית).
עליכי — עליך. גמל עליכי — גמל לך טובות, תושב איתך. (ח) חלצת — החלצת.
מדחי — ממשלוח, מנפילה. (ט) אתהלך לפני ה'... — כלומר, אשאיר בתיים.
(י) כי אדבר — בשאני מדבר אל ה', בשעה שאני מתפלל אליו. האמנתי כי
אדבר — בדברי אל ה' באמון אני בו כי יושעני. עניתי — נענית, ענית.
אני עניתי מאד — בדר נענתי מאד, נעת לו להושע. (יא) בחפזי — בשעת
בתלתי, בשאני ירא מפקנה קרובה. כזב — אינני לו ד בדברו, אינני יכול לעשות
מה שהוא מבקש. ועל כן אין לבקש בו, ורק בה' לבדו טוב לבטוח. (יב) תגמולוהי —
תגמוליו, תפדו. מה אשיב — במה אשוב לה' על כל תגמוליו שנקבל עלי, על כל
הטובות אשר עשה עמדי. (יג) כום ישועות — נון לתודה על הישועות ששקשה אחי,
והפנה על הנסכים שהיו מצטרפים לקרבנות. (יד) נגדה נא לכל עמו — נגד כל עמו.

- יא יִרְאֵי יְיָ בְּטַחֲוִי בְיִי, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא.
 יב יִי זָכְרָנוּ יְבָרֶךְ, יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 יְבָרֶךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן.
 יג יְבָרֶךְ יִרְאֵי יְיָ, הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים.
 יד יִסֵּף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.
 טו בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
 טז הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִי, וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם.
 יז לֹא הִמָּתִים יִהְלָלוּ יְהוָה, וְלֹא כָל יֶרֶדִי דוֹמָה.
 יח וְאַנְחָנוּ בְּבָרֶךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

קמז

- א אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנִי.
 ב כִּי הָטָה אָזְנוֹ לִי, וּבִימִי אֶקְרָא.
 ג אֶפְפוּנִי חֲבֵלֵי מוֹת, וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנִי,
 צָרָה וִיגוֹן אֲמַצָּא.
 ד וּבָשָׁם יְיָ אֶקְרָא: אָנָּה יְיָ מַלְטָה בַּפְּשִׁי!

מקרא מפורש

שְׁהֲאֵלִים אֶפֶס וְאֵין בֶּן יִתְיוּ בִּם הַעֲיֹבְדִים לָהֶם. (יב) ה' זָכְרָנוּ יְבָרֶךְ... — ה' אֲשֶׁר זָכְרָנוּ תְּמִיד הוּא יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. (יג) הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים — נְעָרִים עִם זְקֵנִים. (יד) יִסֵּף ה' עֲלֵיכֶם — יִרְבֶּה ה' אֶת כְּפָרְכֶם. (יז) דוֹמָה — כְּגוֹי שְׂאוֹל, עַל תְּדַמָּה שָׁבוּ.

קמז. א) אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע ה'... — אֶחֱבֹתִי אֶת ה' שְׁמוֹעַ קוֹל תַּחֲנוּנֵי. כִּי יִשְׁמַע — אֲשֶׁר יִשְׁמַע, שְׁהוּא שׁוֹמֵעַ. ב) וּבִימִי אֶקְרָא — עַל בֶּן כָּל יָמֵי אֶקְרָא לוֹ. ג) אֶפְפוּנִי — סָבְבוּנִי, תְּקִיפוּנִי. חֲבֵלֵי מוֹת — עֵנָּן בְּאִיחָנוּ יִיחָ ה'. וּמִצָּרֵי — וּמִצִּיקוֹת. ד) וּבָשָׁם ה' אֶקְרָא — אִין אֶקְרָא בָּשָׁם ה'. מַלְטָה —

(*) ויש מפרשים: נעים לי, שה' שומע את קול תחנוני.

יֹאמְרוּ בָּא יְרֵאֵי יי, כִּי לְעוֹלָם חֲסְדּוֹ.

מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי יְה, עֲנֵנִי בַמֶּרְחֵב יְה.

יִי לֵי לֹא אִירָא,

מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם?

יִי לִי בַעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְשׁוֹנָי.

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיּ מִבֶּטֶחַ בָּאָדָם.

טוֹב לַחֲסוֹת בַּיּ מִבֶּטֶחַ בַּנְּדִיבִים.

כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי,

בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם.

סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי,

בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם.

סִבְבוּנִי כְּדוֹבְרִים, דַּעֲכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים,

בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם.

דַּחַה דְּחִיתַנִּי לַנֶּפֶל, וַיִּי עֲזָרַנִּי.

מקרא מפורש

קִיח. (ה) מִן הַמִּצָּר — מִן סַלְחִין וְחִצִּיק. עֲנֵנִי בַמֶּרְחֵב יְה — וְהוּא

עֲנֵנִי הַמִּצִּידִי בַמֶּרְחֵב. הוֹצִיאֵנִי מִן הַמִּצָּר לַחֲפָשִׁי (כַּלְעֵלָה יִיחָ כִּי לֹא מִי). (ז) בַּעֲזָרִי — בַּעֲזָרִי. אֶרְאֶה בְשׁוֹנָי — אֶרְאֶה נֶקֶם בָּהֶם. (ט) בַּנְּדִיבִים — בְּשָׂרִים וְרוּחִים.

(י) בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם — בְּחִי בְּשִׁחְתִּי בִּי אֲכַרְתֶּם. אֲמִילֵם — אֲמִילֵם תַּעֲזִיל מִשְׁרָשׁ מוֹל. (יא) סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי — סִבְבוּנִי כָּל צֶדֶד. (יב) דַּעֲכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים —

נִדְכְּכוּ. כִּבּוּ בְּאֵשׁ שֶׁל קוֹצִים שֶׁהָיָה בָּהֶם, אֵפֶּי עַל פִּי שֶׁהָיָה לַחֲבֵט גְּדִילָה בְּרִאשִׁיתָה.

(יג) דַּחַה דְּחִיתַנִּי לַנֶּפֶל — מוֹסֵב אֶל הָאֵיבִי: אֶתְּהָ הָאֵיבִי דְחִיתִּי אִתִּי וְהִצֵּר לַחֲפִילָנִי.

(*) אֵין זֹאת אוֹמֶרֶת, שֶׁהַלֶּשׁוֹן צְרִיכָה תִּקּוֹן פֶּה, כִּי כֵן אֵנָּה מוֹצֵאִים לַמַּעֲלָה (בִּי"ד ו'). ה' בְּסִכְכִּי נִפְשִׁי, וְעֵינַי מֶה שֶׁהִעֲרוּנִי שָׁם.

טו יִקְרַבְעִינִי יְיָ הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו.

טז אָנֹה, יְיָ, כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ,

אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמָתְךָ,

פִּתְחַת לְמוֹסְרִי.

יז לָךְ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשָּׁם יְיָ אֶקְרָא.

יח נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ

יט בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יְיָ, בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ.

קיו.

א הִלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם,

שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים.

ב כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ,

וְאֲמַת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

קיח

א הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב,

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

ב יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

ג יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֲהֶרֶן, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

בפני קהל וגדלה. טו) יקר בעיני ה' — קשה בעיניו להסית את חסידיו וצל בן הצילני.

טז) כי אני עבדך — וראוי אני שתעשה עמדי חסד. פתחת למוסרי — תפתח

את החבליים שאני אסור בהם. תצאני לחפשי ממצוקותי. יט) בתוככי ירושלים —

בתוך עיר ירושלים.

קיו. א) האמים — הלאמים. ב) גבר עלינו חסדו — גדול חסדו אתנו.

- כה אָנָא יי הוֹשִׁיעָה נָא,
אָנָא יי הַצִּלִּיחָה נָא.
כו בָּרוּךְ הֵבֵא בִשֵּׁם יי,
בִּרְכָנוּכֶם מִבֵּית יי.
כז אֵל יי וַיֹּאֶר לָנוּ,
אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
כח אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ.
כט הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

קיט

- א אֲשֶׁרִי תַמִּימֵי דָרְךָ, הַהֲלָכִים בַּתּוֹרַת יי.
ב אֲשֶׁרִי נֹצְרֵי עֲדוּתִיו, בְּכָל לֵב יִדְרָשׁוּהוּ.
ג אֵף לֹא פָעִלוּ עוֹלָה, בְּדַרְכֵי הַלְכוּ.

מ קרא מפורש

עֲשֵׂה לַיּוֹם חַג, אֵת הַיּוֹם הַזֶּה נָתַן לָנוּ לַחַג בּוֹ (וּמִכּוֹן בְּזֶה אִי לַחַג קָבוֹשׁ אִי לַחַג נִצָּחִין וְזִמְנִין). כו בָּרוּךְ חֲבָא... — מְשַׁעְרִים שְׁנֵה שִׁיר הַלּוּוִים וְחִכְיָנִים שְׁנֵהוּ מִקְבָּלִים בִּי אֵת הָעַם הָעוֹלִים לְרַגֵּל, וְהָיוּ קוֹרְאִים אֶל הַבָּאִים: בְּרוּכִים אַתֶּם הַבָּאִים בִּשְׁם ה', מְבָרְכִים אֲנַחְנוּ אֶתְכֶם מִבֵּית ה' שְׁאֲנוּ עוֹבְדִים בּוֹ. וְהָעַם הָיָה עֹנֶה: כז) אֵל ה' וַיֹּאֶר לָנוּ — הִי הָאִיר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג — דְּבָרֵי תִכְיָנִים הֵם: אֶסְרוּ אֵת הַשִּׁיר וְשִׁחֲבוּן לְקַרְנָן בַּעֲבוּתֵיהֶם אֶל קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. חג — קַרְנָן הַחֲגִי. בַּעֲבוּתֵיהֶם — בְּחַבְלִים עֲבִים, כח) אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ... — תָּבֵא לְתַקְרִיב הָיָה מְשִׁיב — אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, וְכָל הָעַם הָיָה קוֹרֵא: "הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב וְכוּ'.

קיט. א) אֲשֶׁרִי תַמִּימֵי דָרְךָ... — שִׁיר בְּסֵדֶר אֱלִפָּא בֵּיתִי, נִחְלַק לַעֲשָׂרִים יִשְׁתַּמֵּם מִחֲלָקוֹת בְּטַעֲמֵי הָאִתְיוּזִת, וּבְכָל מִחֲלָקָה שְׁמוֹנֶה חֲרוּזִים שְׁמַתְחִילִים בְּאִתְּ אֱלִפָּא בֵּיתִית לְפִי הַסֵּדֶר. בָּלֵם עֲנִין אַחֵר בַּעֲקָרָם, וְהוּא פָקְדֵי ה' וְתוֹרָתוֹ, אֲבָל אֵינֶם מִחֲבָרִים זֶה לָזֶה. תַּמִּימֵי דָרְךָ — אֲשֶׁר בְּרָבִם תָּמִים, הַחֲלָקִים בְּהֵדֶר תִּשְׁוֶר. ב) נֹצְרֵי עֲדוּתִיו —

- יד עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
- טו קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צַדִּיקִים,
- ימין יי עֲשֵׂה חֵיל.
- טז ימין יי רֹמְמָה, ימין יי עֲשֵׂה חֵיל.
- יז לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה וְאַסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
- יח יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה וְלָמוֹת לֹא נִתְּנִי.
- יט פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק,
- אבא בם, אֹדֶה יְהוָה.
- כ זֶה הַשַּׁעַר לִי, צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
- כא אֹדֶךְ כִּי עָנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
- כב אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים, הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.
- כג יָמַאת יי הִיתָה זֹאת,
- היא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ.
- כד זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ.

מקרא מפורש

אָבֵל ה' עֲזָרָנִי. (יד) עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה — גִּבּוֹר וּמְנַצֵּחַ ה' (טו) רֹמְמָה — רָמָה בְּנִצְחָת. (יט) שַׁעֲרֵי צֶדֶק — שַׁעֲרֵי הַבַּיִת, אֲשֶׁר צֶדֶק שׁוֹבֵן בּוֹ, וְתַכְנוּנָה: שַׁעֲרֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. (כב) אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים — אֲבֹן שֶׁמֶאֱסוּ בָּהּ הַבּוֹנִים וְלֹא רָצוּ לְהִשְׁתַּפֵּשׁ בָּהּ לְמַלְאכָתָם, הוֹנֵתָה בְּרֹאשׁ פְּנֵה, כְּאֶחָת הָאֲבָנִים הַיּוֹתֵר יָפוֹת אוֹ תּוֹקֵתִיָּהּ, וְהוּא מְשָׁל עַל הָרַמַּת שְׂפָלִים לְגִדּוּלָהּ. (כג) הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ — אֲנַחְנוּ לֹא נִבְעָה כְּיָצֵד עֲלֵינוּ לְגִדּוּלָתָהּ כָּל כֶּהָ, אָבֵל מָאֵת ה' הִיתָה זֹאת. נִפְלְאָת — נִפְלְאָה. (כד) זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה ה' —

(*) זֶה בָּאוֹר הַמֵּאמֵר עַל פִּי שְׂרָשִׁים עֲרֵבִים.

(**) רַבִּים מְפָרְשִׁים „רֹאשׁ פְּנֵה“ הָאֲבֹן הַיְסוּדִית שֶׁבִּפְנֵת הַבַּיִת, אֲבֵל מִסְתַּבֵּר יוֹתֵר שֶׁמֶדְבַּר פֶּה בְּאֵזֶן קְבוּעָה בְּרֹאשׁ הַבַּיִת לִשְׁם נֹוִי וְלֹא בְּתַחֲתִיתוֹ.

יט	גֵּר אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ, אֶל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצֹּתֶיךָ.
כ	גִּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל יֵת.
כא	גְּעֶרְתָּ זָדִים אֲרוּרִים, הַשְׁגִּים מִמִּצֹּתֶיךָ.
כב	גֹּל מַעְלֵי חֶרֶף וּבוֹז, כִּי עֲדִיתָ נִצְרָתִי.
כג	גַּם יֵשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָרוּ,
	עֲבַדְךָ יֵשִׁיחַ בַּחֲקִיךָ.
כד	גַּם עֲדִיתָ שְׁעִשְׁעִי, אֲנִשִּׁי עֲצָתִי.
כה	דְּבָקָה לַעֲפָר נַפְשִׁי, חֲיִנִּי כִדְבָרְךָ.
כו	דְּרָכֵי סִפְרָתִי וַתַּעֲנֵנִי, לְמַדְנִי חֲקִיךָ.
כז	דָּרָךְ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי, וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.
כח	דָּלַפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹגָה, קִיַּמְנִי כִדְבָרְךָ.
כט	דָּרָךְ שֹׁקֵר הִסֵּר מִמֶּנִּי וַתּוֹרֶתְךָ חֲנֻנִי.
ל	דָּרָךְ אֲמוּנָה בַּחֲרָתִי, מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי.
מקרא מפורש	

עִנִּי — גִּלָּה עִנִּי, חֲנִן לִי שֶׁכָּל טוֹב לִקְבוּלִי. (כ) גִּרְסָה נַפְשִׁי — נִשְׁכַּרְתָּ נַפְשִׁי (כב) :
 "וְנִתְּנָם בְּחַצְוֵן שֶׁנֶּ" (טֵרֵב תִּנְאוֹתֵי, לְתַאֲבָה) — (שֶׁם הַפֶּלַע) שְׁאֵנִי תַאֲבָה, כִּתְּאוֹת. (כא) גְּעֶרְתָּ
 זָדִים אֲרוּרִים — גְּעֶרְתָּ בּוֹדִים הָאֲרוּרִים, הַבְּהִלָּת אִתָּם עַל שֶׁהֵם הִזְגִּים מִמִּצֹּתֶיךָ.
 (כב) גֹּל — הִשְׁלַךְ, הִסֵּר. (כג) גַּם יֵשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָרוּ... גַּם בָּעֵת שֶׁיֵּשְׁבוּ הַשָּׂרִים
 וְנִדְבָרוּ בִּינֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה, לֹא שָׁמַתִּי לֵב לָהֶם, כִּי אִם עָסַקְתִּי בַּחֲקִיךָ. (כד) אֲנִשִּׁי
 עֲצָתִי — עֲדִיתָךְ הֵן אֲנִשִּׁי עֲצָתִי, בְּהֵן מְצָאתִי תִסִּיד נְחוּמִים וְעֵצָה טוֹבָה בְּשִׁעֲת צָרָה.
 (כה) דְּבָקָה לַעֲפָר נַפְשִׁי — כִּמוֹ "שָׁחָה לְעָפָר נַפְשִׁי" (מִיֵּד כ"ו), תִּלְכַּתִּי קוֹדֵר וְשָׁחוּת.
 כִּדְבָרְךָ — כִּמוֹ שֶׁהִכְסַחְתָּנִי. (כו) דְּרָכֵי סִפְרָתִי... — תִּסִּיד תְּרַצִּיתִי לְפָנֶיךָ אֶת צְרִבִּי
 וְאֲמַתָּה עֲנִיתִנִּי, עֲנִי נָא גַם עֲתָה וְלִמְדִנִּי חֲקִיךָ. (כז) דָּלַפָּה נַפְשִׁי — הִתְנַחֵה: דָּלַפָּה עִנִּי.
 הַזִּירְתָּ דְּמִעִית. מִתּוֹגָה — מִיָּגוֹן. קִיַּמְנִי — הִתְנַחֵנִי. (ל) מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי —

- ד אֶתָּה צִוִּיתָהּ פִּקְדֶיךָ לְשֹׁמֵר מֵאֵד.
ה אַחֲלִי יִכְנֹו דַרְכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ.
ו אֲזִי לֹא אֲבוֹשׁ, בְּהִבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ.
ז אוֹדֶךָ בַּיֶּשֶׁר לִבִּי, בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ.
ח אֶת חֻקֶּיךָ אֲשֶׁמֶר, אֶל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מֵאֵד.
ט בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרָחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֶךָ.
י בְּכָל לִבִּי דִרְשָׁתִּיךָ, אֶל תִּשְׁגָּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ.
יא בְּלִבִּי צִפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ.
יב בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, לְמִדְּבַר חֻקֶּיךָ.
יג בִּשְׁפָתַי סִפְרֹתִי כָל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ.
יד בְּדַרְךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כָּעַל כָּל הוֹן.
טו בִּפְקוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטָה אֲרָחֹתֶיךָ.
טז בַּחֲקֵתֶיךָ אֲשַׁתְּעָשֶׂע, לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ.
יז גָּמַל עַל עֲבֹדְךָ, אָחִיָּה וְאֲשֶׁמְרָה דְּבָרֶךָ.
יח גַּל עֵינַי, וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ.

מקרא מפורש

שומרי תורותיו. (ד) אתה צויתתה פקדיך... — אתה נהגת לנו את חקך וצוית אתנו לשמורם מאד. (ה) אחלי יכנו דרכי... — מי יחן, תבואי. אחלי יכנו דרכי... — מי יחן נתיי דרכי נכונות וישרות, כדי שאוכל לשמור תמיד חקך. (ט) במה יזכה נער את ארחו — באיזה אופן יוכל נער לתצדיק את דרכו? הלא רק בשמרו את דבריך. (י) אל תשגני — אל תתעני, תן לי בינה שלא אתעה. (טז) אשתעשע — לשעשועים וענג הם לי, אשמח בהם. (יז) גמל על עבדך — עשה חסד עם עבדך. (יח) גל

וְאֶתְהַלֵּכָה בִּרְחֹבָהּ, כִּי פִקְדֶיךָ דִּרְשָׁתִּי. יב
 וְאֶדְבָּרָה בְּעֵדְתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִּים וְלֹא אֲבוֹשׁ. יג
 וְאַשְׁתַּעֲשַׂע בַּמִּצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתִּי. יד
 וְאַשָּׂא כַּפִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתִּי, טו
 וְאַשִּׁיחָה בַּחֲקִיקָה.

זָכַר דְּבַר לַעֲבֹדָה, עַל אֲשֶׁר יִחַלֶּתְנִי. טז
 זֹאת נַחֲמָתִי בְּעַנְיִי, כִּי אָמַרְתָּךְ חֵיתְנִי. יז
 וְדִים הִלְיִצְנִי עַד מָאֵד, מִתּוֹרַתְךָ לֹא נִטִּיתִי. יח
 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יי וְאַתָּנָחֵם. יט
 וְלַעֲפָה אֲחוֹתְנִי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי תוֹרַתְךָ. כ
 וּמִרוֹת הָיוּ לִי חֲקִיקָה בְּבֵית מְגוּרִי. כא
 זָכַרְתִּי בַלִּילָה שְׁמֶךָ יי וְאַשְׁמֵרָה תוֹרַתְךָ. כב
 זֹאת הִיתָה לִּי, כִּי פִקְדֶיךָ נִצַּרְתִּי. כג

מקרא מפורש

בִּי אִם בְּסוֹף הַפְּסוּקִי (טז) זָכַר דְּבַר לַעֲבֹדָה — קִים לַעֲבֹדָה אֶת הַתְּבַסְּחָה שִׁיחֵלְתִּי
 לָהּ, וְיֵשׁ אִמְרִים, שֶׁהוֹרָאת "נַחֲמָתִי" הִיא "נֶתַתְּ תִּקְוָה לְלִבִּי", חֲזַקְתָּ אֶת יְדֵי. (ג) זֹאת
 נַחֲמָתִי בְּעַנְיִי — הַתִּקְוָה הַזֹּאת הָיָה כָּל נַחֲמָתִי בְּעַנְיִי. (גא) וְדִים הִלְיִצְנִי... — הַתְּלַוִּיצָא,
 לַעֲנֹנִי לִי, וּבְכָל זֹאת לֹא נִטִּיתִי מִתּוֹרַתְךָ. (גב) מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם — מִשְׁפָּטֶיךָ שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּזֵרִים.
 (גג) וְלַעֲפָה — כַּעֲדָה, פְּלִצָּה. וְלַעֲפָה אֲחוֹתְנִי מִרְשָׁעִים — בְּרֵאשִׁית אֶת מַעֲשֵׂיהֶם
 הָרָעִים. (גד) וּמִרוֹת הָיוּ לִי — הָיוּ לִי לַעֲנֹנִי וְשִׁשְׁשׁוּעִים. (גה) בַּלִּילָה — גַּם בַּלִּילָה,
 אוּ מִפְּנֵי שֶׁבַּלִּילָה מְסַגֵּל אָדָם יוֹתֵר לְהַשְׁתַּכְּלוֹת. (גי) זֹאת הִיתָה לִּי... — נִמְשָׁךְ בְּנִרְאָה
 עַל הַמִּטְבֵּחַ, עַל הַתְּבַסְּחָה שֶׁהוּא מוֹצֵא בְּעַנְיִי: נַחֲמָה זוּ בָּאָה לִי בַּקִּי בְּשִׁבְלִי שִׁשְׁמֵרְתִּי אֶת
 פִּקְדֶיךָ.

לא	דַּבַּקְתִּי בַעֲדוֹתֶיךָ, יי אֵל תְּבִישֵׁנִי.
לב	דֶּרֶךְ מִצּוֹתֶיךָ אֲרוּץ, כִּי תִרְחֹב לִבִּי.
לג	הוֹרֵנִי יי דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ, וְאַצְרֶנָּה עֵקֶב.
לד	הִבִּינֵנִי וְאַצְרֶה תּוֹרָתְךָ וְאַשְׁמְרֶנָּה בְּכָל לַב.
לה	הַדְרִיכֵנִי בְּנֹתֵיב מִצּוֹתֶיךָ, כִּי בּוֹ חֲפָצְתִּי.
לו	הֵט לִבִּי אֶל עֲדוֹתֶיךָ, וְאַל אֵל בָּצַע.
לז	הֶעֱבַר עֵינַי מִרְאוֹת שָׁוָא, בְּדֶרֶכְךָ חֵינִי.
לח	הִקָּם לַעֲבֹדְךָ אִמְרָתְךָ, אֲשֶׁר לִירָאתְךָ.
לט	הֶעֱבַר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִּי, כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים.
ס	הִנֵּה תֹאבָתִי לִפְקוּדֶיךָ, בְּצַדִּיקְתְּךָ חֵינִי.
סא	וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ יי, תִּשְׁוַעְתְּךָ כְּאִמְרָתְךָ.
סב	וְאַעֲנֶה חֲרָפִי דָּבָר, כִּי בִטְחֹתִי בְּדַבְּרֶךָ.
סג	וְאַל תֵּצֵל מִפִּי דָּבָר אֱמֶת עַד מָאֹד,
	כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחְלָתִי.
מד	וְאַשְׁמְרֶה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

מקרא מפורש

שְׁוִייתִי אוֹתָם לִנְגְדִי, וְזָכַרְתִּי אוֹתָם וְהִנֵּיתִי בָהֶם תְּסִיד. (לב) כִּי תִרְחֹב לִבִּי — כִּי בִזָּה יִרְחֹב לִבִּי, תִּתְעַנֵּג נַפְשִׁי. (לג) וְאַצְרֶנָּה עֵקֶב — וְאַשְׁמְרֶנָּה בְּשִׁלְמוֹתָהּ כְּלִי סוּר מִכֶּנֶה לְעוֹלָם. (לד) אִמְרָתְךָ — הַכְּסִיתָתְךָ. אֲשֶׁר לִירָאתְךָ — אֲשֶׁר הַכְּסִיתָתְךָ בְּשֹׁכֵר יִרְאתְךָ. (לט) אֲשֶׁר יִגְרָתִּי — שְׁאֵנִי יָגִיר, מִפֶּחַד מִפְּנֵיךָ. כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים — וּבְנֵדָאֵי לֹא תִתְנַנֵּי לְשֹׂאת חֲרָפָה עִינֵיהֶם. (מג) וְאַל תֵּצֵל מִפִּי דָּבָר אֱמֶת — אֵל תִּבְדֹּל, אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי אֵת דְּבַר הָאֱמֶת, שְׁעָלִי לְהַשִּׁיב לְהוֹדִי מִכִּרְיֹבִים עִמִּי, עַל כִּי אֲנִי שׁוֹמֵר אֵת חֻקֶּיךָ. עַד מָאֹד — אֲנִי כִבְקֶשׁ וְזֹאת עַד מָאֹד וְיֵשׁ מִשְׁעָרִים, שְׁלֹא פֹה מְקוֹם „עַד מָאֹד“.

- סז טפלו עלי שקר ודים,
אני בכל לב אצר פקודיה.
ע טפש כחלב לבם,
אני תורתך שעשעתי.
עא טוב לי כי ענית, למען אלמד חקיה.
עב טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.
עג ידיך עשונני ויכוננוני, הבינני ואלמדה מצותיה.
עד יראיה יראוני וישמחו, כי לדברך יחלתי.
עה ידעתי יי, כי צדק משפטיך ואמונה עניתני.
עו יהי נא חסדך לנחמני, כאמרתך לעבדך.
עז יבאוני רחמיה ואחיה, כי תורתך שעשעתי.
עח יבשו ודים, כי שקר עותוני,
אני אשיח בפקדיה.
עט ישובו לי יראיה, וידעי עדתי.
פ יהי לבי תמים בחקיה, למען לא אבוש.
פא בלתי לתשועתך בפשי, לדברך יחלתי.

מקרא מפורש

ותיעה מדרך הישר, אבל מצתה אשמר אמרתך תמיד. (סז) טפלו עלי שקר -- בדי
עלי דברי שקר. טפל -- תדבק, תצמד. (ע) טפש כחלב לבם -- לבם נעשה שמן
כחלב, כלומר לא ירגישו ולא יבינו באופיה. (עא) טוב לי כי ענית... -- הוא תרעין
שבב' ס"ו. (עב) מאלפי זהב -- מאלפי כפרי זהב. (עד) יראיה יראוני... -- ירא
אותי הצדיקים וישמחו בי. (עה) כי צדק משפטיך -- כי צדקת במשפטיך.
נאמונה עניתני -- ובאמונה יפרת אותי, לטוב לי ולא לרעתי. (עח) שקר עותוני --

- בז חֲלֹקֵי יְיָ אָמַרְתִּי, לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ.
 גח חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל לֵב, חֲנֻנִי פָאֳמַרְתָּךְ.
 גט חֲשַׁבְתִּי דַרְכֵי וְאֲשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ.
 ה דַּשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לְשֹׁמֵד מִצֻּרֶיךָ.
 סא חֲבַלִּי רָשָׁעִים עֹדֹנִי, תּוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
 סב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
 עַל מִשְׁפָּטֶי צִדִּיקְךָ.
 גז חָבַר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פְקוּדֶיךָ.
 ד חֲסִדְךָ יְיָ מִלֵּאָה הָאָרֶץ, חֲקִיךָ לַמִּדְבָּר.
 סה טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְיָ כְּדַבְּרֶךָ.
 סו טוֹב טַעַם וְדַעַת לַמִּדְבָּר,
 כִּי בַמִּצֻּרֶיךָ הָאֲמֻנָתִי.
 סז טָרַם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג, וְעַתָּה אֲמַרְתָּךְ שִׁמְרָתִי.
 סח טוֹב אַתָּה וּמַטִּיב, לַמִּדְבָּרִי חֲקִיךָ.

מקרא מפורש

- (גז) אָמַרְתִּי — התבטאתי, נִמְרַתִּי. (גח) חֲלִיתִי פָנֶיךָ — התפללתי אליך.
 (גט) חֲשַׁבְתִּי דַרְכֵיךָ... — שָׁתִּיתִי לִבִּי עַל דַּרְכֵי וּמִתְרַתִּי לָשׁוּב אֶל עֲדוֹתֶיךָ.
 (סא) עֹדֹנִי — הַקִּיבּוֹנִי, סִבְבוֹנִי. חֲבַלִּי רָשָׁעִים עֹדֹנִי — עֲבוֹתַת הָרָשָׁעִים, סִבְבוּ
 אֵתִי, הָרָשָׁעִים בְּקִשּׁוֹ לְצוּר אֵת נַפְשִׁי בְּרָשָׁתָם, אֲבָל אֲנִי לֹא נִמְרַתִּי (מִתּוֹרַתְךָ). (סו) טוֹב
 מִעַם — בֵּינָה. (סז) טָרַם אֶעֱנֶה... — בְּפֶה־סִּי וּבְעֵנִיתִי, קִדְּם שְׁנֵינֵנִשְׁתִּי, הִיִּיתִי שׁוֹגֵג.

(*) רש"י מפרש עפ"י תרגום יונתן: חבלי רשעים, סיעות של רשעים (כמו, חבל
 בנאים) רש"י י' י', ואעפ"י שרב המתרגמים החדשים לא קבלו דעה זו, אין לבטלה
 בשום אופן.

לך אני הושיעני, כי פקדוך דרשתי.	צד
לי קווי רשעים לאבדני, עדותך אתבונן.	צה
לכל תכלה ראיתי קץ, רחבה מצותך מאד.	צו
מה אהבתי תורתך, כל היום היא שיחת.	צז
מאיבי תחכמי מצותך, כי לעולם היא לי.	צח
מכל מלמדי השכלתי, כי עדותך שיחה לי.	צט
מוקנים אתבונן, כי פקדוך נצרת.	ק
מכל ארח רע בלאתי רגלי, למען אשמר דברך.	קא
משפטך לא סרתי, כי אתה הורתני.	קב
מה גמלצו לחכי אמרתך, מדבש לפי.	קג
מפקודיך אתבונן, על כן שנאתי כל ארח שקר.	קד

מקרא מפורש

תקדוּתָּהּ לְעַבְדֶּךָ לְהַסֵּב. (צה) לִי קוֹוֹ — עֲלֵי קוֹוִי. (צו) תִּכְלֶהָ — (מלשון: «נִכְסְפָהּ וְגַם כָּלֶתָהּ נִפְשִׁי» חֲפִץ לָב, תִּשְׁקָתָהּ, אֲוִי. לְכָל תִּכְלֶהָ... — לְכָל דְּבָר, אֲשֶׁר תִּכְלֶה נֶפֶשׁ אָדָם אֲנִי, רָאִיתִי קֶץ, בְּבֹאֵר הַתְּשׁוּבָה תִּתְקַדֵּר בִּשְׁתִּי בְעֵלֶיהָ אֵךְ לֹא לְמִצְוָתָהּ, כִּי עֲמִיקָה יִרְדָּתָהּ הִיא כִּנִּי יָם. (צה) מִצְוֹתֶךָ — בְּלֹא י' וְנִרְאָה שֶׁשֶׁן הַקְּרֹא מִצְוָתָהּ. מֵאֲוִיבֵי תִּחְכַּמִּי מִצְוֹתֶךָ — תִּרְדָּתְךָ תִּחְכַּמֶּת אוֹתִי מֵאֲוִיבֵי (וְכֵן) הוּא אֵימֵר: «עֲדוּת ה' גְּאֻמָּה מִחֲכִימַת מְדִינָה וְאֲפֹשֶׁר שְׁתִּכְנֶנָּה: בְּחִמָּה אֲנִי כְתוּבָת עִם אוֹיְבֵי וּמִנְצָחִים. כִּי לְעוֹלָם הוּא לִי — כִּי הוּא קִנְיִי לְעוֹלָם וְכֵן אֶהְיֶה בְּכָל עֵת. (צט) מִכָּל מַלְמָדִי — יוֹתֵר מִכָּל מַלְמָדִי, כִּלְיָהּ, כִּכָּל הַחֲכָמִים שֶׁנִּדְמִינִי. (ק) מוֹקְנִים אֶתְבֹּנֵן — אֲנִי נִבֵּן יוֹתֵר מִנְּקִי מִדּוֹר, מִנְּכַבְדֵי עַמִּים וְשׁוֹמְרֵיהֶם. (קא) בְּלֹאֲתִי — מְנַעֲתִי, חֲשֵׁכִיתִי. (קג) מִה נִמְלָצוּ — כִּי מִיָּבֵה, מִה מִתְקַן. (קד) מִפְּקוּדֶיךָ אֶתְבֹּנֵן — עַל גְּדֵי תִּקְוָה וְיִצְחָק הַיְיִתִּי לְנִבּוֹן.

- פב כָּלוּ עֵינַי לְאַמְרֹתֶךָ, לֵאמֹר: מָתַי תִּנְחַמְנִי?
- פג כִּי הֵייתִי כְּנָאד בְּקִיטוֹר, חָקִיקָה לֹא שָׁכַחְתִּי.
- פד כִּמָּה יָמַי עֲבָדָה,
- מָתַי תַּעֲשֶׂה בְּרָדְפִי מִשֶּׁטֶט?
- פה כָּרוּ לִי יָדַיִם שִׁיחוֹת, אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרֶתֶךָ.
- פו כָּל מִצּוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה, שֹׁקֵר רַדְפוֹנִי עֲזַרְנִי.
- פז כִּמְעַט כְּלוֹנִי בָאָרֶץ, וְאֲנִי לֹא עֲזַבְתִּי פְקָדֶיךָ.
- פח כַּחֲסֹדֶךָ חִינִי וְאַשְׁמְרָה יְעֻדוֹת פִּיךָ.

- פס לַעֲוֹלָם יִי דַבֵּרְךָ נֹצֵב בַּשָּׁמַיִם.
- צ לָדֹר וָדֹר אֲמוֹנֶתֶךָ, כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וּתְעֻמָּה.
- צא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמְדוֹ הַיּוֹם, כִּי הִכַל עֲבָדֶיךָ.
- צב לוֹלִי תוֹרֶתֶךָ שַׁעֲשַׁעִי, אֲזִי אֲבֹדְתִי בַעֲנִי.
- צג לַעֲוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקָדֶיךָ, כִּי בָם חֵייתִנִּי.

מקרא מפורש

לְשֹׁקֵר, לַחֲנֹם הַשִּׁתְּדֵלִי לַעֲוֹת אוֹתִי, לְתַבְּשִׁילִנִי בְּדַרְכֵי. (פג) כְּנָאד בְּקִיטוֹר — כְּנָאד שֶׁ עוֹר שֶׁשְׂמֹחוֹ בְּלִשָּׁן, וְהוּא נִשְׁעָה שְׁחוֹר-נֶהָגִים הָיוּ לְחֻקִּים נֹאד וְזוּ בְּעֵשֶׂן וּלְמִשְׁפִּים אֶת חֵינוּ בָּהֶם. חָקִיקָה לֹא שָׁכַחְתִּי — וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁכַחְתִּי אֶת חָקִיקָה. (פה) כָּרוּ לִי יָדַיִם שִׁיחוֹת... — הַיּוֹדִים שְׁאֵינֶם הוֹלְכִים בְּדַרְכֵי תוֹרֶתֶךָ כָּרוּ לִי בֹדוֹת לְתַפְּסִילִנִי.

(פו) כָּל מִצּוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה — בְּאֲמוֹנָה, יָסוּב כְּנִי. לְשֹׁקֵר רַדְפוֹנִי — לְשֹׁקֵר, לְשׂוֹא רַדְפוֹ אוֹתִי אוֹיְבִי, אִם אֵךְ אֶתֶּה תַּעֲזֹר לִי (וְאֶפְשָׁר שֶׁהַכּוֹנֵן עַל דְּבַר שֹׁקֵר, עַל כֵּי אֲנִשִּׁי שֹׁקֵר חֵם). (פז) כִּמְעַט כְּלוֹנִי — עוֹד מְעַט וְכְלוֹנִי. (פס) לַעֲוֹלָם ה'... — דְּבַרְךָ ה' נֹצֵב לַעֲוֹלָם בַּשָּׁמַיִם-תּוֹרֶתֶךָ (אוֹ תַּבְּסֻחֶתֶךָ) קִבְּצָה לַעֲוֹלָם עִמָּךְ בַּשָּׁמַיִם בְּמִכּוֹן שִׁבְתֶּךָ.

(צ) לָדֹר וָדֹר אֲמוֹנֶתֶךָ — כְּלוֹנִיִּים אוֹ בְּאֹד לְפָסוֹק חִקִּיִּים, וְתַעֲמֹד — וְהִיא עִמָּדָה לַעֲוֹלָם. (צא) לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמְדוֹ הַיּוֹם — הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ עוֹמְדִים גַּם הַיּוֹם עַל פִּי

קִיט סִיגִים הַשְׁבֶּת כָּל רָשָׁעֵי אָרֶץ, לָכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדֹתֶיךָ.

קכ סֹמֵר מִפְחָדֶךָ בָּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי.

קכא עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק, בִּלְ תַנִּיחֵנִי לַעֲשָׂקִי.

קכב עָרַב עֲבָדֶךָ לְטוֹב, אֶל יַעֲשֻׁקָנִי זָדִים.

קכג יַעֲנֵנִי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צֶדֶקֶךָ.

קכד עֲשֵׂה עִם עֲבָדֶךָ כְּחַסְדֶּךָ וַחֲקִיקָה לְמִדָּנִי.

קכה עֲבָדֶךָ אֲנִי הַבִּינֵנִי, וְאִדְעָה עֲדֹתֶיךָ.

קכו עֵת לַעֲשׂוֹת לִי הַפְּרוּ תוֹרָתֶךָ.

קכז עַל כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצֻּוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז.

קכח עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׁרָתִי,

כָּל אֶרֶץ שֹׁקֵר שִׁנְאַתִּי.

קכט פִּלְאוֹת עֲדוֹתֶיךָ, עַל כֵּן נִצַּרְתָּם נַפְשִׁי.

קל פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֶאֱיֵר מִבֵּין פְּתִיִּים.

מקרא מפורש

קִיט) סִיגִים — פִּסְקֵת, סִיגִים הַשְׁבֶּת. סִיגִים הַשְׁבֶּת — פִּסְקֵת, שְׁחֲצוֹף
בְּדוּלָה מִן הַפִּסְקֵת הַסּוּבָה, כֵּן תִּבְדֹּל וְתִאָּבֵד אֶת הַרְשָׁעִים מִקֶּרֶב הָעָם. קכ) סֹמֵר
מִפְחָדֶךָ בָּשָׂרִי — מִפְחָדֶךָ סֹמֵר שְׁמֵרֹת בָּשָׂרִי. סֹמֵר — קס, צִבֵּד לְעֵנֶן הַתְּרוֹמָמוֹת
הַשָּׁמַיִם מִפְחָדֶךָ. קכא) בִּלְ תַנִּיחֵנִי לַעֲשָׂקִי — אֶל תַּנְחֵנִי בִּיד עֲשָׂקִי. קכב) עָרַב
עֲבָדֶךָ — פָּדַח גִּפְשׁ עֲבָדֶךָ, תַּצִּלְהֵם. קכו) עֵת לַעֲשׂוֹת לִי... — בָּאָה תַּעֲתֵה נַחֲ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט בְּרָשָׁעִים, כִּי הִפְרוּ תוֹרָתֶיךָ. קכז) כָּל פְּקוּדֵי כָל — כָּל פְּקוּדֵי מִצְוֹתֶיךָ
לְכָל פְּרִמְיָהוּ. כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׁרָתִי — הַלְכֵתִי בְּכָל פְּקוּדֵיךָ, וְנִתְרַמֵּי בְּהֵם מֵאֵד.
קכט) פִּלְאוֹת עֲדוֹתֶיךָ — נִפְלְאוֹת (נִשְׁגָּבִים) תִּקְוָה. קל) פֶּתַח דְּבָרֶיךָ — רֹאשׁ
דְּבָרֶיךָ, תַּחֲלֵת דְּבָרֶיךָ הַתּוֹרָה. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֶאֱיֵר... — גַּם רֹאשׁ דְּבָרֶיךָ בְּלִבִּי מִפִּי
אוֹר תִּרְבֶּה וּבְחַיִּים אֶת הַפְּתִיִּים (וְאִשְׁשֵׁר) בְּבֹאֵר "מִבֵּין פְּתִיִּים" בְּתוֹר קְרִיאָה אֶל ה', גַּם

קח	נָר לְרַגְלִי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי.
קו	נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקִּימָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ.
קז	נַעֲנִיתִי עַד מְאֹד, יְיָ חֲנִי כְדִבְרְךָ.
קח	נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי.
קט	נִפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתִרְתָּךְ לֹא שָׁכַחְתִּי.
קי	נִתְּנוּ רִשְׁעִים פֶּחַ לִי, וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תַעֲזִיבִנִי.
קיב	נִחַלְתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם, כִּי שִׁשׁוֹן לִבִּי הָמָּה.
קיג	נִטִּיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב.
קיד	סַעֲפִים שָׁנְאַתִּי וְתוֹרְתְךָ אָהַבְתִּי.
קיו	סִתְּרִי וּמִגְנֵי אֹתָהּ, לְדִבְרְךָ יִחַלְתִּי.
קיז	סִוְרוּ מִמֶּנִּי מִרְעִים, וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי.
קיח	סִמְכֹנִי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיָּה וְאַל תִּבְיֹשְׁנִי מִשֹּׁבְרֵי.
קיט	סַעֲדֵנִי וְאוֹשַׁעָהּ, וְאַשְׁעָהּ בַּחֲקֶיךָ תָּמִיד.
קכ	סִלִּית כָּל שׁוֹגִים מִחֲקֶיךָ, כִּי שֹׁקֵר תִּרְמִיתֵם.

מקרא מפורש

קח) נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא ה' — קבל בְּרָצוֹן אֶת נְדָבַת פִּי, אֶת הַפְּלִטָּה. (קט) נִפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד... — שְׂרֹוֹי אֲנִי תָמִיד בְּסַפְּנָהּ, וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁכַחְתִּי אֶת תּוֹרְתְךָ. קיב) לְעוֹלָם עֲקֹב — כָּל צַדִּיק מִצְעָדוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו. (קיג) סַעֲפִים — הַיָּחִיד פֶּגַע (בְּמִשְׁקָל: חֲרֹשׁ) אִישׁ תְּהַפּוּכוֹת, קָל בְּנֵת. (קטז) כְּאִמְרַתְךָ — כְּמִשְׁחַתְּךָ. אֶל תִּבְיֹשְׁנִי מִשֹּׁבְרֵי — אֶל תִּבְיֹשְׁנִי מִחֲקֶיךָ, אֶל תִּהְיֶה תְּהַיָּה בְּשׂוֹא וּלְחֻרְפָּה לִי. (קכ) וְאַשְׁעָהּ — וְאַתְּשֶׁקֶה, אֲפַגֵּה אֶת לִבִּי לְחֻרְפָּה (כִּכּוֹ) "וְאַל יִשְׁעֵי בְּדַבְּרֵי שֹׁקֵר". (קכז) סִלִּית — רִבְּסָה, נָתַתָּ וְהִרְבִּסְתָּ. כִּי שֹׁקֵר תִּרְמִיתֵם — כִּי תִרְמִיתֵם תִּהְיֶה לְשׂוֹא, וְאֵת תִּבְיֹשְׁנֵי לָהֶם בְּיוֹם אֵף ה'.

קמו	קראתיך הושיעני, ואשמרה עדתיך.
קמו	קדמתי בנפש ואשועה, לדברך יחלתי.
קמח	קדמו עיני אשמרות לשון באמרתך.
קמט	קולי שמעה כחסדך, כי כמשפטך חניני.
קנ	קרבו רדפי זמה, מתורתך רחקו.
קנא	קרוב אתה יי, וכל מצותיך אמת.
קנב	קדם ידעתי מעדתיך, כי לעולם יסדתם.
קנג	ראה עיני וחלצני, כי תורתך לא שכחתי.
קנד	ריבה ריבי וגאלני, לאמרתך חניני.
קנה	רחוק מרשעים ישועה, כי חקיך לא דרשו.
קנו	רחמיך רבים יי, כמשפטך חניני.
קנו	רבים רדפי וצרי, מעדותיך לא גטיתי.
קנח	ראיתי בגדים ואתקוטטה, אשר אמרתך לא שמרו.

מקרא מפורש

לא שכחתי — בכי זאת לא שכחתי את פקודיך. (קמו) קדמתי בנשור... —
 מבמתי לקום בנשור ושויתי אליך. (קמח) קדמו עיני אשמרות — מקדים אני לקום
 באשמרת חלילה בדי להגות באמרתך (ראה ס"ג זי). (קנ) קרבו רדפי זמה — קרבו
 אלי רדפי עול אשר התרחקו מתורתך. (קנב) קדם ידעתי מעדותיך — עוד מימי
 קדם ידועות עדותיך (ואפשר לפרש: עוד מימי הראשונים, מימי געזרי ידעתי על דבר עדותיך).
 לאמרתך — באמרתך כמו שהבסחת לי. (קנו) כמשפטך — שהם משפטי צדק
 ורחמים. (קנח) ואתקוטטה — באתי אתם בריב על אשר אינם שומרים את פקודיך יי.
 (*) ויש מפרשים: "ותקץ נפשי" כמו "אקוט בדור" (צ"ה י'), ואמנם גם שם
 אפשר לפרש כחוראת ריב.

קלא **פִּי פַעֲרָתִי וְאַשְׁאַפֶּה, כִּי לְמִצּוֹתֶיךָ יֵאָבְדִי.**
 קלב **פָּנֶה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבִי שִׁמְךָ.**
 קלג **פַּעְמִי הֵכֵן בְּאִמְרֹתֶךָ וְאַל תִּשְׁלַט בִּי כָל אֹזֶן.**
 קלד **פָּדֵנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם, וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ.**
 קלה **פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעֵבְדֶךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶּיךָ.**
 קלו **פִּלְגִי מִיָּם יִרְדּוּ עֵינַי, עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ.**

קלז **צִדִּיק אַתָּה יי, וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.**
 קלח **צִוִּית צְדָק עֲדוֹתֶיךָ וְאִמּוּנָה מְאֹד.**
 קלט **צִמְתַּתְנִי קִנְאָתִי, כִּי שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי.**
 קמ **צְרוּפָה אִמְרֹתֶךָ מְאֹד, וְעֵבְדֶךָ אֶהְבֶּה.**
 קמא **צַעִיר אֲנֹכִי וְנִבְזָה, פִּקְדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.**
 קמב **צִדְקָתֶךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתֶךָ אֱמֶת.**
 קמג **צַר וּמִצּוֹק מִצְאוֹנִי, מִצּוֹתֶיךָ שַׁעֲשָׁעִי.**
 קמד **צִדְק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם, הִבִּינִי וְאַחִיהָ.**

קמה **קִרְאָתִי בְּכָל יָב, עֲנֵנִי יי, חֻקֶּיךָ אֶצְרֶה.**

מקרא מפורש

הוֹרָאת „פֶּסַח דְּבָר“ אֵינְנָה יְדוּעָה בְּהִרְדּוֹ. (קלא) **פַּעֲרָתִי** — פָּתַחְתִּי לְרַחֲבָה. **פִּי**
פַּעֲרָתִי וְאַשְׁאַפֶּה — כְּפֹתֶחַ אֶת פִּי לְשֹׁאֵף רוּחַ צַח. **יֵאָבְדִי** — אָבִיתִי, חֲפָצִיתִי.
כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבִי שִׁמְךָ — כִּדְאוֹי לְאַהֲבִי שִׁדְךָ. (קלב) **וְאַל תִּשְׁלַט בִּי**
כָּל אֹזֶן — אַל תִּהְיֶה לְעוֹל לְשֹׁלֵט בִּי לְהִשְׁתַּרֵּר עָלַי. (קלג) **וְאַל תִּשְׁמְרוּ** — עַל
 אִשֶּׁר לֹא שָׁמְרוּ. (קלד) **יֵשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ** — יִשְׁרִים גִּשְׁפֻּסֶיךָ. (קלה) **צִוִּית צְדָק**
עֲדוֹתֶיךָ ... — צִוִּית אֶת עֲדוֹתֶיךָ בְּצֶדֶק וּבְאִמּוּנָה. (קלט) **צִמְתַּתְנִי קִנְאָתִי...** —
 קִנְאָתִי שֶׁאֵינִי כְּמִנְאָה לְשִׁמְךָ עַל אִשֶּׁר שָׁכַחוּ צָרִי אֶת דְּבָרֶיךָ הַבְּרִיתָה אִתִּי. (קמא) **פִּקְדֶיךָ**

קעד תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ, וְתוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי.
קעה תַּחֲתִי בַפִּשִׁי וְתַהֲלִלְךָ, וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרֵנִי.
קעו תַּעֲרִיתִי כִפְשָׁה אֲבֹד, בִּקְשׁ עֲבֹדְךָ,
כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.

ל י ו ם ה ש ב ת

קב.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:

א ל יְיָ בִּצְרָתָהּ לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי.
ב יְיָ הֲצִילָהּ בַּפִּשִׁי מִשִּׁפְּת שֶׁקֶר מִלִּשׁוֹן רַמְיָה.
ג מֶה יִתֵּן לָךְ וּמֶה יִסִּיף לָךְ לִשׁוֹן רַמְיָה?
ד חֲצִי גִבּוֹר שְׂנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רִתְּמִים.
ה אוֹיֵה לִי כִּי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ,
שָׁכַנְתִּי עִם אֲהֲלֵי קֹדֶר.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

קב. א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת — בַּמִּזְמוֹרִים ק"ב — קל"ח, נִקְרָא "שִׁירֵי הַמַּעֲלוֹת", וְכֵן דִּבְרֵי קְרִטְוִינָה עַל שֵׁם מַעֲלוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁשָּׁם הָיוּ תְּלוּיִם שְׂרִים אִתָּם. בִּצְרָתָהּ לִי — בִּצְרָתָהּ, בִּצָּר לִי. ב) מִשִּׁפְּת שֶׁקֶר... — מֵאֲנָשִׁים שֶׁשִּׁפְּתָם שִׁפְּת שֶׁקֶר, וְלִשְׁנָם — לִשׁוֹן דְּמִיָּה. ג) מֶה יִתֵּן לָךְ... — תַּשְׁוֹרָה פִּתְּהָ אֶל בַּעַל לִשׁוֹן כָּזֶה: בַּת יִתָּן וְכֵן יוֹסִיף לָךְ לִשׁוֹן רַמְיָה שֶׁלָּךְ? ד) חֲצִי גִבּוֹר שְׂנוּנִים... — דִּמְיוֹה הוּא לִשׁוֹן רַמְיָה לְחֲצִי גִבּוֹר שְׂנוּנִים, שֶׁהֵם חֲבִיאִים בֵּית מִרְחֹק אוֹ מִסְּתָרִים. שְׂנוּנִים — מִלִּשְׁשִׁים, חֲדָשִׁים, עִם גַּחֲלֵי רִתְּמִים — וְלִגְחָלֵי רִתְּמִים (לְגַחֲלֵי עֵץ חֲרָתִים) שֶׁהֵם לִוְתִּשִׁים וּמִכִּילִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּם יִזְנוּ רֵב. רַתֵּם — מִין שִׁיחַ שֶׁשָּׁמֵן בְּעֶרְבִית רַתֵּם. ה) מִשֶּׁךְ, קֹדֶר — שְׁמוֹת זַמִּירֵי שְׂתִיקִים, שֶׁבְּנִרְאָה הָיוּ בְּפִרְסָסִים לְגִנְאִי. אוֹיֵה לִי כִּי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ — אוֹיֵה לִי, ב. אֲנִי יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ אֲנָשִׁים רָעִים וְחַסְאִים, כְּאֵלֹו גִּרְתִּי בֵּין בְּנֵי מִשֶּׁךְ אוֹ יוֹשְׁבֵי בְּאֲהֲלֵי קֹדֶר.

(*) וְלִדְעַת רֵב הַמְּבֹאֲרִים הַחֲדָשִׁים הוֹרֵאת, שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הוּא שִׁיר "הַעֲלִיָּה", וְמוֹסֵב עַל עוֹלֵי בֵּבֶל אוֹ עַל הָעוֹלָם לְרַגֵּל.

קט רֹאֵה כִּי פָקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי, יי כַּחַסְדְּךָ חֲיִנִּי.
קס רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צְדָקָה.

קסא שְׂרִים רִדְפוּנִי חַם, וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.

קסב שֶׁשׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שֶׁלֶךְ רֵב.

קסג שֶׁקֶר שָׁנֵאתִי וְאֶתְעַבֶּה, תּוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי.

קסד שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה.

קסה שְׁלוֹם רֵב לְאַהֲבֵי תּוֹרָתְךָ, וְאִין לָמוֹ מְכֻשׁוֹל.

קסו שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתְךָ יי וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי.

קסז שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֲדָתֶיךָ וְאַהֲבֵם מְאֹד.

קסח שְׁמֵרָתִי פָקוּדֶיךָ וְעֲדָתֶיךָ,

כִּי כָל דֶּרֶכִּי נִגְדָה.

קסט תִּקְרַב רַגְלִי לִפְנֶיךָ יי, כְּדִבְרְךָ הַבִּינִנִּי.

קע תָּבוֹא תַחֲנַנְתִּי לִפְנֶיךָ, כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי.

קעא תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי תַהֲלָה, כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ.

קעב תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתְךָ, כִּי כָל מִצּוֹתֶיךָ צְדָק.

קעג תִּהְיֶה יָדְךָ לְעֶזְרִנִּי, כִּי פָקוּדֶיךָ בַּחֲרָתִי.

מקרא מפורש

קס) רֹאשׁ דְּבָרְךָ — האשיתו ניסודו. אֱמֶת — שם נרדף לצדק בכל המספר.
וּלְעוֹלָם... — וכל משפטי צדקה נקמים לעולם. קסא) וּמִדְּבָרְךָ... — אצל אני לא
יחאתי מהם, כי נק מדברך פחד לבי. קסב) שֶׁלֶךְ — משפט כאן חזק עשר. קסד) שֶׁבַע
בַּיּוֹם — הרבה פעמים בכל יום. קסז) שִׁבְרָתִי — מנותי. קסח) כִּי כָל דֶּרֶכִּי
נִגְדָה — כי הכל נלוי ונרדף לפניך. קעב) תַּעַן — תשוב.

ב עֲמֻדֹתָ הֵיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם.
 ג יְרוּשָׁלַם הִבְנוֹיָהּ כְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ יַחְדּוֹ.
 ד שָׁשָׂם עָלָיו שְׁבָטִים,
 ה שְׁבִטִי יְהִי, עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לַהֲדוֹת לְשֵׁם יי.
 ו כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט,
 ז כִסְאוֹת לְבֵית דֹּד.

ח שֶׁאֵלֹו שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם, יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ.
 ט יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ.
 י לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבֶּרְהָ נָא שְׁלוֹם בְּךָ.
 יא לְמַעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ.

קכג
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:

אֱלִיךָ נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינִי, הִישָׁבִי בַשָּׁמַיִם.

מקרא מפורש

ג) יְרוּשָׁלַם הִבְנוֹיָהּ — יְרוּשָׁלַם שְׁחָבְרָה וְנִבְנְתָה אַחֲרֵי חֲרָבָהּ. כְּעִיר שְׁחָבְרָה
 לָהּ יַחְדּוֹ — הִיא כְּעִיר שְׁקֵל חֲלָקִיהָ וְהִבְנוֹיָהּ מִחֲבָרִים זֶה לָזֶה, כְּלֹכֶה אֵין כָּל פֶּה
 בָּהּ, אֵין כָּל זָכָר לְחָרְבָן וְנָשׁ בָּהּ גַּם לְשׁוֹן בְּקִשָּׁה: הַלּוֹאִי שְׁתַּכְנֶה וְתִכְנֶן בְּכֶדֶה כְּזֹאת).
 ד) שָׁשָׂם עָלָיו שְׁבָטִים... — שָׁשָׂם הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ עוֹלָם לְהִרְאוֹת לִפְנֵי ה' שֶׁשֶׁשׁ פְּעֻסִים
 בָּשָׁנָה. עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל — חֵק וּמִשְׁפָּט הָיָה לְיִשְׂרָאֵל לַעֲלוֹת לְרֹגֶל וְיִהְיֶה שֵׁם לָהּ.
 ה) כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט... — שָׁם יֵשְׁבוּ מַלְכֵי יְהוּדָה אוֹ שׁוֹפְטֵי הָעָם
 עַל כִסְאוֹת הַמִּשְׁפָּט, עַל כִסְאוֹת בֵּית דֹּד. ו) שֶׁאֵלֹו שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם — דָּרְשׁוּ אֶת
 שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם, בְּקִשְׁוּ מִה' שִׁהְיִי שְׁלוֹם לְיְרוּשָׁלַם. וְשָׁרְיוֹ — יְהִי שְׁלוֹם, שִׁשְׁסִים,
 בְּסוֹדִים בְּפִתְחֵי הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלָּהּ וְהָיָה תְּמִידָה מְצוּדָה כְּכֹוּ וְהָיָה יְחִסְיוֹן. אֶהְבִּיךָ —
 עוֹבֵר אֶל יְרוּשָׁלַם בְּנוֹף שְׁנִי. ז) בְּחִילֶךָ — בְּחַסְדֶּךָ מְבַצֵּרָה (עֵין לְמַעַל מִ"ח י"ד).
 ח) לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי — יוֹשְׁבֵי עִיר יְרוּשָׁלַם. אֲדַבֶּרְהָ... — אֲשַׁאל, אֲבַקֶּשׁ שְׁלוֹם לָךְ.
 *) יש חושבים, שטוב לקרוא "אֱלִיךָ" תחת "אֶהְבִּיךָ", לפי שזה מתאים יותר אל
 דברי הפסוק הסמוך, אבל אין זה מוכח.

ו רַבַּת שְׁכֵנָה לָּהּ נִפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם.
ז אֲנִי שְׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר — הִמָּה לְמַלְחָמָה.

קכא

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת:

א אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי.
ב עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
ג אֶל יִתְּן לְמוֹט רִגְלִי, אֶל יָנוּם שְׁמִרְךָ.
ד הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל.
ה יְיָ שְׁמִרְךָ, יְיָ צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.
ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה, וַיְרַח בְּלִילָהּ.
ז יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת בִּפְשֶׁךָ.
ח יְיָ יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

קכב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד:

א שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי: בֵּית יְיָ בִּגְדָה.

מקרא מפורש

(ו) רַבַּת שְׁכֵנָה לָּהּ נִפְשִׁי — תַּרְבֵּחַ, וְזֶמֶן רַב שְׁכֵנָתִי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם אֵלֶיהָ.
(ז) אֲנִי שְׁלוֹם... — אֲנִי כִּי תִפְצִי אֶךָ לְשָׁלוֹם, אֲבָל כִּשְׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֵיהֶם שְׁלוֹם, וְשׁוֹנֵא דְבָרֵי רִיב וּמִלְחָמָה.

קכא. (א) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת — כִּמוֹ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים... —
מִתְרַחֵר אֲנִי וּמִתְבֹּנֵן מֵאִיזֵה טָקוּם יָבוֹא עֲזָרִי. אֶל הַהָרִים... — הַכּוֹנֵה, לְפִי הַנֶּאֱמָה,
אֶל הַהָרִים אֲשֶׁר מְסָבִיב לִירוּשָׁלַיִם. (ג) לְמוֹט — לְהַתְמוֹטְטוֹת, לְכַשְׁלוֹן. אֶל יָנוּם —
אֶל יִישָׁן, בִּי אִם וְשִׁכְחָה עֲלֶיךָ תִּמְדִּיר לְהַצִּילֶךָ. (ה) ה' צִלְךָ... — ה' לֶךָ לְמַחֲסֶה, כְּצֵל
שְׁמוֹצָאִים בִּי מִחֲסֶה בְּחֹם הַשֶּׁמֶשׁ. עַל יַד יְמִינֶךָ — אֲפָשֶׁר שְׁכֵנָתִי: הוּא עוֹמֵד לִימִינֶךָ
תִּמְדִּיר כְּצֵלָה הַקְּרוֹב אֵלֶיךָ בְּכָל עֵת. (ו) וַיְרַח בְּלִילָהּ — הַכּוֹנֵה עַל חֶסֶד הַשׁוֹמֵר בְּלִילָהּ.
קכב. (א) לְדָוִד — עֵזֶן בְּמִבְּנֵי IX. בְּאוֹמְרִים לִי — בְּשִׁעָה שְׁאוֹמְרִים לִי.

(*) ואפשר לפרש „באומרים לי“ על האומרים לי כמו „שמחו באבימלך“, כי שמחתי בישועתך.

הִפַּח נִשְׁפָּר, וְאַנְחֵנוּ נִמְלִטְנוּ.
עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

ח

קכה

שיר המעלות:

א

הַבִּטְחִים בְּי כֹהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט, לְעוֹלָם יֵשֵׁב.

ב

יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ,

וַיִּ סָבִיב לְעַמּוֹ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

ג

כִּי לֹא יִנוּחַ שִׁבְט הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים,

לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם.

ד

הִיטִיבָה יי לטוֹבִים וּלְיֹשְׁרִים בְּלָבוֹתָם.

וְהַמַּטִּים עֲקָקְלוֹתָם יוֹלִיכֵם יי אֶת פְּעָלֵי הָאֵן.

ה

שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

מקרא מפורש

בְּיֹנֵנִי קל (מקורו יקט = סמן רשתי). ח) עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם ה'... — אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים בְּשֵׁם
ה' עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְנַעֲרִים בָּנָה.

קכה. א) הַבִּטְחִים בַּה'... — הַבִּטְחִים בַּה' דְּמִינָם כֹּהַר צִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא
יִפֹּט, כִּי אִם יֵשֵׁב לְעוֹלָם. יֵשֵׁב — יִכּוֹן, לֹא יוֹנוּ מִמִּקְלָבֵוּ (וְאִפְשָׁר לְפָרֵשׁ יְהִי נוֹשֵׁב, עֲנִן
יִשְׁעִיהָ יֵב כ' וְרִמְיָהּ יו ז). ב) יְרוּשָׁלַם... — כִּשֵּׁם שִׁירֹשָׁנִים הָרִים סָבִיב לָהּ, וְהֵם
מִחֲסֵה לְעִיר, כֵּן ה' סָבִיב לְעַמּוֹ וְסִבְקָה עָלָיו. ג) שִׁבְט הַרְשָׁע — מִשְׁטֵל הַרְשָׁע,
מִשְׁטֵלִים רָעִים וְחַמְסִים. עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים — עַל גּוֹרֵלָם, עַל חֲקָם בְּאָרֶץ, עַל מַצָּבָם.
לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים... — כִּי אִם יִשְׁלַם הַקָּל בְּאָרֶץ, יִלְמְדוּ הַצַּדִּיקִים מִן
הֵם לַעֲשׂוֹת עָל (כִּי שְׁלֹת רָשָׁעִים וְיִסּוּרֵי צַדִּיקִים עוֹלִים לְחַסֹּת אֶת צַב הָאָדָם מִדֶּרֶךְ הַטּוֹב,
וְעַן לְמַעַל ע"ג). ה) וְהַמַּטִּים עֲקָקְלוֹתָם — כְּמַטָּא מִקְצֵה, וּפְרוּשׁוֹ: וְהַמַּטִּים בְּגִלְתָּם
(אֲשִׁירֵיהֶם) מִדֶּרֶךְ הַטּוֹב לְלִבָּת אֲרָחוֹת עֲקָקְלוֹת. יוֹלִיכֵם ה' אֶת פְּעָלֵי הָאֵן — יוֹלִיכֵם ה'
לְאֲבִדוֹן יִתֵּר גַּם כָּל פְּעָלֵי אֵת. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל — הוּא כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁיר הַזֶּה.
שְׁכָלוּ (חוּץ מִפְּסוּק ד') בַּחֲזוֹן בְּיֹנֵנִי ה' לְסוֹכָה עַל זִבְאוֹ.

- ב הנה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם,
כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ,
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנּוּ.
ג חַנּוּ יְיָ חַנּוּ, כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ.
ד רַבַּת שְׁבָעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ,
הֲלַעַג הַשָּׂאֲנָנִים, הַבּוֹז לַגֵּאִי יוֹנִים.

קכד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד:

- א לֹאֲלִי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל.
ב לֹאֲלִי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם.
ג אֲזִי חַיִּים בִּלְעוֹנוּ, בַּחֲרוֹת אַפִּם בָּנוּ.
ד אֲזִי הַמִּים שִׁטְפוֹנוּ, נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ.
ה אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמִּים הַיָּדוֹנִים.
ו בָּרוּךְ יְיָ, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם.
ז נַפְשֵׁנוּ כַּצֹּפּוֹר נִמְלֹטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים.

מ קרא מפורש

קכג. ג) כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ — הִרְבָּה שָׁבַעְנוּ בּוֹ. (ד) רַבַּת שְׁבָעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ — הִרְבָּה, יוֹתֵר מֵדַאי שְׁבָעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ מַלְעָמָה שֶׁל הַשָּׂאֲנָנִים, מִבּוֹז שֶׁל הַנָּאִים.
הֲלַעַג הַשָּׂאֲנָנִים — לַעַג הַשָּׂאֲנָנִים, (ה') שֶׁל הַלַּעַג נִרְאָה בְּכִיּוֹתָהּ. שָׂאֲנָנִים — שְׁלֹמִים, שְׁקִטִּים, וְחַפְזֵי רֶשָׁעִי הָאֶרֶץ, שֶׁרַבָּם מַצְלִיחִים לָפִי שְׁעָה אֶת בְּרִכְיָהֶם, בְּמָה שֶׁנִּזְכָּר בְּהִרְבָּה מְקוֹמוֹת בְּנִבְיָאִים וּבַסֵּפֶר הַזֶּה. גֵּאִיוֹנִים — גֵּאִים.

קכד. א) לֹאֲלִי ה' שְׁהִיָּה לָנוּ... — יַעֲיֵד נָא כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי לֹא הִי שְׁהִיָּה לָנוּ לַעַג, אֲכַדְנוּ כָּדָר עַל יְדֵי הָאֲוִיבִים שֶׁבָּאוּ עָלֵינוּ. (ד) נַחֲלָה — נַחַל (תְּמוּנָה עִמְקוּה), שֶׁמָּה מִים. (ה) הַיָּדוֹנִים — (מִשְׁרֵשׁ זוֹר = רִתָּה, הִתְנַשֵּׁשׁ) הַרוֹעִשִׁים, הַמִּתְנַשֵּׁשִׁים. (ז) נַפְשֵׁנוּ כַּצֹּפּוֹר... — נַפְשֵׁנוּ נִצְלָה מִסַּכְּנָה קְרוֹבָה, כַּצֹּפּוֹר שֶׁנִּמְלֹטָה מִפֶּחַ צִדִּים. יוֹקְשִׁים —

קכו.

שיר המעלות לשלמה:

א

אִם יִי לֹא יִבְנֶה בַּיִת, שׁוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ,

אִם יִי לֹא יִשְׁמַר עִיר, שׁוֹא שְׂקֵד שׁוֹמְרֵהָ.

ב

שׁוֹא לָכֶם מִשְׁכִּימִי קוֹם, מֵאַחֲרֵי שַׁבָּת,

אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים, כֵּן יִתֵּן לַיָּדִידוֹ שֵׁנָא.

ג

הִנֵּה נַחֲלַת יִי בָנִים, שְׂכָר פְּרִי הַבֶּטֶן.

ד

כַּחֲצִים בְּיַד גְּבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

ה

אֲשֶׁרִי הַגֹּבֵר, אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם,

לֹא יִבְשׁוּ, כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר.

מקרא מפורש

קכו. א) לשלמה — שון ע"ב א' נגון בקבו"א IX. שׁוֹא עֲמָלוֹ — לשׁוֹא
 נִשְׁכָּרוֹ. שְׂקֵד — וישקד, וישמח. ב) שׁוֹא לָכֶם... — דעו לָכֶם שׁוֹמְרֵי הָעִיר הַמְּשִׁימִים
 בַּבֶּקֶר וְהַמֵּאֲחֵרִים בַּבֶּקֶר, הַאִיכָלִים לַחֲמֵס בְּדֹאגָה וּבְרִנָּה מְרֵב שְׁקִדְתָּם לְשׁוֹמְרֵי בְּאֻמָּנָה, כִּי כָל
 הָיָה לְרִיק בְּלִי עֲוֹנָה הִי. הָעֶצְבִּים — מִלְּשׁוֹן עֶצֶב, דֹּאגָה. לֶחֶם הָעֶצְבִּים —
 כִּסּוֹ לֶחֶם צָר, לָכֶם עָנִי. כֵּן יִתֵּן לַיָּדִידוֹ שֵׁנָא — אָבִו ה' הוּא הַנּוֹתֵן כְּנוּחָה לְשׁוֹב
 בְּעִינָיו. שֵׁנָא — שָׁנָה וְהַכְנָנָה, לְפִי הַנְּרָאָה, כְּנוּחָה שְׁלֵמָה, שְׁלוֹת הַשָּׁקֵט. ג) הִנֵּה
 נַחֲלַת ה' בָּנִים... — הִנֵּה הַשׁוֹמְרִים בְּעֶצְמָם, שְׂרָבָם גְּבוּרִים צְעִירִים, נַחֲלַת ה' הֵם הוּא
 הַנּוֹתֵן פְּרִי כֶסֶף, וּבְרִצּוֹנוֹ נִזְכְּרוּ וְהָיוּ לְאֻנְשִׁים. ד) כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים — אֲשֶׁר לְפָרֵשׁ:
 שֶׁהֵם בְּיַד ה' כַּחֲצִים בְּיַד גְּבוּר. ה) אֲשַׁפָּה — תִּיק תַּחֲצִים. אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת
 אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם — אֲשֶׁר לוֹ הִרְבָּה בָּנִים גְּבוּרִים מְשִׁלִּים וְטֹבִים בְּעִינָיו ה', וְלִפִּי שְׁהִמְשִׁי
 אוֹתָם לְחֻצִּים, הוּא מְשַׁמֵּשׁ בְּמִלְחָמָה מִתְאַמֵּת לְחֻצִּים. לֹא יִבְשׁוּ — אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ, אֲשֶׁר
 יִבֹּה בָהֶם וְהָ עוֹר לָהֶם בְּמִלְחָמָה עִם אוֹיְבֵי הָעִיר וְהָאָרֶץ(2).

1) קרובה מאד דעת המבארים הקדמונים, שמלת "ידידו" מכונת על שלמה,
 שנאמר עליו "וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו 'ידידה' (ש"ב יב כה). ויש
 מפרשים, שמלת "כן" היא הנושא במאמר זה והוראתה "נכונה" ישר, צדק, ומוצאים
 סמך לזה בפסוקים שונים.

2) רב המבארים מפרשים את המזמור לענין חיי בית ופרנסה, אבל על פי
 פרוש זה דחוקים שני הפסוקים האחרונים מאד.

קכו

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:

א

בָּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחֻלָּמִים.

ב

אֲזוּ יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה,

אֲזוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם,

הַגִּדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי.

ג

הַגִּדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵינּוּ שְׂמֵחִים.

ד

שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתָנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב.

ה

הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ.

ו

הַלֹּחַד יִלֵּךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֹּרַע,

בֹּא יְבֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמֹתָיו.

○ שְׂבוּתָנוּ כְּתִיב.

מקרא מפורש

קכו. א) בָּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן — בָּאֲשֶׁר יָשִׁיב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן

(תקל בְּהִרְאֵת תַּפְעִיל כְּלֻמָּעָה י"ד ו' וְעוֹד בְּמִקְוֹת אֲחֵדִים). הַשֵּׁם הַמַּפְשֵׁשׁ שִׁיבָה יוֹרָה גַּם שִׁיבַת דָּבָר לְקִדְמָתוֹ, וְכֵן יִבְאֵר גַּם שֵׁם שְׁבִית (יד ז'). הֵינּוּ כְּחֻלָּמִים — נִהְיָה כְּחֻלָּמִים; לֹא נֶאֱמַן לְמִרְאָה עֵינֵינוּ (עַבְדִּי בְּמָקוֹם עֲתִיד, כְּנִרְאָה מִשְׁאֵר דְּבָרֵי הַמְּזֻמָּר).

ב) הַגִּדִּיל ה' — הַגִּדִּיל ה' אֶת חֲסְדָּיו שֶׁעָשָׂה עִם אֱלֹהֵי, חֲסִדִּים גְּדוֹלִים עָשָׂה לָהֶם (כְּמוֹ וַתִּגְדֵּל חֲסִדָּךְ עִמָּדִי, בֵּר. יט, יט). ד) שְׁבִיתָנוּ — אֶת שְׁבוּתָנוּ, שְׁבִיתָנוּ וּשְׁבִיתָנוּ שְׂמוֹת קְבוּצָה בְּהִרְאֵת שְׁבוּתֵינוּ (וַעֲלֵ פִי הַכְּתִיב "שְׁבוּתָנוּ", שְׁהוּא לְפִי מַה שֶּׁמִּשְׁעָרִים, כְּמוֹ שִׁיבַתָּנוּ).

אֲפִיקִים — נִחְלֵי מִים. נֶגֶב — אֶרֶץ יְבֵשָׁה וְחֹרֶבָה, כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב — כַּאֲפִיקֵי מִים בְּאֶרֶץ יְבֵשָׁה, שֶׁהֵם הַנְּחָלִים אֵתֶּה מִמֶּדְבָּר לְאֶרֶץ מִיָּבֶה וְזוֹרֵה, בֵּן תְּקוּמָם אֶת הַרְיוּתָנוּ בְּהַשְׁבֵּךְ אֶת שְׁבִית צִיּוֹן. ה) הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה... — מִתַּת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר נִשְׁאָנוּ בְּגוֹלָה נִשְׁבַּע מִעַתָּה עָלֵינוּ וְנִתְּחַת. ו) מִשָּׁךְ הַזֹּרַע — הַשָּׂק הַנֶּסְחָב שֶׁזֹּרְעִים מְתִיכֵי, וְיִשׁ מִשְׁעָרִים, שְׁהוּא כְּנִי לְהֵגֵן בְּעֶצְמוֹ בְּשַׁעַת זְרִיעָתוֹ, לְפִי שֶׁמִּפְּנֵי אוֹתוֹ לְאֶרֶץ הַעֲרוּגָה, וְיִשׁ בְּהֵן דְּמִיָּן לְדָבָר נִשְׁשָׁךְ וּבְעֶמּוֹס (ט יג) יִכְנֶה הַזֹּרֵעַ בְּשֵׁם "מִשָּׁךְ הַזֹּרֵעַ".

- ד יי צדיק, קצץ עבות רשעים.
ה יבשו ויסגו אחר כל שנאי ציון.
ו יהיו כחציר גגות, שקדמת שלף יבש.
ז שלא מלא כפו קוצר, וחצנו מעמר.
ח ולא אמרו העברים:
ברכת יי אליכם, ברכנו אתכם בשם יי.

קכ.

א שיר המעלות:

- ממעמקים קראתיה יי.
ב אדני, שמעה בקולי,
תהיינה אזניה קשבות לקול תחנוני.
ג אם עונות תשמר יה, אדני מי יעמד.

מקרא מפורש

מענית = התרין שבין תלם לחברו בשדה שנחרש. האריכו למעניתם — עשו מענית, הציקו לי עד מאד אי ימים כבירים. (ד) עבות — חבל עבה. ה' צדיק... — ה' הוא צדיק בכל דרכיו וקצץ את העבות, שהשור קשור בה אל המחרשה. כדי שלא יוכלו פחדש עוד, כלומר, לא יתן לרשעים האלה להוסיף להרע לי. (ו) כחציר גגות — כדשא הדק (מאסס) הצומח על הגגות. שלף — הוציא. שקדמת שלף יבש — שבתם עוד יוציא ציון הוא יתבשר ואיננו. (ז) שלא מלא כפו קוצר — יהיו כחציר גגות אשר לא יצלט לכאמה, אשר אין למלא בה בר כמנו, מעמר לא יאספהו אף חצנו. מעמר — המאסף את השבטים ומחבר אותן לעמים. עמר — אלתה. חצנו — בנה בידו. (ח) ולא אמרו העברים... — המשוחר מוסר ביום המשל תנה: "באין קוצר ונעמר לא יקראו העברים: "ברכת ה' אליכם" או "ברכנו אתכם בשם הו" כמי שנתנו קדוה לקוצרים ולמעמרים (ו)ש משערים, שהעברים היו קוראים: "ברכת ה' אליכם, והעובדים היו בשיבים: "ברכנו אתכם בשם ה'".

קכ. (א) ממעמקים — מעמק צרתי, מלב צרה ויגון. (ג) אם עונות תשמר... —

(*) ועל פי הכתיב "למענותם" הוא לשון רבות משם "מענות".

קבה.
שיר המעלות:

א

אֲשֶׁרִי כָּל יָרָא יי, הֵהֱלֵךְ בְּדַרְכָּיו.

ב

יָגִיעַ כַּפִּידָּ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לָךְ.

ג

אֲשַׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בִּירְכַתִּי בֵּיתְךָ,
בְּנִיד כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ.

ד

הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יָרָא יי.

ה

יִבְרַכְךָ יי מִצִּיּוֹן,

וְרֹאֶה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

ו

וְרֹאֶה בָּנִים לְבִנְיָךְ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

קבט.

שיר המעלות:

א

רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרִי, יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל.

ב

רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְּעוּרִי, גַּם לֹא יִכְלֹו לִי.

ג

עַל גִּבִּי חֲרָשׁוּ חֲרָשִׁים, הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם.

o למענותם כתיב.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

קבה. (ג) כִּי תֹאכַל — אִם תֹּאכַל. יָגִיעַ כַּפִּידָּ... — יָם תִּתְפַּנֵּם מִיָּעַ

כַּפִּידָּ וְלֹא תִבְקַשׁ לָךְ עֶשֶׂר וּכְבוֹד יוֹתֵר מִכַּפִּי כֶּהָךְ, מִה שֶׁמִּכִּיא לְיָדִי חֲטָאִים שִׁנִּים —

אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לָךְ. (ג) כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים — קָפִים וּנְגִיעוּתִים כְּנִסְיוֹנִת עֲצֵי זֵיתָה. (ה) מִצִּיּוֹן —

שָׁשִׁם מְקוֹר הַבְּרָכָה. וְרֹאֶה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם — שֶׁתִּתְּחַל הַיָּמִר וְתִפְרָה לְכָבוֹד וְלִתְהַלָּה.

(ו) וְרֹאֶה בָּנִים לְבִנְיָךְ — שֶׁתִּתְּחַל קָדִים, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל — וַיְהִי שְׁלוֹם בְּרִמִּידָּ

לְכָל יִשְׂרָאֵל, כִּי הָאֲשֶׁר בְּפָרְסִי אֵינִי מִסְפִּיק, גַּם לֹא יִצְטָר לְמִשְׁוֹרֵר אֶלָּא בְּצִדּוֹף אֲשֶׁרִי שֶׁ

כָּל הַיָּם.

קבט. (א) רַבַּת — הַרְבֵּה. צָרְרוֹנִי — חָרַע לִי. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל —

יִצְטָר נָא עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי תִרְבֶּה תִרְעוּ לִי צָרְרוּ עוֹד בִּימֵי נְעוּרִי, בְּרֹאשִׁית הַיּוֹתָו לָעִם.

(ב) גַּם לֹא יִכְלֹו לִי — לֹא יִכְבּוּ לִי, לֹא נִבְדּוּ עָלַי, לֹא תִבְנִיעוּנִי. (ג) עַל גִּבִּי

חֲרָשׁוּ חֲרָשִׁים — אֵינִי מִסְפִּיק אֶת כְּבוֹדִי וְשִׁבְעוּ אֵתִי כְּעֶפֶר לְדוֹשׁ. לְמַעֲנִיתָם —

יִחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

קלב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:

זְכוֹר יְיָ לְדָוִד אֶת כָּל עֲנוּתוֹ.

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיְי, בְּדֶרֶךְ לֹא־בִיר יַעֲקֹב.

אִם אָבֹא בִּאֱהָל בֵּיתִי,

אִם אֵעֲלֶה עַל עֶרְשׁ יִצְוְעִי.

אִם אֲתֵן שָׁנָה לְעֵינַי, לְעַפְעַפִּי תְנוּמָה.

עַד אֲמַצֵּא מָקוֹם לַיְי, מִשְׁכָּנוֹת לֹא־בִיר יַעֲקֹב.

הִנֵּה שִׁמְעוֹנָה בְּאֶפְרַתָּה, מִצְאֹנָה בְּשֵׁדֵי יַעֲר.

נִבְאָה לְמִשְׁכָּנוֹתַי, נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֵדֶם רִגְלִי.

קוֹמָה יְיָ לְמִנוּחַתְךָ, אֲתָה וְאֶרְוֶן עֲזֹךְ.

כַּהֲנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צִדְקָה, וְחֹסִידֶיךָ יִרְנְנוּ.

מקרא מפורש

קלב. (א) זכור ה' לדוד... דברי המזמור הנה פתאים לימי בגין הבית הראשון. את כל ענותו — את כל עמלו לבנות לה בית. (ב) לאביר יעקב — לאביר יעקב. (ג) הנה שמעונה באפרתה — הנה שמענו את הבשורה הטובה ע"ד הבאת הארון לירושלים באפרת, וכבר מצאנו את הארון בשדה ער, הוא קרית יערים ששם היה הארון ימים רבים (ע"י שמואל א' ו' ו' ושמואל ב' ו' ו'). (ד) להדם רגליו — למשכן ה'. הדום — שרפרף למשכן הבגלים. (ה) קומה ה' למנוחתך — קומה ה' ובוא אל המקום שגרת לה. הוצאת השבות. "מנוחת" ו"בנות" היא ביחוד מקום מנוחה. (ו) כהניך ילבשו צדק — ב"צדק" יכון לפעמים גם ישע, אשר או שמחות נגיל, שהצדק הביא לבגליו בצדק ה' את דרכיו וברית זה נאמר (ישעיה מ"ה ח') ו"שחקים

(*) אבל אין זאת אומרת, שנתחבר בדורו של שלמה, ועין במבוא.

זִקֵּן אֶהְרֶן, שִׁירְד עַל פִּי מִדֹּתָיו.
 בָּטַל חֶרְמוֹן, שִׁירְד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן,
 כִּי שֵׁם צִוְה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם.

קלד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:

הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ, כָּל עַבְדֵי יְיָ,
 הַעֲמִידִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת.
 שֹׂאוּ יְדֵכֶם קִדְשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ.
 יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

קלה

הִלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, הִלְלוּ עַבְדֵי יְיָ.
 שֹׁעֲמִידִים בְּבֵית יְיָ, בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ.
 הִלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב יְיָ,
 וּמָרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים.

מקרא מפורש

שְׂמוֹשֵׁהִם בּוֹ אֶת הַמִּלֶּכֶךְ אוֹ אֶת הַכֹּהֵן וּבְטַל הַיֹּדֶד עַל הַר חֶרְמוֹן, וּבְטַל הַיֹּדֶד עַל הַר צִיּוֹן.
 יוֹרֵד עַל הַזִּקֵּן — הַנִּשְׁמָח עַל הָרֹאשׁ וְיוֹרֵד גַּם עַל הַזִּקֵּן, זִקֵּן אֶהְרֶן — אֶפְשֶׁר כֹּהֵן,
 שְׂבָשֵׁם אֶהְרֶן יִכְנֶה פֶה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּכָלֵל, בְּאֶשֶׁר הוּא יוֹרֵשׁ הָרֹאשׁי שֶׁל אֶהְרֶן, כִּשְׁם
 שֹׁמֵר מִבֵּית דָּוִד יִכְנֶה בְּמִקְדָּשׁוֹת אֲחֵדִים בְּשֵׁם דָּוִד. אָבֵל אֶפְשֶׁר לְפָרֹשׁ אֶת הַכְּתוּב גַּם עַל
 אֶהְרֶן בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהָיָה מִתְאֵד בְּדִמְיוֹן הָעַם בְּדַמּוֹת אִישׁ הָאֵד וּבְעַל זִקֵּן גָּדוֹל כַּעֲדֵר רִגְשֵׁי קְבוּרָה
 לְבַעֲלָיו. עַל פִּי מִדֹּתָיו — עַל שִׁפְתֵי מִגִּילוֹ. (ג) כִּי שֵׁם — עַל הַרְבֵּי צִיּוֹן.
 חַיִּים עַד הָעוֹלָם — שֵׁם צִוְה (הַזִּמִּין) ה' לָעַם חַיִּים (הַכּוֹנֵה חַיִּים מֵיָּבֵים) עַד הָעוֹלָם.

קלד. (א) כָּל עַבְדֵי ה' — כָּל הַיִּשְׂרָאֵל כֹּהֵן הַמִּשְׁתַּדֵּר עַל הַכְּהֻנִּים הַעֲמִידִים
 לְשִׁבְתָּ לִפְנֵי ה'. שֹׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ — שֹׂאוּ יְדֵיכֶם אֶל הַקִּדְשׁ, אֶל הַיִּבֵּל ה'.

קלה. (ג) כִּי נָעִים — כִּי נָעִים לְפָנָיו לֵאמֹר.

- י. בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל תָּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךָ.
יא. נִשְׁפַּע יְיָ לְדָוִד, אֲמַת לֹא יֵשׁוּב מִמֶּנָּה,
מִפָּרִי בִטְנָה אֲשִׁית לְכֶסֶּא לְךָ.
יב. אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ בְּרִיתִי, וְעַדְתִּי זֶה אֶלְמָדָם,
גַּם בְּנֵיהֶם עָדִי עַד יֵשְׁבוּ לְכֶסֶּא לְךָ.
יג. כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אוֹהֵה לְמוֹשָׁב לוֹ.
יד. זֹאת מְנוּחָתִי עָדִי עַד, פֹּה אֲשֵׁב כִּי אוֹיְתִיָּה.
טו. צִידָה בֶּרֶךְ אֲבִירָךְ, אֲבִיוֹנִיָּה אֲשַׁבִּיעַ לֶחֶם.
טז. וְכַהֲנִיָּה אֲלַבִּישׁ יֵשַׁע, וְחַסִּידִיָּה רֶנָּן יִרְנְנוּ.
יז. שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד, עָרַכְתִּי גֵר לְמִשִּׁיחִי.
יח. אוֹיְבָיו אֲלַבִּישׁ בִּשְׁת, וְעָלָיו יֵצִיץ נֹזֶר.

קלג

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד:

א

הִנֵּה מֶה טוֹב וּמֶה נָּעִים שֶׁבַת אַחִים גַּם יַחַד.
ב. כִּשְׁמֹן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזֶּקֶן,

מִקְרָא מְפֹרָשׁ

יְהוֹיָדָק". (י) אֶל תָּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךְ — אֵל תִּמְנַע מִנְשׁוֹת אֶת בִּקְשָׁתוֹ (כְּמוֹ בְּמִזְבֵּיחַ
א ב. שׁוֹ יִזְו כ.), (יא) נִשְׁפַּע ה'... — נִשְׁפַּע ה' לְדָוִד שְׁבוּעָה נִשְׁפַּע אֲשֶׁר לֹא יֵשׁוּב
מִמֶּנָּה. מִפָּרִי בִטְנָה... — מִתְּהַלֵּךְ אֲשִׁים לָךְ לִישׁוֹב עַל כֶּסֶּא הַמַּלְכוּת. (יב) וְעַדְתִּי
זו — וְתִדְרִי זֶה אֲשֶׁר אֶלְמָדָם. עַדְתִּי — כְּמוֹ עַדְתִּי. עָדִי עַד — עַד עוֹלָם.
טו) צִידָה — לַחֲמִי, תְּבוּאָת אֲדָמָתָה. (יז) אֲצַמִּיחַ קֶרֶן — אֲתֵּן עוֹ וְחֶקֶק.
עָרַכְתִּי גֵר לְמִשִּׁיחִי — אֲעֻלֵּךְ גֵּר לִי, אֲעֻלֵּיךְ בִּידִי כִּי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה (עַן לְמַעַל
יח יח.) יֵצִיץ — יִזְבֵּחַ, יִתְחַד, נֹזֶר — כִּתְרוֹ עֲשָׂרָתִי.

קלג. א) הִנֵּה מֶה טוֹב וּמֶה נָּעִים... — עַל פִּי הַשְׁעָרָה קְרוּבָה וְכֵן הַשְׁעָרָה
לְעוֹלָם לְהַלְלֵה. ב) כִּשְׁמֹן הַטּוֹב... — יָפֶה וְשִׂיחָה הִיא לְשִׁיבַת אַחִים כְּזֹאת כִּשְׁמֹן הַטּוֹב

יד	כִּי יִדִּין ז' עֲמוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם.
טו	עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כִּסֶּף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.
טז	כֹּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינִים לָהֶם, וְלֹא יֵרָאוּ. אָזְנִים לָהֶם, וְלֹא יֵאָזְנוּ, אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם. כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם. בֵּית יִשְׂרָאֵל בִּרְכוּ אֶת יי', בֵּית אֶהֱרֹן בִּרְכוּ אֶת יי', בֵּית הַלְוִי בִרְכוּ אֶת יי', יֵרָאִי יי' בִּרְכוּ אֶת יי'. בְּרוּךְ יי' מִצִּיּוֹן, שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ.
יז	
יח	
יט	
כ	
כא	

קלו.

א	הוֹדוּ לַיי, כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
ב	הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
ג	הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
ד	לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

מ קרא מפורש

(יד) כִּי יִדִּין ז' עֲמוֹ — וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם. יתנחם — ישוב סמוך שבתו
הַרְעָה שְׂחָשֵׁב עֲלֵיהֶם. (טו) עֲצָבֵי הַגּוֹיִם — אֵלֵלֵי הַגּוֹיִם.
קלו. (א) הוֹדוּ — הַמְזַמֵּר הוֹדָה הַתְּהִלָּה בְּתִלְמִידוֹ, כְּמִשְׁכָּם כֹּל מְלִיצוֹת
בְּצִוּוֹת בְּתִלְמִידֵי אֱלֹהִים אוֹ בְּמִקְדָּשֵׁי אֲחֵרִים כְּכִתְבֵי הַקִּדְשִׁי, וּפְסוּקִים אֲחֵרִים, בָּאוּ בּוֹ כְּלֵי שְׁנוֹי
בְּהַמְזַמֵּר הַקִּדְשִׁי (קלה. ז) לְבָדּוֹ — שְׂהִיָּא לְבָדּוֹ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת וְאֵין עֲשֵׂה

ד כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.

ה כִּי אָנִי יָדַעְתִּי, כִּי גָדוֹל יְיָ,

וְאֲדַבְּרֵנוּ מִכָּל אֱלֹהִים.

ו כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה,

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּכְלֹ תַהֲמוֹת.

ז מַעֲלָה נִשְׁאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ,

בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה,

מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו.

ח שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה.

ט שָׁלַח אֲתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכֵי מִצְרַיִם,

בַּפֶּרֶעַה וּבְכָל עַבְדָּיו.

י שֶׁהִכָּה גוֹיִם רַבִּים,

וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים.

יא לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן,

וּלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן.

יב וַנֵּתֵן אֶרֶצָם נַחֲלָה,

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.

יג יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ זַכְרְךָ לְדֹר וָדֹר.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

(ד) כִּי יַעֲקֹב—כִּי בִּנְיָמִן, לְסִגְלָתוֹ—לְסִגְלָה אוֹ לְשֵׁם סִגְלָה לוֹ, סִגְלָת—דְּבַר יִקְרָא, אִיזֵר.

(ז) נִשְׁאִים—אֲדוּמִים, לַמָּטָר—בְּשֵׁשֶׁת הַמָּטָר, מוֹצֵא רוּחַ—מוֹצֵא רוּחַ, (ט) בְּתוֹכֵכֵי—

בְּתוֹכָהּ, וְהַכְנִיחָה בְּתוֹכָהּ, לְסִיחוֹן וּלְעוֹג—אֵת סִיחוֹן וְאֵת עוֹג וְאֵת כָּל בְּטָלְכוֹת כְּנָעַן.

כג שְׁבִשְׁפִלְנוּ זָכַר לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.

כד וַיַּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.

כה נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.

כו הוֹדִי לְאֵל הַשָּׁמַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.

קלז

א עַד נִהְרוֹת בְּבֶל,

שֶׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן.

ב עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ.

ג כִּי שֶׁם שְׁאִלּוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר,

וְתוֹלְדֵינוּ שִׁמְחָה: שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן.

ד אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת נָכַר.

ה אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי.

ו תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לֶחֶכִּי, אִם לֹא אֲזַכְּרֶיךָ,

אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי.

מקרא מפורש

לשון הקדוש בשמות (יד כז). כג) שְׁבִשְׁפִלְנוּ זָכַר לָנוּ — שְׁבִשְׁפִלְנוּ, שְׁבִשְׁפִלְנוּ בִּידֵי אוֹיְבֵינוּ זָכַר אוֹתֵנוּ (אז זָכַר לָנוּ בְּרִית רַאשִׁיטִים). כד) וַיַּפְרְקֵנוּ — נִפְרְדֵנוּ.

קלז. א) עַד נִהְרוֹת בְּבֶל... — רָצִי בְּנִדָּה בְּשָׁמַיִם בְּבִירוֹ, נִתְחַבֵּר מִמִּזְמֹר וְהָ

לִפְנֵי בְּפֶלֶת בְּבֶל. ב) עַרְבִים — עַצֵּי נִתְלִים (וַיִּירָדוּ): בְּנִדָּה הַיָּדִי בְּרִית הַם בְּכִים בְּחֹדֶר.

ג) שְׁאִלּוֹנוּ — שְׁאִלּוֹנוּ בְּכִינוּ, בְּכִינוּ אוֹ דְּרָשׁוּ מֵאֲתָנוּ. וְתוֹלְדֵינוּ — גִּישׁ מִפְּרָשִׁים שׁוֹלְלֵינוּ, וְגִישׁ

מִפְּרָשִׁים הוֹלְלֵינוּ: הַלְעִים לָנוּ בְּנִדָּה רֹחַם. וְתוֹלְדֵינוּ שִׁמְחָה... — שְׁאִלּוֹנוּ דְּבָרֵי שִׁמְחָה, זָאמַר:

שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן. ד) עַל אֲדָמַת נָכַר — עַל אֲדָמַת עַם נָכַר אוֹ אֵל נָכַר (כְּלוּמָר, שְׁעִיבְדִים

בְּחַלְלִים). נָכַר — שֶׁם בְּשָׁמַיִם אוֹ שֶׁם קְבוּרָה בְּחֹדֶר נְכִירִית, וְלֹא תֹאֵר. ה) תִּשְׁכַּח יְמִינִי —

תִּשְׁכַּח לְעִשְׂתִּי אֶת שְׁלֵחַ, כְּלוּמָר, תִּתְּחַל לְכָל אֶת תִּפְקִידָהּ, וְהוּא לְשׁוֹן שְׁבוּעָה וְאַלֶּה.

ו) אִם לֹא אֶעֱלֶה... — אִם לֹא אֲזַכְּרֶיךָ אֶת יְרוּשָׁלַם בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה בְּיֹתֵר.

ז) עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי — עַל הַמַּעֲלָה שְׁבִשְׁפִלְנוּ: רֹאשׁ הוּא בְּכִתְרִי, כְּעִלָּה בְּכִתְרָה

- ה לעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבְיוֹנָה, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
ו לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
ז לעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
ח אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמִמְשַׁלַּת בַּיּוֹם, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
ט אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמִמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה,
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
י לַמֶּכָּה מִצָּרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יב בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יג לַגִּזְרֵי יָם סוּף לַגְּזָרִים, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יד וַהֲעֵבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
טו וַנֵּעַר פְּרָעָה וַחֲלִלּוּ בָּיָם סוּף, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
טז לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יז לַמֶּכָּה מַלְכִּים גְּדֹלִים, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יח וַיַּהַרְג מַלְכִּים אֲדִירִים, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יט לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
כ וַדְּעוּג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
כא וַנִּתֵּן אֶרֶצָם לַנַּחֲלָה, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.
כב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ.

מִקְרָא מְפֹרָשׁ

נִפְלְאוֹת וְזִמְתּוֹ. ו) לְרוֹקַע הָאָרֶץ — לְרוֹקַע הָאֲרָץ. רָקַע — מִתֵּחַ פָּרַשׁ. ט) לְמִמְשָׁלוֹת —
סִבְנוֹת לְמִמְשָׁלוֹת; אֵין לְחִטּוֹת הַרְבּוֹת פֶּה הַרְבּוֹת בָּבוֹת. טו) וַנֵּעַר — הַשְׁלִיךְ, סָבַע.

- כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתְךָ.
 ג בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי, תִּרְהַבְנִי בְּנַפְשִׁי עֲזֹ.
 ד יוֹדוּךָ יי כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ,
 כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ.
 ה וַיִּשְׁירוּ בְּדַרְכֵי יי, כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יי.
 ו כִּי רַם יי וּשְׁפָל יִרְאֶה,
 וַגְּבוּהַ מִמָּרְחָק יִידַע.
 ז אִם אֵלֶךְ בִּקְרֹב צָרָה תַּחֲיִנִי,
 עַל אֶף אֵיבִי תִשְׁלַח יָדְךָ, וַתּוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ.
 ח יי יִגְמַר בְּעַדִּי,
 יי חֲסֹדְךָ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תִּרְךָ.

מקרא מפורש

פה "אלהים": שרים, שופטי ארץ, - עון פ"ב א - וספרשים כמו "באברהם בעדותך נגד כלבים ולא אבוש", ק"ס ט"ו. (ב) כִּי הִגְדַּלְתָּ... - בתכונתך שהבטחת לי וקיימת הגדלת לעשות מכל אשר שמענו עד כה מנפלאותיך, והיא הפלגה מליצית. עַל כָּל שִׁמְךָ - על כל נפלאותיך אשר עשית לה שם בהם. אִמְרָתְךָ - התכונתך. ג בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי... - ביום אשר קראתי ותענני עזרת בי רוח גבורה ונתת עו הנפשי. ד כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ - בשמעים מה שהבטחת וקיימת. ו אִמְרֵי פִיךָ - כמו אמרתך בפ"ב. ה בְּדַרְכֵי ה' - על אדות דרכי ה'. ו וַגְּבוּהַ מִמָּרְחָק יִידַע - וגבה וידע ממרחק, והוא כפל לשון. ז אִם אֵלֶךְ בִּקְרֹב צָרָה תַּחֲיִנִי - כאשר יצד לי מאד. תַּחֲיִנִי - אחדש חיי, תחבני. עַל אֶף אֵיבִי - כמו "לפני שירי" ה' ט. ח) יִגְמַר בְּעַדִּי - בעשה כשפטי עיו נ"ג ויש ספרשים יגו בעדי. י מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תִּרְךָ - המשוור קורא לעצמו מעשה ידי ה' וקא "מעשי" תחת "מעשה".

(*) ואפשר לפרש "ה' יודע ממרחק את הַגְּבוּהַ" בהוראת "גבה לב", כמו "ועיני גבהים תשפלנה" ביסעיה.

זכר יי לבני אדום את יום ירושלים.

האמרים ערו ערו עד היסוד בה.

בת בבל השדודה!

אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו.

אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע.

קלח.

לדוד:

אודך בכל לבי, נגד אלהים אומרך.

אשתחווה אל היכל קדשך.

ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך.

מקרא מפורש

מקומות (אבל אפשר לפרש פה גם בהודאת האשית, תחלה: בכל שבתה אומר קדם כי דבר את ירושלים). (ז) זכור ה' לבני אדום... — האדומים היו שונאים קשים ואכזריים לאחיהם היהודים, שפחים לאדם ועוורים לאיביהם בכל אשר מצאה ידם, כנראה מ"חזון עובדיה" ועוד מהרבה מקומות. ערו ערו — קריאה מתוך שמחה לאידו החריבו, החריבו עד שיגלה היסוד בה (בירושלים). "ערו" צווי לבנים בנגנו פגל. הודאת ערה — ערות היא גלה, ועם זה הוא גם לשון חכם וחכמן, על פי בהריסה גמורה מתגלה יסודו של הבנוי. (ח) השדודה — על פי הענין ראוי לפרש "השדודה", אבל אפשר שהפניה היא העתידה להיות שדודה, כי עוד בספרם נלכדה בבל בידי כורש, רבו בה מהומות, ואנשי לב יכלו להרגיש. כי קריאה מפלחה לבוא. (ט) אשרי שיאחז ונפץ... — שנה "גמולך שגמלת לנו" האמור בפסוק הקודם, ידוע ממקומות רבים במקרא (וגם במקומות היסטוריים אחרים), שהיה האויב המנצח מתנהג באכזריות נוראה עם בני העם המנצח, "מבקע הרוח ופרשש עוללים" ותאנה תקום המתמיתה המובעת בפסוק זה מעידה בפרוש, שמעשים כאלה נעשו גם ביהודה ובירושלים בידי צבאות בבל, וזכר המעשים הנוראים האלה הוא המביא את המשייר לקריאה זו של שאפת נקם קשה בואת קלח. (א) נגד אלהים אומרך — נגדך, אלהים, אומר לך ונש מתרגמים

(* מצויים ביחוד באכזריותם היו מלכי אשור, אבל גם יתר המנצחים בודאי לא טובו הרבה כהם.

בימינו חל עולו וזיו בקרואנים רחמי אמת
בבין אל פילי יאם

- ז **אֵנָה אֵלֶיךָ מְרוּחֶךָ? וְאֵנָה מִפְּנֶיךָ אֲבָרְחָ?**
- ח **אִם אֶסֶק שָׁמַיִם, שָׁם אֶתָּה, וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל, הֲנֶכָּה.**
- ט **אִשָּׂא כְנָפַי שָׁחַר, אֲשַׁכֶּנֶה בְּאַחֲרִית יָם.**
- י **גַּם שָׁם יָדְךָ תִּנְחֲנִי, וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינְךָ.**
- יא **וְאָמַר: אַךְ חֲשֹׁךְ יִשׁוּפְנִי, וְלִילָה אוֹר בַּעֲדֵנִי.**
- יב **גַּם חֲשֹׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ, וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר, כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה.**
- יג **כִּי אַתָּה קִנִּיתָ כְּלִיתִי, תִּסְכַּנִּי בְּבִטָּן אֹמִי.**
- יד **אוֹדֶךָ, עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי, נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יָדְעַת מְאֹד.**

מ ק ר א מ פ ו ר ש

(ח) **אֶסֶק**—אֵנָה (קל וְשָׂרָשׁוּ כְּנִרְחָה נִפְסָה), **וְאַצִּיעָה**—אִשָּׁים יִצְוִי (הַפְּעִיל מִשְׂרָשׁ יִדַּע). **וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הֲנֶכָּה** — אִם אִשָּׁים בְּשָׂאוֹל מִשְׂכָּבִי תִּסְכַּנֵּנִי גַם שָׁם. (ט) **אִשָּׂא כְנָפַי שָׁחַר...** — אִם אֶפְחָ לִי כְנָפַי, שְׂאֵנִי בָּהֶם עַד קְצֵית מִזְרַח אוֹ אֲשַׁכֵּן בְּקִצֵּית מַעְרָב, בַּסָּם שָׁם יָדְךָ תִּנְחֲנִי... **אִשָּׂא**—אֶפְחָ (כְּבוֹ) „נִשְׂאוּ נָשִׁים נִכְרִיּוֹת” עֲזָרָא י״ מ״ד), וְאַשְׁרֵי לְפָרֵשׁ „אִרְיִים” בְּכָלל יִפְרֹשׁ כְּאֶמֶר זֶה בְּאַפְּנִים שׁוֹנִים. (יא) **וְאָמַר** — וְאִם אֶמֶר. **יִשׁוּפְנִי** — יִתְקַפְּנִי וְהַפְּנִינִי, לִפִּי עֲנִינִי: וְכִפָּה עָלַי וְסִמִּיתֵנִי מִצִּיגֵי רְאִים. **וְלִילָה אוֹר בַּעֲדֵנִי** — וְחֲשִׁכָה בְּיָמָה תִּתֵּנִי אִיר בַּעֲדִי, כְּלוּמָר, אֶתְּכָא לִי מְקוֹם אֲשֶׁר חֲשֹׁךְ בִּי תְּמִיד, וְאִין אוֹר יוֹם בִּי. (יב) **לֹא יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ** — זֶה יִכְפֶּה דְּבַר מִמֶּךָ. **וְלִילָה...** — וְלִיָּה בְּיוֹם יֵאִיר לָךְ. **כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה** — חֲשִׁכָה וְאוֹרָה שְׁוֹת לָךְ. (יג) **קִנִּיתָ** — יִצְרָתָ עֲשִׂיתָ. **תִּסְכַּנִּי** — תִּסְכַּכֵּנִי (קל וְשָׂרָשׁוּ סָךְ=סָכַף) בְּבִשָּׁר וְעוֹר, (וְגוֹשׁ מִפְּדָשִׁים לְשׁוֹן אֲרִיָּה לְעִנֵּן יִצְרֵת וְלֵד). (יד) **נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי** — נִזְרָתִי וְנִלְחֵתִי בְּדֶרֶךְ נִזְרָא וְנִשְׁנֵב מִבִּינַת אָדָם. **נִזְרָאוֹת** — תֹּאֵר הַפְּעִל: בְּעִלְלוֹת מִזְרָאוֹת. **נִפְלִיתִי** — הִזְרָאוֹת

(*) רב המפרשים משערים, כי הכתוב מתאר את השחר כבעל כנפים, מה שמתאים יותר לתמונת הסמיכות, אבל אין זה מוכח, כי הרבה הוראות לסמיכות, והרעיון יפה יותר על פי באורנו.

קרט.

למנוצח לדוד מזמור:

א

יִי חֲקֵרְתָּנִי וַתֵּדַע.

ב

אַתָּה יָדַעְתָּ שְׁבֹתִי וְקוֹמִי,

בִּנְתָּה לְרַעִי מֵרְחוֹק.

ג

אֲרָחִי וְרַבְעִי זָרִית וְכָל דִּרְכֵי הַסִּבְנָתָה.

ד

כִּי אֵין מְלָה בְלִשׁוֹנִי,

הֵן יִי יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ.

ה

אַחֹר וְקִדְם צִרְתָּנִי, וַתֵּשֶׁת עָלַי כַּפְכָּה.

ו

פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי, נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ.

פליאה כתיב

מקרא מפורש

קרט. א) למנוצח... — שיר תהלה מתקרי: המשורר מרומם את ה' על היריעה שהוא יודע את כל אשר בכתבי הכריאה בכלי ומטילא גם את כל דרכי האדם הפדמי בכל אשר יפנה. חקרתני... — חקרת אותי, בדקת את כל אשר בי וכל דרכי ומחשבותי נודעו לך (ואין זה עבר פקש, כי אם עבר במקום הזה: הכל גלוי ונודע לך בי בכל עת). ב) לרעי — לרצוני, לתאנת לבי. מרחוק — אפשר שהסבנה מזמן רחוק (וכן בלשונה כ"ה א'), בלומה, הרבה קדם שאני מרגיש בדבר בעצמי. ג) ארחי ורבעי — לכתי ורבעי: ארח=לכת בדרך, רבע=רבץ, שכל, ושתי המלים האלה, "ארחי ורבעי" מקורים הם, שבות פעל, כמו "שבתי וקומי" שבפסוק הקודם. זרית — בדת, הגבלת בורת את מדת המקומות שאני הולך בהם ושאיני שוכן בהם. ד) כי אין הסבנה — הרגלת בהם, בלומר ידיעתם ידיעה גמורה לכל פרויהם. ז) כי אין מלה בלשוני... — במרם תצא מלה מפני תבע הכל (ברוח הפתוח): והיה מרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשקע" ושהיה זה (כד). ה) צרתני—צרת עלי. אחור וקדם צרתני — אתה מסבב אותי מלפני ומאחורי, ככל צד, ותשת עלי כפככה — ואתה מכסה עלי בכפך כמעל. ו) פליאה דעת ממני — נפלאה ואת ממני מדעתה, אין בכם בינה לדעת זאת. נשגבה — רמה ממני.

(*) ויש מפרשים "זרית" הרחבת.

- יט אם תקטל, אֱלֹהִים, רָשָׁע,
וְאֲנִשֵּׁי דָמִים סֹרְרוּ מִנִּי.
כ אֲשֶׁר יִמְרוּךְ לְמוֹמָה, נָשׂוּא לְשׂוֹא עָרִיד.
כא הֲלוֹא מִשְׁנֵאִיךָ יי אֲשַׁנָּא, וּבִתְקוּמִיךָ אֶתְקוּטֶט.
כב תַּכְלִית שְׁנָאָה שְׁנֵאתִים, לְאֻיְבִים הָיוּ לִי.
כג חֲקֻנִי אֵל וְדַע לִבִּי, בַּחֲנִי וְדַע שְׂרַעֲפִי.
כד וְרֹאֵה אִם דֶּרֶךְ עֲצָב בִּי,
וְנַחֲנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם.

קמ

לְמוֹנָח מוֹמֹר לָדוֹד:

- א חֲלַצְנִי יי מֵאֲדָם רַע,
ב מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי.

מקרא מפורש

אֶתִּיהָ עֲסוּךְ בָּהּ הֵינִי בִּסְפִירָה וְזוֹ שְׂאֻסְפָּר אֶת בְּחֻשְׁבוֹתֶיךָ הַעֲמוּקוֹתֶיךָ. (יט) אִם תִּקְטַל — הֲלוֹאִי שֶׁתִּקְטַל (כמו "יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי" פא ט). קטל = הָרַג. סֹרְרוּ מִנִּי — סֹרְרוּ מִנִּי — וְאֲנִשֵּׁי דָמִים (כ) יִמְרוּךְ — יִמְרוּךְ, יִקְרָא בְּשִׁמְךָ. אֲשֶׁר יִמְרוּךְ לְמוֹמָה — בְּזִכְרִים שִׁמְךָ עַל כָּל בְּחֻשְׁבוֹת רַעְתָּם (רש"י). נָשׂוּא לְשׂוֹא — "כִּמוֹ נָשׂוּא לְשׂוֹא" (רש"י). עָרִיד — אֻיְבִיךָ-כִּמוֹ "נִתְּנָה עָרִיד" (ש"א כט טו). נָשׂוּא לְשׂוֹא עָרִיד — אֻיְבִיךָ נִשְׂאִים אֶת שִׁמְךָ לְשׂוֹא, וְהוּא בְּרוּךְ בְּזִכְרֵךְ נִי כִּסּ וְהִלָּאָה. (כא) וּבִתְקוּמִיךָ — וּבִתְקוּמִיךָ. אֶתְקוּטֶט — כְּלִמְעַלָּה קו"ט קנ"ח. (כב) תַּכְלִית שְׁנָאָה — שְׁנֵאתִי שְׁנֵאתִי גְדוּלָּה מְבִנָּה. (כג) שְׂרַעֲפִי — הַרְחֹקִי לִבִּי. (כד) דֶּרֶךְ עֲצָב — דֶּרֶךְ מַעֲתֵר זַעַם. עֲצָב — בְּרַחַם רִיחַ, כְּאִמֹּר "וְהִמָּה מְרוּ וְעֲצָבוּ אֶת רִיחַ קִדְשִׁי" (ישעיה סג יז). בְּדֶרֶךְ עוֹלָם — בְּדֶרֶךְ הַסּוֹב וְהַיֹּשֵׁר הַנּוֹדֵעַ מֵעוֹלָם.

קמ. ב) חֲלַצְנִי ה'... — כִּשְׁרֵי תַחֲנוּנִי נִרְרָה הַמַּרְבִּים בְּתַהֲלִים.

(*) עֵין בַּהֲעֵרָה הַקּוֹדֶמֶת. קֶשֶׁה לְהַאמִּין, שֶׁאֵין פֶּה סֵרוֹס דְּבָרִים. הַקִּיצוֹתִי וְעוֹדִי עֹמֶךְ נִרְאָה כְּפֶסוֹק אַחֵר, שֶׁנִּשְׁמַט חֲלָקוֹ הָרִאשׁוֹן.

טו. **לֹא נִכְחַד עֲצָמִי מִמָּוֶה,**
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַסֶּתֶר,
רִקְמָתִי בַתְּחִיתוֹת אָרֶץ.
 טז. **גִּלְמִי רָאוּ עֵינַיָּה,**
וְעַל סִפְרָה כָּלָם יִכְתְּבוּ,
יָמִים יֵצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם.
 יז. **וְלִי מָה יִקְרוּ רַעִידָה אֵל,**
מָה עֲצָמוֹ רָאִשִּׁיהֶם.
 יח. **אֲסַפְרָם, מִחוּל יִרְבוּן,**
הַקִּיצָתִי וְעוֹדִי עִמָּו.

סילא כתיב

מקרא מפורט

הַעֲקֵרִית נִבְדַּלְתִּי, וְכֹפֶה הוּא טוֹסֵב עַל וְצִיבַת אֲדָם וְצִיבַתוֹ מִכְּסִיָּא. (טו) **לֹא נִכְחַד —**
 לֹא נִצָּפֵן, כְּלוּמָר: גְּלוּי וְדִרְשִׁי. **עֲצָמִי —** גִּבּוֹן גּוֹפִי (עֲצָם שֵׁם קְבוּץ לַעֲצָמוֹת הַגּוֹפֶה).
עָשִׂיתִי — נִעֲשִׂיתִי. **רִקְמָתִי —** נִאֲרָנְתִּי, נִצְרָתִי. **בַּתְּחִיתוֹת אָרֶץ —** בַּמָּקוֹם
 נִעָנֵם מַעֲוֵן בַּתְּחִיתוֹת אָרֶץ, וְהוּא כָּל לְשׁוֹן לְכַאֲמֵר „אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַסֶּתֶר”. (טז) **גִּלְמִי —**
 זֶלֶם בְּנוֹי לְגִלְדֵי הַבְּרָאשִׁית הַתְּרַקְמֻמוֹת, בְּעוֹדֵנָה מִחֶסֶד צִירָה נִכְרָת. **וְעַל סִפְרָה כָּלָם**
יִכְתְּבוּ... — כָּל הַיָּמִים שֶׁבִּנְי אָדָם עֲתִידִים לְהֵיבֵר בָּהֶם כְּתוּבִים עַל סִפְרָה, וְלוֹ—
 לְגִלְמֵי—אֶחָד בָּהֶם, אֶחָד מִתְּחִיבֵי הַרְשׁוּסִים הָאֵלֶּה. (יז) **רַעִידָה —** מִחֻשְׁבוֹתֶיהָ (עֲנֹפִי
 ב). **וְלִי מָה יִקְרוּ רַעִידָה —** מָה כְּבוֹדִי, מָה נִשְׁגָּבוֹ מִחֻשְׁבוֹתֶיהָ מִסְּנִי (שֶׁרֶשׁ יִקְרֶה
 מוֹרָה גַּם בְּבִדְוָתָהּ). **מָה עֲצָמוֹ רָאִשִּׁיהֶם —** מָה רֵב מִסְּפָרָם (וְלִשׁוֹ „כִּי תִשָּׂא אֶת
 רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל” רשׁי). (יח) **אֲסַפְרָם... —** אֶלֹי אֲמַרְתִּי לְסַפְרָם לֹא תִיָּתִי יָכוֹל, כִּי
 נִבִּים מִחוּל הֵם. **הַקִּיצָתִי וְעוֹדִי עִמָּו —** אִם אָבִיא לְסַפְרָם אִישׁוֹן וְאִנְקֵן וְעוֹד

(*) יש מפרשים גְּלוּיָתִי נחלצתי מצרותי; ולפי שהפסוק נראה בכל אופן כמאמר מסגר אפשר לקבל גם פרוש זה, שאיני מתחבר יפה עם מה שלפניו ולאחריו.

(**) רשׁי מתרגם „רעיד” כבכל מקום: „אהביך”. וכן הוא בתרגום השבעים, אך סוף פסוק זה וכל פסוק י”ח קשים מאד בכל אופן שגפרשם.

י ראש מסבי עמל שפתימו יכסמו.

יא ימוטו עליהם גחלים,

יב באש יפלים במהמרות, בל יקומו.

יג איש לשון בל יכון בארץ,

יד איש חמס רע יצודנו למדחפת.

יג ידעתי, כי יעשה יי דין עני,

משפט אבינים.

יד אך צדיקים יודו לשמך,

ישבו ישרים את פניה.

קמא

מזמור לדוד:

י קראתיה, חושה לי,

סיכסומו כתיב. סימוטן כתיב. ידעת כתיב.

מקרא מפורש

אל תוציא, אל תקם. ירומו — אל ידמו, אל יתנשאו: מלת "אל" במשכת גם אל סוף הפסוק (כמו) "וצא עתק מפיכם" בקפלת חנה המהפכת בלשון מזמור תהלים).
י ראש מסבי... — עמל שפתי מסבי (הפוכים) אתי להרע לי. יכסה את ראשי לומר יירדם שאילה. (יא) ימוטו — פלו. גחלים — גחלים. במהמרות — עפי' התלמוד בשוחות עמקות. (יב) איש לשון — בעל לשון רמיה, דובר שקרים, מלשני בסתר העוה. רע יצודנו למדחפות — אף על פי שמלת רע באהבה, מפרש רש"י "הרע שהוא עושה הוא יצודנו", והוא מתאים לתרגום השבעים. למדחפות — בשרש דחה, ובהנה, פנחה, להחיות בלי סוף עד מרת, למפלות שאין אחריהן תקופה קמא. (א) חושה לי — חושה לעזרתי, מהרה אצי לעזר לי.

(*) מה ש"ראש" בייחוד ו"יכסמו" כגוי לרכים אינו תמוה כלל, כי מצוי הוא, וביחוד במאמר כזה שהוראת היחידה ("ראש") בו מכונת על פי באורנו לרבים: הן לא גלגלת אחת לאויבים רבים. ועין הערתנו בסוף מזמור קמז.

ג אֲשֶׁר חֲשַׁבּוּ רָעוֹת בְּלִבִּי,
 כֹּל יוֹם יִגְוְרוּ מִלְחָמוֹת.
 ד שָׁנָו לְשׁוֹנִם כִּמוֹ נַחֵשׁ,
 חֲמַת עֲכָשׁוּב תַּחַת שִׁפְתֵימוֹ סֵלָה.
 ה שִׁמְרָנִי יי מִיַּד רָשָׁע,
 מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרָנִי,
 אֲשֶׁר חֲשַׁבּוּ לְדַחּוֹת פְּעָמִי.
 ו טִמְנוּ גֵאִים פֶּח לִי וּחֲבָלִים,
 פָּרְשׁוּ רֶשֶׁת לַיִד מֵעַגֹל
 מִקָּשִׁים שְׁתוּ לִי סֵלָה.
 ז אִמְרָתִי לִי: אֵלֵי אַתָּה,
 הַאֲזִינָה יי קוֹל תַּחֲנוּנִי.
 ח יְהוָה אֲדֹנִי עֲזוּ יִשׁוּעָתִי,
 סִכּוֹתֶה לְרֹאשִׁי בְיוֹם נָשָׁק.
 ט אֵל תִּתֵּן יי מֵאוֹיֵי רָשָׁע,
 וּמִמוֹ אֵל תִּפְקֵי יְרוּמוֹ סֵלָה.

מ ק ר א מ פ ו ר ש

ג) כָּל יוֹם — כָּל יוֹם (א) "כָּל הַיּוֹם" שְׁהוֹרָאָתוֹ תָּמִיד, יִגְוְרוּ — יִאָּסְפוּ (נ"ו ז' נ"ס ד"א)
 יִגְוְרוּ מִלְחָמוֹת — יִאָּסְפוּ לְמִלְחָמוֹת, לְהִלָּחֵם בִּי. ד) כִּמוֹ נַחֵשׁ — בְּלִשְׁוֹנֵם הַשְּׁנוֹנָה
 הֵם קָשִׁים בְּכַרְיוֹת קִנְיָשִׁים, חֲמַת עֲכָשׁוּב... — פִּיהֶם טָלָא חֲמַת עֲכָשׁוּב. חֲמַת —
 בַּעַל, אָרֶם, עֲכָשׁוּב — מִין נַחֵשׁ. ה) לְדַחּוֹת פְּעָמִי — לְהַכְשִׁילֵנִי בְּלִבִּי, לְהַפִּילֵנִי.
 ו) לַיִד מֵעַגֹל — עַל יַד מַעְגָּלִי, מֵעַגֹל — עֶרֶךְ. ח) כִּב תָּה — עֲבֹר בְּמָקוֹם
 הַזֶּה: אַתָּה סוֹבֵד, מְכַסֶּה, גִּנֵּן. בְּיוֹם נָשָׁק — בְּיוֹם קָרָב וּמִלְחָמָה. ט) מֵאוֹיֵי
 רָשָׁע — תַּאֲוֹת רָשָׁע. וּמִמוֹ — מִחֲשַׁבְתִּי הָרָעָה (בְּנִפְרֹד נָחֵם א' וָמָס), אֵל תִּפְקֵי —

וּשְׁמָעוּ אֱמָרִי כִּי נַעֲמֹו.

כִּמּוֹ פִּלַח וּבִקַע בְּאַרְץ,

נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לִפְנֵי שָׂאוֹל.

כִּי אֵלֶיךָ יְיָ הוּא אֲדֹנֵי עֵינַי,

בָּכָה חֲסִיתִי, אֶל תֵּעַר נַפְשִׁי.

שְׁמַרְנֵי מִיַּדִּי פֶחַ יִקְשׁוּ לִי,

וּמִקְשׁוֹת פְּעָלֵי אוֹן.

יִפְּלוּ בַּמִּכְמָרִיו רָשָׁעִים,

יַחַד אֲנֹכִי עַד אֶעְבֹּר.

קמב

מִשְׁכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה הַכְּפֹלָה:

קוֹלִי אֶל יְיָ אֲזַעֵק,

קוֹלִי אֶל יְיָ אֶתְחַנֵּן.

אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחִי, צָרָתִי לִפְנֵי אֲגִיד.

מקרא מפורש

(שְׁרִיחָם, נְשִׁיאֵיהֶם) אֶל סִבֵּי, וְאוֹ יִשְׁמְעוּ דְבָרֵי תוֹכַחְתִּי הַנְּגִיעִים. (ז) כִּמּוֹ פִּלַח... — עֵד
פָּעַם וְנִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לִפְנֵי שָׂאוֹל, כִּמּוֹ שְׁמִתְפָּקִים רַגְבֵי הַעֲפָר עַל יְדֵי עֹלֶבֶת הָאֲדָמָה הַחֹרֶשׁ
וּמִשְׁדַּר אֵיתָה. פִּלַח = גִּזֹּר, בִּקַּע, (ח) אֶל תֵּעַר — אֶל תִּשְׁפָּךְ (פָּעַל מִשְׁרַשׁ עָרָה
בְּחִמּוֹנָה מְקַצֶּרֶת), אֶל תֵּעַר נַפְשִׁי — אֶל תִּשְׁלַךְ, אֶל תַּעֲזֹב אֶת נַפְשִׁי. (ט) יִקְשׁוּ
לִי — הַצִּיּוֹ לִי לְלִבִּי. (י) יִפְּלוּ בַּמִּכְמָרִיו רָשָׁעִים יַחַד... — יִפְּלוּ רָשָׁעִים אִישׁ
בְּמִכְמָרֵי יַחַד, עַד שֶׁאֶעְבֹּר אֲנִי בְּשָׁעִים. אֲנֹכִי עַד אֶעְבֹּר — עַד אֶעְבֹּר אֲנֹכִי.

קמב. (א) בְּהִיוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה — תְּכִנָּה בַּמַּעֲרָה עֲדָלִים. (ב) קוֹלִי אֶל ה'...

אֵין כָּל סֶפֶק, כִּי יֵשׁ בַּפְּסוּקִים הָאֵלֶּה (מפ. ה' עַד סוּף הַמְּזֻמָּר) עֲרֻב חֲרוּזִים וּסְרוּסֵי
דְּבָרִים, שְׂאֵי אִפְשָׁר לַעֲמֹד עֲלֵיהֶם.

(*) עֵינִן בַּמְּבֹא עֲמוּד XI.

- הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקֶרְאִי לָךְ.
 ב תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֹת לְפָנֶיךָ,
 מִשָּׁאת כְּפִי מִנְחַת עֶרֶב.
 ג שִׁיתָה יְיָ שְׁמֶרָה לִּפְנֵי,
 נִצְרָה עַל דֹּל שְׁפָתַי.
 ד אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רֵעַ,
 לְהַתְעוֹדֵל עֲלֻלוֹת בְּרָשָׁע אֶת אִישִׁים פְּעֻלֵי אֶן.
 וּבֹל אֶלְחָם בְּמַנְעֵמֵיהֶם.
 ה יִהְלֹמְנִי צְדִיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי,
 שִׁמֹּן רֹאשׁ אֵל יְנִי רֹאשִׁי,
 כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרַעוּתֵיהֶם.
 ו נִשְׁמָטוּ בְיָדֵי סֹלַע שְׁפָטֵיהֶם.

מקרא מפורש

(ב) תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי... — תרצה תפילתי לפניך בקפדנות ומשאת כפי (נשיאת כפום כנני לתפלה) כמנחת ערב. תִּכּוֹן — תהי נכונה, נאמנה, תעשה את שליחותה. (ג) שְׁמֶרָה — משמר (שם במשקל חכמה), מחסום וכן "נצרה". שִׁיתָה ה' שְׁמֶרָה לִפְנֵי... — שלא אבשל בלשוני ולא אוציא כפי דבר רע. עַל דֹּל שְׁפָתַי — על בלת שפתי, על שפתי שהן בלתי פיו. (ד) לְהַתְעוֹדֵל — כמו לעולל, לעשות. וּבֹל אֶלְחָם בְּמַנְעֵמֵיהֶם — אינני רוצה לאכול אתם ממאכליהם הנזירים. לָחֶם = אֵל לָחֶם, סעד. (ה) יִהְלֹמְנִי צְדִיק... — תחת מנעמי פעלי און טוב לי שיהלמני (בני) צדיק, ויהי לי זה לחסד, שיוכיחי (ינקהני) ויהי די לשמן ראש (ולשון על ראשי, כזה שנאמר "השנת בשמן ראשי" כ"ג ה'), לא יניא ראשי, לא ימנע, לא יתנגד דעה. כִּי עוֹד... — בעירי, כל ימי אהפול בגלל רעותיהם, שלא אלוך במקשים אשר ימנעו לי וישלא וס לבי ללכת אחריהם. (ו) נִשְׁמָטוּ — ישמטו, ישלכו. שְׁפָטֵיהֶם —

(*) כך מתפרש מקרא קשה זה עפ"י רב המבארים (בשנויים קטנים), אבל בכלל

- כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי.
 ב כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי, דָּבָא לְאֶרֶץ חַיִּיתִי,
 הוֹשִׁיבֵנִי בַּמַּחְשָׁפִים כְּמַתִּי עוֹלָם.
 ד וַתַּעֲטֹף עָלַי רוּחִי, בְּתוֹכִי יִשְׁתּוּמָם לְבִי.
 ה זָכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם,
 וַהֲגִיתִי בְּכָל פַּעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ אֲשׁוּחָה.
 ו פִּרְשָׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ, נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לָּךְ סֵלָה.
 ז מִהֵר עֲנֵנִי, יְיָ, כָּלְתָה רוּחִי,
 אֲל תִּסָּתֵר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי,
 וּנְמַשְׁלֹתִי עִם יֹרְדֵי בּוֹר.
 ח הַשְׁמִיעֵנִי בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ, כִּי בָךְ בִּטַּחְתִּי,
 הוֹדִיעֵנִי דֶרֶךְ זֶו אֱלֹהֶיךָ, כִּי אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי.
 ט הֲצִילֵנִי מֵאִיְבִי, יְיָ, אֱלֹהֶיךָ כִּסִּיתִי.
 י לִמְדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי,

מקרא מפורס

(א) חַיִּיתִי — חַיִּי, דָּבָא לְאֶרֶץ חַיִּיתִי — כְּמוֹ "וַיִּרְמָס לְאֶרֶץ חַיִּי" (ד) יִשְׁתּוּמָם — יִמָּא שְׂמִינִי; חַיִּיתִי שֶׁנֶּשֶׁ עִמָּה מְבוֹכָה גְדוּלָּה וַתִּדְרָה, הַפְּעָלִים "חַיִּיתִי" וְ"יִשְׁתּוּמָם" זָאִים בְּמִקְרָא אֶךְ בְּהוֹרָאָה זֶו שֶׁל מְבוֹכָה וַתִּדְרָה, וְלֹא בְּהוֹרָאָה תִּתְפַּלְאוֹת עַל דְּבַר שְׁאִינוּ יִצְוִי, (ה) זָכַרְתִּי — אֲנִי זָכַר, הֲגִיתִי בְּכָל פַּעֲלֶךָ — אֲנִי כְּעָלָה עַל לְבִי אֵת כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר סָפְרוּ לִנִּי אֲבוֹתֵינוּ, אֲשׁוּחָה — בָּגֵן פֶּעַל מִשְׁרָשׁ שִׁית = שִׁית, (ו) כְּאֶרֶץ עֵיפָה לָּךְ — דָּאֶרֶץ חֲדָה זָמָה לְפָנֵינוּ כִּן זָמָה נַפְשִׁי לָךְ, אֶרֶץ עֵיפָה בְּהוֹרָאָה זֶו יֵשׁ גַּם בִּישְׁעֶיהָ (ל"ב ב'), וְאֲשֶׁר שֶׁחֲבוּנָה "כְּבָאֶרֶץ עֵיפָה", כָּאֵדָם בְּאֶרֶץ צִיָּה זָמָה לְפָנֵינוּ, וְיָרָא לְמַעַלָּה וּמִ"ב ב' ג'ו, (ח) דֶּרֶךְ זֶו אֱלֹהֶיךָ — אֵת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֱלֹהִים בָּתָּה, זֶו — אֲשֶׁר, כִּי אֱלֹהֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי — אֱלֹהִי, אֲמָרָה, אֲצַפֶּה, (ט) אֱלֹהֶיךָ כִּסִּיתִי — לְרַעַת רַב

ד בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי, וְאַתָּה יִדְעַת נְתִיבָתִי,
בְּאַרְחֵךְ זֶה אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פֶּה לִי.

ה הֵבִיט יָמִין וּרְאָה, וְאֵין לִי מַכִּיר,
אֲבָד מְנוּס מִמֶּנִּי, אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי.
ו זַעֲקָתִי אֵלֶיךָ, יי,

ז אִמְרָתִי: אַתָּה מַחְסִי, חֲלָקִי בְּאַרְץ הַחַיִּים.
ח הִקְשִׁיבָה אֶל רַגְלִי, כִּי דִלּוֹתִי מְאֹד,
הֲצִילֵנִי מִרְדְּפִי, כִּי אֲמָצוּ מִמֶּנִּי.

ח הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגָּר נַפְשִׁי, לְהוֹדוֹת אֶת שִׁמְךָ,
בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים, כִּי תִגְמַל עָלַי.

קמג

מזמור לְדָוִד:

יי, שִׁמְעַת תַּפְלָתִי, הֶאֱזִינָה אֶל תַּחֲנוּנִי,
בְּאֲמַנְתְּךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ.

ב וְאַל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפַּט אֶת עַבְדְּךָ,

מקרא מפורש

כמו "קולי אל ה', אליו אֶעֱקֹד קולי אל ה', אליו אֶתְחַנֵּן". (ד) בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי —
נמשך: אני וזקק, מתחנן ושופך שיחי לפני ה', בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי, וְהִתְעַסְפֹּת הָרִיחַ
הוא כמו הִתְעַסְפֹּת הַנֶּפֶשׁ: אֶפְסַת כֹּחַ מְרַב צָרָה וְגִזְלִי. וְאַתָּה יִדְעַת נְתִיבָתִי... —
הלא אַתָּה יִדְעַת, כִּי בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר אֲנִי הוֹלֵךְ, וְאֵינִי חוֹשֵׁב רָעָה עַל אִישׁ, אֲכַל הֵם —
אוֹיְבֵי-שׁוֹמְנִים פָּחִים לִי. (ה) הֵבִיט יָמִין... — הֵבִיט יָמִין וְשִׁמְאֵל וְרָאָה, כִּי אֵין מַכִּיר
לִי, אֵין פֹּנֶה אֵלַי לְעֹנְנִי. (ו) בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים — צְדִיקִים יִתְפָּאֲרוּ בִּי, וְשִׁמְנִי
לְמוֹפֶת מוֹכִיחַ כִּי לֹא יָעוּב ה' נַפְשׁוֹת צְדִיקָיו (וּ בַעֲת רַב הַמִּתְפָּאֲרִים בְּהוֹרָאת כֹּלֵת
יִכְתִּירוּ").

קמג. א' בְּאֲמַנְתְּךָ — בְּאֲמַנְתְּךָ, בְּחִסְדְּךָ.

בן אָנוֹשׁ וּתְחַשְׁבֶּהוּ.
 אָדָם לִהְבֵּל דָּמָה, יָמָיו כֶּצֶל עוֹבֵר.
 יי, הֵט שָׁמִיד וְתָרַד,
 גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
 בְּרוֹק בָּרַק וּתְפִיצֵם,
 שִׁלַּח תְּחִיָּה וּתְהַמֵּם.
 ז שִׁלַּח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם,
 פִּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים, מִיַּד בְּנֵי נָכָר.
 ח אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוָא, וַיִּמְיֵנָם יָמִין שֶׁקֶר.
 ט אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָּךְ,
 בְּנֹבֵל עֲשׂוֹר אֶזְמְרָה לָּךְ.
 י הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים,
 הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד מִחֶרֶב רָעָה.

מקרא מפורש

עליו באהבה. (ותחשבהו) — לשון תשובות, כמו "וחשבו שמו" (מלאכי ג' ט"ו), (ד) דָּמָה — דומה: עבר פחת תהיה. (ה) הֵט שָׁמִיד וְתָרַד — בלשון תכתוב ("ח י") "גים שמים ונבר". גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ — בלשון תכתוב כפי קד (לב), (ו) וּתְפִיצֵם — את האויבים תפצים עלי: המשוחרר שהזכיר "קרב" ו"מלחמה" בראש דבריו איננו מרגיש כל צורך לפרש על מי הוא מבקש מהי שיפצים. מִמַּיִם רַבִּים — מאויבי תחוקים והעצומים ממני: סכנה גדולה וקרובה, וביותר סכנת אויב עצום נמשלת במקרא כמעט בכל מקום לשפת מים רבים. (ח) דִּבֶּר שָׁוָא — דבר שוא. וַיִּמְיֵנָם יָמִין שֶׁקֶר — הפונה שבעותיהם שבעות שקר, הם נשבעים לשקר: "נשיאת יד" או "הדמת יד" לשון שבעה היא במקרא — "הרמותי ידי אל ה'" נאמר באברהם, ובמקומות אחדים נאמר: "אשר נשאתי את ידי", וכן אנחנו מוצאים: "נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו" (ישעיה ס"ב ח'), "וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בְּהִי הָעֵלִים" (דניאל י"ב ו'), (ט) נֹבֵל עֲשׂוֹר — כלי נגון בן עשרה נימין. (י) הַפּוֹצֵה — המציל, אשר הציל. מִחֶרֶב רָעָה — יש

רוּחֶךָ טוֹבָה, תִּנְחַנִּי בָאָרֶץ מִישׁוֹר.

א לַמַּעַן שְׁמֶךָ, יי, תַּחֲיִינִי,

בַּצִּדְקָתְךָ תוֹצִיא מַצָּרָה נַפְשִׁי.

ב ובַּחֲסִדְךָ תַּצְמִית אֵיבִי,

וְהֵאבֵדְתָּ כָּל צָרָי נַפְשִׁי, כִּי אֲנִי עֲבֹדְךָ.

קמד.

לָדוּד:

א

בָּרוּךְ יי צוּרִי,

הַמְלַמֵּד יָדִי לִקְרֹב, אַצְבָּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה.

ב חֲסִדִּי וּמַצֻּדָתִי,

מִשְׁגָּבִי וּמַפְלָטִי לִי,

מִגְּבִי, וְבוֹ חֲסִיתִי, הָרֹדֵד עָמִי תַּחְתִּי.

ג יי, מָה אָדָם וַתַּדְעֶהוּ,

מ קרא מפורס

הַמְתַּרְגְּמִים וְהַמְסַפְּרִים כִּמוֹ "בְּךָ חֲסִיתִי". (י) רוּחֶךָ טוֹבָה... רוּחֶךָ טוֹבָה תִּנְחַנִּי בָאָרֶץ מִישׁוֹר.

קמד. (א) לָדוּד... הַמְסַפְּרִים הֵזָה שִׁיר נִצְחִין בְּנוֹף רֹאשׁוֹן בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְבוֹ גַם דְּבָרֵי תַפִּלָּה לְשֵׁנֶת כִּלְחָמָה קְרוֹבָה, רַבּוֹ דְּבָרִים שְׂבָאוּ בַסֶּפֶר זֶה בְּמִזְמֹרִים שׁוֹנִים. הַמְלַמֵּד יָדִי לִקְרֹב... — וְכַמּוֹר י"ח וּל"ה "מְלַמֵּד יָדִי לַמִּלְחָמָה". (ב) חֲסִדִּי — אֱלֹהֵי חֲסִדִּי (נ"ט) "א י"ח), הַעוֹשֶׂה חֶסֶד לִי תְּמִיד. וּמַצֻּדָתִי... — כִּמוֹ בְּמִזְמֹר י"ח (נ"ט). וּמַפְלָטִי לִי — מַלְאָךְ "זי", הַנִּרְאָה כְּמִיתָרָה, נִטְצָאָה גַם בְּשִׁבּוּאֵל ב' כ"ב, אֵךְ לַמַּעֲלָה (י"ח ג') נֶאֱמַר "מַפְלָטִי" לָבֶר. הָרֹדֵד — הַמְכַנִּיעַ. עָמִי — כִּמוֹ עָמִים (על פִּי הַמַּסְפֶּדֶת). (ג) ה' מָה אָדָם... — בְּשֵׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֵלֶּה מְבָאֵר הַמְשִׁיבֵר, שֶׁהוּא מְנַחֵם כָּל נִצְחָנוּתָיו אֵךְ לֵה' לָבֹד, וְלֹא לָכֹחַ וְעָצָם יָדוֹ, כִּי יוֹדֵעַ הוּא, שֶׁכֵּן אָדָם כְּמוֹהוּ כְּאֵין, וְכָל כֵּךְ בָּרוּר לוֹ דָּבָר זֶה, שֶׁהוּא תַּמִּיד, עַל כֵּי יוֹשִׁים ה' לֵב אֶל אָדָם בְּכֻלָּל (וְכֵן הוּא אֹמֵר בְּמִזְמֹר ח: מָה אֲנִישׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ, וְכֵן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ). וַתַּדְעֶהוּ — כִּי תַדְעֶהוּ, כִּי תִשְׁנִיחַ

טו

אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שְׂפֹכֵה לֹו,
אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שִׁיְהוּה אֱלֹהֵיו.

קמה.

א

תהלה לדוד:

אֲרוֹמְמֶהָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ,
וְאֶבְרַכֶּה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

ב

בְּכֹל יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלֶלֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

ג

גְּדוֹל יי וּמִהַלֵּל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר.

ד

דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּדוּ.

ה

הֵדֵר כְּבוֹד הַדָּוָה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.

ו

וְעֹזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֹלְתְךָ אֲסַפְרֶנָּה.

ז

זָכַר רַב טוֹבָךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְבְּנוּ.

ח

חֲנוּן וְרַחוּם יי, אֶרֶךְ אֲפִים וּגְדֹל־חֶסֶד.

ט

טוֹב יי לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.

י

יְיָ יוֹדֶה יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ,

וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְכָּה.

יא

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ.

סוגדולתך כתיב

וגדול כתיב

מקרא מפורש

קמה. ג) אֵין חֶקֶר — אֵין גְּבוּל, אֵין מִקְדָּה: לֹא תִגְבַּל לְחַקֵּר עַל יְדֵי סְפִירָה
אִי מִדִּיקָה, בְּאֶשֶׁר אֵין לָהּ סוּף. ה) הֵדֵר כְּבוֹד הַדָּוָה — כָּפֹל לְשׁוֹן מִרְבֵּה, שְׁקִישָׁה
לְבָאֵרוֹ מְבִלִי בַעֲתֵי אֵת סִחְלוֹן חֶבֶק שְׂבִין "הִד" וּבִין "הֵדֵר". ו) יֹאמְרוּ — מִדּוּרֹת נָח
לְעֵת שְׁבִפְסוּק הַיָּם וְלִבְנֵי "נִבְיָעוּ", "נִרְבְּנוּ" שְׂבִי' וי. י) יוֹדֶה ה' כָּל מַעֲשֵׂיךָ — בְּרוּחַ
מְסֻרָה יי: "הַשְׂמִים כִּפְסִירִים כְּבוֹד אֵל וכו'". יא) יֹאמְרוּ — הַתְּסִידִים הַנִּזְכָּרִים בַּפְּסוּק

יא פָּצַנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נָכָר,
אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שׁוֹא,
וַיִּמְיָנִם יָמִין שֹׁקֵר.

יב אֲשֶׁר בָּנִינוּ כְּנֻטְעִים מִגְדָּלִים בְּנִעוּרֵיהֶם,
בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת מִחֻטְבוֹת תְּבִנִית הֵיכַל.

יג מְזוּיָנוּ מִלְּאִים, מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל זֶן,
צֹאנֵנוּ מֵאֲלִיפוֹת, מִרְבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ.

יד אֲלוֹפֵינוּ מִסִּבָּלִים,
אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוּחָה בְּרַחֲבֵיתֵנוּ.

מקרא מפורש

מְשַׁעְרִים, שֶׁהַכּוֹנֵן מִתְרַב מְשׁוּחָה בְּקָעַל. (יב) אֲשֶׁר בָּנִינוּ... — "כִּי בָנִינוּ" או "עַל כִּי בָנִינוּ", וְעַל כִּי זֶה הוּא נִקְשָׁךְ לִפ' ט': אֲשֶׁרֶה וְאֲמַרְהָ לָךְ עַל כָּל הַטִּיב אֲשֶׁר גִּמְלַתְנִי, כִּי עַל כֵּן עָתָה אֶף שְׁלוֹם לָנוּ, וְאֲנַחְנוּ מְצִלִּיחִים בְּכָל אֲשֶׁר נִפְגַּת, אֲבָל אֲפֹשֶׁר שֶׁנֶּשֶׁה פֶּה חֲסִדוֹן חֲרוּזִים. בָּנִינוּ כְּנֻטְעִים מִגְדָּלִים בְּנִעוּרֵיהֶם — יָפִים וְחֻזִּים הֵם בְּעוֹרֵם בְּנִעוּרֵיהֶם כְּנֻטְעִים מִגְדָּלִים, כְּשֶׁתִּלְּי עֲצִים שֶׁמִּשְׁעָל בְּגִדּוֹלֵם. בְּנוֹתֵינוּ מִחֻטְבוֹת — כְּעַמּוּדֵי אֶבֶן מִחֻטְבִּים שֶׁבִּפְנֹת הֵיכָלִי. תְּבִנִית הֵיכָל — בֹּהַ שֶׁאֲפֹשֶׁר לְדַמּוּתָם לְעַמּוּדֵי הֵיכָל רֵאָה הַמְּשׁוֹרֵר בָּהֶם תְּבִנִית הֵיכַל. (יג) מְזוּיָנוּ מִלְּאִים... — יְוִיֹת (פְּנוֹת) אֲסִינֵנוּ מִלְּאִית, וְהַכּוֹנֵן עַל הָאֲסִינִים, הֵם בְּתֵי הָאֲיֹצֵר אוֹ תְּמַנּוּרֹת, שֶׁהֵם מְלָאִים תְּבוּאָה. מִפִּיקִים — מוֹצִיאִים. מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל זֶן — מוֹצִיאִים כָּל מִינֵי תְּבוּאָה וּבָאֵכֶל. זֶן — מִזֶּן. מִזֶּן אֶל זֶן — מִכָּל הַמִּינִים. מֵאֲלִיפוֹת — יוֹלְדוֹת לְאֵלִפִּים. מִרְבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ — מְצוּיֹת לְרִבְבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ (וּבְטוֹבָן וְדָבָר עַל כִּי זֶה בְּסִי בִי הַיָּרִים אוֹ בְּקָרִים וְלֹא בְּתוֹךְ עִיר גְּדוּלָּה שֶׁאֵין בָּהּ מְרָעָה לְצֹאן בְּחוּצוֹת). (יד) אֲלוֹפֵינוּ — שְׁוֹרֵינוּ. מִסִּבָּלִים — מְעוּגִים מִשָּׂא, נוֹשְׂאִים תְּבוּאָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם. פֶּרֶץ — גִּנָּה בְּמִקְנֶה. יוֹצֵאת — כִּבְשָׁה אוֹבֶדֶת. צוּחָה — צִנְקָה עַל קִנְיָה רַע.

(*) ואפשר שהכוונה כפסילי אבן מעשי ידי אמן מעמדים או בנויים בפנות היכל.

תִּהְיֶה יְיָ יִדְבָּר פִּי,
וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

קמו.

הַלְלִיָּהּ.

הַלְלִי בַפִּשִּׁי אֶת יְיָ.
אֶהְלֶלֶה יְיָ בַּחַיִּי, אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי.
אֶל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים,

בְּבֶן אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה.

תֵּצֵא רוּחוֹ, יֵשֶׁב לְאַדְמָתוֹ,

בַּיּוֹם הַהוּא אֲבִדּוּ עֲשִׂתְנָתוֹ.

אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ,

שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו.

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם,

הַשֹּׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם.

עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים,

נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים, יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים.

יְיָ פָקַח עֵינִים, יְיָ זָקַף כַּפּוּפִים,

יְיָ אָהֵב צַדִּיקִים.

מקרא מפורש

קמו. ג) שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה — שָׁאִין כִּכְחוֹ לְהוֹשִׁיעַ תְּשׁוּעָה נִאֲמָנָה, בְּאֲשֶׁר הוּא

בֶּן תְּמוּתָה, הַיּוֹם בָּאן וְטָהַר בְּקִבְרִי. ד) תֵּצֵא רוּחוֹ... — בְּאוֹר הַפִּי תִקְוָם: הֵלֵא

סוּפוֹ שֶׁתֵּצֵא רוּחוֹ וְיָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ, וְכָל מַחֲשַׁבּוֹתָיו הָרָעוֹת וְהַטּוֹבוֹת יִחְדּוּ תִאֲכַדְנָה בְּמוֹתוֹ.

עֲשִׂתְנָתוֹ — מַחֲשַׁבּוֹתָיו. ה) שִׁבְרוּ — תִּקְוָיו. ו) אֶמֶת — בְּהוֹרָאת צֶדֶק אִי תִסָּבֵר

- יב להודיע לבני האדם גבורתו,
וכבוד הדר מלכותו.
יג מלכותך מלכות כל עלמים,
וממשלתך בכל דור ודור.
יד סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים.
טו עיני כל אליך יִשְׁבְּרוּ,
ואתה נותן להם את אכלם בעתו.
טז פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון.
יז צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו.
יח קרוב יי לכל קראיו,
לכל אשר יקראהו באמת.
יט רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע וישיעם.
כ שומר יי את כל אהביו,
ואת כל הרשעים ישמיד.

מקרא מפורש

הקובץ. יב) להודיע... — החסידים מדברים בגבור מלכותי ומרבים לספר תהלתו, כפי להודיע לבני האדם גבורתו, לפתח שם ה' בארץ. (יג) כל עולמים — כמו כן העולם נער העולם, עד עולמי עד, לגמול נצחיים. (יד) לכל הנפלים — את כל הקרובים לנפול. וזוקף... — מעמיד, כישר קומתם. לכל הכפופים — את כל הכפופים. "ל..." תחת "את" הוא מלשון תשיגה (בדרך הלשון הארמית) אך לפעמים נמצא גם במקרא (ויזאב ואבישי הרגו לאבנר ש"ב ג' ל'). טו) עיני כל... — פסוק זה נחשב אחדיו ערובים בלשון הפ' כ"ז כ"ח במזמור קד. יִשְׁבְּרוּ — יקונו ("עינים" בלשון זכר אֲנִיחֵנו מוצאים בתרבה מקומות). טז) פותח את ידך... — אתה פותח את ידך. רצון — חסד, ברכה. יח) באמת — בלבב שלם. יט) רצון יראיו — חפץ, תאנת לבס: שמי הנראות לשם "רצון".

ח	הַמִּכְסֶּה שָׁמַיִם בַּעֲבִים,
ט	הַמִּכִּין לָאָרֶץ מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים תְּצִיר.
ס	נוֹתֵן לְבִהְמָה לֶחֱמָה, לְבִנְי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.
•	לֹא בַגְבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ, לֹא בִשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה.
יא	רוֹצֶה יי אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיחֲלִים לַחֲסֹדּוֹ.
יב	שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יי, הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן.
יג	כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ, בֵּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ.
יד	הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם, חֵלֶב חַטִּים יִשְׂבִיעֶךָ.
טו	הַשִּׁלַּח אֲמַרְתוּ אֶרֶץ, עַד מֵהָרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ.
טז	הַנָּתַן שֹׁלֵג כַּצֹּמֶר, כַּפּוֹר כַּאֲפֹר יַפּוֹר.

מקרא מפורש

לֹה' בְּתוֹרָה — שִׁירָו לוֹ שִׁיר תוֹרָה. (ח) לָאָרֶץ — בְּעַד הָאָרֶץ, לְחִשְׁקוֹתָהּ וּלְחִשְׁקוֹתֶיהָ. (ט) לְבִנְי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ — לְעוֹרְבִים צִעִירִים אֲשֶׁר יִשְׁוּעוּ מִרְעֵב, וַיִּלְדִּיהֶם אֵינֶם פּוֹנִים עֲלֵיהֶם (קְרוֹבָה כִּי אֵד הַשְׁעָרָה, כִּי בִכְלֵת „נִקְרָאוּ” וּבִגֵּן קָוֹל הַעֲרֹב, שֶׁהוּא „קָרָא”). (י) לֹא בַגְבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ... — לֹא בַגְבוּרַת הַסּוּס וְלֹא בִשׁוּקֵי תַאֲשִׁש־הַמּוֹעִילִים לוֹ בְּהֶאֱבֹק, שֶׁלֹא יִפְלְאוּ שׁוֹנָאוֹ—רַעֲנוּיָם לֹה', כְּלוּמָר, לֹא לְבִטָּחַ בַּגְבוּרַת סוּסֹו וּבְכֹחַ יָדָיו וְרַגְלָיו יִצְוֹר עֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבָיו. (יא) רוֹצֶה ה' — אֲתֵב, עוֹשֶׂה תִסֵּד. (יב) הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם — הַשֵּׁם שָׁלוֹם בְּגִבּוֹרָה, חֵלֶב חַטִּים — כְּמוֹכֵחַ רַחֲמִים, מַסְמִין מִפְעֻלָּה שְׂבָהּ. (טו) אֲמַרְתוּ — הַפְּנִיָה עַל הַנֶּשֶׁם הַבָּא בְּאִמְרַת ה' בְּכָל מִקְרָה וַחֲזִיוָיו. עַד מֵהָרָה — בְּמַהֲרֵית יְתֵרָה, יִרוּץ דְּבָרוֹ — הוּא מְדַמֶּה אֶת הַנֶּשֶׁם, הַמִּכְנֶה בְּלִשׁוֹ „אִמְרַת ה'” וְדִבְרֵי ה', לְמַלְאֲךָ יוֹדֵד בְּמִרוּצָה מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת רָצוֹן שֶׁלֹּהוּ, וְדוֹמָה מְלִיצָה זוֹ לְמֵאֲכָר עֲשֶׂה מִלֵּאֲכָיו רִחוּת (ק"ד, ד"א, טז) בַּצֹּמֶר — בַּצֹּמֶר לָבֵן (בְּנִרְאָה), הֵיוּ הַכִּבְשִׁים הַמִּצְעִיִּים בָּאָרֶץ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל אֶד לְכִנִּים, וְאַף עַל פִּי שֶׁתִּשְׁלַג לָבֵן יוֹתֵר מִשְׁוֹה אוֹתוֹ הַמִּשְׁוֹרֵר הַצֹּמֶר בְּשִׁבּוֹל חֲשִׁיבוֹתָיו שֶׁל צֹמֶר בְּצִרְכֵּי הַחַיִּים וּבְשִׁבּוֹל שְׂנֵם בַּסְּהוּל, בָּהֶן שְׂאִינֵי לֹא גִישׁ אֶחָד בְּכִין אֶבֶן אוֹ בַּתֶּכֶת וְלֹא גִזֹּל בְּחֵלֶב, כִּי אִם נִים לְהַתְּפֹר — בְּיִהוּד בְּנִימָן שֶׁהוּא גִזֹּו — הוּא דוֹמָה לְשִׁלֵּג, כַּפּוֹר — גִּלְיָה מִל נִקְפָא (רִיחִי) כַּפּוֹר כַּאֲפֹר יַפּוֹר — בְּנִתִּי בְנִרְאָה עַל הַעֲרֵפֶל הַמַּתְהַיֵּחַ לַעֲמִים בְּשִׁנֵּת קוֹ שְׁמִרְאוֹ

ט יי שמר את גרים,

יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות.
י ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה.

כמו.

הללויה. 2

כּי טוב זמרה אלהינו,

כּי נעים נאוו תהלה.

ב בונה ירושלם יי, גדחי ישראל יבנס.

ג הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם.

ד מונה מספר לכוכבים, לכלם שמות יקרא.

ה גדול אדנינו ורב כח, לתבונתו אין מספר.

ו מעודד ענוים יי, משפיל רשעים עדי ארץ.

ז ענו ליי בתודה, זמרו לאלהינו בכנור.

מקרא מפורש

בְּתַהֲרֵבָה מְקוֹמוֹת. ט) אֵת גְּרָמִים — גְּרָמִים, יְתוּסִים וְאַלְמָנוֹת בְּטִין שְׁמוֹת גְּרָדִים הֵם בְּכָל מְקָרָא. וְהַשֵּׁם מוֹכֵן וְיִרְעָה מֵלֵךְ "אֵת". נִרְאָה כְּתִיבְתָּהּ לִפְנֵי שֵׁם בְּלִי כְּנִי וְכִלִּי הִי תִירִיעָה. יְעוֹדֵד — יִשְׁקֵי, יַעֲזֹר — יִסְלֵף, יַעֲזֹר, יִקְלָקֵל.

כּמו. א) כּי טוב זמרה אלהינו — כּי טוב לזמר לאלהינו "זמרה" על פי

זו שם הפעל בהוספת ה', כּמו "לְאַחֲבָה אֵת הִי אֶלְהִיד" (וְכֵן "לְתַאֲבָה" ק"ס כ.).

כּי נעים נאוו תהלה — כּי נעים הוא לומר לו ותהלה נאוו לו, כלומר יפה הוא להללו. ב) יבנס — יאסוף, יקבץ (פרכי "הללויה" הם מן המוטרבים, שלא יכלו

להתגב לפני גלות בבל). ג) ומחבש — אגד, שם. ותבונה, כּרפא לעצבותם —

גְּדוּרָת לְבָבָם. ד) מונה מספר לכוכבים... — יודע מספרם של כל הכוכבים, וְשְׁמוֹת נָמַן לְכָלָם, שֵׁם מִיָּד לְכָל אֶחָד מֵהֶם, וְהַכֹּנֶה הַעֲקֵרִית, שֶׁהוּא בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְאָם

נִצִּין דְּבַר אֲשֶׁר לֹא הוּא יוֹצֵרוֹ וּבּוֹרֵא. ה) לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר — אֵין חֶקֶר לָהּ

(ענו קמ"ה ג.). ו) מְעוֹדֵד — יִשְׁקֵי, עֲנוּיִם — גְּדֻכָּאִים, שְׁבוּרֵי לֵב. ז) עֲנוּ — שִׁירֵי, עֲנוּ

וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם, חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר.
הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ, תִּנְיָנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת.
אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר,
רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ.
הַהָרִים וְכָל גְּבוּעוֹת, עֵץ פֶּרִי וְכָל אֲרָזִים.
הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף.
מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים,
שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אֶרֶץ.
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלָת, זִקְנִים עִם נְעָרִים.
יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יי, כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ,
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם.
וַיֵּרָם קֶרֶן לַעֲמוֹ, תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו,
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבּוֹ, הַלְלוּיָהּ.

קמט

הַלְלוּיָהּ

שִׁירוֹ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְלְתוּ בִּקְהַל חֲסִידִים.

מקרא מפורס

גם בתפלת שלמה (מ"א ח' כ"ו). תבניתו תדמיונית על דבר מינו שמונים שנים לקות, כפי מה שראוי לשגור, מדעות מקבילות בזמן העם, ותשדור מברר בלשון בני אדם. (ז) מן הארץ — כל היצורים שבארץ. (ח) עשה דברו — העשה את דברו. (יד) לבני ישראל עם קרבו — לבני ישראל, שהם העם הקרוב אליו והם חסידיו ואותם יתן לשם ויתהלל (אפשר לבאר את המאמר הסתום קצת, תהלה לכל חסידיו, שתחסידיהם צביעו תהלה, אבל תפשוך הדברים לא ישנה על ידי זאת לסוכה).

יז מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפֹתִים,

לפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד.

יח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם.

יט מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֶקֶב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל.

כ לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי,

וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם, הַלְלוּיָהּ.

קמח.

הַלְלוּיָהּ.

הֲלָלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים.

ב הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ.

ג הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר.

ד הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם.

ה יִהְלֹלוּ אֶת שֵׁם יי,

כִּי הוּא צוּה, וַיִּבְרָאוּ.

מ קרא מפורש

סדברו כתיב סצבאו כתיב

דִּקְחָה לְאַפֵּר קִזְדֵי בְּאִיר. (יז) מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפֹתִים — הַכּוֹנֵה כְּנֶרְעָה עַל הַבֶּרֶד.

יח) וַיִּמָּסֶם — אֶת הַשֶּׁלֶג וְאֶת הַכֶּפֶז וְאֶת הַתְּקֵחַ וְאֶת הַתְּקֵחַ יִסָּב. — וַיֵּשֶׁב, הַפְעִיל מִשְׁרָשׁ

נִשְׁבַּ. (יט) מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֶקֶב — הוּא שֶׁהִגִּיד דְּבָרָיו לְעֵקֶב (כָּלשׁוֹן הַתְּנוּכָה שְׁמוֹת

יִים ג.). (כ) בַּל יִדְעוּם — אֶת הַמִּשְׁפָּטִים, לֹא יָדְעוּ, כְּלוּמָר אֵין הַגּוֹיִם יוֹדְעִים אֶת

הַמִּשְׁפָּטִים הָאֱלֹהִים).

קמח. (א) הַלְלוּ אֶת ה' מִן הַשָּׁמַיִם... — פָּסוּק זֶה כָּלֵל דְּבָרֵי הַפָּסוּקִים

הַבָּאִים אַחֲרָיו. מִן הַשָּׁמַיִם — כִּי הַיְצִיּוֹתִים שֶׁבַּשָּׁמַיִם. (ד) שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם — נִקְצָא

(*) יֵשׁ מִנְסָחִים, "בִּל יוֹדִיעִים", אֲבָל אֵין זֶה תִּקּוֹן נְחוּץ, כִּי סְדוּר מִלִּים כּוֹת

מִצּוֹי בִּלְשׁוֹן הַמִּקְרָא, לְמִשְׁל וּטְפָכֶם אֲשֶׁר אִמְרָתָם לְבוֹ יִהְיֶה, וְהַבֹּאֲתִי אוֹתָם וְכוּ' (בַּמְדַּבֵּר יָד לֹא), וְזֹאת חֲקוּתִי לֹא הִלְכוּ בָהֶם" יִחְזָקָל כִּי טִיז, וְלִמְעֵלָה (פ"א ה')

מִלְשֹׁנִי בִּכְתֵר רַעְהוֹ אוֹתוֹ אֲצִמִּית וְכוּ'.

ה הללוהו בצלצלי שמע,
הללוהו בצלצלי תרועה.
י כל הנשמה תהלל יה, הללויה.

מקרא מפורש

בשמים, מה שמתאים ל"רקיע עז" שבחרו זהו ואין להקריש. ו כל הנשמה — יי
נשמה כל נפש, נפש כל חי.

- ב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו, בְּנִי צִיּוֹן יִגִּילוּ בַּמֶּלֶכָם.
 ג יִהְיֶה שְׁמוֹ בְּמַחֹל, בְּתֶף וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ.
 ד כִּי רוּצָה יִי בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה.
 ה יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
 ו רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וַחֲרָב פִּיפִיּוֹת בִּידָם.
 ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכַחַת בַּלְּאָמִים.
 ח לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים, וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל.
 ט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב,
 הֵדֵר הוּא לְכָל חֲסִידָיו, הִלְלוּיָהּ.

קנ

הִלְלוּיָהּ,

- א הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ.
 ב הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלּוֹ.
 ג הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנוֹר.
 ד הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל, הִלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֶגְבּ.

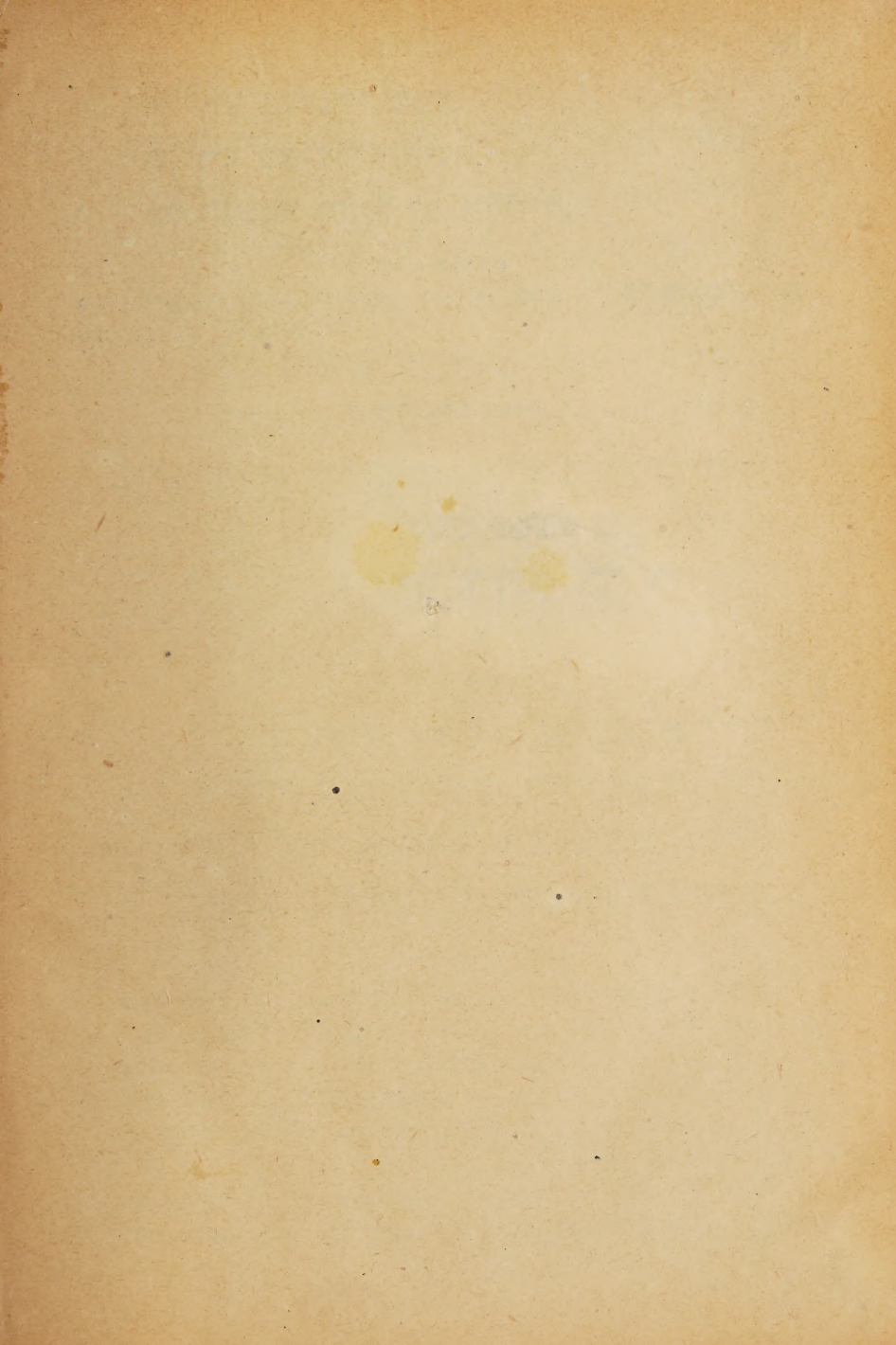
מקרא מפורש

קנט. (ב) בְּעֲשָׂיו — תמונת רבים, לפי שאלהים תמונת רבים, וכן אנו מוצאים בישעיה (נ"ד ה') "כִּי בְעֵלֶיךָ עֲשִׂיךָ ה' צְבָאוֹת". (ה) בְּכָבוֹד — בְּכָבוֹדָם, בְּכָבוֹד הַנָּתַן לָהֶם אֵל בְּכָבוֹד נִצְחָנִים. (ו) חֲרָב פִּיפִיּוֹת — אֲשֶׁר שְׁנֵי פִיּוֹת לָהּ, חֲרָב וּמִלְטָשָׁה מִשְׁנֵי אֲרֻבָּהּ. (ח) בְּזֻקִים — בְּנִחְשָׁתִים. (ט) מִשְׁפָּט כָּתוּב — אֵת הַמִּשְׁפָּט הַכָּתוּב בַּתִּרְהָ וּבְנִבְיָאִים בְּמִקְוֹמוֹת שִׁנְיִים. הֵדֵר הוּא — כְּבוֹד רָב: מְלֹא דָבָר בַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה הוֹד וְהִדָּר הוּא לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

קנ. (א) הִלְלוּ אֵל... — מִשְׁגָּרִים, בִּי הַדְּבָרִים מוֹסְבִים אֶל הַמִּשְׁתַּדְּרִים וְהַמִּתְנַדְּרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּקֹדֶשׁוֹ — בְּהִיבֵל קֹדֶשׁוֹ: בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁוֹ (וְיֵשׁ מִקְדָּשִׁים בְּכָל עוֹלָם קֹדֶשׁ).

THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
NORTH CAROLINA

Presented By
DANNIE N. HEINEMAN

Wilson Annex

00017102911

on hold

[illegible]

